

تەفسیری زمانکۆیی

بە قەڵەمی

مەلا سەیدی زمانکۆیی

جەزمی: ۲۰، ۲۱، ۲۲، ۲۳

بەرگی دەهەم

محمد رسولی، هون

تەفسیری زماڭوی

بەقەلەمی

مەلا سعیدی زماڭوی

جزمی (۲۰، ۲۱، ۲۲، ۲۳)

بەرگی دەهەم

ناوی کتیب : تهفسیری زمناکویی .

ناوی نووسهر : مهلا سعیدی زمناکویی .

جزمی بیستم و بیستویه کم و بیستو دوهدهم و بیستو سیهدهم .

به رگی دههدهم .

چایی به کم .

چایی کومپیوتر و ږاکیشانی : ﴿ چاپخانه ی ئوفسیتی بابان ﴾

ژماره ی سپاردنی (۴۰۹) ی سالی (۲۰۰۰) ی وهزاره تی روشنبیری پی سپردراوه .

مافی له چاپدانی بو نووسهر پاریزراوه .

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به ناوی خوی به خشنده و میهره بان. سوپاسی بی پایان بر پهره و رد گاری همه و بونه وهران.
درودی خوی مدزن له سهر پیشوای زانست و زانیاری پیغمبه ری خواو له سهر یارو یا وهران
به پره وانی بی.

قُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ وَسَلَامٌ

عَلَى عِبَادِهِ الَّذِينَ اصْطَفَى ۚ اللَّهُ خَيْرٌ أَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٥٩﴾

أَمَّنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَأَنْزَلَ لَكُمْ مِنَ السَّمَاءِ

مَاءً فَأَنْبَتْنَا بِهِ حَدَائِقَ ذَاتَ بَهْجَةٍ مَّا كَانَ لَكُمْ

أَنْ تُنْبِتُوا شَجَرَهَا ۗ أَلَيْسَ اللَّهُ بِعَلِيمٍ قَوْمِ يَعِدُونَ ﴿٦٠﴾

أَمَّنْ جَعَلَ الْأَرْضَ قَرَارًا وَجَعَلَ خِلَالَهَا أَنْهَارًا وَجَعَلَ لَهَا

رَوَاسِيَ وَجَعَلَ بَيْنَ الْبَحْرَيْنِ حَاجِزًا ۗ أَلَيْسَ اللَّهُ بِلَدِيمٍ

أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٦١﴾ أَمَّنْ يُجِيبُ الْمُضْطَرَّ إِذَا دَعَاهُ

وَيَكْشِفُ السُّوءَ وَيَجْعَلُكُمْ خُلَفَاءَ الْأَرْضِ ۗ أَلَيْسَ اللَّهُ

مَعَ اللَّهِ قَلِيلًا مَّا تَذَكَّرُونَ ﴿٦٢﴾ أَمَّنْ يَهْدِيكُمْ فِي

ظُلُمَاتٍ الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَمَنْ يُرْسِلِ الرِّيحَ بِأُورْدَتَيْنِ يَدَيِ

رَحْمَتِهِ ۗ أَلَيْسَ اللَّهُ تَعَالَى اللَّهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٦٣﴾

أَمَّنْ يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ وَمَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ

ۗ أَلَيْسَ اللَّهُ بِكَافٍ عَبْدَكُمْ ۚ أَنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٦٤﴾

دوای نهوی خوی مدزن باسی هندی له پیغمبه ره کان و شتیکی کرد پی و هندی به وانه و
هه بو له نشانه رونه کان و کاره پهك خه ره کان فرمانی داوه به پیغمبه ری به ریتری خوی.

ته فسیری زمانگری

﴿ قُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ وَسَلَامٌ عَلَى عِبَادِهِ الَّذِينَ اصْطَفَى ﴾ تۆ بلى: ههمو سوپاس و ستايش بۆ خواجه له سهر ئه و ههمو شتانهى به خشيو به بونه وهران له چهندين شتى جوراو جور بۆ رابوردنيان و له بهر ژيانيان له جيهانداو، تۆ بلى به و بهندانسهى خوا ئه و كهسانهى ئه و توپان خواى مهزن هه لپيژاردن بۆ پيغمبه رايه تى و بۆ دۆستايه تى خۆى سلاوى خواى مهزن و ناشيتيان له سهرين، چونكه ئه و كهسانه تۆشى ئازارى زۆر بوون له سهر موسلمانان ئه و شتانهيان به كار هيناوه.

بۆ زانين: ئه و رستهيه فيرمان ئه كا له سهره تاي نوسين و گفتوگو و خوتبه دا ناوى خواى مهزن و سوپاس بۆ خواو درود له سهر پيغمبه رو پياو چاكان بپيژرى. زۆر ناشكرايه ههر له كاتى پيغمبه ره وه ﴿ ﷺ ﴾ هه تا ئيستا موسلمانان ئه و شتانهيان به كار هيناوه. ﴿ اَللّٰهُ خَيْرٌ اَمَّا يُشْرِكُوْنَ ﴾ به بت په رستاني قوره يش بلى: ئايا خواجه كه ئيوه ي دروست كردوه و ئه م ههموه چاكانه تان ئه داتى چاكره ياشتى ئه وان ئه يكه ن به هاوبه ش بۆ خواى مهزن له و بتانه خاوه نى سودو زيان نين بۆ خويان نه بۆ جگه ي خويان، ئيتر چۆنيان ئه په رستن؟ مه به ست له م پرسياران هى دوايى سه رزه نشتى كردنه بۆ بت په رستان، وولامه كانيان جگه له سهر شوڤ كردن هيج شتى تر نايى.

﴿ اَمَنْ خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْاَرْضَ وَاَنْزَلَ لَكُمْ مِّنَ السَّمَاءِ مَاءً ﴾ ئايا كه سى چاكره ئاسمانه كان و زهوى دروست كردوه به و په يره و پرۆگرا مه سهر سورينه رانه وه و ناردويتيه خواره وه له ئاسمانه وه ئاو بۆ سودى ئيوه يا ئه و بتانه ي دروست كراوى ده ستى خوتانن و بى گيانن؟ ﴿ فَاَنْبَتْنَا بِهِ حَدَائِقَ ذَاتَ بَهْجَةٍ مَّا كَانَ لَكُمْ اَنْ تُنبِتُوا شَجَرَهَا ﴾ دوايى ئيمه به هوى ئه و ئاوه ئه رپويتن چهندين بيستان و چيمه نى خاوه نى جوانى و دلخوشين و پرن له دره خت و گول و رووه كى جوراو جور، شايسه نيه بۆ ئيوه كه بتوانن سه وز بكه ن درختى ئه و بيستانانه و ئه و گول و وگولزاره ي چيمه نانه. بيگومان ئه و ئاوه به هوى تواناي خواى مهزنه وه و گهرمايى دروست ئه بى هه لم پهيدا ئه بى له ده ريا و زه رياكان و به رزه بيته وه بۆ ئاسمان و ئه بى به ده وريكى چروپرو ئه بى به باران و ئه رژينه سهر زهوى.

﴿ اِلَهٌ مَّعَ اللّٰهِ بَلْ هُمْ قَوْمٌ يَعْدِلُوْنَ ﴾ ئايا هه به له گه ل خواى مهزندا خواجه ترشيايسه ي په رستى به راستى ئيوه ي بت په رست ريگه ي راست وه رناگرن به لكو ئيوه تاقميكن لاتان داوه له ريگه ي راست و هاوتاو هاوينه داننه ين بۆ خواى مهزن. ﴿ اَمَنْ جَعَلَ الْاَرْضَ قَرَارًا وَجَعَلَ خِلَالَهَا اَنْهَارًا ﴾ ئايا چ كه سيكه زهوى به خرى دروست كردوه و گهرانو به تى به جىگه ي دانيشتى ئيوه له سهرى دروستى كردوه له نيو زهويدا چهندين روبارى ئيوه و خوتان و ئازهلان سوديان لى وه رنه گرن و شار گونده كانى خوتان به ره و پيش كه وتن ئه به ن.

﴿ وَجَعَلَ لَهَا رَوَاسِي وَجَعَلَ بَيْنَ الْبَحْرَيْنِ حَاجِزًا ﴾ وه خوی مهزن دروستی کردوه بۆ زهوی چهندن کتوبی وه ستاو نایه لن زهوی بسورته وه بجولئی و ئیوه نه میتن یاتوشی ئازاربین ودایاوه له زهویدا چهندن کانگا بۆ ئه وهی ئیوه به کاریان بهیئن له سودی خۆتانا، دروستی کردوه له نیتوان ئه وه دوو پروباردا په رده یه هه تا بیکه لاوی یه کتری نه بن و زیان به ئیوه بگه یه دن. به وهی میهره بانی خوی مهزنه وه ئاوی شیرینی له جیگهی به رزه کاندایا دروست کردوه هه تا به ته واوی سود له سروشتی تایه تی هه ردوولایان وه ربگرن.

﴿ اِلٰهٌ مَّعَ الْاِلٰهِ بَلْ اَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُوْنَ ﴾ ئایا هه یه له گه ل خوی مهزندا به وه هه موه تواناییه وه خوایی تر شایسته ی په رستنی؟ به راستی ئه وه بت په رستانه بیر له چا ک و خراپ و به تواناو لاواز ناگه نه وه.

به لکو زۆر تر له وان به ده سه لات و یه کیتی خوی مهزن نازان و خۆیانیان له سودی ئه قل به کاره یان روت کردوه ته وه نازان به پوچی بت په رستی خۆیان.

﴿ اَمَّنْ يُجِيبُ الْمُضْطَرَّ اِذَا دَعَاهُ وَيَكْشِفُ السُّوءَ ﴾ ئایا چ که سیکه وه وولامی سته م لی کراویکی بیتجاره به داته وه کاتی له وه ئه پارایته وه وه پیوسته که ی جی به جی کردبی خراپه و نازاری ئه وه لا به ری و ترس و بیمه که ی؟ نه یه لی؟

﴿ وَيَجْعَلْكُمْ خُلَفَاءَ الْاَرْضِ اِلٰهٌ مَّعَ الْاِلٰهِ قَلِيلًا مَا تَذْكُرُوْنَ ﴾ وه ئیوه بنگری به جیگه داری زهوی چین له دوای چین و ئاوه دانی بکه نه وه رامی بکه ن و به کاری بهیئن بۆ سود و خوشی خۆتان، ئایا له گه ل خوی مهزندا هه یه له گه ل ئه وه هه موه چا که کردنه دا له گه ل ئیوه کردوه خوایه تر شایانی په رستنی؟ به لام ئیوه که می بیر ئه که نه وه، به وه جۆره نیه ئیوه باوه ر بهیئن و ناگه نه ئه وه ی باوه ر بهیئن.

﴿ اَمَّنْ يَهْدِيكُمْ فِي ظُلُمَاتِ الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَمَنْ يُرْسِلُ الرِّيَّاحَ بُشْرًا بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهِ ﴾ ئایا چ که سیکه شاره زایی ئیوه بکا بۆ لای راستی له ناو تاریکیه کانی ده شت و ده ریادا و بتان گه یه نی بۆ لای مه به ستی خۆتان به ئه ستیره کان و نیشانه ی دیاری کراو مناره و ئامیری چاودیری کردن و ده رزی موگناتیه وه، هه تا بتوان ده ریای تاریک و ده شتی چۆل به رن ئه گه رنیشانه دیاری کراویان نه به وو چ که س با ره وانه ئه کا هه تا هه ور کو بکا ته وه و باران بیاری موزده ده ر بی ئه وه بایه به ر له بارینی باران که میهره بانی خوی مهزنه بۆ سودی ئاده میزاد.

﴿ اِلٰهٌ مَّعَ الْاِلٰهِ تَعَالٰی اللّٰهُ عَمَّا يُشْرِكُوْنَ ﴾ ئایا هه یه له گه ل خوی مهزندا له گه ل ئه وه میهره بانیده خوایی تر شایانی په رستنی، خوی مهزن بالا تر و پا کتره له شتی بی باوه ران ئه یکه ن به ها وه بش بۆ خوی مهزن.

﴿ اَمَّنْ يَبْدَا الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ وَمَنْ يَرْزُقُكُمْ مِّنَ السَّمَاءِ وَالْاَرْضِ ﴾ ئایا چ که سیکه یه که م جار ئاده میزاد و بونه وه رانی دروست کردوه له نه بونه وه هیتا ونیه بونه وه له پاشا ئه یان مرئیی و

زیندویان نه کاتهوه دوی مردن نه یان گپړته وه بڼ پرسیارو پاداشت وه چ که سیکه ئیوه به خپو بکار خوارده مه نیتان بداتی له ناسمانه وه به هوی بارینی بارانه و یه که م جارو له زه ویدا به هاتنه دهره وه رووه ک و پدیدابونی دانه ویله دوو هه مجار.

﴿ اِلٰهٌ مَّعَ اللّٰهِ قُلْ هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ اِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴾ ئایا هدی له گدل خوی مه زندا به و دهسه لاته گه وره یوه هه یدی خوی تر شایانی پرستنی؟ به راستی نه و ئایه تانده ی پشو دهسه لات و میهره بانی خوی مه زنیان دهر خدست که توانای تایه تی و میهره بانی گشتی هدر بڼ نه و خوی به و که سی تر ناتوانی نه و کارانده ی پشو ساخته بهیڼی. نه وانه هه مویان به لگدن له سدر به کیتی خوی مه زن و که هدر نه ویش به تهنه شایانی پرستنه، تڼ به وان بلڼی: نه گهر ئیوه راست نه که خوا هاو بهش و منالی هدی ئیوه به لڼی و بدل گدی خوتان بهیڼ له سدر راستی خوتان. به کورتی خوی مه زن نه و هه م به لگه بیگو مانانده ی هیتا یوه له سدر بونی خوی و یه کیتی خوی به جوزیکی رون و ناشکرا، دوی بایی باوه ران و بت پرستان تاکه به لگه بهیڼه وه له سدر بی باوه ری و راستی بت پرستن.

قُلْ لَا يَعْلَمُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ الْغَيْبَ إِلَّا اللَّهُ وَمَا يَشْعُرُونَ
أَيَّانَ يَبْعَثُونَ ﴿٦٥﴾ بَلِ أَدْرَكَ عَلَيْهِمْ فِي الْآخِرَةِ بَلْ هُمْ
فِي شَكٍّ مِنْهَا بَلْ هُمْ مِنْهَا عَمُونَ ﴿٦٦﴾ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا
أَءِذَا كُنَّا تُرَابًا وَّآبَاءُنَا أَيْتَانَا مَخْرُجُونَ ﴿٦٧﴾ لَقَدْ وُعِدْنَا
هَذَا نَحْنُ وَّآبَاؤُنَا مِنْ قَبْلُ إِنْ هَذَا إِلَّا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ﴿٦٨﴾
قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُجْرِمِينَ
﴿٦٩﴾ وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ وَلَا تَكُنْ فِي ضَيْقٍ مِّمَّا يَمْكُرُونَ ﴿٧٠﴾
وَيَقُولُونَ مَتَى هَذَا الْوَعْدُ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٧١﴾ قُلْ عَسَى
أَنْ يَكُونَ رَدِفَ لَكُمْ بَعْضُ الَّذِي تَسْتَعْجِلُونَ ﴿٧٢﴾ وَإِنَّ رَبَّكَ
لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَشْكُرُونَ ﴿٧٣﴾ وَإِنَّ

رَبِّكَ لَيَعْلَمَ مَا تَكْنُ صُدُورُهُمْ وَمَا يَعْلَنُونَ ﴿٧٤﴾ وَمَا مِنْ غَائِبَةٍ
فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ ﴿٧٥﴾

﴿ قُلْ لَا يَعْلَمُ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ الْغَيْبَ إِلَّا اللَّهُ وَمَا يَشْعُرُونَ أَيَّانَ يُبْعَثُونَ ﴾ تۆ بلی بهو بت بهرستانه کاتی پرسیار له تۆ نه کهن چ کاتی رۆزی دواپی پهیدا نه بی: هیچ کهسی له ئاسمانه کان و لهزه ویدا له ئاده میزادو له جنۆکه و له فرشته نازانی بهشتی دیار نیه و په نهانه مه گهر هه رخوای مه زن نه یزانی، رۆزی دواپش له نهینه کانه و نهوان ههست ناکه چ کاتی زیندو نه کرینه و بۆ وه گرتنی پرسیار و پاداشت له خزمهت کهسیکا دیاری و نادیاپی نه زانی.

﴿ بَلْ إِدْرَاكَ عِلْمُهُمْ فِي الْآخِرَةِ بَلْ هُمْ فِي شَكٍّ مِنْهَا بَلْ هُمْ مِنْهَا عَمُونَ ﴾ تۆ بلی به بی باوهرشان بهراستی هوی زانیی نهوان بههاتی رۆزی دواپی یدک له دواپی هاتوه به بهلگهی تهواو له سهه زیندو بونهوو و قورانی پیرۆزو پیغه مبهه ﴿ ٧٤ ٧٥ ﴾ باسی بهلگهی زۆریان کردوه بۆ بی باوهران له سهه هاتی رۆزی دواپی نهوان باوهریان نههینا. بهلکو نهوان له باره ی هاتی رۆزی دواپی له گوماندان، ئیتر چۆن پرسیاپی کاتی هاتی نه کهن و نهوان باوهریان پی نیه. بهراستی نهوان له گهه تهواوی زانییان به رۆزی دواپی کوپرن و دلیان قوفل دراوه و ریگهی راستیان وون کردوه.

﴿ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِذَا كُنَّا تُرَابًا وَآبَاؤُنَا أَئِنَّا لَمُخْرَجُونَ ﴾ وه کهسانیکی ئهوتۆ باوهریان نههیناوه ئهلین: ئایا کاتی ئیمه مردین و بوین به خاک و باوک و باپی پی ئیمه مردوون و بون به خاک ئایا ئیمه به زیندوپی له گۆره کاغان نههینینهوه ده ره وه؟ ئه و شته ناچینه ئهقله وه.

﴿ لَقَدْ وَعَدْنَا هَذَا نَحْنُ وَآبَاؤُنَا مِنْ قَبْلُ إِنَّ هَذَا إِلَّا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ﴾ بهراستی ئه و گفتوگۆیه له باره ی هاتی رۆزی دواپی و زیندو بونهوه له مه و بهر بهلین به ئیمه و باو باپی رمان دراوه، ئه و بهلینه هیچ شتی نیه مه گهر پروپۆچی رابوردو وانه و له درۆکانی موحه مه د و راست نیه.

﴿ قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُجْرِمِينَ ﴾ تۆ به بی باوهران بلی برون و بگه رپن بهزه ویدا، نیشانه ی له ناو بردن و سزای تاوانباران بیین، دواپی ته ماشا بکهن، دوا رۆزی کاری نهوان چۆن بوه.

﴿ وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ وَلَا تَكُنْ فِي ضَيْقٍ مِّمَّا يَمْكُرُونَ ﴾ وه تۆ خه فته مه خو له سهه باوهر نههینانی تاوانباران بهردۆخسته وه ی تۆ وه نۆ له دل تهنگی و خه فته مه به له باره ی شتی که وه بی باوهران پیلانی بۆ ساخته نههین، نهیانه وئ تۆ له ناوین. خوای مه زن تۆ ئه پارێزی له پیلانی خراپی نهوان.

﴿ وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَٰذَا الْوَعْدُ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴾ و هبت په رستان نه لښ: چ کاتي په یدا نه بی نهو به لښه یی ئیوه بو روژی دوا یی نه گهر ئیوه راست نه کهن له هاتی نهو روژه دا.
﴿ قُلْ عَسَىٰ أَن يَكُونَ رَدِفٌ لَّكُمْ بَعْضُ الَّذِي تَسْتَعْجِلُونَ ﴾ تو بلای به یی باوه ران: به راستی شایسته به بهم نریکه که توشی ئیوه بی و بگا به ئیوه له جیهاندا هندی لهو سزایانه ی نهو تو باوه رتان به بونی نیه له روژی دوا ییدا. دوا یی نهو به توشی نهو نیو له روژی به دردا کوشتن و دیل کردن و ههلهاتیان له جهنگدا، خوی مه زن تاقمیکی که می سهر خست به سهر تاقمیکی زور له بت په رستان.

﴿ وَإِنَّ رَبَّكَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَشْكُرُونَ ﴾ وه به راستی پهروه دگاری تو خاوه نی به زه یی و گه وره یی و میهره بانی به سهر ناده میزاده وه، یه کئی له وانه نهو به سزادانیان دوا نه خا له سهر نهو هه مو بی فدرماریه ی خوی مه زن هه تا بیر بکه نه وه و په شیمان بینه وه به لام زور تر له وان سوپاسی پهروه دگاری خو یان ناکه ن.

﴿ وَإِنَّ رَبَّكَ لَيَعْلَمُ مَا تُكِنُّ صُدُورُهُمْ وَمَا يُعْلِنُونَ ﴾ وه به راستی پهروه دگاری تو به شتی نه زانی بت په رستان په نهانیاندا وه له دلینا له پیلان گیران و خراپه کردن له گهل توو نه زانی به شتی ده ری نه خه ن له نازاردان به درو خسته وه ی تو، خوی مه زن به یی گومان توو له یان لی نه سینتی.

﴿ وَمَا مِنْ غَائِبَةٍ فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُّبِينٍ ﴾ وه هېچ شتی نیه شارایت نه وه له ئیوه دیار نه بی.

له ناسمان و له زه ویدا مه گهر نهو شته تو مار کراوه له ناو نامه یه کی ناشکرای نامه ی کرداری ناده میزاد، له روژی دوا ییدا پیشانی ئیوه نه درئی هه تا به گویره ی کرداری خو یان پاداشت و توله وهر گرن.

إِنَّ هَٰذَا الْقُرْآنَ

يَقُصُّ عَلَىٰ بَنِي إِسْرَءِيلَ أَكْثَرَ الَّذِي هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿٧٦﴾

وَإِنَّهُمْ لَهْدَىٰ وَرَحْمَةً لِّلْمُؤْمِنِينَ ﴿٧٧﴾ إِنَّ رَبَّكَ يَقْضِي بَيْنَهُمْ

بِحُكْمِهِ ۖ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْعَلِيمُ ﴿٧٨﴾ فَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ ۚ إِنَّكَ عَلَىٰ

الْحَقِّ الْمُبِينِ ﴿٧٩﴾ إِنَّكَ لَا تَسْمَعُ الْمَوْتَى وَلَا تَسْمَعُ الصَّمَّ الدُّعَاءَ

إِذَا وَلَوْ أَمْذَبِينَ ﴿٨٠﴾ وَمَا أَنْتَ بِهَدَى الْعَمَىٰ عَن ضَلَالَتِهِمْ ۚ إِنَّ

تَسْمَعُ إِلَّا مَن يُؤْمِنُ بِآيَاتِنَا فَهُمْ مُسْلِمُونَ ﴿٨١﴾ وَإِذَا

وَقَعَ الْقَوْلُ عَلَيْهِمْ أَخْرَجْنَا لَهُمْ دَابَّةً مِّنَ الْأَرْضِ تُكَلِّمُهُمْ أَنَّ
النَّاسَ كَانُوا بِآيَاتِنَا لَا يُوقِنُونَ ﴿٨٢﴾ وَيَوْمَ نَخْشِرُ مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ
فَوْجًا مِّمَّنْ يُكَذِّبُ بِآيَاتِنَا فَهُمْ يُوزَعُونَ ﴿٨٣﴾ حَتَّىٰ إِذَا جَاءُوا
قَالَ أَكْذَبْتُمْ بِآيَاتِي وَلَمْ تُحِيطُوا بِهَا عِلْمًا أَمَّاذَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ
﴿٨٤﴾ وَوَقَعَ الْقَوْلُ عَلَيْهِمْ بِمَا ظَلَمُوا فَهُمْ لَا يَنْطِقُونَ ﴿٨٥﴾

﴿ إِنَّ هَذَا الْقُرْآنَ يَقُصُّ عَلَىٰ بَنِي إِسْرَآئِيلَ الَّذِي هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴾ به راستی نهو
قورئانهی نهوتو بت بهرستان به دروی نه خنده وه به لگه و نامه به کی راستن لای خوای مهزن و
هاتوه ته خواره وه بو پایوکی نه خوینده وه نه بخوینته وه به سهر به نوئیسراییلیه کانا و روی راستی
بو نهوان رون نه کاته وه له بارهی شتیکه وه که نهوان و گاوره کان دژی به کترین له و شته دا
له بارهی عیساه وه گاوره کان له سنوری خوای مهزن ده رچوون و عیسا نه کدن به کوری خوا،
جوه کان له ریزی عیسا کهم نه کده وه، قورئانی پیروز رونی نه کاته وه وه زور شتی نهوتو نهوان
ناکو کیان هدی به کوری خوا، قورئان راغویان نه کا بو لای ریگهی به ختیری و چاکه.
﴿ وَإِنَّهُ لَهْدَىٰ وَرَحْمَةً لِّلْمُؤْمِنِينَ ﴾ وه به راستی قورئان شاره زایی کهرو به خشش و چاکهی
خوای مهزنه بو باوه رداران هدر نهوان سودی لی وه نه گرن و ریگهی راست وه نه گرن، ههر
نهوان به فرمودهی قورئان کار نه کدن.

﴿ إِنَّ رَبَّكَ يَقْضِي بَيْنَهُمْ بِحُكْمِهِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْعَلِيمُ ﴾ به راستی نهو پهروه ردگاری نهوتوی بو
توی رهوانه کرده بو سهرتو، خوییه کی نهوتوی به فرمان نه دا به راستی و به داد پهروهی له
نیوان به نوئیسراییلیه کانا له بارهی نهو شتهی گورپوانه له ته وراتو ئینجلدا و له شتیکا دژی
به کترین و، خوای مهزن به دهسته لاته و ریگه ناگیری له فرمانیدا، نه زانی به راستی نهو شتهی
فرمانی بی نه دا.

﴿ فَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ إِنَّكَ عَلَى الْحَقِّ الْمُبِينِ ﴾ دوابی تو پشت به دهسته له سهر یاریدهی خوای
مهزن بو گه یاندنی فرمودهی خوای مهزن، پشت به ستی به خوای مهزن قلایه کی پاریراوه.
به راستی تو له سهر راستی ناشکرای که نایینی پیروزی ئیسلامه، هدر که سی له سهر راستی بی
نایه بی گوی بداته شتی نهو نه پیوری.

﴿ إِنَّكَ لَا تُسْمِعُ الْمَوْتَى ﴾ به راستی تو ناتوانی گفتوگوی راستی بهو که سانهی مردوون،
نهو بی باوه رانه ههر چنده به روالدت زیندون. به لام دلایان مردوه و ناوری بو لای باوه رهیئان

ناده نه وه، تۆ نهو پهری ههول بدهی له گهلیان گفتوگۆی تۆ نایسن سودی لی وهر ناگرن، وهك مردووان.

﴿ وَلَا تَسْمِعُ الصُّمَّ الدُّعَاءَ إِذَا وَلَّوْا مُدْبِرِينَ ﴾ وه تۆ ناتوانی ئاوازو دهنگی خۆت بیستی بهو کهسانه ی کهرن کاتی پشت بکه نه تۆو به ره و دوا برۆن و نه یانه وی راستی بیسن و باوه ره پهنن. که واته تۆ پشت هه ره به خوا به دهسته.

﴿ وَمَا أَنْتَ بِهَادِي الْعُمَىٰ عَنْ ضَلَالِهِمْ ﴾ وه تۆ ناتوانی شاره زایی که سی بکه ی راستی وهر گری و لای ده ی له گومرایی خۆیان، چونکه ئه و که سانه هه رچهنده خاوه نی چاوو گو یچکه و دلن، راستی نایسن و نای بین و بری لی نا که نه وه، وهك که رو کو یتر نه زان وان.

﴿ إِنْ تَسْمِعْ إِلَّا مَنْ يُؤْمِنُ بِآيَاتِنَا فَهُمْ مُسْلِمُونَ ﴾ تۆ راستی به هیچ که سی نایستی مه گهر به که سی باوه ره پهنن به گفتوگۆی ئیمه له قورئانی پیرۆزدا، دوا یی ئه وان موسولمان بن و مل که چی فرموده خوی مه زن بن به نیازی پاکه وه وهر ی بگرن.

﴿ وَإِذَا وَقَعَ الْقَوْلُ عَلَيْهِمْ أَخْرَجْنَا لَهُمْ دَابَّةً مِّنَ الْأَرْضِ تُكَلِّمُهُمْ أَنَّ النَّاسَ كَانُوا بِآيَاتِنَا لَا يُوقِنُونَ ﴾ وه ههر کاتی نزیک بۆ به وه پویست کرا له سهر بی باوه ران فرموده ی خوی مه زن بۆ سزادیان ئیمه ده رنه پهنن هه مو ئاده میزاد به زیندوی له ناو زه ویدا ئه روون و ئه جولین به وینه ی شتی بره و بچولن، دوا یی ئاده میزاده باوه رداره کان گفتوگۆ ئه که نه له گه ل ئه و بی باوه رانه ی ئه و تۆ بره و به نایه تی کانی خوی مه زن نه پهنن که گفتوگۆ به هاتنی روژی دوا ئه که نه و ئامازه ی بۆ ئه که نه، دوا یی خۆیان به خۆیان ئه لین: به راستی ئه و نیشانده ی ئه و تۆی خوی مه زن فرموی ئیوه باوه رتان بی نه نه هیتان پهیدا بون، دوا یی ئیمه له گۆره کاغان هاتینه ده ره وه ئه وه ی به لینمان بی درابو له زیندوبونه وه ده ستان که و ت.

زۆربه ی زۆری ئاده میزاد مانای ئه و نایه تیه یان به م جو ره کردو ه: (وه ههر کاتی پویست بوو سزای خوی مه زن له سهر بی باوه ران، ئه و شته ی به لینن بی دره و به وان له زیندوبونه وه، ئیمه ده رنه پهنن بۆیان له زه ویدا شتی ئه و به سهر زه ویدا پی ئه و ترئ جه ساسه گفتوگۆ ئه کا له گه لیان و ئه لئ: به راستی ئاده میزاد باوه ریان به هاتنه ده ره وه ی من نه نه هیتا که یه کیکم له نیشانه کانی خوی مه زنی ئیمه).

بۆ درێژه دان به مه ده ست له (دابه) چ شتی که ئاده میزادیانه، له چ جیگه یه دپته ده ره وه: به راستی هه ندی له زانیان له مانا کردنی ئه و نایه ته دا بیرو باوه ری جیاوازیان هه یه: هه یانه ئه لین: به راستی زه وی شق ئه باو شتی دپته ده ره وه نیشانه ی ئه ندای زۆر گیاندارانی تیدایه: سه ری وهك سه ری گایه، چاوی وهك چاوی باراز وایه، گو یچکه ی وهك گو یچکه ی فیل وایه، شاخی وهك شاخی نیره ی بز نه کیوی وایه. ملی وهك ملی حوشر وایه. سنگی وهك سنگی شیر وایه. رهنگی وهك رهنگی پلنگ وایه، که له که ی وهك که له که ی پشیله وایه، کلکی وهك کلکی به ران وایه، چوار پی وهك چوار پی حوشر وایه. نیوانی هه مو جو مکه کانی له جکه کانی

تريا دوواژه گهزه، نهو بیرو بۆچونه بروای بێ ناگرئ نهبههوی نهقلهوه وه نهبههوی فهرموده
خواو پیغه مبهروه ﴿ ١ ﴾ هدر چهنده ئیمه بروامان وایه زیندو کردنهوی ئاهدهمیزادی مردو
که بهه به خاک زۆر گهوهتر له دروست کردنی نهو دابهیه.

بهراستی پرسیار کرا له عهلی کورپی نهبو تالیب: لهمه بهست بهمانای (دابه) فهرموی بهلئ:
سویندم به خوای مهزن نهودا به یه کلکی نیه؟ و بهراستی ریشی ههیه زانای بهناو
بانگ (ماوه ردی) نهفهرموی: نهو فهرموده عهلیه ئاماژهیه بۆ لای نهوه که نهو دابهیه؟ ئادهمیزاده.
خاوهنی نامهی (لسان العرب) بهلئ: دابه بۆ ئادهمیزادی خاوهن نهقل بۆ گیاندارانی بێ نهقل
به کار نههێترئ. کهواته مه بهست لهوه دا به هدر جگهی ئادهمیزاد بێ راست نیه، هه ندی له
زانایان بهلئ: له کهعهدا نهو دابهیه دینه دهره وه. نهوانه و زۆر شتی تریش لهباره ی دابه
نوئه رزه وه؟ باسکراوه، بهراستی هه مو شتی هدر لای خوای مهزنه.

﴿ وَيَوْمَ نَخْشِرُ مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ فَوْجًا مَّمَّنْ يُكَذِّبُ بِآيَاتِنَا فَهُمْ يُوزَعُونَ ﴾ وه تو بیری نهو
کاته بکهروه باسی بکه بۆ دانیشوان ئیمه کو نه کهینه وه و زیندو نه کهینه وه له هه مو نهته وه یه
کو مه لئکی زۆر لهو که سانه ی باوه ر به ئایه ته کانی ئیمه ناهین، دوا یی نهوان پالیان پیوه نه نرئ و
لییان نه خورئ هه تا هه مویان نه گهن به یه کتری له جینگه ی وه ستانی پرسیاردا بۆ وه رگرتنی
پاداشت.

﴿ حَتَّى إِذَا جَاءُوا قَالَ أَكَذَّبْتُمْ بِآيَاتِي ﴾ هه تا کاتی نهو بێ باوه رانه نه چنه لای جینگه ی پرسیار
و وولام. خوای مهزن به هه ره شه وه نهفه رموی: ئایا ئیوه بۆ به درو تان خسته وه ئایه ته کانی نامه ی
من که بو تان رو ن کرابه وو که ئیوه توشی ئه م روژه نه بن؟ بۆ ئیوه وولامی پیغه مبه رتان
نه دابه وه؟.

﴿ وَلَمْ تُحِيطُوا بِهَا عِلْمًا أَمْ آذَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴾ وه ئیوه ی بێ باوه ریه که م جار ته ماشای نهو
ئایه تانه تان نه کردبو به جو ره ته ماشا کردنی نه گه ران به دوا ی مه به ست له ناوه رۆکی نهو ئایه تانه و
بیرتان له شتی نه کرده وه ئیمه نار دبو مانه خواره وه؟.

وه که نه وه وابو ن که ئیوه بۆ بێ باوه ری و بێ فه رمانی خوای مه زن دروست کرابن، روتان
وه رنه گێرا بۆ لای شاره زایی و باوه ره هینان به رۆژی دوا یی.

﴿ وَرَقَّ الْقَوْلُ عَلَيْهِمْ بِمَا ظَلَمُوا فَهُمْ لَا يَنْطِقُونَ ﴾ وه فه رموده ی خوای مه زن به سزادانی بێ
باوه ران پیو یستکرا به هوی شتی سته میان کرد بو بهو شته و هاوه شیان بۆ خوای مه زن دانابو،
دوا یی بێ باوه ران گفتو گو بۆ هیچ بیانو هینانه وه یه ناکه ن و به ئازاری خو یانه وه خه ریکن.

أَلَمْ

يَرَوْا أَنَّا جَعَلْنَا آلَئِيلَ لَيْسَ كُنُوفِيهِ وَالنَّهَارُ مُبْصِرًا إِن فِي

ذَٰلِكَ لَا يَتْلُوَ الْقَوْمُ يَوْمُنُونَ ﴿٨٦﴾ وَيَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ فَفَزِعَ
مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ إِلَّا مَنْ شَاءَ اللَّهُ وَكُلُّ أَتَوَةٍ
دَاخِرِينَ ﴿٨٧﴾ وَتَرَى الْجِبَالَ تَحْسِبُهَا جَامِدَةً وَهِيَ تَمُرُّ مَرَّ السَّحَابِ
صُنِعَ اللَّهُ الَّذِي أَنْفَخَ كُلَّ شَيْءٍ إِنَّهُ خَيْرٌ بِمَا تَفْعَلُونَ ﴿٨٨﴾
مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ خَيْرٌ مِنْهَا وَهُمْ مِّنْ فَزَعٍ يَوْمَئِذٍ ءَامِنُونَ ﴿٨٩﴾
وَمَنْ جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ فَكُبَّتْ وُجُوهُهُمْ فِي النَّارِ هَلْ يُجْزَوْنَ
إِلَّا مَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٩٠﴾ إِنَّمَا أَمْرُهُ أَنْ أُعْبَدَ رَبِّ هَٰذِهِ
الْبَلَدَةِ الَّذِي حَرَّمَهَا وَلَهُ كُلُّ شَيْءٍ وَأَمْرُهُ أَنْ أَكُونَ مِنَ
الْمُسْلِمِينَ ﴿٩١﴾ وَأَنْ أَتْلُوا الْقُرْآنَ أَنْ فَمَنْ أَهْتَدَىٰ فَأَتِمَّا يَهْتَدِ
لِنَفْسِهِ وَمَنْ ضَلَّ فَقُلْ إِنَّمَا أَنَا مِنَ الْمُنذِرِينَ ﴿٩٢﴾ وَقُلِ الْحَمْدُ
لِلَّهِ سَيُريكُمْ ءَايَتِهِ فَنَعْرِفُونَهَا وَمَا رَبُّكَ بِغَفِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٩٣﴾

﴿ اَلَمْ يَرَوْا اَنَّا جَعَلْنَا اللَّيْلَ لَيْسَكُنَا فِيهِ وَالتَّهَارَ مُبْصِرًا ﴾ نایا نادهمیزاد نهیان زانیوه نیمه
شهو مان دروست کردوه له بدر نهوان پشوی تیدا بدهن و ماندوبونی روژیان لابیجی و، روژمان
دروست کردوه له بدر نهوهی نادهمیزاد ریگهی تیدا بدوژنهوهو هاتو چوی تیدا بکهن بو
پیدا کردنی هو ی ژبانی خو یان.

﴿ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُوْنَ ﴾ به راستی هدی له دروست کردنی شهو روژ بو نهو
مدهستانه چهن دین به لگهی ناشکرا بو تاقمی باوه بهیئن به تواناو به کیتی خواو سود له دروست
کردنی شهو روژ وهر گرن.

﴿ وَيَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ فَفَزِعَ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ إِلَّا مَنْ شَاءَ اللَّهُ وَكُلُّ أَتَوَةٍ
دَاخِرِينَ ﴾ وه تو باسی نهو روژه بکه فو نه کروی بهسوردا بو نهوهی نادهمیزاد زیندو بینهوه بو
پرسیارو بو جاری دووهم گیان نه گریتهوه بهدریانا، بهدهنگی نهو کهرنایه نادهمیزاد با وریا

نه‌بنه‌وه و خو‌یان ناماده نه‌که‌ن بو فدرمانی خوای مه‌زن، دوا‌ی نه‌وه‌ی فو‌کرا به سو‌ردا که‌سی له ناسمانه‌کان و زه‌ویدان له‌سه‌ختی نه‌و روژه نه‌ترسن مه‌گه‌ر که‌سی ناترسی خوای مه‌زن ناره‌زو بکا نه‌ترسی، وینه‌ی پیغه‌مبه‌ران و راست ویزان و شه‌هیدان و پیاو چاکان، نه‌وانه ناترسن و رویان گه‌شه، هه‌مو که‌سی له ناده‌میزاد نه‌چن بو خزمه‌ت خوای مه‌زن به مل که‌چی و بچو‌کیه‌وه با بو‌نه‌وه‌ی پاشه روژیان دیاری بکری، یا بچن بو لای به‌هه‌شت یا بو لای دۆزه‌خ.

زانایان له هه‌ندئ له‌نامه‌کانی خو‌یانا نه‌لین: سی جار فو‌نه‌کری به‌سو‌ردا: جاری بو ترساندن‌ی ناده‌میزاد، جاری بو مردنی هه‌مو گیانداران. جاری تر بو زیندوبونا‌وه‌یان. نه‌وه‌ی راستی بی چونیه‌تی سو‌ر نه‌زانراوه. به‌لام پیوسته ئیمه بر‌وای ته‌واومان هه‌بی نه‌سو‌ره هه‌یه، ئیتر به هه‌ر شی‌وه‌یه‌بی گ‌رنگ نیه.

﴿ وَتَرَى الْجِبَالَ تَحْسَبُهَا جَمَادًا وَهِيَ ثَمَرٌ مَّرَّ السَّحَابِ ﴾ وه تو کیه‌کان نه‌بینی گومان نه‌به‌یه‌ته نه‌و کیه‌وانه وه‌ستاون و ناجولین له جیگه‌ی خو‌یاناو، له راستیدا نه‌و کیه‌وانه‌ی زه‌وی به تیژی نه‌رو‌ن به وینه رویشتی هه‌ور له ناسمانا، رویشتی نه‌و کیه‌وانه نه‌گورئ له‌ناستی خو‌ره‌وه. یانی کیه‌کان به‌زه‌ویه‌وه دوو جوله‌یان هه‌یه:

جولانیکی زه‌وی به ده‌وری خو‌یاو له‌به‌رده‌م خو‌ردا به بو‌ته‌وه شه‌وو روژ په‌یدا نه‌بی، جولانیکی تری زه‌وی به‌ده‌وری خو‌ردا چوار وه‌رزهی سال په‌یدا نه‌کا. نه‌و جو‌ره زانیاریه قورئان باسی کردوه به‌ر له (۱۴۲۱) سال له‌مه‌وبه‌ر. زۆریه‌ی زۆری زانایان مانای نه‌و رستانه‌یان به‌م جو‌ر کردوه: یانی (تو له روژی دوا‌یدا کیه‌کان نه‌بینی وه‌ستاون، نه‌وان نه‌رو‌ن به ناسمانا به وینه رویشتی هه‌ور له تیژی و خیرایدا خوای مه‌زن نه‌و کیه‌وانه له جیگه‌ی خو‌یان هه‌لنه‌که‌نی نه‌رو‌ن به‌ناسمانا به‌لام وا نه‌که‌وینه می‌شکی بینه‌ره‌کانیان وه‌ستاون چونکه شتیکی گه‌وره هه‌رکاتی له‌یه‌ک لاوه به هیلکی ته‌نها رویشت چاو جوله‌که‌ی نابینئ له‌به‌ر گه‌وره‌یی و دوری لایه‌نه‌که‌ی، به‌تایه‌تی بینه‌ره‌که‌ی دوربی له‌و شته‌وه) به‌هه‌ر جو‌رئ مانای نه‌و رستانه کرابی.

﴿ صُنْعَ اللَّهِ الَّذِي أَتَقَنَ كُلُّ شَيْءٍ إِنَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴾ ئیوه‌به چاکی ته‌ماشای کاری خوا‌یه‌کی ته‌نها و خوا‌ه توانای نه‌وتو بکه‌ن هه‌مو شتیکی به چاکی و زانسته‌وه دروست کردوه، توانای نه‌و خوا‌یه ده‌ر که‌وتوه له‌وشتانه دروست کردوه ئیوه وا نه‌زانن وه‌ستاه که‌چی نه‌روا وه‌ستاونیه، به‌راستی خوای مه‌زن ناگاداره به‌شتی ئیوه نه‌یکه‌ن به‌ناشکرا و به‌نه‌یتی، پاداشتی هه‌موشتی نه‌داته‌وه به گو‌یره‌ی خو‌ی.

﴿ مَنْ جَاء بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ خَيْرٌ مِّنْهَا وَهُمْ مِّنْ فَزَعٍ يَوْمَئِذٍ آمِنُونَ ﴾ کاتی زانرا خوای مه‌زن ناگاداری کرده‌وه‌ی به‌نده‌کانی خو‌یه‌تی، دوا‌یی هه‌ر که‌سی له جیهاندا کاری چاکی کردبی به‌و کاره چاکه‌هاتبی له روژی دوا‌یدا، دوا‌یی بو نه‌و که‌سه به چاکتر له‌و چاکه‌یه به‌دووچه‌ندانه پاداشتی نه‌دریته‌وه نه‌وان له‌و روژه‌دا ناسوده‌ن و ناترسن له ترسی نه‌و روژه‌و له ناگری دۆزه‌خ.

﴿ وَمَنْ جَاء بِالسَّيِّئَةِ فَكُبَّتْ وَجُوهُهُمْ فِي النَّارِ هَلْ يُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴾ وه هه‌ر که‌سی کاری خرابی کردبی له جیهاندا و به‌وکاره‌وه هاتبی بو لای روژی دوا‌یی، سه‌ره‌ره‌و

خوار فره نه درېته ناو ناگری دوزه خ، بهوان نه بیژری: به راستی پاداشتی ئیوه نادرېته وه به هیچ شتی مه گدر به شتی ئیوه نه یکدن له بت پد رستی و بی باوهری سته متان لی نا کرئ و مافی خوتان وهر نه گرن.

﴿ إِنَّمَا أَمِِرْتُ أَنْ أَعْبُدَ رَبَّ هَذِهِ الْبَلَدَةِ الَّذِي حَرَّمَهَا ﴾ به راستی من فدرمانم پی دراوه که پدروهر دگاری ئدم شاره ی مه که پد رستم نهو پدروهر دگاره ی نهو تو پد رتی ئدم شاره ی گرتوه بهو ی قه ده غدی گرتوه دره خته کانی نه برئ نیچیره کانی راونه گرین، خوینی تیدا نه رژی و بت پد رستی تیدا نه کرئ و سته می تیدا نه کرئ سنور و فدرمانه کانی خوی مدزن و پیو رستی سدرشان به هه مو ئاده می زاد رابگه یدم.

﴿ وَلَهُ كُلُّ شَيْءٍ وَأَمِِرْتُ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴾ وه بو پدروهر دگار، سدره رای نه وانه باسکران هه مو شتی له دروست کردنیان و به خپو کردنیان و به ریوهر دنیان به بی نه ووه ی هیچ که سی هاو به شی بکا، من فدرمانم پی دراوه موسلمان وم ل که چی خوی مه ز نیم، به نیازی پاکه وه باوهری پی به یم هدر له بدر خوی به تنه ا.

﴿ وَأَنْ أَتْلُو الْقُرْآنَ فَمَنْ اهْتَدَىٰ فَإِنَّمَا يَهْتَدِي لِنَفْسِهِ ﴾ وه من فدرمانم پی دراوه که به به رده وامی قورئان بخو یم و ناوهر و که که ی رابگه یدم به ئاده می زاد و جنو که به نیازی پاک و به راستیه وه، دواپی هدر که سی راغوی وهر گری و دواپی ناوهر و کی قورئان بکه وی و خوا به یدک دانی و هدر نهو پد رستی، دواپی به راستی نهو که سه راغوی هدر بو خوی وهر گرتوه و سوده که ی هدر بو خوی ته ی نه که بو که سی تر.

﴿ وَمَنْ ضَلَّ فَقُلْ إِنَّمَا أَنَا مِنَ الْمُنْذِرِينَ ﴾ وه هدر که سی له ریگه ی راست لابدا بی روی وهر گیرایی له فدرمو وده ی خوی مدزن زیانه کدی هدر له سدر خوی ته ی، دواپی تو بلئ: به راستی من هدر لهو که سانه م ئاده می زاد برستن له سزای پاشه روژ، من هدر نهو م له سدره په یامی خوا به ئیوه رابگه یدم.

﴿ وَقُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ سِيرِكُمْ آيَاتِهِ فَتَعْرِفُونَهَا ﴾ وه تو بلئ هه مو سوپاس وستایشی هدر بو خوی هه مو بونه وهرانه. له مودوا خوی مدزن نیشانه رون و ئاشکرا کانی خوی نیشانی ئیوه نه دا له زیندو بونه وه و پرسیار و ولام و روژی دواپی به هه شت و دوزه خ. دواپی ئیوه نهو نیشانانه نه زانن که له جیهاندا باوهر تان پی نه نه هیتان به لام له کاتیکا ناسینه کانیان هیچ سودی به ئیوه نابه خشی و باوهر هیتان بهوان سودی لی وهر ناگری.

﴿ وَمَا رَبِّكَ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴾ وه پدروهر دگاری تو پی ناگا نیه له شتی ئیوه نه یکدن له جیهاندا. که واته ئیوه گومان مبدن مؤله تدانی ئیوه و سزای دوواخستون له به رنه وه بی ناگی له ئیوه نیه.

به یاریده ی خوی مه زن کوتایی پی هات له روژی دوو شهمه (۱۱)ی مانگی سه فهر

سالی (۱۴۲۱)ی کوچی به رانه ر - (۱۵/۵/۱۴۰۰)ی زایینی.

﴿سوره تی نهلقهسهس﴾

له مه که هاتوته خواره وه. هندی له زانایان نهلین: جگه له نایه تی (۵۲-۵۳-۵۴-۵۵) له مدهینه هاتوته خواره وه. هندی تریان نهلین: جگه له نایه تی (۸۵) له (نهلوحفه) هاتوته خواره وه که جگهیه که له نیوان مه کهو مدهینه دا. ژماره نایه ته کانی (۸۸) نایه تن.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 طَسَمَ ﴿١﴾ تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْمُبِينِ ﴿٢﴾ نَتْلُو عَلَيْكَ
 مِنْ نَبَأِ مُوسَى وَفِرْعَوْنَ بِالْحَقِّ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٣﴾ إِنَّ
 فِرْعَوْنَ عَلَا فِي الْأَرْضِ وَجَعَلَ أَهْلَهَا شِيَعًا يَسْتَضِعُّ
 طَائِفَةً مِنْهُمْ يَتَّبِعُ أَبْنَاءَ هُمْ وَيَسْتَحْيِ نِسَاءَ هُمْ إِنَّهُمْ كَانُوا
 مِنَ الْمُفْسِدِينَ ﴿٤﴾ وَنُرِيدُ أَنْ نَمُنَّ عَلَى الَّذِينَ اسْتَضَعُّوا
 فِي الْأَرْضِ وَنَجْعَلَهُمْ أَئِمَّةً وَنَجْعَلَهُمُ الْوَارِثِينَ ﴿٥﴾
 وَنُمَكِّنَ لَهُمْ فِي الْأَرْضِ وَنُرِيَ فِرْعَوْنَ وَهَامَانَ وَجُنُودَهُمَا
 مِنْهُمْ مَا كَانُوا يَحْذَرُونَ ﴿٦﴾

بسم الله الرحمن الرحيم

به ناوی خوای به خشنده می میهره بان

﴿طسم﴾ بۆ مانای ئەم پیتانە تەماشای سەرەتای سۆرەتی ئەلبەقەرە و سۆرەتە کانی تەربکە
 که وێنە ئەو پیتانە تێدا یە.

﴿تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْمُبِينِ﴾ ئەو پیتانە ئەم سۆرەتە ی لێ پێک هاتوو نایەتە کانی
 نامە یە کن بۆ ئادە میزادی ڕوون ئە کاتە وه چاک و خراپ لە یە کتر ی و پێوستی ڕۆژانه یان لە
 هەردوو جیهاندا و لە سنوور و دەستووری ئایینی ئیسلام.

تەفسیری زمانکۆیی

﴿ نَتْلُوا عَلَيْكَ مِنْ نَبِيِّ مُوسَىٰ وَفِرْعَوْنَ بِالْحَقِّ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴾ ئیمه نه خوئینه وه به هوئ
 قورئانه وه هندی له وه وه الهی په یوه ندی به موسا و فرعدونه وه هیده به راستی به سدر تودا بو
 تا قمی ئیمه دیارمان کردوه له زانیاری پیشووی خو ماندا که به راستی باور نه هین بدو.
 ﴿ إِنَّ فِرْعَوْنَ عَلَا فِي الْأَرْضِ وَجَعَلْ أَهْلَهَا شِيْعًا يَسْتَضَعِفُ طَائِفَةٌ مِّنْهُمْ ﴾ به راستی فرعون
 یاخی بوبو له ناو زهوی میسردا، له ستم کردن و خو به گه وره دانان و دل ره قی دا له سنور
 دهر چو بو، دانیشتووانی میسری نه روو تانه وه و نه یکردن به به ندهی خو و، دانیشتووانی زهوی
 میسری گیر ابو به چند تا قمی له گه ل هدریه که یاندا مامه له یه کی تایه تی له گه ل نه کردن،
 هدریه که یانپیشه یه کی تایه تی پی سپارد بون و هدریه که یانی له دژی یه کتری هان نه دا هدا یه ک
 نه گرن به خو یانه وه خه ریکن و بیر له ستمی فرعون نه که نه وه، وینه ستمکارانی ئیستا که
 یاسای (فرق تسد) به کار نه هین (یانی تو جیاوازی بخه ره ناو دانیشتووانه وه تو ئه بی
 به گه وره یان).

﴿ يُدَبِّحُ أَبْنَاءَهُمْ وَيَسْتَحْفِي نِسَاءَهُمْ إِنَّهُ كَانَ مِنَ الْمُفْسِدِينَ ﴾ فرعون تا قمی له وه تا قمانه ی
 لاواز و بی ده سته لات کردبو کورپه کانیانی سدر نه بری و ژنه کانیانی به زیندوویی نه هیسته وه. به
 راستی فرعون له وه که سانه بوو خراپه یان بلاونه کرده وه له زهوی دا، قیبتی یه کانی له خوئ
 نزیک نه کرده وه، به نو ئیسرایلی یه کانی نازار نه دا به وان. بیژراوه هوئ نهو ستمکاری یه نه وه
 بوو: فرعون له خه ودا بینی که ناگرئ له به یتولوقه ده سه وه رووی کرده خانوه کانی میسر
 هه موو قیبتی یه کانی سوتاند، پو شه و ویزه کانی بانگ کرد و پر سیاری مانای نهو خه وه ی لی کردن،
 ووتیان: پیاوئک له بنچینه دا دانیشتووی به یتولوقه ده سه بووه له سدر ده ستی نهو گه لی میسر له ناو
 نه چن، فرعون ترساو وای دانا نهو پیاوه له به نو ئیسرایلی یه کانه؛ چونکه نهوان له ویتوه
 هاتون، دواپی فرمانی دا هه موو کورئک که له دایک نه بی له هدر پیاوئکی به نو ئیسرایلی
 سهری برن و واز له ژنه کانیان بهین به ئومیدی نه وه نهو گه له بنه برن، فرمانی دا به
 قیبتی یه کان کاری ناره وایان له گه ل دا بکه و به کاریان بهین له پیشه ی بی نر خدا، نه وانش
 نه وه ی پتان کرا کردیان، بیگومان نهو کارانهش له سنور لادان.

﴿ وَتُرِيدُ أَنْ نَمُنَّ عَلَى الَّذِينَ اسْتُضْعِفُوا فِي الْأَرْضِ وَنَجْعَلَهُمْ أَئِمَّةً وَنَجْعَلَهُمُ الْوَارِثِينَ ﴾ وه
 ئیمه ویستمان که ئیمه ریزو چاکه بریزین به سدر که سانیکي نه ورتزا نه چه وسیترا نه وه نه یان کردن
 به به نده و لاوازیان نه کردن له زهوی میسردا و رزگاریان بکهین و بیانکهین به پیشه وای
 ناده میزادی نهو سدر ده مه و چاولیکراویانن و بیانگیرین به خاوه نی سامانی فرعون و میراگری
 پاشایه تی و ده سته لاتی فرعون.

﴿ وَنُمَكِّنَ لَهُمْ فِي الْأَرْضِ وَنُرِي فِرْعَوْنَ وَهَامَانَ وَجُنُودَهُمَا مِنْهُمْ مَا كَانُوا يَحْذَرُونَ ﴾ وه ئیمه
 نهو که سه لاواز کراوانه له زهوی میسردا دانهین و زهوی میسر داگیر بکه و بن به خاوه نی

توانا لهو جيگه يه دا نه چه وسيترا نه وه، پله وپايه ي ويايان پي نه به خشين زهوى ميسر ناوه دان بکه نه وه و بيهن بهر پوه و کهس نه تواني نازاريان بدا و، تيمه نيشاني فيرعه ونى بدهين که خوى کردبوو به خواو نيشاني هاماني بدهين که شالياري فيرعه ون بوو يارمه تي نه دا له هدر شتيکا بيويستايه نيشاني ياريدده راني نه وان له له شکره کانيان بدهين شتي نه وان ليتي نه ترسان که له ناوچوونيان بوو به گشتي له سه رده ستي منالتيکي بچووک پهيدا نه بي له ناوبه نو ئيسرائيلي به کانددا. بو زانين: نه بي بزايين خواي گه وره جدهنگ ناکا له گه ل که ساني چه وساوو بو رزگار کردنيان. به لام له گه ليانه و يارمه تي يان نه دات هدر کاتي جدهنگ بکه ن و خدبات بکه ن به ئوميدى نه وه ي راستي و دادپهروهري په ره بسيتي. نيازيان وابي رشزگاريان بي له ستم وچه سانه وه. به راستي خواي گه وره له گه ل هدموو مروفيکدايه که کار بکات له بهر زيانى خوى، خواي مدهن تاقمي پتغه مبه ره کاني له ناوبردوو له بهر بي باوه ري و بي فهرماني خوا. نه ک له بهر ستمه ليکراوان.

وه که له مهبدر باسما ن کرد فيرعه ون خدويکي بيني زورى لي ترسا، هه ندي له مانا که راني خدو ووتيان: له ممدودا منالتيک له بدنو ئيسرائيلي به کان پهيدا نه بي له سه ر ده ست و هيزي نه و منداله پاشايه تي و ساماني تو بنه بر نه بي، فيرعه ون فهرماني دا بو له ممدودا هدر کور لي له وان له دايکبوو سه ري برون. نه وه بوو کاتي موسا له دايک بسو باوک و دايکي ترسان و موسايان شارده وه، دوايي خواي مدهن له و باره يه وه به دايکي موسا نه فهرموي:

وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ أُمِّ مُوسَىٰ
أَنْ أَرْضِعِيهِ فَإِذَا خِفْتُ عَلَيْهِ فَأَلْقِيهِ فِي الْيَمِّ وَلَا تَخَافِي
وَلَا تَحْزَنِي إِنَّا رَادُّوهُ إِلَيْكَ وَجَاعِلُوهُ مِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿٧﴾
فَالْقَطَطُ ذَا الْحِذْيَةِ وَجَعَلَ خِزْيَاتٍ لَهُمْ خِزْيَاتٍ
فِرْعَوْنَ وَهَمَزَ وَجَعَلَ خِزْيَاتٍ لَهُمْ خِزْيَاتٍ ﴿٨﴾
وَقَالَتِ امْرَأَتُ فِرْعَوْنَ قُرْتُ عَيْنِي لِي وَلَكَ لَا تَقْتُلُوهُ عَسَىٰ
أَنْ يَنْفَعَنَا أَوْ نَتَّخِذَهُ وَلَدًا وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٩﴾ وَأَصْبَحَ

فَوَادِ اُمِّ مُوسَىٰ فَرِغَا اِنْ كَادَتْ لَتُبْدِيَ بِهِ لَوْلَا اَنْ
رَبَّنَا عَلٰی قَلْبِهَا لَتَكُوْنُ مِنَ الْمُؤْمِنِيْنَ ﴿١١﴾ وَقَالَتْ
لَاخْتِيْهِ قُصِيْهِ فَبَصُرَتْ بِهِ عَنْ جُنْبٍ وَهُمْ لَا يَشْعُرُوْنَ
﴿١٢﴾ وَحَرَّمْنَا عَلَيْهِ الْمَرَاضِعَ مِنْ قَبْلُ فَقَالَتْ هَلْ اَدُلُّكُمْ
عَلٰی اَهْلِ بَيْتٍ يَكْفُلُوْنَهُ لَكُمْ وَهُمْ لَهُ نَاصِحُوْنَ ﴿١٣﴾
فَرَدَدْنَاهُ اِلٰى اُمِّهِ كِي تَقْرَعِيْنَهَا وَلَا تَحْزَنَ وَلِتَعْلَمَ
اَنْ وَعْدَ اللّٰهِ حَقٌّ وَلٰكِنْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُوْنَ ﴿١٤﴾

﴿واوختنا اى ام موسى ان ارضيعه فاذا خفت عليه فالتقيه في الميم﴾ وه نيمه خستمانه دلى
دايكي موسى كه تو شیر بده به موسا. زانایانی میزورونوسی جووه کان نه لین: دایکی موسا
ناوی (یو کاید)، دواى تو هدر کاتی ترسای له وهی موسا سدر بیرن، دواى تو موسى فری بده ره
ناو رووباری نیله وه.

﴿ولا تخافي ولا تحزني انا رادوه اليك وجاعلوه من المرسلين﴾ وه تو مرسه موسا سدر
بپردری و خدهفت مه خول سدر جیابو ونه وهی موسا له تو، به راستی نیمه موسا ده گهر نینه وه
بو لای تو و ناگاداری نهو نه کدین و نیمه موسا نه گیرین له یه کئی له نیر دراوه کانی نیمه .. به
گویره ی فدرمانی خوی مه زن دایکی موسا سندوقیکی دروست کرد و قیرتاوی کرد و موسای
خسته ناو سندووقه که وه و فرهی دایه ناو رووباری نیله وه، برپای تهواوی به خوی مه زن
به ست.

﴿فالتقطه آل فرعون ليكون لهم عدوا وحزنا﴾ دواى فردانی به ناو رووباری نیلا که سانی
له خیرانی فیرعدون موسایان هدرگرت له بهر نه وهی موسا بی به دوژمنی نهوان بی باوه ران ترؤ
بی به هوی خدهفت بو یان له مه وپاش.

﴿ان فرعون وهامان وجنودهما كانوا خاطئين﴾ به راستی فیرعدون و هامانی سدرؤک
شالیارانی فیرعدون و له شکره کانیاں له مه له دا بسوون له هه موو کاره کانیاں. به تایسه تی له
کوشتی هه زاران منالانی بی تاوان بو نه وهی رزگاریان بی له منالی له ناویان بیا، نه وهی لای
به نده بی لای خوا پوچه.

بۆ زانين: كاتى يەعقوب و منالەكانى كۆچيان كرد بۆلاى يوسف له مىسر دەستيان كرد به لهوهردارى و بهخيو كردنى ئازەل و به كردنى دانەوتلە چاندىن و كىلانى زەوى، له مىسر دا ئهژيان و كه مەز تىكه لاوى دانىشتووانى مىسريان ئه كرد، ژماره يان زۆربوو، له به جى هينانى كاروبارى ئايىنى خويانا سەربه سببون هەتا كاتى پاشايەتى (رمىسى) دووهەم ويستى سنورى بۆ زۆربوونى ژماره ي به نو ئيسرائىلى يەكان دابنى، به بوئەيهوه دەستى كرد، به چهوسانەوه يان و كوشتيان. دواى مردنى (رمىسى) كورەكه ي بوبه پادشا كه ناوى (مفتاح) بوو، له كاتى ئه وىشدا چهوسانەوه و كوشتنى به نو ئيسرائىلى يەكان به رده وام بووه به لام (مفتاح) زۆرتر دەستى دا به نازاردانيان، كورەكانى سەرئەبرين و ژنه كانيانى ئه هيشته وه بۆ كارەكه رى، چونكه خەويكى بينبو، زانا كانيان ووتيان له ناو به نو ئيسرائىلە كانا كورپك پەيدا ئەبى له سەر دەستى ئه و پاشايەتى تۆ له ناو ئه جى، له و كاتەدا عيمرانى كورپى واهب كه يەكى بوو له به نو ئيسرائىليە كان له (يوكابد) ژنه كه ي خۆى كورپكى بوو به ناوى موسا، به ر له موسايش كچىكى بو به ناوى مەريەمه و كورپكىشى به ناوى هارون، (يوكابد) خوشكى باوكى موسا بوو، ئه و كاتە پور ماره كردن قەدەغە نه كرابوو، له به رترسى سەربرين موسايان فرە دا به نيله وه.

كاتى موسا فرېندرا به ناو روبرارى نيل و گەيشته لاى كۆشكى فیرعهون گەوره كارەكه رانى فیرعهون چاوى كهوت به سندوقك ئاو فریساوه بۆ كه نارى روبراره كه، به په له چوون و سندوقه كه يان هەلگرت و به په له برديان بۆلاى ئاسيیهى ژنى فیرعهون، كاتى سندوقه كه ي كرده وه ته ماشاى كرد منالیکى تىدا به دەرى هیناو بردى بۆلاى فیرعهون، فیرعهون ووتى: ئەم مندا له چۆن رزگارى بووه له سەربرين و رقى هەستاو به توورەيه ي به وه ووتى: بۆجى و چۆن له منيان شار دووه ته وه؟ ويستى بېكوژى.

﴿وَقَالَتِ امْرَأَتُ فِرْعَوْنَ قُرْتُ عَيْنٍ لِّي وَلَكَ لَا تَقْتُلُوهُ عَسَىٰ أَن يَنْفَعَنَا أَوْ نَتَّخِذَهُ وَلَدًا وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ﴾ ئاسيیهى ژنى فیرعهون داواى له فیرعهون كرد ئه و كورپەى پى به خشى و ووتى: ئیوه ئەم منالە مەكوژن، ئه و خۆشى من و تۆ به و ئه پیتە هۆى فینكى چاومان، ئومید وایه كه ئه و مندا له سوود بگه یه نى به ئیمه بابيکه ين به كورپى خۆمان چونكه ئیمه منالمان نى به، فیرعهون دلى نەرمبوو و ووتى خۆشى و فینكى چاوى تۆ پى و من پىو ستم به منال نى به و، فیرعهون و تاقمه كه ي هەستيان به وه نەده كرد كه ئه و مندا له ئەبى به چقلى چاويان له پاشەروژدا ئه پیتە هۆى نەمانيان. كاتى داىكى موسا موساى فریدا به ناو روبرارى نيله وه، چاوى بری بووه سندوقه ي له دووره وه و سەبرى ئه كرد شه پۆلى ئاوى روبرارى نيل فری ئه دا به م لاوبه ولادا، داىكى موسا له وانه بوو قیرەى لى هەستى و له خەفتا بلنى: كورەكه م، كورەكه م. به تايبه تى كاتى بينى سندوقه كه كهوتووه ته ناو كۆشكى فیرعهون.

﴿وَاصْبِرْ فَوَاقِدَ آيَاتِ مُوسَىٰ فَإِن كَادَتْ لَتُبْدِي بِهِ لَوْلَا أَن رَّبُّنَا عَلَىٰ قُلُوبِهِا لَتَكُون مِنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ وه دلی دایکی موسا گهرا به چۆلی له هه موو شتی جگه له بیر کردنه وه له موسا و خه فته دای گرتبو، به راستی نزیك بوو نهیتی کوره کهی ناشکرا بکا و به سه رهاته کهی بلا و بکاته وه و بلی: موسا کوری منه نه گهر ئیمه ئارام و خۆرا گرتمان نه خستایه ته سه ردلی دایکی موسا و دلمان به هیز نه کردایه له بهر نه وهی باوه ری ته واری هه بی به وه به لینهی ئیمه پیمان دابو که به راستی ئیمه موسا نه گیرینه وه بۆلای به وینهی باوه دارانی تر به به لیتی ئیمه.

﴿وَقَالَتْ لِأُخْتِهِ قُصِّهِ قَبْصُرْتُ بِهِ عَنِ جُنُبٍ وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ﴾ وه دایکی موسا به خوشکه کهی موسای ووت: تو برۆو دوا ی هه وāl و به سه رهاتی موسای برات بکه وه، بزانه له دوا یی دا چ شتیکی به سه ردی، دوا یی رۆیی و چاوی به موسا که ووت که له لای خیزانی فیرعه ونه، دوا یی خوشکه کهی له دووره وه تده ماشای موسای نه کرد به چۆری دانیشتروانی کۆشک ههستی بی نه که و و ابزانن ههچ مه بهستیکی به و منداله نیه، خیزانه کانی فیرعه ون نه یان نه زانی که خوشکی موسایه وه ههستیان نه نه کرده نه و منداله برایه تی.

﴿وَحَرَّمْنَا عَلَيْهِ الْمَرَاضِعَ مِنْ قَبْلُ﴾ وه ئیمه قه ده غه مانکردبو له سه ره موسا شیر ی هه موو ژنی بخواته وه له وانه ههتابونیان شیر ی بی به دن، هه موویان پیمان خوشبوو مه مه که هه یان بگری هه تا توشی ریز بن له لای فیرعه ون. به لام موسا بیری له هه موویان نه کرده وه، له پیش هه اتنی دایکی بۆلای. له و کاته دا مه ری می خوشکی موسا توانی خۆی بگه یه نیته کۆشکی فیرعه ون و خۆی بخاته نیو نه و ژنانه ههتابونیان بو شیردان به موسا.

﴿فَقَالَتْ هَلْ أَدُلُّكُمْ عَلَىٰ أَهْلِ بَيْتٍ يَكْفُلُوهُ لَكُمْ وَهُمْ لَهُ نَاصِحُونَ﴾ دوا یی مه ری می خوشکی موسا ووتی به خیزانی فیرعه ون: ئایا من شاره زایی ئیوه بکه م بۆلای خیزانی مالی نه و کوره به خه یو بکه ن بو ئیوه و، نه و خیزانه نیازیان پاک بی بو نه و مناله و ئامۆزگاری چاکی بکه ن و خۆشیان بوئ و کۆمه که بی بکه ن. فیرعه ون ده ستوری دا به هاوردنی نه و خیزانه، خوشکه کهی به په له گه راپه وه بۆلای دایکی و هه تانی بۆلای فیرعه ون، دایکی به بی گرنگی دان به و مناله چوه پیشه وه بۆلایی و مه مه که کهی نایه ده می موسا مه مه که کهی گرت و تیری خوراد له شیر هه کهی، دایکی موسا له کۆشکی فیرعه ون مایه وه.

﴿فَرَدَّاهُ إِلَىٰ أُمِّهِ كَيْ تَقَرَّ عَيْنُهَا وَلَا تَحْزَنَ﴾ دوا یی ئیمه موسا مان گیراپه وه بۆلای دایکی و چونه وه بو مالی دایکی له پاش نه وهی ئاسییه ی ژنی فیرعه ون بو ی ده رکه ووت نه و ژنه به باشی نه ده یی نه و مناله به خه یو بکا، له بهر نه وهی دایکی موسا چاوی به موسا فیتک بیته وه دلخۆش بی به گه رانه وهی موسا بۆ لایی و خه فته ندخوا بو جیا بو ونه وهی موسا له خۆی.

﴿وَلَعَلَّمَ آدَمَ الْأَسْمَاءَ وَلَعَدَّ اللَّهُ حَقَّ وَكِفٍّ لِّكُلِّ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ﴾ وه بو نه وهش دایکی موسا بزانی: به راستی به لیتی خوا ی مه زن به گه رانه وهی موسا بۆلای خۆی راسته به بی گومان شیدی کا به پیغه مه ره، دایکی موسا جاره به جاری موسای نه و برده وه بو کۆشکی فیرعه ون هه تا ئاسییه ی ژنی

فیرعون چاوی پی بکهوی. پیغمبر ﴿ﷺ﴾ نه فرموی: (چاکرینی زانی بوونه وهر چوار زن: خدیجهی کچی خوه بیلید، فاطمهی کچی موحه ممد، ناسیهی کچی موزاحیم زنی فیرعون، مدریمه کچی عیمران دایکی عیسا)، به لام زور له قیته کان نازان به کاری خوی مهن، نهان نه زانی به سهرهاتی نهوان و موسا چون نهی.

وَلَمَّا بَلَغَ أَشُدَّهُ وَاسْتَوَىٰ ؕ آتَيْنَاهُ حُكْمًا وَعِلْمًا وَكَذَٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿١٤﴾ وَدَخَلَ الْمَدِينَةَ عَلَىٰ حِينٍ غَفْلَةٍ مِّنْ أَهْلِهَا فَوَجَدَ فِيهَا رَجُلَيْنِ يَقْتُلَانِ هَٰذَا مِنْ شِيعِنِهِ وَهَٰذَا مِنْ عَدُوِّهِ ۖ فَاسْتَغْنَىٰ ۚ الَّذِي مِّنْ شِيعِنِهِ عَلَىٰ الَّذِي مِّنْ عَدُوِّهِ ۖ فَوَكَّرَهُ مُوسَىٰ فَقَضَىٰ عَلَيْهِ ۖ قَالَ هَٰذَا مِنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ ۖ إِنَّهُ عَدُوٌّ مُّضِلٌّ مُّبِينٌ ﴿١٥﴾ قَالَ رَبِّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي ۖ فَاغْفِرْ لِي ۖ فَغَفَرَ لَهُ ۚ إِنَّكَ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴿١٦﴾ قَالَ رَبِّ بِمَا أَنْعَمْتَ عَلَيَّ فَلَن أَكُونَ ظَهِيرًا لِّلْمُجْرِمِينَ ﴿١٧﴾ فَأَصْبَحَ فِي الْمَدِينَةِ خَائِفًا يَتَرَقَّبُ ۖ فَإِذَا الَّذِي اسْتَنْصَرُم بِآلَامِسٍ يَسْتَصْرِخُهُ ۖ قَالَ لَهُ مُوسَىٰ إِنَّكَ لَغَوِيٌّ مُّبِينٌ ﴿١٨﴾ فَلَمَّا أَن أَرَادَ أَنْ يَبْطِشَ بِالَّذِي هُوَ عَدُوٌّ لَهُمَا قَالَ يَمْوَسَىٰ أَرِيدُ أَنْ تَقْتُلَنِي ۖ كَمَا قَتَلْتَ نَفْسًا بِآلَامِسٍ ۖ إِن تُرِيدُ إِلَّا أَنْ تَكُونَ جَبَّارًا فِي الْأَرْضِ وَمَا تُرِيدُ أَنْ تَكُونَ مِنَ الْمُصْلِحِينَ ﴿١٩﴾

﴿وَلَمَّا بَلَغَ أَشُدَّهُ وَاسْتَوَىٰ آتَيْنَاهُ حُكْمًا وَعِلْمًا وَكَذَٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ﴾ وه کاتی موسا گهشت به پلهی تهواو بوونی نهقل و لهشی وه گه شهی کرد به جورئ بتوانی به ریک و پیکي کاری هردوو جیهان بیاریوه و تهمنی گه شته چل سالی نیمه به موسامان به خشی پیغمبر ایدتی و زانیی به پریوه بردنی کاروباری هردوو جیهان و زانیی راستی. هدر به جوره نیمه نهو کاره چاکانه مان له گهل موسا کرد، نیمه پاداشتی پیاو چاکانمان نهده ینه وه.

﴿وَدَخَلَ الْمَدِينَةَ عَلَى حِينٍ غَفْلَةٍ مِّنْ أَهْلِهَا فَوَجَدَ فِيهَا رَجُلَيْنِ يَقْتَتِلَانِ هَذَا مِنْ شِيعَتِهِ وَهَذَا مِنْ عَدُوِّهِ﴾ وه رۆژی موسا چوه ناو هندی له جاده کانی شاری میسر دا له کاتیکا بو هیچ کدهسی له دانیش توانی شاری ههستی پی نه کهن و نهی بینن؛ چونکه نهو کاته کاتی پشودان و خهوتنی نیهرۆ بو. نهیو یست نهویش له جینگیه پشووبدا، دواپی دوو پساوی بینی شهریان نه کرد یه کیکیان به نوئیسراییلی بو له تاقمی موسابو، نهوی تریان قیتی بو له تاقمی فیرعهون پساویکی زۆردار و به هیزبو نزیکبو پساوه ئیسراییلیه که بکوژی، به شیوهیه که گشتی قیتییه کان نهیان و تاندنهوه به خزمهتکاری خویانان نهزانن. به نوئیسراییلیه کان نهیان نه توانی پهلاماریان بدهن و شهریان شور نه کردن، موسا لای گرانبو.

﴿فَاسْتَعَاذَ الَّذِي مِنْ شِيعَتِهِ عَلَى الَّذِي مِنْ عَدُوِّهِ﴾ دواپی نهو کهسه لاوازهی نهوتو له تاقمی موسا بو داوای یارمهتی کرد بگاته فریای له دژی نهو پساوه به هیز و زۆردارهی نهوتو دوژمنی موسا بو له تاقمی فیرعهونبو، موسا زۆری پی ناخوشبو نازاری دوسته کهی بدری چوه پیشهوه ناو بو ژیان بکا و یه خهی میسری یه کهی گرت، وتی: نازاری ئهم ههزاره مده.

﴿فَوَكَزَهُ مُوسَى فَقَضَى عَلَيْهِ﴾ دواپی موسا مسته کۆلهیه کی خوی دا له دوژمنه کهی خوی به نیازی گهرانهوهی له ستم کردن نهک به نیازی کوشتن، موسا زۆر به هیزبو، دواپی نهو پساوه بهو مسته کۆلهیه مرد، نهو جوهره کوشتنهش پی نهوتری کوشتنی به ههله. نهک کوشتنی به نیازی کوشتنی. دواپی نهوهی موسا چاوی کهوت بدو پساوه مردوه خهفتهی خوارد.

﴿قَالَ هَذَا مِنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ عَدُوٌّ مُّضِلٌ مُّبِينٌ قَالَ رَبِّ اِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي فَاغْفِرْ لِي﴾ موسا ووتی: نهو کارهی من که بوبهوهی کوشتنی نه و پساوه له کردهوهی شهیتانه به راستی شهیتان رینگه لاده ریکی ئاشکرایه بو ئاده میزاد، موسا ووتی: نهی پهروه دگاری من: به راستی من ستمم له خۆم کرده به کوشتنی نهو پساوه بهی نهوهی تو فرمانم پی بدهی، تو له من خوشبیه، چونکه من به ههله نهو پساوه کوشتوه.

﴿فَغَفَرَ لَهُ إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ﴾ دواپی پهروه دگار خوشبو له موسا، به راستی پهروه دگار لیتی خوش بونی زۆره بو بدهنده کانی خوی، میهره بان و خاوهنی بهزهیه بو کهسانی داوای لی بردن بکهن.

﴿قَالَ رَبِّ بِمَا أَنْعَمْتَ عَلَيَّ فَلَنْ أَكُونَ ظَهِيرًا لِّلْمُجْرِمِينَ﴾ موسا ووتی: نهی پهروردگاری من: به راستی تو چاکهی خۆت به سهرمندا رژاند بهوهی وهگرتنی پهشیمانبوونهوه و له گوناھی من خوشبوی، دواپی تو یارمهتی من بده نهیم به پشتیوانی تاوانباران و نهو کهسانهی ستمم له خویان نه کهن، وینهی فیرعهون و تاقمه کهی، پشتیوانی باوهرداران بم.

﴿فَأَصْبَحَ فِي الْمَدِينَةِ خَائِفًا يَتَرَقَّبُ فَإِذَا الَّذِي اسْتَنْصَرَهُ بِالْأَمْسِ يَسْتَصْرِخُهُ﴾ دواپی نهوهی موسا نهو پساوهی کوشت رۆژی دواپی به ناوشاردا نه گهراو نهترسا بهی نهی کوشتنی نهو پساوهوه توشی نازار بی، چاوهروانی نه کرد چ شتی پهیدا بووه له دواپی کوشتنی نهو پساوهوه، ئایا

فیرعهون و تاقمه کهی هلهوئستیان چۆن بووه دواى پهیدا بوونی نهو رووداوه. کاتی موسا لهو چاوه روانی په دا بوو، دواى کهوتبوو نهو کهسهی که دوینی داواى یارمهتی لی کرد، جاریکی تر کهوتبووه شهر له گهل پیاوئکی تری قیبتیدا و جاریکی تریش داواى یارمهتی نه کرد له موسا.

﴿ قَالَ لَهُ مُوسَى إِنَّكَ لَغَوِيٌّ مُبِينٌ ﴾ موسا فهرمووی بهو پیاوه ئیسرائیلیه: به راستی تو پیاوئکی له ریگه راست دهی ناشکرای، ریگهی راست وه رناگری، چونکه تو بهو کارهی دوینی ناموزگاریت وه رنه گرت، جاریکی تریش نه مرۆ دهستت داوه ته جهنگ کردن.

﴿ فَلَمَّا أَنْ أَرَادَ أَنْ يَنْطِشَ بِالَّذِي هُوَ عَدُوٌّ لَهُمَا قَالَ يَا مُوسَى أَتُرِيدُ أَنْ تَقْتُلَنِي كَمَا قَتَلْتَ نَفْسًا بِالْأَمْسِ ﴾ دواى کاتی موسا وستی که ههلمت بداته کهسیکی نه تو که دوژمنی موسا و دوسته کهیده تی و قیبتیه که لا بدا له نازاردانی ئیسرائیلیه که، ئیسرائیلیه که وای زانی رقی جولاهه و نهیدویت ههلمت بو نهم بهیتی، ووتی: نهی موسا نایا نه ته وی که من بکوژی وه که دوینی تو پیاوئکی تر ت کوشت؟

﴿ إِنْ تُرِيدُ إِلَّا أَنْ تَكُونَ جَبَّارًا فِي الْأَرْضِ وَمَا تُرِيدُ أَنْ تَكُونَ مِنَ الْمُصْلِحِينَ ﴾ تو ناته وی هیچ شتی بکهی جگه له وهی که پیاوی بی زۆردار و خراپه کار و خوین ریژ له زهوی میسر دا و ناته وی لهو که سانه بی چاکه بلاو بکهیده وه له نیو دانیشتواندا، تو به پیاوچاک ناسراویت و پیاو کوشتن له رهوشتی توه دووره.

له دواى دا نهو دووپیاوه رویشتن، دانیشتوان گوئیان له گفتوگۆیانبو که نهو پیاوه موسا کوشویه تی، خاوهن کوژراوه که بهو رووداوهی زانی، ههواله که گهشت به فیرعهون و فهرمانی دا بهیتن و بیکوژن، لهو کوژه دا پیاوی دانیشتبوو گوئی له گفتوگۆی فیرعهونبو، موسای خوش نهویست و چاکه ی له گهل کردبوو، رویشتن و ههواله که ی به موسا راگه یاند.

وَجَاءَ رَجُلٌ مِّنْ أَقْصَا الْمَدِينَةِ يَسْعَىٰ قَالَ يَمُوسَىٰ إِنَّكَ لَمَلَأَ
يَا تَمْرُونَ بِكَ لِيَقْتُلُوكَ فَاخْرُجْ إِنِّي لَكَ مِنَ النَّاصِحِينَ ﴿٢٠﴾
فَخَرَجَ مِنْهَا خَائِفًا يَتَرَقَّبُ قَالَ رَبِّ نَجِّنِي مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٢١﴾
وَلَمَّا تَوَجَّهَ تَلَقَّاءَ مَدْيَنَ قَالَ عَسَىٰ رَبِّي أَنْ يَهْدِيَنِي سَوَاءَ
السَّبِيلِ ﴿٢٢﴾ وَلَمَّا وَرَدَ مَاءَ مَدْيَنَ وَجَدَ عَلَيْهِ أُمَّةً مِّنْ

النَّاسِ يَسْقُوبُ وَوَجَدَ مِنْ دُونِهِمْ امْرَأَتَيْنِ تَذُودَانِ
 قَالَ مَا خَطْبُكُمَا قَالَتَا لَا نَسْقِي حَتَّى يُصْدِرَ الرِّعَاءُ وَأَبُونَا
 شَيْخٌ كَبِيرٌ ﴿٤٢﴾ فَسَقَى لَهُمَا ثُمَّ تَوَلَّى إِلَى الظِّلِّ فَقَالَ
 رَبِّ إِنِّي لِمَا أَنْزَلْتَ إِلَيَّ مِنْ خَيْرٍ فَقِيرٌ ﴿٤٣﴾ فَجَاءَهُ إِحْدَاهُمَا
 تَمْشِي عَلَى اسْتِحْيَاءٍ قَالَتْ إِنَّ أَبِي يَدْعُوكَ لِيَجْزِيَكَ
 أَجْرَ مَا سَقَيْتَ لَنَا فَلَمَّا جَاءَهُ وَقَصَّ عَلَيْهِ الْقَصَصَ قَالَ
 لَا تَخَفْ نَبَوْتُ مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٤٤﴾ قَالَتْ إِحْدَاهُمَا
 يَتَأَبَّأُ اسْتَعْجِرُهُ إِنَّ خَيْرَ مَنْ اسْتَشَجَرْتَ الْقَوِيُّ الْأَمِينُ
 ﴿٤٥﴾ قَالَ إِنِّي أُرِيدُ أَنْ نَمُنَ بِمَا نَعُمُ الْفِرْعَوْنُ فَكَيْفَ
 تَأْجُرْنِي ثُمَّ نَحْنُ حَجَجٌ فَإِنْ أَتَمَمْتَ عَشْرًا فَمِنْ عِنْدِكَ
 وَمَا أُرِيدُ أَنْ أَشُقَّ عَلَيْكَ سَتَجِدُنِي إِنْ شَاءَ اللَّهُ مِنَ
 الصَّادِقِينَ ﴿٤٦﴾ قَالَ ذَلِكَ بَيْنِي وَبَيْنَكَ أَيَّمَا الْأَجَلَيْنِ
 قَضَيْتُ فَلَا عُدْوَانَ عَلَيَّ وَاللَّهُ عَلَى مَا نَقُولُ وَكِيلٌ ﴿٤٧﴾

﴿ و جاء رجل من أقصى المدينة يسعى قال يا موسى إن الملأ يأتمرون بك ليقتلوك ﴾ وه بهو
 بونهوه بياويکی باوه ردار له به خواره وهی شاری میسره رای کرد بو لای موسا که نامادهی
 جیگه فیرعه ونیوو، ووتی: به راستی بیاوانی به ریزی شار کز بوونه ته وهو راویژ نه کدن له نیوان
 خویانا له باره ی نهو کاره وه تو کردووته، لدبر نه وهی بتکورژن له توله ی نهو بیاوه دا که تو
 کوشووته.

﴿ فاخرج إني لك من الناصحين ﴾ دواپی تو له م شاره بروره دهره وه بو نه وهی نه کورزی .
 به راستی من بو تو لهو که سانه م به نیازی پاکه وه نامورژگاری تو نه کم، هدا زووه دهرچو له م
 شاره.

﴿ فَخَرَجَ مِنْهَا خَائِفًا يَتَرَقَّبُ قَالَ رَبِّ نَجِّنِي مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴾ دوايى موسا لهشارى مىسر
چووه دهرهوه بهترساوى بهيى خواردن و بهيى هاوړئ و ناشارهزا، چاوهروانى ئههوى ئهکرد
تاقمى فيرعهدون بيگرن و نهتوانئ رزگارى بيئ له دهستيان، موسا ووتئ: ئهئ پدروهردگارى من:
تو من رزگار بکه له ستهمى ستهمكارانى تاقمى فيرعهدون، موسا چووه دهرهوه، پياوانى فيرعهدون
گهړان به شوئيا دهستيان نهكهوت، موسا بهرهو مهدهين روئشت.

﴿ وَلَمَّا تَوَجَّهَ تِلْقَاءَ مَدْيَنَ قَالَ عَسَى رَبِّي أَنْ يَهْدِيَنِي سَوَاءَ السَّبِيلِ ﴾ وه کاتئ موسا چووه
دهرهوه و به ناشارهزايى روى کرد بو لای زهويى شارى مهدهيهن که کهوتوته باکوورى دهرىاي
عدهيه له نيوان حيجاز و شامدا، موسا ووتئ: ئومندهوارم پدروهردگارى من شارهزايى من بکا
بو لای ريگيهه کئ ئهوتو رزگارم بيئ له فيرعهدون و تاقمههه.

﴿ وَلَمَّا وَرَدَ مَاءَ مَدْيَنَ وَجَدَ عَلَيْهِ أُمَّةً مِنَ النَّاسِ يَسْقُونَ ﴾ وه کاتئ موسا چووه لای ئاوى
زهوى مهدهيهن ويستئ خوى فينک بکاتهوه و ئاويش بخوا، له لای ئهه ئاوه کو مهليئکئ له
شوانهکانئ دهستکهوت که مهر و هوشترهکانيان ئاوهدا و نوره نوره ئهچوون بو لای ئاوهه.

﴿ وَوَجَدَ مِنْ دُونِهِمْ امْرَأَتَيْنِ تَذُودَانِ ﴾ وه له لای جيگيهه کئ نزيک لهوان دووژنى
تازهپيگهيشتووى دهست کهوت مهرهکانئ خوځيانيان تيئ ئهخوړئ و نهپانتههيشت نزيکئ ئاوهه که
بکهونهوه، موسا سهري سورما لهو پياوانه له پيشهوه ئازهلئ خوځيان ئاونهدهن و ئهه دوو ژنهش
دوا نهخن.

﴿ قَالَ مَا خَطْبُكُمَا قَالَتَا لَا نَسْقِي حَتَّى يُصْلِيَ الرِّعَاءُ وَأَبُونَا شَيْخٌ كَبِيرٌ ﴾ موسا بهو دوو ژنهئ
فهرموو: ئيوه چ ئيشيکتان ههيه و نهتانهوئ چ شئ بکهن؟، دوو ژنهکان ووتيان: ئيمه ناتوانين
مهړهکانئ خوځمان ئاوبدهين، ههتا شوانهکان ئهگهړينهوه و له ئاودانئ ئازهلهکانيان ئدبنهوه، ئيمه
چونکه توانائ تیکهلاوى نهواغمان نيئ، دواى ئهوان مهړهکانئ خوځمان ئاونهدهين، ئيمه بيکهسين
و باوکيشمان پياويکئ گهورهيه و تدمهني زوره و چووه بهسالا و خوى ناتوانئ سهرپهرشتئ ئيمه
و مهړهکاغمان بکا.

﴿ فَسَقَى لَهُمَا ثُمَّ تَوَلَّى إِلَى الظِّلِّ ﴾ دوايى موسا پساوهتى و جولاً و بهزهيى بهو دوززنهدها
هاتهوه، چووه پيشهوه بو ئاوى گوډلاوهه، شوانهکانئ دوورخستهوه و ئهوانيش ريگههيان بو
چوئل کردو به پياويکئ سامدار هاته پيش چاويان، مهړهکانئ بو ئاودان و ئهوانيش سوپاسيان
کرد. له پاش ئاودانئ مهړهکان موسا چوو بو لای سيهرى شئ پشو پئيدا و فينکئ بيتههوه،
ئير ئهه سيهره سيهرى هدرشتئ بي گرنگ نيئ.

جيگهئ سهرسورمانت نيئ که موسا يارمهتي ژنانئ بيهژ بدا، چونکه وا ئهبي بي ساوهپانيش
يارمهتي ژنان و پساوانئ ههژار بدهن، ئههوش جيگهئ سهرسورمان نيئ که شوعهيب و
کچهکانئ به ئارهقئ ناوچهوانئ خوځيان بژين، چونکه ههژارى و بي سامانئ پيشهئ پتغمبههوان و

پیاوچاكانە. بەلام ئەوەی جیگەیی سەر سۆرمان بێ ئەمەیه: کە ئەم فەرموودەیی قورئانە کارناکاتە دڵی ئێمە، بە تاییەتی ئەو کەسانەیی کە ئەلێن: ئێمە پیاوچاک و زانای ئایین و باوەرمان بە پێغمەبەرەکان و نامەکانی خوا هەبە، خۆیان بە پەرەوی پێغمەبەرەکان ئەژمێن. لە هەموو شتی سەر سۆرەتەر تر ئەمەیه: کە ئەوانە خۆیان بەزانی ئایینی دانەنێن و خۆیان بە ئاین پەرور و نیشتمان پەرور ئەزانن. پێشپێکی ئەکەن بۆ پلەوپایە و کۆشکی نایاب و سامانی زۆر.

﴿فَقَالَ رَبِّ إِنِّي لَمَّا أُنْزِلْتُ إِلَيَّ مِنْ خَيْرٍ فَقِيرٌ﴾ موسا دواى دانیشتی لەو سێبەرەدا ووتی: ئەى پەرور دگاری من، بەراستی من لە هەموو شتی تۆ ناردیته خوارەوه بۆ من لە لایەن خۆتەوه لە چاکە کەمیی یا زۆر پێویستیم پێی هەبە و هەژارم و برسیمە خوار دەمەنیم بۆ ساخته بێتە بەهۆی بەخشنەبەیی خۆتەوه.

کچەکانی شوەعەیب بە خێرای و زووتر لە جاران چوونەوه بۆلای باوکیان، پرسیری لیکردن چۆن وا بەزویی هاتنەوه، بەسەر هاتی خۆیان و موسایان بۆ گێڕایەوه، فەرمانی دا ئەو کرە بێن بۆلای من.

﴿فَجَاءَهُ إِخْدَاهُمَا تَمْشِي عَلَى اسْتِحْيَاءٍ قَالَتْ إِنَّ أَبِي يَدْعُوكَ لِيَجْزِيَكَ أَجْرَ مَا سَقَيْتَ لَنَا﴾ دواى یەکیك لەو کچانە چوون بۆلای موسا بەشەرەمەوه ئەرویشت بۆلای و ووتی بە موسا: بە راستی باوکم بانگی تۆ ئەکا بچی بۆلای: لەبەر ئەوەی پاداشتی ئەو ئاودانەیی تۆ بداتە بە مەرە کاغان، موسا لە گەلی دا رویشت و پێشی خۆی خست، لە کاتی رویشتندا باکراسە کەى لادا و قاچی کچە کەى شوەعەیب دەر کەوت، موسا لای خۆش نەبوو بێینی، داواى لى کرد بکەوێتە دواى یەوه، کچە زۆر سەری سۆرما لە خاوپێی داوێنپاکی موسا.

﴿فَلَمَّا جَاءَهُ وَقَصَّ عَلَيْهِ الْقَصَصَ قَالَ لَا تَخَفْ نَجَوْتَ مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ﴾ دواى کاتی موسا چووه خزمەت شوەعەیب هەوالی رابردووی فیرەهون و تاقمە کەى فیرەهونی بۆ گێڕایەوه، رووداو و بەسەر هاتی خۆی بەتەواوی بەسەر شوەعییدا خوێندەوه، شوەعەیب فەرموى تۆ مژسە رزگارت بووه لە ستەمی ئەو تاقمە ستەمکارانەیی فیرەهونە.

﴿قَالَتْ إِخْدَاهُمَا يَا أَبْتَ اسْتَأْجِرْهُ إِنَّ خَيْرَ مَنِ اسْتَأْجَرْتَ الْقَوِيُّ الْأَمِينُ﴾ یەکی لەو دوو کچانەیی شوەعەیب ووتی: ئەى باوکی من: تۆ موسا بە کرێ بگرە بۆ بەخێوکردن و لەهەواندنی مەرە کاغان. بە راستی چاکترین کەسە تۆ بە کرێی ئەگرێ زۆر بەهێز و توانایە، دەست پاک و داوین پاکە، شوەعەیب بە کچەیی ووت: چۆن ئەزانی بەهێز و داوین پاکە؟ کچە کە ووتی: کاتێ ئاوی بە دۆلچە دەر ئەهێنا بەهێزی ئەوم بۆ دەر کەوت، کاتێ هێنام بۆلای تۆ بە منی ووت لە پاشمەوه وەرە هەتا چاوی بە رانی رووتی من نەکەوێ، شوەعەیب فەرمووی راست ئەکەى.

﴿قَالَ إِنِّي أَرِيدُ أَنْ أُنْكِحَكَ إِخْدَى ابْنَتِي هَاتَيْنِ عَلَى أَنْ تَأْجُرَنِي ثَمَانِي حِجَجٍ﴾ شوەعەیب بە مووسای فەرموو: بە راستی من ئەمەوێ کە یەکی لەم دوو کچانەیی خۆم ئالەمدیان مارە بێم لە تۆ بیکەم بە هاوسەری تۆ لەسەر ئەو مەرجە کە تۆ بە کرێ گیراوی منی هەشت سال کارم بۆ بکەى و ئەم مەرانەم بۆ بلەوه پێتی.

﴿فَإِنْ أَتَمَّمْتَ عَشْرًا فَمِنْ عِنْدِكَ وَمَا أَرِيدُ أَنْ أَشُقَّ عَلَيْكَ﴾ دوايي نه گهر تو نهو ههشت ساله بکدی به دهسالی تهواو و کاربکدی لای من، دوايي نهو چاکهیه له لایه خوتهوهیهو من نامهوی که نازار و رهنج بدهم بهسدر تودا، خوت سهریهستی موسا مدرجه کهی شوعهیی وهرگرت و یه کئی له کچه کانی شوعهیی ماره کرد. مهره کانی شوعهیی لهوهران.

﴿سَتَجِدُنِي إِنْ شَاءَ اللَّهُ مِنَ الصَّالِحِينَ﴾ شوعهیب فهرمووی به موسا: نه گهر خوای مهزن نارهزوو بکا تو منت دهست نه کهوی بهووی له ریزی پیاوچاکانیم، نهو بهلینهی نهیده بهتو جی به جینی نه کهم.

﴿قَالَ ذَلِكَ بَيْنِي وَبَيْنَكَ أَيَّمَا الْأَجَلَيْنِ قَضَيْتُ فَلَا عُدْوَانَ عَلَيَّ وَاللَّهُ عَلَى مَا نَقُولُ وَكِيلٌ﴾ موسا فهرمووی: نهووی تو به منت ووت له ماره کردنی یه کئی له کچه کان و له لهوهرانندی مهره کان ریکهوتنیکه له نیوان من و تودا و من پی رازیم بهلام هدرکات لهو دوو ماوهیه من بهجیم هینا و نارهزووی خومهوه من سهریهستم، دوايي دهستدریزی نه کریتسه سهرمن نه گهر نهمتوانی (۱۰) سال تهواو بکهم و، خوای مهزن ناگاداره لهسهر شتی ئیمه نهیلین.

بۆ زانین: زانایان له بارهی مانا کردنی نهو نایهتهوه فهرموودهی زوریان کردوه: خهزوورهی چ کهسی بووه و ناوی چ شتی بووه؟ موسا ههشت سال نازالی لهوهراندیان (۱۰) سال؟ نهو کچهی ماره کرد ناوی چی بو؟ کچه گهوره کهیانوو یا بچوو که کهیان؟ مارهیی نهو ژنه لهوهرانندی مهره کانوو لهو دوو ماوهیه دا یاشتی تر بوو جگهی لهوهراندن؟ بهلیندانی باوکی نهو کچه ماره کردن به لای دهستووری نهوان یا دواتر لئی ماره کرد؟ وولامی نهو پرسیارانه یدک بیهک بهم جوړهوی خوارهوه وولام نهدریتهوه:

۱- زانایان بیربوچوونیان جیاوازه بۆ دیاریکردنی ناوی خهزوورهی مویا و بهشش جوړ باسیان کردوه، هیچ لایه کیان بدلگهی بیگوومانیان به دهستهوه نییه، به راستی له ههموویان بهناوبانگتر خهزوورهی موسا ناوی شوعهیب بوه. ههندیکیان له بهر نهووی خوای مهزن ناوی خهزوره کهی موسای پروون نه کردوهتهوه چاک وایه ئیمه بیدهنگین.

۲- زانایان بۆ دیاریکردنی نهو دوو ماوهیه بیربوچوونیان جیاوازه. له ههموویان چاکتر و رهواتر نهوویه بۆ موسا و بۆ خهزووری له ههردوو جیهاندا نهوویه: (۱۰) سالیی به تایهتی بۆ پاشهروژ پاداشتی زورتیه.

۳- نهو کچهی موسا ماره کرد کچه بچوو که کهیان بو، نهوویان بوو موسای بانگکرد بۆ لای باوکی، ناوه کهی (صفراو) بو، ههندی له زانایان ناوی (صفراء) نه بهن.

۴- هندی له زانایان نهلین: مارهیی نهو ژنه بریتی بووه له لهوهرانندی مهره کانی شوعهیب بۆ ماوهی ههشت سال یا (۱۰) سال. بهلام زور له زانایان لایان وایه مارهیی نهو ژنه شتی تر بوو جگهی لهوهرانندی مهره کان، موسا به کئی تر مهره کانی لهوهراند، لهوهرانندی نهو مهرانه

نهماره یی تهواوی نهو ژنه بو نه بهشیکشی، هدرچونئ بی یاسای پیغه مبه رانی پیشوو نابئ به یاسای ئیسلام.

۵- نهو بهلینهی شو عیب به ووشه ی (ارید) ههتا دووایی ماره برینه که تهواو نه بی و دروسته به لای یاسای نهو کاته وه، رانواندنی ژن بۆ ماره کردن له لایدن کار به دهستانه وه هدرچهنده دروسته. به لام لای یاسای ئیسلام نابئ به ماره برین، به لای شافعی به کانه وه ماره برین دروست نی به به جگه ی ووشه ی ئینکاح و ته زویج. به لای مالیکه کان و حه نه بی به کانه وه ماره برین به ووشه ی (هیبه) دروسته، به لای حه نه فیه کانه وه، ماره برینی ژنان به ووشه (هیبه) دائه به سزئ نه گهر نیازی ماره برینی بی بکری ... ماوه ی له وه راناندنی ماره کان کۆزایی پیتهات، موسا ماوه یه تر لای شو عیب مایه وه. له پاشا ئاره زوی جاوینکه وتی کهس و کاری خوی هه بوو له میسر، داوای له خه زووری کرد ده ستووری بی بدا به خوی و ژنه که ی و دوو منالییه وه بروات وه بۆ میسر له بهر بینینی باوک و دایکی و براو خوشکه کانی، خه زووری ده ستووری پیدا و، نه ندازه یه کی زوری له ماره کانی بی به خشی، لهو باره یه وه خوای مه زن نه فهرموی:

﴿فَلَمَّا قَضَىٰ مُوسَى الْأَجَلَ وَسَارَ بِأَهْلِهِ﴾ عَانَسَ مِنْ جَانِبِ
الْطُّورِ نَارًا قَالَ لِأَهْلِهِ امْكُثُوا إِنِّي آنَسْتُ نَارًا لَّعَلِّي آتِيكُمْ
مِّنْهَا بِخَبَرٍ أَوْ جَذْوَةٍ مِّنَ النَّارِ لَعَلَّكُمْ تَصْطَلُونَ ﴿٢٩﴾
﴿فَلَمَّا أَتَاهَا نُودِيَ مِنْ شَاطِئِ الْوَادِ الْأَيْمَنِ فِي الْبُقْعَةِ
الْمُبْرَكَةِ مِنَ الشَّجَرَةِ أَنْ يَمْوِسَىٰ إِنِّي أَنَا اللَّهُ رَبُّ
الْعَالَمِينَ ﴿٣٠﴾ وَأَنْ أَلْقِ عَصَاكَ فَلَمَّا رَءَاهَا هَتَّتْ بِكُلِّ يَدَيْنِهَا
وَلَّىٰ مُدْبِرًا وَلَمْ يُعَقِّبْ يَمْوِسَىٰ أَقْبَلَ وَلَا تَخَفْ إِنَّكَ
مِنَ الْآمِنِينَ ﴿٣١﴾ أَسْلَكَ يَدَكَ فِي جَيْبِكَ تَخَرَّجَ يَصْضَاءً مِنْ
غَيْرِ سُوٍّ وَأَضْمَمَ إِلَيْكَ جَنَاحَكَ مِنَ الرَّهْبِ فَذَنَكَ

بُرْهَنَانِ مِنْ رَبِّكَ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ إِنَّهُمْ كَانُوا

قَوْمًا فَاسِقِينَ ﴿٣٢﴾

﴿ فَلَمَّا قَضَىٰ مُوسَى الْأَجَلَ وَسَارَ بِأَهْلِهِ ﴾ دوايى كاتى موسا ماوهى له وه راندنى مهره كانى شوعه بى كوتايى پتهانا ماوهيه لاي خه زوورى مایه وه داواى چوونه وهى بولای میسر کرد له خه زوورى، نهویش ده ستوورى پیدا، دوايى خوی و خیرانه کهى رویشتن بهر وه لای میسر له شهوئکى زور ساده و تاریکا و ریگه یان لی و ونبو، بارو شتومه که کهى خست بو پشوودان. ته ماشای نهولا و لای خوی نه کرد بزانی شتی بهدى ناکا.

﴿ أَنَسَ مِنْ جَانِبِ الطُّورِ نَارًا قَالَ لِأَهْلِهِ امْكُثُوا إِنِّي آنَسْتُ نَارًا لَّعَلِّي آتِيكُم مِّنْهَا بِخَبَرٍ أَوْ جَذْوَةٍ مِنَ النَّارِ لَعَلَّكُمْ تَصْطَلُونَ ﴾ موسا لهو کاته سدر گهر دانیدها له لای کتوی توره وه ناگریکی بینی زوری پیخوشبوو، موسا به خیرانه کهى خوی ووت: ئیوه لیزه دانیشن. به راستی من ناگری نه بینم و نه چم بولای نومیدم وایه لای دانیشتروانی نهو ناگره هوالی بولای ئیوه بهیتم و شاره زاییمان بکهن بهره و جیگه یه ک برۆین، با پارچه پشکوی لهو ناگره بهیتم و ناگریکی بین بکه بنده وه بهو نومیده ی ئیوه خوتانی بین گهرم بکه نه وه و رزگار تان بین لهم سهرمایه.

﴿ فَلَمَّا أَتَاهَا نُودِيَ مِنْ شَاطِئِ الْوَادِي الْأَيْمَنِ فِي الْبُقْعَةِ الْمُبَارَكَةِ مِنَ الشَّجَرَةِ ﴾ دوايى کاتى موسا چووه لای نهو ناگره، ناگری بو پیدا نه بوو، رووناکی یه کی بینی نه بزانی سهرچاوه ی نهو رووناکی یه جیگه کهى له چ شوتیکه، هوالی نه دا بگاته نهو رووناکی یه، موسا له لای راستی خویه وه له تهره فی شیویکوه له جیگه یه کی پیروز له لای نره ختیکوه بانگی لی کرا.

﴿ أُنْ يَا مُوسَى إِنِّي أَنَا اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ ﴾ به راستی نه ی موسا من خوایه کم پهروه ردگاری هه موو بوونه وه رانم، دلی مووسا تووشی خوشی بوو، هدر به راستی رووناکی یه کی خوايی له هه موو لایه که وه دای نه بوشتی، ترسی نه ماو دلی دوايى ناخوشی هیدى بوویه وه، دوايى ریگه ونبوون شاره زایی وه رگرت، پیروزی نهو جیگه یه له بهر نه وه بوو پیغه مبهری زوری تیدا ره وانه کراوه و، خوی مه زن گف وگوی له گدل موسادا کردوه، نهو دره خته هدر دره ختی بین گرنگ نی یه. موسا ههستی کرد به راستی جیهان ئه وه جیهانه نی یه موسا و تاقمه کهى نه یانزانی. به لکو جیهان ریگه یه که بولای به ههشت یان دوزه خ، خوی پهروه ردگار رووی ریژی خوی ناراسته ی لای موسا کرد و کردی به پیغه مبهر و فه رمانی پیدا بپروا بولای فیرعه ون و تاقمه کهى و لهو داوايه ترسا، خوی مه زن ترسه کهى نه یشت و فه رموی:

﴿وَأَن أَلْقِي عَصَاكَ فَلَمَّا رَآهَا تَهْتَزُّ كَأَنَّهَا جَانٌّ وَلَّى مُدْبِرًا وَلَمْ يُعَقِّبْ﴾ وه تۆ داردهسته که ی خۆت فره بده، موسا فرهی دا بوو به ماریک، دواپی چاوی کهوت بهو ماره بهویندی ماریکی زۆر گهوره له گهل نهوهشدا زۆر به تیژی نههات و نهرویشته وهک تیره ماریکی بهجووکی.

﴿يَا مُوسَى أَقْبِلْ وَلَا تَخَفْ إِنَّكَ مِنَ الْأَمِينِ﴾ موسا پشتی کرده ماره و رای کرد و ترسا و نهئه گهراپهوه بۆلای شیوه که و بهرهو لای خیرانه که ی کهوته ری، بانگی لیکرا نه ی موسا: تۆ روو بۆلای ماره که بکه و تۆ مهترسه، نهو ماره نازاری تۆ نادا، به راستی تۆ دلنیا بهو تووشی نازار نابیلوه مارهوه، جاریکی تر خوای مهزن به موسای فرهموو:

﴿اسْأَلْكَ يَدَكْ فِي جَيْبِكَ تَخْرُجُ يَبْضَاءٌ مِّنْ غَيْرِ سُوءٍ﴾ تۆ دهستی خۆت بکه پهخدی کراسه که ی خۆتا، موسا دهستی کرده یهخدی کراسه که ی و دهری هینایهوه، دهستی هاته دهروه به رووناکی و سپیه تی به زۆره وه بهی نهوه ی توشی نهخۆشی بوپی وهک بهله کی و شتی تر. خوای مهزن فرهمانی دا به موسا و فرهموو:

﴿وَاضْمُمْ إِلَيْكَ جَنَاحَكَ مِنَ الرَّهْبِ﴾ تۆ دهستی خۆت دانن لهسدر سنگی خۆت ههتا نهو ترسه ی تۆ بههوی ماره کهوه تووشت بووه نههینی و نارام بگری. ئیبن و عهباس نه فرهموو ههموو که سی هدرکاتی ترسا دهستی خۆی دانن لهسدر سنگی ترسه که ی نامینی، بیژراوه بالنده کاتی ترسا باله کانی خۆی رانه کیشتی که ترسه که ی نهما نهیانگیرینهوه بۆلای سنگی.

﴿فَلَدَانِكَ بُرْهَانَانِ مِنْ رَبِّكَ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَاسِقِينَ﴾ دواپی نهو دووشتانه داردهست که نهی ماریک و نهو دهسته یشت که رووناک و سپی نهی دووکاری پهک خدرن و دراوه به تۆ له لایهن پهروهردگاری خۆتهوه که پروی بۆلای فیرعدون و تاقمه گهوره کانی خۆی و داوایان لی بکه واز لهستم کردن بهین. به راستی نهو تاقمه کۆمهلیکن لایانداده له سنوری خوای مهزن.

قَالَ رَبِّ إِنِّي قَتَلْتُ مِنْهُمْ نَفْسًا فَأَخَافُ

أَن يَقْتُلُونِ ﴿٢٣﴾ وَأَخِي هَارُونُ هُوَ أَفْصَحُ مِنِّي لِسَانًا

فَأَرْسَلَهُ مَعِيَ رِدْءًا يُصَدِّقُنِي إِنِّي أَخَافُ أَن يُكَذِّبُونِ ﴿٢٤﴾

قَالَ سَنَشُدُّ عَضُدَكَ بِأَخِيكَ وَنَجْعَلُ لَكُمَا سُلْطٰنًا فَلَا

يَصِلُونَ إِلَيْكُمَا بِآيَاتِنَا أَنْتُمْ وَمَنِ اتَّبَعَكُمَا الْغٰلِبُونَ ﴿٢٥﴾

فَلَمَّا جَاءَهُم مُّوسَىٰ بِآيَاتِنَا بَيِّنٰتٍ قَالُوا مَا هٰذَا إِلَّا سِحْرٌ

مُفْتَرِي وَمَا سَمِعْنَا بِهَذَا فِي آبَائِنَا الْأَوَّلِينَ ﴿٢٦﴾ وَقَالَ
مُوسَى رَبِّي أَعْلَمُ بِمَنْ جَاءَ بِالْهُدَىٰ مِنْ عِنْدِهِ ۖ وَمَنْ تَكُونُ
لَهُ عَاقِبَةُ الدَّارِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ ﴿٢٧﴾

﴿ قَالَ رَبِّ إِنِّي قَتَلْتُ مِنْهُمْ نَفْسًا فَأَخَافُ أَنْ يَقْتُلُون ﴾ موسا ووتی: نهی پهروه ردگاری مهن: به راستی من پیاویکم له تاقمی فیرعون کوشتووه، دواپی من نه ترسم که له تولهی نهو پیاوه دا من بکوژن. نهوه بوو له ووه و بهر پیاویکی له وان کوشتبوو بهو بونه یه وه له میسر چوو بووه دهره وه، هدرچه نده کوشتی موسا بو نهو پیاوه به نیازی کوشن نه بوو. به لام له ناو بژیدا مسته کولیکی پیا کیشا بوو به هو ی کوشتی نهو پیاوه. مووسا ووتی نهی پهروه ردگاری من:

﴿ وَأَخِي هَارُونُ هُوَ أَفْصَحُ مِنِّي لِسَانًا فَأَرْسَلْهُ مَعِيَ رِدْءًا يُصَدِّقُنِي إِنِّي أَخَافُ أَنْ يُكَذِّبُون ﴾ وه هارونی برای من، نهو زمانی له من پراوتر و ره وانزه، دواپی من داوا له تو نه کم له گدل مندا ره واندهی بکهی به یارمه تی دهرم و بیکه ی به پیغمبر، راستی گفت و گوی من دهر بری و گومانی نهو پوچ بکاته وه. به راستی من نه ترسم به دروم بجه نه وه و نه توانم مه بهستی خوم ناشکرا بکم بویان. بیژراوه هارون سی سال له موسا گه وره تر بوه. به راستی بو ئیمه رون نه کراوه ته وه چون له سهر برین رزگاری بووه؟ هه والهی زانیاری خوابی.

نهو ئایه ته ئیمه فیری نهوه نه کات که هه موو کار و رووداو یک پیوستی به یاریدان و کز مه ل هیه، زانین و زانیاری به ته نا نایته هو ی روونکر د نه وه ی راستی بو دانیشتوان نه گهر زمان پاراو نه بی و نه توانی مه به ست بو دانیشتوان روون بکریته وه، به ته نها زانیاری بهرگری له زمانی دوژمن ناکا. بوشمان روون نه کاته وه پروپاگنده شتیکی پیوسته بو سهر که و تنی مه به ست به هدر جوړی بی، به وینه ی ئیستا به هو ی روژنامه و گوڤار و رادیو و ته له فزیو نه وه شتی مه به ست ریوشوینی بو دیاری نه کهن.

﴿ قَالَ سَنَشُدُّ عَضُدَكَ بِأَخِيكَ وَنَجْعُلُ لَكُمَا سُلْطَانًا فَلَا يَصِلُونَ إِلَيْكُمَا بِآيَاتِنَا ﴾ خوی مه زن فهرمووی: ئیمه بازووی تو به هیز نه کم به هو ی یارمه تی دانی هاروونی براته وه و، ئیمه هیز و توانا نه به خشین به ئیوه و فیرعون و تاقمه که ی بی هیز نه کهن، دواپی فیرعون و تاقمه که ی ناتوان هیچ ئازاری به ئیوه بگه ی دن به هو ی نهو کاره په ک خدرانه ی ئیمه وه که بریتین له داره دهسته که ی تو و دهستی سپی بی نه خو شی و چندنین کاری په ک خدری تر.

﴿ أَنْتُمَا وَمَنِ اتَّبَعَكُمَا الْغَالِبُونَ ﴾ توو هاروونی برات و که سی پهیره وی ئیوه بکا له باور داران سهر نه که ون به سهر فیرعون و تاقمه کانی، ئیز ئیوه له راگه یان دنی فهرمانی ئیمه مه وه ستن.

﴿ فَلَمَّا جَاءَهُمْ مُوسَى بِآيَاتِنَا بَيِّنَاتٍ قَالُوا مَا هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُفْتَرَى ﴾ دواىى كاتىى موسا چوبولای فرعون و تاقمه كهى بهوكاره پهك خهره ناشكرانهى ئيمهوه ووتيان" نهو شتهى موسا هيتاويهى هيچ شتى نى به مه گهر جادويكى دهستكرد و ههلبهستراوه له لايهن خويهوه و نهيداته پال خواى مهزن.

﴿ وَمَا سَمِعْنَا بِهَذَا فِي آبَائِنَا الْأَوَّلِينَ ﴾ نهو شتهى موسا داواى له ئيمه نهكا ئيمه نهمان بيستوه و بابايره كانى پيشوومان نه يانزانيوه.

﴿ وَقَالَ مُوسَى رَبِّي أَعْلَمُ بِمَنْ جَاءَ بِالْهُدَى مِنْ عِنْدِهِ ﴾ وه موسا له وولامى نهواندا ووتى: پهروهردگارى من زانتره بهكارى ئيمه و بهكارى ئيوه و نهزانيى به كهسىى نهيكاه به پيغهمبهه و داواى رانگوبى نهكا بولاي ريگهى راست له لايهن ئيمهوه فهزمانى پىى درابىى و موژده بدا به بههشت.

﴿ وَمَنْ تَكُونُ لَهُ عَاقِبَةُ الدَّارِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ ﴾ وه زانتره بهكهسىى كه نهنجام و كوتاييه كهى چوژ نهبىى لهم جيهاندا و چاكهى كردبىى دواړوژى له روژى دواىى دا چوونى بهتى بول بههشت. به راستى ستهمكاران رزگاربان نابىى له دوواړوژدا و به تولهى خويان نهگهن.

وَقَالَ فِرْعَوْنُ

يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ مَا عَلِمْتُ لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرِي فَأَوْقِدْ

لِي يَهْمَنَّ عَلَى الطِّينِ فَأَجْعَلَ لِي صَرْحًا لَعَلِّي أَطْلُعُ إِلَى

إِلَهٍ مُوسَى وَإِنِّي لِأَظُنُّهُ مِنَ الْكَاذِبِينَ ﴿٣٨﴾ وَاسْتَكَبَرَ

هُوَ وَجُنُودُهُ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَظَنُّوا أَنَّهُمْ إِلَيْنَا

لَا يُرْجَعُونَ ﴿٣٩﴾ فَأَخَذْنَاهُ وَجُنُودَهُ فَنَبَذْنَاهُمْ فِي

الْيَمِّ فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَتْ عَاقِبَةُ الظَّالِمِينَ ﴿٤٠﴾

وَجَعَلْنَاهُمْ أَيْمَةً يَدْعُونَ إِلَى النَّكَارِ وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ

لَا يُنصَرُونَ ﴿٤١﴾ وَاتَّبَعْنَاهُمْ فِي هَذِهِ الدُّنْيَا لَعْنَةً

وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ هُمْ مِنَ الْمَقْبُوحِينَ ﴿٤٢﴾ وَلَقَدْ آتَيْنَا

مُوسَى الْكِتَابَ مِنْ بَعْدِ مَا أَهْلَكْنَا الْقُرُونَ الْأُولَى

بَصَائِرَ لِلنَّاسِ وَهُدًى وَرَحْمَةً لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٤٣﴾

﴿ وَقَالَ فِرْعَوْنُ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ مَا عَلِمْتُ لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرِي ﴾ فیرعون ووتی: ئەوی پیاوانی بەرێژ و گەورە: من نەمزانیوہ بۆ ئێوہ ھەبێ ھیچ خواوەک لێ جگەوی من. فیرعون کاتی ھیچ شتیکی بەدەستەوہ نەما بەرامبەر بە موسا ییکا، ئەیزانی کۆمەڵی ھەن باوہری پێ بکەین ئەو گەفت و گۆیە ئاراستە کردن.

بە فیرعون بێژراوہ: چ کەسێ تۆی کردووە بە فیرعون؟ فیرعون ووتی: من ھیچ کەسێکم نەدیوہ بەرگری لەمن کا، بەو گەفتوگۆیە فیرعون ئەوہمان بۆ روون ئەبێتەوہ زۆر کەس خۆی ئەکات بە فیرعون ئەگەر ھێزێ نەبێ بەرامبەری بکاو بچێ بە گۆیا. ووشە فیرعون بە زمانی میسری بە مانا (خانەدانی گەورە)، نازناوی پاشایانی میسرە.

﴿ فَأَوْفِدْنِي يَا هَامَانَ عَلَى الطِّينِ فَاجْعَلْ لِي صَرْحًا لَعَلِّي أَطْلُعُ إِلَى إِلَهِي مُوسَى وَإِنِّي لأَظُنُّهُ مِنَ الْكَاذِبِينَ ﴾ دواي ئەوہی غیرعون ئەو گەفتوگۆیە ئاراستە پیاوہ گەورەکانی خۆی کرد، ھیچ کەسێ بەرگری نەکرد و ووتی: ئەوی ھامان: تۆ خشتی کال درووست بکە بۆ من و دواي ئاگر بکەرەوہ بە سەریا، ھەتا سوور ئەبێتەوہو رەق ئەبێ و ئەبێ بە خشتی سوور کراوہ. دواي تۆ بەوخشتە رەقە کۆشکیکی بەرز و قایم بۆ من درووست بکە و من بچمەسەری بە ئومیدی ئەوہی من ئاگاداری پیدایا بکەم بۆلای خواي موسا، بە راستی من گومانە کەمە موسا لێو کەسانە بە درۆ ئەکەن و موسایش درۆ ئەکا ئەلێ جگەوی من خواوە ترەبە، کاتی من چوومە سەر ئەو کۆشکە بۆم دەرئەکەوئ موسا راست ئەکا یا درۆ ئەکا. ئایا ھامان ئەو کۆشکە درووست کرد یا بۆی درووست نەکرد؟ وا دەرئەکەوئ بۆی درووست نەکرد، چونکە ھامان بە فیلێ فیرعونێ ئەزانی، چ کەسێ ژیر بێ ھەولێ ئەوہ ئەدا کۆشکیکی بێ کۆتایی درووست بکا و گومانی وابێ بە درخت و خشت ئەگاتە لای ئاسمانەکان و بزانی چ کەسێ بەسەریانەوہیە.

﴿ وَاسْتَكَبرَ هُوَ وَجُنُودُهُ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَظَنُّوا أَنَّهُمْ إِلَيْنَا لَا يُرْجَعُونَ ﴾ وە فیرعون و لەشکرە کەوی داوای گەورەیان ئەکرد لێ زەوی میسرەدا بە جۆریکی ناپەوا ناپەسەند و راییکشان بۆ لەناوبردیان، یاخی بوون، دواي کارێکی پووج کەوتبوون و، گومانیان وابوو کە بەراستی ناگەرێنەوہ بۆلای ئێمە لێ پۆزی دوایدا و پرسیاریان لێ نا کړی لەسەر شتی ئەیکەن لێو کردوہ خراپانە.

﴿ فَأَخَذْنَاهُ وَجُنُودَهُ فَنَبَذْنَاهُمْ فِي الْيَمِّ فَاَنْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الظَّالِمِينَ ﴾ دواي ئێمە فیرعون و لەشکرە کەوی فیرعونمان بەسەختی گرت، دواي ئەواغان فرەدا بە ناو رووباری نیلەوہ و ھەموویان خنکان و مردن، دواي تۆ تەماشایا بکە، پاشەرۆزی ستەمکاران و تاوانباران بە چ جۆرە بەھۆی بەدرۆخستەوہی پێغەمبەرمان.

﴿ وَجَعَلْنَاهُمْ أُمَّةً يَدْعُونَ إِلَى الْتَارِ ﴾ وە ئێمە فیرعون و لەشکرەیکەمان گێرا بە پێشەوا و گەورە جیھان بانگی دانیشوانیان ئەکرد بۆلای کارێ رایانکیشتی بۆلای ئاگری دۆزەخ و لایاندەن لێ رێگەوی راست.

﴿ وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ لَا يُنصَرُونَ ﴾ وه نهوان یارمه تییان نادری له رژی دوایدا، هیچ کهسیان نابی سزایان له سهر لایا و رسوا و دهر کراوی میهره بانی خوی مهزن.

﴿ وَأَتَعْتَاهُمْ فِي هَذِهِ الدُّنْيَا لَعْنَةً وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ هُمْ مِنَ الْمَقْبُوحِينَ ﴾ وه نیمه به دوی فیرعدون و تاقمی فیرعدوندا نهینین لهم جیهانه دا رسوایی و نابروچوون و بی به شبوون له میهره بانی خوی مهزن و، نهوان له رژی دواپی دا پروگرژ و دورخراوی میهره بانی خوی مهزن. یانی خوی مهزن دووچار دووری خستوونه ته وه له میهره بانی و بهزه پی خوی: جاری له جیهاندا رسوای کردن و له سهر بی باوه پی مانه وه ههتا مردن، جاری تر له رژی دواپی دا له میهره بانی خوی مهزن بی بهشن و نهخرینه دوزه خوه به بدرده وای.

﴿ وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ مِنْ بَعْدِ مَا أَهْلَكْنَا الْقُرُونَ الْأُولَى بَصَائِرَ لِلنَّاسِ وَهُدًى وَرَحْمَةً لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴾ وه نیمه له دوی نهوهی دانیشتووانی بی باوه پی خوله کانی پیشوومان له ناو بردن و وه تاقمی هود و سالح و لوت به خشیمان به موسا نامهیه که تهوراته بو پرووناکی دلی ناده میزاد راستی لیین و چاک و خرابی بی جوئ بکه نه وه وه نیمه له دوی نهوهی شاره زای یاسای خوی مهزنیان بکا و خوشی بو که سی باوه پی بهی، بو نهوهی نهو که سانهی له دوی نهوانه وه دین ناموزگاری و هر بگرن و به سهرهاتی نهوان ته می خوارین و واز له بی باوه پی بهین و کار به ناوه روکی تهورات بکدن. نه که به تهوراتی نیستا که له (الأصحاح) ی ژماره ۳۲) ی سفری (العدد) دا نه لی: (نیوه پیاهه کان و ژنه کان و مناله کانیان بکوژن و جگه له کچه کانیان بیانیه نه وه و بهوان رابویرن بو ناره زوی خوتان، نازال و سامانیان داگیر بکدن، شار و مالیان بسوتین).

وَمَا كُنْتَ بِجَانِبِ الْغَرْبِيِّ إِذْ قَضَيْنَا إِلَىٰ مُوسَى الْأَمْرَ وَمَا كُنْتَ مِنَ الشَّاهِدِينَ ﴿٤٤﴾ وَلَكِنَّا أَنْشَأْنَا قُرُونًا فَتَطَاوَلَ عَلَيْهِمُ الْعُمُرُ وَمَا كُنْتَ ثَاوِيًّا فِي أَهْلِ مَدْيَنَ تَتْلُوا عَلَيْهِمْ آیَاتِنَا وَلَكِنَّا كُنَّا مُرْسِلِينَ ﴿٤٥﴾ وَمَا كُنْتَ بِجَانِبِ الطُّورِ إِذْ نَادَيْنَا وَلَكِنْ رَحْمَةً مِّن رَّبِّكَ لِتُنذِرَ قَوْمًا مَّا أَتَتْهُمْ مِّنْ نَّذِيرٍ مِّن قَبْلِكَ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٤٦﴾ وَلَوْ لَا أَن تُصِيبَهُمْ مُّصِيبَةٌ بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ فَيَقُولُوا

رَبَّنَا لَوْلَا أَرْسَلْتَ إِلَيْنَا رَسُولًا فَنَتَّبِعَ آيَاتِكَ وَنَكُونَ
 مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٤٧﴾ فَلَمَّا جَاءَهُمْ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِنَا قَالُوا
 لَوْلَا أَوْفَىٰ مِثْلَ مَا أَوْفَىٰ مُوسَىٰ أَوَلَمْ يَكْفُرُوا بِمَا أَوْفَىٰ
 مُوسَىٰ مِنْ قَبْلُ قَالُوا سِحْرَانِ تَظَاهَرَا وَقَالُوا إِنَّا بِكُلِّ كَيْفُورٍ
 ﴿٤٨﴾ قُلْ فَأْتُوا بِكِتَابٍ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ هُوَ أَهْدَىٰ مِنْهُمَا أَتَّبِعُهُ
 إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٤٩﴾ فَإِنْ لَمْ يَسْتَجِيبُوا لَكَ فَاعْلَمْ
 أَنَّمَا يَتَّبِعُونَ أَهْوَاءَهُمْ وَمَنْ أَضَلُّ مِمَّنْ اتَّبَعَ هَوَاهُ بِغَيْرِ
 هُدًى مِنَ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿٥٠﴾
 ﴿ وَلَقَدْ وَصَّلْنَا لَهُمُ الْقَوْلَ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٥١﴾

﴿ وَمَا كُنْتَ بِجَانِبِ الْغُرُبَىٰ إِذْ قُضِيَنا إِلَىٰ مُوسَى الْأَمْرُ وَمَا كُنْتَ مِنَ الشَّاهِدِينَ ﴾ وه تو له‌ای
 تهره‌فی خورناوای کبوی تورا نه‌بوی کاتی نیمه ره‌وانه‌مان کرد بؤلای موسا سروش و شتی موسا
 داوای کردبوو رای بگه‌یه‌نی به تاقمه‌که‌ی خوی و له‌ویش ناماده نه‌بوی کاتی نیمه له‌و
 جیگه‌یه‌دا گفت و گومان له‌گهل موسا کرد، که‌واته که تو له‌و هه‌ولانه له‌ده‌ی به
 دانیش‌توانه‌سه‌ره‌اتی موسا به‌لگه‌ی راسته له‌سه‌ر پیغه‌مبه‌رایه‌تی تو و به سروش خوی مه‌زن تو
 له‌و هه‌ولانه‌ت زانبوه.

﴿ وَلَكِنَّا أَنْشَأْنَا قُرُونًا فَتَطَاوَلَ عَلَيْهِمُ الْعُمُرُ ﴾ وه به‌لام نیمه دروستمان کردبو دانیش‌توانی
 چند کاتی دوا موسا، هه‌ندیک نه‌هاتن به‌دوا هه‌ندی تریان نا، دوا درپژه‌ی کیشا به‌سه‌ر
 نه‌واندا چند کاتیکی زور، ده‌ستور و فه‌رمانی ناینیان گوری، دوا بی نیمه تو‌مان ره‌وانه کرد بو
 تازه‌کردنه‌وه‌ی ناینی راست و بانگی ناده‌میزاد بکه‌ی بؤلای له‌و ناینه راسته.
 ﴿ وَمَا كُنْتَ تَأْوِيًا فِي أَهْلِ مَدْيَنَ تَتْلُو عَلَيْهِمْ آيَاتِنَا وَلَكِنَّا كُنَّا مُرْسِلِينَ ﴾: تو ناماده‌ی دانیش‌توی
 ناو شاری مه‌ده‌یدن نه‌بوی که شوعه‌یی تیدا‌بوو هه‌تا تو نیشانه روونه‌کانی نیمه بخویتیته‌وه
 به‌سه‌ریانا و تو پیغه‌مبه‌ری له‌وان نه‌بوی و به‌لام نیمه وه‌ک شوعه‌ییمان نارد بؤلای

دانیشتوانی مدهیدنه تۆمان رهوانه کردوه بۆ لای دانیشتوانی مه که و بۆلای ههموو ئادهمیزاد، قورئانیکمان به تۆ به خشیوه ههوال و به سه رهاتی گهلانی پیشووی تیدایه، نه گهر تۆ پیغه مبهدر نه بوو بیتایه نه وههوانه نه نه زانی.

﴿وَمَا كُنْتَ بِجَانِبِ الطُّورِ إِذْ نَادَيْنَا وَلَكِنْ رَحْمَةً مِّن رَّبِّكَ لِتُنذِرَ قَوْمًا مَّا أَتَاهُمْ مِّنْ نَّذِيرٍ مِّن قَبْلِكَ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ﴾ وه تۆ نامادهی لای ته ره فی کتوی تور نه بویی کاتی ئیمه گفت و گۆمان له گهل کرد و پیمان ووت: به ههموو توانای خوی ته ورات وهر گری و رایگیه یه نه به تاقمه که ی خوی. که واته تۆ پیغه مبهدری که نه وههواله به دانیشتوان نه گه یان و، به لام ئیمه تۆمان رهوانه کردوه خۆشی و چاکه بی له لایدن پهروه ردگاری خۆته وه بۆ ههموو بۆنه وهران له به ره نه وهی نه وه تاقمه ی خۆت برسینی له بی فه رمانی ئیمه بهر له هانتی تۆ بۆلای نه وان پیغه مبهدری تر نه هاتوه بیان ترسیتی، بۆ نه وهی نامۆزگاری وهر گرن و به ختیار ههردوو جیهانیان دهست کهوئ.

پرسیار: جیاوازی له نیوان رسته ی (وَمَا كُنْتَ بِجَانِبِ الْغُرْبَى) و رسته ی (وَمَا كُنْتَ بِجَانِبِ الطُّورِ) چ شتی که؟

وه لام: خوی مه زن زۆر تر له یه کجار له ته ره فی کتوی توره وه گفتوگۆی له گهل موسا کردوه.

﴿وَلَوْلَا أَن تُصِيبَهُم مُّصِيبَةٌ بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ فَيَقُولُوا رَبَّنَا لَوْلَا أَرْسَلْتَ إِلَيْنَا رَسُولًا فَنَتَّبِعَ آيَاتِكَ وَنَكُونُ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ وه نه گهر تووشی قوره یشی به کان بی سزایه که له لایه نه مه وه له جیهاندا به بۆنه ی بی فه رمانی خوی مه زنه وه بهر له وهی ئیمه تۆ رهوانه به که یان بۆلای نه وان، دوا بی نه وان نه لێن: نه ی پهروه ردگاری ئیمه تۆ بۆ رهوانه نه کرد بۆلای ئیمه پیغه مبهدری بانگی ئیمه بکا بۆلای ئایینی تۆ، دوا بی ئیمه نه وه کاته په یه وه بی ناوه روکی ئایه ته کانی نامه ی تۆمان نه کرد و ئیمه باوه رمان نه هینا به تۆ و به پیغه مبهدری تۆ و له بی باوه ری وازمان نه هینا.

﴿فَلَمَّا جَاءَهُمُ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِنَا قَالُوا لَوْلَا أُوتِيَ مُوسَى﴾ دوا بی کاتی چوو بۆلای نه وان ئایینی راست له لایه نه مه وه ووتیان: بۆچی نه به خشراوه به موحه مه د وینه ی شتی به خشراوه به موسا وهك دارده ستی بی ما و دهستی سبی که رووناکی بلا و بکاته وه.

﴿أَوَلَمْ يَكْفُرُوا بِمَا أُوتِيَ مُوسَى مِنْ قَبْلِ﴾ ئایا نه وان بۆ باوه ریان به شتی نه بوو به خشرا به موسا له پیش تۆ و قورئان. که واته دانیشتوانی مه که و نه وه که سانه یش له کاتی موسادا بوون وینه ی به کن، ههردوو لایان پیغه مبهدره کانی خویان به درۆ خسته وه.

﴿قَالُوا سِحْرَانِ تَظَاهَرَا وَقَالُوا إِنَّا بِكُلِّ كَافِرُونَ﴾ نه یان ووت: موحه مه د و موسا خاوه نی دوو جادون وهك قورئان و ته ورات یارمه تی به کتری نه ده ن له سه ر گۆرانی ئادهمیزاد له ئایینی که وه بۆلای ئایینی ترو نه یان ووت به راستی ئیمه باوه رمان به ههردوو له و خاوه ن جادووانه و به ههردوو جادوو که یان نی به. به کورتی قوره یشیه کان نه یان ووت: قورئان جادوو و موحه مه د جادو گهر و موسا جادو گهر و ته ورات جادوه، بروایان به هیچ ئایینی نی به.

﴿ قُلْ فَأْتُوا بِكِتَابٍ مِّنْ عِندِ اللَّهِ هُوَ أَهْدَىٰ مِنْهُمَا أَتَّبِعُهُ إِن كُنتُمْ صَادِقِينَ ﴾ ﴿ تو بلی بهوان: دوابی نیوه نامیه بینن له لایدن خوی مهزنهوه نهو نامیه، نهو نامیه شارهزاکهتر بیت بۆ نادهمیزاد له قورنان هاتا من پدیرهوی نهو نامیه بکهه نهگهر نیوه راست نهکهن که تهورات و قورنان جادون.

﴿ فَإِنْ لَّمْ يَسْتَجِيبُوا لَكَ فَاعْلَمْ أَنَّهُمَا يَقْتَعُونَ أَهْوَاءَهُمْ ﴾ ﴿ دوابی نهگهر نهوان وولامی توپان نه دایهوه بۆ هاروردنی نهو نامیه، دوابی تو بزانه به راستی نهوان دوابی ههوهس و نارهزووی پرورچی خوپان کهوترون که رایان نه کیشی بۆلای ههموو خراپهیه.

﴿ وَمَنْ أَضَلُّ مِمَّنْ اتَّبَعَ هَوَاهُ بَغْيِرَ هُدًى مِّنَ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴾ ﴿ وه چ کهستی گومراتره له کهستی دوابی نارهزووی خوی کهوتی به جگهی رانومایی کردن و بدلگه له لایدن خوی مهزنهوه و باسی قورنان بکهه به جوړیکی ناشایسته. به راستی خوی مهزن شارهزای تاقمی سته مکاران له خوپان ناکا. دوابی نهوهی نیمه نهقلمان داونهتی.

﴿ وَلَقَدْ وُضِعَ لَكُمُ الْقُرْآنُ لَعَلَّكُمْ تَتَذَكَّرُونَ ﴾ ﴿ وه به راستی نیمه قورنانمان بۆ نهوان روونکردووه تهوه به نایدت و بهوانمان گه یاندووه یه که له دوابی یه که ههریه که یان بههویکی تاییدی و مه بهستیکی تاییده تهوه، بۆ نهوهی نهوان ناموژگاری و هر گرن و کار به فدرموده کانی

الَّذِينَ

ءَاٰتَيْنَهُمُ الْكِتٰبَ مِنْ قَبْلِهِ هُمْ بِهِ يُؤْمِنُونَ ﴿٥٢﴾ وَاِذَا يُنٰتٰلٰى عَلَيْهِمْ

قَالُوْا ءَاٰمَنَّا بِهِ ؕ اِنَّهٗ الْحَقُّ مِنْ رَّبِّنَا اِنَّا كُنَّا مِنْ قَبْلِهِ مُسْلِمِيْنَ ﴿٥٣﴾

اُولٰٓئِكَ يُؤْتَوْنَ اَجْرُهُمْ مَّرَّتَيْنِ بِمَا صَبَرُوْا وَيَذَرُوْنَ بِالْحَسَنَةِ

السَّيِّئَةِ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُوْنَ ﴿٥٤﴾ وَاِذَا سَمِعُوا اللَّغْوَ

اَعْرَضُوْا عَنْهٗ وَقَالُوْا لَنَّا اَعْمَلْنَا وَلَكُمْ اَعْمَلُكُمْ سَلٰمٌ عَلَيْكُمْ

لَا تَبْغِيْ الْجَهْلِيْنَ ﴿٥٥﴾

﴿ الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِهِ هُمْ بِهِ يُؤْمِنُونَ ﴾ ﴿ کهسانیکی نهوتو نیمه به خشیومانه بهوان نامه کانی نیمه وه که تهورات ئینجیل که له پیش قورنان هاتنه خوارهوهی که باسی شیوازی پیغمه بریان تیدا کرابو نهو که سانه باوه به قورنان نههین، چونکه لهو قورنانه دا نهوهی له تهوراتا باسی کراوه دهستیان کهوت بهی گومان.

﴿وَإِذَا يُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ قَالُوا آمَنَّا بِهِ إِنَّهُ الْحَقُّ مِن رَّبِّنَا إِنَّا كُنَّا مِن قَبْلِهِ مُسْلِمِينَ﴾ وه هدرکاتی قورئان بخویریته وه به سهریانا ته لئین ئیمه باوه رمان بهو قورئانه هینا. به بی گومان نهو قورئانه راسته وه لایه ن پدرو مردگاری ئیمه وه هاتوره. به راستی ئیمه له پیش هاتی قورئان باوه رمان به موحه مه د هینا وه و ملمان بو ناوه رزکی قورئان دانه واندوه.

﴿أَوَلَيْكَ يَتُوءَنُ أَجْرُهُم مَّرَّتَيْنِ بِمَا صَبَرُوا﴾ نهو که سانه ی باوه ریان به قورئان و به موحه مه د بهر له هاتی قورئان هینا وه، پاداشت نه به خشری به وان دوو جار به هو ی شتی نارامیان له سهر گرتوه و به رده و امبوون له سهری: جاری له سهر نهو به رده و امیه یان، جاری تر له سهر به پره وی کردنی موحه مه د ﴿﴾.

﴿وَيَذَرُوْنَ بِالْحَسَنَةِ السَّيِّئَةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ﴾ وه نهو که سانه بهرگری له خرابه نه کدن به هو ی چاکه کانیانه وه و هندی لهو شتی ئیمه به خشیومانه به وان نه یده ن به هه ژاران له ریگهی ره زامه ندی خودا.

﴿وَإِذَا سَمِعُوا اللَّغْوَ أَعْرَضُوا عَنْهُ﴾ وه هدرکاتی باوه رداران گفتوگری بیسود و ناره وایان بیستایه له جنیو و توانج روویان وه نه گیرا لهو گفت و گو ناپه سندنانه و ده نگیان نه نه کرد. موسلمانانی پیشو توشی نازاری زور نه یورن به ده ست بی باوه رانه وه. به جو ری پیغمبر ﴿﴾ برزیستایه بهر پگه دا بی باوه ران به ده نگی بهرز نه یان ووت به پیغمبر ﴿﴾ نه ی شیت، دروزن، جادوگر. نه وانیش بی ده نگیون.

﴿وَقَالُوا لَنَا أَعْمَالُنَا وَلَكُمْ أَعْمَالُكُمْ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ لَا تَبْتَغِي الْجَاهِلِينَ﴾ باوه رداران نه یان ووت: کرده وه کانی خو مان بو ئیمه له خوا به رستی و کرده و کانی ئیره ش بو خوتانه له بت به رستی، ئیمه نارام نه گرین له سهر کرده وه کانی خو مان. ناشتی و وازه یان له سهر ئیوه بی و بهرامبر به جنیودانی ئیوه ئیمه جنیو به ئیمه ناده ین، ئیمه داوای هاوړتی و تیکه لاوی نه زانان ناکه ین و نایینی نه و انمان لا ناخو شه و نایینی پیروزی خو مانمان لا چاکه.

إِنَّكَ لَا تَهْدِي مَنْ أَحْبَبْتَ وَلَٰكِنَّ
اللَّهُ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ ﴿٥٦﴾ وَقَالُوا إِنَّا
نَتَّبِعُ الْهُدَىٰ مَعَكَ نَكْخَطِفُ مِنْ أَرْضِنَا أَوْلَمَ تُمْكِنَ لَهُمْ
حَرَمَاءُ مِنَّا يُجْجَىٰ إِلَيْهِ ثَمَرَاتُ كُلِّ شَيْءٍ رَّزَقًا مِن لَّدُنَّا وَلَٰكِنَّ
أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٥٧﴾ وَكَمْ أَهْلَكْنَا مِن قَبْلِكَ
بَطَرْتَ مَعِيشَتَهَا فَبَلَكَ مَسْكَنُهُمْ لَمْ تَسْكُنْ مِنْ بَعْدِهِمْ

إِلَّا قَلِيلًا وَكُنَّا خُنُّ الْوَرِثِيَّةِ ﴿٥٨﴾ وَمَا كَانَ رَبُّكَ مُهْلِكَ
 الْقُرَى حَتَّى يَبْعَثَ فِي أُمِّهَارِ سُوْلَا يَنْلُوا عَلَيْهِمْ ءَايَاتِنَا وَمَا
 كُنَّا مُهْلِكِي الْقُرَى إِلَّا وَأَهْلُهَا ظَالِمُونَ ﴿٥٩﴾
 وَمَا أُوْتِيتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَمَتَّعُ الْحَيَوٰةَ الدُّنْيَا وَزِينَتَهَا وَمَا عِنْدَ
 اللَّهِ خَيْرٌ وَأَبْقَى أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٦٠﴾ أَفَمَنْ وَعَدْنَاهُ وَعْدًا حَسَنًا
 فَهُوَ لَاقِيهِ كَمَنْ مَتَّعْنَاهُ مَتَّعَ الْحَيَوٰةِ الدُّنْيَا ثُمَّ هُوَ يَوْمَ الْقِيَمَةِ
 مِنَ الْمُخْضَرِّينَ ﴿٦١﴾

﴿إِنَّكَ لَا تَهْدِي مَنْ أَحْبَبْتَ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ﴾ به راستی تو
 توانای نهوت نمی به هدر کس خورشوی بیخدیته ناو نایینی نیسلام و رانومی و باوه ربهیتی و،
 بهلام خوی مهزن ریگه نشان نداد به هدر کس نارهزی هدی و نهجاته ناو ریزی باوه رداران
 و، خوی مهزن زاناره بدو کسانه شارهزایی وهر نه گرن بولای نایینی نیسلام و نه زانی چ کدی
 ناماده به بؤ باوه رهتیا و وهر گرتی ریگه راست. پیغمبر فرموی: من رهش و سبی بانگ
 نه کدم بولای نایینی نیسلام، هدمو کدی بانگ نه کدم له سهر کیوه کانین با له ناوده ریادابن.
 به و بونهوه:

﴿وَقَالُوا إِن تَتَّبِعِ الْهْدَى مَعَكَ لَتَنَخُطَفَ مِنْ أَرْضِنَا﴾ وه بی باوه ران ووتیان له وولامی
 پیغمبردا: نه گدر نیمه دوی نه و رانومی کردنی تو بکهوین و باوه ربهیتی به نایینی نیسلام
 هدمو هزه کانی عهره ب نه بن به دوزمی نیمه لهم زهوی و نیشتمانی خومانه هله گبرتی و
 دهر به دهرمان نه کدن، نیمه توانای نهوه مان نیه جهنگ له گدل عهره ب و فارس و روم و جگه
 نهوان بکهین. خوی مهزن وولامی دانهوه و فرموی بدو کسانه نه ترسان:
 ﴿أَوَلَمْ نُمْكِنْ لَهُمْ حَرَمًا آمِنًا يُجْنَى إِلَيْهِ ثَمَرَاتُ كُلِّ شَيْءٍ رَزَقًا مِنْ لَدُنَّا وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا
 يَعْلَمُونَ﴾ نایا نیمه نیشتمان و جیگه کی ریژدارمان ناماده نه کردوه بؤ نهوان که به بی ترس
 دانیشن له ناویا و کس نه توانی پلاماریان بدا و نه هتری بولای نهو جیگه به ریژه بدروبوومی
 هدموشتی بؤ خواره مدنی له لایه نیمهوه، نه بی بؤ نهوان بترسن و، بهلام زورتر لهوان بهو
 چاکه پدی که خوی مهزنه نازان و سوپاسی خوا ناکدن. نهو جیگه نهونده به ریژه دانیشتروانی
 به بالنده و گیانداری تری نابی نازاریان بدری و دره خسته کانیشی نابی برین.

زویه زانایان جگه له شیعہ کان نه لښ هوی هاته خواره وهی نایه تی (٥٦) ی نه م سوره ته نه وه بوه: کاتی نه بو تالیبی مامی پیغمه مبر ﴿٥٦﴾ له گیانه لای سهرمه مرگدا بوه چوه بولای مامی و زوری پیخوش بوه باوه ربه یتي. پیغمه مبر ﴿٥٦﴾ فهرمووی: نهی مامی خو م بلای: (لا اله الا الله) به هوی نه و وشه یه وه له رژی دوی دا و له خدمت خوی مه زندا شایه تیت بو نه ده م. نه بو تالیب ووتی: نه گهر له بهر لزمه ی قوره یشی یه کان نه بوایه که نه لښ ترس پالی پیوه ناوه نه م ووت و دلی ترم خوش نه کرد. به لام له سهر نایینی عه بدولوته لیب و عه بدول مده نفم.

﴿وَكَمْ أَهْلَكْنَا مِنْ قَرْيَةٍ بَطَرَتْ مَعِيشَتَهَا﴾ وه نیمه دانیشتوانی زور گوندمان له ناوبر دوون له ژیان و رابواردنی خوین له سنور دهر چوبون و سوپاسی خوی مه زیان نه ده کرد، نه چون به گزی پیغمه مبره کانیان و باوه ریان نه نه هینا به و یتدی دانیشتوانی مده که. ﴿فَلَيْكَ مَسَاكِينُهُمْ لَمْ تَسْكَنْ مِنْ بَعْدِهِمْ إِلَّا قَلِيلًا وَكُنَّا نَحْنُ الْوَارِثِينَ﴾ دوی نه دوانه ن و کاولبوون و دوی نه وان جیگه کانیان ناوه دان نه کراوه تده و که سی له و اندا دانه نیشتون مده گهر که می له کاروانیه کان بچنه ناویان بو پشورودان و نیمه خاوه نیانین و به کاریان نه هینین و به ریوه ریان نه بدین دوی نه وان.

﴿وَمَا كَانَ رَبُّكَ مُهْلِكَ الْقُرَىٰ حَتَّىٰ يَبْعَثَ فِي أُمِّهَا رَسُولًا يَتْلُو عَلَيْهِمْ آيَاتِنَا﴾ وه پدروهر دگاری تو دانیشتوانی هیچ گوندی له ناو نابا و سزایان نادا هه تا ره وانه کا له پای تهخت و شاری نه و گوندانه دا پیغمه مبرئ بخو یتیتده به سهریانا نیشانه روونه کانی نیمه و هه والیان بداتی نه گهر باوه رنه هین توشی سزاده بن.

﴿وَمَا كُنَّا مُهْلِكِي الْقُرَىٰ إِلَّا وَأَهْلُهَا ظَالِمُونَ﴾ وه نیمه دانیشتوانی هیچ گوندی له ناو نابنه ن مده گهر کاتی دانیشتوانی نه و گوندانه سته میان له خوین کردی به درو خسته وهی پیغمه مبره کانیان و باوه رنه هینان.

﴿وَمَا أَرْبَيْتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَمَتَّاعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَزِينَتُهَا﴾ وه ههرشتی به خشری به نیوه له دارایی و سامان، دوی نه و شتانه رابواردنیکی که می جیهانه و کوتایان پی بدری به مردنی خو تان و وایش نه پی بهر له مردنتان.

﴿وَمَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ وَأَبْقَىٰ أَفَلَا تَعْقِلُونَ﴾ وه شتی له لای خوی مه زنه له پاداشت چاکتره و به رده و امتره له خوشی و گوزهرانی جیهان. نایا نیوه نازان و نه قلی خو تان ناخه نه کار که جیهان نه بریتده و رژی دوی به رده و امه؟

﴿أَفَمَنْ وَعَدْنَاهُ وَعْدًا حَسَنًا فَهُوَ لَاقِيهِ كَمَنْ مَتَّعْنَاهُ مَتَاعَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا﴾ نایا دوی که سی نیمه به لښمان پی داوه به به لښندانیکی چاک که چونه تی بو به ههشت، دوی توشی نه و به لښه بیی به و یتدی که سی که نیمه پیمان به خشی رابواردنی جیهانی پر له نازار و برآوه. بیگومان نه و دوو که سه و نه و جیاوازی یه ی نیوانیان وه که یدک نین.

﴿ثُمَّ هُوَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ مِنَ الْمُحْضَرِينَ﴾ لە پاشا ئەو کەسە ی ئیمە خوشی جیهاغان بێ بەخشیوه
لەو کەسانە ی ئەوتۆ بێ ئامادە ئەکریت بڕۆن بۆ ناو ناگری دۆزەخ.

وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ فَيَقُولُ أَيْنَ شُرَكَاءِيَ الَّذِينَ
كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ ﴿٦٢﴾ قَالَ الَّذِينَ حَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ رَبَّنَا هَؤُلَاءِ
الَّذِينَ آغْوَيْنَا آغْوَيْنَاهُمْ كَمَا آغْوَيْنَا تَبَرَّأْنَا إِلَيْكَ مَا كَانُوا إِيَّانَا
يَعْبُدُونَ ﴿٦٣﴾ وَقِيلَ ادْعُوا شُرَكَاءَكُمْ فَدَعَوْهُمَ فَلَمْ يَسْتَجِيبُوا
لَهُمْ وَرَأَوْا الْعَذَابَ لَوْ أَنَّهُمْ كَانُوا يَهْتَدُونَ ﴿٦٤﴾ وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ
فَيَقُولُ مَاذَا أَجَبْتُمُ الْمُرْسَلِينَ ﴿٦٥﴾ فَعِمَّتْ عَلَيْهِمُ الْأَنْبَاءُ
يَوْمَئِذٍ فَهُمْ لَا يَتَسَاءَلُونَ ﴿٦٦﴾ فَأَمَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ
صَالِحًا فَعَسَىٰ أَن يَكُونَ مِنَ الْمُفْلِحِينَ ﴿٦٧﴾ وَرَبُّكَ
يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَيَخْتَارُ مَا كَانَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ سُبْحَانَ
اللَّهِ وَتَعَالَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٦٨﴾ وَرَبُّكَ يَعْلَمُ مَا تُكِنُّ
صُدُورُهُمْ وَمَا يُعْلِنُونَ ﴿٦٩﴾ وَهُوَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ لَهُ
الْحَمْدُ فِي الْأُولَىٰ وَالْآخِرَةِ وَلَهُ الْحُكْمُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٧٠﴾

﴿وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ فَيَقُولُ أَيْنَ شُرَكَائِيَ الَّذِينَ كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ﴾ وه تۆ بیری ئەو ڕۆژه بکەرەوه
خوای مەزن بانگی بێ باوەڕان ئەکا. دوا ی ئەفەرموی: لە چ جیگە یە کن کەسانیک ی ئەوتۆ ئێرە
گومان ئەیدەن هاویدەشی منن لە پەدرستندا؟

﴿قَالَ الَّذِينَ حَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ رَبَّنَا هَؤُلَاءِ الَّذِينَ آغْوَيْنَا آغْوَيْنَاهُمْ كَمَا آغْوَيْنَا﴾ کەسانیک ی
ئەوتۆ لە پێشەواکان ی بێ باوەڕان پێویست کرابو لە سەریان سزادانی خوای مەزن بۆیان ئەلێن:
ئە ی پەروەردگاری ئیمە کەسانیک ی ئەوتۆ ئیمە لاماندان لە ڕێگە ی راست، ئیمە ئەوانان لادا
لە ڕێگە ی راست وە ک خو مان لاماندا بو لە ڕێگە ی راست.

تەفسیری زمانکۆبی

﴿تَبَرَّأْنَا إِلَيْكَ مَا كَانُوا إِيَّانَا يَعْبُدُونَ﴾ ئىمە ئىستا بىزارىن لەو كەسانە و لە كردهو كانيان ئەوان ئىمەيان نەپەرستو و دواى ئىمە نەكەوتوون. بەلكو ھەواو ھەوەسى پوچى خۆيانيان پەرستو وخۆيان بەرپرسيارن، تۆيش ئەقلىت بىداربون و چاك و خراپيان جوئ نەكردەو.

﴿وَقِيلَ ادْعُوا شُرَكَاءَكُمْ فَدَعَوْهُمْ فَلَمْ يَسْتَجِيبُوا لَهُمْ وَرَأَوُا الْعَذَابَ لَوْ أَنَّهُمْ كَانُوا يَهْتَدُونَ﴾ وە ئەبىژرى بەبى باوەرآن: ئیو بانگى ئەو ھاوبەشانی خۆتان بکەن نەیان ئەهیششت باوەرپهشتن، دواى ئەوان لەبەر زۆرى سەرگەردانى خۆيان بانگیان ئەکەن، دواى ئەوان وولامیان نادەنەو لە کاتى بانگکردن و گەورە و بچوکیان سزای خوای مەزن ئەبینن و، ئاوات ئەخوازن کە ئامۆزگارى قورئانیان بگرتایە و باوەریان بهێنایە ھەتا لەم کاتەدا رزگاریان ببوایە.

﴿وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ فَيَقُولُ مَاذَا أَجَبْتُمُ الْمُرْسَلِينَ﴾ وەتۆ بیری ئەو رۆژە بکەرەو کە خوای مەزن بانگى ئەو کەسانە ئەکا پیغەمبەرە کانیان بەدرۆخستەتەو، دواى ئەفەرموی بە چ شتی ئیو وولامی پیغەمبەرە ڕەوانە کراو کانی خواتان داووتەو، ئایا ئیو باوەرتان بەوان ھیتا یا بئى فەرمانى ئەوانتان کردووە.

﴿فَعَمِيَتْ عَلَيْهِمُ الْأَنْبَاءُ يَوْمَئِذٍ فَهُمْ لَا يَتَسَاءَلُونَ﴾ دواى رینگى وولامدانەو و ھەولدانیان لەسەر فرامۆش ئەکری ئەو رۆژەدا وەك کویر و لالیان لیدی و توانای بیانوھێنانەو ھەیان نامیستی، چونکە ئەزانن تاوانبارن، دواى ئەوان ناتوانن پرسيار لە یەكترى بکەن چۆن وولام بدەنەو. ھەرکەسى لە بئى باوەرآن بەردەوامى لەسەر بئى باوەرى جینگى دۆزەخە.

﴿فَأَمَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَعَسَىٰ أَنْ يَكُونَ مِنَ الْمُفْلِحِينَ﴾ دواى ھەرکەسى لەو بیاوەرآنە پەشیمان بویتەو و باورى ھینابى و كردهوى چاکی کردبى، دواى ئومید وایە کە ئەو کەسە لەو کەسانە بئى رزگاریانبى لەو رۆژەدا بپەرستان ئەیان وت: پوچى ئەو قورئانە ھاوتە بۆلای یەكتر لەدانیشتوانى ئەم دووگوندە: مەكە و تایف. خوای مەزن وولامیان ئەداتەو و ئەفەرموی:

﴿وَرَبُّكَ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَيَخْتَارُ مَا كَانَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ سُبْحَانَ اللَّهِ وَتَعَالَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ﴾ وە پەرورەدگارى تۆ دروست ئەکا ھەر شتی ئارەزۆى بکا بۆ ھەرکەسى شایستەى بۆ ئەو کارە و خۆى خواھنى بونەو ھەر ھەبى، ھەلئەبژرى بۆ گەياندى پەيامى خۆى بە ئادەمیزاد ھەرکەسى ئارەزۆى ھەبى، ھەلئارەدن و دیارى کردنى پیغەمبەرآن بەدەستى ئەوان نە، پاکی و خاوتى بۆ خواپە و شایستەى ئەو نە کەسى رینگەبگري لە وىستى ئەو و بەرز و دورە لە شتی بت پەرستان ئەیکەن بە ھاوبەشى خوای مەزن و کەسى تر مافى ئەو ھەبى پیغەمبەر دیارى بکا.

﴿وَرَبُّكَ يَعْلَمُ مَا تُكِنُّ صُدُورُهُمْ وَمَا يُعْلِنُونَ﴾ وە پەرورەدگارى تۆ ئەزانى بە شتی دللى بئى باوەر ئەشاریتەو و بەشتى ئەوان ئاشکرای ئەکەن لە تاوانج و بەدرۆخستەو ھەبى پیغەمبەر.

﴿ وَهُوَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ لَهُ الْحَمْدُ فِي الْأُولَى وَالْآخِرَةِ ﴾ وه پدروده کهری تو خوی مهنه
هیج خوانیه شایانی پهرستنیه مه گدر هدر خوی مدزن و بو خوایه هدمو سوپاس له جیهان و له
دوار وژدا.

﴿ وَلَهُ الْحُكْمُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴾ وه هدر بو خوی مهنه فدرماندان و بهر یوه بردنی هدمو
بونه وهران و هدر بو لای خوی مدزن نیوه نه گهرینه دوه بو وهر گرتنی پاداشت و سزا.

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ جَعَلَ اللَّهُ عَلَيْكُمُ الَّتِيلَ سَرْمَدًا إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ
مَنْ إِلَهٌ غَيْرُ اللَّهِ يَأْتِيَكُمُ بِضِيَاءٍ أَفَلَا تَسْمَعُونَ ﴿٧١﴾
قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ جَعَلَ اللَّهُ عَلَيْكُمُ النَّهَارَ سَرْمَدًا إِلَى
يَوْمِ الْقِيَمَةِ مَنْ إِلَهٌ غَيْرُ اللَّهِ يَأْتِيَكُمُ بَلِيلٍ تَسْكُنُونَ
فِيهِ أَفَلَا تُبْصِرُونَ ﴿٧٢﴾ وَمِنْ رَحْمَتِهِ جَعَلَ لَكُمُ الَّتِيلَ
وَالنَّهَارَ لِتَسْكُنُوا فِيهِ وَلِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ
﴿٧٣﴾ وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ فَيَقُولُ أَيْنَ شُرَكَاءِي الَّذِينَ كُنْتُمْ
تَزْعُمُونَ ﴿٧٤﴾ وَنَزَعْنَا مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدًا فَقُلْنَا
هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ فَعَلِمُوا أَنَّ الْحَقَّ لِلَّهِ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا
يَفْتَرُونَ ﴿٧٥﴾

﴿ قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ جَعَلَ اللَّهُ عَلَيْكُمُ اللَّيْلَ سَرْمَدًا إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ مَنْ إِلَهٌ غَيْرُ اللَّهِ يَأْتِيَكُمُ بِضِيَاءٍ
أَفَلَا تَسْمَعُونَ ﴾ تو بلئی به دانیشنوانی مه که: نایا نیوه ههوال نه دهن به من نه گدر خوی مدزن
شدهی بگیرا به سهر نیوه دا به سدرده وامی رور به دواى شهودا نه هاتایه ههتا رزوی دواىی ج
خوایه که جگهی خوی مدزن رووناکی بهینی بو نیوه. نایا دواىی بو نیوه ناموز گاری نایسن
به جورئ سودی لی وهر بگری و ته می خوار بن.

﴿ قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ جَعَلَ اللَّهُ عَلَيْكُمُ النَّهَارَ سَرْمَدًا إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ مَنْ إِلَهٌ غَيْرُ اللَّهِ يَأْتِيَكُمُ بَلِيلٍ
تَسْكُنُونَ فِيهِ أَفَلَا تُبْصِرُونَ ﴾ تو بلئی به دانیشنوانی مه که: نایا نیوه ههوال نه دهن به من نه گدر

خوای مهزن رۆژبگیرئ بهسەر ئیوه‌دا و شهو به دوايا نه‌هاتايه هه‌تا رۆژی دوايي؟ چ خواهه‌که جگه‌ی خوای مهزن شهو بۆ ئیوه بهیئتی ئیوه له‌شه‌ودا ئارام بگرن و پشوبه‌دن، ئایا دوايي بۆ ئیوه توانا و میهره‌بانی خوا نابین؟

خوای مهزن شه‌وورۆژی دروست کردوه دین و ئه‌رۆن به‌دواي یه‌کا، ئه‌گۆرین به‌دریژی و کورتی ماوه‌یان به‌هۆی گۆرانی وهرزه‌کانه‌وه، شه‌وورپۆژ له‌هێلی ناوه‌راستی زه‌ویدا یه‌کسان ئه‌بن. له‌پاشا ئه‌گۆرین به‌گۆرانی وهرزه‌کان هه‌تا جیگه‌یه‌ دوورتریی له‌هێلی ناوه‌راست گۆرانه‌که‌یان زۆرتر ئه‌بێ: بۆ نموونه له‌عیرا‌ق‌دا رۆژ درێژ ئه‌بێ هه‌تا ئه‌بێ به‌چوارده‌ کاتژمێر، شه‌و ئه‌بێ به‌ (۱۰) کات ژمێر، هه‌ر به‌و جۆره شه‌ویش درێژ ئه‌بێ و کورت ئه‌بێته‌وه. هه‌تا خۆر له‌ ئیمه و نزیکیی گه‌رما زۆرتر ئه‌بێ، هه‌تا لی‌مان دووریی سه‌رما زۆرتر ئه‌بێ. ئه‌گه‌ر ئه‌و په‌یره‌وه تێک بجێ ژیان بۆ گیانداران له‌ رووی زه‌وی‌دا نامیئ.

بۆ زانین: خوای مهزن له‌ کاتی باسکردنی شه‌ودا فه‌رمووی: (أَفَلَا تَسْمَعُونَ)، له‌ کاتی باسی رۆژ‌دا فه‌رموی: (أَفَلَا تُبْصِرُونَ) له‌به‌ر ئه‌وه‌یه شه‌و بۆ گوێ‌گرتن باش‌تره، رۆژیش بۆ بینین باش‌تره. ﴿وَمِنْ رَحْمَتِهِ جَعَلَ لَكُمُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ لِتَسْكُنُوا فِيهِ وَلِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ﴾ وه هه‌ندیکه له‌به‌زه‌یی و به‌خشنده‌یی خوای مهزن شه‌و وپۆژی گسپاوه بۆ سوودی ئیوه، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی ئیوه ئارام بگرن له‌ شه‌ودا و پشوبه‌دن و ماندوویی رۆژتان نه‌میئ و له‌به‌ر ئه‌وه‌ی ئیوه په‌یدا‌به‌کن خواره‌مه‌نی له‌ رۆژی‌یه‌کانی خوای مهزن له‌ رۆژ‌دا بۆ مانه‌وه‌ی خۆتان و له‌به‌ر ئه‌وه‌یش ئیوه سوپاسی خوای مهزن بکه‌ن له‌سه‌ر هاتوچۆ و گۆرانی شه‌وورپۆژ که هۆی مانه‌وه‌ی ئاده‌میزاد و گیاندارانی تره.

﴿وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ فَيَقُولُ أَيْنَ شُرَكَائِيَ الَّذِينَ كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ﴾ وه تۆ بیری ئه‌و رۆژه بکه‌ره‌وه خوای مهزن بانگی بی‌باوه‌ران ئه‌کا بۆ پرسیار و وولام، دواي خوای مهزن ئه‌فه‌رموی: له‌ چ جیگه‌یه‌کن هاوبه‌شه‌کانی ئه‌و تۆی من ئیوه گومان ئه‌به‌ن هاوبه‌شی من له‌ په‌رستندا؟

﴿وَنَزَعْنَا مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدًا فَقُلْنَا هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ﴾ وه ئیمه ئاماده‌ ئه‌که‌ین له‌ هه‌موو تا‌اقمیی له‌ ئاده‌میزاد شایه‌تی وه‌ک پیغه‌مبه‌ران شایه‌تی بدا له‌سه‌ر گفتوگۆو کاره‌کانیان، دوايي ئیمه به‌و تا‌قمانه ئه‌لین: ئیوه به‌لگه‌ی خۆتان بهیئن له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی پیغه‌مبه‌ره‌کانتان به‌ درۆ خستۆته‌وه و باوه‌رتان پی‌نه‌هه‌یان دواي فه‌رمانه‌کانیان نه‌ه‌که‌وتن و به‌رده‌وامبوون له‌سه‌ر بی‌باوه‌ری.

﴿فَعَلِمُوا أَنَّ الْحَقَّ لِلَّهِ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ﴾ دواي ئه‌وه‌ی به‌لگه‌یان ده‌ست ناکه‌وئ ئه‌زانن هه‌مو به‌لگه‌یه‌کی راست هه‌ر بۆ خوای مه‌زنه‌و که‌س توانای به‌لگه‌ی نیه و له‌وان وونبووه شتی به‌درو ئه‌یان په‌رستن له‌ جگه‌ی خوای مه‌زن و له‌ خوا ده‌ست‌کرده‌کانیان.

پیاویکی ساماندار و دارایی زۆر هه‌بوو ناوی (قارون) بو، له‌ هۆزی به‌نویس‌رائیلی و ئامو‌زای موسابو، ئه‌و پیاوه هه‌ر خۆی خوش ئه‌ویست و بیری له‌ خۆشی که‌سی تر نه‌ئه‌کرده‌وه، دارایی

زورى ههله گرت و نهشاردهوه، له جگهى ههواو ههوهسى خويا نهبوايه نهينه بهخسى، ئازارى
فيرعهونى بو خزمه تكارانى لاگرنگ نههپوو، واى ئهزانى ئهو سامانه بهردهوام نهبي. خواى مەزن
بهسهرهاتو دواړوژ ئهو پياوه روون نهكاتهوه و نهفهرموى:

إِنَّ قُرُونًا كَانَتْ مِنْ قَوْمِ مُوسَى فَبَغَى

عَلَيْهِمْ وَءَايَتْنَهُ مِنْ الْكُفُورِ مَا إِنْ مَفَاتِحَهُ لِنُحْوَأْ بِالْعَصْبَةِ
أُولَى الْقُوَّةِ إِذْ قَالَ لَهُ قَوْمُهُ لَا تَفْرَحْ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْفَرِحِينَ

﴿٧٦﴾ وَابْتَغِ فِيمَا آتَاكَ اللَّهُ الدَّارَ الْآخِرَةَ وَلَا تَنْسَ

نَصِيبَكَ مِنَ الدُّنْيَا وَأَحْسِنْ كَمَا أَحْسَنَ اللَّهُ إِلَيْكَ
وَلَا تَبْغِ الْفُسَادَ فِي الْأَرْضِ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُفْسِدِينَ ﴿٧٧﴾

قَالَ إِنَّمَا أُوتِيتُهُ عَلَىٰ عِلْمٍ عِنْدِي أَوَلَمْ يَعْلَم أَنَّ اللَّهَ قَدْ أَهْلَكَ
مِنْ قَبْلِهِ مِنْ الْقُرُونِ مَنْ هُوَ أَشَدُّ مِنْهُ قُوَّةً وَأَكْثَرُ جَمْعًا

وَلَا يُسْئَلُ عَنْ ذُنُوبِهِمُ الْمُجْرِمُونَ ﴿٧٨﴾ فَخَرَجَ عَلَى قَوْمِهِ

فِي زِينَتِهِ قَالَ الَّذِينَ يُرِيدُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا لَيْلَتٌ لَنَا
مِثْلَ مَا أُوتِيَ قُرُونٌ إِنَّهُ لَذُو حَظٍّ عَظِيمٍ ﴿٧٩﴾ وَقَالَ

الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ وَيَلَكُمْ كُتُبُ اللَّهِ خَيْرٌ لِمَنْ ءَامَنَ
وَعَمِلَ صَالِحًا وَلَا يُلْقَاهَا إِلَّا الصَّابِرُونَ ﴿٨٠﴾ فَخَسَفْنَا

بِهِ وَبِدَارِهِ الْأَرْضَ فَمَا كَانَ لَهُ مِنْ فِئَةٍ يَنْصُرُونَهُ مِنْ دُونِ
اللَّهِ وَمَا كَانَتْ مِنَ الْمُتَصَرِّينَ ﴿٨١﴾ وَأَصْبَحَ الَّذِينَ تَمَنَّوْا

مَكَانَهُ بِالْأَمْسِ يَقُولُونَ وَيَكَاثُرُ اللَّهُ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ
يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَيَقْدِرُ لَوْ لَا أَنَّ مِنَ اللَّهِ عَلَيْنَا لَخَسَفَ بَنَاءُ

وَيَكَاَنَهُ لَا يُفْلِحُ الْكَافِرُونَ ﴿٨٢﴾

﴿إِنَّ قَارُونَ كَانَ مِنْ قَوْمِ مُوسَى فَبَغَى عَلَيْهِمْ﴾ به راستى قارون له تاقمى موسا بو، ناموزايشى بو، دواى قارون ستمى كرد له تاقمه كدى موسا و سهرؤكايدتى خوى به سدريانا سه پانديو به جورىكى نارهوا و له سنور دهرجو بو، شايسه تى نهو نه بو بى به سهرؤكيان، ههمو به نويسرايلىه كان بكا به ژيرده سته تى خوى و يه كه مين كه سى بو دانهرى بنچينه تى سهرمايه دارى نارهوا، وهك خوى فدرمويه تى:

﴿وَأَتَيْنَاهُ مِنَ الْكُنُوزِ مَا إِنَّ مَفَاتِحَهُ لَتَنُوءَ بِالْعُصْبَةِ أُولَى الْقُوَّةِ﴾ وه ئيمه به قاروئمان به خشيوه له دارايى شاراهو و سامان نه ندازه يه. به راستى كليله كانى كردنه وى دهرگاي ژورى خانوى گنج و دارايه كدى له كاتى هه لگرتيانا كۆمه لى له پياوانى خاوهن هيژى ماندو نه كرد.

﴿إِذْ قَالَ لَهُ قَوْمُهُ لَا تَفْرَحْ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْفَرِحِينَ﴾ تو بيرى نهو كاته بكه ره وه تاقمه كدى قارون له به نويسرايلىه كان به قارونيان وت: تو دلخوش و شادمان مبه به سامان و دارايى جيهان. به راستى خوى مهزن كه سانيكى خوشناوى شادمان و دلخوش بن به سامانى بى هوى ياخييون له خوى مهزن و ده سدرىژى كردنه سدر دانيشتوان و به شى هه ژارانى لييدى.

﴿وَأَتَّبِعْ فِيمَا آتَاكَ اللَّهُ الدَّارَ الْآخِرَةَ وَلَا تَنْسَ نَصِيكَ مِنَ الدُّنْيَا﴾ وه تو لهو شته تى خوى مهزن به خشيوه به تو داواى پاداشتى رۆژى دواى بى يكهو بيه خشه به هه ژاران و له بيرى خوتى مبه ره وه به شى خوت و رابواردنى له جيهاندا به گوپره تى سنورى ديارى كراو و به جورى ره وانى.

﴿وَأَحْسِنْ كَمَا أَحْسَنَ اللَّهُ إِلَيْكَ﴾ وه تو چاكه بكه به سوياس كردنى خوى مهزن و به به خشينى دارايى خوت به هه ژاران بهو جوره خوى مهزن چاكه تى له گه ل تو كردوه. نهو سامان و پله و پايه خوا لاي تو دايناهو و به كارى بهينه بو چاكه تى خوت.

﴿وَلَا تَبْغِ الْفُسَادَ فِي الْأَرْضِ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُفْسِدِينَ﴾ وه تو داواى بلاو كردنه وى خراپه له زهوى دا مكه و خوت هه لمه كي شهو بى دادى به كار مبه ره. به راستى خوى مهزن نهو كه ساندى خوش ناوى خراپه بلاو بكه نه وه له زهوى دا.

﴿قَالَ إِنَّمَا أُوتِيَتْهُ عَلَى عِلْمٍ عِنْدِي﴾ قارون له وولامى نهو كه سانه دا كه ناموزگارى چاكه يان نه كرد ووتى: به راستى نهو شته تى به خشراوه به من له سهر ريز و زانستى خوم دراوه پيم و به زيره كى خومه، جگه تى من شايسه نهو جوره سامانه تى من نين، بوم دروسته ههمو شتى به ناره رۆژى خوم بكه م.

﴿أَوَلَمْ يَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ قَدْ أَهْلَكَ مِنْ قَبْلِهِ مِنَ الْقُرُونِ مَنْ هُوَ أَشَدُّ مِنْهُ قُوَّةً وَأَكْثَرُ جَمْعًا﴾ نايا قارون نه زيرانيوه كه به راستى ئيمه له پيش نه وه و له ناومان بردوه دانيشتوانى چهندين خوله كى

رابدوو که زورتر له قارون به هیز بترپوه و دارایی زورتری لهو کوو کړدپوهه. کاتی دهستی کړدپو به ستم خوی مهن رسوای کرد له جهاندا.

﴿وَلَا يُسْأَلُ عَنْ ذُنُوبِهِمُ الْمُجْرِمُونَ﴾ وه پرسیار له تاوانباران ناکړی بوجی گوناختان کړدوه له روژی دوايیدا. بهلام بی پرسیار سزایان نه دری، چونکه خوین گوناخه کانی خوین رون نه کهنه وه، هه چنده خوی مهن پرسیار له همدوو کس نه کا نه گهر وه که نهوان گوناخی خوین رون نه کهنه وه و باسی تاوانی خوین نه کهن.

کاتی موسا هاته وه بو میسر ویستی به گویره ی فهرمانی خوی مهن به نوئیسراییلیه کان رزگاریکا له ستمی فیرعدون و هامان و پساوه سامانداره زوره کهی به نوئیسراییلیه کان که قارونبو که پشتگیری له فیرعدون نه کرد، قارون مروقیکی دروژن و دوورو بو، نهو شته ی دهری نه بری دژی نهو شته بوو له دلیدا پنهانی دابو نه ترسا نه گهر موسا سهرکه دی سهروکایه تی نه میتی و سامانی کهم بیته وه، بو مهبهستی خوی له گهل فیرعدوندا له دژی موسا کاریان نه کرد، به بو پنهوه خویشاندانیکی ساخته هینا، به همدوو شوینه کانی میسر دا گهرا به همدوو شکو و خزمتکاره کانییه وه، له ژیره وه به نوئیسراییلیه کانی له دژی موسا هان نه دا، زور جارن بری له پیلاندا ناندانه کړدوه له دژی موسا، هه بویه شته وه خویشاندانه ی ساز کرد، هه تا دانیشتوان هیز و توانای بیین. خوی مهن باسی نهو خویشاندانه و پاشه روژی قارون روون نه کا و نه فهرمویی:

﴿فَخَرَجَ عَلَى قَوْمِهِ فِي زِينَتِهِ﴾ دواپی روژی قارون به همدوو خشل و بهنر خترین بهرگ و به گه وره ترین کوو مهبه وه چوه دهره وه و خوی رانواند به سهر تا قمه کهی خوینا و نهو کسانهی ناموژگاریان نه کرد، زورترین کووان و شه قومه کانی میسر گهرا بو نهوه دانیشتوان بترستی. کاتی نهو کارهی قارونیان بیی:

﴿قَالَ الَّذِينَ يُرِيدُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا يَا لَيْتَ لَنَا مِثْلَ مَا أُوتِيَ قَارُونُ إِنَّهُ لَذُو حَظٍّ عَظِيمٍ﴾ که سانیکی نهو توو ناره زوینان له زیان و خوشی جهانبو ووتیان: نهی کاشکایه بو نیمه شته هه بویه به وینه ی شته به خسراوه به قارون. قارون خاوه نی به شیکي گه وره یه له جهاندا و زور په ختیاره. ﴿وَقَالَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ وَيَلَكُمْ ثَوَابُ اللَّهِ خَيْرٌ لِمَنَ آمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا وَلَئِنْ يُلْقَاهَا إِلَّا الصَّابِرُونَ﴾ وه که سانیکی نهو توو به خسراو بهوان زانینی چاک و خراب جوئ بکه نهوه وتیان: هاوار و نه مان بو ئیوه که ئواتی وانه خوازی پاداشتی خوی مهن چاکتره بو که سی باوه ری هینای به خوی مهن و کړدوه ی چاکي کردی و ناگا بهو پاداشته ی خوی مهن مه گهر که سانی نارامیان گرتی له سهر په رستی خوی مهن و له سهر نازاری فیرعدون و قارون و تا قمه کانیان.

بو ناگاداری: خوی مهن زه کاتی پیوست کرد له سهر موسا و به نوئیسراییلیه کان، بهو بو نهوه روژی موسا چو بولای قارون و داوی لی کرد زه کاتی دارایی خوی دهریکا و بدری به

ههژاران. قارون وتی: من نامادهم بۆ دهرکردنی زه کات. بهلام له دهرونی خو یا رقی زۆر تر له موسا پهیدا کرد، بهو کهسانه ی وت: دوا ی موسا کهوتیون: ئایا من به ئیوهم نهووت: موسا داوای پله و پایه ی بهرز و رابواردن نه کا. نهووته ئیستا هاتوو ه بۆلای من و هه ندی له مه بهستی خۆی ئاشکرا کرد، داوای سه درانه مان ئی نه کا، دهسته و بهسته ی قارون ووتیان: هه تاکه ی بی ده نگین له م کارانه ی موسا؟ قارون و تا قمه که ی پیلانیکی زۆر بی شه رمانه یان بۆ موسا ساخته هیئا، بۆ نه و مه بهسته ژنیکی به ناوبانگی ره وشت نزم هه بو بانگیان کرد له کاتی پیویستا فه رمانیان بی دا بلتی: موسا داوین پیسی له گه ل مندا کردوه. قارون بۆ نه و مه بهسته خراپه ی خۆی به بی ئاگاداری فه رعه ون و تا قمه که ی خۆی له جیگه یه کا کۆ کرده وه، موسا و با وه رداران ناماده ی نه و کۆر په یون به ناماده بوونی قارون و تا قمه که ی: بۆ نه وه ی نه و پیلانه نیشانی دانیشتوان بدا، موسا دهستی کرد به نامۆزگاری کردیان و باسی نه و شتانه ی خوا ی مه زن قه دهغه کردوون، قارون په سیاری له موسا کرد، تۆله ی مرۆفی داوین پیسی له گه ل ژنیکا بکا چ شتی که؟ موسا وتی: پیویسته به رده باران بکری هه تا نه مری. قارون وتی: با نه و که سه شیش تۆ بی؟ موسا فه رموی: بامیشیم، فه رمانی خوا ی مه زن ناگۆری بۆ هیچ که سی. قارون به روی گه شه وه ووتی: بلا بو هه ته وه به ناو دانیشتوانا که تۆ له گه ل فلان ژنی ره وشت خراپا داوین پیست کرده وه، موسا فه رموی: نه و ژنه به تین، هیئایان ووتی: نه مه نه و ژنده یه، موسا بۆی دهر کهوت نه و کاره پیلانه بۆ نه و دروستکرا وه، موسا له خوا ی مه زن پارایه وه گفتوگۆی راست بخاته دهروونی نه و ژنه، ژنه که هاته پی شه وه و له ش و دهستی هاته له رزین و وتی: موسا کاری وا خراپی له گه ل مندا نه کرده وه. بهلام قارون دارایی زۆری به مند او ه بوختان بکه م به موسادا و موسا پاکه و راستی بۆ دانیشتوان دهر کهوت. قارون و تا قمه که ی به شه رمه زاریه وه چونه دهر وه، موسا داوای له خوا ی مه زن کرد تۆله له قارون بسیتی، خوا ترا که ی وه رگرت. نه فه رموی:

﴿ فَخَسَفْنَا بِهِ وَبَدَارِهِ الْأَرْضَ ﴾ دوا ی ئیمه قاروئمان به خۆی و به کۆشکیه وه برده خواره وه به زهوی دا و هه موویان مردن و له ناو چون.

﴿ فَمَا كَانَ لَهُ مِنْ فِئَةٍ يَنْصُرُوهُ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَمَا كَانَ مِنَ الْمُنتَصِرِينَ ﴾ دوا ی هیچ تا قمی نه بو یارمه تی قارون بدا و رزگاری بکا له جگه ی خوا ی مه زن و قارون له و که سانه نه بو بتوانی تۆله ی خۆی له موسا بکاته وه.

﴿ وَأَصْبَحَ الَّذِينَ تَمَتُّوا مَكَانَهُ بِالْأَمْسِ يَقُولُونَ وَيَكَانُ اللَّهُ يَنْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَيَقْدِرُ ﴾ وه که سانیکی نه و تۆ دویتی ئاواتیان نه خواست له جیگه ی قارون بونایه و وینه ی نه وه ی درایو بۆ نه ویش ببوایه گه ران به وه ی په شیمان بینه وه و نه یان ووت ئه ی هاوار ئیوه په شیمان بینه وه، من بپروام وایه که خوا ی مه زن دارایی و سامان زۆر نه کا بۆ که سی ئاره زۆی هه بی له بنده کانی خۆی و که م ئه دا به که سی ئاره زۆی هه بی.

﴿ لَوْلَا أَنْ مَنَّ اللَّهُ عَلَيْنَا لَخَسَفَ بِنَا وَيُكَافَّةً لَّا يُفْلِحُ الْكَافِرُونَ ﴾ مه گه ر خوا ی مه زن چا که ی خۆی نه دایه به سه ر ئیمه دا و ئیمه ش وه ک قارون بوینایه له سامانداریدا به راستی خوا ئیمه ی

بەخۆمان بەدارایمانهوه ئەبرد بەزهویدا بە وێنەی قارون لە ناو ئەچوین، ئەو هاوار ئێو بەشیمان بینەوه، من بپروام هەیدە. بەراستی بپاوهێران رزگاریان تابی لە سزای رۆژی دواى سزای جیهان.

تِلْكَ الدَّارُ الْآخِرَةُ نَجْعَلُهَا

لِلَّذِينَ لَا يُرِيدُونَ غُلُوبًا فِي الْأَرْضِ وَلَا فُسَادًا وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ

﴿٨٢﴾ مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ خَيْرٌ مِّنْهَا وَمَنْ جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ فَلَا

يُجْزَى الَّذِينَ عَمِلُوا السَّيِّئَاتِ إِلَّا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٨٤﴾

إِنَّ الَّذِي فَرَضَ عَلَيْكَ الْقُرْآنَ لَرَادُّكَ إِلَىٰ مَعَادٍ قُلْ رَبِّي

أَعْلَمُ مَنْ جَاءَ بِالْهُدَىٰ وَمَنْ هُوَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٨٥﴾ وَمَا كُنْتُ

تَرْجُو أَنْ يُلْقَىٰ إِلَيْكَ الْكِتَابُ إِلَّا رَحْمَةً مِّنْ رَبِّكَ

فَلَا تَكُونَنَّ ظَهِيرًا لِلْكَافِرِينَ ﴿٨٦﴾ وَلَا يَصُدُّكَ عَنْ آيَاتِ

اللَّهِ بَعْدَ إِذْ أَنْزَلْتُ إِلَيْكَ وَأَدْعُ إِلَىٰ رَبِّكَ وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ

الْمُشْرِكِينَ ﴿٨٧﴾ وَلَا تَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ لَا إِلَهَ إِلَّا

هُوَ كُلُّ شَيْءٍ هَالِكٌ إِلَّا وَجْهَهُ لَهُ الْحُكْمُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٨٨﴾

﴿تِلْكَ الدَّارُ الْآخِرَةُ نَجْعَلُهَا لِلَّذِينَ لَا يُرِيدُونَ غُلُوبًا فِي الْأَرْضِ وَلَا فُسَادًا وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ﴾

ئەو جینگە و کۆشکەى رۆژى دواى و ئەو بەهەشتە ئێمە دروستمان کردووە بۆ کەسانىکى ئەوتۆیە، خۆیان بەگەورە دانائین و خراپە بلاونەکردنەوه لە زهوى دا ناکەن و خۆیان نابەنە پێشەوه بۆلای کاربەدەستانى ستمکار و، دواى رۆژى چاک بۆ ئەو کەسانىهە لە خواى مەزن ئەترسن و خۆیان بپەرمانى خوا ئەپاریزن.

﴿مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ خَيْرٌ مِّنْهَا﴾ هەرکەسێ بپروا بۆ خزمەت خواى مەزن لە رۆژى دواىیدا بە کردەوى چاکەوه دواى جگە لەو چاکەیدە بۆ ئەو کەسە هەیدە پاداشتی چاکترى هەتا ئەگاتە حدوت سەد چەندانەو ئەچیتە بەهەشت.

﴿وَمَنْ جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ فَلَا يُجْزَى الَّذِينَ عَمِلُوا السَّيِّئَاتِ إِلَّا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ وه هدر که سی بچی بؤلای خوی مهزن و دادپهروهر له رۆژی دوایدا به کرده وه یه کی خراپه وه، دواپی ئه وه که سه پاداشتی نادریته وه مه گهر هدر به شتی ئه یکه ن.

﴿إِنَّ الَّذِي فَرَضَ عَلَيْكَ الْقُرْآنَ لَرَأْدُكَ إِلَى مَعَادٍ﴾ به راستی که سی پیوستی کرد وه له سه ر تو خویندنی قورئان و کار کردن به قورئان و راگه یاندنی به ئاده میزاد تو ئه گیریته وه بؤلای ئه وه مه که یه تو لپی ده رچووی و کوچت کرد وه. زانایان ئه لئین: کاتی پیغه مبه ر ﴿سُورَةُ﴾ له مه که وه ده رچو له ریگه دا بیری له نیشتمانی خوئی ئه کرده وه، خوی مهزن موژده ی دایه به و ئایه ته پیروژه.

﴿قُلْ رَبِّيَ أَعْلَمُ مَنْ جَاءَ بِالْهُدَى وَمَنْ هُوَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ﴾ تو بلتی پهروه ردگاری من زاناره به که سی به شتی که وه هاتی ئاده میزاد رانومایی بکا بؤلای کاری چاک و به که سی له گومرایی ناشکرادا بی و به رده وامبی له سه ر به ته رستی و بی فدرمانی خوی مهزن.

هه ندی له ئاده میزادی دانیشتوانی مه که به پیغه مبه ریان ووت: تو پیغه مبه ریت. به لکه بوختان به خوادا ئه که ی خوی مهزن وولامی دانه وه و فدرمووی:

﴿وَمَا كُنْتَ تَرْجُو أَنْ يُلْقَى إِلَيْكَ الْكِتَابُ إِلَّا رَحْمَةً مِنْ رَبِّكَ فَلَا تَكُونَنَّ ظَهِيرًا لِلْكَافِرِينَ﴾ وه تو به تو به ئومیدی ئه وه نه بو بی به نیرینه خواره وه و بؤلای تو نامدی خوا و به دلپشانه هاتوه به لام ناردنه خواره وه ی ئه وه نامدی بؤلای تو چاکه و ریگر تینیکی گه وه بو بو تو له لایه ن پهروه ردگاری تو، دواپی تو مه به به ر پشتیوان و یاریده ده ر بو بی باوه ران، له تانه و توانجیان مه ترسه، له هه مو کار و گوشتار تا نیازت پاکبی له گهل خوی مه زندا.

﴿وَلَا يَصُدُّكَ عَنْ آيَاتِ اللَّهِ بَعْدَ إِذْ أَنْزَلْتُ إِلَيْكَ﴾ وه بی باوه ران ریگه له تو نه گرن که کار به ئایه ته کانی خوی مهزن بکه ی له دوا ی ئه وه ی ئه وه ئایه تانه نیراوان بؤلای تو.

﴿وَادْعُ إِلَى رَبِّكَ وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُشْرِكِينَ وَلَا تَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ﴾ وه تو بانگی ئاده میزاد بؤلای په رستن و یه کیتی خوی مهزن وه تو له گهل بیرو باوه ری بت په رستانا مه به و هیچ خواهی که تر مه په رسته له گهل خوی مه زندا.

﴿لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ كُلُّ شَيْءٍ هَالِكٌ إِلَّا وَجْهَهُ لَهُ الْحُكْمُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ﴾ هیچ خواهی نه یه شایه نی په رستن بی مه گهر هدر خوی مهزن شایانی په رسته، هه موو شتی له بونه وه ران له ناو ئه چی مه گهر هدر خوی مهزن ئه مپی. هدر بو خواهی فدرماندان و به ریوه بردنی هه موو بونه وه را به هه ر جوژی ئاره زوی به رمووی و هدر بؤلای خوایش ئیوه ئه گیریته وه و له پاشه رۆژدا.

بو ناگاداری: ئه وه سی ئایه تانه ی پیشو و هدر چنده رویان پی کراوه بؤلای پیغه مبه ر ﴿سُورَةُ﴾.

به لام له ناوه رۆکدا مه به سه که یان هه مو موسولمانانه. به تاییه تی زانایانی ئایینی و کار به ده ستان.

بگومان پیغه مبه ر ﴿سُورَةُ﴾ یاریده ی بی باوه ران نادا و که مه تر خدی ناکا بو گه یاندنی فدرمانه کانی خوی مهزن.

﴿ سوره تی نلعه نکه بوت ﴾

له مه که هاتوره خواره وه. هندی له زانایان نلین: جگه له نایاتی (۱) هتا نایه تی (۱۱) له مه دینه هاتوره خواره وه. ژماره ی نایه ته کانی (۶۹) نایه تن.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْم ﴿۱﴾ أَحْسِبَ النَّاسُ أَنْ يُتْرَكُوا أَنْ يَقُولُوا ءَامَنَّا وَهُمْ لَا يُفْتَنُونَ ﴿۲﴾ وَلَقَدْ فَتَنَّا الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَلَيَعْلَمَنَّ اللَّهُ الَّذِينَ صَدَقُوا وَلَيَعْلَمَنَّ الْكَاذِبِينَ ﴿۳﴾ أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ يَعْمَلُونَ السَّيِّئَاتِ أَنْ يَسْبِقُونَا سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ ﴿۴﴾ مَنْ كَانَ يَرْجُوا لِقَاءَ اللَّهِ فَإِنْ أَجَلَ اللَّهُ لَاتٍ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿۵﴾ وَمَنْ جَاهَدَ فَإِنَّمَا يُجَاهِدُ لِنَفْسِهِ إِنَّ اللَّهَ لَغَنِيٌّ عَنِ الْعَالَمِينَ ﴿۶﴾ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُكَفِّرَنَّ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَحْسَنَ الَّذِي كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿۷﴾ وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ حُسْنًا وَإِنْ جَاهَدَاكَ لِتُشْرِكَ بِي مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ فَلَا تُطِعْهُمَا إِلَىٰ مَرْجِعِكُمْ فَأُنَبِّتُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿۸﴾ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُدْخِلَنَّهُمْ فِي الصَّالِحِينَ ﴿۹﴾

﴿۹﴾

﴿بسم الله الرحمن الرحيم﴾

به ناوی خوای به خشندهی میهره بان

﴿الم﴾ مانای ئەو پیتانە لە لە سەرەتای سوره تی ئەلبەقەرە و ئالی عیمران و سوره تەکانی تر دا باسیان کراوە.

بۆ زانین: خوای گەوره لەم ئایە تانە ی دوا یی دا بۆمان روون ئە کاتەووە که باوهره یتان ووشە نیه به تەنها بپێژرێ. بەلکو پێویستە خاوەن باوهره کان تاقی بکێشەو: لە کاتی خوشی و ناخوشی دا. لە کاتی گرانی و هەرزانی دا. لە کاتی ناشتی و جەنگدا، دوا یی ئە گەر ئارامیان گرت و لە ئاین دەر نه چون و سوپاسی خویان کرد لە هەمو ئەو کاتانە دا و پلەو پایە و سامان سەری لێ تێک نە دات. بە راستی ئەو کاتە باوهره داری راستە قینەن. ئە گەر بهو جوړه لە تاقی کردنه وە دا دەر نه چون باوهره یتان به تەنها سودیان پێ نابه خشی، ئیمه ی موسلمان پێویستە پیغه مبه ر و هاوڕیکانی پیغه مبه ر ﴿ﷺ﴾ بکەین به چا و لیکراوی خۆمان. ئەو بهو له مه که دەر کران و هەندیکیان کوژران و به یی سامانی کوچیان کرد بۆ مه دینه وازیان له باوهره یتان به خوای مه زن نه یتا. خوای مه زن لهو باره وه فەر مو ی:

﴿أَحْسِبِ النَّاسُ أَنْ يُتْرَكُوا أَنْ يَقُولُوا آمَنَّا وَهُمْ لَا يُفْتَنُونَ﴾ ئایا ئاده میزاد گومان ئە به دن وازیان لێ ئە هیترێ که ئەوان بلین: ئیمه باوهره مان هیتاوه و ئەوان تاقی نه کړینه و به هدرشتی: له نازاردانیان و وازه یتانیان له ئاره زووی دەر وونیان. به هه ژاری و سامانداری، به گرانی و هه زانی، ئە گەر تاقی کرانه و به هه مو جوړی ئارامیان گرت و بی فەرمانی خوای مه زانیان نه کرد و سوپاسی خویان کرد به راستی باوهره دارن. تاقی کردنه و تایید نی یه بۆ موسلمانان. بەلکو یاسای خوای مه زنه بۆ نه تەوه کانی پیغه مبه رە کانی تر. وه ک خوای مه زن ئە فەر مو ی:

﴿وَلَقَدْ قَتَلْنَا الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ﴾ و به راستی ئیمه تاقیمان کردوه نه تەوه کانی ئەو تو له پش ئەو که سانه باوهره یان به موحه مه د هیتاوه، ئەوان خاوه نی ئارامبوون له کاتی خوشی و ناخوشی و له کاتی نازاردان، به نیازی چاکه وه فەرمانی خویان به جی ئە هیتا و باوهره یان به پیغه مبه ر ئە هیتا. ﴿فَلْيَعْلَمَنَّ اللَّهُ الَّذِينَ صَدَقُوا وَلْيَعْلَمَنَّ الْكَاذِبِينَ﴾ دوا یی به راستی خوای مه زن ئە زانی به که سانیکی ئەو تو راستیان کردوه له باوهره یتانیان ئە زانی به که سانیکی ئەو تو درۆیان کردوه له باوهره یتاندا، تاقی کراونه تەوه له کاتی کا تیکا خاوه نی سامان و پلەو پایە بوون، هه دیان به راست وێژ و کرده وه چاک بوون، هه شیان به درۆزن و خراپه کارو بی فەرمانی خویان کردبو له جیهاندا.

﴿أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ يَعْمَلُونَ السَّيِّئَاتِ أَنْ يَسْبِقُونَا سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ﴾ ئایا که سانیکی ئەو تو خراپه کان ئە که دن له بت په رستی و گونا هانی تر گومان ئە به دن که رزگاریان بی له سزای ئیمه و توانامان نیه تو له یان لێ بکەینه وە، ئەو گومانە ی ئەوان خراپ شتی که فەرمانی پێ ئە ده دن که رزگاریان ئە بی له سزای ئیمه. ئیمه توانامان به سه ر هه موو شتی کا هیه و تو له یان لێ ئە سه ری.

﴿ مَنْ كَانَ يَرْجُوا لِقَاءَ اللَّهِ فَإِنْ أَجَلَ اللَّهُ لَكَ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴾ هدر كه سى به ئوميدى پاداشتى خوى مه زنى له رۆزى دواييدا، دوايى به راستى نهو كاتهى خوى مه زن ديارى كردوه بۆ پرسيار و پاداشت پيويسته نه بى بيت وه خوى مه زن گوفتارى ئاده ميزاد نه بيستى، نه زانى به شتى له دليايه تى.

﴿ وَمَنْ جَاهَدَ فَإِنَّمَا يُجَاهِدُ لِنَفْسِهِ إِنَّ اللَّهَ لَغَنِيٌّ عَنِ الْعَالَمِينَ ﴾ وه هدر كه سى تيكوشى بۆ كردنى چاكه و دزى خراپه كردنى، دوايى به راستى نهو هدر بۆ سودى خوى تيه كوشى. به راستى خوى مه زن پيويستى به پهرستى هه موو بونه وهران نى به و سودى بۆ خوى مه زن نى به، گوناھيان زيان به خوا ناگه يه نى.

﴿ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُكَفِّرَنَّ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ ﴾ به راستى كه سانىكى نهو تو باوه ريان هيتاوه و كرده وه چاكه كانى كردوه به راستى ئيمه خراپه كانى نه شورينده وه و له گوناھه كانى خوش نه بين.

﴿ وَلَنُجْزِيَنَّهُمْ أَحْسَنَ الَّذِي كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴾ وه به راستى ئيمه پاداشتى نهو كه سانه ئه دهينه وه به چاكتر و زۆرتر له پاداشتى شتىكى نهو تو نه يكه ن، هه تا هه وت سه د چه نانه و بگه زۆر تر يش نه روا.

﴿ وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ حُسْنًا وَإِنْ جَاهَدَاكَ لِتُشْرِكَ بِي مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ فَلَا تُطِعْهُمَا ﴾ وه ئيمه فه رمان ئه دهين به ئاده ميزاد كه هه مو چاكه به به كار به ين له گه ل باوك و دايكيان و، نه گه ر باوك و دايكى تو هه و ليان ئه دا بۆ نه وهى كه بكهى هاويهش بۆ من له پهرستندا شتى تو بزانى نهو شته شايسه تى خوايه تى و پهرستن نيه، دوايى به پيره وى دايك و باوك مه كه له و شته دا و بى فه رمانى نه وان بكه.

﴿ إِلَيَّ مَرْجِعُكُمْ فَأُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴾ هدر بۆلاى منه گه رانه وهى ئيوه هه مو وتان، دوايى من هه و ال ئه ده م به ئيوه به شتى ئيوه نه يكه ن له چاك و له خراپ و پاداشتان ئه ده مه وه. ﴿ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُدْخِلَنَّهُمْ فِي الصَّالِحِينَ ﴾ وه كه سانىكى نهو تو باوه ريان هيتاوه و كرده وه چاكه كانين كردوه به راستى ئيمه نه وان ئه خه ينه به هه شت له گه ل پياو چاكان.

وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَقُولُ آمَنَّا بِاللَّهِ فَإِذَا أُوذِيَ فِي اللَّهِ جَعَلَ
فِتْنَةَ النَّاسِ كَعَذَابِ اللَّهِ وَلَئِنْ جَاءَ نَصْرٌ مِّن رَّبِّكَ لَيَقُولَنَّ
إِنَّا كُنَّا مَعَكُمْ أَوَلَيْسَ اللَّهُ بِأَعْلَمَ بِمَا فِي صُدُورِ الْعَالَمِينَ

﴿ ۱۰ ﴾ وَلَيَعْلَمَنَّ اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَلَيَعْلَمَنَّ الْمُنَافِقِينَ
 ﴿ ۱۱ ﴾ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّبِعُوا سَبِيلَنَا
 وَلْنَحْمِلْ خَطَايَكُمْ وَمَا هُمْ بِحَامِلِينَ مِنْ خَطَايَاهُمْ مِنْ
 شَيْءٍ إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿ ۱۲ ﴾ وَلَيَحْمِلُنَّ أَثْقَالَهُمْ وَأَثْقَالًا
 مَعَ أَثْقَالِهِمْ وَلَيَسْئَلُنَّ يَوْمَ الْقِيَمَةِ عَمَّا كَانُوا يَفْتَرُونَ
 ﴿ ۱۳ ﴾ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ فَلَبِثَ فِيهِمْ أَلْفَ سَنَةٍ
 إِلَّا خَمْسِينَ عَامًا فَأَخَذَهُمُ الطُّوفَانُ وَهُمْ ظَالِمُونَ ﴿ ۱۴ ﴾
 فَأَنجَيْنَاهُ وَأَصْحَبَ السَّفِينَةَ وَجَعَلْنَاهَا آيَةً لِلْعَالَمِينَ

﴿ ۱۵ ﴾

﴿ وَمِنَ النَّاسِ مَن يَقُولُ آمَنَّا بِاللَّهِ فَإِذَا أُوذِيَ فِي اللَّهِ جَعَلَ فِتْنَةَ النَّاسِ كَعَذَابِ اللَّهِ ﴾ وه
 هندی له ناده میزد هدی که سی نهی: نیمه باوهرمان هیناوه به خوی مهدن، به لام کاتی نازاری
 درا له لایدن بی باوهرانه وه به هوی باوهرهینانیه وه توشی نازار بو، نهو خهفت و نازاره توشی نهو
 که سه نهی به ویندی سزایه دای نهی توشی بیی له سزای خوی مهدن کاتی سزابدی،
 سزادانی نهوان نه گیرئی به ویندی سزای خوی مهدن. سرگردان نهی و نهی: نه گهر باوهر
 نه هیم توشی سزای بی باوهران نهیم، نه گهر باوهر ناهیم توشی سزای خوا نهیم.

﴿ وَلَئِن جَاءَ نَصْرٌ مِّن رَّبِّكَ لَيَقُولُنَّ إِنَّا كُنَّا مَعَكُمْ ﴾ وه نه گهر یاریدان و سرکهوتن بهاتایه
 له لای پوره دگاری تو و بو موسلمانان به راستی نهو که سانه نهی: نیمه له گهل نیوه دابوین و
 باوهرمان هیناوه له بهر نهوی بین به هاو بهشی دهستکهوت له گهل موسلماناندا.

تهفسیری زمانکوی

﴿ أَوَلَيْسَ اللَّهُ بِأَعْلَمَ بِمَا فِي صُدُورِ الْعَالَمِينَ ﴾ نایا خوی مەزن زانتر نه به شتی له دلی هەمو بونه وەراندایه له دووروی و فیل باوه پهیان به خوا و به نایینی نیسلام؟
﴿ وَلَيَعْلَمَنَّ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَلَيَعْلَمَنَّ الْمُنَافِقِينَ ﴾ و بەراستی خوی مەزن ئەزانێ به کەسانیکێ ئەوتۆ بە راستی باوه پریان هیناوه و ئەزانێ بەو کەسانە دوورون و به زمان باوه پریان هیناوه نهك به دل.

﴿ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ آمَنُوا اتَّبِعُوا سَبِيلَنَا وَلْنَحْمِلْ خَطَايَاكُمْ ﴾ وه کەسانیکێ ئەوتۆ باوه پریان نه هیناوه ئەلێن به کەسانیکێ ئەوتۆ باوه پریان هیناوه: ئیوه دواي رینگه ی نایینی ئیمه بکهون واز له نایینی موحهمد بهیئن و ئیمه له جیاتی ئیوه سزای گوناوه کانی ئیوه ههله گریئن نه گهر ئەو سزایه راستیی.

﴿ وَمَا هُمْ بِحَامِلِينَ مِنْ خَطَايَاهُمْ مِنْ شَيْءٍ إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴾ وه ئەو بێ باوه پرا نه هیچ شتی له سزای گوناھی باوه پریان ههله ناگرن. به راستی بێ باوه پرا درۆ نه کەن له گوشتاری خۆیان و به گوناھی خۆیان وه خەریک نه بن و ناگیان له کەسی تر نابێ له روژی دوایدا.

﴿ وَلَيَحْمِلُنَّ أَثْقَالَهُمْ وَأَثْقَالًا مَعَ أَثْقَالِهِمْ ﴾ وه بەراستی بێ باوه پرا ههله گرن باری گرانی سزای خۆیان و بهرپر سیارن له سەر گوناھی خۆیان و ههله گرن چه ند باری تری گرانی سزای ئەو کەسانە ئەمان له رینگه لایانداون و له گهله باره گرانه کە ی سزای گوناھی خۆیان، بێ ئەوه ی له سزای گوناھی ئەو کەسانە کەم بیهوه ئەمان له رینگه ی راست لایانداون و دواي ئەمان کهوتون.

﴿ وَلَيَسْأَلَنَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَمَّا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴾ وه بێ باوه پرا له روژی دوایدا پرسیار له بێ باوه پرا نه کړی به سه روک کۆمار ژێرده سه ته کانیانه وه له شتی خۆیان دروستیان کردوه له بوختان و درۆ.

خوای مەزن دلخۆشی پەغمبەر نه داته وه و نه فەرموئ: زۆر راسته تو و باوه پرا دران توشی نازار بوون. به لام گه لانی رابردو ویش نازاری پەغمبەر کانی خۆیان و باوه پرا رانیاندا وه و ئەوان نارامیان گرتوه. کهواته ئیوه ییش نارام بگرن وه ئەوان، ئیمه تا قمی بێ باوه پرا نی وه پەغمبەرانه مان به تو له ی خۆیان گه یاندا، قورەیشیه کانیش به تو له ی خۆیان نه گەن، وه خوای مەزن رو نی نه کاته وه و نه فەرموئ:

﴿ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ فَلَبِثَ فِيهِمْ أَلْفَ سَنَةٍ إِلَّا خَمْسِينَ عَامًا ﴾ وه بەراستی ئیمه نوحان رهوانه کرد بۆ لای تاقمه کە ی خۆی، دواي نوح له نیو تاقمه کە ی خۆیا مایه وه ههزار سال جگه له پەنجاً سال، داواي لی کردن واز له بت په رستی بهیئن و خوای مەزن به ته نه یا بیه رستن.

پ — له بهر چ شتی خوای مەزن نه فەرمو وه ﴿ تِسْعَةَ خَمْسِينَ عَامًا ﴾ له گهله ئەو یشدا که مژه ﴿ أَلْفَ سَنَةٍ إِلَّا خَمْسِينَ عَامًا ﴾ به دوو وشه؟

و — له بهر دوو سو دی زۆر گه و ره خوای مەزن بهو جو ره ی فەرمو وه:

تهفسیری زمانا کۆبی

۱- نه گهر بیژرایه ﴿ تسعماء و خمسين ﴾ له وانه بو گومان بیرى بو ماندهوى نوح نریكهى نوسه دو یه نجا سالیى به كه متر یا به زورتر. به لآم ﴿ اَلْفَ سَنَةٍ اِلَّا خَمْسِينَ عَامًا ﴾ نه ومان نیشان نه دا به هوى ووشهى ﴿ اِلَّا ﴾ نوسه دو و به نجا سال ماوه ته وه به یى زور و به یى كه م.
۲- خوى مه زن بو یه كه م جار ژماره ی هه زار كه گه و ره ترین بر گه ی ژماره كانه ناراسته ی كویچكه ی پیغه مبه ری نه كا، هه تا سه رنجی پیغه مبه ر را كیشی بولای نه وه كه نوح نه و ماوه زوره ماوه ته وه له ناو تا قمه كه یا بو ناموز گاری كردیان. كه واته تویش دلگران مبه نه م ماوه كه مه له ناو قوریشیه اكاندا ماوینه وه.

بو زانین: خوى مه زن ته مهنی نوحی دیاری نه كرده چهند سال ژیاوه. به لآم نه و شته ی گومانی نه یى نوح كه متر له (۹۵۰) سال ته مهنی كه متر نه به وه ده قی فدرموده ی خوى مه زن. زانایان بیروبو چونی زور جیوازیان هه به له باره ی ته مهنی نوحه وه و له كاتی كردنی به پیغه مبه ر و له كاتی په یدا بونی لافاوا. هه ندی له زانایان نه یین: نوح (۱۰۵۰) سال ژیاوه، له ته مهنی (۴۰) سالی دا كراوه به پیغه مبه ر و (۶۰) سال دووای لافاوا ژیاوه. هه ندی لایان وایه ته مهنی نوح (۱۴۰۰) سال به وه، هه ندی تر فدرمویانه: ته مهنی نوح (۹۵۰) سال به وه، له ته مهنی (۶۰۰) سالی دا لافاوه كه په یدا بووه، له دوای لافاوا (۳۵۰) سال ژیاوه. نه م بو چونه ی دوایی به گویره ی فدرموده ی خوى مه زن گومانی تیدا نی به. نوح كوری (ملك) كوری (متوشلغ) كوری (أضوخ) كوری (إليارد) كوری (مهلائيل) كوری (قینان) كوری (أنوش) كوری (شیت) كوری (ادم). نوح سی كوری هه به وه، ناویان: (سام، حام، یافث) نوح به مانا خوشیه. (الراحه). ﴿ فَأَخَذَهُمُ الطُّوفَانُ وَهُمْ ظَالِمُونَ ﴾ دوایی ناوی زور نه و تا قمه ی نوحی له ناو برد و نه و تا قمه سته میان له خو یان كرد و باوه زیان نه هینا و وازیان له بت په رستی نه هینا. ﴿ فَأَنجَيْنَاهُ وَأَصْحَابَ السَّفِينَةِ وَجَعَلْنَاهَا آيَةً لِلْعَالَمِينَ ﴾ دوایی نیمه نوح و دانیش توانی كه شته كه مان رزگار كرد و نیمه نه و كه شته مان گیرا به نیشانه یه كی ناشكرای زور گه و ره بو هه مو بونه وهران بو ته می و په ندوهر گرتن.

وَابْرَاهِيمَ إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاتَّقُوهُ ذَلِكُمْ
خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿١٦﴾ إِنَّمَا تَعْبُدُونَ مِن
دُونِ اللَّهِ أَشْثَانًا وَتَخْلُقُونَ إِفْكًا إِنَّ الَّذِينَ يَتَعْبُدُونَ مِن
دُونِ اللَّهِ لَا يَمْلِكُونَ لَكُمْ رِزْقًا فَابْتَغُوا عِندَ اللَّهِ الرِّزْقَ

وَأَعْبُدُوهُ وَاشْكُرُوا لَهُ ۖ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿١٧﴾ وَإِنْ تُكَذِّبُوا
فَقَدْ كَذَّبَ أُمَمٌ مِّن قَبْلِكُمْ وَمَا عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلَاغُ
الْمُبِينُ ﴿١٨﴾

﴿ وایراهم اید قال لقومیه اعبدوا الله واتقوه ذلکم خیر لکم ان کستم تغلمون ﴾ وه تو بری
ئیبراهیم بکه ره وه کاتی به تاقمه که ی خوی ووت: پیوسته خوی مهن بیدرست و خوتان بیاری
له بی فرمانی خوی مهن، پیدرست و له خواترسان و خویاراستن له بی فرمانی بو ئیوه چاکره
نه گهر ئیوه بزنان و چاک و خواب جوئ بکه نه وه له یه کتری.

﴿ إِنَّمَا تَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ أَوْثَانًا وَتَخْلُقُونَ إِفْكًا ﴾ به راستی ئیوه نهو بتانه نه پیدرست له
جگه ی خوی مهن نهو بتانه ی نهو توون خوتان له درهخت و له بهرد دروستیان نه کهن و به درو
و بوختان ئیوه نه یان پیدرست و گونا که ی و سزا که ی بو خوتان نه گهر پته وه، به جوریکی
ناره و خوتان ناوتان ناو خوا.

﴿ إِنَّ الَّذِينَ يُعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ لَا يَمْلِكُونَ لَكُمْ رِزْقًا ﴾ به راستی نهو شتانه ی نهو تو ئه یان
پیدرست له جگه ی خوی مهن خاونی نهو نین خوارده مهنی بدهن به ئیوه و ئیوه به خوی بکه ن،
توانای نه وه یان نی به سود به ئیوه و به خویان به خشن و نازار له خویان و له ئیوه دوور بکه نه وه،
ئیتر ئیوه چونیان نه پیدرست.

﴿ فَابْتَغُوا عِنْدَ اللَّهِ الرِّزْقَ وَاعْبُدُوهُ وَاشْكُرُوا لَهُ ۖ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴾ دوا یی ئیوه پیوسته ئیوه
داوای خوارده مهنی هدر له لای خوی مهن داوا بکه ن و هدر خوابیدرست و سوپاسی خوی
مهن بکه ن، ئیوه هدر بولای خوی مهن نه گهر پته وه بو پاداشت و هر گرتن له روژی دوا یی دا.
﴿ وَإِنْ تُكَذِّبُوا فَقَدْ كَذَّبَ أُمَمٌ مِّن قَبْلِكُمْ وَمَا عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ ﴾ وه نه گهر
ئیوه ی دانیش توانی مه که مو حده مد به درو بکه نه وه و باوهری پی نه کهن، دوا یی به راستی چنه ندین
نه ته وه له پیش ئیوه وه پیغمبره کانی خویانیان به درو خستوته وه و، هیچ شتی له نیروای خوا نیه
مه گهر را گه یاندنی ناشکرای پدیامی خوی مهن به ناده میزاد به تاییه تی ئیوه ی دانیش توانی ببول
له نیوان رووباره کانی دیجله و فورات.

بو زانین: ئیبراهیم کوری تاریخ کوری سام کوری نوح، دانیش توانی یه کیك بو له شاره کانی
نیوان دیجله و فورات، دوا ی (۷۵) سال له ته مهنی له گهل سارا خاتوونی ژنی و لوتی برازی
کوچیان کردو بولای نیشتمانی کهنه انیه کان. به پی میژووی (اثر) بهر له (۱۹۹۶) سال بهر
له دایکبوونی عیسا ژیاوه.

أَوَلَمْ يَرَوْا كَيْفَ يُبْدِئُ اللَّهُ الْخَلْقَ ثُمَّ
 يُعِيدُهُ ۚ إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ ﴿١٩﴾ قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ
 فَانظُرُوا كَيْفَ بَدَأَ الْخَلْقَ ثُمَّ اللَّهُ يُنشِئُ النَّشْأَةَ الْآخِرَةَ
 إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٢٠﴾ يُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ وَيَرْحَمُ
 مَنْ يَشَاءُ وَإِلَيْهِ تُقْلَبُونَ ﴿٢١﴾ وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ فِي
 الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ وَمَا لَكُمْ مِّنْ دُونِ اللَّهِ مِن وَلِيٍّ
 وَلَا نَصِيرٍ ﴿٢٢﴾ وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ وَلِقَائِهِ ۚ
 أُولَٰئِكَ يَسْأَوْنَ مِنْ رَّحْمَتِي وَأُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٢٣﴾
 فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ ۚ إِلَّا أَنْ قَالُوا اقْتُلُوهُ أَوْ حَرِّقُوهُ
 فَأَنْجَاهُ اللَّهُ مِنَ النَّارِ ۚ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ
 ﴿٢٤﴾ وَقَالَ إِنَّمَا اتَّخَذْتُم مِّنْ دُونِ اللَّهِ أَوْثَانًا مَّوَدَّةَ بَيْنِكُمْ
 فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ثُمَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ يَكْفُرُ بَعْضُكُم
 بِبَعْضٍ وَيَلْعَنُ بَعْضُكُم بَعْضًا وَمَأْوَاكُمُ النَّارُ
 وَمَا لَكُمْ مِّنْ نَّصِيرِينَ ﴿٢٥﴾ ۞ فَمَا مِنْ لَّهُمْ لَوْطٌ وَقَالَ
 إِنِّي مُهَاجِرٌ إِلَىٰ رَبِّي ۖ إِنَّهُ هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٢٦﴾ وَوَهَبْنَا

لَهُۥٓ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَجَعَلْنَا فِي ذُرِّيَّتِهِ النُّبُوَّةَ وَالْكِتَابَ
وَأَتَيْنَاهُ أَجْرَهُ فِي الدُّنْيَا وَإِنَّهُ فِي الْآخِرَةِ لَمِنَ الصَّالِحِينَ

﴿اولم یروا کف یبئی الله الخلق ثم یعیده ان ذلک علی الله یسر﴾ نایا ناده میزاد به گشتی و دانیش توانی مده که به تاییه تی ندیان زانیوه خوی مه زن به چ جورئ بویه کهم جار ناشکرای کردووه هدمو بونه وهران له ناسمانه کان و زهوی و ناده میزاد و فریشته و جنوکه و گیاندارانی جوراو جور و روه که کان له نه بونه وه هیناونی به بونه وه، له پاشا خوا دوی نه مانیان نه یانگیرته وه بولای خوی به ژیانیکی تازوه گیان نه کاته وه به بهری هه مو یانا و زیندویان نه کاته وه. که واته زور جیگهی سدر سورمانه بویه که سانی گومانیان بی به زیندو بونه وه: دوی به دوهی به چای خویان نه و دروست کراوانه ی پیشور بیئی. به راستی گه رانه وی دروست کراوان بولای ژیانیکی تازوتر و گیان بکاته وه به بهریانا له سهر خوی مه زن ناسانزه؛ چونکه که سی بتوانی به بی شتیکی دیاری کراو بوونه وهران له نه بونه وه دروست بکا زور ناسانه بویه له سهر نه نداده رزیه کانی جاری تر دروستیان بکاته وه.

﴿قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ بَدَأَ الْخَلْقَ﴾ تو بلی به بی باوهران: نیوه برؤن و بگهرین به زهوی دا، دوی تهماشا بکهن چؤن خوی مه زن یه کهم جار بونه وهرانی دروستکرد وه هینا ونیه ته بونه وه.

﴿ثُمَّ اللَّهُ يُنْشِئُ النَّشْأَةَ الْآخِرَةَ إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ له پاشا خوی مه زن دوی دروستکردنی یه کهم جارئ تر پیدیدا نه کا دروستکردنیکی تر، هدمو بونه وهران زیندوو نه کاته وه له رؤزی دوی دا، به راستی خوی مه زن توانای به سهر هدمو شتیکا ههیه، به تاییه تی ناسانزه لای مردوه کان زیندوو بکاته وه به وینه ی ژیان جیهان.

﴿يُعَذِّبُ مَن يَشَاءُ وَيَرْحَمُ مَن يَشَاءُ وَإِلَيْهِ تُقْلَبُونَ﴾ خوی مه زن سزای که سی نه دا ناره زوی بکا و نه به خشی به میهره بانی خوی هه که سی ناره زوی هه بی و شایسته لیوردنی و بولای خوی مه زن نیوه نه گهرینه وه له رؤزی دوییدا.

﴿وَمَا أَنتُمْ بِمُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ وَمَا لَكُم مِّن دُونِ اللَّهِ مِن وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ﴾ وه نیوه و هدمو که سی ناتوان ریگه بگرن له خوی مه زن بویه هدرشتی بیهوی نه له زهوی دا و نه له ناسمانا و بویه نیوه ههچ به ریه به ری و ههچ که سی یارمه تیان بدا و سزاتان لی دوربخاته وه نه گهر خوی مه زن بیهوی سزاتان بدا.

﴿ وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ وَلِقَائِهِ أُولَٰئِكَ يَكُونُوا مِنْ رَّحْمَتِي وَأُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴾ وه کهسانیکی نهوتو باوه پریان نه هیتاوه به کاره پهک خه ره کانی خوای مه زن و باوه پری به زیندوو بونه وه و پاداشت و سزا نییه له دواړوژدا، نهو که سانه بی نومیدبوون له به زه یی و میهره بانی من و ناچنه به هشت و بو نهو که سانه هدی سزایه کی نازارداره.

خوای مه زن بو جاری تر ده ست نه کاته وه و باسی باسی ئیبراهیم و به باسی کو تای و به سهرهاتی خوی و گله که بی و نه فدرموی:

﴿ فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا اقْتُلُوهُ أَوْ حَرِّقُوهُ ﴾ دواپی کاتی تاقمی ئیبراهیم نهو ناموژگاریدهی ئیبراهیمیان بیست وولامی ئیبراهیمیان نه دایه وه به هیچ جوړی مه گهر و تیان ئیبراهیم بکوژن یا بیسوتین، له پاش راوړوژکردنیاں بیریاں هاته سهر نهو که ئیبراهیم بسوتین، بو نهو مدهسته چالیکی قولیان دروستکرد و پریان کرد له سوتهمنی و ناگریان تی به ردا و ئیبراهیمیان تی فرده دا.

﴿ فَأَنْجَاهُ اللَّهُ مِنَ النَّارِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴾ دواپی خوای مه زن ئیبراهیمی رزگارکرد له نازار و سوتانی نهو ناگره. به راستی له رزگارکردنی ئیبراهیمیا چه ندین نیشانه یی روون و کاری پهک خهر هدی بو تاقمی باوه به توانای خوای مه زن و رزگارکردنی ئیبراهیم بهیتن.

بینگومان نه گهر سستم لی کراوان له دژی ستمکاران راپه رن بو رزگارکردنی خوایان، ستمکاران ترسیان پهیدا کرد له سهر نه مانی پله و پایه و سامانی خوایان هیچ شتیکیان به ده سته وه نه ما، دواپی فهران نه دهن به کړی گراوانی خوایان نهو که سانه یی له دژیان راپه ریون به ندیان بکه ن و سزایان بدن و سامانیان داگیر بکه ن، خانوویان پروختن، بیان کوژن، کیمیا بارانیان بکه ن، شتی تری خراپه.

﴿ وَقَالَ إِنَّمَا اتَّخَذْتُمْ مِّنْ دُونِ اللَّهِ أَوْثَانًا مَّوَدَّةَ بَيْنِكُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ﴾ وه ئیبراهیم فدرموی: به راستی ئیوه نهو بتانه تان وهر گرتووه به خوای خو تان له جگه یی خوای مه زن و ریژی پهرستی نهوان نه دهن به سهر پهرستی خوا دا، پهرستی نهوان تان کرده به هو یی راوه ستانی خو شه ویستی نیوان خو تانا له ژیا نی جیهاندا و به رده و امونی پله و پایه و سامانی خو تان.

﴿ ثُمَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ يَكْفُرُ بَعْضُكُم بِبَعْضٍ لِّئَلَّعَنَّ بَعْضُكُم بِبَعْضٍ ﴾ له پاشا له روژی دواپییدا هه ندیکتان بیزارن له هه ندی تر تان: بهه کان بیزارن له ئیوه، سهر و که کان بیزارن له ژیرده سته کان و، هه ندیکتان نه فرت له هه ندی تر تان نه که ن. به تاییه تی ژیرده سته کان نه فرت له پیشه واکانی خوایان نه که ن. بچو کی و خزمایه تی و دوستایه تی نامنی له نیوان تانا، هدریه که تان نهوانی تر تان تاوانبار نه که ن.

﴿ وَمَا أَوَّاكُمُ النَّارُ وَمَا لَكُم مِّنْ نَّاصِرِينَ ﴾ وه جینگه یی گه رانه وه ی هه مو تان ناگری دوزه خه، لهو روژه دا بو ئیوه نیه هیچ که سی، یارمه تیان بدا و رزگارتان بکا له ناگری دوزه خ.

ئیراهیم بدرده وام بو له سدر گه یاندنی پدیامی خوای مه زن، لوتی برازای ئیراهیم کاتی
ئیراهیمیان خسته ناو ناگر چاوی به ئیراهیم کهوت هیچ جینگیه له لهشی نه سوو تابوو جگه ی
ناسنی پیونه که ی نه بی که سوتابوو، لوت باوه ری به پیغمبرایه تی ئیراهیم هینا، کاتی ئیراهیم
نومیدی به باوه رهینانی تاقمه که ی نه ما، بریاری دا خو ی و خاتون ساری زنی و لوتی برازای
به قدرمانی خوای مه زن کوچ بکه ن بو (هه ران) له باکوری خو ره لهاتی حه له ب له سدر ریگه ی
موسل و شام، وه ک خوای مه زن نه فدرموی:

﴿ فَأَمَّنْ لَهُ لُوطٌ وَقَالَ إِنِّي مُهَاجِرٌ إِلَىٰ رَبِّي إِنَّهُ هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴾ دوا یی لوت باوه ری به
پیغمبرایه تی ئیراهیم هینا، فدرموی: به راستی من کوچ نه که م بو جینگیه به روه ردگار فدرمانی
پیداوم بولا به بتوانم خوا به رستی تیدا بکه م، به راستی به روه ردگاری من زور به ده سه لاته، هه موو
شتی له جینگه ی شیاوی خو ی دانه نی، فدرماندان بو کوچ کردنی من چاکره بو را گه یاندنی
فدرمانی خوای مه زن.

﴿ وَوَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَجَعَلْنَا فِي ذُرِّيَّتِهِ النُّبُوَّةَ وَالْكِتَابَ ﴾ وه ئیمه به ئیراهیمان
به خشی ئیسحاق ی کوری و به عقوبی کوره زای و، ئیمه نهو پیغمبرانه ی له دوا ی ئیراهیمه وه
دین گیر اندمان به وه ی له ناو منالان و نه وه ی نهوداین و نامه پیروزه کانی خو مانیان بو ره وانه
نه که ی، زور ناشکرایه له پاش ئیراهیم هه موو پیغمبره کان له پشتی ئیراهیم و نامه ش بو
جگه ی نه وه ی ئیراهیم نه نیراوه پاش ئیراهیم.

﴿ وَآتَيْنَاهُ آخِرَهُ فِي الدُّنْيَا وَآئَهُ فِي الْآخِرَةِ لِمَنِ الصَّالِحِينَ ﴾ وه ئیمه به خشیمان به ئیراهیم
پاداشتی کوچ کردنه که ی و هه لگرتنی باری قورسی پیغمبرایه تییه که ی له جیهاندا به وه ی
باسی به چاکه بکری و پیغمبرانیش هه ر له بنه ماله ی نهو بن و به راستی ئیراهیم له ریزی
پیاو چاکانه له روژی دوا ییدا پاداشتی چاکه کانی نه دریتنی.

وَلُوطًا إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ إِنَّكُمْ لَأَتُونَ الْفَحِشَةَ

مَا سَبَقَكُمْ بِهَا مِنْ أَحَدٍ مِنَ الْعَالَمِينَ ﴿٢٨﴾

أَيُّكُمْ لَأَتُونَ الرِّجَالَ وَتَقَاطِعُونَ السَّكِيلَ وَتَأْتُونَ

فِي نَادِيكُمْ الْمُنْكَرَ فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا

أَنْ قَالُوا أَأَتَيْنَا بِعَذَابِ اللَّهِ إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ

﴿٢٩﴾ قَالَ رَبِّ انصُرْنِي عَلَى الْقَوْمِ الْمُفْسِدِينَ ﴿٣٠﴾

وَلَمَّا جَاءَتْ رُسُلُنَا إِبْرَاهِيمَ بِالْبُشْرَى قَالُوا إِنَّا مُهْلِكُوا
 أَهْلَ هَذِهِ الْقَرْيَةِ إِنَّ أَهْلَهَا كَانُوا ظَالِمِينَ ﴿٣١﴾
 قَالَ إِنِّي فِيهَا لَوَطًا قَالُوا نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَنْ فِيهَا لَنَنْجِيَنَّهٗ
 وَأَهْلَهُ إِلَّا أُمَّرَأَتَهُ كَانَتْ مِنَ الْغَابِرِينَ ﴿٣٢﴾ وَلَمَّا
 أَن جَاءَتْ رُسُلُنَا لُوطًا سِيعًا بِهِمْ وَضَاقَ بِهِمْ ذَرْعًا
 وَقَالُوا لَا تَخَفْ وَلَا تَحْزَنْ إِنَّا مُنْجُوكَ وَأَهْلَكَ إِلَّا أُمَّرَأَتَكَ
 كَانَتْ مِنَ الْغَابِرِينَ ﴿٣٣﴾ إِنَّا مُنْزِلُونَ عَلَى أَهْلِ
 هَذِهِ الْقَرْيَةِ رِجْزًا مِّنَ السَّمَاءِ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ
 ﴿٣٤﴾ وَلَقَدْ تَرَكْنَا مِنْهَا آيَةً بَيِّنَةً لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ

﴿ ٣٥ ﴾

﴿ وَلُوطًا إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ إِنَّكُمْ لَأَثَلُونَ الْفَاحِشَةَ مَا سَبَقَكُمْ بِهَا مِنْ أَحَدٍ مِّنَ الْعَالَمِينَ ﴾ وه تو بیری
 به سدرهاتی لوت بکده وه کاتی به تاقمه کدی خوی ووت: به راستی ئیوهی دانیشتری:
 (نملوتنه فیکات) کاریکی زور خراب و بیژلیکراوه نه کهن هیچ کده سی له بوونه وه رانی پیشی
 ئیوه نه کده وتوه بز نهو کاره خراپه.

﴿ إِنَّكُمْ لَأَثَلُونَ الرِّجَالَ وَتَقْطَعُونَ السَّبِيلَ وَتَأْتُونَ فِي نَادِيَكُمُ الْمُنْكَرَ ﴾ نایا به راستی بز ئیوه
 نه چنه لای پیوان و کاری خرایان له گهل دا نه کهن و ریگه له ها تو جو کهران نه گرن و به فیل
 دارایی نهوان داگیر نه کهن و کاری خرایشیان له گهل دا نه کهن و له جینگهی دانیشن و
 رابواردنی خوتانا کاری زور خراب و بیژلیکراوه نه کهن؟ . ئیوه خوتان بیاریژن لهو کاره
 خرابانه و له سزای خوی مدهزن بوسن.

سوره تی ﴿ نه لعه نکه بوت ﴾

جزمی ﴿ بیستم ﴾

﴿ فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا ائْتِنَا بِعَذَابِ اللَّهِ إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴾ دوایی
تاقمه که ی لوت و ولای لوتیان نه دایه وه گوئیان نه دا به ناموژگارینه کانی مه گهر به دوه نه بی
ووتیان: تو نه و سزایه ی خوی مه زن بهینه بو سدر نیمه نه گهر تو له و که سانه ی راست بکه نه له
گفتوگوی خویانا.

﴿ قَالَ رَبِّ انصُرْنِي عَلَى الْقَوْمِ الْمُفْسِدِينَ ﴾ لوت فهرموی: نه ی پهروه ردگاری من: تو من
سه رنجه به سهر نه م تاقمه دا خراپه بلا و نه کد به زهوی دا و نه و کاره زور خراپانه نه کد.
﴿ وَلَمَّا جَاءَتْ رُسُلُنَا إِبْرَاهِيمَ بِالْبُشْرَى ﴾ وه کاتی نیراوه کانی نیمه له فریشته کان چون
بولای ئبراهیم به دوه ی موژده بدن به ئبراهیم خوی مه زن کورپکی پی نه به خشی به ناوی
ئیسحاق و دوی نه ویش کوره زایه به ناوی یه عقوب و نه کرین به پیغه مبر.

﴿ قَالُوا إِنَّا مَهْلِكُو أَهْلِ هَذِهِ الْقَرْيَةِ إِنَّ أَهْلَهَا كَانُوا ظَالِمِينَ ﴾ نیراوه کانی خوی مه زن به
ئبراهیمیان ووت: به راستی له ناو نه بدین به ده ستوری خوی مه زن دانیشتوانی نه و گونده که
پی نه ووتری سه دوم. به راستی دانیشتوانی نه و گونده تاقمیکي سته مکارن و خراپترین شتی
نه کد له گهل پیاوان.

﴿ قَالَ إِنَّ فِيهَا لُوطًا قَالُوا نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَنْ فِيهَا ﴾ ئبراهیم نه و هه والهی زور لاکرانبو، بویه
فهرموی: به راستی لوت له ناو نه و گونده دایه، فریشته کان ووتیانک نیمه زانترین به که سی له و
گونه دایه و له ناویان نه بدین نه و له ناو براوانه نه بی بی باوه رپن و له و سته مکارانه نه بن.

﴿ لَنَنْجِيَنَّ وَأَهْلَهُ إِلَّا امْرَأَتَهُ كَانَتْ مِنَ الْغَابِرِينَ ﴾ به راستی لوت و خیرانه کانی لوت رزگار
نه که دین و نه وانه ی له گهل لوتن و باوه رپان هیناوه جگه ی ژنه که ی لوت له و که سانه یه
نه میینه وه له و گونده دا و توشی سزانه بی، چونکه یارمه تی نه و تاقمه سته مکارانه ی داوه بو
کردنی کاری خراپ.

﴿ وَلَمَّا أَنْ جَاءَتْ رُسُلُنَا لُوطًا سِيءَ بِهِمْ وَضَاقَ بِهِمْ ذَرْعًا ﴾ وه کاتی که فریشته نیراوه کانی
نیمه به دلکی گهش و روپکی جوانه وه چون بولای لوت، چونیان لوتی خدغه تبار کردو
به چونی نه وان توانای نه ما و نه ی نه زانی چونیان رزگار بکا له ده ستی نه و تاقمه سته مکارانه و
کاری خراپان له گهل نه کد.

﴿ وَقَالُوا لَا تَخَفْ وَلَا تَحْزَنْ إِنَّا مُنْجُوكَ وَأَهْلَكَ إِلَّا امْرَأَتَكَ كَانَتْ مِنَ الْغَابِرِينَ ﴾ نیراوه کانی
خوی مه زن به لوتیان ووت: تو مه ترسه و خه فدت مه خو: به راستی نیمه تو و خیرانی تو رزگار
نه که دین و نه و تاقمه توانای خراپه یان له گهل تو نابی، جگه له ژنه که ی تو و نه وانه
له ناو گونده دا نه میینه وه له گهل نه و سته مکارانه و شایسته ی سزایه.

﴿ إِنَّا مُنزِلُونَ عَلَى أَهْلِ هَذِهِ الْقَرْيَةِ رِجْزًا مِّنَ السَّمَاءِ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ ﴾ به راستی نیمه
نه هینه خواره وه به ده ستوری خوی مه زن سزایه کی زور سهخت و خاوه ن ئازار به سهر
دانیشتوانی نه و گونده دا له ئاسمانه وه به و ی شتیکه وه نه وان له سنور پی ده رچوون و کاری
خراپ له گهل پیاوان نه کد و به رده و امیشن له سهری.

تهفسیری زمانکویی

﴿ وَلَقَدْ ثَرَكْنَا مِنْهَا آيَةً بَيِّنَةً لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴾ وه بهر آستی ئیمه شوینه واری ناشکرا له و گونده دا به جی نه هیلین بو تاقمی خاوه نی نهقلین و بیر له به سهرهاتی گهلانی رابوردو بکهنه وه و جگهی نهوانیش تهمی خوارین.

رؤر جینگهی داخه لهوانه یه نه وه کاره بیزلیکراوه بکری. دوا ی هه زاران سال نهخومه نی گشتی بهریتانیا نه و کاره خراپهی ره واکردوه به گویره ی دهستوری دانراوی خویان، ئیمه بروای بی گومانان هه یه زویی یادرهنگ سزای خوا ی مهزن نه رژی به سهریانا و به سهر جینگه کانی تریشدا نه و کاره خراپهی تیدا نه کری به ناشکرای و به ره وای دانه نین.

وَإِلَىٰ مَدْيَنَ أَخَاهُمْ شُعَيْبًا فَقَالَ يٰقَوْمِ اعْبُدُوا
اللَّهَ وَارْجُوا الْيَوْمَ الْآخِرَ وَلَا تَعْتَوْا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ
﴿٣٦﴾ فَكَذَّبُوهُ فَأَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ فَأَصْبَحُوا فِي
دَارِهِمْ جِثَمِينَ ﴿٣٧﴾ وَعَادًا وَثَمُودَ أَوْ قَدْ تَبَيَّنَ
لَكُمْ مِّنْ مَّسَكِنِهِمْ وَزَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ
أَعْمَالَهُمْ فَصَدَّهُمْ عَنِ السَّبِيلِ وَكَانُوا مُسْتَبْصِرِينَ ﴿٣٨﴾
وَقُرُونًا وَفِرْعَوْنَ وَهَمَانَ ۖ وَلَقَدْ جَاءَهُمْ مُّوسَىٰ
بِالْبَيِّنَاتِ فَاسْتَكْبَرُوا فِي الْأَرْضِ وَمَا كَانُوا سَابِقِينَ
﴿٣٩﴾ فَكَلَّا أَخَذْنَا بِذُنُوبِهِ ۖ فَمِنْهُمْ مَّنْ أَرْسَلْنَا عَلَيْهِ حَاصِبًا
وَمِنْهُمْ مَّنْ أَخَذَتْهُ الصَّيْحَةُ وَمِنْهُمْ مَّنْ خَسَفْنَا بِهِ
الْأَرْضَ وَمِنْهُمْ مَّنْ أَغْرَقْنَا وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُظْلِمَهُمْ
وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿٤٠﴾

﴿ وَآلِی مَدَیْنِ أَخَاهُمْ شُعَیْبًا فَقَالَ یَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَارْجُوا الْیَوْمَ الْآخِرَ وَلَا تَعْتُوا فِی الْأَرْضِ مُمْسِدِیْنَ ﴾ و نیمه ره وانه مان کرد بولای دانیشتروانی مده دین برای ره گهزی خویمان، دواپی شو عیب به وانی فرممو: نهی تاقمی من: پیوسته نیوه پهرستن بو خوای مهزن بکن و نیوه پیوسته به ئومیدی پاداشتی رژی دواپی بن، وه نیوه خراپه کردنی زور له زه ویدا بلاومه کهنه وه و بهره وام مده بن له سدر بی فرمانی خوای مهزن.

﴿ فَكَذَّبُوهُ فَأَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ فَأَصْبَحُوا فِی دَارِهِمْ جَاثِمِیْنَ ﴾ دواپی دانیشتروانی مده دین شو عیب بیان به درو خسته وه دواپی شهوی بومه له رزه یه کی زور سخت توشیانبو بو به هوی له ناو بردیان، دواپی نه وان گهران به مردوو له ناو خانوو کانی خویمان و له سدر چوک که وتبون. ﴿ وَعَاذًا وَكُمُودَ وَقَدْ ثَبِیْنَ لَكُمْ مِّنْ مَّسَاكِينِهِمْ ﴾ وه تو بیری تاقمی عادی گه لی هود و سه مودی تاقمی صالح بکهره وه که پیغمبره کانیان چون بولایان داوایان لی کردن باوه به خوا و به رژی دواپی و به زیندوبونه وه و پاداشت و به هشت و دوزه به هین، نهو تاقمانه پیغمبره کانی خویمان به درو خسته وه و به راستی ناشکرایه بو نیوه جیگه کانیان و نیوه له کارواندا نه بیان بین که له ناو چون و به هوی بی فرمانی خوای مهزن وه.

﴿ وَزَيْنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَغْمَالَهُمْ فَصَدَّهُمْ عَنِ السَّبِيلِ وَكَانُوا مُسْتَبْصِرِیْنَ ﴾ و شیتان کرده وهی خویمان بو نه وان رازاند بو وه بهره وامبون له سدر بی باوه ری و بی فرمانی خوای مهزن، دواپی شیتان نهو تاقمانه لی ره یگی ثابینی خوای مهزن لادا، وه نهو تاقمانه نه یانتوانی ورد بین وه و چاک و خراپان بو دهر بکه وی. به لام نه وان بیران نه نه کرده وه و به دل تهماشای راستیان نه نه کرد.

﴿ وَقَارُونَ وَفِرْعَوْنَ وَهَامَانَ وَلَقَدْ جَاءَهُمْ مُّوسَى بِالْبَيِّنَاتِ ﴾ وه تو بیری قارون و فرعون و هامان بکهره وه نیمه له ناو مان بردن، به راستی موسا چو بولایان به چه ندین به لگی ناشکرا و به کخر و بانگی کردن بولای ره یگی راست.

﴿ فَاسْتَكْبَرُوا فِی الْأَرْضِ وَمَا كَانُوا سَابِقِیْنَ ﴾ دواپی نه وان داوای گهره بی ناره وایان نه کرد له زه وی دا و باوه ریان نه هینا و نه وان رزگاریان نه بو له سزای خوای مهزن.

﴿ فَكُلًّا أَخَذْنَا بِذَنبِهِ فَمِنْهُمْ مَّنْ أَرْسَلْنَا عَلَيْهِ حَاصِبًا وَمِنْهُمْ مَّنْ أَخَذَتْهُ الصَّيْحَةُ وَمِنْهُمْ مَّنْ خَسَفْنَا بِهِ الْأَرْضَ وَمِنْهُمْ مَّنْ أَغْرَقْنَا ﴾ دواپی نیمه نه واثان توشی سزا کرد به هوی نهو گونا هه ی خویمان وه، دواپی هندی له وان که سی بوون نیمه ره وانه مان کرد بو سهریان ره شه بایه کی زور به هیز نه یخسته سهریان به رد و زیخ و نه یکوشتن، وه تاقمی هود و هه یانبو که سی سزمان به ده نگیکی گدوره و مردن، وه تاقمی صالح، وه هندی تر له وان که سی بو خوی و کوشکه که مان برده خواره وه به زه وی دا، وه قارون و، هندی لهو که سانه مان خنکاند به ناوی دهریا، وه فرعون و هامان و تاقمی نوح.

﴿ وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُظْلِمَهُمْ وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴾ وه خوای مهزن سته می له وان نه کرده که سزای نهو تا قمانه ی داوه بهلکو خوریان سته میان له خوریان کردووه؛ چونکه باوهریان نه هتیاوه و کاری خراپه یان کردووه.

مَثَلُ الَّذِينَ

اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ أَوْلِيَاءَ كَمَثَلِ الْعَنَكَبُوتِ
اتَّخَذَتْ بَيْتًا وَإِنَّ أَوْهَنَ الْبُيُوتِ لَبَيْتُ الْعَنَكَبُوتِ
لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿٤١﴾ إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا يُدْعُونَ مِنْ
دُونِهِ مِنْ شَيْءٍ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٤٢﴾ وَتِلْكَ
الْأَمْثَلُ نَضْرِبُهَا لِلنَّاسِ وَمَا يَعْقِلُهَا إِلَّا الْعَالِمُونَ
﴿٤٣﴾ خَلَقَ اللَّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ إِنَّ فِي ذَلِكَ
لَآيَةً لِلْمُؤْمِنِينَ ﴿٤٤﴾ أَتُلُّ مَا أَوْحَى إِلَيْكَ مِنَ الْكِتَابِ
وَأَقِمِ الصَّلَاةَ إِنَّ الصَّلَاةَ تَنْهَى عَنِ الْفَحْشَاءِ
وَالْمُنْكَرِ وَلَذِكْرُ اللَّهِ أَكْبَرُ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تَصْنَعُونَ ﴿٤٥﴾

﴿ مَثَلُ الَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ أَوْلِيَاءَ كَمَثَلِ الْعَنَكَبُوتِ اتَّخَذَتْ بَيْتًا ﴾ وینهی که سانیکی نهوتو له جگهی خوای مهزن چندین خواجه وهر نه گرن بو خوریان و نه یانیه رستن و پشتیان پی نه به ستن یار مه تیان بدهن به وینهی جو لایی کهرن خانویهک بو خوی دروست نه کا، زور ته نک و لاوازه و گهرما و سه رما ناگیرینهوه، ههروا نهو بتانه سود و زیان بهوانه نابه خشن نه یان په رستن، نهو بتانه وه شتیک وان هه رنه بن، نهو که سانه ی نه یان په رستن زور پی نه قلن، له هه ردوو جیهان زیان له خوریان نه دهن.

﴿وَإِنْ أَوْهَنْ الْبُيُوتُ لَبِثَ الْعَنْكَبُوتُ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ﴾ وه بدرآستی لاوازترین و بی‌نرخترینی هدمو خانوی جولایی کهریه نه‌گهر بت پهرستان بزانشن پله‌وپایه‌ی جیهان نرخی بۆ دانانوی نه‌گهر نه‌کرتن به بنچینه‌ی خواپهرستی. کدواته نه‌گهر نه‌و شتانه بکرتن به پشتیوانی راستی و دادپه‌روه‌ری و مروّقایه‌تی و خواپهرستی نه‌بنه هوی گه‌شه‌کردن و زینده‌گانی و ژیا‌نی خوش. له لایه تره‌وه نه‌گهر زانستی نه‌و شتانه بکرتن به‌هوی بی‌پاوه‌ری و بی‌دادی و نامروّقایه‌تی و ستم و دوژمنایه‌تی و جیاوازی وینه‌ی زانستن له‌به کاره‌یناندا نه‌بنه هوی نازادی و چاکه‌یا نه‌بنه هوی کویله‌یی و خراپه.

به راستی نه‌و که‌سانه‌ی نه‌وتۆ جگه‌ خوای مه‌زن بکه‌ن به دۆست و به‌پۆه‌به‌ری خو‌یان له بت و جگه‌ی بته‌کان نه‌وان و نه‌و که‌سانه‌یش دارایی و سامان و زانستی و پله‌وپایه‌ی خو‌یان به‌کاربه‌شتن بۆ خراپه و داگیرکردن و زه‌وتکردنی سه‌ربه‌ستی دانیش‌توان و ده‌ست برینیان هیچ جیاوازیان له‌گه‌ل بت پهرستانا نی‌یه. وینه‌ی هه‌ردوو‌لایان وینه‌ی جولایی کهره‌ن که‌ خانوه‌که‌ی به‌رده‌وامه نه‌گهر باو شتیکی تری لی په‌یدا نه‌بی له کاتی په‌یدا‌بو‌نی نه‌واندا که‌س نازانی خانوه‌که‌ی چی به‌سه‌ر دی. به‌راستی بت پهرستان و دارایی پهرستان له کاتی ته‌نگانه‌دا بت و دارایی ناگه‌نه فریایان، بگه‌ره جال‌ جالۆ‌که‌ره زۆر ژیرتره له بت پهرستان و جیهان پهرستان. چونکه‌ بی‌چو‌ی جال‌ جالۆ‌که‌ره له‌یه‌که‌م جاری بو‌نیدا ده‌ست نه‌کا به‌ چینی خانوه‌که‌ی خو‌ی و ده‌ست نه‌کا به‌که‌م هیزی خو‌ی و بی‌توانایی بۆ په‌یدا‌کردنی خواره‌مه‌نی، پیلان نه‌سازینی بۆ گرتنی می‌ش و مه‌گه‌ز بۆ خواره‌مه‌نی خو‌ی. به‌لام به‌پهرستان نه‌و هه‌سته‌یان نی‌یه کاری بکه‌ن بۆ په‌یدا‌کردنی سودی خو‌یان وینه‌ی نه‌وان و وینه‌ی جال‌ جالۆ‌که‌ره، بته‌کانیشیان له خانوی جولایی کهره لاوازترن و نه‌ سودیان بۆ خو‌یان، هیده و نه‌ بۆبت پهرستان و نه‌ زیانیان هیده، وه‌ک نه‌بون وان له‌ گه‌یان‌دنی سود و زیاندا، هه‌ر که‌سه‌ی نه‌و جو‌ره شتانه به‌ره‌ستی زۆر بی‌ نه‌قل و نه‌فامه.

﴿إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ مِنْ شَيْءٍ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ به راستی خوای مه‌زن نه‌زان‌ی به شتی بت پهرستان نه‌په‌ره‌ستن له جگه‌ی خوا له‌هه‌ر شتی بی‌ بت بن یا دارایی و پله‌وپایه، نه‌و شتانه له کاتی ته‌نگانه‌دا ناگه‌نه فریایان و خوای مه‌زن زۆر به‌ده‌سته‌ل‌اته و خاوه‌ن توانایه، هه‌مو شتی له جینگه‌ی شیاوی خو‌یا داننه‌ی له پاداشت و تۆله.

﴿وَبَلَدِكَ الْأَمْثَالُ نَضْرِبُهَا لِلنَّاسِ وَمَا يَعْقِلُهَا إِلَّا الْعَالَمُونَ﴾ وه نه‌و وینه‌نه له قورئاندا هاتوون له باره‌ی کرده‌وه‌ی بی‌ باوه‌رانه‌وه ئیمه‌ روونیان نه‌که‌ینه‌وه بۆ ئاده‌میزاد ناگاداریان نه‌که‌نه‌وه بۆ‌لای گه‌وره‌یی خوای مه‌زن و نازان به‌سودی روون کردنه‌وه‌ی نه‌و وینه‌نه مه‌گهر نه‌و که‌سانه‌ی زانان و سودی هه‌مو شتی تی‌نه‌گه‌ن و سوودی لی وه‌رته‌گرن بۆ خو‌یان و جگه‌ی خو‌یان.

﴿خَلَقَ اللَّهُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ﴾ خوای مه‌زن ئاسمانه‌کان و زه‌وی درسته‌کردوه به راستی و خاوه‌ن سود به‌سه‌رسوریه‌ینه‌ترین په‌یره‌و هه‌تا ئاده‌میزادانی ژیر سودی لی وه‌رگرن و ته‌می خواربن.

﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّلْمُؤْمِنِينَ﴾ به راستی له دروستکردنی ناسمانه کان و زه ویدا بهو جوړه سهرسور هینه رانه هه یه به لگه ی ناسکرا و زور گه وړه له سهر توانای خوا ی مذن بؤ باوه پرداران و تهمی خوارین و سودی لی وهر گرن.

﴿إِثْلُ مَا أُوْحِيَ إِلَيْكَ مِنَ الْكِتَابِ﴾ توشتی خوا ی مذن ره وانه ی کردوه بؤ سهر تو به سروش له نامه ی خویا که قورنانه بخوینه به جوړی بیزانی بیر ی لی بکه یته وه رای گه یه نه به ناده میزاد.

﴿وَأَقِمِ الصَّلَاةَ إِنَّ الصَّلَاةَ تَنْهَىٰ عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ﴾ وه تو نویژه کان به جی بهینه له کاتی دیاری کراوی خویانا بهو جوړه ی فهرمانت بې دراوه به کردیان. به راستی نویژ ړنگه نه گریټ له کاری بیژ لیکراوه ی زورشتی ناروا و له هدمو و گوناو بې فهرمانی خوا ی مذن، یانی کاتی مروف نویژ نه کا و بیر له کردنی نویژ و مانای وشه کانی قورنانه نه کاته وه ړنگه ی لی نه گریټ بؤ کردنی کاری خراپ، نویژ کردن نابی هدر هه لسان و دانیشن بې به لکو ئدبې ترسی تیدا بې بهرانبهر به خوا ی مذن و خاوه نه که ی له ماوه ی پهرستن دورئ بې له کاری خراپ، نویژ بهو جوړه دهروونی نویژ کدر هیژ و توانا پیدای نه کا و له کاری خراپی شه یان دور نه که ویته وه، وهستان له خدمت خوادا به بیر کردنه وه له جگه ی خوا وای لیټی نه کا بیر له خراپه نه کاته وه.

نویژ به شیکه لهو یاسایانه ی قورنانه کراوه به دهستور بؤ ناده میزاد، فهرماندانی خوا ی مذن به کردنی و به جیه یانی نهو دهستوره یه. نه کا مانای وایه راسته وخو ړنگه نه گریټ له ناده میزاد به نه کردنی ههمو گوناو ی و بهرگریان لی بکا له بې فهرمانی خوا ی مذن.

﴿وَلَذِكْرُ اللَّهِ أَكْبَرُ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تَصْنَعُونَ﴾ وه به راستی بیر کردنه وه له توانای خوا ی مذن و یاد ی خوا ی مذن گه وړه ترین پهرستی خوا ی مذن، چونکه ههر که سی بهرده وام بې له سهر یاد ی خوا بې فهرمانی خوا ی مذن نا کا و خوا نه زانی به شتی نیوه نه یکه نه له یاد ی خوا و پهرستی خوا و چاکترین پاداشتن نه داته وه

به یاریده ی خوا ی مذن کوتایی به مانا کردنی هم جزمه هات

له روژ ی پینج شه ممه

(۲۱) ی مانگی سه فهر سالی (۱۴۲۴) ی کوچی بهرانبهر به (۲۵/۵/۱۴۰۰) ی زایینی

به ناوى خواى به خشندهى ميهره بان. سوپاسى زور بو خواى هموو بونه وهران. درودى بى پايان له سهر پتعه مەرى خوا و خيزان و يار و پاوه ران و په پره وانى به گشتى.

وَلَا تُجَادِلُوا أَهْلَ الْكِتَابِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ إِلَّا
الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ وَقُولُوا آمَنَّا بِالَّذِي أُنزِلَ إِلَيْنَا وَأُنزِلَ
إِلَيْكُمْ وَالْهَنَا وَالْهَكُمُ وَاحِدٌ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ ﴿٤٦﴾
وَكَذَلِكَ أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ فَالَّذِينَ ءَاتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ
يُؤْمِنُونَ بِهِ وَمِنْ هَؤُلَاءِ مَنْ يُؤْمِنُ بِهِ وَمَا يَجْحَدُ بِآيَاتِنَا
إِلَّا الْكَافِرُونَ ﴿٤٧﴾ وَمَا كُنْتَ تَتْلُو مِنْ قَبْلِهِ مِنْ كِتَابٍ
وَلَا تَخْطُهُ بِإِمِينِكَ إِذَا لَارْتَابَ الْمُبْطِلُونَ ﴿٤٨﴾ بَلْ هُوَ
آيَاتٌ يَنْتَظِرُ فِي صُدُورِ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ وَمَا يَجْحَدُ
بِآيَاتِنَا إِلَّا الظَّالِمُونَ ﴿٤٩﴾

﴿وَلَا تُجَادِلُوا أَهْلَ الْكِتَابِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ إِلَّا الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ﴾ وه ئيوهى موسلمان گفتوگوى زوشت و زبر مه كەن له گەل خاوهن نامه كان و رقيان مەجولئين مەگەر به شتيكى ئەوتۆ گفتوگويان له گەل بکەن شيرين بى و دلخوشيان بکەن مەگەر کەسانىكى ئەوتۆ له وان ستهميان کردبى به شکاندنى پهيمان و دەستدریژی کردن و واز نههيتان له بتهپرستی و دانانى کور و کچ بو خواى مەزن، يابلين: خوا سیهەمی سى خوايه، يا عيسا کورى خوايه، يا دەستکاری نامه کانی خويانيان کردبى.. ئيوه بهم جۆرهى خواره وه له گەليان بدوين، خوا ئەفەرموى:

﴿وَقُولُوا آمَنَّا بِالَّذِي أُنزِلَ إِلَيْنَا وَأُنزِلَ إِلَيْكُمْ وَالْهَنَا وَالْهَكُمُ وَاحِدٌ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ﴾ وه ئيوه به خاوهن نامه كان بليين: ئيمه باوه رمان هيناوه به شتيكى ئەوتۆ نيراوه ته خواره وه بۆلاى

ئیمه که قورئانه و بهشتی نیراوه ته خواره وه بۆلای ئیوه له تهورات و ئینجیله دهستکاری نه کراوه کان و خوای ئیمه و خوای ئیوه هدریه که و ئیمه مل کهچی ئهو خواجهین یه که و باوه رمان به نامه کانی ئیوه هدی هدره که باوه رمان به قورئان هدی. کهواته ئیوه ی موسلمان راسته و خو یه کهم جار دوزمنایه تی دهرمه برن.

﴿ وَكَذَلِكَ أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ فَالَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يُؤْمِنُونَ بِهِ ﴾ وه هدر بدو جوړه ی ئیمه ته ورا تمان ناردوه بۆ سهر موسا و ئینجیل بۆ سهر عیسا له پیش تۆوه ئیمه ره وانه مان کردوه بۆلای تۆ، ئهو نامه یه که قورئانه دوایی که سانیکی ئهو تۆ ئیمه نامه ی خو مان به وان به خشیوه له خاوه ن نامه کان باوه ر به قورئان ئه هیتن وه که عه بدو لای کوری سه لام و هاوړیکانی. ﴿ وَمِنْ هَؤُلَاءِ مَنْ يُؤْمِنُ بِهِ وَمَا يَجْحَدُ بِآيَاتِنَا إِلَّا الْكَافِرُونَ ﴾ وه هه ندیکن له بت په رستانی دانیش توانی مه که که سی باوه ر ئه هیتن به خوا و به قورئان و به موحه مه د و، بچ باوه ریش نابج به و به لکه ناشکرایانه ی ئیمه که به لگه ن له سهر راستی پیغه مبه رایه تی تۆ مه گه ر بی باوه ران و ئه وانه ی چونه ته خواره وه له بی باوه ریدا به وینه ی که عی کوری ئه شرف له خاوه ن نامه کان و ئه بو جهل له بته رستان.

بت په رستان ئه یان ووت: قورئان موحه مه د هه ر خو ی دایناوه، خوای مه زن به درو یان ئه خاته و و ئه فهرموی :

﴿ وَمَا كُنْتَ تَتْلُو مِنْ قَبْلِهِ مِنْ كِتَابٍ وَلَا تَخْطُّهُ بِيَمِينِكَ إِذَا لَأَرْتَابَ الْمُظْلُونَ ﴾ وه تۆ له پیش قورئانه وه هیچ نامه یه کت نه خویندوه ته وه و نه یشت نویسه به دهستی راستی خو ت هیچ نامه یه و چونکه تۆ نه خوینه واری، کاتی ئه گه ر تۆ نامه یه کت بخویندایه، نامه یه کت بنووسایه ته وه دروست وابو ئهو بته رستانه گومانیان پیدایه بکر دایه له م کاره ی تۆدا، ئهو که سانه هه ر گف و گۆی پوچ ئه کهن.

میژوونوسان و پیک هاتوون له سهر ئه وه ی پیغه مبه ر ﴿﴾ نه چوته لای هیچ ماموستایی بۆ فیربونی خویندن و نویسن نه له منالی دا و نه له گه وره ییدا. به نه خوینه واریه ماوته هه تا کاتی قورئانی بۆ هاتووه.

کهواته ئهو قورئانه دانراوی موحه مه د نی یه، کاریکی په کخه ره و یاسا و دهستووری خوای مه زنه و هه والی به سه رهاتی پیغه مبه ره پيشووه کان و گهلانی رابردوی تیدایه. کهواته دانراوی خوای مه زنه به ته نیا.

﴿ بَلْ هُوَ آيَاتٌ بَيِّنَاتٌ فِي صُدُورِ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ ﴾ به لکو ئهو قورئانه چه ندین نیشانه ی ناشکرای ئایه ته کانی قورئان و به سروش هاتو ته خواره وه بۆ ناو سنگی که سانیکی ئهو تۆ به خشراوه به وان زانیاری خواناسین و زانیان باوه ری بچ ئه هیتن و له به ری ئه کهن و ئه یانپارێژن له دهست کاری و خاوه ن نامه کان باوه ریان به و قورئان هدی له ناو خو یان و له نیوان یه کتریدا.

﴿ وَمَا يَخْذُ بِآيَاتِنَا إِلَّا الظَّالِمُونَ ﴾ وه بى باوه ر نابن به نايه ته ناشكر اكانى قورنان و به بىغه مبر ايه تى مو حمه د مه گهر كه سى سته مى له خوى كرد بى و باوه ر نه هيتى و لا يان وابى قورنان دانراوى مو حمه ده .

وَقَالُوا لَوْلَا أُنْزِلَ عَلَيْهِ

ءَايَاتٌ مِّن رَّبِّهِ قُلْ إِنَّمَا الْآيَاتُ عِندَ اللَّهِ وَإِنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ

مُبِينٌ ﴿٥٠﴾ أَوَلَمْ يَكْفِهِمْ أَنَّا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ

يَتْلَى عَلَيْهِمْ آيَاتُ فِي ذَٰلِكَ لِرَحْمَةٍ وَذِكْرٍ لِّقَوْمٍ

يُؤْمِنُونَ ﴿٥١﴾ قُلْ كَفَىٰ بِاللَّهِ بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ شَهِيدًا

يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۗ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا

بِالْبَاطِلِ وَكَفَرُوا بِاللَّهِ أُولَٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿٥٢﴾

وَيَسْتَعْجِلُونَكَ بِالْعَذَابِ وَلَوْلَا أَجَلٌ مُّسَمًّى لَّجَاءَ هُمُ الْعَذَابُ

وَلَيَأْتِيَنَّهُمْ بَغْةٌ وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٥٣﴾ يَسْتَعْجِلُونَكَ بِالْعَذَابِ

وَإِنَّ جَهَنَّمَ لَمُحِيطَةٌ بِالْكَافِرِينَ ﴿٥٤﴾ يَوْمَ يَغْشَاهُمْ الْعَذَابُ

مِنْ فَوْقِهِمْ وَمِنْ تَحْتِ أَرْجُلِهِمْ وَيَقُولُ ذُو قُوَّةٍ أَمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

﴿٥٥﴾

بت بهرستان كاتى نه يان توانى بهر نه گارى قورنان بكن، وينه ي لهو قورنانه دابتن هيج شتيكيان بو نه ما يه وه .

﴿وَقَالُوا لَوْلَا أُنزِلَ عَلَيْهِ آيَاتٌ مِّن رَّبِّهِ﴾ وه بێ باوەڕان ئەیان ووت: بۆ ئەنێراوەتە خوارەوه بۆسەر موخمەد. چەند نیشانەیەکی ئاشکرا و ئادەمیزاد بیان بین لە لایەن پەرورەدگاری خۆیەوه، وهك دار دەستی موسا و هوشتری سالح و خوانی عیسا. خرای مەزن فەرمانی دا بە پیغمبەر ﴿ﷺ﴾:

﴿قُلْ إِنَّمَا الْآيَاتُ عِنْدَ اللَّهِ وَإِنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ مُّبِينٌ﴾ تۆ بێتی بە راستی ئەو نیشانە ئاشکرایانە بە دەستی من نییە لای خۆی مەزن، ئەیان نێڕی بۆلای هەرکەسێ ئارەزۆی هەبێ و بەراستی من هەر پیغمبەریکی ئاشکرام ئادەمیزاد ئەترسێم لە سزای خۆی مەزن.

﴿أَوَلَمْ يَكْفِهِمْ أَنَا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ يُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ﴾ ئایا بەس نییە بۆ ئەو بێ باوەڕانە بە راستی ئێمە ئاردومانە بۆ سەرتۆ نامەیدە کە قورئان ئەخوێتریتەوه بەسەر ئەواندا و ناتوان وێنە دابنێ. ئەو قورئانە گەورەترین نیشاندی ئاشکرایە و پەك خەری ئێوەیە، داری دەستی موسا و هوشتری سالح و مردوزیندوو کردنەوهی عیسا شتیکی کاتی بون و رابوردن. بەلام قورئان ئەمینیتەوه هەتا هەتایە.

﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَرَحْمَةً وَذِكْرَىٰ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ﴾ بە راستی هەیدە لە بەردەوامی قورئاندا چاکەییەکی زۆر گەورە تەمێ خۆاری و ئامۆزگاری کردن بۆ تاقمێ باوەرپەشتن، چاکە و ئامۆزگاری قورئان سەران سەری جیهانی گرتۆتەوه.

﴿قُلْ كَفَىٰ بِاللَّهِ بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ شَهِيدًا﴾ تۆ بێتی: بەسە خۆی مەزن ئاگادار بێ لە نێوان من و ئێوەدا لەسەر ئەوهی من پەیمای خوام راگەیاندوه بە ئێوه و ئاگادارە ئێوه من بەدرۆتەخەنەوه و پشت ئەکەنە فەرمانی خوا.

﴿يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالَّذِينَ آمَنُوا بِالْبَاطِلِ وَكَفَرُوا بِاللَّهِ أُولَٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ﴾ دووبارە خۆی مەزن ئەزانێ بە شتی لە ئاسمانەکان و زەویدایە لە ئاشکرا و لە نهینێ و ئەزانێ بە کەسانێکی ئەوتۆ باوەریان هەیدە بەشتی پوچ و ناراست و باوەریان بەخوا نەهیناوه، ئەو کەسانە زیانۆمەندن بەهۆی ئەو کارانەوه.

﴿وَيَسْتَعْجِلُونَكَ بِالْعَذَابِ وَلَوْلَا أَجَلٌ مُّسَمًّى لَّجَاءَهُمُ الْعَذَابُ﴾ وه بێ باوەڕان داوا ئەکەن لە تۆ کە تۆ داواکەیی ئەو سزایە بە گورجی و بەپەلە برژی بەسەریان و ئەگەر کاتیکی دیاری کراو نەبۆیە لەلایەن خۆی مەزنەوه بە راستی ئەو سزایە ئەهات بۆلای ئەوان کە داوای ئەکەن لە تۆ. بەلام خوا کاتی دیاریکردووه بۆ هاتنی ئەو سزایە ئەو بێ باوەری و داوایە پەوشتی ئەوانە، هەرکاتی پیغمبەر ﴿ﷺ﴾ ئەی ترسانن لە ئەنجامی خراپی کردووه کانێان بەسزایە، وولامی پیغمەریان ئەدایەوه و ئەیان ووت: با ئەو سزایە بیت ئەگەر تۆ راست ئەکەیی.

﴿وَلَيَأْتِيَنَّهُم بَغْةٌ وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ﴾ وه بەراستی ئەو سزایە دیت بۆلای ئەو بێ باوەڕانە کوتوپر لەناکاودا و ئەوان هەستی پێناکەن لە کاتیکی دیت بۆلایان.

﴿يَسْتَعْجِلُونَكَ بِالْعَذَابِ وَإِنَّ جَهَنَّمَ لَمُحِيطَةٌ بِالْكَافِرِينَ﴾ وه بی باوهران داوا نه کهن له تو به گورجی تو داوا بکهی نهو سزایه بیته خواره وه و پرژی به سهریانا و، به راستی نازانن سزای دوزه خ دهوری نهوانی داوه و سزاکهی زور سهخته له سزای جیهان بو بی باوهران.
﴿يَوْمَ يَغْشَاهُمْ الْعَذَابُ مِنْ فَوْقِهِمْ وَمِنْ تَحْتِ أَرْجُلِهِمْ وَيَقُولُ ذُوقُوا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ تو بیری نهو روزه بکهره وه سزای خوای مهزن نهو بی باوهرانه دائه پوشی له سهریانه وه و له ژیر پیکانیانه وه، خوای مهزن نهو فرموی: نیوه بجیژن لهم روزه دا سزای شتی نیوه نهیکه له جیهاندا.

يَعْبَادِيَ الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنَّ أَرْضِي وَسِعَةٌ فَإِنِّي فَاعْبُدُونِ
﴿٥٦﴾ كُلُّ نَفْسٍ ذَاقَةُ الْمَوْتِ ثُمَّ إِلَيْنَا تُرْجَعُونَ ﴿٥٧﴾ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُبَوِّئَنَّهُمْ مِنَ الْجَنَّةِ غُرَفًا تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا نِعَمَ أَجْرُ الْعَامِلِينَ ﴿٥٨﴾ الَّذِينَ صَبَرُوا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ﴿٥٩﴾ وَكَأَيِّنْ مِنْ دَابَّةٍ لَا تَحْمِلُ رِزْقَهَا اللَّهُ يَرْزُقُهَا وَإِيَّاكُمْ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٦٠﴾ وَلَئِنْ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ فَأَنَّى يُؤْفَكُونَ ﴿٦١﴾ اللَّهُ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَيَقْدِرُ لَهُ إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٦٢﴾ وَلَئِنْ سَأَلْتَهُمْ مَنْ نَزَّلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ مِنْ بَعْدِ مَوْتِهَا لَيَقُولُنَّ اللَّهُ قُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ ﴿٦٣﴾

﴿ يَا عِبَادِيَ الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّ أَرْضِي وَاسِعَةً فَإِيَّايَ فَاعْبُدُون ﴾ نهی بهنده کانی نهوتوی من باوه رتان هیئاوه: به راستی زهوی من پان و فراوانه ، دواپی نیوه هدر من بهرستق، زانایان به پی جیاواز پیک هاتون له سهر نهوی دروست نیه له جیگه پی دانیسی نه توانی بهرستی نایینی خوتت به جی به پی له نوژ و جگهی نوژ ، پیوسته له سهری کزچ بکا بو جیگه به تر بتوانی به پی ترس بهرستی خوی مهزن به جی به پی.

﴿ كُلْ نَفْسٌ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ ثُمَّ لِيَا تُرْجَعُونَ ﴾ هه موو خاوهن گیانی کاتی کوتایی به ماوهی دیاریکراوی ژیانی هات نازاری مردن نه چیژ، له پاشا نیوه له دواپی مردن زیندو نه کرته وه نه گهرته وه بولای نیمه له روژی دوایدا، بیگومان ناده میزاد له هدر جیگه پی، نه پی هدر بمری. ﴿ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُبَوِّئَنَّهُم مِّنَ الْجَنَّةِ غُرَفًا تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا نِعَمٌ أَجْرٌ الْعَامِلِينَ الَّذِينَ صَبَرُوا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ﴾ وه کهسانیکی نهوتو باوه رپان هیئاوه و کرده وه چاکه کانیاں کردوه به راستی نیمه نهو که سانهی کوچیان کردوه و خانوی خویانیان به جی به شتروه دایان نه نین له چهند هودیه کاله به ههشت نهروا به ژیر دره خسته کانیدا و بهم لاو نهولایانا چندیان روباری ناوی سارد و شیرین و به تام بهرده وامن له ناو نهو به ههشته دا و له ناو نهو هوده بهرز و به نرخانه دا رائه بویرن به خوشترین خوارده مهنی و بهرگی نیاب. چاک و شیرینه پاداشتی کهسانیکی نهوتو نارامیان گرتوه له سهر نازار و دهر کردنیان له نیشتمانی خویانا، و له سهر یارمه تی دانی پهرووردگاری خویانا پشتت نه بهستق بوکردنی هه موکاری و به تهمای جگهی خوانین.

﴿ وَكَانَ مِن دَائِبَةٍ لَا تَحْمِلُ رِزْقَهَا اللَّهُ يَرْزُقُهَا وَإِيَّاكُمْ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴾ وه زور لهو گیاندارانه هدن نهرون به سهر زهوی دا خوارده مهنی هوی ژیان هه لئاگرن خوی مهزن خوارده مهنی نه دا بهوان و به خویان نه کا، هوی ژیانی هه موو گیانداران لای خوی مهزنه و کوتایی پی نایه و خوا گفتوگوی نیوه نه بی پی که نیوه نه لئین: خوارده مهنیمان دهست ناکه وی هه تا نیشتمانی خومان به جی بیلین نه زانی له هدر جیگه یه بن و نه تان ژیتی و خوارده مهنیتان دهر خوارده نه دا. کهواته بی شهرمی بو نهو که سانه یه بو پاره وپول نه بنه کری گرتهی دوژمناپی نیسلام و نایین و نیشتمانی و نه بنه ملشوری دوژمناپی خویان.

﴿ وَلَئِن سَأَلْتَهُم مِّنْ خَلْقِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَسَخَّرِ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ ﴾ وه نه گهر تو پرسیار بکهی له بی باوه رانی دانیشتوی مه که چ که سی ناسمائه کان و زهوی دروست کرده و خور و مانگی رام کرده دین و نهرون له بهر سودی نیوه و به ریک و پیکی کاری خویان نه کهن به راستی له وولامی تودا نه لئین: خوی مهزن نهوانه ی هه موو کرده وه. کهواته کاتی نیوه نه لئین: هدر خوی مهزن نهوانه ی کرده وه.

﴿ فَأَلَيْ يُوَفِّكُونَ ﴾ دواپی نایا نهو که سانه بو رو وه نه گپن له بهرستی خوی مهزن و به درو بوختان نه لئین: خوا به تاییه تی نیمه ی کرده به خاوهنی دارایی و پله و پایهی داوینه تی له جگهی ناده میزادی تر.

پرسار: کاتی دانیشترانی مه که پروایان وایی خوی مهزن دروستکهری ههمو و بونه وهرانه،
نیتر هوی ناکوکی نهوان و پیغمبر چ شتیکه؟

وهلام: بی باوه ران نهلین: خوا نیمه ی به خوشه ویستی خوی دروست کرده، بونه وارنی تری
بو نیمه دروست کرده به تاییه تی، جگهی نیمه بو هزاری و به ندایه تی دروست کرده.

﴿اللَّهُ يَنْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَيَقْدِرُ لَهُ إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾ به راستی خوی
مهزن خوارده منی فراوان نه که بو که سی تاره زوی هه بی له بنده کانی خوی و زوریان نه داتی و
تهنگانه بی نه دا به سر که سیکا تاره زوی هه بی له بنده کانی خوی و که میان نه داتی، به راستی
خوا نه زانی به ههمو شتی له فراوان کردنی هوی ژیان و که مکر دنده وی هه ریه که یان به گویره ی
سودی چاکر بیان نه یانداتی.

﴿وَلَكِنْ سَأَلْتَهُمْ مَنْ نُزِّلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْبَا بِهِ الْأَرْضُ مِنْ بَعْدِ مَوْتِهَا لَيَقُولَنَّ اللَّهُ﴾ وه
نه گهر تو پرسارت بگردایه له بت په رستان چ که سی که له هه وری ناسمان ناویی نه نیریشه
خواره وه، دویی به هوی نه و ناوه وه زوی زیندوبکاته وه و گیا و روه که کانی سهوز بکاته وه له
دویی مردن و ووشک بوونی نه و زهوی به له ولامی تودانه لین: خوی مهزن نه و ناوه ی نارده وه
خواره وه. به لام نه که بو که سی تر به گشتی به تاییه تی هدر بو نیمه یه، به گفتوگوی خویان خویان
به درو نه خنده وه نه گهر خوا نه و شتانه ی کردی چون به تاییه تی بو نه وانه و چونیان زانیوه؟

﴿قُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ﴾ تو بلی: ههمو سوپاس و ستایشی بو خواجه که من
و باوه داران نه پاریزی له بی فرمانی خوی مهزن. به لام زورتر له بی باوه ران نازانن چاک و
خراب جوی بکه نه وه بو خویان.

وَمَا هَذِهِ الْحَيَوةُ الدُّنْيَا إِلَّا لَهُوَ وَلَعِبٌ وَإِنَّ الدَّارَ الْآخِرَةَ
لَإِلهِ الْحَيَوانُ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿٦٤﴾ فَإِذَا رَكِبُوا فِي
الْفُلِكِ دَعَوْا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ فَلَمَّا بَجَحَتْهُمْ إِلَى الْبَرِّ إِذَا
هُمْ يُشْرِكُونَ ﴿٦٥﴾ لِيَكْفُرُوا بِمَا آتَيْنَهُمْ وَلِيَتَمَنَّعُوا فُسُوفَ
يَعْلَمُونَ ﴿٦٦﴾ أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّا جَعَلْنَا حَرَمًا مَاءً مِائًا وَبِئْسَ خَطَفُ
النَّاسِ مِنْ حَوْلِهِمْ أَفَبِالْبَاطِلِ يُؤْمِنُونَ وَبِنِعْمَةِ اللَّهِ يَكْفُرُونَ

﴿ ٦٧ ﴾ وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ بِالْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُ أَلَيْسَ فِي جَهَنَّمَ مَثْوًى لِّلْكَافِرِينَ ﴿ ٦٨ ﴾ وَالَّذِينَ جَاهَدُوا فِينَا لَنَهْدِيَنَّهُمْ سُبُلَنَا وَإِنَّ اللَّهَ لَمَعَ الْمُحْسِنِينَ ﴿ ٦٩ ﴾

﴿ وَمَا هَذِهِ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا لَهُوَ وَلَعِبٌ ﴾ وه نهم ژيانى جيهانه هيچ شتى نيه مه گدر خو خهريك كردن و يارى گالته كردنه و هدر بو ماوهيه كى كه م ناده ميزاد رانه بو يرن و، دوايى كتوپر كوتايى بى دى. وهك ساخته هيتانى كزرو كمه لى ئيستا شه وانه سته مكاران پيكنى نه هيتن بو خواردن و خواردنه وى نازالى كتوپر كوتايى بى دى و جگه رسوايى و مالو يرانى هيچ شتيكيان بو ناميخته وه.

﴿ وَإِنَّ الدَّارَ الْآخِرَةَ لَهِيَ الْحَيَوَانُ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴾ وه به راستى جيگه و خانوى روى دوايى هدر نهو زيندوه و به رده واهه و مردنى تيا نيبه و نابريته وه نه گدر ئيوه بته رست خاوهنى زانست و زانيارى بن، بو ئيوه نابيني به گورجى ژيانى جيهان نه روا و ئيوه يش نه مرن.

﴿ فَإِذَا رَكِبُوا فِي الْفُلِّ دَعُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ ﴾ دوايى كاتى نهو بى باوه رانه بچونا به ته ناو كه شتى له ده ريدا گه رده لول و شه پولى ناو كه شتيه كه دى نه هيتايه له رزه و ترسيان له خويان پيدا نه كرد نه پارانه وه له خواى مهنن به ويته دى كه سى به نيازى پاكه وه نايين هدر بو خوادا بنى به ويته دى باوه رداران.

﴿ فَلَمَّا نَجَّاهُمْ إِلَى الْبَرِّ إِذَا هُمْ يُشْرِكُونَ ﴾ دوايى كاتى خواى مهنن نهوانى رزگار كرد و به بى بردنى بولاي ووشكايى به هوى ميه ره باني خويه وه نهو ترسيان له بير نه چيته وه و كتوپر نه گه رينه وه بولاي هاو به شدانان بو خواى مهنن.

﴿ لِيَكْفُرُوا بِمَا آتَيْنَاهُمْ وَلِيَتَمَتَّعُوا فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ ﴾ بو نه وهى سوپاسى شتى نه كه دن ئيمه به وانمان به خشيو و رزگارمان كردن بو نه وهى رابو يرن به كزبون وه يان لاي بته كان و بى فره مانى زورى خواى مهنن بكه ن، خوا په لى دى نيه له مه وودا نهوان نه زانن توشى چ سزايه كى سه خت و رسوا نه بن.

﴿ أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّا جَعَلْنَا حَرَمًا آمِنًا وَيَتَخَفَتِ النَّاسُ مِنْ حَوْلِهِمْ ﴾ نايا نهو بته رستانه نه يانز انيوه به راستى ئيمه به هوى ميه ره باني خومان وه جيگه يه كى ريزدارمان بو نهوان گيراه به بى ترس نه زين و كه س په لاماريان نادا و ناده ميزادى دانيش توانى ده ورو به رى نهوان نه فرينن و نه كوژرين و تالان نه كرين.

﴿ أَفَبِالْبَاطِلِ يُؤْمِنُونَ وَبِالنِّعْمَةِ اللّٰهِ يَكْفُرُونَ ﴾ نایا دواپی بو ئهوان باوهر به شتی پروپوچ نه هینن و سوپاسی چاکه‌ی خوای مه‌زن ناکه‌ن؟ زور جیگه‌ی سه‌رسورمانه. ئه‌بی له بیرمان نه‌چی هه‌ر که‌سی بو دارایی جیهان واز له‌په‌رستی خوای مه‌زن به‌یتی و بی به کریگیروای دوزمن و نیشتمانی خو‌ی بفروشی وینه‌ی بت په‌رستانه.

﴿ وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ بِالْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُمْ ﴾ وه چ که‌سی سته‌مکار تره له که‌سی بوختان بکا به‌درو بیدا به‌سه‌ر خوای مه‌زندا و بلتی: خوا هاوبه‌شی هه‌یه، یاکاتی راستی و قورئان چوپی بولایان باوه‌ریان به‌و راستیه نه‌هینایی و به‌درویان خستیه‌ته‌وه. بیگومان ئه‌و که‌سه زور سته‌مکار و دروزن و بوختان چیه.

﴿ أَلَيْسَ فِي جَهَنَّمَ مَثْوًى لِّلْكَافِرِينَ ﴾ نایا له دوزه‌خدا نیه جیگه‌یه بو بی باوه‌ریان له توله‌ی ئه‌وه‌دا ئه‌و راستی به‌درو ئه‌خه‌نه‌وه و به‌بوختان و درو هاوبه‌ش بو خوای مه‌زن دا‌ئه‌نین.

﴿ وَالَّذِينَ جَاهَدُوا فِينَا لَنَهْدِيَنَّهُمْ سُبُلَنَا وَإِنَّ اللَّهَ لَمَعَ الْمُحْسِنِينَ ﴾ وه که‌سانیک‌ی ئه‌وتو جه‌نگیان کردوه له‌گه‌ل بی باوه‌ریان له‌به‌ر به‌جیهینانی فه‌رمانی ئیمه به‌راستی ئیمه شاره‌زایی ئه‌و که‌سانه ئه‌که‌ین بولای ریگه‌ی ئایینی ئیمه. به‌راستی خوای گه‌وره له‌گه‌ل چاکه‌که‌رانه فه‌رمان ئه‌ده‌ن و ریگه له خراپه ئه‌گرن و نیشتمان پاک ئه‌که‌نه‌وه له سته‌می سته‌مکاران؟

به یاریده‌ی خوای مه‌زن ته‌واوبو

﴿ سوره تی روم ﴾

له مه كه هاتوته خواره وه جگه له ئایه تی (١٧) له مه دینه هاتوته خواره وه . ژماره ی
ئایه ته کانی (٦٠) ئایه تن.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 اَلَمْ غَلَبَتْ اَلرُّومُ ﴿١﴾ فِي اَدْنٰى اَلْاَرْضِ وَهُمْ مِنْ بَعْدِ
 عَلَيْهِمْ سَيَغْلِبُوْنَ ﴿٢﴾ فِي بَضْعِ سِنِيْنَ لِلّٰهِ اَلْاَمْرُ
 مِنْ قَبْلُ وَمِنْ بَعْدِ وَيَوْمَئِذٍ يَفْرَحُ الْمُؤْمِنُوْنَ ﴿٣﴾
 يَنْصُرُ اللّٰهُ يَنْصُرُ مَنْ يَّشَاءُ وَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيْمُ ﴿٤﴾
 وَعَدَ اللّٰهُ لَا يَخْلِفُ اللّٰهُ وَعْدَهُ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُوْنَ
 ﴿٥﴾ يَعْلَمُوْنَ ظَاهِرًا مِّنَ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَهُمْ عَنِ الْاٰخِرَةِ هُمْ غٰفِلُوْنَ
 ﴿٦﴾

﴿الم﴾ بۆ روو نکر د نه وه ی ئه م پیتانه ته ماشای سه ره تای سوره تی ئه ل به قره و ئالی عیمران
بکهن.

زانایان ئه لئین: هژی هاتنه خواره وه ی ئه و ئایه تانه ئه مه یه: فارسه کان و رۆمه کان دوو رژی می
زۆر گه وه به یون پیش هاتنی ئیسلام، فارسه کان له خۆر هه لات و رۆمه کان له خۆر ئاوا. زۆر
جاران جهنگ له نیوانیا نا پهیدا نه بوو. یه کێ له و جهنگانه جهنگی بو رۆی دا له نیوان کیسرا
(نه و شیر هوان) پاشای فارسه کان و له نیوان (جستی نیان) پاشای رۆمه کان، له شکری کیسرا
پهلاماری شاره کانی رۆمیاندا، زۆریان داگیر کردن هه تا گه یشتنه که ناری ده ریای سیی ناوه ندی
نزیکی ئه تناکیه له سالی (٥٧١) ی زاینی سالی له دایک بوونی پیغه مبه ر ﴿﴾. جهنگ
به رده وام بوو بیست سال، کاتی کیسرای دوو هه م بو به پاشای فارسه کان بریاری دا هه موو
شاره کانی رۆم بخته سه ر خاکی خۆی، به و بۆ نه وه شام و میسری داگیر کرد، رۆیی بۆ لای

ته فسیری زمان کۆبی

ناسیای بچوک ههتا گه‌یشته که‌ناری ده‌ریای (پس‌فور) له سالی (۶۱۷) زاینی به‌ر له کۆچی پیغه‌مبه‌ر به پینج سال هیر قه‌لی پاشای رۆم ترسی لی پیدابو، بۆ یه له‌شکرینکی زۆر به‌هیزی پیکه‌وه نا، دوباره جه‌نگ ده‌ستی پیکرده‌وه. له سالی (۶۲۲) زاینی ریکه‌وتی سالی کۆچی پیغه‌مبه‌ر ﴿﴾ بۆ مه‌دینه، نه‌و جه‌نگه به‌رده‌وامبو هه‌تا سالی (۶۲۸) ریکه‌وتی سالی شه‌شه‌می کۆچی، دوایی رۆمه‌کان سه‌رکه‌وتیان به‌ده‌ست هیتا به‌سه‌ر فارسه‌کانا، شاره‌کانی خۆیانیان داگیر کرده‌وه، ده‌سته‌لاتی هیر قه‌ل په‌ره‌ی سه‌ند، نه‌و جه‌نگانه بو به‌هۆی لاوازی و بی‌هیزی هه‌ردوو رۆمی فارسه‌کان و رۆمه‌کان، شاره‌کانیان کاول بون و پرووخان و دانیشتووانیان هه‌زار، پیلان په‌ره‌ی سه‌ند بۆ نه‌هیشتی هه‌ردوو سه‌رۆکه‌کانیان، نه‌وه بو شیرۆیدی کوری کيسرا کيسرای باوکی کوش، کوری قه‌يسه‌ر قه‌يسه‌ری له پاشایه‌تی یه‌وه خسته که‌ناره‌وه، هه‌رکاتی فارسه‌کان سه‌رته‌که‌وتن به‌سه‌ر رۆمه‌کاندا بت په‌رسته‌کان زۆر دلخۆش نه‌بو، موسلمانان دلای ناخۆش نه‌بو، چونکه بت په‌رستان نه‌یان ووت: ئیمه‌ی بت په‌رستیش سه‌رته‌که‌وین به‌سه‌ر ئیوه‌ی خاوه‌ن نامه‌دا، ئیوه و رۆمه‌کان هه‌ردوولتان خاوه‌ن نامه‌ن، ئیمه و فارسه‌کان هه‌ردوولامان بت په‌رستین، خوای مه‌زن بۆ دلخۆشی پیغه‌مبه‌ر و موسلمانان دادپه‌روه‌ری خۆی راگه‌یانندو فهرمووی:

﴿ غَلَبَتِ الرُّومُ فِي أَدْنَى الْأَرْضِ وَهُمْ مِّنْ بَعْدِ غَلَبِهِمْ سَيَغْلِبُونَ ﴾ شکستیان خوارد رۆمه‌کان له ناو نزیکترین زه‌وی به‌نیشتمانی عه‌ره‌ب، به‌و بۆنه‌وه بت په‌رستان دلخۆش بون و موسلمانانه‌کان دلگه‌رانبون. وه رۆمه‌کان دوا‌ی شکان و شکستیان سه‌ر ته‌که‌ون به‌سه‌ر فارسه‌کانا:

﴿ فِي بَضْعِ سِنِينَ ﴾ له دوا‌ی ژماره‌یه له سالان که که‌مه‌ر نه‌بی له سی سال و زیاتر نه‌بی له ۱۰ سال. به‌راستی رۆمه‌کان له‌ناو نه‌و چه‌ند سالانه‌دا سه‌رکه‌وتن و زالبون به‌سه‌ر فارسه‌کانا. ﴿ لِلَّهِ الْأَمْرُ مِنْ قَبْلُ وَمِنْ بَعْدِ وَيَوْمَئِذٍ يَفْرَحُ الْمُؤْمِنُونَ ﴾ هه‌ر بۆ خوای مه‌زن هه‌مو شتی به‌ر له یاریدان و دوا‌ی یاریدانیان، به‌ر له به‌زان و شکانی رۆمه‌کان و دوا‌ی ژیرکه‌وتیان، یانی کاتی شکانیا و کاتی سه‌رکه‌وتنی رۆمه‌کان هه‌ردوولایان بۆلای خوای گه‌وره نه‌گه‌ریتسه‌وه و، له رۆژی سه‌رکه‌وتنی رۆمه‌کان به‌سه‌ر فارسه‌کانا باوه‌ر داران شاد نه‌بن و خۆشحال نه‌بن.

﴿ يَنْصُرُ اللَّهُ يَنْصُرُ مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴾ به‌هۆی یارمه‌تیدانی خوای مه‌زن و هاته‌ده‌یی به‌لێتی خوا به‌سه‌ر که‌وتنی رۆمه‌کان به‌سه‌ر فارسه‌کانا و بریوان توند بو به‌و هه‌واله‌ی له پینشا هه‌ولیان پیدرابو به‌سه‌ر که‌وتنی رۆمه‌کان و، خوا زۆر به‌ده‌سته‌لاته‌ تۆله له دوزمنی خۆی نه‌کاته‌وه، ميه‌ره‌بانه بۆ به‌نده باوه‌ر داره‌کانی خۆی.

﴿ وَغَدَّ اللَّهُ لَا يُخْلِفُ اللَّهُ وَعْدَهُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴾ خوای مه‌زن به‌لێتی دا به‌موحه‌مه‌د به‌به‌لێتی که رۆمه‌کان سه‌رته‌که‌ون به‌سه‌ر فارسه‌کانا، هه‌رکاتی خوا به‌لێتیکی دا به‌لێنه‌که‌ی راسته‌وخۆ پیغه‌وانه‌ی تیدا نابێ و پیوسته‌ بیته‌دی و به‌لام زۆرت‌ری ئاده‌میزاد نازانن به‌لێتی خوای مه‌زن نه‌بی جیه‌جی بکری.

﴿ يَعْلَمُونَ ظَاهِرًا مِّنَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَهُمْ عَنِ الْآخِرَةِ هُمْ غَافِلُونَ ﴾ بی باوه ران نه و به ری نه زانن به شتی ناشکرایه له ژایانی جیهان خویانی بو ناماده نه کدن و نه وان بی ناگان له رژی دوابی بیری لی ناکه نه وه و گرنگی بی نادهن.

أَوَلَمْ يَتَفَكَّرُوا فِي أَنفُسِهِمْ ۚ مَا خَلَقَ اللَّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ وَأَجَلٍ مُّسَمًّى ۚ وَإِنَّ كَثِيرًا مِّنَ النَّاسِ بِلِقَائِ رَبِّهِمْ لَكَافِرُونَ ﴿٨﴾ أَوَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ ۚ كَانُوا أَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَأَثَارُوا الْأَرْضَ وَعَمَرُوهَا أَكْثَرَ مِمَّا عَمَرُوهَا وَجَاءَتْهُمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ ۖ فَمَا كَانُوا لِيُظْلِمَهُمْ وَلَكِن كَانُوا أَنفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿٩﴾ ثُمَّ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ اسْتَوُوا السُّوَاىَ ۚ أَن كَذَّبُوا بِآيَاتِ اللَّهِ وَكَانُوا بِهَا يَسْتَهْزِءُونَ ﴿١٠﴾ اللَّهُ يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ ثُمَّ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿١١﴾ وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يُبْلِسُ الْمُجْرِمُونَ ﴿١٢﴾ وَلَمْ يَكُنْ لَهُم مِّنْ شُرَكَائِهِمْ شُفَعَاؤُاْ وَكَانُوا شُرَكَائِهِمْ كَافِرِينَ ﴿١٣﴾ وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يُؤْمَذِىفَّرَقُونَ ﴿١٤﴾ فَأَمَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَهُمْ فِي رَوْضَةٍ يُحْبَرُونَ ﴿١٥﴾

وَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَلِقَاءِ الْآخِرَةِ فَأُولَٰئِكَ

فِي الْعَذَابِ مُخَصَّرُونَ ﴿١٦﴾

﴿ اُولَمْ يَتَفَكَّرُوا فِي أَنْفُسِهِمْ مَا خَلَقَ اللَّهُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ وَأَجَلٍ مُّسَمًّى ﴾ نایا بن باوهران بیر له خویشان ناکه نه وه بهو نزیکیه که له غمونه ی هه مو بونه وهرانن خوای مه زن ئاسمانه کان و زهوی و شتی له نیوان ئاسمانه کان و زهویدان دروستی نه کردون مه گهر بهراستی به جوریکه دادپهروهی و به ماوهیه کی دیاری کراو لای زانیاری خوئی و جگه ی خوئی نایزانئی و به یئ سوود درووسته کراون. خوای مه زن توانای هه یه بو گه رانه وه ی ئاده میزاد بولای ژبانیکی تازه له کوتایی بی هاتی ته منیان و مردنیان و زیندویان ئه کاته وه بو پرسیار و وه لام.

﴿ وَإِنَّ كَثِيرًا مِّنَ النَّاسِ بِلِقَاءِ رَبِّهِمْ لَكَافِرُونَ ﴾ وه بهراستی زور کهس له ئاده میزاد و پروایان به گه یشتنی سزای پهروه ده که ری خویشان نه، گومانیان وایه که مردن زیندونا کرینه وه و نازانن که سی بتوانی له نه بو نه وه ئادامیزاد به یئته بونه وه ئاسانه لای زیندوو کردنه وه یان دوا ی مردنیان.

﴿ اُولَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ ﴾ نایا بن باوهران نه درویشتون به ناو زهوی و نیشتمانی گهلانی رابردودا بو بازرگانی و کاروان، دوا ی ته ماشا بکه ن چۆن بوه کوتایی بی هاتی که سانیکه ئه وتو له پیش نه وانه وه بوون.

﴿ كَانُوا أَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَأَنَارُوا الْأَرْضَ وَعَمَرُوهَا أَكْثَرَ مِمَّا عَمَرُوهَا ﴾ ئه و که سانه له پیش نه وانه وه بوون له تاقمی عاد و سه مود و جگه ی نه وان هیزیان سه ختتر و به توانا تر بوون له دانیشتوانی مه که و، ئه و که سانه ی پیشو زهویه کانیان ئه کیلا و دانه و یله یان تیدا ئه چینا و ناوه دانیان ئه کرده وه زورتر له وه ی نه مان ناوه دانی ئه که نه وه ئه یکیلن و ئه ی چینن.

﴿ وَجَاءَهُمْ رَسُولُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ ﴾ وه چو بولای ئه و گهلانه ی پیشو پیغه مبه ره کانیان و باوهریان بی نه هینان و به دروویان خسته نه وه، کاتی به دروویان خسته نه وه خوای مه زن بنه بری کردن و سزای خوئی به سه ردا رژاندن.

﴿ فَمَا كَانَ اللَّهُ لِيَظْلِمَهُمْ وَلَكِن كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴾ دوا ی خوا سته می له وان نه کرد سزای دان و به لام خویشان سته میان له خویشان کرد به هوی بی فه رمانی خوای مه زن و به درو خسته نه وه ی پیغه مبه ره کانیان.

﴿ ثُمَّ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ اسَاوُوا السَّوْءَ أَن كَذَّبُوا بِآيَاتِ اللَّهِ وَكَانُوا بِهَا يَسْتَهْزِئُونَ ﴾ له پاشا سزای ئه و که سانه ی باوهریان به پیغه مبه ره کانی خویشان ئه هینا وینه ی سزای که سانیکه ئه وتون

کاری خرابیان کردوه شایسته‌ی سزابون له‌بهر ئه‌وه‌ی نیشانه‌ی ئاشکرا و کاره‌ی پەك خه‌رده‌کانی
خوابیان به‌درۆخسته‌وه‌ و له‌بهر ئه‌وه‌یش گالته‌ به‌و به‌لگه‌ ئاشکرایانه‌ ئه‌کەن و باوه‌ریان
بێ‌ناهیته‌ن، ئه‌و سزایه‌ش سه‌خته‌ترین سزایه‌ که‌ هه‌تا هه‌تایه‌ له‌ دۆزه‌خدا.

﴿ اللَّهُ يَبْذُلُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ ثُمَّ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴾ خوای مه‌زن بونه‌وه‌رانی یه‌که‌هجار دروست
کردوه‌ راسته‌وخۆ له‌ خاك و دواتر له‌ دلۆبی ئاوی پیاو وژن و فه‌رمانیان بێ‌ئه‌دا به‌ په‌رستنی
خوا، له‌ پاشا دوا‌ی مردنی ئاده‌میزاد جارێ تر ئه‌یان گیرته‌ له‌ دوا‌روژدا و زیندویان ئه‌کاته‌وه‌، له‌
پاشا ئیوه‌ ئه‌گیرته‌وه‌ بۆ‌لای خوای مه‌زن بۆ‌ په‌رسار و پاداشت و ولام.

﴿ وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يُبْلِسُ الْمُجْرِمُونَ ﴾ وه‌ روژی پاشه‌روژ هات و به‌ریابو تاوانباران
بێ‌ئومید ئه‌بن و په‌ی هۆشی و سه‌رگه‌ردانی رانه‌وه‌ستن و رسوا ئه‌بن و به‌ته‌مای رزگاربون نین.
﴿ وَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ مِّنْ شُرَكَائِهِمْ شُفْعَاءُ وَكَانُوا بِشُرَكَائِهِمْ كَافِرِينَ ﴾ وه‌ ئه‌و روژه‌ بۆ‌ تاوانباران
نیه‌ که‌سانی بۆ‌یان بپاریته‌وه‌ له‌ هاوڕیکانی بت په‌رستیان و رزگاریان بکا له‌سزای ئه‌و روژه‌ و
باوه‌ریان نامته‌ی به‌ هاوبه‌شه‌کانی خۆیان و بیزاریان ئی ده‌رئه‌برن.

﴿ وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يُؤْمِنُ يَتَفَرَّقُونَ ﴾ وه‌ ئه‌و روژه‌ی پاشه‌روژ دیت و په‌یدا ئه‌بێ‌ ئه‌و روژه‌
ئاده‌میزاد له‌یه‌ك جو‌ی ئه‌بنه‌وه‌، باوه‌رداران بۆ‌لایه‌ و بێ‌باوه‌ران بۆ‌ لایه‌تر، هه‌ریه‌که‌یان بۆ‌ جی‌گه‌ی
دیاریکراوی خۆیان.

﴿ فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَهُمْ فِي رَوْضَةٍ يُحْبَرُونَ ﴾ دوا‌یی که‌سانیکی ئه‌وتو
باوه‌ریان هه‌تاوه‌ و کرده‌وه‌ چاکه‌کانیان کرده‌، دوا‌یی ئه‌و که‌سانه‌ له‌ناو باخچه‌ و چیمه‌نه‌کانی
به‌هه‌شتا رانه‌بوین به‌را‌به‌رانی جو‌راوجۆر به‌خۆشی و روی گه‌شه‌وه‌.

﴿ وَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَلِقَاءِ الْآخِرَةِ فَأُولَٰئِكَ فِي الْعَذَابِ مُحْضَرُونَ ﴾ وه‌
که‌سانیکی ئه‌وتو باوه‌ریان نه‌هه‌تاوه‌ و نایه‌ته‌کانی قورئانی ئیمه‌ و گه‌یشتن به‌سزای روژی دوا‌یی
به‌درۆخسته‌وه‌، دوا‌یی ئه‌و که‌سانه‌ ئاماده‌ئه‌کری بۆ‌ ناوسزای ئاگری دۆزه‌خ و رزگاربونیان بۆ‌
نابی.

له‌ پاش ئه‌وه‌ی خوای مه‌زن باسی دانیشتوانی به‌هه‌شت و دانیشتوانی دۆزه‌خی کرد فه‌رمان
ئه‌دا به‌ده‌رپه‌ینی پاکی بۆ‌خوای مه‌زن و په‌رستنی خوا له‌ هه‌مو شه‌و و روژێکا و ئه‌فه‌رموی:

فَسُبْحَانَ اللَّهِ حِينَ تُمْسُونَ
وَحِينَ تَصْبِحُونَ ﴿١٧﴾ وَلَهُ الْحَمْدُ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
وَعَشِيًّا وَحِينَ تُظْهِرُونَ ﴿١٨﴾ يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ
الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَيُمِئِي الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَكَذَٰلِكَ تُخْرَجُونَ

ته‌فسیری زمانا‌کۆبی

﴿ ۱۹ ﴾ وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ خَلَقَكُمْ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ إِذَا أَنْتُمْ بَشَرٌ
تَنْتَشِرُونَ **﴿ ۲۰ ﴾** وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ خَلَقَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ
أَزْوَاجًا لِتَسْكُنُوا إِلَيْهَا وَجَعَلَ بَيْنَكُمْ مَوَدَّةً وَرَحْمَةً
إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يُفَكِّرُونَ **﴿ ۲۱ ﴾** وَمِنْ آيَاتِهِ خَلْقُ
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاخْتِلَافُ السِّنِّكُمْ وَالْوَنُكُمُ إِنَّ
فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِلْعَالِمِينَ **﴿ ۲۲ ﴾** وَمِنْ آيَاتِهِ مَنْأَمُكُمْ بِاللَّيْلِ
وَالنَّهَارِ وَابْتِغَاؤُكُمْ مِنْ فَضْلِهِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ
لِقَوْمٍ يَسْمَعُونَ **﴿ ۲۳ ﴾** وَمِنْ آيَاتِهِ يُرِيكُمُ الْبَرْقَ
خُوفًا وَطَمَعًا وَيُنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَيُخْرِجُ بِهِ الْأَرْضَ
بَعْدَ مَوْتِهَا إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ **﴿ ۲۴ ﴾**
وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ تَقُومَ السَّمَاءُ وَالْأَرْضُ بِأَمْرِهِ ثُمَّ إِذَا دَعَاكُمْ
دَعْوَةً مِنَ الْأَرْضِ إِذَا أَنْتُمْ تَخْرُجُونَ **﴿ ۲۵ ﴾**

﴿ فَسُبْحَانَ اللَّهِ حِينَ تُمْسُونَ وَحِينَ تُصْبِحُونَ ﴾ دواى نيوه پاك و خاوتنى دهر برن بو خواى
مەزن و نوژە كاتنان بكەن كاتنى نيوه چوونە ناو شەوى بە كەردنى نوژى مەغريب و عيشاو كاتنى
نيوه چوونە ناو بەيانى بە كەردنى نوژى بەيانى.

﴿ وَلَهُ الْحَمْدُ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَعَشِيًّا وَحِينَ تُظْهِرُونَ ﴾ وه هەمو سوپاسى بو خواى
مەزەنە لە ناو ئاسمانە كان و ناو زەویدا دواى لادانى خۆر لە ناوەرەستى زەوى و بەر لە ئیوارە نيوه

تەفسیری زمانکۆبی

نویژی عهسر بکهن و کاتی ئیوه چونه نیوهړۆ نویژی نیوهړۆ بکهن. بهو دوو ئایه ته خوی مهزن پینج نویژی پیویست کرده له شهو و رۆژ بکا.

﴿ يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ ﴾ خوی مهزن شتیکی زیندو له مردوی دهرئههینی وهك دهرهینانی ئادهمیزادی له دلۆپی ئاو، مریشك له هیلکه، باوهرداری له بی باوهردی، زانایه له نهزانی و، مردویه له زیندوی دهرئههینی، وینهی دهرهینانی دلۆپی ئاو له ئادهمیزاد، دهرهینانی هیلکه له مریشك، دهرهینانی بی باوهردی له باوهرداری، نهزانی له زانایه. وینهی ئهو شتانه زۆرن.

﴿ وَيُخَيِّبُ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَكَذَلِكَ نُخْرِجُكُمْ ﴾ وه خوا زهوی دوی مردنی ووشکبونی زیندو نه کاتهوه و گیاو رهوکی تیدا سهوز نهکا، ههر بهو جوړهیش ئیوهی ئادهمیزاد زیندو نه کاتهوه و نههترینه دهرهوه دوی مردیان له جیهاندا.

﴿ وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ خَلَقَكُمْ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ إِذَا أَنْتُمْ بَشَرٌ تَنْتَشِرُونَ ﴾ وه هندیکه له بهلگه ئاشکراکان له سهر توانای خوی مهزن که ئیوهی دروست کرده یه کهم جار له خاك، دواپی له دلۆپی ئاوی ئادهم و باوکه کانتان، له پاشا ئیوه بوون به ئادهمیزای و ئیوه بلاو نهبنهوه له زهوی دا و به کاری نههین بۆ سودی خۆتان.

﴿ وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ خَلَقَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا لِتَسْكُنُوا إِلَيْهَا ﴾ وه هندی له بهلگه ئاشکراکان له سهر توانای خوی مهزن که دروستی کرده بۆ سوودی خۆتان له سهر شیوازی خۆتان و له ره گهزی خۆتان ژنه کانتان و، هاوسهره کانتان؛ له بهر ئهوهی ئیوه دانیشن له لایان و بهخوشی و دلشادی پشوبهدهن. نه گهر ژنه کانتان له ره گهزی خۆتان نه بونایه تیگهیشتن و هاوبه شیتان بۆ یه کتری گونجاو نه ئه بو له یه کتری خۆتان به بیگانه دانه نا.

﴿ وَجَعَلَ بَيْنَكُمْ مَوَدَّةً وَرَحْمَةً إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴾ وه خوی مهزن دروستی کرده له نیوان ئیوه و ژنه کانتانا خو شه ویستی و بهزه یی و میهره بانی بۆ یه کتری. بهراستی له دروستکردنی ئیوه بهو جوړه چهن دین بهلگه ی ئاشکرا هدی له سهر توانای خوی مهزن بۆ تاقمی بیرکه نهوه له گه وره یی خوی مهزن. کهواته مه بهست له دروستکردنی ژنان خو شه ویستی و بهزه یی و دۆستایه تییه. نهك رابواردنی ئاژالی.

﴿ وَمِنْ آيَاتِهِ خَلْقُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاخْتِلَافُ أَلْسِنَتِكُمْ وَالْوَبَائِكُمْ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّعَالَمِينَ ﴾ وه هندیکه له بهلگه ناشکراکانی خوی مهزن له سهر توانای خوی دروستکردنی ناسمانه‌کان و زهویی و جیاوازی زمان و رهنگی ئیوه جیاوازیتان له سهر زوری دیاری ناکرین و نایه‌نه ژماره. جیاوازی رهنگ وهك رهشی بۆ سودان و زۆربهی دانیشترانی نه‌فه‌ریقا، زهردی بۆ چین و یابان ز زۆربهی خۆره‌للات، سپه‌تی و سوری بۆ زۆربهی نه‌وروپا، رهنگی مام ناوه‌ندی بۆ رۆژه‌للاتی مام ناوه‌ند. به‌راستی هه‌یه له دروستکردنی ناسمانه‌کان و جیاوازی زمان و رهنگ چه‌ندین به‌لگه‌ی ناشکرا بۆ هه‌مو زانایان و بگه‌ه بۆ هه‌مو بونه‌وه‌ران.

﴿ وَمِنْ آيَاتِهِ مَنَامُكُمْ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَابْتِغَاؤُكُمْ مِّنْ فَضْلِهِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَسْمَعُونَ ﴾ وه هندیکه له به‌لگه‌ی ناشکراکانی خوی مهزن له سهر توانای خوی خه‌وتنی ئیوه له‌شه‌ودا به زۆری و له رۆژدا هه‌ندئ جار بۆ پشوداننان و ماندو ده‌رچوونان و داواکردن و گه‌رانی ئیوه بۆ په‌یداکردنی هۆی ژبانتان به‌زۆری له رۆژدا و که‌مێ جار له شه‌ودا. به‌راستی هه‌یه له خه‌وتن و په‌یداکردنی هۆی ژبانی خۆتان چه‌ندین به‌لگه‌ی ناشکرا بۆ تاقمێ فه‌رموده‌ی خوا بیه‌نن و ناگاداری وهرگرن و گوێ له راستی بگرن.

﴿ وَمِنْ آيَاتِهِ يُرِيكُمُ الْبَرْقَ خَوْفًا وَطَمَعًا ﴾ وه هندیکه له به‌لگه‌ی ناشکراکانی خوی مهزن له سهر توانای خوی مه‌زن نیشانی ئیوه‌ی نه‌دا بزێسکه و چه‌هاخه‌ی هه‌ورا له‌سهر ترساندنێ ئیوه نه‌گه‌ر ئیوه پێوستیتان به بارینی باران نه‌بێ و له‌بهر ئومێد په‌یداکردنی ئیوه بۆ بارینی باران کاتی ئیوه پێوستیتان به باران هه‌بێ.

﴿ وَيُنَزِّلُ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَيُخْجِي بِهِ الْأَرْضَ بَخْرًا تَبَعًا إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴾ وه خوی مه‌زن نه‌تیریتته خواره‌وه له هه‌وری ناسمان ئاوی، دواپی خوی مه‌زن به‌و ئاوه زه‌وی زیندوو نه‌کاته‌وه دوا‌ی مردنی و ووشکبوونی. به‌راستی هه‌یه له بزێسکه‌ی هه‌ور و ناردنه خواره‌وه‌ی باران چه‌ندین به‌لگه‌ی ناشکرا بۆ تاقمێ خاوه‌نی نه‌قل‌بن و بیر له کرداری خوی مه‌زن بکه‌نه‌وه.

﴿ وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ تَقُومَ السَّمَاءُ وَالْأَرْضُ بِأَمْرِهِ ثُمَّ إِذَا دَعَاكُم دَعْوَةً مِّنَ الْأَرْضِ إِذَا أَنتُمْ تَخْرُجُونَ ﴾ وه هندیکه له به‌لگه‌ی ناشکراکانی خوی مه‌زن له سهر توانای خوی که ناسمان و زه‌ویی راوه‌ستانوه به‌و په‌یره‌وه سه‌رسورپه‌ره‌وه که ئیمه ئه‌ی بیه‌وی فه‌رمان و به‌رپه‌ره‌بردنی خۆپه‌وه، ن له پاشا هه‌رکاتی خوی مه‌زن بانگی ئیوه‌ی کرد به‌بانگ کردنی له زه‌وی و گۆره‌کانتانا بۆ زیندو کردنه‌وه‌تان دوا‌ی مردنتان کو‌توپر ئیوه به‌په‌له و به‌زیندوویی له زه‌وی و گۆره‌کانتانا دینه‌ده‌ره‌وه.

وَلَهُمْ فِي السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ كُلُّ لَهٗ قَنِينٌ ﴿٣٦﴾ وَهُوَ الَّذِي يَبْدَأُ الْخَلْقَ

ثُمَّ يَعِيدُهُ وَهُوَ أَهْوَنُ عَلَيْهِ وَلَهُ الْمَثَلُ الْأَعْلَىٰ فِي السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٢٧﴾ ضَرَبَ لَكُمْ مَثَلًا مِّنْ
أَنفُسِكُمْ هَلْ لَّكُمْ مِّن مَّا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ مِّن شُرَكَاءَ فِي
مَا رَزَقْتَكُمْ فَانْتُمْ فِيهِ سَوَاءٌ تَخَافُونَهُمْ كَخِيفَتِكُمْ
أَنفُسَكُمْ كَذَلِكَ نُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿٢٨﴾
بَلِ اتَّبَعَ الَّذِينَ ظَلَمُوا أَهْوَاءَهُمْ بِغَيْرِ عِلْمٍ فَمَنْ يَهْدِي
مَنْ أَضَلَّ اللَّهُ وَمَا لَهُمْ مِّن نَّاصِرِينَ ﴿٢٩﴾

﴿ وَلَهُ مِّن فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ كُلُّ لَه قَانُون ﴾ وه بو خوی مەزنه هەمو کەسێ لێوان
ناسمانه کان و زەویدان، هەمو کەسێ لێوان فەرمانبەر دار و مل کەچی خوی مەزن، هەتا
ئەوانەیش لەخوا یاخین و باوەریان بەخوا نیە ناتوانن لە توانای خوی مەزن دەر بچن.
﴿ وَهُوَ الَّذِي يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ وَهُوَ أَهْوَنُ عَلَيْهِ ﴾ وه خوا کەسێکە ئەوتۆیە یە کەمین جا
بۆنە وەرانی لە نەبۆنە وە هێناوە تە بۆنە وە، لە پاشا دوی مردنیان ئەیانگێڕێشە وە بۆلای خوی و
زیندویان ئەکاتە وە لە پۆزی دوایدا و، گەڕانە وەیان ناسانترە لە سەر خوی مەزن و هیچ شتی
لای خوی مەزن گران نیە.

﴿ وَلَهُ الْمَثَلُ الْأَعْلَىٰ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴾ وه هەر بو خوی مەزنه
هەمو وێنە و کاری بەرز و بەرز لێ ناو ناسمانه کان و زەوی دا، بە جۆری هاوتای نیە و کەس
بەلادە ستر نیە لە خوی مەزن و، خوا زۆر بە دەستەلاتە، هەموو شتی لە جینگەیی شیاوی خویا
دائە نیت.

بێ باوەران گومانیان ئەبرد کە خوی مەزن هاو بەشی هەیه لە بۆنە وەراندای بو پەرستن،
خوی مەزن ئەو کەسانەیی خاوەنی سامان و خاوەنی بەندەن بە درۆ ئەخاتە وە و ئەفەرموی:
﴿ ضَرَبَ لَكُمْ مَثَلًا مِّنْ أَنفُسِكُمْ هَلْ لَّكُمْ مِّن مَّا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ مِّن شُرَكَاءَ فِي مَا رَزَقْنَاكُمْ ﴾
خوی مەزن پونی ئەکاتە وە بو ئێوە وێنە و شتێزێ لە خۆتانە کە نزیکترین شتی لە خۆتان و

دوربۆى مەرزۇن ئايا بۆ ئۆيۈ ھەيە لە بەندە كانتانا ھىچ كەسى لىھوان بىنە ھاوبەشى ئۆيۈ لەو سامان و دارايىە ئىمە بەخشىومانە بە ئۆيۈ؟ بىگومان نىە.

﴿ فَأَنْتُمْ فِيهِ سَوَاءٌ تَخَافُونَهُمْ كَخِيفَتِكُمْ أَنْفُسَكُمْ ﴾ دوايى ئۆيۈ سەربەست و بەندە كانتان يە كسانىن لەو سامانەدا، ئۆيۈ ئەترىن بەندە كانتان بىنە ھاوبەشى ئۆيۈ لە دارايىە كانتانا دەست كارى دارايىە كانتان بىكەن وەك خۆتان ھەروەك ئەترىن لە جگەى خۆتان ئەوانىش بىنە ھاوبەشى ئۆيۈ لە سامانە كانتانا و دەست كارى بىكەن وەك ئۆيۈ بە جۆرىكى ناپەرەۋا بەبى رەزامەندى خۆتان، ئەگەر بەندە كانتان و جگەى خۆتان خۆيان بىكەن بە ھاوبەش لە سامانە كانتانا خۆتان بە رسوا و بى نرخ دائەنن، ئىز ئۆيۈ بەبى بەلگە چۆن ئۆيۈ ھاوبەش بۆ خرا دائەنن؟

﴿ كَذَلِكَ نَفْصُلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴾ ھەر بەو جۆرەى ئىمە رووغان كەدەو بۆ ئۆيۈ ئىمە روونى ئەكەبندە چەندىن بەلگەى ئاشكرا لەسەر توانا و بى ھاوبەشى خۆمان بۆ تاقمى خاۋەنى ئەقلن و تەماشى ئەو بەلگە بىكەن.

﴿ بَلِ اتَّبَعَ الَّذِينَ ظَلَمُوا أَهْوَاءَهُمْ بِغَيْرِ عِلْمٍ فَمَنْ يَهْدِي مَنْ أَضَلَّ اللَّهُ وَمَا لَهُمْ مِنْ نَاصِرِينَ ﴾ بەلگە كەسانىكى ئەوتۇ لە بى باۋەرەن سەمىيان لەخۆيان كەدەو، بە ھاوبەشدانان بۆ خوا دواى ئارەزۋى خۆيان كەوتوون و بەبى ئەۋەى بزانن بەشتى پىۋىستە لەسەريان بەرانسەر بە خۋاى مەزەن لە دانانى خوا بە تەنھا. دوايى چ كەسىكە راموبى كەسى بكا خۋاى مەزەن رېگەى راستى لى وون كەدەبى و بۆ ئەو كەسانە نىە ھىچ كەسى يارىدەيان بدا بۆلاى رېگەى راست. بىگومان خۋاى مەزەن رېگەى چاك و خرابى بۆ ديارىكەردوون. بەلام خۆيان رېگەى خرايان گرتە.

فَاقِمْ وَجْهَكَ لِلدِّينِ
حَنِيفًا فِطْرَتَ اللَّهِ الَّتِي فَطَرَ النَّاسَ عَلَيْهَا لَا تَبْدِيلَ لِخَلْقِ
اللَّهِ ذَلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ وَلَنْ كُنَّ أَكْثَرُ النَّاسِ
لَا يَعْلَمُونَ ﴿ ٢٠ ﴾ مَنِيبِينَ إِلَيْهِ وَاتَّقُوهُ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ
وَلَا تَكُونُوا مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿ ٢١ ﴾ مِنَ الَّذِينَ فَرَّقُوا
دِينَهُمْ وَكَانُوا شِعَاعًا كُلَّ حِزْبٍ بِمَا لَدَيْهِمْ فَرِحُونَ ﴿ ٢٢ ﴾

﴿ فَأَقِمْ وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفًا ﴾ دواپی تو دواپی نایینی راستی ئیسلام بکهوه روی خوت راوهستیته بوی و یه کیتی خواپی مذن رن بکهروه به جورئ له ههمو نایینی لاده بولای نهو نایینه پاکه.

﴿ فَطَرَهُ اللَّهُ الْبَاطِنَ الَّذِي فَطَرَ النَّاسَ عَلَيْهَا ﴾ تو دواپی نایینکی پاکی خواپی مذن بکهوه و دهستی لی بدرمهده ، ناین رهوشتیکی پاکی نهوتویه خواپی مذن نادهمیزادی لهسهر نهو نایینه پاکه دروست کردوه به گویرهی سروشت که نایینکه خواپی مذن بهتهنها و بی هاوبهش دانهنی.

﴿ لَا تَبْدِيلَ لِخَلْقِ اللَّهِ ﴾ هیچ گورانئ بو بوونهورانی خواپی مذن نیسه، ههرکهسی خوا بهختیاری بو دیاریکردبی بی فرمانی خوا ناکا، ههرکهسی خراپه بوخوی ههلبیژی بی اختیار نابی، گورانیش بو نهو نایینه پاکهی خوا نیه.

﴿ ذَلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ ﴾ نهو شتهی خواپی مذن پیوستی کردوه لهسهر بهندهکانی خوی نایینکی راسته و گومانی تیدا نیه.

﴿ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴾ وه بهلام زورتری نادهمیزاد نازان و بیروبوچونی خویان لهسهر زانستی بیگومانی راستی داناین. نهو نایته نامازهیه بولای نهوی خواپی مذن پیوستی کردوه لهسهر بهندهکانی خوی به کردار و به گفتوگو پایهندی نایینی پاکی ئیسلام بین، چونکه نایینکی راسته و خوار و خیتی تیدا نییه.

﴿ مُبِينٌ إِلَيْهِ وَآفَاقُهُ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَلَا تَكُونُوا مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴾ پیوسته ئیوهی نادهمیزاد بولای نایینی خواپی مذن بگهړینهوه و لهخوا بترسن و خوتان پاریژن لهبی فرمانی خوا و ئیوه نویژه کانتان بکهن، چونکه یادی خویان تیدایه و ئیوه لهو کهسانه دوورین هاوبهش بوخواپی مذن دانهنن و نایینی پاک بهرستن.

﴿ مِنَ الَّذِينَ فَرَّقُوا دِينَهُمْ وَكَانُوا شِيعًا كُلُّ حِزْبٍ بِمَا لَدَيْهِمْ فَرِحُونَ ﴾ لهو بت پهستانهی نهوتو مهن نایینی خویانیاں پارچه پارچه کردوه و بهگویرهی مهبهستی خویان شتی خراپ و نارهوایان خستهته ناوی، بون به تاقم تاقم و بیروبوچونیان له یه کتری جیواوازه و ههریه کهیان لهوی تریان بیژان و ههمو تاقمیکیان بهو بیروباوهره لایانه شادمان و دلخوشن، گومانیاں وایه نهوی لای خویانه راسته به تهنها.

وَإِذَا مَسَّ النَّاسَ ضُرٌّ دَعَوْهُمْ مُبِينَ إِلَيْهِ ثُمَّ إِذَا آذَقَهُمْ
مِنْهُ رَحْمَةً إِذَا فَرِيقٌ مِنْهُمْ بِرَبِّهِمْ يُشْرِكُونَ ﴿٣٣﴾ لِيَكْفُرُوا بِمَا
ءَانَيْنَهُمْ فَمَتَّعُوهُمْ وَفَسَوْفَ تَعْلَمُونَ ﴿٣٤﴾ أَمْ أَنزَلْنَا عَلَيْهِمْ

سُاطَنَانَا فَهُوَ بِتَكَلُّمٍ بِمَا كَانُوا بِهِ يُشْرِكُونَ ﴿٣٥﴾ وَإِذَا أَذَقْنَا
النَّاسَ رَحْمَةً فَارْحُوا بِهَا وَإِنْ تُصِيبْهُمْ سَيِّئَةٌ بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ
إِذَا هُمْ يَقْنَطُونَ ﴿٣٦﴾ أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ
وَيَقْدِرُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٣٧﴾ فَآتَ ذَا الْقُرْنَيْنِ
حَقَّهُ وَالْمَسْكِينِ وَابْنَ السَّبِيلِ ذَلِكَ خَيْرٌ لِلَّذِينَ يُرِيدُونَ
وَجْهَ اللَّهِ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿٣٨﴾ وَمَاءَ آتَيْتُم مِّن رَّبًّا
لَّيْرَبُوا فِي أَمْوَالِ النَّاسِ فَلَا يَرَبُّوا عِنْدَ اللَّهِ وَمَاءَ آتَيْتُم مِّن زَكَاةٍ
تُرِيدُونَ وَجْهَ اللَّهِ فَأُولَئِكَ هُمُ الْمُضْطَعِفُونَ ﴿٣٩﴾ اللَّهُ الَّذِي
خَلَقَكُمْ ثُمَّ رَزَقَكُمْ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يُحْيِيكُمْ هَلْ مِنْ
شُرَكَائِكُمْ مَّنْ يَفْعَلُ مِنْ ذَٰلِكُمْ مِّن شَيْءٍ سُبْحَنَهُ وَتَعَالَى
عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٤٠﴾

﴿ وَإِذَا مَسَّ النَّاسَ ضُرٌّ دَعَوْا رَبَّهُمْ مُنِيبِينَ إِلَيْهِ ﴾ وه هدر کاتی نازاری توشی ئاده میزاد بیوابه
له گرانی و هه زاری و نه خوشی نه پارانوه له پهروه ردگاری خویان نه گه پارانوه بولای خوی
مهن به نیازی پاکه وه.

﴿ ثُمَّ إِذَا أَذَقَهُمْ مِنْهُ رَحْمَةً إِذَا فَرِيقٌ مِّنْهُمْ بِرَبِّهِمْ يُشْرِكُونَ ﴾ له پاشا کاتی پهروه ردگار
بهوانی بیه خشایه دوی نهو نازاره له لایدن خویوه چاکه یه و نازاره کدی له سهر هه لنه گرتایه
کو تو پر تاقمی له وان هاوبه شیان داندنا بز پهروه ردگاری خویان.

﴿ لِيَكْفُرُوا بِمَا آتَيْنَاهُمْ فَتَمَتَّعُوا فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ ﴾ نهجامی نهوان به جورئ بو سوپاسی شتی نه کهن ئیمه به وانان به خشیوه دوابی نهوان رابورن به بی سوپاسی خویانهوه کهمی، دوابی ئیوه نهزانن به نهجامی رابواردنی خوتان چون نهبی؟

﴿ اَمْ اَنْزَلْنَا عَلَيْهِمْ سُلْطٰنًا فَهُوَ يَتَكَلَّمُ بِمَا كَانُوا بِهِ يُشْرِكُونَ ﴾ ئایا ئیمه ره وانهمان کرده به سهر بی باورهانا به لگهیه یان نامدیه، دوابی نهو نامدیه گفت و گو بکا به شتی نهو تاقمه نهیکه به هاوبهش بو ئیمه و بلی: هاوبهش دانان راسته؟

﴿ وَاِذَا اَدْقْنَا النَّاسَ رَحْمَةً فَرِحُوا بِهَا وَإِنْ تُصِيبُهُمْ سَيِّئَةٌ بِمَا قَدَّمَتْ اَيْدِيهِمْ اِذَا هُمْ يَقْنَطُونَ ﴾ وه هدر کاتی به خشییتمان به نادهمیزاد چاکهیه له تندرستی و دارایی فراوان شادمان نهبون بهو چاکهیه و له خویان بابی نهبون و، نهگر توشی نهوان بیئ بازار و خراپهیه بههوی شتیکهوه خویان کردویانه له بی فرمانی خوی مهزن کوتوپر نهوان بیئ ئومید نهبن له میهره بانی خوا و بهرستی خوا جی به جی ناکه.

﴿ اَوَلَمْ يَرَوْا اَنَّ اللّٰهَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَآيٰتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴾ ئایا دانیشتوانی مه که نهیانزانیوه به راستی خوی مهزن فراوان نهکا چاکه و دارایی و خوارده مهنی بو کهسی ئاره زوی هه بی و کهمی نه کاتهوه بو کهسی ئاره زوی هه بی. به راستی هدیه له فراوانکردن و کهم کردنی سامان بو کهسانی ئاره زوی هه بی چهندين به لگه ی ئاشکرا له سهر توانای خوی مهزن بو تاقمی باوره بهیئن به فرمانه کانی خوی مهزن.

﴿ قَاتِ ذَا الْقُرْبٰی حَقَّهٗ وَالْمَسْكِيْنَ وَاَبْنَ السَّبِيْلِ ﴾ دوابی تو بیه خشه به خزمانی نزکی خوت و ههزار و میوان و کاروانی مافه کانی خویان له زه کات و دهستی کهوتی تر و دارایی موسلمانان به گشتی.

﴿ ذٰلِكَ خَيْرٌ لِّلَّذِيْنَ يُرِيْدُوْنَ وَجْهَ اللّٰهِ وَاُوْلٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴾ به خشینی نهو مافه بهو کهسانه و بهو کهسی دووره له دارایی خوی چاکره بو کهسانیکی نهوتو نیازبان رهزامهندی خوی مهزن بی بهو کاره ی نهیکه و، نهو کهسانه نهواندن سهر نه کهون و رزگاریان نه بی له سزای ههردو جیهان.

﴿ وَمَا آتَيْتُمْ مِّنْ رَبٍّ اَلَيْسَ لِّرَبِّكَ اَمْوَالُ النَّاسِ فَلَا يَرْتُوْ عِنْدَ اللّٰهِ ﴾ و هدرشتی ئیوه به خشییتمان به جگه ی خوتان له دیاری و شتی تر له خوارده مهنی و بهرگ و له بهر نهوه دارایی ئیوه زورتر بی بههوی دارایی جگه ی خوتان، دوابی دارایی ئیوه گهشه ناکات لای خوی مهزن و زورتر نابی، بو نمونه تو دیاری بهک یا جگه ی دیاری پینشکesh بکه ی به جگه ی خوت یا یارمه تی بده ی له بازارگانی و جگه ی بازارگانیدا، بو نهو کهسه بیه خشی بهتو زورتر لهوه ی تو نهیده ی بهو کهسه نهو کاره ی تو بهو جزره نه پاداشتی چاکه ی بو تو نه بی لای خواوه نه سزایش نهدرییت چونکه قهدهغه نیه.

بو زانین: سود = (ربا) دوو جور: جوریکیان قهدهغه نیه، به وینه ی نهو سوده ی لهم ئایه تدا باسی کرا، جورئ ترین هدیه قهدهغه یه و له گوناوه گهوره کانه، وهك نهو سوده ی له ئایه تی (۲۷۵) ی سوره تی نهلبه قهره دا باسی کراوه.

﴿ وَمَا آتَيْتُمْ مِنْ زَكَاةٍ تُرِيدُونَ وَجْهَ اللَّهِ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُضْعِفُونَ ﴾ وه هدرشتی ئیوه به خشییبتان له زه کات ئیوه مدهستان ره زامدندی خوی مدزن بی و به نیازی سودی تایه تی و باسکردنتان نه بی، دوا بی نه و که سانه چاکه کان بویان دوو پات نه کرتیه وه لای خوی مدزن به چندین نه ندازه.

﴿ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَكُمْ ثُمَّ رَزَقَكُمْ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يُحْيِيكُمْ ﴾ خوی مدزن که سیکی نه و تویه ئیوه دروست کردوه، له پاشا ئیوه ی به خیر کردوه و خوارده مهنی پی به خشییون و له پاشا ئیوه نه مریتی دوا بی کوتابی پی هانتی ته مهنی دیاری کراوتان، له پاشا دوا ی مردن له رژی دوا بی زیندوتان نه کاته وه بۆ پر سبار و وه لام و وه رگرتنی پاداشت و توله.

﴿ هَلْ مِنْ شُرَكَائِكُمْ مَنْ يَفْعَلُ مِنْ ذَلِكُمْ مِنْ شَيْءٍ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴾ نایا له و بتانه ی که ئیوه نه یان که ن به هاو بهش بۆ خوا و ئیوه نه یان په رستن له جگه ی خوی مدزن که سی هدی نه و شتانه بکا و ئیوه دروست بکا و به حیوتان بکا بتاغرتی و زیندووتان بکاته وه، پاکی و بالادهستی و دوری بۆ خوا به له شتی ئیوه بی که ن به هاو بهش بۆ خوی مدزن.

ظَهَرَ الْفَسَادُ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ بِمَا كَسَبَتْ

أَيْدِي النَّاسِ لِيُذِيقَهُمْ بَعْضَ الَّذِي عَمِلُوا لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٤١﴾

قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلُ

كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُشْرِكِينَ ﴿٤٢﴾ فَأَقْرَ وَجْهَكَ لِلدِّينِ الْقِيمِ مِنْ

قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ يَوْمٌ لَا مَرَدٍّ لَهُ مِنْ اللَّهِ يَوْمَئِذٍ يَصْدَعُونَ ﴿٤٣﴾ مَنْ

كَفَرَ فَعَلَيْهِ كُفْرُهُ وَمَنْ عَمِلَ صَالِحًا فَلَا نَفْسَ لَهُ يَمْهَدُونَ ﴿٤٤﴾

لِيَجْزِيَ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنْ فَضْلِهِ ؕ إِنَّهُ لَا يُحِبُّ

الْكَافِرِينَ ﴿٤٥﴾

﴿ ظَهَرَ الْفَسَادُ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ بِمَا كَسَبَتْ أَيْدِي النَّاسِ ﴾ خرا به و گرانی و که م بارانی و بی سدو زایی و زبانی باز رگانی و مردنی گیانداران بلا و بۆ ته وه له ناو زهوی و له ناو ده ریادا به هوی

شتیکهوه نادهمیزاد کردوویانه له بی فهرمانی خوی مهزن . هدر شتی خوی مهزن قهدهغه کردبی کردنی نهو شته تاوان و خراپهیه له زهوی دا. به ویندی جهنگ و ستم و پروتالی ژنان و داوین پیسی و خواردنهوهی مدی و کردنی قومار و سوکایهتی کردن به پهرستی خوی مهزن، ههروهها شتی تریش.

﴿ لِيُذِيقَهُمْ بَعْضَ الَّذِي عَمِلُوا لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴾ لهبهر نهوهی خوی مهزن بجهژتی بهوان سزای هندی لهو کارهی نهوتو بی باوههوان کردویانه له جیهاندا. بیگومان سزای دوا روزه گرانته بو نهوهی نهوان لهو کاره خراپانه بگهرینهوه و رووبکهنه خوا پهرستی.

﴿ قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلُ كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُشْرِكِينَ ﴾ تو بلی به بت پهرستان: ئیوه برۆن و بگهرین بهناو زهوی دا، دواپی ئیوه تهماشا بکهن چۆن بوه و به چ جوړی بوه کوتایی پنهانی کهسانیکی نهوتو له پیش نهوانهوه بسوون و جیگه کانیاں چۆل و هۆله، زۆر لهوانی پیشو هاوبه شبان بو خوا دانابو، دواپی خوی مهزن ههموویانی لهناو بردن.

﴿ فَأَقِمْ وَجْهَكَ لِلدِّينِ الْقَاسِمِ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ يَوْمٌ لَا مَرَدَّ لَهُ مِنَ اللَّهِ يَوْمَئِذٍ يُصْذَعُونَ ﴾ دواپی تو: دواپی ئاینیکی راست بکهوه و روی خۆتی بو دانای و لهو ناینه لانهدهی له پیش هاتی روزهی کهی که روزهی دواپیه کهس توانای نیه خوی لهو روزه لادا، بیگهرینهوه و هاتی نهو روزه لهلای خوا وه هاتوه، لهو روزه دا نادهمیزاد جوپی نهبنهوه له یه کتری، باوههوانان بۆلای بهههشت و بی باوههوانیش بۆلای دۆزهخ.

﴿ مَنْ كَفَرَ فَعَلَيْهِ كُفْرُهُ وَمَنْ عَمِلْ صَالِحًا فَلِأَنْفُسِهِمْ يَمْهَدُونَ ﴾ هدر کهسی باوههوانی نههینایی، دواپی سزای بی باوههوانی یه کهی لهسهر خۆیهتی و، هدر کهسانیک کردهوهی چاکیان کردبی، دواپی جیگهیهکی چاکیان بوخویان ناماده کرده که بهههشته بو روزهی دواپی و لهو جیگهیهدا دانهیشن.

﴿ لِيَجْزِيَ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنْ فَضْلِهِ إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْكَافِرِينَ ﴾ نادهمیزاد لهیهک جوپی نهبنهوه لهبهر نهوهی خوی مهزن پاداشتی کهسانیکی نهوتو بداتهوه باوههوانان هیناوه و کردهوه چاکه کانیاں کردوه له پاداشت و بهخشش و چاکه خوی مهزن . به راستی خوی مهزن بی باوههوانی خوش ناوی.

وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ يُرْسِلَ الرِّيَّاحَ مُبَشِّرَاتٍ وَلِيُذِيقَكُمْ مِنْ رَحْمَتِهِ وَلِتَجْرِيَ الْفُلُكُ بِأَمْرِهِ وَلِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٤٦﴾ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ رُسُلًا إِلَى قَوْمِهِمْ فَجَاءَهُمْ

بِالْبَيِّنَاتِ فَانْقَمْنَا مِنَ الَّذِينَ أَجْرُمو أَوْكَانَ حَقًّا عَلَيْنَا نَصْرُ
 الْمُؤْمِنِينَ ﴿٤٧﴾ اللَّهُ الَّذِي يُرْسِلُ الرِّيحَ فَثِيرُ سَحَابًا فَيَبْسُطُهُ
 فِي السَّمَاءِ كَيْفَ يَشَاءُ وَيَجْعَلُهُ كِسْفًا فَنَرَى الْوَدْقَ يَخْرُجُ مِنْ
 خِلَالِهِ فَإِذَا أَصَابَ بِهِ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ إِذَا هُمْ يَسْتَبْشِرُونَ
 ﴿٤٨﴾ وَإِنْ كَانُوا مِنْ قَبْلِ أَنْ يُنْزَلَ عَلَيْهِمْ مِنَ قَبْلِهِ لَمُبْلِسِينَ
 ﴿٤٩﴾ فَانْظُرْ إِلَى آثَرِ رَحْمَتِ اللَّهِ كَيْفَ يُحْيِي الْأَرْضَ بَعْدَ
 مَوْتِهَا إِنَّ ذَلِكَ لَمُحْيِي الْمَوْتَى وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٥٠﴾
 وَلَئِنْ أَرْسَلْنَا رِيحًا فَرَأَوْهُ مُصْفَرًّا لَظَلُّوا مِنْ بَعْدِهِ يَكْفُرُونَ
 ﴿٥١﴾

﴿ وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ يُرْسِلَ الرِّيحَ مُبَشِّرَاتٍ وَلِيَذِيقَكُمْ مِنْ رَحْمَتِهِ ﴾ وه هه ندیکه له بهلگه
 ناشکراکانی خوی مهزن له سهر توانای خوی که بایه کانی باشور و باکور و خورهلات ره وانه
 نه کا موزده نه دهن به بارینی بارانی ئیوه زور ناره زومندن بو بارینی، بو نه ویش بیه خشی به ئیوه
 هه ندی له چاکه و میهره بانی خوی له هه رزانی روناکی بو دانیشتون.
 ﴿ وَلِتَجْرِيَ الْفُلُکَ بِأَمْرِهِ وَلِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴾ وه بو نه ویش نهو بایانه
 که شتیبه کان بیهن به ناو ناودا به هوئی ده ستوری خوی مهزن به گویره ی ناره زوی خوتان و بو
 نه ویش ئیوه پهیدا بکه نه له چاکه ی خوی مهزن نه وی بتانه وئی له بازرگانی و گواسته وه ی
 کهل و پهلتان و بو نه ویش ئیوه سوپاسی گه وره یی خوی مهزن بکه نه و په رستن و به یه کی
 دانین.

﴿ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ رُسُلًا إِلَى قَوْمِهِمْ فَجَاؤُوهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ ﴾ و به راستی ئیمه ره وانه مان
 کرده له پیش تو و چه ندین پیغمبر بولای تاقمه که ی خویان، دواپی چووبوون بولایان به
 چه ندین بهلگه ی ناشکرا له سهر نه وی راست نه که نه و نیراوی خوی مهزن.

﴿ فَانْتَقَمْنَا مِنَ الَّذِينَ أَجْرَمُوا وَكَانَ حَقًّا عَلَيْنَا نَصْرُ الْمُؤْمِنِينَ ﴾ دواپی ئیمه تۆلهمان کرده وه له که سانیکی ئه و تۆ تاوانباریان کردبوو به بهرده و امیان له سهر بی باوه ری و بی فه رمانی و نازاردانی پیغمه مره کانیان و پیوسته له سهر ئیمه یارمه تی دانی باوه رداران له پیغمه مهران ئه و که سانه له گه لیان.

﴿ اللَّهُ الَّذِي يُرْسِلُ الرِّيَّاحَ فَتُثِيرُ سَحَابًا فَيَنْسُطُهُ فِي السَّمَاءِ كَيْفَ يَشَاءُ ﴾ خوای مه زن که سانیکی ئه و تۆ یه بایه کان ره وانه ئه کا، دواپی ئه و بایانه هه وره کان که له هه لمی ئاو په یدا ئه بن به هوی گهرمایی تیشکی خۆره وه دواپی خوای مه زن ئه و هه ورانه بلا و نه کاته وه و پارچه پارچه یان ئه کا و هه ر پارچه یه کیان ره وانه ئه کا بۆلای هه ر جیگه یه چۆن خوای مه زن ئاره زۆی هه بی.

﴿ وَيَجْعَلُهُ كِسْفًا فَنَرَى الْوَدْقَ يَخْرُجُ مِنْ خِلَالِهِ ﴾ وه خوای مه زن ئه و هه وره ئه گهری به چه ند پارچه یه ک، هه ر پارچه یه کیان ره وانه ئه کا بۆلای جیگه یه، دواپی تۆ باران ئه بی دۆب دۆب دینه خواره وه له ناو هه وره وه.

﴿ فَإِذَا أَصَابَ بِهِ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ إِذَا هُمْ يَسْتَبْشِرُونَ ﴾ دوواپی خوای مه زن ئه و بارانه ی گه یانده شار و خاك و كشت و كالى كه سێ ئاره زۆی هه بی له به نده کانی خۆی کو تو پر ئه و به ندانه ی خوا شادمان و دلخۆش ئه بن و موژده ئه دهن به یه کزی.

بۆ زانین: بێگومان ئه و بارانه ی خوای مه زن دروستی کرده جیاوازن له یه کزی له باره ی زۆری و که می، له بون و له نه بون به گوێره ی جیاوازی بایه کان هه یانه به بهرده وامی ئه و بایانه هه ن، هه یانه ئه و بایانه له کاتیکی تاییه تیدا په یدا ئه بی، هه ر به و جو ره یش باران ئه بارئ: له هه ندی جیگه دا بهرده وامه و هه مو کاتی ئه بارئ وه ك کیشه وری ئه مریکای باکور و باشور و خۆرئاوای کیشه وری ئه وروپا، له شوینه کانی هیلئ ناوه راستی زه و ی هه ر له هاویندا باران ئه بارئ و پێی ئه و ترئ: بارانی وه رزی، له هه ر یه کانی ده ریای سه ی ناوه راست له زستانا باران ئه بارئ، جیگه ده شتاییه کان به که می بارانیان لی ئه بارئ، ئه وانه هه مو یان به گوێره ی ویستی خوای مه زنه.

﴿ وَإِنْ كَانُوا مِنْ قَبْلِ أَنْ يُنْزَلَ عَلَيْهِمْ مِّنْ قَبْلِهِ لَمُبْلِسِينَ ﴾ وه به رآستی دانیشه وانی ئه و شوینانه له پیش ئه وه ی که باران بیاری به سه ریانا له پیش په یدا بوونی هه ورو باران بی ئومید بوون له بارانی باران و جاوه روانی پارانیان ئه کرد.

﴿ فَانْظُرْ إِلَى آثَارِ رَحْمَتِ اللَّهِ كَيْفَ يُخْفِي الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا ﴾ دواپی تۆ ته ماشا بکه بۆلای نیشاکانی باران دوا ی بارینی که چاکه ی خوای مه زنه چۆن خوای زه و ی زیندوو ئه کاته وه.

دوا ی مردنی و ووشکبونی به هوی بارانه وه سه وز هه لئه گهری به ره ووه ك و دره خته کانیه وه. ﴿ إِنَّ ذَلِكَ لَمُخْيِي الْمَوْتِ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴾ به رآستی ئه و ده سه تله تده ی زه و ی زیندوو کرده ته وه دوا ی مردن و ووشکبونی هه ر ئه و که سه ی مردووان زیندوو ئه کاته وه له رۆژی دوا پیدا و خوای مه زن ده سه تله تی به سه ر هه مو شتیکا هه یه و خاوه نی توانایه.

﴿ وَلَئِنْ أَرْسَلْنَا رِجَالًا مُّصَفَّرًا لِّظُلُومٍ مِّنْ بَعْدِهِ يَكْفُرُونَ ﴾ و ه نه گهر نیمه بایه کمان ره وانه بگردایه چاکه‌ی تپدا نه بویه و ه دوری پیدانه گردایه، دواپی نه و بی باوه رانه کشت و کالی خویانیان نه بینی زهر دپوه گهر آن بی باوه به و چاکانه‌ی خوی مه زن به خشپووی بدوان له و وه بدر له کاتی هدر زانیدا و سوپاسیان نه کردن.

فَإِنَّكَ لَا تَسْمَعُ الْمَوْتَى وَلَا تَسْمَعُ الضُّمَّةَ الدَّعَاءَ إِذَا وَلَّوْا مُدْبِرِينَ ﴿٥٢﴾ وَمَا أَنْتَ بِهَادٍ الْعَمَىٰ عَنْ ضَلَالَتِهِمْ إِنْ تُسْمِعُ إِلَّا مَنْ يُؤْمِنُ بِآيَاتِنَا فَهُمْ مُّسْلِمُونَ ﴿٥٣﴾ * اللَّهُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ ضَعْفٍ ثُمَّ جَعَلَ مِنْ بَعْدِ ضَعْفٍ قُوَّةً ثُمَّ جَعَلَ مِنْ بَعْدِ قُوَّةٍ ضَعْفًا وَشَيْبَةً يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَهُوَ الْعَلِيمُ الْقَدِيرُ ﴿٥٤﴾ وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يُقْسِمُ الْمُجْرِمُونَ مَا لَبِثُوا غَيْرَ سَاعَةٍ كَذَلِكَ كَانُوا يُؤْفَكُونَ ﴿٥٥﴾ وَقَالَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ وَالْإِيمَانَ لَقَدْ لَبِثْتُمْ فِي كِتَابِ اللَّهِ إِلَى يَوْمِ الْبَعْثِ فَهَذَا يَوْمُ الْبَعْثِ وَلَكِنَّكُمْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٥٦﴾ فَيَوْمَئِذٍ لَا يَنْفَعُ الَّذِينَ ظَلَمُوا مَعذِرَتُهُمْ وَلَا هُمْ يُسْتَعْتَبُونَ ﴿٥٧﴾ وَلَقَدْ ضَرَبْنَا لِلنَّاسِ فِي هَذَا الْقُرْآنِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ وَلَئِنْ جِئْتَهُمْ بِآيَةٍ لَيَقُولَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا مُبْطِلُونَ ﴿٥٨﴾ كَذَلِكَ يَطْبَعُ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٥٩﴾ فَأَصْبِرْ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَلَا يَسْتَخِفَّنَكَ الَّذِينَ لَا يُوقِنُونَ ﴿٦٠﴾

﴿ فَإِنَّكَ لَا تَسْمَعُ الْكَلِمَاتِ وَلَا تَسْمَعُ الصَّوْتِ الدَّعَاءِ ﴾ دواپی به راستی تو ناتوانی گفت و گوی خوت بیستی به مردوان، نهو بی باوه رانه وهك مردووان تهمن خوارنابن، بیستیش نزمیتری هدهستی مروفایه تیه و، تو ناتوانی دهنگی خوت بیستی به ناده میزاده که ره کان بتهوی بانگی بکهی.

﴿ إِذَا وَلَّوْا مُدْبِرِينَ ﴾ کاتی نهو بی باوه رانه واز بهین له باوه رهیئان به توو پشت بکه نه راستی و رونه کن بو لای تو به جزوی بیانهوی راستی بیسن نهو بی باوه رانه وهك که ره وانه و دلیان مردووه له ناستی راستی.

﴿ وَمَا أَنْتَ بِهَادِي الْعَمَىٰ إِنَّ تَسْمَعُ إِلَّا مَنْ يُؤْمِنُ بِآيَاتِنَا فَهُمْ مُسْلِمُونَ ﴾ وه تو توانای شاره زایی کردنی که سانیکت نی به کویرین و ریگهی نه بین لایان بدهی له گومرایی خویان، گفتوگوی تو نابسن و کاریان تی ناکا، تو ناموزگاری خوت نایستی بهو بی باوه رانه مه گهر که سی بیستی باوه رهیئتی به ناوه رزکی نایه ته کانی قورنای نیمه، دواپی نهوان فرمانبرداری شتی بن تو فرمانیان بی نه دهی.

﴿ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ ضَعْفٍ ثُمَّ جَعَلَ مِنْ بَعْدِ ضَعْفٍ قُوَّةً ﴾ خوی مه زن که سینی نهو تو تیه ئیهی دروست کردو له شتیکی لاوازو بی نرخ وهك دلوی ناو له پاشا پلهیه له خوی مه زن هیژ وتوانا و نهقلی به خشی به ئیه له دوی نهو لاوازییهی ههتان بوو بونه خاوهن توانا و به ریوه بردنی کاری خومان.

﴿ ثُمَّ جَعَلَ مِنْ بَعْدِ قُوَّةٍ ضَعْفًا وَشَيْبَةً يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَهُوَ الْعَلِيمُ الْقَدِيرُ ﴾ له پاشا خوی مه زن ئیه نه گریته وه له دوی نهو هیژ و توانا و نهقله وه بولای لاوازیه تر بو لای پیری و لاوازی لهش و نهقل، خوی مه زن دروست نهکا شتی ناره زوی هه بی له لاوازی و هیژ و گهنجی و پیری و خوا نه زانی به شتی چاکبی بو هه مو بو نه وه ران، توانای هدی به گورانی هه موو شتی و لا بردنی شتی و دانانی شتی تر له جیگه یا.

﴿ وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يُقْسِمُ الْمُجْرِمُونَ مَا لَبِثُوا غَيْرَ سَاعَةٍ كَذَلِكَ كَانُوا يُؤْفَكُونَ ﴾ وه رژی پیدای نه بی رژی دواپی و راکردنی ناده میزاد بو وهستان له خزمهت خوادا تاوانباران سویند نه خون له جیهاندا نه ماوندته وه ماوهیه کی که نه بی، هه ره جو ره لایاندا بوو له شتی چاکه ی نهوانی تیدابو باوه ریان به رژی دواپی نه هیئابوو، ههروایش له رژی دواپیدا سویند نه خون، ماوهیه کی که له جیهاندا ماوندته وه.

﴿ وَقَالَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ وَالْإِيمَانَ لَقَدْ لَبِثُمْ فِي كِتَابِ اللَّهِ إِلَى يَوْمِ الْبَعْثِ ﴾ وه که سانیکی نهو تو به خشرابوو بهوان زانیاری راستی و باوه رهیئان به خوی مه زن له پیغه مبه ران و فریشته کان ووتیان به راستی له نامه ی خوی مه زندا تو مار کراوه، وه ماوهیه خوی وسته یه تی عینیته وه له جیهاندا نهو ماوهیه یش فرمانی پندراوه به سه ری بهن له گوره کانتانا لای زانیاری

خوایه و کهس نایزانی، ئیتر سودی له سویند خواردنی ئیوه دا نیه چهنده له گۆره کانتانا ماونه تهوه، ئیوه برواتان بهم رۆژه نه بو.

﴿ فَهَذَا يَوْمُ الْبَعْثِ وَلَكِنَّكُمْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴾ دواپی ئهم رۆژی زیندوبونهوهیه نهو رۆژهیه ئیوه برواتان پی نه بوو، بهلام ئیوه نه تان نه زانی توشی ئهم رۆژه نه بن و کویر و کهربوون و راستیتان نه ئه بیست و نه تان نه بینی.

﴿ قَيَوْمٍ لَا يَنْفَعُ الَّذِينَ ظَلَمُوا مَغْدِرَتُهُمْ وَلَا هُمْ يُسْتَعْتَبُونَ ﴾ دواپی لهم رۆژه دا بیانو هینانهوهی بی باوه ران سود به کهسانیکی نهوتو نابه خشی سته میان له خویان کردوه و باوه ریان نه هیناوه بهم رۆژه نهو ناواته یان جیگه ی خوی ناگرئ بگه رپنه وه بۆلای جیهان له بهر نه وهی باوه ربه یین، رازی نا کرین و وازیان لی نه هینرئ هه ر له سه رگه ردانی و خهفه تباری و سزادا بزین.

﴿ وَلَقَدْ صَرَبْنَا لِلنَّاسِ فِي هَذَا الْقُرْآنِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ ﴾ وه ئیمه پرووغان کردوه تهوه بو ئاده میزاد له ناو قورئانی پیرۆزدا هه مو وینه به بۆیان له سه ر راستی موحه مه د و راستی رۆژی دواپی، ئیتر بیانویان لی وه ر ناگیرت.

﴿ وَلَئِنْ جِئْتَهُمْ بِآيَةٍ لَيَقُولَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا مُبْطِلُونَ ﴾ وه به راستی نه گه ر تو برۆی بۆلای بی باوه ران به به لگه یه کی زۆر په ک خه ر و ئاشکرا نه وه نده دلیان په قه به راستی کهسانیکی نهوتو باوه ریان نه هیناوه نه لین: ئیوه ی باوه ردار دوا ی هه چ شتی نه که وتوون و مه گه ر ئیوه دوا ی کاریکی پرووچی نهوتو که وتوون پیغه مه به ره که تان جادوی لیکردون.

﴿ كَذَلِكَ يَطْبَعُ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ ﴾ هه ر بهو جوړه ی مۆردراوه به سه ر دلی بی باوه راندا خوا ی مه زن مۆر نه دا به سه ر دلی کهسانیکی نهوتو دا دوا ی زانیاری ناکه ون و دلیان داخوا و باوه ر و زانیاری ناچینه ناوی و کاری په ک خه ر کاریان تی ناکا.

﴿ فَاصْبِرْ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَلَا يَسْتَخِفُّكَ الَّذِينَ لَا يُوقِنُونَ ﴾ دواپی تو ئارام بگه ره له سه ر ئازاری بی باوه ران. به راستی به لینی خوا ی مه زن راسته و ئایینی ئیسلام سه ر نه خا به سه ر هه موو ئایینه کانی تر دا و یار مه تی تو نه دا و بی ئومید مه به له گه یاندنی فه رمانی خوا ی مه زندا، زۆری بی ناچی ئایینی ئیسلام خو رئاوا و خو ر هه لات نه گرینه وه و، کهسانیکی نهوتو باوه ریان به رۆژی دواپی نیه تو توشی خه فته د و دلگه رانی و ئازار ناکه ن و باری تو ی پی گه ران بکه ن، به هوی به درۆ خسته وه ی تو و سوکایه تی کردن به تو.

به یاری ده ی خوا ی مه زن کو تایی پی هات

﴿﴾ سوره تی لوقمان ﴿﴾

له مدكه هاتوته خواره وه. ژماره ی ئایه ته كانی (۳۴) ئایه تن.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْم ﴿١﴾ تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْحَكِيمِ ﴿٢﴾ هُدًى وَرَحْمَةً
لِّلْمُحْسِنِينَ ﴿٣﴾ الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ
بِالْآخِرَةِ هُمْ يُوقِنُونَ ﴿٤﴾ أُولَٰئِكَ عَلَىٰ هُدًى مِّن رَّبِّهِمْ وَأُولَٰئِكَ
هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿٥﴾ وَمِنَ النَّاسِ مَن يَشْتَرِي لَهْوَ الْحَدِيثِ
لِيُضِلَّ عَن سَبِيلِ اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَيَتَّخِذَهَا هُزُوًا أُولَٰئِكَ لَهُمْ
عَذَابٌ مُّهِينٌ ﴿٦﴾ وَإِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِ آيَاتُنَا وَلَّى مُسْتَكْبِرًا
كَأَن لَّمْ يَسْمَعْهَا كَأَن فِي أُذُنِهِ قِرَافٌ فَبَشِّرْهُ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ﴿٧﴾
إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ جَنَّاتُ النَّعِيمِ ﴿٨﴾
خَالِدِينَ فِيهَا وَعْدَ اللَّهِ حَقًّا وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٩﴾ خَلَقَ
السَّمَوَاتِ بِغَيْرِ عَمَدٍ تَرَوْنَهَا وَقَالَ فِي الْأَرْضِ رَوَاسٍ أَن تَمِيدَ
بِكُمْ وَبَثَّ فِيهَا مِن كُلِّ دَابَّةٍ وَأَنزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَنبَأْنَا فِيهَا
مِن كُلِّ زَوْجٍ كَرِيمٍ ﴿١٠﴾ هَذَا خَلْقُ اللَّهِ فَأَرُونِي مَاذَا
خَلَقَ الَّذِينَ مِن دُونِهِ ۚ بَلِ الظَّالِمُونَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿١١﴾

بسم الله الرحمن الرحيم

به‌ناوی خوای به‌خشنده‌ی میهره‌بان

﴿الم﴾ مانای ئەو پیتانه‌یه له سوره‌تی ئەلبه‌قه‌ره و هه‌ندی له سوره‌ته‌کانی تر‌دا باسیان کراوه.
﴿تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْحَكِيمِ﴾ ئەو ئایه‌تانه‌ی پێک هاتوون له‌و پیتانه‌ی ئایه‌تی نامه‌یه‌کن پێر
له زانست و زانین له لایه‌ن خوای مه‌زنه‌وه نی‌راره‌وه بۆ سه‌ر موحه‌مه‌د.
﴿هُدًى وَرَحْمَةً لِّلْمُحْسِنِينَ الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ﴾ ئەو نامه‌یه‌ شار‌ه‌زا‌که‌ره بۆ ئەو ئاده‌میزاده
چا‌که‌که‌رانه‌ی ئەوتۆ به‌رده‌وامن له‌سه‌ر چا‌که و نوێژکردن و ئاسایش و خو‌شیه‌ بۆیان.
﴿وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ يُوقِنُونَ﴾ وه‌ که‌سانێک زه‌کاتی سامانی خو‌یان ئەده‌ن به‌و
که‌سانه‌ شایسته‌ی ئەوه‌ن زه‌کاتیان به‌دریتی و ئەو که‌سانه‌ ئەوانه‌ن با‌وه‌ری بی‌گومان ئەه‌یتن به‌
پۆزی دوا‌یی.

﴿أُولَٰئِكَ عَلَىٰ هُدًى مِّن رَّبِّهِمْ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾ وه‌ ئەو که‌سانه‌ ئەوانه‌ن پزگاریان
ئه‌بێ له‌ سزای خوای مه‌زن و توشی به‌ختیاری و سه‌ربه‌رزی ئەه‌ن له‌ پۆزی دوا‌یدا.
﴿وَمِنَ النَّاسِ مَن يَشْتَرِي لَهْوَ الْحَدِيثِ لِيُضِلَّ عَن سَبِيلِ اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ﴾ وه‌ هه‌ندیکه‌ له‌
ئاده‌میزاد که‌سه‌ی گه‌فت و گۆی پر‌وپو‌چ ئەکرێ بۆ ئەوه‌ ئاده‌میزاد لا‌به‌دن له‌ ڕێگه‌ی راستی ئایین
و له‌ بیستنی قورئانی پیرۆز به‌بێ ئەوه‌ی بیرکه‌نده‌وه له‌ چا‌ک و له‌ خراپ و بزانه‌ن ئەو کاره‌ی
خو‌یان زۆر به‌سووده‌.

﴿وَيَتَّخِذَهَا هُزُوًا أُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مُّهِينٌ﴾ وه‌ له‌به‌ر ئەوه‌ی ڕێگه‌ی ئایینی خوا و ئایه‌ته‌کانی
قورئان بکه‌ن به‌ گاله‌ی خو‌یان و گو‌ییان ئی نه‌گه‌ڕێ، بۆ ئەو که‌سانه‌ هه‌یه‌ سزایه‌ توشی رسوایی
و به‌نرخیان بکا.

ئەو ئایه‌ته‌ له‌وه‌وه‌ هاتوه‌ته‌ خواره‌وه: نه‌زری کورپی خه‌رسی کورپی که‌له‌ه‌ بۆ بازرگانی چوه‌
هیه‌ر هه‌والی عه‌جه‌مه‌کانی ک‌ری و ئە‌ی گه‌ڕایه‌وه‌ بۆ قوره‌یشیه‌کان و ئە‌یووت: موحه‌مه‌د
هه‌والی عاده‌و سه‌مود باس ئەکا، منیش باسی رۆسته‌م و ئەسه‌فهن‌دیار و کیسه‌راکانتان بۆ ئەکه‌م،
به‌و بۆنه‌وه‌ وازیان له‌ بیستنی قورئان ه‌یتا.

بۆ زانین: شتی پر‌وپو‌چ و به‌سو‌د هه‌مو شتی ئەگره‌تسه‌وه‌ وه‌ ئاده‌میزاد توشی خراپه‌ بکه‌ن و
فیری کاری ناره‌وایان بکه‌ن، ئێر گۆزانی به‌ی یا رۆژنامه‌ و فیلم و شتی تر.
﴿وَإِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِ آيَاتُنَا وَلَّى مُسْتَكْبِرًا كَأَن لَّمْ يَسْمَعْهَا﴾ وه‌ هه‌رکاتی بخو‌ن‌ترسه‌وه‌ ئایه‌تی
نامه‌ی ئیمه‌ به‌سه‌ر ئەو که‌سه‌دا واز له‌ بیستنی ئەو ئایه‌تانه‌ ئەه‌یتن خۆی به‌گه‌وره‌ دانه‌نی و
به‌بێ نرخیان دانه‌نی. وه‌ که‌نه‌وه‌ی ئەو ئایه‌تانه‌ی نه‌بیستنی.

﴿كَأَن فِي آذَانِهِ وَقْرًا فَبَسَّرَهُ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ﴾ وه‌که‌ ئەوه‌ی له‌ ناو هه‌ردوو گو‌یچه‌کیا که‌ه‌ری
په‌یدا‌بو‌ی و ه‌یچ شتی نه‌بیستی، دوا‌یی تۆ موژده‌ بده‌ به‌و که‌سه‌ به‌ سزایه‌ خاوه‌ن ئازاره‌.

ته‌فسیری زه‌منا‌کۆبی

﴿إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ جَنَّاتُ النَّعِيمِ خَالِدِينَ فِيهَا﴾ به راستی که سائیکی نهوتو باوه رپان هیتاوه و کردهوه چاکه کانیاں کردهوه، بو نهو که سانه هدیبه بهدهشت بهخوشی رانه بویرن له ناویانا بهدهموو جوړه رابواردن و خوشیه کهوه، به بهرده وامی له ناویانا همو کاتی و دهرناکریت.

﴿وَعَدَ اللَّهُ حَقًّا وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ خوا بهلینی داوه نهو شتانه یان بداتی و بهلینی خوی مدزن راسته و خوا زور بهدهسته لاته هیچ کهسی ړنگه له بهلینی ناگری، نهوهی خوا نهیکا به گویره ی زانسته و له جیگه ی خوی دا دایته نی.

﴿خَلَقَ السَّمَاوَاتِ بَغِيرِ عَمَدٍ تَرْوَاهَا﴾ خوی مدزن ناسمانه کانی له زورور نیوهوه درووست کردون و و هستان بهی نهوهی دانراین له سهر کوله کهیه نه بهلی بکهونه خوارهوه نیوه نهو ناسمانانه نه بین. به لکو خوی مدزن یاسای راکیشانی گشتی داناوه بو هه مو نه ستریه به جوړیکی تایه تی بو هه ریه که یان و هه رخوا نه یزانی.

﴿وَأَلْقَى فِي الْأَرْضِ رَوَاسِيَ أَنْ تَمِيدَ بِكُمْ وَبَثَّ فِيهَا مِنْ كُلِّ دَابَّةٍ﴾ وه خوی مدزن دایناوه له ناو زهوی دا چندین کیو بهش کراون به سهر رووی زهویدا به پهیره پر وگرامیکی تایه تی له بهر نهوهی زهوی نه جوړی به نیوه و گهرده لول و توز له نیوه کهم کاته وه، نهو کیوانه هدیانه له سهره وهن نیوه نه یان بین، هدیانه له ناو دهریاکانان.

خوی مدزن بلاوی کرده و ته وه له سهر زهوی له هه مو جوړه شتی نه ړون به سهر زهوی دا به ناسماندا هوی ژپانی خویان مسوگر نه کهن.

﴿وَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَنْبَتْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ زَوْجٍ كَرِيمٍ﴾ وه نیمه ناردو ومانه ته خواره وه له هه وری ناسمانه وه ناوین، دواپی نیمه رواند ومانه له زهوی دا له هه موو جوړه شتیکی جوان و به ړیز و جوړاو جوړ و به نرخ.

﴿هَذَا خَلْقُ اللَّهِ فَأَرُونِي مَاذَا خَلَقَ الَّذِينَ مِنْ دُونِهِ بَلِ الظَّالِمُونَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ﴾ نهو شتانه ی باسکران وه نیو بینتان دروست کراوی خوی مدزن، دواپی نیوه نیشانی منی بذهن که سائیکی نهوتو له جگه ی خوا چ شتیکیان دروست کردهوه؟ به لکو سته مکاران و بی باوه ران له ناو گومرای به کی زور ناسکرادان و ړنگه ی زور خرایان گرتوه.

وَلَقَدْ ءَاتَيْنَا لُقْمَانَ الْحِكْمَةَ أَنْ اشْكُرْ لِلَّهِ وَمَنْ يَشْكُرْ فَإِنَّمَا يَشْكُرُ لِنَفْسِهِ وَمَنْ كَفَرَ فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ حَمِيدٌ ١٢ وَإِذْ قَالَ لُقْمَانُ لِابْنِهِ وَهُوَ يُعْظَمُ يَا بُنَيَّ لَا تُشْرِكْ بِاللَّهِ إِنَّ الشِّرْكَ

لَظْلَمَ عَظِيمٌ ﴿١٣﴾ وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ حَمَلَتْهُ أُمُّهُ
وَهُنَا عَلَى وَهْنٍ وَفِصْلَهُ فِي عَامَيْنِ أَنْ اشْكُرْ لِي وَلِوَالِدَيْكَ
إِلَى الْمَصِيرِ ﴿١٤﴾ وَإِنْ جَاهَدَاكَ عَلَى أَنْ تُشْرِكَ بِي مَا لَيْسَ
لَكَ بِهِ عِلْمٌ فَلَا تُطِعْهُمَا وَصَاحِبْهُمَا فِي الدُّنْيَا مَعْرُوفًا
وَاتَّبِعْ سَبِيلَ مَنْ أَنْابَ إِلَيَّ ثُمَّ إِلَيَّ مَرْجِعُكُمْ فَأُنَبِّئُكُمْ
بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿١٥﴾ يَبْنِيْ إِنَّهَا إِن تَكُ مِثْقَالَ حَبَّةٍ مِّنْ
خَرْدَلٍ فَتَكُنْ فِي صَخْرَةٍ أَوْ فِي السَّمَوَاتِ أَوْ فِي الْأَرْضِ يَأْتِ
بِهَا اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ لَطِيفٌ خَبِيرٌ ﴿١٦﴾ يَبْنِيْ أَقِمِ الصَّلَاةَ وَامُرْ
بِالْمَعْرُوفِ وَانْهَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَأَصْبِرْ عَلَى مَا أَصَابَكَ إِنَّ ذَلِكَ
مِنْ عَزْمِ الْأُمُورِ ﴿١٧﴾ وَلَا تَصْعَقْ خَدَّكَ لِلنَّاسِ وَلَا تَمَشْ فِي الْأَرْضِ
مَرْحًا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُورٍ ﴿١٨﴾ وَأَقْصِدْ فِي مَشْيِكَ
وَاعْضُضْ مِنْ صَوْتِكَ إِنْ أَنْكَرَ الْأَصْوَاتُ لَصَوْتُ الْحَمِيرِ ﴿١٩﴾

﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا لُقْمَانَ الْحِكْمَةَ أَنْ اشْكُرْ لِلَّهِ﴾ وه به راستی نيمه به خشيو مان به لوقمان زانياري و نه قلای تهواو به جزوی همو شتيکی راست و دروستی له نايين و خوا به رستی و کومه لایه تیدا نه زانی و کاری بچ نه کردن، نيمه پيمان ووت: تو سوپاسی خوا بکه، چونکه سوه که ی هدر يو خوت نه گهر يته وه.

لوقمانی کوری باعوراو لهنه وهی نازره کوری خوشکی نه یوب یا کور خوشکی دایکی نه یوبه، هزار سال زیاوه، به خزمت داوود گه یشتوه و زانستی لی وهر گرتوه، بهر له بوونی

ته فسیری زمانا کوبی

داود به پیغمبر وولامی پرسیاری دانیشتوانی بۆ روونکردوونتهوه، زۆربهی زانایان لهسهر ئهوهن پیغمبر نهبوه پیاویکی چاکی خوا بوه، خاوهنی نهقل و زانستی بوه له کاتی خۆی دا و دهرونیکی پاکی ههبوه.

﴿وَمَنْ يَشْكُرْ فَإِنَّمَا يَشْكُرُ لِنَفْسِهِ وَمَنْ كَفَرَ فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ حَمِيدٌ﴾ وه ههر کهسێ سوپاسی خوای کردبێ، دواێ به راستی سوپاسی ههر بۆ سودی خۆی کردوه و، ههر کهسێ بێ سوپاسی خوای کردبێ، دواێ بهراستی خوای مهزن پێوستی به هیچ کهسێ نییه، خوای مهزن شایستهی سوپاسه بهتهنها.

دواێ ئهوهی خوای مهزن باسی لوقمانی به چاکه کرد، باسی ههندی ئامۆزگاری لوقمان بۆ کۆره کهی ئهکا، وهك خوای گهوره ئهفهرموی:

﴿وَإِذْ قَالَ لُقْمَانُ لِابْنِهِ وَهُوَ يَعِظُهُ يَا بُنَيَّ لَا تُشْرِكْ بِاللَّهِ إِنَّ الشِّرْكَ لَظُلْمٌ عَظِيمٌ﴾ تۆ بیرێ ئهوه کاته بکهروه لوقمان به کۆره کهی خۆی ووت و ئهوه ئامۆزگاری ئهکرد: ئهی کورێ خۆم: تۆ هاوبهش بۆ خوا دامنهێ له پهڕستندا بهراستی هاوبهش دانان ستهمیکی زۆر گهورهیه. خوای مهزن دواێ ئهوه ئامۆزگارییهی لوقمان ئهفهرموی:

﴿وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ حَمَلَتْهُ أُمُّهُ وَهَذَا عَلَىٰ وَهْنٍ وَفَصَّالَةٌ فِي عَمَلَيْنِ﴾ و ئیمه فهرمانان داوه به ئادهمیزاد که چاکه بکهن له گهل باوک و دایکانا، دایکیان ئهوانیان هه لگرتوه له منالدا نیاندا ئازار لهسهر ئازار و ئیش: ئازاری هه لگرتنی مناله که، ئازاری ژانی منالبون، ئازاری دانانی مناله کهی، ئازاری شیردانی به مناله کهی، ههتا مناله که گهوره تربی ئازاری زۆتره، دایک دووسال شیر ئهدا به مناله کهی دواێ دوو سال له شیر ئهپه پتهوه ئهوه رستهیه به لگهیه لهسهر ئهوهی لای ژووری شیردان دووساله:

﴿أَنْ اشْكُرْ لِي وَلِوَالِدَيْكَ إِلَيَّ الْمَصِيرُ﴾ فهرمانان دا به ئادهمیزاد سوپاسی من و دایک و باوکانیان بکهن، ههر بۆلای منه گهرا نهوهی ئادهمیزاد بۆ پرسیار کردن لهوان لهسهر سوپاسی من و دایک و باوکیان له رۆژی دوایدا.

﴿وَإِنْ جَاهِدَاكَ عَلَىٰ أَنْ تُشْرِكَ بِي مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ فَلَا تُطِعْهُمَا﴾ وه ئه گهر باوک و دایک له گهل تۆ به ههمو جوړی کۆششی خۆیانیا به کارهینا لهسهر ئهوهی تۆ بکهی به هاوبهش بۆمن له پهڕستندا بهشتی که ئهوه شته هه رنه بوه و شایستهی نیه تۆ پێی نازانی وهك بهتکان، دوایسێ تۆ لهوه شتهدا په پیرهوی دایک و باوک مه که، چونکه نابێ په پیرهوی جگهی خوا بکری به پێی فهرمانی خوای مهزن.

﴿وَصَاحِبُهُمَا فِي الدُّنْيَا مَعْرُوفًا وَاتَّبَعَ سَبِيلَ مَنْ أَنَابَ إِلَيَّ﴾ وه تۆ هاو پیتی باوک و دایکت بکه له ژایانی جیهاندا وهك منالبکی خاوهن چاکه له شتیکا زیان بهتۆ ناگه یه نێ له ئاییندا و دژی یاسای ئاین نه بێ و، تۆ دواێ رینگهی کهسێ بکهوه گهرا بیتهوه بۆلای من به نیاز بکی پا کهوه.

﴿ثُمَّ إِلَيَّ مَرْجِعُكُمْ فَأُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ له پاشا ههر بۆلای منه گهرا نهوهی ئیه له رۆژی دوایدا، دواێ من ههوال ئهدهم به ئیه بهشتی ئیه ئهیکه له جیهاندا له چاک و له خراپ.

﴿يَا بُنَيَّ إِنَّهَا إِنْ تَكُ مِثْقَالَ حَبَّةٍ مِنْ خَرْدَلٍ فَتَكُنْ فِي صَخْرَةٍ أَوْ فِي السَّمَاوَاتِ أَوْ فِي الْأَرْضِ يَأْتِ بِهَا اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ لَطِيفٌ خَبِيرٌ﴾ نهی کوری خوم: بهراستی نه گدر تو به نه ندازهی کیشانهی دانه به له تووی خهرته له بی، دوا بی تو له ناوی بهردیکی رهقدابی یا له نیوناسمانه کاندایا له ناو زه ویدا بی خوای مهزن نهو تووه دهرته هیتی له روژی دوا پیدا بو پرسیار و وولام پاداشت و توله. به راستی زانستی خوای مهزن نه گاته لای هه موو شتیکی نهیتی، ناگاداری جینگه ی هه موو شتیکه.

میژوونووسان له باره ی زانا و زیره کی لوقمانه وه زور شتیان نووسیوه وتویانه: لوقمان بهنده به کی بی نرخ بوه لای گه ووره که ی خوی، روژی له گهل بهنده کانی تریدا ناردی بو ناو باخ و هه ندی میوه ی بو بهیئن، کاتی گه یشته ناو باخ جگه له لوقمان بهنده کانی تر هه موو میوه که یان خوارد، بهنده کان پیلانیکیان بو لوقمان ساخته هیتا و ووتیان: لوقمان هه موو میوه که ی خوارد، گه ووره که یان کاتی پرسپاری له لوقمان کرد ووتی: تو دهرمانی بده به هه موومان برشینده وه نهو کاته بو مان دهرته که ویت کی مان میوه مان خواردوه، کاتی رشانده وه پیلان که یان یه خه ی بهنده کانی تری گرت. جاری تر گه ووره که ی لوقمان گره وی کرد له گهل تاقمی ناوی دهریاچه به کی دیاریکراو بخوا، کاتی هژی کردوه بو دهرکه ووت گره وه که ی دوراندوه، په نای برد بولای لوقمان، ووتی بهو تاقمه: نیوه نه بی نهو ناوانه ی نه روژته ناو نهو دهریاچه به وه لایان دن نه روژته ناو نهو دهریاچه به وه، نهوان ووتیان: ناتاوین. لوقمان ووتی: گره وی له سهر خواردنه وه ی ناوی دهریاچه که کرده نهک له سهر خواردنه وه ی ناوی نهو هه موو روبارانه نه روژته ناوی.

﴿يَا بُنَيَّ أَقِمِ الصَّلَاةَ وَأْمُرْ بِالْمَعْرُوفِ وَانْهَ عَنِ الْمُنْكَرِ﴾ نهی کوری خوم: پیوسته تو بهردوام بی بو کردنی نوژه کان و، تو فهران بده به چاکه و ریگه بگره له خراپه کردنی ناده میزاد به گویره ی توانای خوت.

﴿وَاصْبِرْ عَلَى مَا أَصَابَكَ إِنَّ ذَلِكَ مِنْ عَزْمِ الْأُمُورِ﴾ وه تو نارام بگره له سهر شتی توشی تو نه بی له نازاری ناده میزاد. به راستی نارامگرتن هه ندیکه له سهر بهرده و امبون له سهر راستی و لهو شتانه ی خوای گه ووره فهرمانی داوه به کردنی و پیوسته بکری.

﴿وَلَا تُصَعِّرْ خَدَّكَ لِلنَّاسِ وَلَا تَمْشِ فِي الْأَرْضِ مَرْحًا﴾ وه تو رووی خوت به ده عیبه وهرمه گیره له ناده میزاد و به بی نرخیان بزانی و، تو مهره به سهر زه ویدا و به ده عیبه و ده ماره وه.

﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُورٍ﴾ به راستی خوای مهزن هه موو که سی خوی به گه ووره بگری و شانازی به پله و پایوه دارایی خوی بکا خوشی ناوی.

﴿وَأَقْصِدْ فِي مَشْيِكَ وَاغْضُضْ مِنْ صَوْتِكَ إِنَّ أَنْكَرَ الْأَصْوَاتِ لَصَوْتُ الْحَمِيرِ﴾ وه تو له رویشتی خوتا مام ناوه ندی به نه زور به پله برز و نه زور له سهر خو و ریزی جگه ی خوت لابی و، تو دهنگی خوت نرم بکه ره وه به گویره ی پیوست. به راستی خراپترین دهنگ دهنگی گری دریره و له هه موو دهنگی گه ووره تره.

أَلَمْ تَرَوْا أَنَّ اللَّهَ سَخَّرَ لَكُمْ مَّا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَأَسْبَغَ
 عَلَيْكُمْ نِعَمَهُ ظَهْرَهُ وَبَاطِنَهُ وَمِنَ النَّاسِ مَن يُجَادِلُ فِي اللَّهِ
 بِغَيْرِ عِلْمٍ وَلَا هُدًى وَلَا كِتَابٍ مُّنِيرٍ ﴿٢٠﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ اتَّبِعُوا
 مَا أَنزَلَ اللَّهُ قَالُوا بَلْ نَتَّبِعُ مَا وَجَدْنَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا أَوَلَوْ كَانَ
 الشَّيْطَانُ يَدْعُوهُمْ إِلَىٰ عَذَابِ السَّعِيرِ ﴿٢١﴾ وَمَن يُسَلِّمْ
 وَجْهَهُ إِلَى اللَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ فَقَدِ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَىٰ
 وَإِلَى اللَّهِ عَاقِبَةُ الْأُمُورِ ﴿٢٢﴾ وَمَن كَفَرَ فَلَا يَحْزُنكَ كُفْرُهُ
 إِلَيْنَا مَرْجِعُهُمْ فَنُنَبِّئُهُم بِمَا عَمِلُوا إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ
 ﴿٢٣﴾ نُمِيعُهُمْ قَلِيلًا ثُمَّ نَضْطَرُّهُمْ إِلَىٰ عَذَابٍ غَلِيظٍ ﴿٢٤﴾
 وَلَئِن سَأَلْتَهُم مَّنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ لَيَقُولَنَّ اللَّهُ قُلِ
 الْحَمْدُ لِلَّهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٢٥﴾ لِلَّهِ مَّا فِي السَّمَوَاتِ
 وَالْأَرْضِ إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ ﴿٢٦﴾ وَلَوْ أَنَّمَا فِي الْأَرْضِ
 مِن شَجَرَةٍ أَقْلَمٌ وَالْبَحْرُ يَمُدُّهُم مِّن بَعْدِهِ سَبْعَةُ أَبْحُرٍ
 مَا نَفِذْتَ كَلِمَتُ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٢٧﴾ مَا خَلَقَكُمْ
 وَلَا بَعَثَكُمْ إِلَّا كَنَفْسٍ وَاحِدَةً إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ ﴿٢٨﴾

﴿أَلَمْ تَرَوْا أَنَّ اللَّهَ سَخَّرَ لَكُمْ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾ نایا ئیوه نهتان زانیوه

بدرستی خوی گهوره شتی لهناو ناسمانه کان و لهناو زه ویدان رامی کردوه بو سودی ئیوه، وهک

مانگ و خور و نه ستره کان بز روناکی و گهرمایی و شتی له ناو زهوی دایه، وینهی کیزه کان و بیابان و و کانگا کان و درهخت و گیا و گیانله بهران.

﴿وَأَسْبَغَ عَلَيْكُمْ نِعَمَهُ ظَاهِرَةً وَبَاطِنَةً﴾ وه خوی مدزن چاکهی ناشکرا و نهینی خوی تهواو کردوه به سهر ئیوه دا، چاکه ناشکراکانی وهك چاو و گوچچکه و زمان و نه ندامه کانی تر و ده رمان و کارهبا و زورشتی تر، چاکه نهینه کان وهك دل و نه قل و زانست که به چاو نایبیرین، هه مو رژی خوی مدزن چاکه یه نه به خشی به ئیوه و به تازه یی بومانی دروست نه کا که به بیر تانا نه هاتوه، به وینهی فروکه و کومپوتهر و ئینته رنیت.

﴿وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يُخَادِلُ فِي اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَلَا هُدًى وَلَا كِتَابٍ مُبِينٍ﴾ وه هه ندی له ناده میزاد هه یه که سی و دوزمنایه و گفتوگوی خراب نه کا له باره یی به کیتی و ئایینی خواوه به یی به لکه و زانستی و به یی شاره زابوونی بولای راستی، به و نامه یه راستی بز روون نه کاته وه. ﴿وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ اتَّبِعُوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ قَالُوا بَلْ نَتَّبِعُ مَا وَجَدْنَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا﴾ وه هه رکاتی بیژرایه به بت په رستان: ئیوه دوی شتی بکه ون خوا ناردوو به ته خواره وه، نه یان ووت: به لکو ئیمه دوی شتی نه که وین له باو بایر انمان ده ست که ووتوه له سهر نه و شته بوون.

﴿أَوَلَوْ كَانِ الشَّيْطَانُ يَدْعُهُمْ إِلَىٰ عَذَابِ السَّعِيرِ﴾ ئایا نه وان دوی باوکیان نه که ون با وه کو شهیتان بانگی نه وان بکا بولای سزایه کی زور سهختی ناگری کلپه داری دوزه خ؟ ﴿وَمَنْ يُسَلِّمْ وَجْهَهُ إِلَى اللَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ فَقَدْ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَىٰ﴾ وه هه رکه سی به نیازی پاکه وه په رستن بز خوی ته نها بکا و هه مو کاریکی خوی هه واله ی لای خوا بکا و، نه و که سه به کردار و گوftar و به دل چاکه که ربی، دوی به راستی نه و که سه دهستی گرتوه به ئایینیکی زور په هیژی وای نه کیشتی بولای رزگاری و سه رکه و تن.

﴿وَإِلَى اللَّهِ عَاقِبَةُ الْأُمُورِ﴾ وه بولای خوی مدزن نه که رپته وه کوتایی هه مو کاری نهك بولای جگهی خوا.

﴿وَمَنْ كَفَرَ فَلَا يَحْزُنكَ كُفْرُهُ إِلَيْنَا مَرْجِعُهُمْ فَنُنَبِّئُهُم بِمَا عَمِلُوا إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ﴾ وه هه رکه سی باوه ری نه هینایی به و ئایینه به هیزه، دوی بی باوه ری نه و که سه تو خدغه تبار نه کا، بولای ئیمه یه گه رانه وه ی نه وان، دوی ئیمه هه وال نه دهین به وان به شتی نه وان کردوو یانه له جیهاندا. به راستی خوی مدزن نه زانی به شتی په نهانیان داوه له دلایان و به ده روئیانا نه روا. ﴿ثُمَّ نُنَجِّيهِمْ قَلِيلًا ثُمَّ نَضْطَرُّهُمْ إِلَىٰ عَذَابٍ غَلِيظٍ﴾ ئیمه وازیان لی نه هین ماوه یه کی کورت له جیهاندا، رابویرن له ناویا به ناره زوی خویمان، له پاشا ئیمه نه وان نه نیرین بولای سزایه کی زور سهخت له ناو ناگری دوزه خدا.

﴿وَلَكِنْ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ قُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ﴾ وه نه که ر تنو په سیاریکه ی له یی باوه ران چ که سی ئاسمانه کان و زهوی دروست

کردوه، بهراستی له وولامدا نهلین. خوی گهوره دروستی کردون. تو بلتی: هه مو سوپاس و ستایشی بو خوی مهزنه. بهلکو زۆرتو لهو بی باوه رانه تهماشای کاری خوا ناکه ن رایان بکیشی بولا زانیاری و ینگه ی راست.

﴿لِلّٰهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ إِنَّ اللّٰهَ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ﴾ هه ر بو خوی گهوره یه شتی له ناسمانه کان و شتی له ناو زهوی دان و بو جگه ی خوانین. بهراستی خوا هه ر نهو خوا یه ی پیوستی به هیچ که سی نیه، شایسته ی هه مو جوړه سوپاس و ستایشیکه.

﴿وَلَوْ اَنَّما فِي الْاَرْضِ مِنْ شَجَرَةٍ اَقْلَامٌ وَالْبَحْرُ يَمُدُّهُ مِنْ بَعْدِهِ سَبْعَةُ اَنْحَارٍ مَا نَفَذْتُ كَلِمَاتُ اللّٰهِ اِنَّ اللّٰهَ غَزِيْرٌ حَكِيْمٌ﴾ وه بهراستی هه مو دره ختی سهوز بوه له روی زهویدا بهیترین و بکرین به خامه و پینووس و، ناوی ده ریا یارمه تی بدا و بکرئ به موره که ب بوئ و پینووسه که بکرئ بهو ده ریا یه دا و دوا یی پی هات، له دوا ییدا هه ر حدوت زه ریاکانی جیهان بهیترین و بخزینه سه ر ده ریا که ی تر و به کار بهیترین هه تا کوژتایی یان پی دئ و پینوسه کانیش له ناو نه چن، فه رموده و زانیاری یه کانی خوی مهزن کوژتایی یان پی نایه، پینوسه کان و هه مو ناوی ده ریاکان کوژتایی یان پی دئ فه رموده کانی خوا ته واونایی و هه ر نه می پته وه. به راستی خوا زۆر به دهسته لاته، هه مو شتی له جینگه ی شیای خوی دانه ئی.

بو زانین: مانای وانیه نه گه ر زۆرتو له پینوسی هه مو دره خت و زۆرتو له حدوت زه ریاکان و روباره کان بهیترئ فه رموده ی خوا کوژتایی پی دئ. بهلکو مه بهست نه وه خوی مهزن وینه بو بی باوه ران نه می پته وه به گویره ی نه قل و زانستی نه وان.

﴿مَا خَلَقَكُمْ وَلَا يَعْثُبُكُمْ اِلَّا كُنُفْسٌ وَّاحِدَةٌ اِنَّ اللّٰهَ سَمِيْعٌ بَصِيْرٌ﴾ دروستکردنی ئیوه و هه مو گیانداران و زیندو کرده و یان وه ک دروستکردن و زیندو بونه و ی تاکه که سیکه. بهراستی خوی مهزن گفتوگزی بی باوه ران نه بیسی، نه زانی بهو بوختانانیهان، له هه مو پاش پرسیاریان لی نه کړئ. هزی هاتنه خواره و ی نهو نایه ته نه و یه: ئوبه ی کوری خه لاف و هه ندئ له هاورپکانی وتیان: چۆن نهو هه مو گیاندارانه به یه کجار و له یه ک کاتا جارئ تر به تازه یی دروست نه کړینه وه، له کاتیکا ئاده می زاد له کاتی دانانی له منال دندا هه تا کاتی له دایکبونی پله ی جوړاو جوړ نه بری، خوی مهزن فه رموی: دروستکردنی ئاده می زاد و گیانداران هه مویان و زیندو کرده و یان له روژی دوا ییدا شایسته ی ماندووبون نین بو خوی گهوره دروستکردنیان و زیندو بونه و یان وه ک دروستکردن و زیندو بونه و ی یه ک که سه، نه و ی لای ئاده می زاد گرانبی لای خوا ناسانه.

اَلَمْ تَرَ اَنَّ اللّٰهَ يُوَلِّجُ اَللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُوَلِّجُ النَّهَارَ فِي اَللَّيْلِ
وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلٌّ يَجْرِي اِلَىٰ اَجَلٍ مُّسَمًّى وَاَنَّ اللّٰهَ

يَمَاتَعْمَلُونَ خَيْرٌ ﴿٢٩﴾ ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ وَأَنْ مَا يَدْعُونَ
 مِنْ دُونِهِ الْبَاطِلُ وَأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ ﴿٣٠﴾ أَلَمْ تَرَ أَنَّ
 الْفُلْكَ تَجْرِي فِي الْبَحْرِ نِعْمَتِ اللَّهِ لِيُرِيَكُمْ مِنْ آيَاتِهِ إِنَّ
 فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ ﴿٣١﴾ وَإِذَا غَشِيَهُمْ مَوَاجٌ
 كَاطِلٌ دَعَوْا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ فَلَمَّا نَجَّاهُمْ إِلَى الْبَرِّ
 فَمِنْهُمْ مُقْنَصِدٌ وَمَا يَجْحَدُ بِآيَاتِنَا إِلَّا كُلُّ خَتَّارٍ كَفُورٍ

﴿٣٢﴾

﴿أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يُوَلِّجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُوَلِّجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ﴾ نایا تو نازانی به‌راستی خوای
 مه‌زن شه‌وو‌روژی دروست‌کردن و کاتی یه‌کیکیان نه‌با به‌ناو کاتی نه‌وی تریانا، یه‌کیکیان دریژ
 نه‌بی و نه‌وی تریان کورت نه‌بی، کاتی وا نه‌بی رۆژ له‌ناو نیوه‌ی گۆی زه‌یدایه و شه‌و له
 نیوه‌که‌ی تریایه‌تی، نه‌ویش به‌هۆی گه‌رانی زه‌وی‌دا به‌ده‌وری خۆیا و به‌ده‌وری خۆردا.
 ﴿وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلٌّ يَجْرِي إِلَى أَجَلٍ مُّسَمًّى وَأَنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ﴾ وه‌خوای
 گه‌وره‌خۆر و مانگی رام‌کرده‌بو سودی ئیوه، به‌جۆری دروستی‌کردون و سودیان بو
 ناده‌میزاد هه‌بی، هه‌ریه‌که‌یان نه‌رۆن به‌جیگه‌ی دیاریکراوی خۆیا‌نا هه‌تا نه‌و کاته‌ی خوا دیاری
 کرده‌که رۆژی دوایه، نه‌و کاته‌کۆتایی به‌هاتو‌چۆیان دیت و، به‌راستی خوای مه‌زن
 ناگارداری شتی‌که ئیوه‌بی‌که‌ن له‌چاک و له‌خراب.

﴿ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ وَأَنْ مَا يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ الْبَاطِلُ وَأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ﴾ نه‌و
 کارانه‌ی نه‌وتو‌خوا کردونی، بو‌نه‌ویه‌که به‌راستی ئیوه‌بزان هه‌ر خوا راسته و دروست‌نی‌یه
 هاویه‌شی بو‌دانبړی و، نه‌وه‌ی ئیوه‌ئیه‌هرستن هه‌ر نه‌و پوچه‌له‌جگه‌ی خوای گه‌وره و،
 به‌راستی هه‌ر خوا بالا‌داسته و له‌هه‌موو شتی گه‌وره‌تر.

﴿أَلَمْ تَرَ أَنَّ الْفُلْكَ تَجْرِي فِي الْبَحْرِ نِعْمَتِ اللَّهِ لِيُرِيَكُمْ مِنْ آيَاتِهِ﴾ نایا تو نه‌تزانیه‌که
 به‌راستی که‌شتی نه‌روا به‌ناو ده‌ریادا به‌هۆی چاکه و دیاریکردنی خوا بو‌ئیه‌بو سودی ئیوه
 رامی‌کرده، له‌به‌ر نه‌وه‌ی هه‌ندێ له‌به‌لگه‌کان له‌سه‌ر توانای خۆی نیشانی ئیوه‌ی بدا.

﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ﴾ به‌راستی له‌هاتو‌چۆی که‌شتی به‌ناو ده‌ریادا
 چه‌ندین به‌لگه‌ی ئاشکرا هه‌ن بو‌هه‌مو که‌سێ ئارامی زۆر هه‌بی له‌سه‌ر شتی خوای دیاری‌کرده
 بو‌هه‌مو که‌سێ سوپاسی خوا بکا له‌سه‌ر چاکه‌زۆره‌کانی خوای گه‌وره‌بو‌مان.

ته‌فسیری زمانکۆیی

﴿وَإِذَا غَشِيَهُمْ مَوْجٌ كَالظَّلْلِ دَعَوْا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ﴾ وه هدر کاتی شه پۆلی گه وره ی ده ریا بی باورانی ناو که شتیه که ی داپۆشی و ناو به رزبووه یه وه به م لاو لای که شتیه که دا به و یتیه شتی سیهر بکا به لای سدریانا وه ک کیو یکی گه وره نه و کاته نه و بی باوره رانه به نیازی پاکه وه له خوا نه بار پته وه و رزگاریان بکا له نازاری ناوی ده ریا و په نا نه به ن بۆلای خوا و ئایینی پاک هدر بۆ خوا دائه نین و خویان له بت پهرستی و گۆمان و ئاره زۆی خراب دوور نه خه نه وه .
﴿فَلَمَّا نَجَّاهُمْ إِلَى الْبَرِّ فَمِنْهُمْ مُّقْتَصِدٌ﴾ دوا بی کاتی خوی گه وره رزگاری کردن بۆلای و شکایی زه وی، دوا بی هه ندی دوا ی ریگه ی راست و ریگه ی ئایینی پاک نه که ون، هه ندی تریان چاکه و رزگار کردنی خویان له بیر نه چیته وه وه ک له وه به ر توشی نازار نه بوو بی .
﴿وَمَا يَجْحَدُ بِآيَاتِنَا إِلَّا كُلُّ خَتَّارٍ كَفُورٍ﴾ وه به نیشانه ناشکرا و ئایه ته به ک خه ره کانی نامه ی ئیمه بی باوره نابی مه گه ر که سی زۆر بی باوره بی بی مه رج بی، سوپاسی چاکه کانی خوی گه وره نه کا .

يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ وَأَخْشَوْا يَوْمًا لَا يَجْزِي وَالِدٌ عَنْ وَلَدِهِ وَلَا مَوْلُودٌ هُوَ جَازٍ عَنِ وَالِدِهِ شَيْئًا إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ فَلَا تَغُرَّنَّكُمُ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا وَلَا يَغُرَّنَّكُم بِاللَّهِ الْغُرُورُ ﴿٣٣﴾ إِنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ عِلْمُ السَّاعَةِ وَيُنَزِّلُ الْغَيْثَ وَيَعْلَمُ مَا فِي الْأَرْحَامِ وَمَا تَدْرِي نَفْسٌ مَّاذَا تَكْسِبُ غَدًا وَمَا تَدْرِي نَفْسٌ بِأَيِّ أَرْضٍ تَمُوتُ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ ﴿٣٤﴾

﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ وَأَخْشَوْا يَوْمًا لَا يَجْزِي وَالِدٌ عَنْ وَلَدِهِ﴾ ئه ی هه مو ئاده میزاد: ئیوه له په روه ردگاری خۆتان به رسن و له بی فه رمانی نه و خۆتان بیاریزن و، ئیوه له سه ختی و سامی رۆژی به رسن که رۆژی دوا به، هه یج باوکی هه یج سو دی به کو ری خۆی نایه گه نی و سزا که ی هه لئا گرن و هه یج خرا به یه کی لی نا گه رته وه .
﴿وَلَا مَوْلُودٌ هُوَ جَازٍ عَنِ وَالِدِهِ شَيْئًا﴾ وه هه یج مناسی سزای باوکی خۆی هه لئا گری و سزای لی نا گه رته وه له و رۆژه دا .
﴿إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ فَلَا تَغُرَّنَّكُمُ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا﴾ به راستی به لئیدانی خوی مه زن به ئیوه که رۆژی دوا بی و په سیار دیت به لئیکتی راسته و بیگومان دیته دی، دوا بی جوانی جیهان فریوی ئیوه نه دا و نه تان خه له تیتی و له رۆژی دوا بی لاتان بدا و باوره ی بی نه که ن .

﴿وَلَا يَغُرُّكُمْ بِاللَّهِ الْغُرُورُ﴾ وه شه‌یتانی فریوده‌رو هه‌موو که‌سیکی خراب فریوی ئیوه نه‌دا له په‌رستی خوا و دانانی خوا به‌یه‌ک خوا.

پیاوی به‌ناوی حه‌رسی کوری عه‌مری کوری حاریسه له‌عه‌ربه دانیشه‌کانی ده‌شت هاته خزمه‌ت پیغه‌مه‌ر ووتی: چ کاتی رۆژی دوا‌یی په‌یدا نه‌بی. شاره‌کاغان ووشک و بی‌ناوه چ کاتی باران نه‌باری؟ ژنه‌که‌ی خۆم به‌سک پری به‌جی‌هیشه‌و چ کاتی منالی نه‌بی و نی‌ره یان می‌یه؟ من نه‌زانم چ کاتی له‌دایک بووم و چ کاتی نه‌رم. نه‌زانم له چ جی‌گه‌یه‌کدا له‌دایک بووم، له چ کاتی‌که‌دا نه‌رم. خوای مه‌زن فه‌رموی نه‌و پینچ شته هه‌رخوای مه‌زن نه‌یانزانی.

۱- ﴿إِنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ عِلْمُ السَّاعَةِ﴾ به‌راستی هه‌ر له لای خوا‌یه زانیسی کاتی دیاری‌کراوی رۆژی هاتن و په‌یدا‌بوونی دوا‌رۆژ، سو‌ده‌که‌یشی نه‌ویه که ئاده‌میزاد بۆ هه‌موو کاتی خۆیان پیاریژن له‌بی فه‌رمانی خوا و تو‌یشو ئاماده بکه‌ن بۆ نه‌و رۆژه، هه‌موو کاتی چاوه‌روانی بکه‌ن.

۲- ﴿وَيُنْزِلُ الْغَيْثَ﴾ وه به‌ته‌نها خوا باران نه‌بارینی، یانی به‌راستی هه‌ر خوا توانای به‌سه‌ر هاته‌نه‌ خواره‌وه‌ی باراندا هه‌یه و، هۆی هاته‌نه‌خواره‌وه‌ی باران په‌یدا‌کردنی هۆیه‌کانی له‌تیشکی خۆر و په‌یدا‌بوونی هه‌لم و به‌رزبو‌نه‌وه‌ی بۆ ئاسمان ئه‌وانه هه‌موویان بۆ‌لای خوای مه‌زن نه‌گه‌رینه‌وه. ئیتر نه‌و رسته‌یه نه‌وه نا‌گه‌یه‌نی کاتی هاته‌نه‌ خواره‌وه‌ی باران نه‌زانری کاتی نیشانه‌ی بارینی باران ئاشکرا‌بو. به‌لام له‌لایه‌ن جگه‌ی خوای گه‌وره‌وه نه‌زانری چ کاتی نیشانه‌کانی باران بارین په‌یدا نه‌بن.

پرسیار: زانیان کاتی هه‌ور په‌یدا‌بو نه‌توانن بی‌گۆرن بۆ باران. که‌واته هاته‌نه‌خواره‌وه‌ی تابه‌ته‌ندنی‌یه به‌خواوه؟

وه‌لام: نه‌وه راسته. به‌لام په‌یدا‌کردنی هه‌ور و ره‌وانه‌کردنی باران له جی‌گه‌یه‌که‌وه بۆ‌لای جی‌گه‌یه‌تر هه‌ر به‌ده‌ستی خوا‌یه.

۳- ﴿وَيَعْلَمُ مَا فِي الْأَرْحَامِ﴾ وه خوا نه‌زانن به‌شتی له‌منالدا‌ندا هه‌یه و، نه‌زانن به‌سروش‌تی له‌سه‌ری نه‌بی له‌دوا‌ی له‌دایک‌بوونی: جوان نه‌بی یا ناشیرین؟ زیره‌ک نه‌بی یا که‌وده‌ن؟ به‌ختیار نه‌بی یا بی‌به‌خت؟ هه‌ژاره نه‌بی یا ساماندار؟ خو‌ینه‌وار نه‌بی یا نه‌خو‌ینه‌وار هه‌رخوا‌یش نه‌زانن له‌چ کاتی‌کی نه‌گۆرا‌ودا له‌دایک نه‌بی و، چه‌ند شتی تریش. به‌لام به‌هۆی ئامیری تازه‌وه نه‌زانری نه‌و شته‌ی له‌منالدا‌نا‌یه نیره یا مینه.

۴- ﴿وَمَا تَدْرِي نَفْسٌ مَّاذَا تَكْسِبُ غَدًا﴾ وه هه‌یج که‌سی نازانی به‌یانی چ شتی نه‌کا و چی به‌سه‌ر دی له‌چاک و له‌خراب. پۆشه‌ویژانو خو‌ینه‌نه‌وه‌ی ناوله‌پ و کیشانی رمل و دانه‌گرته‌وه و ها‌وردنی گیانی مردوان و، خه‌واندنی منالان و، هه‌والدان به‌په‌یدا‌بوونی شتی له‌مه‌ودوا و نه‌ستیره‌ گه‌ران، هه‌مویان بی‌پنچینه‌ن و گۆتره‌کارین، نه‌و که‌سانه‌ی با‌وه‌ریان به‌و شتانه‌هه‌بی نه‌قلیان سوک و لا‌وازه، نه‌و که‌سانه‌یش به‌کاریان دینس و درۆزن و تالان که‌ری دارایی دانیشه‌توانن به‌جۆری‌کی نا‌ره‌واو پا‌ره‌وپول په‌یدا‌کردنه.

۵- ﴿وَمَا تَذَرِي نَفْسٌ بِأَيِّ أَرْضٍ تَمُوتُ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ﴾ وه هيچ كه سى نازانى له چ
جنگه يه كي زهوى دا نه مري و له چ كاتيك ا نه مري. چونكه نه گهر بزنان چ كاتي نه مرن ترس و
نازار نه كه ويته دهرونيان و ههولى ناوه دان كرده وهى زهوى نادهن كه خوا فدرمانى پيداوه،
به ته مهلى دانه نيشن. غونه يه بو نه وهى هيچ كه سى نازانى له چ جنگه يه نه مري: نه گير نه وه
فريشته ي مردن چوه لاي سوله يمان ته ماشاى پياويكى نه كرد لاي سوله يمان دانيشتو پياوه كه به
سوله يمانى وت: نهو پساوه وهك منى مده ستي، داوات لي نه كه م فدرمان بهدا بهدا بو
هيندستان، دوايي بردي و له هيندستان فريده دا و كوتوپر فريشته ي مردن له كات و جنگه ي
دياري كرده دا گياني كيشا.

به ياريدى خواي مه زن كو تا يي پنهات

﴿سورہ تی سوزده﴾

له مدكه هاتوته خواره وه، هندی له زانایان نهلین جگه له نایه تی (۱۶) هدها نایه تی (۲۰)
له مدینه هاتوته خواره وه. ژماره ی نایه ته کانی (۳۰) نایه تن .

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

۱ تَنْزِيلُ الْكِتَابِ لَا رَيْبَ فِيهِ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ

۲ أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ بَلْ هُوَ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ لِتُنذِرَ قَوْمًا

مَا أَتَاهُمْ مِنْ نَذِيرٍ مِنْ قَبْلِكَ لَعَلَّهُمْ يَهْتَدُونَ ۝۳ اللَّهُ

الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ

ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ ۚ مَا لَكُمْ مِنْ دُونِهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا شَفِيعٍ أَفَلَا

تَتَذَكَّرُونَ ۝۴ يُدَبِّرُ الْأَمْرَ مِنَ السَّمَاءِ إِلَى الْأَرْضِ ثُمَّ يَعْرُجُ

إِلَيْهِ فِي يَوْمٍ كَانَ مِقْدَارُهُ أَلْفَ سَنَةٍ مِمَّا تَعُدُّونَ ۝۵ ذَلِكَ

عِلْمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ۝۶ الَّذِي أَحْسَنَ

كُلَّ شَيْءٍ خَلْقَهُ وَبَدَأَ خَلْقَ الْإِنْسَانِ مِنْ طِينٍ ۝۷ ثُمَّ جَعَلَ

نَسْلَهُ مِنْ سُلَالَةٍ مِنْ مَاءٍ مَهِينٍ ۝۸ ثُمَّ سَوَّاهُ وَنَفَخَ فِيهِ

مِنْ رُوحِهِ ۖ وَجَعَلَ لَكُمْ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْئِدَةَ قَلِيلًا

مَا تَشْكُرُونَ ۝۹

بسم الله الرحمن الرحيم

به ناوی خوی به خشنده میهره بان

﴿الم﴾ له سوره تی له لبه قدره و سوره ته کانی تر دا مانا و بیرو بوجوونی زانایان بۆ ئه و پیتانه پروون کراونه ته وه.

﴿تَنْزِيلَ الْكِتَابِ لَا رَيْبَ فِيهِ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ نامه یه کی ئه و تو نیرا وه بۆ سهر موحه مه د پینک هاتوه له و پیتانه ئیوه گفتوگۆی خۆتانی لى پینک دین نامه یه که گومانى تیدا نیه و، هاتوه ته خواره وه له لایه ن پهروه ده کهرى هه مو بونه وه ران و، ده ستردی جگه ی خوا و جادو و گفتوگۆی پۆشه و ئزان نی یه.

﴿أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ بَلْ هُوَ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ﴾ به لکو بت په رستان ئه لئین: ئه و قورئانه موحه مه د خۆی هه لئى به ستوه، بینگومان هه لبه سزاوی هه یج که سئى نی یه؟ به لکو ئه و قورئانه راستى یه کی ئه و تو یه هاتوه خواره وه له لایه ن پهروه دگارى تۆوه.

﴿لَنْذِرْ قَوْمًا مَّا أَتَاهُمْ مِنْ نَذِيرٍ مَّنْ قَبْلِكَ لَعَلَّهُمْ يَهْتَدُونَ﴾ له بهر ئه وه ی تۆ ئه و تاقمه بترستى له سزای رۆژى دواى که خوی مه زن له پش تۆوه هه یج پیغه مه ریکى نه نارده و بۆلایان بیان ترستى، بۆ ئه وه ی ئه وان شاره زایى وه رگرن.

﴿اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ﴾ خوا که سى کی ئه و تو یه ئاسمانه کان و زه وى و ئه و شته ی له نیوان ئاسمانه کان و زه ویدان دروستى کردوون له شه ش ماوه ی جیاوازا و پله پله، خوی مه زن ئه ی توانى به دیک جار دروستیان بکات. به لام له بهر ئه وه ی بهنده کانی خۆی فیریکا هه موو کاریکیان پله به پله و په له ی تیدا نه که ن و بیر له دوا رۆژ بکه نه وه. ﴿ثُمَّ اسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ﴾ له پاش دروستکردنى ئاسمانه کان و زه وى ئه وه ی له نیوانیابون خوی مه زن هه مو بونه ورانى هینایه ژیره ره مانى خۆی به ته نها و هینایه بونه وه، توانای په دیدا کرد به سه ریان.

﴿مَا لَكُمْ مِنْ دُونِهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا شَفِيعٍ أَفَلَا تَتَذَكَّرُونَ﴾ بۆ ئیوه نیه له جگه ی خوی مه زن هه یج که سئى یارمه تیدان بدا و بۆتان یارپه تیه وه مه گهر به ده ستورى خوی که وه، هه ر ئه و به ته نها به رپۆه به رتانه، دواى بۆ ئیوه بیرنا که نه وه و په ند وه رنا گرن و بگه رپه تیه وه بۆلای راستى.

﴿يُذَبِّرُ الْأَمْرَ مِنَ السَّمَاءِ إِلَى الْأَرْضِ﴾ خوی مه زن بونه وه رانى دروستکردوه و، کاروباریان ئه با به رپۆه له ئاسمانه وه بۆلای زه وى، به خشیویه به هه مویان ئه و جوهرى خوا و یستویه تی له سه رى بن، توانا و زانیاری داوه پینان ریگه ی راست بدۆزنه وه. هه ندئى له زانایان ئه لئین: مانای ئه و ئایه ته ئه وه یه: خوا سه روش له ئاسمانه وه به جیره یلدا ئه نیرته خواره وه بۆلای زه وى و، به و سه وشه فره مانى هه موو بونه وه رانى دیاریکردوه و ئه یانبا به رپۆه.

﴿ثُمَّ يَرْجُ إِلَيْهِ فِي يَوْمٍ كَانَ مِقْدَارُهُ أَلْفَ سَنَةٍ مِّمَّا تَعُدُّونَ﴾ له پاشا کرده وه و کارى ئاده میزاد به رز ئه بیتیه وه بۆلای خوا له رۆژیکا که رۆژى دوا یه ئه ندازه ی ماوه ی ئه و رۆژه

نهوندهی ماوهی هزار ساله لهو سالانهی ئیوه له جیهاندا ئهیان ژمیرن. نهو رۆژه رۆژیکی زۆر سهخته پرسیار له ئادهمیزاد ئه کرێ له ههمو کارهکانی.

﴿ذٰلِكَ عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ﴾ نهو کهسهی دروست کهری ههمو شتی که و ناگاداری ههمویانه نهو کهسهیه ئهزانی بهشتی بونهوهران کردویانه و ئهیکهن گهوره بی یا بهجوك نهیتی بی یا ئاشکرا، خواجه که زۆر به توانا و به دهسته لات، خاوهنی میهره بانی و بهزهیه بۆیان. ﴿الَّذِي أَحْسَنَ كُلَّ شَيْءٍ خَلْقَهُ﴾ خوا کهسیکی ئهوتویه ههمو شتیکی دروستکردوه به شیرینترین شیویه خوی و یستویه تی و به لگه بن له سهر توانای خوی، ههرشتی ئیوه نهی بینن به پیره و پرۆگرامیکی بی داوه زۆر رێک و پێکه.

﴿وَبَدَأَ خَلْقَ الْإِنسَانِ مِنْ طِينٍ ثُمَّ جَعَلَ نَسْلَهُ مِنْ سُلَالَةٍ مِنْ مَّاءٍ مَّهِينٍ﴾ وه خوا کهسیکی ئهوتویه یه کهمین مرۆفی دروستکردوه که باوکی ههمو ئادهمیزاده به شیرینترین دیمه له خاکیکی بی گیانی مردوو، مناله کانی دروستکردوه له پوختهی تووی له ئاویکی لاوازی پشتی پیاو و سنگی ژن، زاوژی ئه کهن به وینهی گیاندارانی تر.

﴿ثُمَّ سَوَّاهُ وَنَفَخَ فِيهِ مِنْ رُوْحِهِ﴾ له پاشا خوی گهوره نهو مرۆفهی دروست کراوه له خاک رازانیوه به جوانترین دیمه، به جوژی ههمو ئه ندامه کانی شیای یه که ترن و، نهو گیانهی خوی دروستی کرد بو کردی له شیایو به بونه وهریکی زیندو.

﴿وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْئِدَةَ قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ﴾ وه خوی گهوره گوێچکه و چاو و دلی دروست کردوه بو سودی ئیوه بو بیست و بین و بیر کردنه وه، ئاره زوی خواردنی بو دروستکردون بو مانه وهی زیانتان، ئاره زوی ژن و میردی بو مانه وهی ره گه زتان، ههرشتی خوا بو ئیوهی دروستکردی سودیکی تیدایه. له گه له نهو ههمو چاكانه دا ئیوه کهم جار سوپاسی خوا ئه کهن.

وَقَالُوا أَءِذَا ضَلَلْنَا فِي الْأَرْضِ أَءِنَّا لَفِي خَلْقٍ جَدِيدٍ بَلْ هُمْ بِلِقَاءِ رَبِّهِمْ كَافِرُونَ ﴿١٠﴾ قُلْ يَتُوقَنَكُمْ مَلَكُ الْمَوْتِ الَّذِي وُكِّلَ بِكُمْ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُمْ تُرْجَعُونَ ﴿١١﴾ وَلَوْ تَرَىٰ إِذِ الْمُجْرِمُونَ نَاكِسُو أَرْؤُسِهِمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ رَبَّنَا أَبْصَرْنَا وَسَمِعْنَا فَارْجِعْنَا نَعْمَلْ صَالِحًا إِنَّا مُوقِنُونَ ﴿١٢﴾ وَلَوْ شِئْنَا لَآتَيْنَا كُلَّ نَفْسٍ هُدًى وَلَٰكِنْ حَقَّ الْقَوْلُ

مَنْ لَّا مَلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ ﴿١٣﴾
 فَذُوقُوا يَمَانِسِيَّتُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَٰذَا إِنَّا نَسِينَاكُمْ
 وَذُوقُوا عَذَابَ الْخُلْدِ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿١٤﴾

﴿وَقَالُوا أَإِذَا ضَلَلْنَا فِي الْأَرْضِ أَإِنَّا لَفِي خَلْقٍ جَدِيدٍ﴾ وه بی باوه ران نه یان ووت: ئایا کاتئ
 ئیمه له ناوچوین و مردین و خرابنه ناو زهوی و نه دنامه کاغان رزین؟ ئایا ئیمه نه بینوه به
 دروستکراویکی تازه سهر له نوئ گیان نه کرینه وه به له شاندا، زیندوبونه وه بو پرسیار و پاداشت
 و توله نی به.

﴿بَلْ هُمْ يَلْقَاءُ رَبَّهُمْ كَافِرُونَ﴾ نهو بی باوه رانه هدرچهند بروایان به یونی خوا هدی به لآم
 بروایان به گه پشته سزای پهروه ردگاری خو یان نه و، بروایان به زیندوبونه وه نه.
 ﴿قُلْ يَتُوبَاكُمْ مَلِكُ الْمُوتِ الَّذِي وَكَّلَ بِكُمْ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُمْ تُرْجَعُونَ﴾ تو بلی بهو کدسانه
 بروایان به زیندوبونه وه نه: فریشته ی مردن گیانی ئیوه نه کیشتی فریشته یه کی نهو تو بهو
 سپر دراوه گیانی ئیوه بکیشتی بی نه وه ی ئیوه ناگادرا بن له پاشا ئیوه نه گیرینه وه بو لای
 پهروه ردگاری خو تان، زیندو نه کرینه وه و پرسیار ی نه و شتانه تان لی نه کرئ له جیهاندا کردو تانه
 له چاک و له خراب.

﴿وَلَوْ تَرَىٰ إِذِ الْمُجْرِمُونَ نَاكِسُو رُءُوسِهِمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ﴾ وه نه گهر تو تاوانباران بیسی کاتئ
 سهر یان دانه ویتن له خرمهت پهروه ردگاری خو یان به رسوایی و شهرمهزاری به وه له روژی
 دوایدا.

﴿رَبَّنَا أَبْصَرْنَا وَسَمِعْنَا فَارْجِعْنَا نَعْمَلْ صَالِحًا إِنَّا مُوقِنُونَ﴾ نهو کاته بی باوه ران نه لئین: نه ی
 پهروه ردگاری ئیمه: هدمو و راستی به کاغان بو دهر کدوت، به چاوی خو مان نهو راستیانه ی ئیمه
 به درومان نه خسته وه و بینمان، نهو راستیانه ئیمه به درومان نه زانین و به هله داچوبوین و
 باوه رمان بی نه هینان و بیستمان، دواپی ئیمه داوا له تو نه کدین بمانگیر نه وه بو لای جیهان و ئیمه
 کاری چاک نه کدین و، په راستی ئیمه باوه نه هینین.

﴿وَلَوْ شِئْنَا لَآتَيْنَا كُلَّ نَفْسٍ هُدَاهَا وَلَكِنْ حَقَّ الْقَوْلُ مِنِّي﴾ وه نه گهر ئیمه بمان و یستایه نه مان
 به خشی به هدمو کدسی رینگیه بو لای شاره زابوون و، ئیمه نهو رینگیه مان بو ناماده نه کردن و
 راغویان وهر نه گرت و، به لآم فرمان له لایدن منه وه دیاری کراوه و پیوست کراوه بریارمان
 داوه.

﴿لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ﴾ به راستی من دوزه خ پر نه کهم لهو جنوکه و
 ناده میرادانه به ناره زوی خو یان به رده و امبوون له سهر بی باوه ری هه تا مردوون به هدمو و یانه وه.

﴿فَذُوقُوا بِمَا نَسِيتُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَذَا إِنَّا نَسِينَاكُمْ﴾ دواپی ئیوه بچیژن سزای خوا بههوی
بی باوه پیتان به گه یشتن بدم روزهی خوتان و وازتان له فرمانی ئیمه هینابوو. به راستی ئیمه واز
له ئیوه نه هیتین سزای خوتان بچیژن.

﴿وَذُوقُوا عَذَابَ الْخُلْدِ بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ وه ئیوهی بی باوه بچیژن سزای بهرده وام له
دوزه خدا بههوی شتیکه وه ئیوه کردوتانه له جیهاندا و بی فرمانی ئیمه تان کردوه.

إِنَّمَا يُؤْمِنُ

بِآيَاتِنَا الَّذِينَ إِذَا ذُكِّرُوا بِهَا خَرُّوا سُجَّدًا وَسَبَّحُوا بِحَمْدِ

رَبِّهِمْ وَهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُونَ ﴿١٥﴾ نَتَجَا فَنُجِيبُهُمْ

عَنِ الْمَضَاجِعِ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ خَوْفًا وَطَمَعًا وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ

يُنْفِقُونَ ﴿١٦﴾ فَلَا تَعْلَمُ نَفْسٌ مَّا أُخْفِيَ لَهُمْ مِّن قُرَّةِ أَعْيُنٍ جَزَاءُ

بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٧﴾ أَفَمَن كَانَ مُؤْمِنًا كَمَن كَانَ فَاسِقًا

لَا يَسْتَوُونَ ﴿١٨﴾ أَمَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَلَهُمْ

جَنَّاتُ الْمَأْوَىٰ نُزُلًا بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٩﴾ وَأَمَّا الَّذِينَ فَسَقُوا

فَمَأْوَاهُمُ النَّارُ كُلَّمَا أَرَادُوا أَن يَخْرُجُوا مِنْهَا أُعِيدُوا فِيهَا وَقِيلَ

لَهُمْ ذُوقُوا عَذَابَ النَّارِ الَّتِي كُنتُمْ بِهِ تَكَذِّبُونَ ﴿٢٠﴾

وَلَنَذِيقَنَّهُمْ مِنَ الْعَذَابِ الْأَدْنَىٰ دُونَ الْعَذَابِ الْأَكْبَرِ

لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٢١﴾ وَمَن أَظْلَمُ مِمَّن ذُكِّرَ بِآيَاتِ رَبِّهِ ثُمَّ

أَعْرَضَ عَنْهَا إِنَّا مِنَ الْمُجْرِمِينَ مُنْتَقِمُونَ ﴿٢٢﴾

﴿إِنَّمَا يُؤْمِنُ بِآيَاتِنَا الَّذِينَ إِذَا ذُكِّرُوا بِهَا خَرُّوا سُجَّدًا وَسَبَّحُوا بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُونَ﴾ به راستی که سانیکی نهوتو باوهر به ناوهر و کی نایه ته کانی نامهی ئیمه نه هین، کاتی بهو نایه تانه ناموژگاری کردن کاریان تی نه کا زور به چاکی و به سوزده برده نه و به خوا نه که وه برودا، وه نهو که سانه به په یوه ست به سوپاسده و په روه ردگاری خو یان دور نه خه نه وه له شتی شایسته ی نهو نیه پاکی نه که نه وه لهو شتانه ی بی باوه ران باسی نه که نه له هاویه شدانان بوی له په رستندا و، خو یان به که و ره دانانین بو باوه ره یتان و بو سوزده بردن بو په روه ردگار.

﴿تَتَجَافَى جُنُوبُهُمْ عَنِ الْمَضَاجِعِ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ خَوْفًا وَطَمَعًا وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ﴾ نهو که سانه ته نیشتی خو یان دورور نه خه نه وه ژیره خدر و جینگه ی خه وتن به جی نه هیلن له بهر ترسی سزا و به ئومید پاداشت و چاکه، په روه ردگاری خو یان نه په رستن به نیازی پاکه وه و، لهو شتانه ی ئیمه به و امان به خشیوه نه یدهن به هژاران له ریگه ی ئاینی خوا دا.

﴿فَلَا تَعْلَمُ نَفْسٌ مَّا أُخْفِيَ لَهُمْ مِّن قُرَّةِ أَعْيُنٍ جَزَاءُ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ دواپی هیچ که سی له بونه وهران نازانی به شتی خوا ناماده ی کرده بو باوه رداران له پاداشتی زور که و ره و له شتی چاوی نهوانی بی فیک بکاته وه و دلی نهوانی پیخوش بکا له بهر پاداشت دانه و هیان به شتی نهوان کردویه له جیهاندا و نه یکدن.

﴿أَفَمَن كَانَ مُؤْمِنًا كَمَن كَانَ فَاسِقًا لَّا يَسْتَوُونَ﴾ نایا دواپی که سی باوه ری هینا وه به وینه ی که سیکه ده رچوبی له سنوری خوی مه زن باوه ری نه هینایی، نهو که سانه له جیهاندا و له کاتی مردندا و له پاشه رورژدا وه یک دن.

﴿أَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَلَهُمْ جَنَّاتُ الْمَأْوَى نُزُلًا بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ جیاوازی نیوان باوه رداران و بی باوه ران بدم جو ره یه: که سانی باوه ریان هینا وه و کرده وه چاکه کانی کرده، دواپی بو نهوان هیه چه ندین به هه شتی که جینگه ی که رانه وه ی راستی و به رده وامه بو باوه رداران و جیهان کوچی تیدا نه کری، نهو به هه شتانه به خشی خویه بو باوه رداران به هوی شتی که وه له جیهاندا نه یکدن، به رزترین چینگدن بویان ناماده کراوه.

﴿وَأَمَّا الَّذِينَ فَسَقُوا فَمَأْوَاهُمُ النَّارُ كَلَّمَا أَرَادُوا أَن يَخْرُجُوا مِنْهَا أُعِيدُوا فِيهَا﴾ وه که سانیکی نهوتو له بازنه ی دیاری کراوی خوا ده رچوون و باوه ریان نه هینا وه، دواپی جینگه ی که رانه وه ی نهوان ناگری دوزه خه هه موو کاتی بیانه وی که لهو و ناگره بیسه ده ره وه نه گیرینه وه بو ناو ناگره که و نایه لن بیسه ده ره وه.

﴿وَقِيلَ لَهُمْ ذُوقُوا عَذَابَ النَّارِ الَّتِي كُنتُمْ بِهِ تُكَذِّبُونَ﴾ وه بهو بی باوه رانه نه بیژری بو زورتر رسوا کردنیان: ئیوه به جیژن سزای ناگریکی نهوتو ئیوه نهو سزایه تان به درو نه خسته وه و باوه رتان بی نه بو.

﴿وَلَنَذِيقَنَّهُمْ مِنَ الْعَذَابِ الْأَلَدِّ ذُو الْعَذَابِ الْأَكْبَرِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ﴾ وه به راستی ئیمه هه ندی له سزای جیهان نه جیژن بدیت په رستانی مه که جگه له سزای که و ره ی رژی دواپی له کوشتن و به ندکردن و گرانی و نه خوشی و برستی، بو نهو نهوان بکه رینه وه له بت په رستی بولای په رستنی خوی تاك و ته نها.

﴿وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ ذُكِّرَ بآيَاتِ رَبِّهِ ثُمَّ أَعْرَضَ عَنْهَا إِنَّا مِنَ الْمُجْرِمِينَ مُنتَقِمُونَ﴾ وه چ کهسیکه سته مکارتر له کهسی ناموزگاری کرابی به نایه ته کانی قورنانی بهروه دگاری خوی و بهو به لگه ناشکرایانه له سهر یه کیتی و تنهایی خوی گه وره. له پاشا نهو کهسه وازی هینابی لهو به لگه ناشکرایانه. به راستی نیمه توله نه سین له تاوانباران.

وَلَقَدْ آتَيْنَا

مُوسَى الْكِتَابَ فَلَا تَكُنْ فِي مِرْيَةٍ مِّنْ لِّقَائِهِ وَجَعَلْنَاهُ هُدًى لِّبَنِي إِسْرَءِيلَ ﴿٢٣﴾ وَجَعَلْنَا مِنْهُمْ أَيْمَةً يَهْدُونَ بِأَمْرِنَا لِمَا صَبَرُوا وَكَانُوا بِآيَاتِنَا يُوقِنُونَ ﴿٢٤﴾ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ يَفْصِلُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿٢٥﴾ أَوَلَمْ يَهْدِ لَهُمْ كَمْ أَهْلَكْنَا مِن قَبْلِهِم مِّنَ الْقُرُونِ يَمْشُونَ فِي مَسْكِنِهِمْ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً أَفَلَا يَسْمَعُونَ ﴿٢٦﴾ أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّا سَوَّيْنَا الْأَرْضَ إِلَى الْجُرْزِ فَنَخْرِجُ بِهِ زُرْعَاتًا كُلُّ مِّنْهُ أَنْعَمَ لَهُمْ وَانْقَسَمَ أَفَلَا يَبْصُرُونَ ﴿٢٧﴾ وَيَقُولُونَ مَتَى هَذَا الْفَتْحُ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٢٨﴾ قُلْ يَوْمَ الْفَتْحِ لَا يَنْفَعُ الَّذِينَ كَفَرُوا إِيمَانُهُمْ وَلَا هُمْ يُنْظَرُونَ ﴿٢٩﴾ فَأَعْرَضَ عَنْهُمْ وَانْظُرْ إِنَّهُمْ مُنْتَظَرُونَ ﴿٣٠﴾

﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ فَلَا تَكُنْ فِي مِرْيَةٍ مِّنْ لِّقَائِهِ﴾ وه به راستی نیمه نامیده که تهوراته به خشیومان به موسا ههروه کورنمان رهوانه کردوه بو تو، کهواته نه کهویته ناور گومانوه له گه یشتن بهو قورنانه، تو نهو قورنانهت هدر له خواوه وهر گرتوه نهک له لایدن جگهی خواوه. به جوژی تر مانای نهو رسته کراوه. یانی تو له گه یشتن به موسا له میعراجدا یا له رۆزی دوایدا گومانت نه بی.

﴿وَجَعَلْنَاهُ هُدًى لِّبَنِي إِسْرَآئِيلَ﴾ وه ئیمه ئهو نامه‌ی تهوراته هاتوته خواره وه بۆ سهر موسا گپرامان به شاره‌زا کهر بۆ به‌نی ئیسرائیلیه کان بۆلای ریگی یایینی خوای گه‌وره.
﴿وَجَعَلْنَا مِنْهُمْ أَئِمَّةً يَهْدُونَ بِأَمْرِنَا لَمَّا صَبَرُوا وَكَانُوا بِآيَاتِنَا يُوقِنُونَ﴾ وه ئیمه چه‌ند پیشه‌وایه کمان گپرا به‌وه‌ی فیری تهورات بین و ناوه‌رۆ که‌کی بزائن به گویره‌ی ده‌ستووری ئیمه به‌نوئیسرائیلیه کان شاره‌زای یاسای ئاین بکه‌ن و، نه‌وانیش به گویره‌ی فه‌رمانی ئیمه شارو‌زایی وه‌ر بگرن کاتی ئارام بگرن له‌سهر بیستی ئامۆزگاری و باوه‌ر به‌به‌لگه‌ ئاشکراکانی ئیمه به‌ئین به‌بی گومان. مه‌به‌ست له‌و پیشه‌وانه‌ موسا و عیسا و ئهو پیغمه‌رانه‌ی نیوان ئه‌وانه، هه‌مو یه‌کی له‌وان ئازاری زۆریان توشبو به‌ده‌ست تاقمه‌کانی خو‌یانه‌وه.

﴿إِنَّ رَبَّكَ هُوَ يَفْصِلُ بَيْنَهُم يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ﴾ به‌راستی په‌روه‌ردگاری تۆ هه‌ر ئه‌وه فه‌رمانی دادپه‌روه‌ری خۆی ئه‌دا له‌ نیوان ئاده‌میزادا و چاک و خراپان جوئ ئه‌کاته‌وه له‌ رۆژی دوا‌یدا له‌ شتی‌کا ئه‌وان جیاوازی بیروباوه‌ریان له‌و شته‌دا‌یه، دوا‌یی پاداشتی چاکه‌که‌ران ئه‌داته‌وه به‌به‌ه‌شت، سزای خراپه‌که‌ران ئه‌دا به‌ ئاگری دۆزه‌خ. بی‌گومان ئهو رۆژه باوه‌ر‌داران و بی‌باوه‌ران دیاری ئه‌کری‌ن.

﴿أَوَلَمْ يَهْدِ لَهُمْ كَمْ أَهْلَكْنَا مِنْ قَبْلِهِمْ مِنَ الْقُرُونِ يَمْشُونَ فِي مَسَاجِدِهِمْ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ أَفَلَا يَسْمَعُونَ﴾ ئایا خوای مه‌زن رونی نه‌کردوه‌ته‌وه بۆ دانیش‌توانی مه‌که ئیمه زۆر که‌سمان له‌ناوبردوه له‌ پیش ئه‌وانه‌وه له‌ دانیش‌توانی نه‌تده‌وه رابوردوه بی‌باوه‌ره‌کان به‌ویندی تاقمی نوح و هود و سالح و موسا که پیغمه‌مه‌ره‌کانی خو‌ریانان به‌درۆ ئه‌خسته‌وه، ئیستا جیگه‌کانیان چۆله‌ و بت په‌رستانی مه‌که ئه‌رۆن به‌ناویانا، ئایا دوا‌یی ئه‌وان بۆ ئامۆزگاری قورئان نابیسن و ته‌م‌نی خوار‌بین به‌ناوبردنی ئه‌وانه‌ی پیشو، هه‌ندیکیان به‌خنک‌اندنی ئاو و ئه‌وانی تر به‌بومه‌له‌رزه و بای سه‌خت و رۆچونی زه‌وی.

﴿أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّا نَسُوقُ الْمَاءَ إِلَى الْأَرْضِ الْجُرُزِ فَنُخْرِجُ بِهِ زَرْعًا تَأْكُلُ مِنْهُ أَنْعَامُهُمْ وَأَنْفُسُهُمْ أَفَلَا يُبْصِرُونَ﴾ ئایا ئه‌وان نازانن که به‌راستی ئیمه ئهو ئاوه‌ی په‌یدا‌ئه‌بی له‌ هه‌لمی زه‌ریا و ده‌ریا‌کانه‌وه ئه‌بی به‌هه‌رو‌باران ئه‌باری په‌واندی ئه‌که‌ین بۆلای زه‌وی‌کی ووشکی بی‌گیا و بی‌ئاو، دوا‌یی به‌هۆی ئهو ئاوه‌وه ده‌رنه‌ه‌ئین روه‌ک و گیاو له‌وه‌ری زۆر چوار‌پێ و ئازاله‌کانیان و خو‌یان له‌و گیا و له‌وه‌ره‌ ئه‌خۆن و پێی ئه‌زین، ئایا دوا‌یی بۆ ئه‌وان ئهو شتانه‌ نابین و ئامۆزگاری وه‌رگرن و باوه‌ر به‌خوا و به‌ پیغمه‌در و به‌قورئان به‌ئین.

﴿وَيَقُولُونَ مَتَى هَذَا الْفَتْحُ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ وه بی‌باوه‌ران ئه‌لین: چ کاتی رۆژی جیابونه‌وه‌ی ئیوه و ئیمه دیت و ئیوه سه‌رئه‌که‌ون و ئیمه سزا ئه‌درین ئه‌که‌ر ئیوه راست ئه‌که‌ن رۆژی دوا‌یی په‌یدا ئه‌بی، دوا‌یی ئیوه هه‌وال به‌دن به‌ ئیمه بۆ کاتی هاتنی ئهو رۆژه.

﴿قُلْ يَوْمَ الْفَتْحِ لَا يَنْفَعُ الَّذِينَ كَفَرُوا إِيمَانُهُمْ وَلَا هُمْ يُنْظَرُونَ﴾ تۆ بَلَسْ بهوان رۆژی هاتنی دیاریکراوی خوا بۆ رۆژی دواپی سود ناگهینهی به کهسانیکی ئەوتۆ باوهریان نههتایی له جیهاندا، باوهرهتانیان سود بهوان ناگهینهی لهو رۆژهدا و مۆلتەیان نادری هەتا پهشیما بینهوه و باوهرهتەن و، سودی بۆ ئەوان نابێ.

﴿فَأَغْرَضَ عَنْهُمْ وَأَنْتَظِرُ إِنَّهُمْ مُنْتَظَرُونَ﴾ دواپی تۆ واز لهو بۆ باوهرانه بهینه پەله ئەکەن بۆ هاتنی رۆژی دواپی و، تۆ چاوهروانی سەرکهوتن بکه له لایەن خواوه. بهراستی ئەویی باوهرانه چاوهروانی دواپۆژی رسوایی خۆیان بکەن. هەرچەنده ئەوان ئەوهنده نهفامن چاوهروانی نهمانی تۆ ئەکەن.

کووتایی بهماناکردنی ئەم سورەته هات بهیاریدەوی خواپی مهزن

له رۆژی ههینیدا (۳۹) مانگی سهفه (۱۴۲۴)ی کوچی

بهرانبهر به (۲۰۰۰/۶/۲)ی زایینی

﴿﴾ سوره تی ئه لئه حزاب ﴿﴾

له مه دینه هاته وه خواره وه. ژماره ی ئایه ته کانی (۷۳) ئایه تن.
گێڕاوه ته وه له دوای جهنگی ئو حود ئه بو سو فیان و ئه بوجهل و عه کره مه ی کوری
ئوبویه ی سه رو کی دو رو ه کان و ئه لجه دی کوری قه یس و مو عته بی کوری قوشه یر، داوایان
له پیغه مه ری خوا کرد به بی ترس ڕیگه یان پی بدری به ئاره زوی خو یان گفتو گو بکه ن له
خزمه تی، داوی ڕیگه یان پی درا، ووتیان به پیغه مه ر ﴿﴾: ئیمه داوامان له تو ئه وه به باسی
خوا کاغان به خراپه نه که ی و بلتی پارانه وه یان له خزمه ت خوا دا سو د ئه به خشی و له وانی
وه ر ئه گری، ئیمه یش واز له تو ئه هیتین و باسی خوا و تو به خراپه نا که ی، دو رو وه کانی
مه دینه یش پشت گیر یان لی کردن. عومه ری کوری خه تاب تو ره بو، ووتی به پیغه مه ر ﴿﴾:
ده ستورم پی بده بیان کو ژم، پیغه مه ر فه رموی: من ڕیگه ی پی داو، عومه ر ووتی: به چنه ده ره وه
به نه فره ت بن و خه شی خواتان له سه ربی، داوی پیغه مه ر ﴿﴾: فه رموی: بیان که نه ده ره وه
له مه دینه، ئه م ئایه تانه ی خواره وه له و باره وه هاته خواره وه و فه رموی:

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ اتَّقِ اللَّهَ وَلَا تُطِعِ الْكَافِرِينَ وَالْمُنَافِقِينَ إِنَّ اللَّهَ
كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿١﴾ وَأَتَّبِعْ مَا يُوْحَىٰ إِلَيْكَ مِنْ
رَبِّكَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا ﴿٢﴾ وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ
وَكَفَىٰ بِاللَّهِ وَكِيلًا ﴿٣﴾

بسم الله الرحمن الرحيم

به ناوی خوای به خشنده و میهره یان

﴿﴾ یا ایها النبئی اتق الله ولا تطع الکافرین و المنافقین ان الله کان علیمًا حکیمًا ﴿﴾ ئه ی
پیغه مه ر: تو له خوا بزسه و به به رده وامی خۆت له خراپه یارێزه و، تو په یره و ی پی باوه ران و
دوو رو وان مه که. به راستی خوا ئه زانی به نیازی خرابی ئه وان، هه مو شتی له جیگه ی شیای
خو یا دائه نی و، به گوێره ی زانیاری خۆی هه مو کار ی ئه کا.

ته فسیری زما کو یی

﴿وَاتَّبِعْ مَا يُوحَىٰ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا﴾ وه تۆ دواى شتى بکهوه بهسروش له لایهه پەروره دگاری خۆتهوه بۆلای تۆ هاتهوه، بهردهوامبه لهسەر په‌رستى خوا و، په‌په‌روهى بى‌باوه‌ران و دووروان مه‌که.

به‌پاستى خوا به‌شتى ئەزانی ئیوه ئەیکه‌ین و ئاگاداری هه‌مو شتیکه و ئاگای له‌ نیازی خرابی ئەوان هه‌یه.

﴿وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ وَكِيلًا﴾ وه تۆ پشت هه‌ر له‌سەر خوا به‌سته و، هه‌مو کارو فرمانی خۆت هه‌ر هه‌واله‌ی لای خوا بکه و، خوا به‌سه به‌ پاراستن بۆ تۆ، بۆلای ئەو ئە‌گه‌ڕێته‌وه هه‌مو کاری بونه‌وه‌ران.

بۆ زانی:

١- جه‌میلی کورێ موعه‌مه‌ر له‌بى‌باوه‌ران یه‌کتی بۆ له‌و که‌سانه‌ شتى له‌بیر نه‌ئه‌چوه‌وه، زۆرشتی له‌بهر ئە‌کرد، عه‌ره‌به‌کان گومانیان وابو که‌ خاوه‌نی دوودله‌ و، به‌هه‌ردووکیان شت وه‌رنه‌گرێ زۆرت له‌ پێغه‌مه‌ر به‌گومانی خۆیان، دواى کاتێ بت په‌رستان له‌ جه‌نگی به‌دردا شکان، ئە‌بوسوفیان جه‌میلی بینى تاکه‌ نه‌عليکی به‌ده‌سته‌وه‌یه، ئە‌وى تریانی له‌بى‌دايه. ئە‌بوسوفیان پێ‌ووت: ده‌نگ وباسی خۆمان چۆنه‌؟ ووتی شکستمان خواردوه، ئە‌بوسوفیان به‌ جه‌میلی ووت: بۆ تاکه‌ نه‌عليکت به‌ده‌سته‌وه‌یه؟ ئە‌وى تریانت له‌ پێدايه، جه‌میل وتی: هه‌ستم نه‌کردوه که‌ هه‌ردوکیان له‌پێمدا نی‌یه، دانیش‌توان بۆیان ڕوون بویه‌وه ئە‌گه‌ر خاوه‌نی دوودل بوايه له‌بیری نه‌ئه‌چوو تاکه‌ نه‌عليکی به‌ده‌سته‌وه‌یه.

٢- ئە‌بى‌ بزانی: به‌ر له‌ هاتنی ئاینی ئیسلام ئە‌گه‌ر که‌سێ به‌ژنی خۆی بووتایه: تۆ له‌لای من وه‌ک دایکم وای، یا بیوتایه: تۆ له‌سەر من وه‌ک پشتی دایکم وای ئە‌و ژنه‌ ته‌لاقى ئە‌که‌وت. به‌لام دواى هاتنی ئاینی ئیسلام ئە‌و رسته‌یه قه‌ده‌غه‌کراو، برباری‌دا ته‌لاقى پێ‌ناکه‌وێ. به‌لام پێ‌یسته بریتی بۆ بدا (کفاوه) وه‌ک له‌مه‌ودوا له‌ سوهره‌تی (ئه‌لموجاده‌له‌دا) ڕون ئە‌کرێته‌وه.

١- کاتێ پێغه‌مه‌ر ﴿ﷺ﴾ زه‌ینه‌به‌ی پورزای خۆی و کچی جه‌حشی ماره‌کرد که‌ له‌ پێشا ژنی زه‌یدی کورێ حاریسه‌ بۆ پێغه‌مه‌ر زه‌یدی کردبو به‌کورێ خۆی به‌رله‌وه‌ی بکری به‌ پێغه‌مه‌ر، زه‌ید به‌ منالی دیل کرابوو کردبویان به‌به‌نده‌ له‌لایه‌ن دانیش‌توانی توهامه‌وه، دواى حه‌کیمی کورێ خوزافی کړیووی و، به‌خشیبووی به‌ خه‌دیجی کچی خوه‌یلیدی پورزای، کاتێ پێغه‌مه‌ر ﴿ﷺ﴾ خه‌دیجی ماره‌کرد زه‌یدی به‌خشى به‌ پێغه‌مه‌ر ﴿ﷺ﴾ باوک و مامی زه‌ید هاتنه‌ خزمه‌ت پێغه‌مه‌ر ﴿ﷺ﴾، داواى کړینه‌وه‌یان له‌ پێغه‌مه‌ر کرد، پێغه‌مه‌ر فه‌رموی: خۆی سه‌ربه‌سته، ئیوه‌ی هه‌ل‌ب‌ژارد بیه‌نه‌وه به‌بى‌پاره، زه‌ید به‌نده‌ی هه‌ل‌ب‌ژارد به‌مه‌رجی له‌لای پێغه‌مه‌ربێ، دواى ئازادی کرد و کردیشی به‌کورێ خۆی، به‌گۆڕه‌ی ده‌ستووری ئە‌و

ته‌فسیری زمانکۆیی

روژه ی پیش ئیسلام ئه و کسه ئه بو به کوری راستی ئه و کسه له هه مو روه یه که وه، کاتی پیغمهر ﴿ﷺ﴾ زهینه به ی ماره کرد که له پیشا ژنی زهید بو بو، ته لافی دابو، جوه کان و دو روه کان ووتیان: موحه مه د ژنی کورشی خوی هتاوه، خوی مه زن بو روونکر د نه وه ی ئه و سی مه ده ستانه، ئه م ئایه تانه ی خواره وه ی ناره خواره وه و فهرموی.

مَا جَعَلَ اللَّهُ لِرَجُلٍ مِّنْ قَلْبَيْنِ فِيْ
جَوْفِهِۦٓ وَمَا جَعَلَ أَزْوَاجَكُمُ اللَّائِي تُظَاهِرُونَ مِنْهُنَّ أُمَّهَاتِكُمْ
وَمَا جَعَلَ أَدْعِيَاءَكُمْ أَبْنَاءَكُمْ ذَٰلِكُمْ قَوْلُكُمْ بِأَفْوَاهِكُمْ وَاللَّهُ
يَقُولُ الْحَقَّ وَهُوَ يَهْدِي السَّبِيلَ ﴿٤﴾ أَدْعَوْهُمْ لِأَبَائِهِمْ
هُوَ أَقْسَطُ عِنْدَ اللَّهِ فَإِن لَّمْ تَعْلَمُوا آبَاءَهُمْ فَإِخْوَانُكُمْ
فِي الدِّينِ وَمَوَالِيكُمْ وَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ فِيمَا أَخْطَأْتُمْ
بِهِۦ وَلَٰكِن مَّا تَعَمَّدَتْ قُلُوبُكُمْ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَّحِيمًا

﴿مَا جَعَلَ اللَّهُ لِرَجُلٍ مِّنْ قَلْبَيْنِ فِيْ جَوْفِهِ﴾ خوا دروستی نه کردوه بو هیچ پیاوی دوودل له ناو ورگیدا: به جوړی کاتا دووشت بزانی و له بیری نه چیتسه وه، یا به یه کیکیان له خوابترسی و، به وی تریان له ئاده میزاد بترسی، به یه کیکیان بروای وابی سته م کردن قه ده غه یه، به وی تریان باوه ری وابی سته مکردن ره وایه، به یه کیکیان بروای به تاکه خوائ هه بی و، به وتریان باوه ری به چهند خوا یه هه بی، خوی مه زن له و ئایه ته دا رونی کردوه ته وه ئاده میزاد توانای ئه وه ی نیه له یه کاتا بروای به دووشتی دژی یه کتر هه بی، چونکه ئه و شته پیچه وانده ی یاسای سروشته.

﴿وَمَا جَعَلَ أَزْوَاجَكُمُ اللَّائِي تُظَاهِرُونَ مِنْهُنَّ أُمَّهَاتِكُمْ﴾ وه خوا ئه و ژنانه ی ئه و تو ژنی ئیوه و، ئیوه زیهاریان له گه ل نه کهن. وه ک میرد به ژنی خوی بلای تو دایکی منی نه یگیاو و به دایکی ئیوه، چونکه ژن به ووته یه نابی به دایکی راستی، به لام ووتی قه ده غه یه و بریتی

لەسەر پێویست کراوە بەو مەرجانەی باسی ئەکرێ لە سۆرەتی (ئەلەوجادەلە) دا دوایی ئەو
رێستە ئەگەر مێردە کەمی کۆپەر ژنە کەمی تەلاق نەدا پێویستە کەفەرەتی بۆ بدا بەر لەوەی
بچیتە لای ژنە کەمی. کەفەرەتە کەمی ئازادکردنی بەندەیه کە ئەگەر توانای بەندە نەبوو شەست
ڕۆژ لەسەر یەک بەڕۆژوبی، ئەگەر توانای ئەوەشی نەبوو، خواردن بدا بەشەست هەژار.

﴿وَمَا جَعَلَ أَذْعِيَاءَكُمْ أَبْنَاءَكُمْ﴾ وە خوا کۆری جگەیی ئێوەی نەگیراوە بە کۆری
راستەقینەیی ئێوە، کۆری راستی باوکی خۆیان و، بە ووتەی ئێوە نابن بە کۆرتان، ئەو جۆرە
کارە بەزمانی عەرەبی پێی ئەوتری (التبني).

﴿ذَلِكُمْ قَوْلُكُمْ بِأَفْوَاهِكُمْ﴾ ئەو شتانەی ئێوە ئەیلێن گفتوگۆیەکی بێناوەڕۆکە و
بەدەمتان دا، نە ژنە کانتان ئەبن بەدایکی راستەقینەیی ئێوە و، نە کۆری جگەیی خۆتان ئەبن
بە کۆری راستی و کۆری پستی ئێوە. کەواتە زەید کۆری موحەمەد نی. بەلکو کۆری
راستەقینەیی حاريسەیه.

﴿وَاللَّهُ يَقُولُ الْحَقَّ وَهُوَ يَهْدِي السَّبِيلَ﴾ وە هەر خوا راستی ئەفەرموی، هەر خواش
شارەزایی ئادەمیزاد ئەکا بۆلای رێگەیی راست، کۆری جگەیی خۆ کردن بە کۆری راستی
ئێوە نابێ و، ژنە کانیشتان نابن بەدایکی راستی ئێوە.

﴿ادْعُوهُمْ لِآبَائِهِمْ هُوَ أَقْسَطُ عِنْدَ اللَّهِ﴾ ئێوە ئەو کەسانەی ئێوە کردوستان بە کۆری
خۆتان بانگیان بکەن بۆلای باوکی راستی خۆیان ئەکا بۆلای ئەو کەسانە کردونیان بە کۆری
خۆیان، بانگی کردن ئەوان بۆباوکی راستی خۆیان دادپەرورترە لەوەی ئێوە بەدەم بیان
بە کۆری خۆتان.

﴿فَإِنْ لَمْ تَعْلَمُوا آبَاءَهُمْ فَاِخْوَانُكُمْ فِي الدِّينِ وَمَوَالِيكُمْ﴾ دوایی ئەگەر ئێوە نەتانزانی
بەباوکی راستەقینەیی ئەوان برای ئایینی و دۆست و ئازادکراوی ئێوە، دوایی ئێوە بەوان
بلیین: ئەو برای ئێمە، ئەو دۆستی ئێمە.

﴿وَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ فِيمَا أَخْطَأْتُمْ بِهِ﴾ وە هیچ گوناھێ لەسەر ئێوە نیە لەشتیکا ئێوە
لەو بەر بەهەلەو نەزانینەو کردوتانە بەر لەوەی قەدەغە کراوە و، ووتوتانە کۆری جگەیی
خۆ ئەکرێ بە کۆر.

﴿وَلَكِنْ مَا تَعَمَّدَتْ قُلُوبُكُمْ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا﴾ بەلام گوناھ لەسەر کەسیکە
خراپەیی ئەو شتە بزانی و بەدەستیان قەست بیکا دوای قەدەغەکردنی و بلی: کۆری جگە
خۆ ئەکرێ بە کۆر. وە خوا خوش ئەبێ لەکەسی بەهەلە ئەو شتە بکا یا لەبیری بچیتەو،
خوا میهرەبان و بەبەزەییە بۆ کەسانی بە دەستیان قەست نەیکەن.

الَّتِي أُولَى بِالْمُؤْمِنِينَ مِنْ أَنْفُسِهِمْ وَأَزْوَاجَهُمْ أُمَّهَاتُهُمْ

وَأُولُوا الْأَرْحَامِ بَعْضُهُمْ أَوْلَىٰ بِبَعْضٍ فِي كِتَابِ اللَّهِ
 مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُهَاجِرِينَ إِلَّا أَنْ تَفْعَلُوا إِلَىٰ أَوْلِيَائِكُمْ
 مَعْرُوفًا كَانَ ذَلِكَ فِي الْكِتَابِ مَسْطُورًا ﴿٦﴾
 وَإِذْ أَخَذْنَا مِنَ النَّبِيِّينَ مِيثَاقَهُمْ وَمِنْكَ وَمِنْ نُوحٍ وَإِبْرَاهِيمَ
 وَمُوسَىٰ وَعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ وَأَخَذْنَا مِنْهُمْ مِيثَاقًا غَلِيظًا ﴿٧﴾
 لِيَسْأَلَ الصَّادِقِينَ عَنْ صِدْقِهِمْ وَأَعَدَّ لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا أَلِيمًا

﴿ النَّبِيُّ أَوْلَىٰ بِالْمُؤْمِنِينَ مِنْ أَنْفُسِهِمْ وَأَزْوَاجُهُ أُمَّهَاتُهُمْ ﴾ پیغمبر چاکتر و له پیشتر و
 شایسته تره بو باوهر داران له خوځان و، به سودتره بوځان و، پیوسته باوهر داران په پرهوی بکن
 بهی په رخنه و بهی دل گرانی پیغمبر نه فهرموی: باوهر ناهیتی هیچ یه کئی له ئیوه هه تا هه مو
 ویستیکی دوی شتی نه کهوی تو هیناو ته بو لایان، دواکهوتن و په پرهوی کردنی شتی پیغمبر
 هیناویتی په پرهوی کردنی شتی که له لایه ن خواوه هاتوه نه که له لایه ن پیغمبره وه. که واته
 په پرهوی کردنی پیغمبر درژی سهر بهستی ئاده میزاد نیه و سهر بهستی زهوت نه کردوون.
 ژنه کانی پیغمبر دایکی باوهر داران له ریز گرتیان و قه دهغه کردنی ماره کردیان، له جگه ی
 نه وانه دا وه که ژنانی بیگانه وان.

پیغمبر ﴿ ﷺ ﴾ دوو کهسی نه کرد به برای یه کتری، هر کاتی یه کیکیان بمردایه نه وه که ی
 تریان نه بو به میرات گری جگه ی خزمانی تری، نه و کاره به رده وام بو هه تا خوا ی مه زن
 فهرموی:

﴿ وَأُولُوا الْأَرْحَامِ بَعْضُهُمْ أَوْلَىٰ بِبَعْضٍ فِي كِتَابِ اللَّهِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُهَاجِرِينَ ﴾ وه خزمه
 نزیکه کانی پشی له پیشترن له میرات گرتندا له باوهر داران و کوچ کهران، هه تا خزمی
 نزیکتر هه بی میراتی مردوو به وان نادری، نه و فهرمانه تو مار کراوه له نامه ی خوا دا و، نه بی
 به و جوړه بی.

﴿إِلَّا أَنْ تَفْعَلُوا إِلَىٰ أَوْلِيَائِكُمْ مَّعْرُوفًا كَانَ ذَلِكَ فِي الْكِتَابِ مَسْطُورًا﴾ مەگەر کاتی میرات ئەدری بەجگەی خزمانی نزیک کە ئیوە لە کاتی زیانی خۆتان وەسیەتتان کردبێ و راتانسپاردبێ هەندێ لە دارایی خۆتان دواى مردنتان بدری بە دوست و خزمانی دورى میرات نەگر، ئەو کاتە دروستە ئەوەی راسپێردراوە بدری بە جگەی خزمانی نزیک، ئەو فەرمانە بەردەوامە و، لەنامەی خوادا تۆمار کراوە، هەرکەسێ بێ فەرمانی ئەو کارە بکا تاوانبارە... (مَّعْرُوفًا) بە مانا وەسیەتە.

﴿وَإِذْ أَخَذْنَا مِنَ النَّبِيِّينَ مِيثَاقَهُمْ وَمِنْكَ وَ مِنْ نُوحٍ وَإِبْرَاهِيمَ وَمُوسَىٰ وَعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ﴾ وە تۆ بیری ئەو کاتە بکەرەو ئەیمە لە پیغمەران و لەتۆ و لەنوح و لەئێبراهیم و لەموسا و عیسی کوری مەریەم پەیمانان لەوان وەرگرتووە کە پەیامی ئیمە راگەیهێنن بە ئادەمیزاد و، بانگیان بکەن بۆلای پەرستنی خوا بەتەنها و نیازی پاکەو.

﴿وَإِذْ أَخَذْنَا مِنْهُمْ مِيثَاقًا غَلِيظًا لِّيَسْأَلَ الصَّادِقِينَ عَنْ صِدْقِهِمْ وَأَعَدَّ لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا أَلِيمًا﴾ وە ئیمە پەیمانیکی زۆر بەتینمان وەرگرت لەو پیغمەرانە لەبەر ئەوەی خوای مەزن پرسیار ئەکا لەو پیغمەرە راستانە لە راستی کردار و گفتوگۆی خۆیان و گەیااندنی پەیام بە ئادەمیزاد و، خوای گەورە ئامادەى کردووە بۆ بێ باوەران سزایەکی خواوەنی ئازار.

ناوبردنی نوح و ئێبراهیم و موسا و عیسا و موحمەد لە دواى پیغمەرەکان لەبەر ئەوەیە بە ئەوان گەورەترینی پیغمەرانن، موحمەدی پیش ئەوانی تر خستووە لەبەر ئەوەیە لەوان گەورەترە، هەموو پیغمەرانى تر کاریان بەدەستووری نوح کردووە، دواى بەدەستووری ئێبراهیم دوواتر بە یاسای موسا، دواى بەدەستووری عیسا، دواى ئەوان بەدەستووری موحمەد هەتا رۆژی دواى و دواى ئەو پیغمەرى تر نایەت.

خوای مەزن لەم ئایەتانەى دوایدا باسی جەنگی (ئەلئەحزاب) ئەکا، یا جەنگی (خەندەق) ئەو باسە لە ئایەتی (٩) ی ئەم سورتەو دەست پێ ئەکا تا ئایەتی (٢٧)، بە کورتی باسی ئەو جەنگە ئەکەین.

١- جوهرەکان لە پاش کۆچی پیغمەر ﴿ﷺ﴾ لە مەکهووە بۆ مەدینە زۆرتر لە قورەیشیەکان رقیان پەرهی سەند بەرانبەر بە پیغمەر ﴿ﷺ﴾ بە تايهەتی دواى دەرکردنی هۆزی بەنو نەزیری جوهرەکان دواى دەرکردنی ئەوان دەستیان کرد بە هاندانی هۆزهکان عەرەب بۆ جەنگ کردن و بە گزاچوونی پیغمەر ﴿ﷺ﴾ بۆ ئەو مەبەستە کۆمەڵی لە جوهرەکان بە سەرۆکایەتی حویسە کوری ئەختەب چوون بۆلای قورەیشیەکان لە مەکهو، هانیاندا لەسەر جەنگ کردن و ووتیان ئیمەش هاویشیان ئەکەین بۆ جەنگ کردن لە گەڵ موحمەدو هاوڕێکانی، دواى قورەیشیەکان چوون بۆلای هۆزهکان غەفتان کە بریتی بوون لە هۆزی مۆرەو بەنو عامیرو بەنو فەزارەو ئەشجەع و سولەیم و، دواى چوون بۆلای ئەو هەموو هۆزانە تۆلەیان بەسەر

موسڵمانانەو هەبوو، هەموویان هاندان لەسەر دژایەتی کردنی پیغەمەر ﴿ﷺ﴾ بە هەموویانیان راگەیاندا کە قورەیشیەکان هاری کاریان ئەکەن بۆ ئەو مەبەستە و، توانیان کۆمەڵیکێ زۆر پێکەووە بنێن ژمارەیان گەشتە نزیکەی شەش هەزار کەس بە سەرۆکایەتی ئەبو سوفیان، ھۆزەکانی بەنو سەعدو کەنانەو ئەسەدیش لایەنی ئەوانیان گرت، بە هەموویان گەشتە دەهەزار کەسی نازاو جەنگاوەر، بەرەو مەدینە کەوتنە ری لەژێر ئالای ئەبو سوفیان، کاتی گەشتە لای مەدینە پێک هاتن کە ھریەکە لە ھۆزەکان بۆ ماوەی رۆژی سەرۆکایەتی جەنگ وەر بگرن یەک لە دوا یەک.

۲- کاتی ئەو ھەوڵە گەشتە پیغەمەر ﴿ﷺ﴾ موسڵمانان بە بیستنی ئەو ئەندازە لەشکرە زۆرە سەرسامبوون کە سەربازو چاوەرێ ھوشتر و کەل و پەلی جەنگ و چەکی زۆریان ھەیە، سەلمان لە رینگ و رێچکەکی جەنگی ئەزانی و فیری بوبو کاتی لەناو فارسەکاندا بوبو، بە پیچەوانەی عەرەبەکان بۆ سازدانی جەنگ نەزانبوون، دوا یی بە ئامارە ی ئەو بیرە ی سەلمان دەستیان کرد بە ھەلکەندنی خەنەق بە ھەر چوار لای مەدینە داو، بە ئامۆژگاری سەلمان رازی بوون، بەم لاو لای مەدینە دا خەنەتیان لیدا، پیغەمەر (د.خ) ھاوکاری ھاوڕێکانی ئە کرد لە چال ھەلکەن و خۆل فرێداندا، بەجۆرێ ھەموو لەشی پیرۆزی تۆزای بوبو، چەند پیاوی لە دوورەکان خۆیان ئەزیزەو بە بیانوی یی توانیان بۆ جەنگ کردن، ھەندێ تریان بی دەستور و بەبی ئاگاداری پیغەمەر ﴿ﷺ﴾ ئەچونەو بۆلای خێزانەکانیان، لە ماوە ی شەش رۆژدا خەنەقەکیان تەواو کرد، ئەو خانوانە نزیکێ خەنەقە کە بوون چۆلیان کردن.

۳- قورەیشەکان و تاقمەکانی تر توشیان بوو بە تووشی ئەو خەنەقەو، بۆیە نەیان توانی پەلاماری ناو شاری مەدینە بدەن، لە پشتی خەنەقە کەو چادریان ھەلداو سەرباز گەیان دانا، پیغەمەریش بەسی ھەزار موسڵمانەو چوونە بەرانبەریان و پەشتیان دابەلای کیوی (سەلەو) کە کیوی بوو لای مەدینەو، سەرباز گەیان بۆ خۆیان پێک ھینا، خەنەقە کە کەوتە نێوان ھەردوو لایان، بۆ ماوە ی چەن رۆژی تریان بۆیە کتر ئەھاوشت، بەو جۆرە ی پیوستبوو ھیچ لایەکیان پەلاماری ئەو لاکی تریان نەدا.

۴- ئەو کاتە کاتی زستان بوو، سەرمای سەختی زۆر روی ئەداو پەیدا ئەبوو، کۆمەڵی لە بی باوەرێان وایان دانابوو لە ماویەکی کەمدا موسڵمانان بنەبرین و، بەسەر کەوتوو بگەرێتەو، ئەو ی ئەوان چاوەرێانیان ئە کرد دەستی نەدا بۆیان، حویە ی کوری ئەختەب بۆی دەرکەوت ئەو ھەلە لە دەست دەرچێ بۆ ناگەرێتەو، بە ناچاری چوو بۆلای کەعبی کوری ئەسەدی سەرۆکی بەنوو قورەیزە ی جوہکان لە نزیک مەدینەو باشوری مەدینە کە لە نێوان ئەوان و موسڵماناندا پەیمانی ناشتەوایی ھەبوو، حویە ی باسی ئەو شتانە ی بۆ کردن کە بەھۆی موحمەدە جوہکان تووشی بوون لە دەر دەسەری زۆر، ووتی: چاوەرێانی

تووشیوونی شتی خراپتر نه کرئ نه گهر تا قمی باوهر داران سهر که ون، داوای لی کردن په یمان له گهل موسلماناندا بشکینن و یارمه تیان نه دهن، رینگه بکه نه وه له لایه ن خویانه وه بؤ په لاماردانی موسلمانان و وازی لی نه هیتان هه تا داواکه ی وهر گیراوه، کینه ی جوهر کان کلپه ی سهند له دلپاناو په یمانه که یان شکاند.

۵- هه والی چونی حویه ی و، په یمان شکانی به نو قوره یزه و یارمه تی دانیان بؤ تا قمه کان که یشت به پیغمه مران ﴿ﷺ﴾. موسلمانان ترسیان لی په یدا بوو، پیغمه مر ﴿ﷺ﴾ نوینه ری خوی نارد بؤ لای به نو قوره یزه به به شداربوونی مه عازی سهر وکی هوزی ئوس، له گهلپان که ووتنه باسکردنی پیغمه مر ﴿ﷺ﴾ له گهل که عبدا، له نه نجامدا که عب ووتی: پیغمه مر چ که سیکه؟ په یمانی نیوان ئیمه و موحه مد نه ماوه، ههر دولایان که ووتنه جینودان به یه کتری، سه عدی کوری مه عاز به توره ییه وه گه راپه وه بؤ لای موسلمانان.

۶- حویه ی کوری نه خته ب چویه وه بؤ لای کومه له کان هه والی دانی به په یوه ستبون و هاوکاری به نو قوره یزه له گهلپاندا، به مهر جی مؤله تی (۱۰) رۆژیان بدریتتی هه تا چه ک و پیوستی تر ئاماده نه کهن، تا قمی بی باوهران سی تا قمیان له خویان پیک هیتا بؤ په لاماردانی موسلمانان: ئینولته عوه ری سوله می له سهر وه ی شیوی مه دینه لای خوره هلاته وه، تا قمی نه لوعویه نه ی نه لغه زادی له خواره وه ی شیوی مه دینه ی خوار ئاوی مه دینه، تا قمی نه بو سوفیان له بدرده م خه نه قه که وه په لاماری موسلمانان بده ن.

۷- موسلمانان ترسی رۆژیان لی په یدا بوو که دوژمن له سهر وه وه له خواره وه په لاماریان بده ن، دانیشتوانی مه دینه هه موویان گومانی مه ترسیان لی په یدا بوو، ههر کومه ئیکیان به به جوړی: دووره کان شاراوه ی دلی خویانیان له کینه دهر بری و، نه یان ووت: موحه مد به ووته ی خوی گهنجی کیسراو قه یسه ر داگیر نه کا که چی هیچ که سی له ئیمه ناتوانی بجیته دهر وه بؤ سهر ئاو، هه ندی تر یان نه یان ووت: ناموسی ئیمه پیشانگای دوژمنانه بؤ په لاماردانیان، به پیغمه مر یان نه ووت: ده ستورمان بی بده بجینه وه بؤ لای خیتانه کاغان هه تا بهرگری له ناموسی خو مان بکه یین. له لایه تره وه هوره و گیانی ئازایی بهر زبویه وه له نیوان تا قمه کانی بی باوهران به به جوړی له جینگه یه کی ته نگه لانی خه نه قه که وه په رینه وه به نه سپه کانیانه وه، یه کئ له وان عه مر ی کوری عبودی نه لعامیری بوو که به هه زار جهنگاوه ر نه ژمیرا له گهل عه کره مه ی کوری نه بو جهل، دوا ی علی نه بو تالیب عه مر ی کوشت، هاوړپانی به ره و دووا رپایان کرد.

۸- پیغمه مر ﴿ﷺ﴾ وای به چاک زانی ژیریه تی به کار به یتتی به جگه ی چه ک بؤ نه و جهنگه. فهرموی به نوعه یی کوری مه سعود. به راستی تو یه کیکی له هوزی غه فتان. به لکو نه گهر نه توانی بی باوهران پارچه پارچه بکه یی و تیکیان بده ی، دوا یی نوعیم چوو بؤ لای هوزی

بەنوقورەيزەى جوەكان و، لەووە بەر ھاوړى و دۆستى ئەوانبوو، نەيان ئەزانى موسلمان بوو، دۆستايەتى كۆنى بىرخستنهوه، لە پاشا بەوانى ووت: ئەگەر ئێوە يارىدە بدەن لە دژى موحمەد ئەبى بزانن كە قورەيشىەكان و ھۆزى غەفتان ناتوانن درېژە بە مانەوہى خوځيان بدەن ليرەو ئەگەر ئێوەو بۆلاى جىگەى خوځيان، ئێوە بە تەنھا رۆوبەرپرووى موحمەد ئەبنەوہ، تواناى ئەوھتان نابى و تۆلەتان لى ئەكاتەوہ. من نامۆزگارى دۆستانەتان ئەكەم كە ئێوە دەست بە جەنگ مەكەن ھەتا كۆمەلەى لە پياوہ گەورەكانى قورەيش و غەفتان بە بارمتە لەلاى خۆتان دايان ئەنن ھەتا نەتوانن ھەلبن، ھۆزى بەنو قورەيزە بە گفتوگوى نوعيم رازى بوون. لە پاشا نوعيم چو بۆلاى قورەيشىەكان، بەوانيشى ووت: خو ئێوە ئەزانن دۆستايەتى من و ئێو نەپنى نە لاتان. بە تايەتى من موحمەدم خوځ ناوى، من شتى ئەزانم پيويستە لەسەرم پيتان بگەيەنم، داوام وايە كەس نەزانى، ئەوانيش ووتيان: ئيمە بە دلى تۆ ئەكەين، نوعيم ووتى: بەنو قورەيزە لەو كارە كرديوانە لە شكاندنى پەيمانەكەيان لەگەل موحمەدا لى پەشيمانن، ئەوان ھەولئى دۆستايەتى ئەدەنەوہ لەگەل موحمەدا كە ھەندى لە پياوہ گەورەكانى ئێو بدەن بە دەست موحمەدەوہ بيان كۆژى، بەمەرج ئەوان لەگەل موحمەدەدين ھەتا ئێو بنەپر ئەكا، نامۆزگارى ئەكەم: ئەگەر بەنو قورەيزە نارديان بۆلاتان و، داواى يارمەتيان لە ئێو كرد كەسيان نەدەنە دەست. لەپاشا چوبۆلاى ھۆزى غەفتان، ووتى: ئەى خزماني غەفتان: ئێو ھۆزو خزمى منن و خوځەويسترين كەسى منن، بيگومان وائەزانم بپروام بچ ئەكەن، ئەوانيش ووتيان: تۆ راست ئەكەى، نوعيم ووتى بەوان: ئەو شتەى بە قورەيشىەكانى ووتبوو، لە بارەى بارمتەوہ، ووتى ھيوام وايە كەس نەدەن بە بارمتە بە بەنو قورەيزە، لە پاشا ئەبو سوفيان و سەرۆكەكانى غەفتان پياويكيان نارد بۆلاى ھۆزى بەنو قورەيزە بەوان بلئى: مانەوہمان ليرە درېژەى كيښاوہ، ئيمە واى بە چاك ئەزانين بەيانى پەلاماريان بدەين لەناكاودا، بەنو قورەيزەكان ووتيان: بەيانى شەمەيە ئيمە ناتوانين جەنگ بكەين، دووبارە ئيمە ناتوانين جەنگ بكەين ھەتا ئێو لە پياوہ گەورەكانتان ھەندىكيان بە بارمتە لامان دانەنن، ئەو كاتە بپرواتان پى ئەكەين، دوايى قورەيشىەكان و غەتفانيەكان ووتيان: بەخوا نوعيم ي كورى مەسعود راستى كرد.

۹- دووايى شەو داھات، رەشەبايەكى زۆر گران ھەلئى كردو بارانيكى زۆر بارى و ھەورەگرمەو بريسكەى زۆر دەستى پى كردو زەوى رپوون كردهوہ، بەو بۆنەوہ چادري تاقمەكان پارچە پارچە بوون و مەنجەل و كاسەو كەوچكيان شكاو ترسى زۆريان لى پەيدا بوو، فريشتەكان لەھەر چوارالاوہ دەستيان كرد بە (اللە اكبر). بە جوړى واكەوتە دەرونى تاقمەكانەوہ كە موسلمانان پەلاماريان ئەدەن، موسلمانانيش بە ھەليان زانى دايان بەسەريانا دوايى ئەبو سوفيان بانگى كرد لە تاقمەكەى خوئى: بە گورجى باركەن با

برۆینهوه. تاقمه کان به پهلهو به گورجی به گوێرهی توانای خوێان، کهل و پهلی خوێانیان دا بهسەر کۆلیاناو رۆیشتن، رۆژ بویهوه وه موسڵمانان چاویان به تاقه کهسی نه کهوت له تاقمی بی باوه ران و، هیچ سودیکیان دهست گیر نه بوو، خوا موسڵمانانی سهرخست.

١٠- پیغمهر ﴿ﷺ﴾ دوایی چونهوهی تاقمی بی باوه ران بیرى له کردهوهی بهنو قورهیزه کردهوه که پهیمانه کهیان شکاندوه، چونکه نه گهر تاقمی بی باوه ران رایان نه کردایه پشتیوانیان نه کردن له دژی پیغمهر ﴿ﷺ﴾، بۆیه کاتی نیوه رۆ پیغمهر فهرمانی دا جار بدری پیوسته موسڵمانان ههموویان نوێژی عهس نه کهن ههتا نه گه نه لای هۆزی بهنو قورهیزه، موسڵمانان ههچهنده ماندوی ئابلقه ی زۆریشبوون به گورجی چونه دهرهوهوه، ئابلقه ی قلاکانی بهنو قورهیزه یاندا، بۆ ماوهی بیست و پینچ شهو، له دوایدا هیچ جوړه تیر نازییه روی نه دا، هۆزی بهنو قورهیزه تهنگیان پێ ههڵ چنرا، نه یان توانی له قلاکانیان بینه دهرهوه، کاتی زانیان ماندهویان له قلاکانیا سودیان پێ نابه خشی بیریان له بهسهرهاتی پاشه رۆژی خوێان کردهوه. بهر له هاتنی تاقمی بی باوه ران بهنو قورهیزه هاوسویندی هۆزی نهوسبون، به گومان خوێان وایان دانابوو له مهو پاش نایه لهن تووشی خراپه بن، ههروایشبوو، تاقمی له هۆزی نهوس چوون بۆ لای پیغمهر ﴿ﷺ﴾، به پیغمهریان ووت: بهنو قورهیزه هاو سویندی ئیتمه، داویان له پیغمهر کرد: ههروهك لهوهو بهر هۆزی بهنو قهیناعی جوه کان هاو سویندی هۆزی خهزرجبوون بهر له لای کردن، ئیستاش هۆزی بهنو قورهیزه ی هاو سویندی نه مانیش بهر له لا بکا، پیغمهر فهرموی به هۆزی نهوس: ئیوه رازی ئه بن کهسی له خوێان بکهن به فهрман رهوای خوێان و پهیرهوی بکهن، هه رشتی ئه و کهسه بریاری له سهردا ههموویان بهو بریار رازی بن، هۆزی نهوس ووتیان: به لێ: ئیتمه بهو بریاره رازی ئه بن، نهوانیش به جوه کانیان ووت: کهسی دیاری بکهن بۆ خۆتان بۆ ئه و کاره، ئهوانیش سهعدی کوری مهعازیان هه لێژارد، له بهر بهدبهختی خوێان له بیریان نه ما بوو کاتی سهعد چو بۆ لایان گفتوگۆی خراپیان لی پهیدا بوو بوو، کاتی پهیمانه کهیان شکاندبوو، گفتوگۆی ناره وایان به پیغمهر وتوو، سهعد به لێنی لی سهندن هه رشتی ئه و بیلێ به دلی بکهن، ئه ویش فهرمانی دا ههموویان له قلاکانیان بینه دهرهوه، چه که کانیا فری بدهن، ئهوانیش بهو کاره هه لێسان، دوایی سهعد فهرمانی دا پیاوه کانیا بکوژن و ژنه کانیا دیل بکرین و دارایان بهش بکری. کاتی پیغمهر گه راپهوه بۆ مه دینه ههموو پیاوه کانی بهنو قورهیزه ی له هه ندێ خانوه کانی یاریده راندا به ند کردن، دوایی فهرمانیان دا چالێکیان هه لکه ند، جوله کانیا تاقم تاقم ئه هیناو ئه درا له سهریان، یه کێ له وانه له سهری درا حوبه ی کوری ئه خته ب و که عی کوری ئه سه دبوو، ژماره ی کوزراوه کانیا گه یشته نزیکه ی حه وسه د کهس، له دوایدا ته رمه کانیا له و چاله دا نێژان، ژن و منال و دارایان به شکرا به سهر موسڵماناندا، له دوا ی دهر کردنی پینچ یه کی دارایان که خراپه ناویه ی تو لماله وه .

بەو جۆرەى باسكرا كۆتايى بە جەنگى ئەلنە حزاب ھىترا، لەمەو دووايش خواى مەزن لەو باوەرەو ئەفەرموى:

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ جَاءَتْكُمْ
جُنُودٌ فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا وَجُنُودًا لَّمْ تَرَوْهَا وَكَانَ اللَّهُ
بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرًا ﴿١﴾ إِذْ جَاءُوكُم مِّنْ فَوْقِكُمْ وَمِنْ أَسْفَلَ
مِنْكُمْ وَإِذْ زَاغَتِ الْأَبْصَارُ وَبَلَغَتِ الْقُلُوبُ الْحَنَاجِرَ
وَتَظُنُّونَ بِاللَّهِ الظُّنُونًا ﴿٢﴾ هُنَالِكَ ابْتُلِيَ الْمُؤْمِنُونَ وَزُلْزِلُوا
زِلْزَالًا شَدِيدًا ﴿٣﴾ وَإِذْ يَقُولُ الْمُنَافِقُونَ وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِم
مَّرَضٌ مَّا وَعَدَنَا اللَّهُ وَرَسُولُهُ إِلَّا غُرُورًا ﴿٤﴾ وَإِذْ قَالَتْ طَائِفَةٌ
مِّنْهُمْ يَا أَهْلَ يَثْرِبَ لَا مُقَامَ لَكُمْ فَارْجِعُوا وَيَسْتَأْذِنُ فَرِيقٌ
مِّنْهُمُ النَّبِيَّ يَقُولُونَ إِنَّ بُيُوتَنَا عَوْرَةٌ وَمَا هِيَ بِعَوْرَةٍ إِن يُرِيدُونَ إِلَّا
فِرَارًا ﴿٥﴾ وَلَوْ دُخِلَتْ عَلَيْهِمْ مِّنْ أَقْطَارِهَا ثُمَّ سُئِلُوا الْفِتْنَةَ
لَأَتَوْهَا وَمَا تَلَبَّثُوا فِيهَا إِلَّا بَسِيرًا ﴿٦﴾ وَلَقَدْ كَانُوا عَاهِدُوا
لِلَّهِ مِن قَبْلُ لَا يُؤْلَوْنَ إِلَّا ذَبْرًا وَكَانَ عَهْدُ اللَّهِ مَسْئُولًا ﴿٧﴾

﴿يا أَيُّها الذين آمنوا اذكروا نعمة الله عليكم إذ جاءكم جنود﴾ ئەى كەسانىكى ئەوتو باوەرتان ھىتاو: ئێوە بیری چاکەى خوا بکەن بەسەرتانەو، کاتى ھاتن بۆلای ئێوە چەند لەشکرتک لە قورەیشیەکان و غەتفان و کەنانەو جوہکان کە نزیکەى (١٠) ھەزار کەس بوون ئەیان وىست روناکی ئىسلام بکۆژننەو لەناوتان بین.

تەفسیری زمانکۆیی

﴿فَارْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا وَجُنُودًا لَمْ تَرَوْهَا وَكَانَ اللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرًا﴾ دوایی ئیمه ره وانه مان کرد بۆسه ریان بایه کی سهخت، به جورئ چادره کانیانی به سهردا روخان و پارچه پارچه ی کردن، بۆیشم ره وانه کردن چهند له شکری له فریسته کان ئیوه نه تان نه بین و خوا ناگاداره به شتی ئیوه نه یکن له هه لکه ندنی خه نه ق که خۆتانی بی بیاریژن و، نه زانی به په نا بردنتان بۆلای خوای مه زن.

﴿إِذْ جَاؤُكُمْ مِنْ فَوْتِكُمْ وَمِنْ أَسْفَلَ مِنْكُمْ﴾ بیری کاتی بکه نه وه له شکری دژومن هاتن بۆلاتان له سهره وه ی شیوه که ی لای خۆره له لاتی مه دینه و، له خواره وه ی شیوه که ی رۆژئاوای مه دینه.

﴿وَإِذْ زَاغَتِ الْأَبْصَارُ وَبَلَغَتِ الْقُلُوبُ الْحَنَاجِرَ وَطُفِفُونَ بِاللَّهِ الظُّنُونَا﴾ بیری نه و کاته بکه نه وه چاوه کانتان هه ته ماشای لای دژمنی خۆتانیان نه کرد به لای راست و به لای چه پاو، له ترسانا ته ماشای هیچ لایه کی ترتان نه نه کردو، له ترسانا دلان له جیگه ی خۆیا نه مابو گه یشتوه قورگتان، چونکه سی ئاده مزاد له کاتی زۆرتسا بهرز نه بیته وه بۆ کۆتایی قورک و، ئیوه چهندین گومانی جۆراو جۆرتان نه برد له سهر که وتن و ژیر که وتن: باوه ردارانی پاک نه یانزانی خوای مه زن به لیتی خۆی نه باته سه رو ئاینی خۆی سه ره نه خا، بی باوه ران و دووروان و باوه ر لاوازن گومانیان وابوو نه گبه تی موسلمانانی گرتوه و موحه مه د له ناو نه چی.

﴿هَٰئِلِكِ ابْتَلَى الْمُؤْمِنُونَ وَزُلْزِلُوا زَلْزَلًا شَدِيدًا﴾ ئا له و کاته ناسک و گرانه دا باوه رداران تاقی نه کرینه وه و، باوه رداران له ترساو له زۆری دژمن جم و جولیان پی نه که وی زۆر به سه ختی و به گرانی.

﴿وَإِذْ يَقُولُ الْمُنَافِقُونَ وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ مَا وَعَدَنَا اللَّهُ وَرَسُولُهُ إِلَّا غُرُورًا﴾ وه ئیوه بیری نه و کاته بکه نه وه که دووروان و کهسانیکی نه وتو نه خۆشی و لاوازی باوه ری له دل یانابوو نه یان ووت: خواو پیغه مه ری خوا موژده یان نه نه دا به ئیمه مه گه ره ربو فریودانی ئیمه بووه، به لیتیکی پوچ ده رجوو، نه یووت ئیمه گه نجی کیسراو قه یسه ر داگیر نه که یین که چی ئیمه ناتوانین بیچن بۆ ده ره وه.

﴿وَإِذْ قَالَتْ طَائِفَةٌ مِنْهُمْ يَا أَهْلَ يَثْرِبَ لَا مُقَامَ لَكُمْ فَارْجِعُوا﴾ وه بیری نه و کاته بکه نه وه: کۆمه لی له دووروه کان کاتی پیغه مه رو هاوړیکانی ده ستیان کرد به که ندنی خه نه ق نه یان ووت: هه لکه ندنی خه نه ق بی سووده و، ینگه له جه نگ ناگری و، دووای هاتنی له شکری بی باوه ران ووتیان به جه نگاوه ری باوه رداران نه ی دانیش توانی یه سرب ئیوه توانای وه ستان و جه نگ کردنتان نیه له گه ل نه م له شکره زۆرو به هیزه دا، دوایی ئیوه بکه رینه وه. بۆناو مه دینه و بۆناو خاوو خیزانی خۆتان. یه سرب ناوی مه دینه یه بهر له هاتنی پیغه مه ر بۆ مه دینه، ناوئراوه به ناوی پیاوئ له عه مالیفه کان که به ناوی یه سرب بووه که به مانا ترساندنه، بۆیه پیغه مه ر ناوه که ی گۆری به (طیبه).

﴿ وَیَسْتَأْذِنُ فَرِیقٌ مِنْهُمْ النَّبِیُّ یَقُولُونَ إِنَّ بُیُوتَنَا عَوْرَةٌ وَمَا هِیَ بِعَوْرَةٍ إِنْ یُرِیدُونَ إِلَّا فِرَارًا ﴾
 وهناقمی له دووروه کان داوای دهستوریان نه کرد له پیغمههه که بگهرینهوه بو ناو
 خیزانه کانیان و، نه لئین: بهراستی خانوه کانان له دهرهوهیهو بویه دزوتیر نهیان گهرینهوهو قایم
 نین، پیغمههه دهستوری بی نه دان بوچاودیریان. بهلام خوای مهزن به دروی خستهوهو،
 دووروی نهوانی ناشکرا کردو فهرموی: خانوه کانیان به دهرهوهیهو، نهوان هیچ مهبهستیکیان
 نیه مه گهر نهوه نه بی رابکهن و خویان له جهنگ رزگار بکهن.

﴿ وَلَوْ دَخَلْتَ مِنْ أَقْطَارِهَا ثُمَّ سَأَلْتُمَا الْفِتْنَةَ لَأَثَرْتُمَا وَمَا تَلَبَّثُوا إِلَّا قَلِيلًا ﴾ وهنه گهر له ههموو
 لایه کی مه دینهوه دوژمنانی نیسلام بهیترینه سهر خانوه کانیان و، له پاشا له لایه ن دوژمنانی
 نیسلامهوه داوا لهو دووروانه بکری له نایینی نیسلام وهه رگه رین و جهنگ بکهن له گهل
 موسلمان و بی نایینی خویان رابگهیهنن، بهراستی پهنا نه بن بولای بی باوهری و، له نایینی
 خوا وه نه گهرین کوتوپر مه گهر ماوهیه کم راوهستن.

﴿ وَلَقَدْ كَانُوا عَاهِدُوا اللَّهَ مِنْ قَبْلُ لَا یُؤْلُونَ الْأَذْبَارَ وَكَانَ عَهْدُ اللَّهِ مَسْنُولًا ﴾ وهه ندی له
 دووروه کان بهر له جهنگی خندهق کاتی ویستیان له جهنگی ثوحودا رابکهن به لئینان دابوو
 به پیغمهههری خوا بهرهو دوا نه گهرینهوهو جهنگ بکهن له خزمهت پیغمهههردا ههتا مردن و،
 جاری تر کاری وانه کهن و، به لئندان به خوای مهزن له روزی دوایدا پرسپاری بو نهو کری
 و، دووایی پیویسته نهو به لئینه جی به جی بکری.

قُلْ لَنْ یَنْفَعَكُمُ الْفِرَارُ إِنْ فَرَرْتُمْ مِنَ الْمَوْتِ أَوِ الْقَتْلِ وَإِذَا
 لَا تُمْنَعُونَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿١٦﴾ قُلْ مَنْ ذَا الَّذِی یَعْصِمُكُمْ مِنَ اللَّهِ إِنْ
 أَرَادَ بِكُمْ سُوءًا أَوْ أَرَادَ بِكُمْ رَحْمَةً وَلَا یُحِیْدُونَ لَهُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ
 وَلِیًّا وَلَا نَصِیرًا ﴿١٧﴾ قَدْ یَعْلَمُ اللَّهُ الْمُعَوِّقِینَ مِنْكُمْ وَالْقَائِلِینَ
 لِإِخْوَانِهِمْ هَلْ یَلْتَمِئُونَ أَلَّا یَأْتُونَ الْبَاسَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿١٨﴾ أَشِحَّةً
 عَلَیْكُمْ فَإِذَا جَاءَ الْخَوْفُ رَأَیْتَهُمْ یَنْظُرُونَ إِلَیْكَ تَدُورُ أَعْیُنُهُمْ
 كَالَّذِی یُغْشَى عَلَیْهِ مِنَ الْمَوْتِ فَإِذَا ذَهَبَ الْخَوْفُ سَلَقُواكُمْ
 بِالسِّنَةِ حِدَادٍ أَشِحَّةً عَلَى الْخَیْرِ أُولَئِكَ لَمْ یُؤْمِنُوا فَأَحْبَطَ

اللَّهُ أَعْمَلَهُمْ وَكَانَ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا ﴿١٩﴾ يَحْسَبُونَ الْأَحْزَابَ لَمْ يَذْهَبُوا وَإِنْ يَأْتِ الْأَحْزَابُ يَوَدُّوا لَوْ أَنَّهُمْ بَادُونَ فِي الْأَعْرَابِ يَسْأَلُونَ عَنْ أَنْبَائِكُمْ وَلَوْ كَانُوا فِيكُمْ مَا قَاتَلُوا إِلَّا قَلِيلًا ﴿٢٠﴾

﴿ قُلْ لَنْ يَنْفَعَكُمْ الْفِرَارُ إِنْ فَرَرْتُمْ مِنَ الْمَوْتِ أَوِ الْقَتْلِ وَإِذَا لَا تُمْتَعُونَ إِلَّا قَلِيلًا ﴾ ﴿ تَوْبَهُو كهسانه بلی ههلدین له جهنگدا: راکردن و ههلهاتن سود به ئیوه ناگهیهنی نه گهر ئیوه رابکهن له مردنی جیگهی خوتان یا له کوشتنی جهنگداو، ههلهاتن تهمهنی ئیوه دریژ ناكاو، نه گهر ئیوه رزگارتان بی له کوشتنی جهنگدا ئیوه ناژین و رانابویرن مه گهر ماوهیه کی کهم، دواپی له کاتی دیاری کراوی خوتانا نه مرن و، نه خرنه دۆزه خ.

﴿ قُلْ مَنْ ذَا الَّذِي يَعْصِمُكُمْ مِنَ اللَّهِ إِنْ أَرَادَ بِكُمْ سُوءًا أَوْ أَرَادَ بِكُمْ رَحْمَةً ﴾ ﴿ تَوْبَهُو دووروانه: چ که سیکي نهوتویه له جگهی خوا ئیوه پپارژی له خراپه نه گهر حوا بیهوی ئیوه تووشی شکان بکا له جهنگدا، یا بیهوی تووشی ئیوهی بکا چاکه و سهر کهوتن؟.

﴿ وَلَا يَجِدُونَ لَهُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا ﴾ ﴿ وهدهستیان ناکهوی بۆ خویان له جگهی خوای مهزن هیچ دۆستیک و هیچ یارمهتی دهری رزگاریان بکا له کاتی توشبونی نازارداو، نازاره که بگیژیته وه له وان؟.

﴿ قَدْ يَعْلَمُ اللَّهُ الْمُعَوِّقِينَ وَالْفَائِلِينَ لِأَخْوَانِهِمْ هَلَمْ إِلَيْنَا ﴾ ﴿ بهراستی خوا نهزانی بهو کهسانه دووروون و خویان لانه دهه له جهنگ کردن و نارۆن بۆ ههلهکه ندنی خندهق و، نهزانی بهو کهسانه یش به برا دهه کانی خویان نهلین: وهرن بۆلای ئیمه و، واز له یارمهتی دانی موحه مه د بهیئن و، به خۆشی بژین، موحه مه دو تاقمه کهی له ناو نه چن و بهر گهی ئهم له شکره زۆره ناگرن .

﴿ وَلَا يَأْتُونَ النَّاسَ إِلَّا قَلِيلًا أَشِحَّةً عَلَيْكُمْ ﴾ ﴿ وهته و دووروانه نارۆن بۆ جهنگ کردن مه گهر ماوهیه کی کهم، هه ره وهنده موسلمانان بیان بین، له پاشا نه رۆنده بۆلای خیزانه کانیان به شداری جهنگ ناکهن، نه و دوورووانه رژدو چروکن یارمهتی ئاینی خوا نادهن به دارایی خویان و خۆشیان ناچن بۆ جهنگ و یارمهتی ئیوه نادهن، خو دزینه وه له جهنگ بۆ بهر زبونه وهی ئاینی ئیسلام لی بوردنی بۆیه لای خوای مهزن.

﴿ فَأَذَا جَاءَ الْخَوْفَ رَأَيْتَهُمْ يَنْظُرُونَ إِلَيْكَ تَدُورُ أَعْيُنُهُمْ كَالَّذِي يُفْشَى عَلَيْهِ مِنَ الْمَوْتِ ﴾
دوایی کاتی بهاتییه شتی چاوه پروان نه کرا له ترسی دوژمن، یا له تو برسانایه، تو نه وانت به
جوژی نه بیینی چاوی خوئیانیان نه سوړانه وه به چه پاو به راستا له ترسانا به وینهی که سیکی
نه و تو بیهوشی به سهردا بیت له کاتی سهره مهر گدا.

﴿ فَأَذَا ذَهَبَ الْخَوْفُ سَلَقُواكُمْ بِالْسِنَةِ حِدَادٍ أَسْحَاحَةٍ عَلَى الْخَيْرِ ﴾ دوایی کاتی ترسی
دوژمن روئی و که و تنه خویشی به زمانیکی تیزو کراوه نازاری ئیوه نه دهن به گفتوگوی
خراپ و ناله بارو له دانیشتنی خوئیانا جنیوتان نه دهنی زور به بی شهرمانه، نه و دووړوانه
له کاتی بی ئومیدی ترسئو کن. به لام له کاتی به شکردنی دهست که و تا گفتوگو له سهر به ش
نه که و ، دهنک بهرز نه که نه وه، ناره زایه تی خوئیان دهر نه برن و نه لئین: ئیمه شایسته یین
به وهی به شدار بین له و دهست که و تانه دا، رژد و چروکن له سهر چاکه کردن.

﴿ أُولَئِكَ لَمْ يُولُوا اللَّهَ فَأَحْبَبْهُمُ اللَّهُ أَعْمَالَهُمْ وَكَانَ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا ﴾ نه و که سانه به نیازی
پاکه وه باوه پروان نه هیناوه، دواي خوا پاداشتی کرده کانیانی پوچ کرده توه، چونکه له بهر
خوا له گهل ئیوه نه بوون و، پوچ کردنه وهی پاداشتی کرده وه کانیان ئاسانه له سهر خواو،
سته می تیدا نیه هه تا بهرده و امین له سهر بی باوه ری و دووړوی .

﴿ يَحْسَبُونَ أَنَّ الْأَحْزَابَ لَمْ يَذْهَبُوا ﴾ نه و بی باوه رو دووړوانه گومان نه بهن له بهر
ترسئو کی خوئیان نه و تاقمه بی باوه رانه نه رویشتون و نه گهراونه توه وه نه شکاون و به
ئومیدی نه وهن موسلمانان نه مین.

﴿ وَإِنْ يَأْتِ الْأَضْرَابُ يَوْذُ لَوْ أَنَّهُمْ بَادُونَ فِي الْأَعْرَابِ يَسْأَلُونَ عَنْ أُلْبَائِكُمْ ﴾ وه نه گهر
جاری تر تاقمه بی باوه رانه کان بگه رینه وه بولای مه دینه ناوات نه خوازن دور ب له مه دینه وه
له دهشتابن له ناو عهر به دهشته یه کاند، پرسیار له هاتو چو که ران بکه نه شتی موسلمانان
توشیان بی و هه والی ئیوه بدا به و ان.

﴿ وَلَوْ كَانُوا فِيكُمْ مَا قَاتَلُوا إِلَّا قَلِيلًا ﴾ وه نه گهر نهم جاره ییش له ناو ئیوه دابن و جهنگ
دهست بی بکاته وه جهنگ له گهل ئیوه ناکه نه مه گهر ماوه یه کی که م، هه تا ئیوه بیان بین.

لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ
حَسَنَةٌ لِّمَن كَانَ يَرْجُوا اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ وَذَكَرَ اللَّهَ كَثِيرًا ﴿٢١﴾
وَلَمَّا رَأَى الْمُؤْمِنُونَ الْأَحْزَابَ قَالُوا هَذَا مَا وَعَدَنَا اللَّهُ وَرَسُولُهُ
وَصَدَقَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَمَا زَادَهُمْ إِلَّا إِيمَانًا وَتَسْلِيمًا ﴿٢٢﴾

مِّنَ الْمُؤْمِنِينَ رِجَالٌ صَدَقُوا مَا عَاهَدُوا اللَّهَ عَلَيْهِ فَمِنْهُمْ مَّنْ قَضَىٰ نَحْبَهُ وَمِنْهُمْ مَّنْ يَنْتَظِرُ وَمَا بَدَّلُوا تَبْدِيلًا ﴿٤٣﴾ لِيَجْزِيَ اللَّهُ الصَّادِقِينَ بِصَدَقَتِهِمْ وَيُعَذِّبَ الْمُنَافِقِينَ إِن شَاءَ أَوْ يَتُوبَ عَلَيْهِمْ إِنَّ اللَّهَ كَانَ غَفُورًا رَّحِيمًا ﴿٤٤﴾ وَرَدَّ اللَّهُ الَّذِينَ كَفَرُوا بِغَيْظِهِمْ لَمَنَآلُوا خَيْرًا وَكَفَى اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ الْقِتَالَ وَكَانَ اللَّهُ قَوِيًّا عَزِيزًا ﴿٤٥﴾ وَأَنْزَلَ الَّذِينَ ظَاهَرُوهُمْ مِّنْ أَهْلِ الْكِتَابِ مَن صَيَّاصِيهِمْ وَقَذَفَ فِي قُلُوبِهِمُ الرُّعْبَ فَرِيقًا تَقْتُلُونَ وَنَاسٍ رُّبَاقًا ﴿٤٦﴾ وَأَوْرَثَكُمْ أَرْضَهُمْ وَوَدَيْرَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ وَأَرْضًا لَّمْ تَطْعُوهَا وَكَانَ اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرًا ﴿٤٧﴾

﴿لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي الرَّسُولِ اللَّهُ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِّمَن كَانَ يَرْجُوا اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ وَذَكَرَ اللَّهَ كَثِيرًا﴾ بهراستی بؤئیوهی باوهردار هدیله کردهوهو کفتوگؤی نیرراوی خوادا دواکهوتنیکی چاک و شیرین له جهنگداو له جگهی جهنگداو، له ئارام گرتیدا لهسهر توشوونوی کاری گران و سهخت، بؤ کهسی به ئومیدی به خزمهت گهیشتی خواو پاداشتی رۆژی دواپی و خوئی بهردهوام و، بؤ کهسی یادی خوا بکا به زۆری به بهجی هیتانی نوێزهکان و به په‌رستنی خواو به‌خشینی خوئی و دارایی به‌نرخه‌ی له‌به‌رخوا.

﴿وَلَمَّا رَأَى الْمُؤْمِنُونَ الْأَحْزَابَ قَالُوا هَذَا مَا وَعَدَنَا اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَصَدَقَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ﴾ وهکاتی باوهرداران چاویان کهوت بهو تاقمه بی باوهرانه هاتبونه سه‌ریان له مه‌دینه‌دا ووتیان: ئه‌مه ئه‌و شته‌یه خواو پیغه‌مه‌ری خوا به‌لێیان دابوو به ئیمه‌و، راستیان فهرموه خواو فروستاده‌ی خوا.

ئەوێ شایانی باسی پیغمەر ﴿ﷺ﴾ بەر لە هاتنی تاقمی بی باوەرەکان فەرموێ بە موسلمانان: لەمەو پاش ئیوە تووشی ئازار ئەبن و، بی باوەران و بت پەرستان یاریدەوی یە کتری ئەدەن بۆ بنەپری موسلمانان، کاتی موسلمانان چاویان کەوت بەو تاقمانە هەر چوار لایان لی گرتوون ووتیان: ئا ئەمەیه: ئەو بەلێنەیی خواو پیغمەر داویان بە ئیمە.

﴿وَمَا زَادَهُمْ إِلَّا إِيمَانًا وَكَسَلِيماً﴾ وە تووشونی ئازاری سەخت و بینینی ئەو تاقمە زۆرەیی بی باوەران هیچ شتیکی بۆ باوەرداران زۆر نەکرد مەگەر باوەرپێتان بەخواو برپواکردن بە بەلێنی خواو خۆ بەدەستەوه دان بە فەرمانەکانی خواێ مەزن.

﴿مَنْ الْمُؤْمِنِينَ رَجُلٌ صَدَقُوا مَا عَاهَدُوا اللَّهَ عَلَيْهِ﴾ هەندیکێن لە باوەرداران چەند پیاوی برپویان بەوشتە هەبوو ئەوان بەلێتیان داوو بەخوا لەسەر جی بەجی کردنی کە پراوەستانە لە گەڵ پیغمەر بۆ جەنگ کردن لەبەر ئەو بەلێنەدا بومان لەبەر پەزنامەندی خواێ گەورە.

﴿فَمِنْهُمْ مَنْ قَضَىٰ نَحْبَهُ وَمِنْهُمْ مَنْ يَنْتَظِرُ وَمَا بَدَّلُوا تَبْدِيلًا﴾ دواێ هەندێ لەو باوەردارانە لە بەلێنی خۆیان بونەوهو بەجێیان هێنا کەسانی مردن یا کوژران بەر لە رو داوی جەنگی تاقمەکان، لە جەنگی ئو خودو جگەیی ئو خودا، هەیشیانە کەسێ چاوەروانی کوشتن یا سەرکەوتن ئەکاو، باوەرداران پەیمانی خۆیان تاگۆرن بە هیچ جوړە گۆرانی گومانیان لەسەر کەوتندا نیە.

﴿لِيَجْزِيَ الصَّالِدِينَ بِصِدْقِهِمْ وَيُعَذِّبَ الْمُنَافِقِينَ إِنْ شَاءَ أَوْ يَتُوبَ عَلَيْهِمْ إِنْ كَانَ اللَّهُ عَظُورًا رَّحِيمًا﴾ بەراستی خوا فەرمان ئەدا بە جەنگ کردن لە پێگەیی خوادا لەبەر ئەوێ پاداشتی باوەردارانی راست بداتەوه لە روژی دوایدا بەهۆی راستی خۆیانەوه لە جیهاندا، چونکە هیچ شتیکیان نەگۆریوە لەوهی پێوستیان کردبوو لەسەر خۆیان و، لەبەر ئەوهیش سزای دووروان بدا ئەگەر ئارەزوویان وابوو بمرن لەسەر دووروی یا یارمەتیان بدا بۆلای پەشیمان بوونەوه. بەراستی خوا خوش ئەبێ لەو کەسانەیی پەشیمان ئەبنەوهو خواونی بەزەیی و میهرەبانیه بۆیان.

﴿وَرَدَّ اللَّهُ الَّذِينَ كَفَرُوا بِغَيْظِهِمْ لَمْ يَنَالُوا خَيْرًا﴾ وەخوا کەسانیکێ ئەوتۆ باوەرداران نەهێناوو لەو تاقمانە هاتن بۆسەر باوەرداران بەرق و کینهی خۆیانەوه گەرانندیهوه بۆلای جیگەیی خۆیان و هیچ چاکەیه کیان دەست نەکەوت و بە ئاواتی خۆیان نەگەیشتن و بەسەر شۆری گەرانەوه.

﴿وَكَفَىٰ اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ الْقِتَالَ وَكَانَ اللَّهُ قَوِيًّا عَزِيزًا﴾ وەبەسە بۆ باوەرداران خوا ئەو جەنگە لەوان لابدا بەهۆی ئاردنی پایەکی سەخت و پەوانە کردنی فریشتەکان بۆ یارمەتی دانیان و، خوا زۆر بە توانایه و زۆر بە دەستەلاته یارمەتی باوەرداران ئەداو تۆلە لە بی باوەر ئەسیتی.

﴿ وَأَنْزَلَ الَّذِينَ ظَاهَرُوهُمْ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ مِنْ ضِيَاصِيهِمْ وَقَدَفَ فِي قُلُوبِهِمُ الرُّغْبَ ﴾
 وه خوا که سانیکی نهوتو له خاوهن نامه کانی بهنو قوره ییره یارمه تی تا قمه بی باوهره کانیان
 دابوو له قه لاو کوشکه کانی خو یان هینانیانه دهره وهو، ترسی فره دایه دلپانه و بیم و خه فته
 دایگرتن .

﴿ فَرْتَبَا تَقْتُلُونَ وَتَأْمُرُونَ فَرِيقًا ﴾ ئیوه تا قمی کتان له بهنو قوره ییزه کان کوشت که بریتی
 بوون له پیاهه کانیان و، ئیوه تا قمی ترتان له وان دیل کردن که بریتی بوون له مناله کانیان و
 ژنه کانیان. کوژراوه کانیان گه یشته جهوت سه د کهس.

﴿ وَأَوْزَعَكُمْ أَرْضَهُمْ وَدِيَارَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ وَأَرْضًا لَمْ تَطُورُهَا وَكَانَ اللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرًا ﴾
 وه خوا ئیوه ی موسلمانانی داناو کردی به میرات بو ئیوه کشت و کال و کوشک و قه لا کان
 و دارایی بهنو قوره ییزه، زهویکی تر ئیوه دانه نیشتوون له ناویا له مهو بهر خوی ئیوه ی له ناودا
 وهک زهوی خه ییهر له سالی جهوتی کوچیدا، دواتریش زهوی فارس و روم و، خوا
 دهسه لاتی هدیه به سهر هه موو شتیکا.

بو زانین: وهک له مهو بهر باسمان کرد هۆزی بهنو قوره ییزه ی جوه کان دانیشتوی مه دینه و
 ئهم لاو ئهو لای مه دینه بوون و هاو په یمانی موسلمانان بوون، به لام کاتی تا قمه بی باوهره کان
 له سالی چواری کوچیدا هاتنه سهر مه دینه بو بنه بر کردنی موسلمانان، بهنو قوره ییزه کان
 په یمانه که یان شکاندوو به راشکاوی یارمه تی بست په رسته کانیانداو دهستیان گرتن له ژدی
 موسلمانان، کاتی خوا جهنگی تا قمه بی باوهره کانی لادا له موسلمانان، پیغمه مر (د.خ)
 فرمانی دهر کرد بو موسلمانان بچه دهره وه بو سهر هۆزی بهنو قوره ییزه، کاتی له شکری
 نیسلام گه یشته لایان چونه ناو قه لا کانیانه وه دهر گایان له خو یان پیوه دا. پیغمه مر فه رموی:
 یا ئه بی موسلمان بن، ئهو کاته وینه ی موسلمانان له قازانج و له زیاندان، یا پیویسته
 خو یان بدن به دهسته وه یا جهنگ بکه ن له گهل موسلماناندا، سه روکی بهنو قوره ییزه که عی
 کوپی ئه سه د بهوانی ووت: موسلمان بن و باوهر به پیغمه مرایه تی موحه مه د بهین و،
 ووتیشی سویندم به خوا: به راستی رون بویه وه بو ئیوه که پیغمه مر نیراوی خوا یه و، ئهو
 پیغمه مر یه له ته وراتا باسی نیشانه کانی کراوه. به لام ئه وان وازیان نه هیتاو ووتیان: ئیمه واز
 له ئابنی خو مان ناهیتین و بهر دهوام ئه بین له سهر ئابینی خو مان .

ئابلوقه که یان (۲۵) روژی خایاند، ئهو هۆزه نریکونه وه له ناو چون و ترس و بیمیان
 په ری سهند، بویه له و کاته دا داوایان له پیغمه مر کرد به نازادی و سه ربه ستی خو یان به بی
 زور لی کردیان بچه ژیر فرمانی سه عدی کوپی مه غاز سه روکی هۆزی ئه وس، هدرشتی
 ئهو بیکا ئه مان پی رازین، پیغمه مر ﴿ ﷺ ﴾ بهو کاره رازی بوو، سه عدی بانگ کرد فه رموی:

بەلێ سەعد فەرمانی دا بە کوشتنی پیاوێ جەنگە کەرەکانیان و داراییان بەش بکری و ژن و منالیان دیل بکری، جیگەو زەوی و زاریان بدری بە کۆچ کەران و نەدری بە یاریدەران.

دوایی پێغەمەر ﴿ﷺ﴾ فەرمانی دا بە کوشتنی پیاوێ جەنگ کەرەکان و ئەو پیاوانەیش هاندەر بوون بۆ جەنگ کردن، وێنەی حویەی کوری ئەختەب سەرۆکی بەنوقورەیزە، لە پاشا داراییان بەش کراو ژن و منالیان دیل کرا.

ئایا پێغەمەری خوا ﴿ﷺ﴾ ستمی کرد لە هۆزی بەنوقورەیزە بەو کارە ی کردی لە گەلێان: زۆر ئاشکرایە ستم لە لایەن پێغەمەر ﴿ﷺ﴾ روی نەدا، خۆیان بوون بە هۆی ئەو کارانە بەوان کرا، لەبەر ئەو هۆیانەی خوارەو:

۱- لە کاتیکی زۆر ناسکدا پەیمانی دۆستایەتی خۆیانیان لە گەل پێغەمەر دا شکاند، پێوستبوو نەیان شکاندایە بە گۆڕە ی یاسای ناین و مەوقایەتی.

۲- پێغەمەر ﴿ﷺ﴾ فەرمانی دا: هیچ جۆرە ئازاریکیان نادری بە مەرحی بێن: (لا إله إلا الله محمد رسول الله) لە لایە ترەووە کە عی سەرۆکی خۆیشیان ئامۆژگاری کردن و ووتی: خۆتان ئەزانن موحەمەد ئەو پێغەمەرە ی تەورات باسی کردووە. بەلام ئەوان مۆسڵمان نەبوون و بە گۆی سەرۆک و گەورە ی خۆیشیان نەکرد.

۳- بەنوقورەیزە نەچونە ژێر فەرمانی پێغەمەرەووە ﴿ﷺ﴾، بە فەرمانی پێغەمەر رازی نەبوون، بە کارو بە فەرمانی سەعد رازی بوون، بە خوشحالی و بە ئارەزووی خۆیان بەی زەبرو زەنگ.

۴- بە راستی فەرمانی سەعد راستەوخۆ فەرماندان بوو بە یاسای ئەو ئاینە ئەوان ئەیان پەرست وەک (عقائد له نامه‌ی (کتاب العبرية الإسلامية) دا چاپی (دار الفتوح) له قاهیره‌دا باسی کردووە ئەلێ: (الأصحا ح) ی (۲۰) له تەوراتا له (التقية) ئەلێ: (کاتی تۆ نزیک ی شاری بویتەو لەبەر ئەوی جەنگیان لە گەل بکە، تۆ بانگیان بکە بۆلای ئاشتەوایی، دوایی ئەگەر وەلامیان دایتەووە بۆلای ئاشتەوایی و، شارەکیان گیرا، دوایی هەموو ئەو گەلە ی لەناویدا یە ئەن بە رێژە ی دەستە ی تۆ بیانکە بە بەندە ی خۆت، ئەگەر ئاشتەوایان لە گەل تۆ نەکردو جەنگیان لە گەل تۆ نەکرد، دوایی تۆ ئابلوقەیان بدەو، کاتی خۆی ئەو شارە ی خستە ژێر دەستی تۆ نێرەکانیان بە شمشیر بکوژە. بەلام ژن و منال و ئازەلەکانیان و هەموو شتێ لەو شارەدایە دەست کەوتی تۆیە، ئەو دەست کەوتە ی دۆژمن خوا پتی بەخشیوی بیان خۆ).

موحەمەد جواد موعینیە له تەفسیری (الکاشف) دا بەرگی شەش لاپەرە (۲۰۹) ئەلێ: (ئەلاصحا ح)، (۱۳) له (السنیه) له تەوراتا ئەلێ: (دوایی بەلێندان بدە له دانیشتوانی ئەو

شاره به تیژی شمشیر به خویان و به نازهلپانهوه، هموو کهل و پهلیان کو بکهرهوه له ناوه راستی گوره پانی شارد، نهو شاره به تهوای بسوتینهو، کهل و پهله کانیان به تهوای بو خواجه، نهو شاره ههتا ههتابه تهپولکهیی و چاک نه کریشهوه. ئایا دواى نهوانه هموو: موحهده ستهمی کردوه، سه عدیش له راستی لایداوه له فهرمانی خو یا؟ فهرمانی دادپهروهی نهو به هموو ناده میزادی گیر زدهی بکری به شتی خوی بو خوی دای نهی و، فهрман بدری به سهریانا به گویره ی یاسای ئاینی خویان و بیروباوه ری خویان. بیگومان نهو کاره ی به جوه کانی به نو قوره زه فهرمانی تهوراتی خویانه و به گویره ی یاسای خویانه .

ژنه کانی پیغمهر ﴿﴾ سکالایان برد بو خزمدت پیغمهر ﴿﴾ که ژیان و گوزهرانیان تهنگه داوایان له پیغمهر کرد لهو شتانهی به دهست کهوت نه گیرین و، له دارایی به یتومال گوزهرانیان فراوانتر بکری، پیغمهر ﴿﴾ نهو روداوهی زور لاگران و نارهوابوو، بویه خوی مدزن فهرمانی دا به پیغمهر ﴿﴾ یهک به یهک ژنه کانی خوی بانگ بکاو سهر به ستیان بکا، یا دواى تهلاق بکهن و نهو ی پیوسته بدری به ژنی ته لاقدر او، وهی بگرن به گویره ی یاسای ئیسلام، یا بزین له گهل پیغمهر ﴿﴾ و نارام بگرن به ههزاری له جیهاندا، خوی مدزن له پاشه روژدا پاداشتی گه وره یان نه داتهوه. لهو بارهوه خوا فهرموی:

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لِّأَزْوَاجِكَ إِن كُنْتُنَّ تُرِدْنَ
الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَزِينَتَهَا فَتَعَالَيْنَ أُمَتِّعْكُنَّ وَأَسْرِحْكِ
سَرَاحًا جَمِيلًا ﴿٢٨﴾ وَإِن كُنْتُنَّ تُرِدْنَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَالدَّارَ
الْآخِرَةَ فَإِنَّ اللَّهَ أَعَدَّ لِلْمُحْسِنَاتِ مِنكُنَّ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿٢٩﴾
بَنَسَاءِ اللَّتِي مَن يَأْتِ مِنْكُنَّ بِفَحِشَةٍ مُّبِينَةٍ يُضَعَّفَ
لَهَا الْعَذَابُ ضِعْفَيْنِ وَكَانَ ذَٰلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا ﴿٣٠﴾

﴿ يا أيها النبي قل لأزواجك إن أردن الحياة الدنيا وزينتها فتعالين أمتعكن وأسرحكِ سراحاً جميلاً ﴾ نهی پیغمهر: تو به ژنه کانی خوت بلی: نه گهر ئیره ژیان و گوزهران و رابواردن و نارایشتی جیهانتان نهو، دواى ئیره وهرن: من به ئیره نه به خشم شتی خوا پیوستی کردوه له سهر پیاوان بدری به ژنان دواى ته لاقدرانیان و، من ئیره تهلاق نهدهم به ته لاقدرانی زیانی تیدا نهی و ریگهتان بو بهره لانه کهم.

بۆ زانین: موعه به شتی نه بیژری به ژن بدری دواى ته لاقدانى، بۆ نه وهى سوودی لی وه بگری هتا ماوهى عیده کدی ته وواو نه بی. موعه پیوسته بدری به ژنیکى ته لاقدر او به مخرجی پیوست نه بوی بۆ نه و نه نیوهى مارهی، یانی پیوست بوی بۆی هموو مارهی یا درایتیه وه دهستی ژنه ته لاقدانى خووی و میرده که نه چوینته لای و مارهیشی بۆ دیاری نه کرابی. هندی له زانایان نه لاین: به خشینى موعه پیوست نی یه بدری به ژنى ته لاقدر او به لکو سونه ته.

﴿وَإِنْ كُنْتُمْ تُرِيدُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَالْدارَ لِآخِرَةٍ فَإِنَّ اللَّهَ أَعَدَّ لِلْمُحْسِنَاتِ مِنْكُمْ أَجْرًا عَظِيمًا﴾
وهه گهر به رستن و ره زامه ندی خواو بهیره وی کردنی پیغمه دری خواو پاداشتی رۆزی دوابان نه وی، دواپی خوا ناماده ی کردوه بۆ نه وانه تان چاکه بکا له ئیوه پاداشتیکی زۆر گه وه له رۆزی دوواید، که رابواردنی جیهان نرخی بۆ دانه نری به رانه به وهی له دوار زۆر دا پیتان نه دری.

﴿يَا نِسَاءَ النَّبِيِّ لَسَاءٌ أَنْ يَبْعَثَنَ مِنْكُمْ فِجَارًا يَصْنَعُونَ﴾
الله یسیر ﴿نه ی ژنانی پیغمه در: هه که سی له ئیوه گوناهیکی ناشکراو خراپ بکا له ئیوه، ئیتر نه و گونا به هه گوناهی بی، دوو چه نانه نه کرته وه بۆ نه و ژنه سزای نه و گونا به ی به دوو نه وه نه دی سزای جگهی ژنانی پیغمه در، نه و دوو چه نانه ی سزای ژنانی پیغمه در ئاسانه له سه ر خوا.

هموو ژنه کانی پیغمه در ﴿ص﴾ بیوه ژن بون جگهی عایشه، زۆر هینانی ژن له لایه ن پیغمه در وه دواى کۆچ کردنی بۆ مه دینه، به زۆری له کاتی جهنگی نیوان پیغمه در و بت به رستاندا بو وه به هوی کوشتن زۆر بون، له سالی دوو هه می کۆچی هه تا سالی هه شته می کۆچی کۆتای بی هات به سه ر که وتی موسلمانان، له هه موو ژن هینانی پیغمه در دا، سودیکی زۆر گه وه ی تیدا بو وه بۆ بلا و کردنه وه ی یاسای ئیسلام به تایه تی له ناو ژنانداو، موقایسه تی و مه به ستی به رزی پیغمه دری تیدا روون بو وه وه، به پیچه وانه ی بوختانی دوژمنانی ئیسلام که کویری درابو به سه ر چاویاناو راستیان نه نه بی، نه گهر پیغمه در ﴿ص﴾ هه وه س بازوایه نه و ژنه ته مه ن درێژانه ی نه نه هینا.

بۆ زانین: پیغمه در و سو دی ژن هینانی زۆری پیغمه در ﴿ص﴾ به ر له وه ی با سی ژنه کانی پیغمه در و سو دیان بکه ی. و اچاکه با سی کینه و رقی دوژمنانی ئیسلام بکه ی که زۆر جار ان هه ولیان دا وه تانه و تاونج بگر نه پیغمه در ﴿ص﴾، درۆ بوختانی زۆریان دروست کرد وه. به راستی هه ر له کۆنه وه دوژمنانی ئیسلام نه وه ستاون و ناش وه ست بۆ نه وه ی گومان درۆ دوولی په یدا بکه ن بۆ پیغمه دری خواو تانه بدن له په یامی خواو پیغمه در ﴿ص﴾ بۆ نه وه ی ریزی پیغمه در که م بکه نه وه، به بلا و کردنه وه ی درۆ ده له سه ی پر و پوچ، بۆ نه وه گومان

بەخەنە دلی باوەرداران بەرانبەر بە ئایینی پاکی خۆیان و، ئادەمیزادی تریش دوربخەنەووە لە باوەرھێنان بە پەیامی پێغەمبەر ﴿ﷺ﴾. جیگە ی سەر سورمان نیە کە ئیمە ی باوەرداران وینە ی ئەو جۆرە بوختان و درۆ دەلەسەو لی تیکدانە ی دانیشتوان دەربارە ی پێغەمبەر بیست. ئەو جۆرە کارانە پیشەو رەوشتی ناپاکانە ھەر لە کۆنەووە..

ھەروەھا پیش ئەوھیش باسی سوودی ژن ھێنای پێغەمبەر بکەین: پێویستە وەلام و بەر بەرجی ھەندئ گومانی نەزۆکی بئ ئەنجام بەدەینەووە کە بە زۆری لە لایەن دوژمنانی ئیسلامەووە بلاو ئەکرێنەووە. بە تاییەتی لە لایەن خاچ پەرستان و جۆھکان و دل نەخۆشانو رەگەز پەرستانەووە دروست ئەکرێن و ئەلێن: موحمەد پیاویکی ئارەزو پەرست بوو، بە دوا ی خۆشی و رابواردندا گەراو، ژنی زۆری ھیناوە زۆرتر تر لە جوار ژن، کەچی بۆ پەپرەوانی لە جوار ژن زۆر تری قەدەغە کردووە، زۆر تر لە (۱۰) ژنی ھیناوە بۆ رابواردنی خۆی.

خاچ پەرستان ئەلێن: جیاوازی زۆر گەورە ھەیە لە نیوان عیسا موحمەدا، کەسئ دوا ی ھەوەسی خۆی بکەوئ وەك موحمەد بەراوردی لە گەل عیسادا ناکرئ کە خۆی ماندو کردووەو کۆششی بۆ رابواردن نەکردووە، گەورەتر وشە ی ناپەرەوانی تر بە درۆبوختان لەدەمیان دەر ئەچئ.

بەراستی ئەو کەسانە دل پێسو درۆزنن، موحمەد ئارەزو باز نەبوو، بەلکو فروستادە ی مەزنی مرقایەتی بوو، ژنی ھیناوە ھەر وەك ئادەمیزادی، بۆ ئەوھیش بئ بەپێشەوایان لە کارو کردووە ی پەسەندا، موحمەد نەخوایە نە کۆری خوایە، ھەروەك خاچ پەرستان بروایان وایە عیسا خوا یە ی کۆری خوا یە، موحمەد مرقۆف و بەندە ی خوا یە وینە ی ئادەمیزادی تر، خوا ریزی داو بەسەر ئادەمیزادا و سروشی بۆ ناردووەو کردو یەتی بە نیروی خۆی.

ئیمە ی موسلمانانی داد پەرور، دوو خالی سەرە کیمان ھەیە بۆ لابردن و پەرچ دانەوہ ی ئەو گومانانە ئەدرێنە پال پێغەمبەر ﴿ﷺ﴾ ئەو دوو خالە بەردی رەقن، ئەدرێن بە کەلۆہ ی ئەو بوختان چی و گوناھبارانەدا کە بیانەوئ لە ریزی پەیامی موحمەدی کۆری عەبدوللا کەم بکەنەووە، پێویستە ئیمە بئ ناگا نەبین لەو دوو خالانە، و بیان خەینە بەرچاوی خۆمان لە کاتیکا باسی باوەرداران ئەکەین و، باسی ژن ھێنای زۆری پێغەمبەر ئەکەین ئەمە ئەو دوو خالانەن.

۱- پێغەمبەر ﴿ﷺ﴾ ژنی زۆری نەھیناوە ھەتا تەمەنی پیرۆزی نەگەیشتووەتە کاتی پیری، واتە پاش پەنجا سالە ی تەمەنی، ئەگەر ھەوەسن بازبوا یە لە تەمەنی جوانیدا ژنی زۆری ئەھینا.

۲- ھەمو ژنەکانی پێغەمبەر ﴿ﷺ﴾ بیوہ ژن بوون جگە ی عائیشە ی کە کچ بوہ لەناو ھەمو یانا، ئەگەر ئارەزو خواز بوا یە کچی ئەھینا نەك پیرە ژن و بیوہ ژن.

بهوئی ئهو دوو خالانهوه زۆر به ئاسانی و سادهیی بۆمان دهرئه کهوئ بئ نرخى ئهو گومانانهی پیشو پوچیان ئه کهنهوه، ئهو پروپاگندهیه دهست ههلبهستانه دراونه ته پال پیغمهبر ﴿ﷺ﴾ پوچ ئه بنهوه. کهواته ئه گهر پیغمهبر ئارهزو په رستو هه وهس باز بهوایه و مه بهستی رابواردن بوایه له باره ی ژن هینانی زۆره وه له ته مه نی لاویدا ژنی زۆری ئه هیناو، کهچه جوانه کانی به ناو بانگی ئه هینا نه ک بیوه ژن له کاتی پیریدا.

به راستی هاوړیکانی پیغمهبر به ژن و به پیاویانه وه به گیان به دارایی خویمان ئه کرد به قوربانی بۆ و، داوای ژنی له ههر کهسێ بکړدایه بۆ خواستی ههر کهچئ پا ههر ژنی بیویستایه به بئ په رده ولامیان ئه دایه وه، زۆر به شانازیوه. کهواته بۆ ئه بئ ژنی زۆری نه هینابئ له سه رده می لاویدا؟ بۆ ئه بئ کهچئ نه هینابئ و بیوه ژن و به سالا چوی هینابئ.

به راستی ئهو شتانه به بئ گومان چه نه بازی و بوختانی دوژمنانی ئیسلام په رچ ئه دهنه وه که ئه یانهوئ له ریزی پیغمهبر کهم بکه نه وه. کهواته ژن هینانی پیغمهبر بۆ مه بهستی هه واو هه وه سی جیهانی نه بوو، له بهر سودی تایه تی ئاین بوو، ئه گهر دوژمنانی ئیسلام واز له کینه و ره گه ز په رستی به پئن و، کهمی مروفایه تی داد په روهریان تیدا بئ سه ری نه وازش و بچوکی بۆ پیغمهبر دا ئه نه وین.

به بئ گومان سود له ژن هینانی زۆری پیغمهبر ﴿ﷺ﴾ به لای کهمه وه له بهر چوار شت

بوو:

۱- بۆ فیر کردنی دانیشتوانه به یاساو دهستوری ئیسلام، به تایه تی بۆ ژنان که نیوه ی کۆمه لئ، بۆ ئه وه بوو به دهیان مامۆستا و زانا له ژناندا پهیدا بئ دانیشتوان فیری یاسای ئاین بکه ن. به تایه تی زۆر شت هه ن له لایه ن ژنانه وه نه بئ نازانرین و کۆمه لگای ژنان نیوه ی کۆمه لگای گه وه ی ئاده میزادن، پتویست کراوه له سه ریان ئهو شتانه ی پتویست کراون له سه ر پیاوان، ژنان به زۆری شه رمیان کردوو په سیاری فه رمانی خوا بکه ن له پیغمهبر و له پیاوان، به تایه تی ئهو شتانه ی به زۆری شه رمیان کردوو په سیاری فه رمانی خوا بکه ن له پیغمهبر و له پیاوان، به تایه تی ئهو شتانه ی په یوه ندیان هه بوو به ژنانه وه، وینه ی حه یز و منالبون و خوینی پاش منال و له ش پیسی و ژن و میردی، چه نده دهستوری تر په یوه ندی دار به ژنانه وه، زۆر ئاشکرایه پیغمهبریش ئهو په ری شه رمی هه بوو، به ژنانه وه، وینه ی حه یز و منالبون و خوینی پاش منال و له ش پیسی و ژن و میردی، چه ند دهستوری تر په یوه ندی دار به ژنانه وه، زۆر ئاشکرایه پیغمهبریش ئهو په ری شه رمی هه بوو، بۆی نه کراوه راسته وخۆ ولامی هه ندی په سیاری ژنان بداته وه. به لکو زۆر به هیما ی بۆی باسکردوون، به زۆری ژنان له مه بهسته که ی نه گه یشتوون، ئه وه ته عایشه ئه ی گێرپته وه: ژنیکی یاریده ران په سیاری

له پیغمه بهر کرد له باره ی خو شۆردنی پاش حه یز، پیغمه بهر فهرمووی: خۆت بشۆره به تهواوی، دوا یی پارچه لۆ که یه کی بۆن خو ش هه لگه وه خۆتی بی پاک بکه ره وه، ژنه که ووتی: چۆن خۆمی بی پاک بکه مه وه پیغمه بهر ﴿ﷺ﴾ فهرمو ی: (سبحان الله!) خۆتی بی پاک بکه ره وه!! عایشه ووتی: لۆ که کهم له ده ست سه ندوو پیم ووت:

بیخه ره سه ر ئه و جینگه یه، زۆر ژنیش هه ن شه رم ئه که ن ئه و جو ره په رسا رانه به راشکاوی بکه ن له پیغمه بهر و پیاوانی تر، بۆ غه و نه: ئوموس له یی ژنی ئه بو ته له هات بۆ خزمهت پیغمه بهر ووتی: ئه ی فروستاده ی خوا: شه رم له راستی نا کر ئ، ئایا ژن شه ی تانی ئه بی؟ ئایا له ش پیسی ده ر کردنی له سه ر پیوسته؟ پیغمه بهر فهرمووی: به لئ. ئه گه ر ئاوی هاته وه، ئوموس له مه ی ژنی پیغمه بهر به و ژنه ی ووت: هاوار بۆ تۆ چۆن ژن شه ی تانی ئه بی، دوا یی پیغمه بهر ﴿ﷺ﴾ وولا می دایه وه، ئه گه ر شه ی تانی نه بی چۆن منال به وینه ی دایکی ئه بی. مه به ستی پیغمه بهر ئه وه بو که منال له ئاوی ژن و پیاو دروست ئه بی، ئه و جو ره په رسیا رانه به و گرانیه ژنانی پیغمه بهر ﴿ﷺ﴾ وولا میان ئه دایه که به زو ریه ی پیاوان وولا میان بی نه ئه درا یه وه، بۆیه عایشه ی ئه یووت: میهره بانی خوا له سه ر ژنانی یاری ده را نبی شه رمیان نه ئه کرد بۆ فیربونی فهرمانه کانی ئاین. ژنان ئه هاتن بۆ لای عایشه ی له تاریکی و نه ییدا هه تا په رسیاری لی بکه ن له باره ی حه یز و خۆینی پاش منال و له ش پیسی و جگه ی ئه وان. که واته ژنانی پیغمه بهر چا که زین مامۆستان بۆ ژنان بۆ کاروباری ئاینی، زۆر ئاشکرایه ره وشتی پیغمه بهر بۆ فیربونی یاسای ئیسلام ته نها گفتو گو نی یه. به لکو کردار و بی ده نگیشه له کردنی شتی له لایان ئه بی چ که سی جگه ی ژنانی پیغمه بهر بۆ موسلما نانی بگێر نه وه هه والی کرداری پیغمه بهر له خانوودا و له گه ل ژنانی پیغمه بهر گه و ره ترین رێژیان بۆ دانرا وه له و باره یه وه، ئه و ژنانه مامۆستان بۆ با وه رداران که دایکی با وه رداران گه و ره ترین رێژیان بۆ دانرا وه له و باره یه وه، ئه و ژنانه مامۆستان بۆ با وه رداران له گێر نه وه ی فهرمووده و کرداری پیغمه بهر (د.خ) له خانو و شو ی تانی نه ییدا که ئه به نه یاسا بۆ موسلما نان.

۲- سو دی تری ژن زۆر هی تانی پیغمه بهر ﴿ﷺ﴾ سو دی یاسای تیدا بو بۆ موسلما نان، ئه و سو ده یش زۆر به ئاسانی ئه زان ری. یه کێ له و سو دانه هه ندی ره وشت و نه ری تی بیزار و هه بون پیش ئیسلام با بو ن. به هۆی ژن هی تانی پیغمه بهر وه پو چ کرانه وه. بۆ غه نه: کو ری جگه ی خۆیان ئه کرد به کو ری خۆیان، پین ئه ووترا:

(التبی) ئه و کاره ش زۆر نا ره وا و نا په سه ند بو کو ری جگه ی خۆیان بکه ن به کو ری خۆیان له هه مو رو یه که وه له میرات پیدانی و شتی تره وه، ئه و جو ره پیشه یه ئاینی ئیسلام لای ره وانه نه بو و وازی شی لی نه هی تا به رده و امین ئه و کاره خرا په، بۆیه خوا خسته یه دلی

عەرەبەکانەووە کە زەیدی کۆری حاریسە دێل بکەن و بیکەن بەبەندە، هەتا دوا روژ ئەو کارەو ئەو رەوشە خراپەیی بەهۆی زەیدەووە پوچ بکەیتەووە، لەپاش ماوەیە زەید بو بەبەندەیی پێغمەر ﴿ﷺ﴾ پێغمەر ئازادی کرد و کردی بە کۆری خۆی، بەزەیدی کۆری موحەمەد و ناو بانگی دەر کرد، هەتا سروش لە لای خۆی مەزنەووە هات بۆ لای پێغمەبەر ﴿ﷺ﴾ کە زەید بەناوی باوکی خۆیەووە بانگی ئی بکری، دوا پێغمەر فەرمووی، تۆ زەیدی کۆری حاریسی و کۆری من نیت، کە پێغمەر ﴿ﷺ﴾ زەینەبی کچی جەحشی پورزای باوکی خۆی ئی مارە کرد، ئەو کۆرەیی جگەیی خۆ کردنە بە کۆری خۆ پوچ بوەییەووە، زیدو زەینەب ماوەیە بەیەکەووە ژیان. بەلام لە ناوەرۆکا پەییوەندی ژن و میردیان زۆر ناخۆشبو، زەینەبە ووتەیی رەق و ناخۆشی بەزەید ئەووت، ئەبیوت: من گەورەترم لە تۆو هاوسەری تۆ نیم، تۆ بەندەیی ئازاد کراوی و من بنەمالە و بەرێزم.

بۆ سودیکی تری تایبەت دار بەیاسای ئیسلامەووە خواویستی کە زەید زینەبە تەلاق بداو دوا پێغمەر دا، دوا پێغمەر بە فەرمانی خوا زەینەبەیی کرد بە ژنی خۆی و راستەوخۆ خۆی مەزن زینەبەیی مارە کرد لە پێغمەر ﴿ﷺ﴾ ئەو رەوشە بێزاراوە پوچ بوەییەووە کە کۆری بێگانە بکری بە کۆریەکی تر.

بەلام لە پێشەووە لە زمانی پێسی دوو رووان ئەترساو پێغمەر سستی ئەکرد لە خواستنی زەینەبە، ئەیزانی دوو رووان گفتوگۆی نارهوا ئاراستەیی ئەو ئەکەن و ئەلین: موحەمەد ژنی کۆری خۆی هێناو، هەتا خۆی گەورە بەهەرەشەووە سەر زەنشتی پێغمەبەری کرد بەهۆی سروشەووە فەرمووی بە پێغمەر لە ئایەتی (٣٧)م ئەم سورەتەدا: (تۆ لە خوا بترسە، خوا شایستە ترە بەووەی کە تۆ ئی بترسی) هەر بەو جۆرە رویشتو نەریتی (التبني) کۆتایی هات و خوا فەرمووی: (موحەمەد باوکی هیچ کەسێ لە ئیووەی پیاوان نییە. بەلکو نیراوی خواپە خواستنی زەینەبە بەفەرمانی خوا بو بە هۆی لابردنی ئەو پێشە خراپە. ئەک ئارەزووبازری و هەوەسی رابوردان پالی بە پێغمەرەو نابێ، وەک ئەووەی دوژمنان بوختان چی و درۆزن و دوو رووان و بی باوەران بلایوی ئەکەنەووە بۆ دابەزینی پلەیی بەرزی پێغمەر ﴿ﷺ﴾ هەر پوچ کردنەووەی ئەو رەوشە بو، بۆیە زەینەبە بە شانازییەووە خۆی هەلئە کێشا و ئەبیوت: ئیووە کەسو کارتەن مارەیی کردون، من لە ژورەووەی حەوت ئاسمانەووە مارەیی بریوم لە پێغمەر ﴿ﷺ﴾. کەواتە ئەو کارە پێغمەر نەیی کردووە مەگەر بە فەرمانی خوا.

٣- زۆر هێنایی ژن لەلایەن پێغمەرە ﴿ﷺ﴾ سودی کۆمەلایەتیشی تێداپە، ئەو سودە بە راشکاوی بەمارەکردنی کچی ئەبو بەکرو لە پاشا بە مارەکردنی کچی عومەر دەرئەکەوێ، هەرەووە بۆ پەییوەندی و خزمایەتی بەهۆی ژن هێنان لە هۆزەکانی تری عەرەب و قورەیش پەسندترو ئاشکراترە هەتا بەو بۆنەووە پێغمەر باشتر تیکەلایوان بکات.

٤- سودی رامیاری (السیاسه) هەبوو لە ژن زۆر هێنای پێغمەر ﴿ﷺ﴾. بەراستی پێغمەر ﴿ﷺ﴾ هەندێ ژنی هێناو بۆ ئەوەی دانیشترانی پێ ڕاکێشێ بۆلای ئیسلام. وە بۆ کۆکردنەوەی ھۆزەکان بۆلای خۆی. بێگومان ژن و ژنخوای ئەیتە ھۆی دۆستایەتی و یاریدانێ ئادەمیزاد بۆ یە کۆری. بۆ نمونە: پێغمەر جوھیرە ی کچی (ئەلخاریسی) سەرۆکی ھۆزی (ئەلموستەلیقی) هێنا کە دیل کرابو لە نیو ھۆز و خزمە کەیا، دوا ی دیل کردن ئە یویست خۆی بکڕیتەو، چو بۆ خزمەت پێغمەر کە یارمەتی بدا، پێغمەر ووتی خۆ کڕینەو وەت لەسەر لائەبەم و مارەت ئە کەم، ئەویش بەفەر مودە ی پێغمەر ڕازی بو، دوا یی موسلمان بو، موسلمانان ووتیان چۆن ئە یی خەزورانی پێغمەر لە ژێردەستی ئیمەدا بن و دیل بکڕین و بن بەبەندە، ھەموو دیلەکانیان ئازاد کرد، بەھۆی ئەو کارەو ھۆزی ئەلموستەلیق ھەموویان موسلمانبون، مارە کردنی ئەو ژنە بو بەھۆی بەختیاری ھەردوو جیھانی خزم و ھۆزە کە ی.

دوو بارە پێغمەر ﴿ﷺ﴾ سەفیدی کچی حوبە ی کۆری ئەختەبی جولە کە ی مارە کرد کە بەدیلی گیرابو لە دوا ی کوشتی باوکی. خاوەن ڕاویژ و پەرس پیکراوانی موسلمانان ووتیان: ئەم کچە کچی سەرۆکی بەنوقورە یزیە و بەرێژە، بۆ جگە ی پێغمەر شایستە نی یە، ئەو مەبەستە ی خۆیانیان بە پێغمەر ڕاگە یاند، فەر موی، یا ئازادی ئە کەم یا ئە ی خوازم، یا بەرەلای بکەن بچیتەو بۆلای خێزانە کانی خۆی، ئەویش ژنیەتی پێغمەری ھەلێژارد.

ھەروەھا پێغمەر ﴿ﷺ﴾ ئوموخلەبیە = (رەملە ی کچی ئەبوسوفیان) کە لە گەل میردە کەیا کۆچی کردبوو بۆ حەبەشە و میردە کە ی مردبو، بە یی یارمەتی دەری مابو، پێغمەر ﴿ﷺ﴾ ھەوالی نارد بۆ نەجاشی پادشای حەبەشە خوازیبێی بکا بۆی، ئەویش زۆر بەخۆشێو خوازیبێی کرد بۆ پێغمەر ﴿ﷺ﴾ چوار سەد دینار و چەند دیاری تری کرد بە مارە یی بۆی، کاتی گەراییو بۆ مەدینە مارە ی کرد، ئە گەر ئەو کارە ی نە کردایە لەوانە بوو لە ئاین وەر گەراییە. ئەبوسوفیانی باوکی ئەو ژنە دلخۆش بو لەنھێنی دا و بەو خزمایەتیە سەر بەرزبو کە ئەو پەری دوزمێنی پێغمەر بو لەو کاتە دا ھەتا موسلمان بوو.

پاش ئەوە ی باسی ژنھێنای زۆری پێغمەر کرا، لەمەودا باسی ناوی ھەمو ژنە کانی پێغمەر و دایکی باوەر داران و ھۆی ھێنانیان ئە کەین لە گەل سودی ھێنایان: ژمارە یان لە یازدە ژن زۆرتەن.

١- خەدیجە ی کچی خوە یلید: یە کەمین ژنی پێغمەر ﴿ﷺ﴾ مارە ی کرد بەر لەوە ی بکری بە پێغمەری خوا، لەو کاتە دا تەمەنی پێغمەر لە (٢٥) سالی دا بو، تەمەنی خەدیجە

(۴۰) سال بو، بهر له پیغمه مر دوو شوی تری کرده که نایان (نه بو هاله ی کوری زوراره بو، دوو هه میان: عه ته به ی کوری عامیر) بو، له بهر ریز و زیره کی نه و ژنه پیغمه مر ماره ی کرد. (۱۰) سال دوی بوونی به پیغمه مر، خه دیجه کچی دوی کرده، جگه له نیراهیم هه مو مناله کانی پیغمه مر له خه دیجه، پیغمه مر ﴿ ﴾ هه تا خه دیجه کچی دوی نه کرده ژنی تری نه هیتاوه.

۲- سوده کچی زه معه، پیغمه مر ﴿ ﴾ باش کچی دوی خه دیجه خواستویه تی، بهر له پیغمه مر ژنی (ئه لسه کرانی) کوری عه مر ی نه نساری بو، له ته مه ندا زور له پیغمه مر گه وره تر بو، یه کئی بو له کۆچکه ران میرده که ی به موسلمان یه تی مردبو له دوی کۆچکردنی بۆ حه به شه، به یی نه وه ی که سی به خیتی بکا مابوه وه، نه گهر بجوا به ته وه بۆلای خزمه کانی نه یان کرد به بت په رست، یا توشی سزای زور گران نه بو، بۆیه پیغمه مر ماره ی کرد، نه گهر پیغمه مر ناره زوباز بوا به نه و ژنه که ته مه نی (۵۵) سال بو نه یه هیتا و کچینکی نه هیتا.

که واته با دوژمنانی ئیسلام چاکی بزانی و بوختان و درۆ نه کهن.

۳- عائیشه ی کچی نه بو به کر: پیغمه مر ﴿ ﴾ به کچی ماره ی کرده، جگه ی نه و کچی تری نه هیتا، عائیشه زور زیره و زانتر بو له زور زانایانی تر، زور جار گه وره پیاوان و هاوړیکانی پیغمه مر ﴿ ﴾ پرسیاری شتی وایان لی نه کرد خویان نه یان شه زانی و نه و وولامی نه دانه وه، پیغمه مر عائیشه ی زور خوشویستوه له بهر زانایی و به له دی له قورناندا و له فه رموده ی خوی، زور لیها تو بو به له فه رمانه کانی خوی مه زندا.

۴- حه فسه ی کچی عومه ر: له پیشا ژنی نه نیسی کورئ حه زافه ی نه نساری بو له غه زای به دردا شه هید کراوه، که یه کئی بو له پاله وانه کانی ئیسلام، دوی کچی دوی روقیه ی کچی پیغمه مر به عوسمانی را گه یاند حه فسه ماره ی بکا، له پاشا پیغمه مر ﴿ ﴾ ماره ی کرد، به و کاره ریزینکی تاییه تی به خشره به عومه ر باوکی حه فسه.

۵- زه ینه به ی کچی خوزه یه: له پیشا ژنی پاله وانی ئیسلام عوبه یده ی کوری حاریس بو له جه نگی به دردا شه هید کرابو، زه ینه به به تیمار کردنی بریندارانی موسلمان ه وه خه ریکبو له کاتی شه هید کردنی میرده که یا ته مه نی زه ینه به نه و کاته (۶۰) سال بو، پیغمه مر ﴿ ﴾ له نازایی و بی که سی نه و ژنه ناگادار بو، دوی حه فسه ی کچی عومه ر ماره ی کرد. نایا پیغمه مر ﴿ ﴾ نه گهر هه وسباز بوا به نه و ژنه ی نه هیتا، که واته با دوژمنانی ئیسلام نه ختی ژیریان هه بی، ته ماشا بکه ن به چاوی داد په روه ری و بی لایه نی.

۶- زه ینه به ی کچی جه حش: پیغمه مر ﴿ ﴾ ماره ی کرده به ییوه ژنی پاش نه وه ی زهیدی کورئ حاریسه ته لاقی داوه و، پورزای باوکی پیغمه مر بو، له بهر پوچ کردنه وه ی

نهریت و رهوشتی کونه پهرستی بت پهرستان که کورپی جگهی خویانیان نه کرد به کورپی
خویان له ههموو رهویه که وه له مه ویدر باسکرا. له ماره کردنی زهینه به دا دل پیسان و
دوزمنانی نیسلام ریگه یان بو خویان خوش کرد که تاوانج بگرنه نایینی پاکی نیسلام ،
درو و دهله سهی زوریان بو دروستکرد، به گرمانی ژهرای خویان نه یان ووت: جاری
پیغمهر ﴿﴾ رویشته به لای خانروی زهیدا که زهید له وی نه بو، چاوی به زهینه به
که ووتوه، خوشه ویستی زهینه به که ووتوه ده دلی، دواپی وتویه تی: (پاکی بو خویانه دلان
نه گوری) زهینه به گویی له ووتیه بو که زهید هاتوته نه و باسهی بوی گیراوه ته وه،
نه ویش له دلی خویا وای زانیوه پیغمهر ﴿﴾ ناره زوی له زهینه به، هاته خزمهت
پیغمهر و ویستی زهینه به ته لاقیدا. پیغمهر به زهیدی ووت به سهر زاره کی: خیرانهت
راگره لای خوت. به لام زهید ته لاقی داو پیغمهر ماره ی کرد.

زانایان نه لین: نه و گفتوگویه پوچ و بوختانه که پیغمهر ﴿﴾ له دله وه ناره زوی له
زهینه به بویی، چونکه بهر له وهی خوا فرمانی داوه به داپوشینی ژان زهینه به له زور کات
و له زور جینگه دا له گهل پیغمهر دانیشته، چون نه چینه دله وه و ناره زوی له زهینه به
کردی هتا شوی نه کردی، پیغمهر زور به باشی زهینه بهی دیوه له پیشا، زور دووره له
دلی پاکی پیغمهر وه به ناگاداری دوزمنانی نیسلامیش شتی وا خراب به دلی پیغمهر دا
بیته، نه و دهنگ و باسه له و کاته دا به هیچ جور له ناو دانیشته وای مه دینه دا بگره لای
دووره کانش گفتوگوی له سهر نه کراوه وه ههر گیز نه و بوختانه به دلایان نه هاتره هتا
دوای ماویه جوه کان و شاگرده کانیان نه و کاره یان پیکهینا بو کم کردنه وهی پاکی و
ریزی پلهی پیغمهر ﴿﴾.

بو زانین: که من ته ماشای میژووی رابردوی نیوان زهینه به و زهیدی میژدی بکهین
هتا بومان روون بیته وه راستی نا کوکی نیوانیان به ناشکرای و روون، نه وه بو زهینه به
له بنه ماله یه کی به ریژ و گه وره بو، زهید بنده ی نازاد کراو بو، زهینه به خوی به هاوسه ری
زهید دانه نه نا، خوی گه وره ویستی سهره تای ره گه زه پهرستی و چینه یه تی بنه ماله یی و ریژی
بی نه قلانه ی پیش نیسلام پوچ بکاته وه، خوا پهرستی و نایینی نیسلام بکا به بنچینه ی ریژ
به ته نه نا، دواپی بو نه و مه به سته پیغمهر به زهینه بهی راگه یاند شو بکا به زهید.

هتا شانازی به ره گه زه وه نه مینی و بنه بر بکری، بو نه و مه به سته خوی مه زن له نایه تی
(۳۶) ه نه م سوره ته دا ده فرموی ﴿ وه بو هیچ پیاوکی ژنیکسی باوه ردار نی یه ههر کاتی
خوا فرمانی دا به شتی نه وان شتی تر هه لیزین بو خویان دواپی زهینه به سهری شور کرد
بو فرموده ی خوا و له شی خوی دا به ده ست زهیده وه به رواله ت. نه که به گیان و به دل
که له ژره وه به نازاره وه نه تلایه وه، زهیدی به هاوسه ری خوی دانه نه نا، موحه مه د ﴿﴾

زهینه بهی له منالی یهوه نه ناسی؛ چونکه پورزای باوکی بو، چون ئه چینه دله وه ئاره زوی زهینه به نه کات ههتا شو نه کا و نه بی به بیوه ژن. به راستی دوزمنانی پیغمهر وئاین شتی ئه لئین نایزان بوختان چین، به درۆ و به کویرانه ئه و شتانه ئه ده نه پال پیغمهر ﴿﴾ له پاشا ئه لئین: له دلی موحهمدا بو، ئاره زوی له زهینه به بو؛ بویه سه رزه نشت کراوه له لایه ن خواو، چون ئه بی و ئه چینه دله و که سی سه رزه نشت بکری له سه ر شتی له دلیایی و ناشکرای نه کا، چونیان زانیوه به بی ئه وه ی ناشکرای بکا ئه و شته له دلیابوه؟.

له پاشا خوا به زهقی ئه و کاره ی له ئایه تی (۳۷) ی ئه م سوره ته دا رۆن ئه کاته وه و ئه فهرموی:

﴿تۆ ئه شارپته وه له دهروونی خۆتا شتی خوا ناشکرای ئه کا﴾ ئایا خوا خۆشه ویستی پیغمهر بۆ زهینه به ناشکرا ئه کا یا نه؟ به لکو خوا شتیکی ئه و تۆ ناشکرا ئه کا پیغمهر ئاواته خواز بو که خوا فهران بدا به پوچکردنه وه ی یاسای کوری جگه ی خۆ به کوری خۆ کردو. به لام له دل دا ئه تر سا له زمانی دورووان بلئین: موحهمد ژنی کوری خۆی هیناوه، ئه وه بو خوا ئه و شته ی له دلی پیغمهر دا بۆ ناشکرا کرد و فهرموی له ئایه تی (۳۶) ی ئه م سوره ته دا: ﴿دوایی کاتی زهید جی به جی کرد له زهینه پیوستی خۆی چوه لای و ته لاقی دا وعیده ی به سه ر چو ئیمه زهینه به مان له تۆ ماره کرد، ههتا نه میتی به سه ر موسلمانانه وه خراپه ی ماره کردنی ژنی کوری جگه ی خۆ به کوری خۆ کرد و به زمانی خۆتان﴾.

۷- ئوموسه له: هیندی مه خزومی: ژنی عهبدو لای کوری ئه له سه د، له پیاوچاکانی هاوړیکانی پیغمهر بو ﴿﴾ له جهنگی ئو خودا شهید کرا، چوار منالی ههتیوی بی که سی هه بو، پیغمهر ﴿﴾ له بهر به خپو کردنیان ئوموسه له مه ی ماره کرد، کاتی پیغمهر خواز بیینی لی کردو ووتی: ئه ی پیغمهری خوا من به سالا چووم و ههتیو بارمو له ههوتی بزارم داوای لی بوردن نه کهم. پیغمهر ووتی: پیری تۆ زیانی نیه، چونکه من مه به ستم ئه و ههتیوانه یه، هیوام وایه خوا بیزاری ههوتی له دل تا لایا، پیغمهر له بهر ژیری ئوموسه له زۆر جاران بۆ کردنی کارو کردار پرس و راویژی پی ئه کرد، به بتایه تی له ناشته وای کردن له گه ل بت په رستان له و کاته دا که موسلمانان لایان خۆش نه بو که بۆ ماوه ی (۱۰) سال جهنگیان له گه ل نه کری به گویره ی بریاری پیغمهر ﴿﴾.

۸- ئومو حه بیبه: رملی هی کچی ئه بوسوفیان: له سالی (۷) ی کۆچی، به بۆنه ی مردنی عوبهیدی کوری جه حشی میردی له حه به شه به بیوه ژنی مایه وه. پیغمهر ﴿﴾ ههوالی نارد بۆ نه جاشی پاشای حه به شه خواز بیینی بکا بۆی، نه جاشی چوار ههزار دره هه می کرد به ماره یی بۆی و له گه لیا ناردیوه بۆلای پیغمهر، له مه و بهر باسی ژن هینانی پیغمهر و سودی ماره کردنی ئه م ژنه مان کرد.

۹- جویرهی کچی حاریس: پێغه‌مه‌ری خوا ماره‌ی کرد دوا‌ی مردنی موسافیحی کوری سه‌فوانی می‌ردی که کوژرابو. زۆریش دوژمنی سه‌سه‌ختی پێغه‌مه‌ر بو، جویره به‌دیلی که‌وته ده‌ست موسلمانان، پێغه‌مه‌ر ماره‌ی کرد، سودی ماره‌کردنی نه‌و ژنه له‌مه‌وبه‌ر رو‌ن کرایه‌وه. هه‌روه‌ك سودی سه‌فیه‌ی کچی حوبه‌ی بو.

۱۰- مه‌یمونه‌ی کچی ئەل‌حاریسی هیلالی: دووا ژنی پێغه‌مه‌ره ﴿ﷺ﴾ عائیشه له‌باسیا ئەلّی: له‌ هه‌موومان له‌خواترس بو، له‌هه‌موومان باشت‌ر بوه بۆ خزمانی، دوا‌ی مردنی ئەبو ره‌همی کوری عه‌بدولعوزای می‌ردی له‌به‌ر رێزگرتنی هۆزه‌که‌ی؛ چونکه‌ یاریده‌ و پشتیوانی پێغه‌مه‌ریان کرد ماره‌ی کرد.

۱۱- ماریه‌ی قبیته‌ی: که‌ هه‌ر قه‌ل به‌دیاری ناردی بۆ پێغه‌مه‌ر ﴿ﷺ﴾ له‌م ژنه‌ی ئیبراهیمی کوری پێغه‌مه‌ر په‌یدا‌بوه.

ئه‌وه‌ی له‌مه‌وبه‌ر باسکرا، چاوپا‌خشان‌دنی بو له‌سودو چۆنه‌تی ژن هه‌ینانی پێغه‌مه‌ر ﴿ﷺ﴾ که‌ خوا‌ی مه‌زن رێزی گرتوون و کردوونی به‌دایکی باوه‌ر‌داران. هه‌ر له‌به‌ر رێز و نر‌خاندنی ئەوانه، خوا‌ی مه‌زن به‌ ئایه‌ته‌کانی (۲۸-۲۹-۳۰) ی ئەم سوره‌ته‌ روویان تی‌ئە‌کا. له‌مه‌ودوا‌یش به‌ ئایه‌ته‌کانی (۳۱) هه‌تا (۳۴) ئەم سوره‌ته‌.

کو‌تایی به‌ مانا‌کردنی ئەم جزمه‌ هات، رۆژی چوارشه‌مه (۵)ی مانگی ره‌بیعول ئه‌وه‌ل. سا‌لی (۱۴۲۱)ی کو‌چی به‌رانبه‌ر به‌ (۲۰۰۰/۶/۷)

به ناوی خوای به خشندهی میهره بان . سوپاسی بی پایان بۆ بهروره دگاری هه موو بونه وهران
درودی زۆر له سه رگیانی پاکي پیغمه مر و یارو یاه وهران و به یره وانی بی به گشتی.

وَمَنْ يَقْنُتْ لِلَّهِ وَرَسُولِهِ وَتَعْمَلْ صَالِحًا نُؤْتِهَا
أَجْرَهَا مَرَّتَيْنِ وَأَعْتَدْنَا لَهَا رِزْقًا كَرِيمًا ﴿٣١﴾ يَا نِسَاءَ النَّبِيِّ
لَسْتُنَّ كَأَحَدٍ مِنَ النِّسَاءِ إِنِ اتَّقَيْتُنَّ فَلَا تَخْضَعْنَ بِالْقَوْلِ
فَيَطْمَعَ الَّذِي فِي قَلْبِهِ مَرَضٌ وَقُلْنَ قَوْلًا مَعْرُوفًا ﴿٣٢﴾ وَقَرْنَ
فِي بُيُوتِكُنَّ وَلَا تَبَرَّجْنَ تَبَرُّجَ الْجَاهِلِيَّةِ الْأُولَى وَأَقِمْنَ
الصَّلَاةَ وَآتِينَ الزَّكَاةَ وَأَطِعْنَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ إِنَّمَا
يُرِيدُ اللَّهُ لِيُذْهِبَ عَنْكُمُ الرِّجْسَ أَهْلَ الْبَيْتِ وَيُطَهِّرَكُمْ
تَطْهِيرًا ﴿٣٣﴾ وَأَذْكُرَنَّ مَا يَتْلَى فِي بُيُوتِكُنَّ مِنْ
آيَاتِ اللَّهِ وَالْحِكْمَةِ إِنَّ اللَّهَ كَانَ لَطِيفًا خَبِيرًا ﴿٣٤﴾

﴿ وَمَنْ يَقْنُتْ لِلَّهِ وَرَسُولِهِ وَتَعْمَلْ صَالِحًا نُؤْتِهَا أَجْرَهَا مَرَّتَيْنِ وَأَعْتَدْنَا لَهَا رِزْقًا كَرِيمًا ﴾
وه هه ركه سى له ئيوه زى ئانى پیغمه مر فه رمان بهردارى خوا و پیغمه مرى خوا بى و به رده وامبى
له سه ربه رستنى خوا و به یره وى پیغمه مر و ، كرده وى چاك بكه ئيمه ئه به خشین به و كه سانه
پاداشتى كاره كهى دوو جار: جارى له بهر ئه وى فه رمان بهردارى ئه وى نيوه ، جارى له بهر داواى
ره زامه ندى پیغمه مرى كرده و ها و یره ئه وى ئه وى بى خو ش به و ، ئيمه ئاماده مان كرده بۆ
ئه وان له رۆزى دوايدا و له به هه شتا خواره مهنى به ریز و پاداشتى زۆر تره .
﴿ يَا نِسَاءَ النَّبِيِّ لَسْتُنَّ كَأَحَدٍ مِنَ النِّسَاءِ إِنِ اتَّقَيْتُنَّ ﴾ ئه ی زى ئانى پیغمه مر: ئيوه وینه جگه ی
خوتان نین له ژاندا ئه گه ر ئيوه له خوا به رسن و خوتان بپاریزن له بى فه رمانى خوا چونكه ئيوه
ریزى تايبه تیان دراوه تی له لایه ن خواى مه زنده و .

﴿ فَلَا تَخْضَعْنَ بِالْقَوْلِ فَيَطْمَعَ الَّذِي فِي قَلْبِهِ مَرَضٌ ﴾ دواى ئيوه گه ت وگوى نه رم و ناسك
مه كه ن له گه ل پیاوانى بێگانه دا، دواى به بو نه وه كه سى كى ئه و تو له ناو دلیایه تی نه خو شى و

رهوشتی خراب نومیدی خرابه بکا له ئیوه، چونکه گفت و گوی نهرم و ناسک ریگه نه کاتهوه
بۆ تاوانباران و ئه بی ئیوه به جوړی گفت و گو بکهن دوربی له گومان و هیوای پیاو خراپان.

﴿وَقُلْنَ قَوْلًا مَّعْرُوفًا﴾ وه ئیوه گفت و گو بکهن به جوړه گفت و گویه یاسای ئیسلام
په سەندی بکا و زۆرتر له پیوست گفت و گو مه کهن و خۆتان به یادی خواوه خه ریک بکهن.

﴿وَقَرْنَ فِي بُيُوتِكُنَّ وَلَا تَبَرَّجْنَ تَبَرُّجَ الْجَاهِلِيَّةِ الْأُولَى﴾ وه ئیوه له خانه کانی خۆتان دانیشن
و ئارام بگرن و، ئیوه جوانی خۆتان دهرمه خه بۆ پیاوانی بیگانه به وینهی دهرخستنی پیش
ئیسلام و نه زانیی یاسای ئاینی خوی مه زن، مه چنه دهرهوه بۆ جگهی سهردانی باوک و دایک و
خزمان و سهردانی نه خوښ و نوێژ کردن و پرسه و حه ج کردن بهی دهستور پیدانان.

به داخهوه له م سهرده مئی ئیمه دا هیچ رهوشتیکی ناپه سەند نه ماوه ته وه ژنان بیکهن له خو
دهرخستن و سوږدان و سهرنج راکیشانی پیاوانی بیگانه به ته قه ی قۆنده ره کانیان، مه گهر
به ده گمەن هەندی له ژنانی به ناموس هەبن، نه وانهش به لای زۆربه ی دانیشترانی بی باوه
به کۆنه پهرستی نه ژمیرین، نازان کۆنه پهرستی و به ره لای و رهوشتی پیش ئیسلامه و، ئیستا
گهراوه ته وه بۆلای نه وان.

﴿وَأَقِمْنَ الصَّلَاةَ وَآتِينَ الزَّكَاةَ وَأَطِعْنَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ﴾ وه ئیوه نوێژه کانتان بکهن به گویره ی
یاسای دیاری کراوی خویان که به ردی بنچینه ی پهرسته و، ئیوه زه کاتی پیوستی دارای خۆتان
به خشن به هه ژاران که گه و ره ترین پهرستنی داراییه بۆ خواو، ئیوه فهرمان به رداری خوا و
فرستاده خوابن.

﴿إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيُذْهِبَ عَنْكُمُ الرِّجْسَ أَهْلَ الْبَيْتِ وَيُطَهِّرَكُمْ تَطْهِيرًا﴾ به راستی خوا فرمانی
دا به ئیوه به کردنی نهو کارانه له بهر نه وه ی خوا نه یه وئ لا بیا له ئیوه گوناھی شتی ناموسی ئیوه
برووشین، نه ی ژنان و خانه واده ی پیغمه مر، خوا نه یه وئ ئیوه پاك بکاته وه به پاك کردنه وه له
همو گوناھی، به جوړی ئیوه ببن به پیشه وای هه موو ژنان له رهوشتی بهرز و به نر خدا،
هه موویان چاو له ئیوه بکهن. زانایان بیران جیاوازه له مه به ست له رسته ی (اهل البیت)
زۆربه ی زۆریان لایان وایه مه به ست هه موو ژنانی پیغمه مر و هەندی که سی تریش وه: حەسەن
و حوسەین و فاتیمة و علی. هەندی تری که میان لایان وایه مه به ست حەسەن و حوسەین و
فاتیمة و عدلیه، به ته نها. نه وه ی راستی بی بریتین له هه موو ژنانی پیغمه مر و نهو چوار که سانه یشتن.
به لگه یشتن فهرموده ی پیغمه مر و ئایه ته کانی پیشه وه و ئایه ته کانی دوایی ئه م سوره ته دن که
هه موویان له باره ی ژنانی پیغمه مر وه هاتوونه ته خواره وه.

﴿وَاذْكُرْنَ مَا يُتْلَىٰ فِي بُيُوتِكُنَّ مِنْ آيَاتِ اللَّهِ وَالْحِكْمَةِ إِنَّ اللَّهَ كَانَ لَطِيفًا خَبِيرًا﴾ وه ئیوه ی
ژنانی پیغمه مر یادی خوا بکهن و نامۆژگاری وهرگرن به شتی بخوێنری له ناو خانه کانی خۆتان له
ئایه ته کانی قورئان و له فهرموده ی پیغمه مر، سوپاسی خوا بکهن که ئیوه ی گپراوه به هاوړنی
گه و ره ترینی هه موو بونه وهران و ئیوه ی کردوه به خانه دانی پیغمه مر ایه تی. به راستی خوا نه زانی
به دۆستان و خوا به رستان، ناگاداره به هه موو بونه وهران.

إِنَّ الْمُسْلِمِينَ وَالْمُسْلِمَاتِ وَالْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ
وَالْقَانِتِينَ وَالْقَانِتَاتِ وَالصَّادِقِينَ وَالصَّادِقَاتِ وَالصَّابِرِينَ
وَالصَّابِرَاتِ وَالْخَاشِعِينَ وَالْخَاشِعَاتِ وَالْمُتَصَدِّقِينَ
وَالْمُتَصَدِّقَاتِ وَالصَّائِمِينَ وَالصَّائِمَاتِ وَالْحَافِظِينَ
فُرُوجَهُمْ وَالْحَافِظَاتِ وَالذَّاكِرِينَ اللَّهَ كَثِيرًا
وَالذَّاكِرَاتِ أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ مَغْفِرَةً وَأَجْرًا عَظِيمًا ﴿٢٥﴾

دوای هاتنه خواره وهی نهو نایه تانه ی پیشو و زنانی موسلمانان و وتیان: جاری له باره ی نیمه وه
نایه تی نایه ته خواره وه، خوای مه زن دلخوشی کردن و فده موی:
﴿إِنَّ الْمُسْلِمِينَ وَالْمُسْلِمَاتِ وَالْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَالْقَانِتِينَ وَالْقَانِتَاتِ﴾ به راستی پیاوانی
موسلمان و زنانی موسلمان پیاوانی باوه ردار و زنانی باوه ردار، پیاوانی بده وهام له سه ربه رستی
خوا و زنان بده وهام له سه ر به رستن.
﴿وَالصَّادِقِينَ وَالصَّادِقَاتِ وَالصَّابِرِينَ وَالصَّابِرَاتِ وَالْخَاشِعِينَ وَالْخَاشِعَاتِ﴾ وه پیاوانی
راستگو له باوه ردار و زنانی راست له باوه ریتانا و پیاوانی نارام گر له سه ر نازار و پده رستی
خوا و زنانی نارام گر، پیاوانی له خواترس و زنانی له خواترس به دل و به نه ندامیانه وه.
﴿وَالْمُتَصَدِّقِينَ وَالْمُتَصَدِّقَاتِ وَالصَّائِمِينَ وَالصَّائِمَاتِ وَالْحَافِظِينَ فُرُوجَهُمْ وَالْحَافِظَاتِ﴾ وه
پیاوانی دارای خوین نه به خشن و بهه ژاران و زنانی دارای خوین نه به خشن، پیاوانی خوین
نه پارتین له داوین پیسی و زنانی خوین نه پارتین له داوین پیسی.
﴿وَالذَّاكِرِينَ اللَّهَ كَثِيرًا وَالذَّاكِرَاتِ أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ مَغْفِرَةً وَأَجْرًا عَظِيمًا﴾ وه پیاوانی به دل و
به زمان یادی خوا نه کهن به زوری له نوژه کانیا و زنانی یادی خوا نه کهن به زوری، خوا
ناماده ی کرده بوین لی خویشون له گونا نه کانیا و بویشیان ناماده کراوه پاداشتیکی زور
که وه له بهه شتا، نیز پیابن یا زن.

وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ وَلَا مُؤْمِنَةٍ إِذَا قَضَى اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَمْرًا أَنْ يَكُونَ
لَهُمْ الْخِيَرَةُ مِنْ أَمْرِهِمْ وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ ضَلَّ ضَلًّا

مُیِّنًا ﴿٢٦﴾ وَإِذْ تَقُولُ لِلَّذِي أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَأَنْعَمْتَ عَلَيْهِ أَمْسِكْ عَلَيْكَ زَوْجَكَ وَاتَّقِ اللَّهَ وَتُخْفِي فِي نَفْسِكَ مَا اللَّهُ مُبْدِيهِ وَتَخْشَى النَّاسَ وَاللَّهُ أَحَقُّ أَنْ تَخْشَاهُ فَلَمَّا قَضَى زَيْدٌ مِنْهَا وَطَرًا زَوَّجْنَاكَهَا لِكَيْ لَا يَكُونَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ حَرَجٌ فِي أَزْوَاجِ أَدْعِيَائِهِمْ إِذَا قَضَوْا مِنْهُنَّ وَطَرًا وَكَانَ أَمْرُ اللَّهِ مَفْعُولًا ﴿٢٧﴾ مَا كَانَ عَلَى النَّبِيِّ مِنْ حَرَجٍ فِيمَا فَرَضَ اللَّهُ لَهُ سُنَّةَ اللَّهِ فِي الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلُ وَكَانَ أَمْرُ اللَّهِ قَدَرًا مَقْدُورًا ﴿٢٨﴾ الَّذِينَ يُبَلِّغُونَ رِسَالَاتِ اللَّهِ وَيَخْشَوْنَهُ وَلَا يَخْشَوْنَ أَحَدًا إِلَّا اللَّهَ وَكَفَى بِاللَّهِ حَسِيبًا ﴿٢٩﴾ مَا كَانَ مُحَمَّدٌ أَبَا أَحَدٍ مِنْ رِجَالِكُمْ وَلَكِنْ رَسُولَ اللَّهِ وَخَاتَمَ النَّبِيِّينَ وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا ﴿٤٠﴾

﴿ وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ وَلَا مُؤْمِنَةٍ إِذَا قَضَى اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَمْرًا أَنْ يَكُونَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ مِنْ أَمْرِهِمْ ﴾ وە شایسته نی یه بۆ هیچ بیاوینکی باوهردار بۆ هیچ ژینکی باوهردار هه رکاتی خوا و پێغه مەر فرمایاندا به هه رکاری بۆ نهوان هه بێ هه لێ زاردنی کاری تر جگهی نهو کاره ی نهوان فرمایان بێ درایی.

﴿ وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا مُبِينًا ﴾ وە هه رکه سی بێ فرمای خوا و پێغه مەری خوا بکا، دوا یی نهو که سه به راستی لایداوه له ریگهی راستی لایینی نیسلام به لادانیکی ناشکرا، هوی هاته خواره وه ی نهو نایته نهوه بوه: کاتی پێغه مەری خوا خوازی بیتی زهینه به ی کچی جهشی پورزای خوی کرد بۆ زهیدی کوری حاری سه ی نازاد کراوی پێغه مەر ﴿ ﷺ ﴾ به هوی فرمای خواوه زهینه به و عبدوللای برای زوریان بێ ناخو شبو، چونکه هاوسه ری نهوان نه بو، نهوان بنه ماله ی ناودار و زهید بهنده ی نازاد کراو. به لام دوا ی هاته خواره وه ی نهو نایته به دوللا و زهینه به سدریان بۆ فرمای خوا و پێغه مەر شو رکرد، زهینه به ماره بر درا بۆ زهید و کاری ژن و میردی نیوانیان تهواو بوو. به لام ژبانی نیوانیان زۆر ئالوز بو، زهینه به نازاری زۆری زهیدی نه دا و خوی به هاوسه ری نهو دانه نه نا. بۆ نهو مه به سه خوا ی مه زن فرموی:

ته فسیری زمان کوی

﴿ وَإِذْ تَقُولُ لِلَّذِي أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَأَنْعَمْتَ عَلَيْهِ أَمْسِكْ عَلَيْكَ زَوْجَكَ وَاتَّقِ اللَّهَ ﴾ وه تو بیرى نهو کاته بکهرهوه نیوانی زهید و زهینه به نهو پهړی ئالوزی و ناخویشیان گرتنه خویشان، زهینه به نازاری زوری زهیدی نهدا، به جوړی زهید چهند جاری چوه خزمهت پیغمهر ﴿﴾ بو ته لاقدانى زهینه به: ههمو کاتى تو نه تووت به که سیکی نهو تو خوا چاکه ی له گهل کرد به نیسلام بوونی و به هاوړتی تو، تویش چاکهت له گهل کرد بو به نازاد کردنی له به ندایه تی و به خیت کردبو، نهو که سه زهیدی کوری حاریسه بو: ژنه که ی خوټ راگره و ته لاقی مده، له خوا بترسه لهو باره وه.

پیغمهر ﴿﴾ ههمو کاتى ناموزگاری زهیدی نه کرد که ته لاقی نهدا. به لام پیغمهر ﴿﴾ به هو ی سروشه وه خوی مه زن ناگارداری کردبو که زهید زهینه به ته لاق نهدا و تویش دواى ته لاقدانى و ته و او بوونی عیده ی ماره ی نه که ی له بهر بنه بر کردنی ره و شتی کوری جگه ی خو به کوری خو کردن. به لام پیغمهر نهو کاره ی له زهید و دانیشتون په نهاندا بو، له بهر تانه و تاوانجی بی باوه ران که موحه مه د چون ژنی کوری خو ی ماره نه کا، خوا به و بونه یه وه سهرزه نشتی پیغمهر ی کرد و فده رموی:

﴿ وَتَخْفِي فِي نَفْسِكَ مَا اللَّهُ مُبْدِيهِ وَتَخْشَى النَّاسَ وَاللَّهُ أَحَقُّ أَنْ تَخْشَاهُ ﴾ وه تو له دهروونی خوټا شتی نه شارینه وه خوا ناشکرای نه کا، نهو شته یش ماره کردنی زهینه به ی ژنی زهیدی نازاد کراوی خوټه که له لای خوا ره وایه و، تو ناشکرای ناکه ی و له ناده میزاد نه ترسی که بلین: موحه مه د ژنی کوری خو ی ماره کرده و، خوا شایسته تره له ههمو که سی که تو لیسی بترسی، رور هات رویش و، زهید زهینه به ی ته لاقدا و خوی مه زن ههمو شتیکی ناشکرا کرد، وه ک روونی نه کاته وه و نه فده رموی:

﴿ فَلَمَّا قَضَىٰ زَيْدٌ مِنْهَا وَطَرًا زَوَّجْنَاكَهَا لِكَيْ لَا يَكُونَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ حَرَجٌ فِي أَزْوَاجِ أَدْعِيَائِهِمْ إِذَا قَضَوْا مِنْهُنَّ وَطَرًا وَكَانَ أَمْرُ اللَّهِ مَفْعُولًا ﴾ دواى کاتى زهید پیویستی خو ی جی به جی کرد بو له زهینه به و زن و میردی له گهل کردبو، ته لاقی داو موعه ی دایه و عیده کوتای بی هات نیمه زهینه به مان ماره بری له تو، له بهر نه وه ی هیچ خراپه ی به سهر باوه ردارانه وه نه می نیته وه له باره ی ماره کردنی ژنانی کورئ جگه ی خو به کوری خو کردو و هر کاتى نهو کوره به خو کردوانه ژنه کانی خو یانین ته لاق داو په یوه نندیان پییانه وه نه ما و موعه دیان دانئ و عیده یان رویش روایه ماره کردنیان، فهرمانی خوا پیویسته جی به جی بکری و گه رانه وه ی نابى، نهو بهو زهید زهینه به ی ته لاقدا، دواى چونه لایى و موعه دایه و عیده ی رویش و له پیغمهر مان ماره ی کرد، خوا نهو کاره ی روون کرده وه بو باوه رداران و ههمو ناده میزادئ بو نه هیشتی خراپه ی ماره کردنی کوری جگه ی خو کرد به کوری خو، سهرزه نشتی پیغمهر ی کرد له سهر بلاونه کردنه وه ی نهو کاره له بهر ترسی دانیشتون. نایا پیغمهر ههوسبار بوو نه گهر فهرمانی خوی جی به جی بکر دایه؟ وه ک خوا نه فده رموی:

ئه توانن له قورئان ووردبینه وه له سه ره وه هه تا خوار، ئه و کاته به راوردی قورئان بکه نه له گه له نامه کانی تر و هه مو یاسای تر، ئه و کاته بۆیان ده ره نه که وهی که قورئان له سه ره هه مو و یانه وه یه، که نه ناتوانی وینه ی دابنی و ده ستیان نه که وهی قورئان هه مو په ی ره و یاسای گونجای تیدا به بۆ پیوستی ژیا نی ئاده میزاد، سود و پیشکه و تنی ئه وانی تیدا به هه تا رۆژی دوا یی، هیچ راپه یینی بۆ په ره پیدانی زانیاری هیچ شۆرش ی بۆ سه ره که و تن نه به و ناب ی قورئان دا وای نه کا و په رۆزیایی لی نه کا. که واته پیغمه ره هه ره ما وه هه تا قورئان بمینی. پیغمه ره ان هه مو و یان به ریزن و خا وه نی پله و پایه ن. به لām جیا وازی له پله یانا هه یه، پیغمه ره ی ئیسلام خوا له هه مو و یان زۆر تر پله و پایه ی پی به خشیوه که له پاش ئه و پیغمه ره ی تر ره وانه نا کر ی، قورئانیش هه مو و یاسای ژیا نی رۆژانه ی ئاده ی میزادی تیدا به، هه مو بۆشایی ژیا ن به قورئان و به مو حمه د پر کرانه ته وه، جیهانیان پی روو نکراره ته وه زۆر تر له رو و ناکی خۆر و کاره یا،

بۆ زۆر تر شاره زابوون له رو دا و ی زه ی د و زه ی نه به دا جا ری تر ئه م با سانه ی خواره وه پیشکه شی با وه رداران و هه مو و ئاده میزادی نه که یین:

زه ی د کوری حاری سه یه له دیل کرا و ی شامه، کۆمه ل ی له تو هامه به مندالی دیلیان کرد، دوا یی حه کیمی کوری خوا زام کړی و به خشیو یت ی به خه دیجی کچی خوه ی لید، که شوی کرد به پیغمه ره به خشی به پیغمه ره به ره له وه ی بکړی به پیغمه ره ﴿ﷺ﴾ به بست و پینچ سا ل، پیغمه ره ئازادی کرد و کردی به کوری خوی و نا و بانگی ده ر کرد به زه ی دی کوری مو حمه د و یه کتی بو له و که سانه به ره له زۆر که نه با وه ری هینا به پیغمه ره و پیغمه ره خوشی ئه و یست و پینشی ئه خست له زۆر که نه و ها ور پیکانی، به نیازی پا که و کۆشی کرد بو بۆ به رزی ئایینی ئیسلام، له به ره ئه وه ی زۆری خوش ئه و یست له سا لی (۵) ی کۆچیدا خوا زیینی زه ی نه به ی کچی جحشی کرد بۆی که پورزای با و کی خوی بو نا و ی پوره که ی ئومه یه کچی عه بدو لمو ته لیب، زه ی نه به و عه بدو لای برای هه ره چهنده لایان خوش نه بو، چونکه ئه و ان قوریه شی و له بنه ما له یه کی ریزدار بوون، زه ی دیش بنده ی ئازاد کرا و بو، له به ره ئایه تی له قورئان ها ته خوار، زه ی نه به شوی کرد به زه ی د هه ره چهنده له دل دا لای گران بو و عه بدو لای برایشی رازی نه بو و به و شو و کردنه، پیغمه ره ﴿ﷺ﴾ شه ست دره م و (۱۰) دیناری له گه له هه ندی که ل و په ل و خواره مه نی تری دا به زه ی نه ب له ما ره ییدا.

دوا ی شو و کردنی زه ی نه به به زه ی د، چونکه به ها و سه ری خوی نه ئه زانی ئازاری دلی زه ی دی زۆر ئه دا ها نای برده خزمه ت پیغمه ره چهنه جا ری که زه ی نه به زۆر ئازاری ئه دا، هه مو و جا ری پیغمه ره ئه یفه رمو و ته لاقی مه ده و له خوا به تر سه. به لām زه ی د توانای ها ور پیته ی زه ی نه به ی نه ما و ته لاقی دا. ئه وه ی یاسای ئیسلام پیوستی کرد بو و زه ی د دا ی به زه ی نه به.

به ره له ها تی ئایینی ئیسلام عه ره به کان کوری جگه ی خۆیا نیان نه کرد به کوری خۆیا ن و له هه مو رو پیکه وه وه ک کور مامه له ی بۆ نه کرا و میراتیان له یه کتری نه گرت، خوا ی مه زن

ویستی نهو رهوشته بنه پر بکات نه گدر نایینی نیسلام بهو جوړه برؤشتایه دروست نه نه بو ژنی کورئ جگه ی به کوری خو کردو ماره بکا دوی ته لاقدانی. به لام خوی گه وړه جگه له ژنی کوری پستی رهوا کرد، بهو بونه یه وړه دوی فدرمو ماره کردنی ژنی کوری به دهم کراو به کوری خو.

بو بنه پر کردنی نهو رهوشته و، بو راگه یاندنی رهوا بوونی نهو کاره خوی مه زن فدرمانی دا به پیغمهر زهینه بهی ژنی زهیدی به کور کراوی پیغمهر ماره بکا بو پوچ کردنه و ی نهو کاره ی که دروست نه بو ماره کردنی نهو جوړه کورانه به دهم کراوان به کور نه که به پست، پیغمهر ﴿ﷺ﴾ فدرمانه که ی خوی مه زنی به جی هینا و به یدک جاری نهو رهوشته نه ما وه زهینه بهی دوی ته لاقدانی زهید و کوتایی عیده پیغمهر زهینه بهی ماره کرد. له بهر گرنگی نهو کاره چند جاری نهو باسه دوو پات کراوه ته وه.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَذْكُرُوا اللَّهَ ذِكْرًا كَثِيرًا ﴿٤١﴾ وَسَبِّحُوهُ بُكْرَةً
وَأَصِيلًا ﴿٤٢﴾ هُوَ الَّذِي يُصَلِّيْ عَلَيْكُمْ وَمَلَائِكَتُهُ لِيُخْرِجَكُم
مِّنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَكَانَ بِالْمُؤْمِنِينَ رَحِيمًا ﴿٤٣﴾
تَحِيَّتُهُمْ يَوْمَ يَلْقَوْنَهُ سَلَامٌ وَأَعَدَّ لَهُمْ أَجْرًا كَرِيمًا ﴿٤٤﴾ يَا أَيُّهَا
النَّبِيُّ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ شَهِيدًا وَمُبَشِّرًا وَنَذِيرًا ﴿٤٥﴾ وَدَاعِيًا
إِلَى اللَّهِ بِإِذْنِهِ وَسِرَاجًا مُّنِيرًا ﴿٤٦﴾ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ بِأَنَّ لَهُمْ
مِّنَ اللَّهِ فَضْلًا كَبِيرًا ﴿٤٧﴾ وَلَا تَطْعَمُ الْكُفْرِينَ وَالْمُنَافِقِينَ
وَدَعِ أَذْنَهُمْ وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ وَكَفَى بِاللَّهِ وَكِيلًا ﴿٤٨﴾
يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا نَكَحْتُمُ الْمُؤْمِنَاتِ ثُمَّ طَلَقْتُمُوهُنَّ
مِّن قَبْلِ أَنْ تَمْسُوهُنَّ فَمَا لَكُمْ عَلَيْهِنَّ مِنْ عِدَّةٍ تَعْتَدُونَهَا
فَمَتَّعُوهُنَّ وَسِرَّحُوهُنَّ سِرَاحًا جَمِيلًا ﴿٤٩﴾

﴿ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اذْكُرُوا اللَّهَ ذِكْرًا كَثِيرًا ﴾ نهی که سانیکی نهو تو باوه پرتان هیتاوه: یادی خوا بکدن به یادیکی زور به دل و به زمان و به همدو نه نداده کانتان به همدو جو ره ستایشی، بهو جو ره ی شایسته ی خوا بی.

﴿ وَسَبِّحُوهُ بُكْرَةً وَأَصِيلًا ﴾ وه نیوه خوا دور بخنده وه له شتی شایسته ی گه وره یی نهو نه بی له به یانیان به هوی کردنی نویژی به یانیه وه و له نیوارانا به هوی کردنی نویژی نیوه ر و عه سر و مه غریب و عیشاوه، له بهر نه وه یادی ناده میزاد بو پهروه دگاری خوی لهو دوو کاتاندا نامازه به بو گه وره یی خوا که به میهره بانی خوی نهو دوو کاته ی دروست کرده بو سوودی ناده میزاد نه گینا پیوسته یادی خوا بکری له همدو کاتیکا نه که هدر لهو دوو کاته دا.

﴿ هُوَ الَّذِي يُصَلِّي عَلَيْكُمْ وَمَلَائِكَتُهُ لِيُخْرِجَكُم مِّنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَكَانَ بِالْمُؤْمِنِينَ رَحِيمًا ﴾ وه خوا که سانیکی نهو تویه له نیوه خوش نه بی و میهره بانه بو تان فریشته کانی داوی لیخوشبون نه کدن بو نیوه له خوا له بهر نه وه ی خوا نیوه له تاریکیه کانی بی باوه ری و گرنه و دوزه خ دهر بهیتی بولای رووناکی باوه و په رستن و به هشت، خوا میهره بانه بو باوه رداران و لیان خوش نه بیت و ری زیان نه گرت.

﴿ تَجِيئُهُمْ يَوْمَ يَلْقَوْنَهُ سَلَامًا وَاعْدَ لَهُمْ أَجْرًا كَرِيمًا ﴾ خوش و تهوازه ی خوا بو باوه رداران له لایه ن خوا و رژی به خزمه ت خوا نه گن هه والدان خواجه به وان که دوورن له همدو خراپه به و، خوا ناماده ی کرده بو نه وان و پاداشتیکی به نرخ و به ری ز که چوونیه نه بو به هشت.

﴿ يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ شَاهِدًا وَمُبَشِّرًا وَنَذِيرًا ﴾ نهی پیغمهر: نیمه تومان په وانه کرده بولای نهو که سانه ی تو په وانه کراوی بولایان شایه تی بده ی له سهریان په یامی خوتت به وان راگیانده و، موژده بده ی به به هشت بو نهو که سانه ی باوه ریان به تو هیتاوه و، نهو که سانه برستی باوه ریان به تو نه هیتاوه.

﴿ وَذَاعِبًا إِلَى اللَّهِ بِأَذْنِهِ وَسِرَاجًا مُّنِيرًا ﴾ وه بانگی ناده میزاد بکه بولای په رستی خوا به ته نها و، چراپه کی خاوه ن رووناکی بویان بو دوزینه وه ی ریگه ی راست و وه رگرتی ریگه ی راست به گویره ی ده ستوری خوا.

﴿ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ أَنَّ لَهُمْ مِّنَ اللَّهِ فَضْلًا كَبِيرًا ﴾ وه تو موژده بده به باوه رداران که بو نه وان هدی له لای خوی مهن پاداشتیکی گه وره و ریژیکی به نرخ زورتر له نه ته وه کانی تر له بهر نهو کاره گرانه ی به وان سپر دراوه.

﴿ وَلَا تُطِعِ الْكَافِرِينَ وَالْمُنَافِقِينَ وَذَعْ أَذَاهُمْ ﴾ وه تو پهیره ی بی باوه ران و دووروان مه که لهو شتانه ی که دزی ده ستوری نایی نیسلامن و، تو واز له نازاردانی نه وان بهیته بو توو، وولامی نه وان مه دهر وه.

﴿ وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ وَكَفَى بِاللَّهِ وَكِيلًا ﴾ وه تو پشت هدر له سه ر یاریدانی خوا بهسته و همدو کاریکت هه واله ی خوا بکه و، بهسه خوا تو پیاریژی له نازاری بی باوه ران و دوو رووان.

﴿ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا نَكَحْتُمُ الْمُؤْمِنَاتِ ثُمَّ طَلَقْتُمُوهُنَّ مِنْ قَبْلِ أَنْ تَمْسُوهُنَّ ﴾ نسی که سانیکی نه و تو با وهرتان هیناوه هدرکاتی ئیوه ژنانی با وهردارتان ماره بری له پاشدا ئیوه نه و ژنانه تان ته لاق دا پیش نه وهی ئیوه بچنه لایان و ژن و میردایه تی یان له گهل بکدن، له لای حه نه فیه کان دانیشتنی ته نهایی له گهل نه و ژنانه وهك چورونه لایان وایه.

﴿ فَمَا لَكُمْ عَلَيْهِنَّ مِنْ عِدَةٍ تَعْتَدُوْنَهَا فَمَتَّعُوْهُنَّ وَسَرَخُوْهُنَّ سَرَاحًا جَمِيْلًا ﴾ بو ئیوه نی یه به سه ر نه و ژنانه وه عیده یه نه وان بژمیرن به چهند روژی یان به چهند حدیز و پاکیه وه به گویره ی یاسای دیاری کراو، دوا یی ئیوه شتی بدهن به و ژنانه و بین رابویرن بو نه و ماوه یه و ریگیان بو چؤل کهن و به ره لایان بکدن به به ره لا کردنیکی بین بازار و نه توانن عیده نه ژمیرن و شو بکدن. موعه پیویسته بدری به و ژنانه نه گهر ناوی مارهیان بو نه برایی، نه گهر مارهیان بو دیاری کرابو نیوه ی مارهیان نه دریتی و موعه پیدانیان پیویست نی یه.

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِنَّا

أَحْلَلْنَا لَكَ أَزْوَاجَكَ النَّبِيِّ ءَاتَيْتَ أَجُورَهُنَّ وَمَا مَلَكَتْ

يَمِينُكَ مِمَّا أَفَاءَ اللَّهُ عَلَيْكَ وَبَنَاتِ عِمِكَ وَبَنَاتِ عَمَّتِكَ

وَبَنَاتِ خَالِكَ وَبَنَاتِ خَلَّتِكَ الَّتِي هَاجَرْنَ مَعَكَ وَامْرَأَةً

مُؤْمِنَةً إِنْ وَهَبَتْ نَفْسَهَا لِلنَّبِيِّ إِنْ أَرَادَ النَّبِيُّ أَنْ يَسْتَنْكِحَهَا

خَالِصَةً لَّكَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ قَدْ عَلِمْنَا مَا فَرَضْنَا

عَلَيْهِمْ فِي أَزْوَاجِهِمْ وَمَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ لِكَيْلَا

يَكُونَ عَلَيْكَ حَرَجٌ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿٥٥﴾

﴿ تَرْجِي مَنْ تَشَاءُ مِنْهُنَّ وَتُتَوَى إِلَيْكَ مَنْ تَشَاءُ وَمِنْ أَبْغَيْتَ

مِمَّنْ عَزَلْتَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكَ ذَلِكَ أَدْنَى أَنْ تَقْرَأَ عَيْنَهُنَّ

وَلَا يَحْزَنَ وَيَرْضَيْنَ بِمَا ءَاتَيْتَهُنَّ كُلُّهُنَّ وَاللَّهُ يَعْلَمُ

مَا فِي قُلُوبِكُمْ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَلِيمًا ﴿٥١﴾ لَا يَحِلُّ لَكَ
الْإِنْسَاءُ مِنْ بَعْدُ وَلَا أَنْ تَبَدَّلَ مِنْ أَزْوَاجٍ وَلَوْ أَعْجَبَكَ
حُسْنُهُنَّ إِلَّا مَا مَلَكَتْ يَمِينُكَ وَكَانَ اللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ رَقِيبًا ﴿٥٢﴾

﴿ يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِنَّا أَخْلَلْنَا لَكَ أَزْوَاجَكَ اللَّاتِي آتَيْتَ أَجُورَهُنَّ ﴾ نهی پیغمبر نیمه بو تۆمان رهوا کرده نهو ژنانه‌ی نهوتوی خوت به‌خشیوته بینان ماره‌یی به‌کانیان له‌مهر کاتیکا بی. به‌لام وا چاکه له پیشه‌وه ماره‌یی به‌کانیان بدریتی، ناو بردنی ماره‌یی و دیار یکردنی سونه‌ته. ژنی ناوی ماره‌یی به‌که‌ی نه‌برایی له کاتی ماره‌پریندا هه‌ر کاتی ژن و میردی له‌گه‌ل کرا پیوسته ماره‌یی بدریتی به وینه‌ی ماره‌یی ژنی وینه‌ی نهو بی له پله‌وپایه‌دا. ماره‌یی ژنه‌کانی پیغمبر ﴿ ﷺ ﴾ پنج سه‌د دراو بو، لهو رسته‌وه وا ده‌ر نه‌که‌وی دروستبوه بو پیغمبر به‌بی ژماره ژن بهیتی، نهو کاره‌یش تاییه‌تی بو به پیغمبره‌وه له‌بهر چه‌سپاندنی یاسا تاییه‌تی به‌کان به‌ژنانه‌وه و به‌ره‌پێدانی یاسای ئیسلام به‌ناو نبوه‌ی کۆمه‌ل‌دا.

﴿ وَمَا مَلَكَتْ يَمِينُكَ مِمَّا أَفَاءَ اللَّهُ عَلَيْكَ ﴾ وه بۆیسمان رهوا کردوی نهو ژنانه‌ی تو بووی به‌خواه‌نیان له‌جنگ‌دا بو به‌ده‌ست‌که‌وتی تو و خوا پی به‌خشیوی باژماره‌یشیان زۆربسی، لهو ژنانه‌ی سه‌ره‌ستن، وه نهو کاره‌که‌رانه‌ی پیغمبر ﴿ ﷺ ﴾ کردونی به‌ ژنی خو‌ی نه‌مانه‌ن:

١. سه‌فیه‌ی کچی حوبه‌ی کوری نه‌خه‌ب پیغمبر ﴿ ﷺ ﴾ به‌دیل گرتی له‌خه‌یه‌ردا سالی حه‌وته‌می کۆچی، موسلمان بوو پیغمبر نازادی کردو، نازاد‌کرده‌که‌ی کرد به‌ ماره‌یی بو‌ی.
٢. جوهره‌ی کچی حاریس: له‌ غه‌زای به‌نولوسته‌لیق‌دا به‌دیل گیرا و بو به‌شی سابیتی کوری قه‌یس و خو‌ی پی‌فرۆشت به‌ پاره و پیغمبر ﴿ ﷺ ﴾ پاره‌که‌ی بو داو کردی به‌ژنی خو‌ی دوا‌ی نازاد‌کردنی.

٣. ماره‌ی قیبتی هه‌ر قه‌ل به‌دیاری ناردی بو پیغمبر ﴿ ﷺ ﴾ ئیبراهیمی کوری پیغمبر لهو په‌یدا‌بو.

﴿ وَبَنَاتٍ عَمَّكَ وَبَنَاتٍ عَمَّاتِكَ وَبَنَاتٍ خَالَكَ وَبَنَاتٍ خَالَاتِكَ اللَّاتِي هَاجَرْنَ مَعَكَ ﴾ وه نیمه بو تۆمان رهوا کرده ماره‌پرینی کچه‌کانی مامی خوت و کچانی خوشکی باوکت و کچه‌کانی خالت و کچه‌کانی خوشکی دایکت نه‌وانه‌ی نهوتویان کۆچیان کرده له‌گه‌ل تو بو مه‌دینه.
بو زانین: نه‌وه‌ی شایسته‌ی پله‌ی پیغمبر پی نه‌وه‌یه: نهو ژنانه‌ی خر می خو‌ی ماره‌بکا که به‌ باوه‌رداری کۆچیان کرده له‌گه‌ل پیغمبر ﴿ ﷺ ﴾ به‌لام دوا‌ی هاته‌ن خواره‌وه‌ی نه‌م نایه‌ته نهو ژنانه‌ی کۆچیان نه‌کرده ماره‌پرینیان قه‌ده‌غه‌کرا له‌سه‌ر پیغمبر ﴿ ﷺ ﴾.

پيغمهر ﴿ ﷺ ﴾ خال و خوشكى دايكى نډېوه، مډه بډست له وان هؤزى به نوزوهره يه كه نډيان ووت: نيمه خالوانى پيغمهرين. پيغمهر (۹) مامى هډېوه: عډباس. حه مزه. زوبه ير. نه بوتاليب. حاريس. مډجلا. نډلوقه ويم. نډېوله ډېب. شهش خوشكى باوكى هډېوه: سه فيه. نومو حه كيم. عاتيكه. نومډمه. نډروا. ډېره.

﴿ وَامْرَأَةٌ مُّؤْمِنَةٌ إِنْ وَهَبَتْ نَفْسَهَا لِلنَّبِيِّ إِنْ أَرَادَ النَّبِيُّ أَنْ يَسْتَكْبِحَهَا خَالِصَةً لَّكَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ ﴾ وه نيمه بو تومان رهوا كړدوه ماره كړدنې ژنيكي باوه رډار كه خؤزى بېه خشى به پيغمهر نډگهر پيغمهر ويستېوې كه ماره ي بكا، نډو به خشينه به تايه تې بو نډو دروسته نډك بو باوه رډارنى تر، به لام نډېى ماره يان بكا. دواى خؤبه خشين.

زؤرېه ي زانايان لايان وايه ماره پرېنى ژنان به ووشه ي هيبه دروست نى يه. لاي هډندى له زانايان ماره پرېنى ژنان به ووشه ي هيبه و تډمليك دروسته. نډو ژنانډى خؤيانيان به خشى به پيغمهر و داواى ماره ييان نه كړد نډمانډن: مډيمونډى كچى حاريس كه دواهمين ژنى پيغمهره. زهينډه ي كچى خوزه يمه ي نډنسا رى كه ډر له نايينى نيسلام ناوبرابو به دايكى هډژاران. چونكه خواردنې نډدانې و نډو له ژيانى پيغمهردا مردوه. نومو شوره يكي نډزدى، پيغمهر ﴿ ﷺ ﴾ نه چوه لايى و تډلاقى دا.

﴿ قَدْ عَلِمْنَا مَا فَرَضْنَا عَلَيْهِمْ فِي أَزْوَاجِهِمْ وَمَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ ﴾ وه نيمه زانيومانه و پيويستمان كړدوه له سډر باوه رډاران شتى له باره ي ژنه كانياهوه نايى له چوار ژن زؤرتر بهين جگه ي پيغمهر و نډېى له كاتى ماره كړدنياندا دوو شايدت ناماده بن، خهوتن لايان يه كسانې، به خشينى ژنان خؤيان به جگه ي پيغمهر قه ډه غډيه و دياريمان كړدوه بو باوه رډاران له باره ي نډو ژنانډى به نډه ي نډوانن به كړين و جگه ي كړين دروسته گه وره كانيان بچنه لايان.

﴿ لِكَيْلَا يَكُونَ عَلَيْكَ حَرَجٌ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ﴾ نيمه پله ي تايه تيمان به خشيوه به تډ نډى پيغمهر: كه بو تډ دروسته ژنان خؤيان بېه خشن به تډ، زؤرتر له چوار ژن بو تډ دروسته، له ډر نډو هېچ خرابى و گراني نه كه وډته سډرتو له و فډرمانانډى خوا پيويسته پډره يان پى ډرئ و، هېچ كه سى گومان نډا كه تډ ډو كارانه گوناها ر نډېى و خوا خوش نډېى له شتى گرانبى خؤياراستن له و شته، مېهره بانه بو نډو كه سه ي زؤرتر رېزى بگرئ و چاكه ي ډداتى.

﴿ تُرْجِي مَنْ تَشَاءُ مِنْهُنَّ وَتُؤْزِي إِلَيْكَ مَنْ تَشَاءُ وَمَنْ ابْتَغَيْتَ مِنْهُنَّ عَزَلْتَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكَ ﴾ خواى مډزن له نايه تى پيشوودا پيغمهرى سډرېډست كړډېوو بوى له ژماره ي ژناندا، له م نايه تډدا سډرېډستى كړدوه له خهوتن له لاي هډر ژنى ناره زؤى هډېى و نډخه وى لاي هډر ژنى ناره زؤى نډفهرموى: تډ دواجنه هډر ژنى ناره زؤت هډيه له نوره ي خؤيا له ژنه كانت و بيهينه بو لاي خؤت هډر ژنى ناره زؤت هډيه له ژنه كانت له جگه ي نوره ي خؤياو بو ت هډيه نډو ژنه ي لاي نډخه وتوويى بېگي رېته وه بوى لا خؤت و، واز له وى تريان بهينى لاي خهوتوبى، دواى هېچ گوناھى له سډر تډ نيه له و كارانه دا تډ نډيكه ي.

هَدَنَیْ لَه زَانَايَانِ ثَلَاثَیْن: خهوتنی پیغمهر لای ژنه کانی به یه کسانی بووه ههتا هاتنه خواره وهی ئهم ئایه ته. هه ندئی تریان لایان وایه هدر بۆ ئهو ژنانه ی پیغمهره داوای گوزه رانی خوشیان نه کرد، پیغمهر ماوه ی مانگی ئام وشوی نه کردن ههتا ئهم ئایه ته هاته خواره وه سهر به ست کرا که هه وائ بدا به ژنه کانی: من سهر به ستم کامتان گوزه رانی خوشی جیهانتان ئهوی لیان جوی ئه به وه، ههر کامتان خوا و نیژ راوی خواتان ئهوی ئهتان هیلمه وه، له مه وپاش ژنی تر ناهیتم و، سهر به ستم خهوتن به یه کسانی بی یا نه، ئهو فهرمانانه بۆ پیغمهر رهوا بوه. به لام پیغمهر ﴿﴾ له گهل ئهو سهر به سستی به دا هیچ که سی له ژنه کانی خوی بی به نه کرد له خهوتن له گهل یان جگه له سوده که ی به شی خوی به خشی به عایشه.

﴿ذٰلِكَ اَدْنٰی اَنْ تَقْرَ اَعْيُنُهُنَّ وَلَا يَخْرُجْنَ يَمَّا اَتَيْتَهُنَّ كُلُّهُنَّ﴾ ئهو سهر به سته خوا به خشی به تو نزیکتره بۆ لای رهزانه ندی و پێخو شبوونی ژنه کانت و خهفه تبار نه بن و هه موویان رازی بن به شتی تو بیکه ی له گهل یان له خهوتن له گهل یان که مبی یا ژۆره چونکه ئهوان ئهزانن ههر شتی تو ئهیکه ی له گهل یان چاکه ی خۆ ته و پیوست نی به له سهرت، له گهل ئهوه ی شدا پیغمهر ﴿﴾ ههر یه کسانی له خسته ناو ژنه کانی.

﴿وَاللّٰهُ يَعْلَمُ مَا فِيْ قُلُوْبِكُمْ وَكَانَ اللّٰهُ عَلِيْمًا حَلِيْمًا﴾ وه خوا ئهزانن به شتی له ناو دلای ئیوه دایه له وهی مهیلتان بۆ لای هه ندئی له ژنه کاتانه و، خوا سزای ئیوه نادا له خوشویستی هه ندئی کیان جگه ی ئهوانی تر له دلدا و، خوا ئهزانن به شتی له دلتانایه، پدله ناکا له سزادانا، ههر ئهو شایسته یه له سزادانا.

﴿لَا يَحِلُّ لَكَ النِّسَاءُ مِنْ بَعْدُ وَلَا اَنْ تَبَدَّلَ بَهِنَّ﴾ له مه و دووا بۆ تو رهوا نی به ماره کردنی هیچ ژنی له جگه ی ئهو (۹) ژنانه ی ئیستا: عایشه کچی ئه بوبه کر، حه فسه ی کچی عومهری کوری خهتاب، زهینه به ی کچی جده حشی ئه لئه سه دی. ئوموسه له ی کچی ئومه دی ئه له خزوومی. ئومو حه بیبه ی کچی ئه بوسوفیان. سه فیه ی کچی حویه ی کوری ئه لئه خته ب. مه یونه ی کچی حهرسی ئه له یالی. سوده کچی زه مه عی کوری ئه لئه سه وده. جوهره ی کچی حهرسی ئه لموس ته لیقی. ئهو نو ژنانه به ته نه ها هدر بۆ تو دروسته، به وینه ی چوار ژن بۆ جگه ی تو.

﴿مِنْ اَزْوَاجٍ وَلَوْ اَعْجَبَكَ حُسْنُهُنَّ اِلَّا مَا مَلَكَتْ يَمِيْنُكَ وَكَانَ اللّٰهُ عَلٰی كُلِّ شَيْءٍ رَّقِيْبًا﴾ وه بۆ تو رهوا نیه جگه ی ئهم ژنانه بگۆری به ژنانی تر. یانی ئه گهر یه کیکیان مرد یا ته لاقت دا رهوانیه بۆ تو ژنی تر بیی و، باوه کو سدرنجی تو راکیشتی جوانی جگه ی ئهم ژنانه مه گهر ژنی به نه ده بی و تو بی به خواوه نی به کرین یا به جگه ی کرین، دوا ی هاتنه خواره وهی ئهم ئایه ته هیر قهل فهرمان رهوای میسر ماریبه ی به دیاری نارد بۆ پیغمهر ﴿﴾ ئیبراهیم له و په یدابوه و، خوا ناگاداری هه موو شتی که ناگاتان له خۆ تانی و له سنور دهر مه چن.

زانایان ثلثین: جده عهری کوری ئه بو تالیب شه هید کرا پیغمهر ویستی ئه سمائی کچی عه میسی و ژنی جده عهر ماره بکا، به و ئایه ته قده غه کرا. ههروه ها ثلثین: رسته ی ﴿وَلَوْ اَعْجَبَكَ حُسْنُهُنَّ﴾ ئاماره یه بۆ ئه وهی کاتی ئاده میزاد ویستی خوا بیی ژنی بکا دروسته ته ماشا کردنی.

عده به کان له کاتی زه ماوه ند و شایی و شیرینی خوار د نه وه دا دانیش توانیان بانگ نه کرد بو نان خوار دن و دائه نیشن و چاوه روانی پیگه یشتی خوار د نه ه نیان نه کرد، دوی ناخوار دنیش دائه نیشن و ده ستیان نه کرد به گفت و گو کردن. کاتی پیغمه مهر ﴿ ﷺ ﴾ زه بنده ی پورزای خوی هینا خوار د نه م نهی دروست کرد و بانگی هاوړ پکانی خوی کرد بو ناخوار دن، نه و انیش تا قم نه ه اتن و نانیان نه خوار د. تا قم یکیان له پیشا چاوه روانی پیگه یشتی خوار د نیان نه کرد، ه نه دی تریان دوی ناخوار دن دانیشن و ده ستیان نه کرد به گفت و گو کردن و در پژه یان نه دا به دانیشن، پیغمه مهر ﴿ ﷺ ﴾ نه دی و یست هه لسی و نه وان نه نه چور نه دهر وه، دوی هه لسا و چور بولای ژنه کانی و خوشی و ته و از ی له گه ل کردن سی که سیان هه ر ما بونه وه، پیغمه مهر ﴿ ﷺ ﴾ شهر می کرد و گه راپه وه، له پاشا هه و الیاندا هه لسا ون، له باره ی نه و رو دا وه وه خوی مهن فدر موی:

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ ءَامَنُوْا لَا تَدْخُلُوْا بُيُوْتَ النَّبِيِّ اِلَّا اَنْ
يُّؤْذَنَ لَكُمْ اِلَى طَعَامٍ غَيْرٍ نَّظَرٍ اِنَّهُ وَلٰكِنْ اِذَا دُعِيتُمْ
فَادْخُلُوْا اِذَا طَعِمْتُمْ فَانْتَشِرُوْا وَلَا مُسْتَعْسِفِيْنَ لِحَدِيْثٍ اِنْ
ذٰلِكُمْ كَانَ يُؤْذِي النَّبِيَّ فَيَسْتَحْيِ مِنْكُمْ وَاللّٰهُ لَا
يَسْتَحْيِ مِنَ الْحَقِّ وَاِذَا سَأَلْتُمُوْهُنَّ مَتَعًا فَسْأَلُوْهُنَّ مِنْ
وَّرَآءِ حِجَابٍ ذٰلِكُمْ اَطْهَرُ لِقُلُوْبِكُمْ وَقُلُوْبِهِنَّ وَمَا كَانَ
لَكُمْ اَنْ تُؤْذُوْا رَسُوْلَ اللّٰهِ وَلَا اَنْ تَكُوْنُوْا اَرْوَاجُهُ
مِنْ بَعْدِهِ اَبَدًا اِنْ ذٰلِكُمْ كَانَ عِنْدَ اللّٰهِ عَظِيْمًا ﴿٥٣﴾ اِنْ
تَبَدَّلُوْا شَيْئًا اَوْ تَخَفُوْهُ فَاِنَّ اللّٰهَ كَانَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيْمًا ﴿٥٤﴾
لَا جُنَاحَ عَلَيْنَ فِىْ ءَابَآءٍ وَّلَا اَبْنَآئِهِنَّ وَّلَا اِخْوٰنِهِنَّ وَّلَا اَبْنَآءِ
اِخْوٰنِهِنَّ وَّلَا اَبْنَآءِ اَخَوٰتِهِنَّ وَّلَا نِسَآئِهِنَّ وَّلَا مَمْلٰكَتٍ

أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَدْخُلُوا بُيُوتَ النَّبِيِّ إِلَّا أَنْ يُؤْذَنَ لَكُمْ إِلَى طَعَامٍ غَيْرَ نَاطِرِينَ إِنَّهَا

﴿ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَدْخُلُوا بُيُوتَ النَّبِيِّ إِلَّا أَنْ يُؤْذَنَ لَكُمْ إِلَى طَعَامٍ غَيْرَ نَاطِرِينَ إِنَّهَا ﴾
 ئه‌ی کهسانیکی ئه‌وتو باوه‌رتان هیناوه ئیوه مه‌چن بۆ ناو خانوه کانی پیغمه‌مه‌ر مه‌گه‌ر کاتی بچه
 ژووره‌وه ده‌ستور بدری به ئیوه بۆلای خواردنی خواره‌مه‌نی پنگه‌یشتی، بچه ژووری
 به‌جوری ئیوه چاوه‌روانی پنگه‌یشتی خواره‌مه‌نی نه‌که‌ن.

هه‌ره‌یه‌که له ژنه‌کانی پیغمه‌مه‌ر هۆده‌یه‌کی تایبه‌تیان هه‌بوو له‌م لا و ئه‌ولای مزگه‌وته‌وه کاتی
 کۆچی دوا‌یان کرد خرا‌نه سه‌ر مزگه‌وت.

﴿ وَلَكِنْ إِذَا دُعِيتُمْ فَادْخُلُوا فَإِذَا طَعِمْتُمْ فَانْتَشِرُوا وَلَا مُسْتَأْنِسِينَ لِحَدِيثٍ ﴾ وه به‌لام هه‌ر کاتی
 ئیوه بانگ کران بۆ نان خواردن، دوا‌یی ئیوه بچه ژووره‌وه، دوا‌ی ئه‌وه‌ی ئیوه نان‌تان خوارد
 بچه ده‌ره‌وه بۆلای کاری خۆتان، ئیوه دامه‌نیشن و له‌گه‌ل به‌کتری رابو‌یرن بۆ گفتو‌گو‌کردن
 له‌گه‌ل به‌کتری.

﴿ إِنَّ ذَلِكَ كَانَ يُؤْذِي النَّبِيَّ فَيَسْتَحْيِي مِنْكُمْ وَاللَّهُ لَا يَسْتَحْيِي مِنَ الْحَقِّ ﴾ به‌راستی دانیشتی
 ئیوه نازاری پیغمه‌مه‌ر ئه‌دا، دوا‌یی پیغمه‌مه‌ر شه‌رم ئه‌کا له ئیوه که‌بلێ: ئیوه بچه ده‌ره‌وه و، خوا
 شه‌رم نا‌کا له ووتنی کاری راست و نامۆزگاری ئیوه ئه‌کا بۆ فی‌ربوونی ره‌وشتی بێ‌نازاری و
 کۆمه‌لایه‌تی.

هه‌رچنده‌ هۆی ها‌ته خواره‌وه‌ی ئه‌و ر‌ستانه‌ی پ‌شوو له‌باره‌ی خانوه‌کانی پیغمه‌مه‌ره‌وه
 ها‌توونه‌ته خواره‌وه به‌لام ناوه‌رۆکه‌کانیان خانووی هه‌موو که‌سی ئه‌گر‌یته‌وه.

پیغمه‌مه‌ر ﴿ ﷺ ﴾ جارێ له‌گه‌ل عایشه‌دا نانی ئه‌خوارد، عومه‌ری کوری خه‌تاب به‌لایاندا
 رۆ‌یشت، پیغمه‌مه‌ر بانگی کرد نانیان له‌گه‌لدا بخوات، له‌کاتی نا‌خواردندا پ‌نج‌ه‌ی عومه‌ر که‌دوت
 له‌ پ‌نج‌ه‌ی عایشه و عومه‌ر ووتی: ئه‌ی وه‌ی بۆ من: له‌پاشا ووتی: ئه‌ی پیغمه‌مه‌ر: وا‌چاکه
 پیغمه‌مه‌ر په‌رده‌یه‌ک داب‌نێ له‌ نیوان ژنه‌کان و ده‌ره‌وه‌دا، به‌راستی پیاوی چاک و خراپ ئه‌چنه
 خانوه‌کانی ئه‌وانه‌وه. خرای مه‌زن له‌وباره‌وه فه‌رمو‌وی:

﴿ وَإِذَا سَأَلْتُمُوهُنَّ مَتَاعًا فَاسْأَلُوهُنَّ مِنْ وَرَاءِ حِجَابٍ ذَلِكُمْ أَطْهَرُ لِقُلُوبِكُمْ وَقُلُوبِهِنَّ ﴾ وه
 هه‌ر کاتی ئیوه ئاده‌میزاد دا‌وای شتی له‌ که‌ل په‌ل ناو خانوه‌کانتان کرد له‌ ژنانی پیغمه‌مه‌ر،
 دوا‌یی ئیوه دا‌وای ئه‌و شتانه‌یان لێ‌که‌ن له‌ پ‌شتی په‌رده‌وه، قه‌ده‌غیه‌ ته‌ماشا‌کردنی ژنانی پیغمه‌مه‌ر
 به‌هه‌موو شی‌وه‌یه. ئه‌وه‌ی با‌سکرا چاکتر و پاک‌تره بۆ د‌لی ئیوه و د‌لی ژنانی پیغمه‌مه‌ر و، دوور‌تره
 له‌ گومان بردن و ها‌تو‌چۆی خراپه به‌د‌لتانا، که‌واته تیکه‌لا‌وبوونی پیاوان و ژنانی بێ‌گانه

قه ده غه یه، یا چاکر وایه به لای که موه وازی لی بهتری؛ چونکه تیکه لاوی نه بیته هو ی ووروژاندنی خراپه له دل دا.

ناموزای یه کئی له ژنه کانی پیغمه مر گفتو گوی نه کرد له گه دل ژنکی پیغمه مر دا، پیغمه مر فهرمووی: لیره موه سته. نهو پیاوه ووتی: نهو ژنه ناموزای منه و گفتو گوی خراپان نه کردوه، پیاوه که رویش و وتی: به راستی دوا ی پیغمه مر نه م ژنه ماره نه که م له خوم، خوا ی مدزن لهو باره وه فهرمووی:

﴿ وَمَا كَانَ لَكُمْ أَنْ تُؤْذُوا رَسُولَ اللَّهِ وَلَا أَنْ تُنْكِحُوا زُجَّاجَهُ مِنْ بَعْدِهِ أَبَدًا ﴾ وه شایسته نی یه بو ئیوه نازاری فروستاده ی خوا بدهن به کای ی یا به گفتو گویه و، ره وانیه بو ئیوه که ژنه کانی پیغمه مر ماره بکه ن له دوا ی مردنی پیغمه مر.

﴿ إِنْ ذَلِكَ كَانَ عِنْدَ اللَّهِ عَظِيمًا ﴾ به راستی نازاردانی پیغمه مر له کاتی ژیانیدا و، ماره کردنی ژنه کانی دوا ی مردنی گونا هیک ی زور گه وره ن به لای خوا وه، بی پیری یه بو پله ی بهرزی پیغمه مر، مانی پیغمه مر و نه مانی یه کسانه پیروسته نازاری نه در ی له هه موو کاتی کا.

﴿ إِنْ تُبْذَرُوا شَيْئًا أَوْ تُخْفَوُ فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا ﴾ نه گه ر ئیوه هدرشتی ناشکر ابکه ن له نیازی ماره کردنی یه کئی له ژنه کانی پیغمه مر یا بیشار نه وه له دل تانا دوا یی خوا به هه موو شتی نه زانی، سزاتان نه دا.

دوا ی نه وه ی خوا ی گه وره فهرمانی دا به پیاوان له بشتی په رده وه گفتو گو بکه ن له گه دل ژنانی پیغمه مر ﴿ کاتی داوا ی که ل و پهل ی ناو خانه کانیا ن لی بکه ن، فهرمووی:

﴿ لَا جُنَاحَ عَلَيْهِنَّ فِي آبَائِهِنَّ وَلَا أَبْنَائِهِنَّ وَلَا إِخْوَانِهِنَّ وَلَا أَبْنَاءَ إِخْوَانِهِنَّ وَلَا أَخَوَاتِهِنَّ وَلَا نِسَائِهِنَّ وَلَا مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُنَّ ﴾ وه هیچ گونا هیک ی نه له سهر ژنانی پیغمه مر و جگه ی پیغمه مر له تیکه لاوی نیوان نه وان و نیوان باوک و کور و براو کوری براو کوری خوشک و ژنانی موسلمان و بدهن و کاره که ره کانیا ن، دوا یی بو ژنانی پیغمه مر ره وایه چاویان به وان بکه و ی و گفتو گویان له گه دل بکه ن به بی په رده. به لام ژنانی بی باوه پیروسته خویان داپوشن له وان به وینه ی پیاوانی بیگانه.

﴿ وَالَّذِينَ لِلَّهِ إِنْ اللَّهَ كَانَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدًا ﴾ وه نه ی ژنانی پیغمه مر ئیوه له خوا به رسن له شتی فهرمانتان پندرا وه. به راستی خوا نه زانی به هه موو شتی، هیچ که سی له خوا په نهان نی یه.

إِنَّ اللَّهَ وَمَلَائِكَتَهُ يُصَلُّونَ عَلَى النَّبِيِّ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ
آمَنُوا صَلُّوا عَلَيْهِ وَسَلِّمُوا تَسْلِيمًا ﴿٥٦﴾ إِنَّ الَّذِينَ يُؤْذُونَ
اللَّهَ وَرَسُولَهُ لَعَنَهُمُ اللَّهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَأَعَدَّ لَهُمْ عَذَابًا

مِهِنَا ﴿ ٥٧ ﴾ وَالَّذِينَ يُؤْذُونَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ بِغَيْرِ مَا اكْتَسَبُوا فَقَدْ احْتَمَلُوا بُهْتَانًا وَإِثْمًا مُّبِينًا ﴿ ٥٨ ﴾

﴿ إِنَّ اللَّهَ وَمَلَائِكَتَهُ يُصَلُّونَ عَلَى النَّبِيِّ ﴾ به راستی خوا خوشهویستی و رهزامهندی و میهره بانی خوئی ئه ریژی به سهر پیغمهردا و، فریشته کانی له خوا ئه پارینه وه و داوای لیخوشبوونی بو ئه کدن له خوا ههتا به ته داوی خوا چاکه بریژی به سهر پیغمهردا. کهواته پیغمهردا ﴿ ﷺ ﴾ خوا له کاتی ژبانی پیغمهردا و له داوی مردنی دا ریژی لی گرتوه و، پلیدی بهرزی پیغمهردی روون کردوه ته وه له نامدی خوڤیا.

﴿ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا صَلُّوا عَلَيْهِ وَسَلِّمُوا تَسْلِيمًا ﴾ ئه ی کهسانیکی ئهوتو باوه رتان هیناوه: ئیوه دروود بنیرن تنه با سهر پیغمهردا جگهی پیغمهردانی تر له بهر پلیدی پیغمهردیتی به سهر ئهواندا و، ریژ له ههموویان بگرن و، ئیوهی باوه ردار داوای ناشتی و بی وهی بکدن بو پیغمهردا. بلین: ﴿ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَسَلَّمَ ﴾ به ناشی به کی گهوره.

بو زانین: سهلهوات دان له سهر پیغمهردا ﴿ ﷺ ﴾ پیوسته پینج جار له شه و روژیکا له نوێه کانا، ههموو زانایان پیک هاتوون له سهر پیوستی سهلهوات، له پاشا جیاوازیان ههیده له ئهنازهیدا لای زۆریه ی زۆری زانایان له ههموو ته مهنی ئاده میزاددا پیوسته یه جار سهلهوات بدا له سهر پیغمهردا، ههندی تریان ئه لێن: پیوسته له ههموو ته حیاتی کوتایی نوێژدا، رسته کهیشی بهم جوهره یه: ﴿ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَسَلَّمَ ﴾ ههندی تریان لایان وایه ههموو کاتی ناوی پیغمهردا برا پیوسته سهلهواتی له سهر بدری. سهلهواتدان له سهر ئالی پیغمهردا له داوی پیغمهردوه چاکه. به لایم به ته نهنا سهلهواتدان له سهر ئالی پیغمهردا چاک نییه.

﴿ إِنَّ الَّذِينَ يُؤْذُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ ﴾ به راستی کهسانیکی ئهوتو شتی ئه کدن خوا و فروستاده ی خوا پشان ناخوشه له بی باوه ری و بی فرمانی خوا ئه لێن: خوا کورو ژن و هاو بهشی ههیده و، پیغمهردا شینه و شاعیر و پۆشه و یژه، جادو گه ره و، موحهدهد پیغمهردنی یه.

﴿ لَعَنَهُمُ اللَّهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَأَعَدَّ لَهُمْ عَذَابًا مُّهِينًا ﴾ خوا دووری خسته ته وه له ههردوو جههاندا له میهره بانی خوئی و یارمهتیا نانا بولای ریگهی راست و، خوا ئاماده ی کردوه بو یان سزایه کی خاوه نازار و نابرو و بهریان.

﴿ وَالَّذِينَ يُؤْذُونَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ بِغَيْرِ مَا اكْتَسَبُوا فَقَدْ احْتَمَلُوا بُهْتَانًا وَإِثْمًا مُّبِينًا ﴾ وه کهسانیکی ئهوتو نازاری پیاوان و ژنانی باوه ردار ئه دهن به جگهی شتی ئهوان کردوویانه به گفتوگو و کرداری خراب به بی ئه وهی ئهوان تاوانیکیان کردبی، دوایی ئه و کهسانه ههلیان گرتوه بوختانیکی گهوره و گونا هیکلی ناشکرا.

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لِّأَزْوَاجِكَ وَبَنَاتِكَ وَنِسَاءِ الْمُؤْمِنِينَ يُدْنِينَ
عَلَيْهِنَّ مِنْ جَلْبَابٍ ۚ وَكَانَ
اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿٥٩﴾ لَّيْنٌ لِّمَنَّتِهِ الْمُتَنَفِّقُونَ وَالَّذِينَ
فِي قُلُوبِهِمْ مَّرَضٌ وَالْمُرْجِفُونَ فِي الْمَدِينَةِ لَنُغْرِبَنَّكَ
بِهِمْ ثُمَّ لَا يُجَاوِرُونَكَ فِيهَا إِلَّا قَلِيلًا ﴿٦٠﴾ مَلْعُونِينَ
أَيَّمَا لُغْتِمْ فَوَا أُحْذَرُوا وَقَاتِلُوا مُتَنَفِّسِينَ ﴿٦١﴾ سُنَّةَ اللَّهِ فِي
الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلُ وَلَنْ تَجِدَ لِسُنَّةِ اللَّهِ تَبْدِيلًا ﴿٦٢﴾

﴿ يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لِّأَزْوَاجِكَ وَبَنَاتِكَ وَنِسَاءِ الْمُؤْمِنِينَ يُدْنِينَ عَلَيْهِنَّ مِنْ جَلْبَابٍ ﴾ نهی
پیغمبر: تو بلی به زنه کانت و کچه کانت و ژنانی باوهر داران رومهت و لهشی خویان داپوشن
به سدرپوش و کراسه کانیان کاتی چورونه دهره وه بو جی به جی کردنی پیوستی به کانی خویان و،
تدنها یه ک جاویان به دهره وه بی لدبر نه وهی ریگهی بی بدوزنه وه.

﴿ ذَلِكَ أَذْنِي أَنْ يُعْرِفَنَ فَلَا يُؤْذِينَ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ﴾ نهو خوداپوشته یان نزیکزه که
بناسرین ژنانی سدر به ستق و جوی بینه وه له کاره که ره کان و، دواپی نازاریان نهدری به وهی
ریگه بی گرتیان له لایه داون پسانی له سنور لادهری یاسی پاکی نیسلام و رهوشی بهرز
و، به ناواتی خرابی خویان نه گهن و، خوا له گوناهی روتی له مه و پیشمان خوش نه بی، میهره بان
و خاوه نی بهزه یه بو بنده کانی خوی و، چاودیری سوودیان نه کا و نه یانپاریزی.

هوی هاتنه خواره وهی نه نایه ته نه وه به، عه ره به کان جیگهی تایه تیایان دروست نه کردبو
بو نه وهی پیوستی خویان جی به جی بکه و، ژنانی سدر به ست و کاره که ره بنده کان بو
جی به جی کردنی پیوستیان نه چون بو ناو باخ و دره ختی خورما، داون پیس و بی نامور سد کان
ریگه یان به کاره که ره شوخه کان نه گرت.

﴿ لَّيْنٌ لِّمَنَّتِهِ الْمُتَنَفِّقُونَ وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَّرَضٌ وَالْمُرْجِفُونَ فِي الْمَدِينَةِ ﴾ به راستی نه گهر
دوو روه کان و نهو که سانهی باوهر یان لاوازه له دلایان و، ونه داون پیسه کان و لادهران له
سنوری ناین و، نهو که سانهی درو و بوختان بلا و نه که نه وه بو له شکری نیسلام و واز لهو
خراپانهی خویان نه هین و، کوتایی بدو کارانه نه هین له شاری مه دینه دا.

ته فیسری زمانکوی

﴿ لَتُغَرِّبَنَّكُ بِهِمْ ثُمَّ لَا يُجَاوِرُونَكَ فِيهَا إِلَّا قَلِيلًا ﴾ به راستی ئیمه هانی تو نه دهن و، فرمان به تو نه دهن له باره دیار یکردنی کاری نهوان، له پاشا نهوان له گهل تو دانه نیشن له مه دینه دا مه گهر ماوه یه کی کم بهو نه دندازه به تو پیو بیستیت لی هدی هتا له مه دینه دهریان نه کی.
﴿ مَلْعُونِينَ أَيْنَمَا ثَقِفُوا أَخْدُوا وَقَتْلُوا ثَقِيلًا ﴾ نهو که سانه بی بهشن له میهره بانی خوی مدزن و، دور خراونه تده له بهزه بی خوا و، کاتی دهر کران لاوازی و بی توانان و پدنایه بو نهوان ناب، له هدر چیگه یه بوون نه گیرین به دپلی نه کوژرین به خراپترین کوشن.
﴿ سَنَّةُ اللَّهِ فِي الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلُ وَلَنْ تَجِدَ لِسُنَّةِ اللَّهِ تَبْدِيلًا ﴾ به راستی نهو شتانهی باسکران ده ستوریکه خوا دایناوه له ناو که سانیکی نهو تو له پیش ئیستاهه بوون، نهو که سانهی نهو تو دوروویان به کارهتایی له خزمهت پیغه مهده کانیان و گالته یان به خوا که ی کرد بی و، گفتوگوی خراپان له ناو ناده میزاد بلا و بکر دایه نه کوژران و، هیچ که سی ناتوانی ده ستوری خوا داینا بی بیگوری له ناو بوونه و راندا، چونکه نهو ده ستورانه له سهر زانست دانراون به جوری سوودی ناده میزاد له سهر نهو ده ستورانه نه سووری.

يَسْأَلُكَ النَّاسُ عَنِ السَّاعَةِ قُلْ إِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ اللَّهِ وَمَا يُدْرِيكَ
لَعَلَّ السَّاعَةَ تَكُونُ قَرِيبًا ﴿٦٣﴾ إِنَّ اللَّهَ لَعَنَ الْكَافِرِينَ وَأَعَدَّ
لَهُمْ سَعِيرًا ﴿٦٤﴾ خَلِدِينَ فِيهَا أَبَدًا لَا يَجِدُونَ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا
﴿٦٥﴾ يَوْمَ ثَقُلَتْ وُجُوهُهُمْ فِي النَّارِ يَقُولُونَ يَلَيْتَنَّا أَطَعْنَا اللَّهَ
وَأَطَعْنَا الرَّسُولَ ﴿٦٦﴾ وَقَالُوا رَبَّنَا إِنَّا أَطَعْنَا سَادَتَنَا وَكُبَرَاءَنَا
فَأَضَلُّنَا السَّبِيلَ ﴿٦٧﴾ رَبَّنَا آتِهِمْ ضِعْفَيْنِ مِنَ الْعَذَابِ
وَالْعَنَهُمْ لَعْنًا كَبِيرًا ﴿٦٨﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ
ءَاذَوْا مُوسَى فَبَرَّاهُ اللَّهُ مِمَّا قَالُوا وَكَانَ عِنْدَ اللَّهِ وَجْهًا ﴿٦٩﴾

﴿ يَسْأَلُكَ النَّاسُ عَنِ السَّاعَةِ قُلْ إِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ اللَّهِ ﴾ بی باوه رانی ناده میزاد پرسیار له تو نه کدن له باره دی دوا یه وه، دوروه کان پرسیریان لی نه کرد، بروایان به هاتی رژی دوا ی نه بو، جوه کان بروایان به هاتی هدبو بو تاقی کردنه وه پرسیریان لی نه کرد، تو بلتی له وولا میاندا به راستی زانیی کاتی رژی دوا ی هدر لای خوایه و جگه ی خوا نایزان، نه فرشته کان و نه پیغه مه ران، کهس ناگاداری کاتی هاتی نیه.

﴿ وَمَا يَذْرِيكَ لَعَلَّ السَّاعَةَ تَكُونُ قَرِيبًا ﴾ وه چ شتی بی به توی رابگه یه نی کاتی هاتنی رژی دوا بی؟ نه گهر ئیمه به توی رانه گه یه نین، شایسته یه رژی دوا بی نریکبی هاتنی. خوا په نهانی داوه، بۆ نه وه ی ئیوه بیر بکه نه وه و چالاک بن بۆ کردنی فهرمانی خوا، په لمه کدن بۆ هاتنی. ﴿ إِنَّ اللَّهَ لَعَنَ الْكَافِرِينَ وَأَعَدَّ لَهُمْ سَعِيرًا ﴾ به راستی خوا بی باوه رانی دوورخسته وه ته وه له میهره بانی و به زهی خوی و، بویانی ناماده کردوه ناگریکی سه ختی کلپه داری زور گهرم. ﴿ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا لَا يَجِدُونَ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا ﴾ نهو بی باوه رانه به رده وامن له ناو نهو ناگره دا ههتا ههتا یه، ده ستیان ناکه وی هیه کسه ی ناگیان لیانی و، هیه کسه ی سزای خویان لی بگری نه وه.

﴿ يَوْمَ ثَقُلَتْ وُجُوهُهُمْ فِي النَّارِ يَقُولُونَ يَا لَيْتَنَا أَطَعْنَا اللَّهَ وَأَطَعْنَا الرَّسُولًا ﴾ تو بیری نهو رژه بکه ره وه رومه تی بی باوه ران له ناو ناگره دا دم دیودی بی نه کری، وهک پارچه گوشتی بیر ژیری، نهو کاته سه روکی بی باوه ران نه لئین: نهی دانسته وان: خوز گایه ئیمه باوه رمان به نیایه و، په پیره وی فهرموده ی خوا و فروستاده ی خوامان بکر دایه، خه فته نه خون و په شیمان نه بنه وه. ﴿ وَقَالُوا رَبَّنَا إِنَّا أَطَعْنَا سَادَتَنَا وَكِبَرَاءَنَا فَأَصَلَّوْا السَّبِيلَا ﴾ وه بی باوه ره ژیر ده سته کان به ناخوشی یه وه نه لئین: نهی په روه رد گاری ئیمه: به راستی په پیره وی پاشا و گه وره کانی خوامان کردوه، دوا بی نهوان ئیمه یان له ریگه ی فهرمانی تو لادا و، بی فهرمانی تویان بۆ ئیمه نه رازانده وه.

﴿ رَبَّنَا آتِهِمْ ضِعْفَيْنِ مِنَ الْعَذَابِ وَالْعَنَهُمُ لَعْنَا كَبِيرًا ﴾ نهی په روه رد گاری ئیمه: تو سزای نهوان بده به دوو چنده نهی سزای ئیمه؛ چونکه نهوان خویان گومر ابوون و ئیمه یان له ریگه لاداوه و، تو نهوان دوور بخه ره وه له میهره بانی و به زهی خوت به دوور خسته وه یه کی زور گه وره.

﴿ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ آذَوْا مُوسَى فَبَرَّاهُ اللَّهُ مِمَّا قَالُوا وَكَانَ عِنْدَ اللَّهِ وَجِيهًا ﴾ نهی کهسانیکی نهو تو باوه رتان هیناوه: ئیوه وینه ی کهسانیکی نهو تو مدین نازاری موسایان دا، دوا بی خوا موسای رزگار کرد له شتی که نهوان ووتیان به موسا و، موسا لای خوا خاوه نی ریژیکی زور گه وره یه.

نهو فهرموده یه ی خوی مدزن له وه وه هاتوه: به نو ئیسرایلیه کان به رووتی خویان نه شورد و، موسا زور به شهرم و ره وشت به رز بوو، به ته نه ناخوی نه شورد و خوشی دانه پوشتی، ووتیان: بویه خوی دانه پوشتی خراپه یه له شایه تی، رژی موسا روشت خوی بشوری، به رگه کانی خوی له سهر به ردی داناو، به رده که به به رگه کانی یه وه روشت، موسا به رووتی دوا ی کهوت ههتا گه یسته تاقمی له به نو ئیسرایلیه کان، دوا بی ته ماشای موسایان کرد به و جوړه نی یه نهوان گومانیان نه برد. کهواته ئیوه ش نازاری پیغمه ری خوتان مه ده ن به شتی لای خوش نه بی.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا ﴿٧٠﴾ يُصْلِحْ
لَكُمْ أَعْمَالَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ
فَقَدْ فَوْزَ عَظِيمًا ﴿٧١﴾ إِنَّا عَرَضْنَا الْأَمَانَةَ عَلَى السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ وَالْجِبَالِ فَأَبَيْنَ أَنْ يَحْمِلْنَهَا وَأَشْفَقْنَ مِنْهَا وَحَمَلَهَا
الْإِنْسَانُ إِنَّهُ كَانَ ظَلُومًا جَهُولًا ﴿٧٢﴾ لِيُعَذِّبَ اللَّهُ الْمُنَافِقِينَ
وَالْمُنَافِقَاتِ وَالْمُشْرِكِينَ وَالْمُشْرِكَاتِ وَيَتُوبَ اللَّهُ
عَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿٧٣﴾

﴿ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا يُصْلِحْ لَكُمْ أَعْمَالَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ ﴾
تهى كه سانيكى نهو تو باوه رتان هتاوه. ئيوه خوتان بياريزن بهوى ترسى خواوه له هه مو شتى
ئيوه نه بى كه ن و له هه مو شتى ئيوه وازى لى نه هين و، ئيوه گف و گزى راست بلين و، ناگاتان
له زمانى خوتان بى، بوختان و درو مده نه پال فروستادهى خوا له بارهى كارى زهينه به وه به
تايدتى، نه گهر ئيوه نهو كارانه بكدن خوا يارمدتى ئيوه نه دا بولاي هه موو كارى كى چاك و، ليتان
وه نه گزى و، گونا هه كاتان نه شو رته وه.

﴿ وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ فَازَ فَوْزًا عَظِيمًا ﴾ وه هدر كه سى پيره وى خوا و فروستادهى
خوا بكا له هه موو شتى نه وان فدرمانى بى نه دهن و، له هه موو شتى كا نه وان قده غديان كردون،
دواى به راستى رزگاربان بووه به رزگار بوونى كى گه وه، له جيهاندا به چاكى نه زين و، له
پاشه روژدا به به ختارى نه زين.

﴿ إِنَّا عَرَضْنَا الْأَمَانَةَ عَلَى السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالْجِبَالِ ﴾ به راستى ئيمه به رستن و خو
به ختر دمان نومايش كردوه به سهر ناسمانه كان و زهوى و كيوه كاندا كه بيان گر نه نه ستوى
خويان و جى به جيان بكدن.

زانايان بى رو بوو چو نيان جياوازه له ووشدى ﴿ الْأَمَانَةَ ﴾ هه نديكيان نه زين: به مانا داواكارى
و به رستى خوايه، هه ندى تريان نه زين: مه به ست ووشدى ﴿ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ ﴾ هه ندى تريان لايان
وايه مه به ست نه ندامه كانى ناده ميزاده كه پيوسته له سهرى هه ريه كه يان به كار به نى له شتى كا
بوى درو و ستر كراوه. هه ندى تريان لايان وايه به ماناى ده ست پاكي به له به كار هيتانى دارايى.

ته فسى رى زمانا كزى

ئەو مانایانە هەموویا شایستەن بەلام خۆبەخت کردن بۆ سوودی گشتی شایستە ترە لە هەموویان.

﴿ فَأَبْنِ أَنْ يَحْمِلْنَهَا وَأَشْفَقْنَ مِنْهَا ﴾ دوازی ئاسمان و زەوی و کێوەکان لەبەر گرانی جێبەجێنانی ئەو ئەمانەتە بیانوویان هێناوە بۆ وەرگرانی و، ترسان لەوەی بیانگرە ئەستۆی خۆیان تووشی سزای خوا بن.

﴿ وَحَمَلَهَا الْإِنْسَانُ إِنَّهُ كَانَ ظَلُومًا جَهُولًا ﴾ وە ئادەم ئەو پەرستەیی هەلگرێ خستی بە ئەستۆی خۆی. بەراستی ئادەم ستمی لە خۆی جگەیی خۆی کرد ئەگەر ئەو ئەمانەتە جێبەجێ نەکەن و، نەیزانی ئەگەر جێبەجێ نەکەن تووشی پاشەرۆژیکی خراب ئەبن. کەواتە مەبەست لەناوبردنی ئاسمانەکان و زەوی و کێوەکان ئامازەبە بۆلای گەورەیی ئەو خۆبەخت کردنە و دوو رۆژی ئەو هەلگرێتە و، هەر بەتەنھا ئادەمیزادە بتوانی پووبەرپووی نیازی خراپەی خۆیان بوەستن و کاری چاک بکەن و خراپە نەکەن.

﴿ لِيُعَذِّبَ اللَّهُ الْمُنَافِقِينَ وَالْمُنَافِقَاتِ وَالْمُشْرِكِينَ وَالْمُشْرِكَاتِ ﴾ بۆ ئەوەی دواڕۆژ سزای پیاوان و ژنانی دوورپوو بدا لەسەر ئەوەی بە رۆاڵەت ئەو ئەمانەتە جێبەجێ نەکەن و لە ژێرەو دەل پێس و بێباوەران، بۆ ئەوەی سزای پیاوان و ژنانی بت پەرست بدەین، چونکە تاوانەکانیان زۆر گەورەیه و هیچ چاکە و خۆبەخت کردنیان گوناھەکانیان ناشۆرێتەو.

﴿ وَيَتُوبَ اللَّهُ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ﴾ وە بۆ ئەوەی خوا پەشیمان بوونەو وەرگرێ لە پیاوان و لە ژنانی باوەردار لەسەر ئەو هەڵانەی لەوانەو و پەیداوون و، بۆ ئەو دوازی چاکەکان بکەن و ئەمانەتەکە بەجێبهێنن و، خوا لیخۆشبوونی زۆرە بۆ کەسانی پەشیمان ئەبنەو و، خواوەنی بەزەیی و میهرەبانییە بۆ باوەرداران.

بەیاریدەیی خۆای مەزن کۆتایی هات بە ماناکردنی ئەم سورەتە لە رۆژی دوو شەممە (٢٩ی رەبیعیول ئەوئل، سالی ١٤٢١هـ) کۆچی بەرامبەر ١٢-٩-٢٠٠٠ی زایینی

﴿سوره تی سبه﴾

له مه كه هاتوته خواره وه. هندی له زانیان نه لئین: جگه له ئایه تی (٦) له مه دینه هاتوته خواره وه. ژماره ی ئایه ته كان (٥٤) ئایه تن.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَمْ يَفِ السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَلَهُ الْحَمْدُ
 فِي الْآخِرَةِ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ ﴿١﴾ يَعْلَمُ مَا يَلْجُ فِي الْأَرْضِ
 وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا وَمَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ وَمَا يَعْرُجُ فِيهَا وَهُوَ
 الرَّحِيمُ الْغَفُورُ ﴿٢﴾ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَأْتِينَا السَّاعَةُ
 قُلْ بَلَىٰ وَرَبِّي لَتَأْتِيَنَّكُمْ عِلْمُ الْغَيْبِ لَا يَعْزُبُ عَنْهُ مِثْقَالُ
 ذَرَّةٍ فِي السَّمَوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ وَلَا أَصْغَرُ مِنْ ذَلِكَ
 وَلَا أَكْبَرُ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ ﴿٣﴾ لِيَجْزِيَ الَّذِينَ
 ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَٰئِكَ هُمْ مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ
 كَرِيمٌ ﴿٤﴾ وَالَّذِينَ سَعَوْا فِي ءَايَاتِنَا مُعْجِزِينَ أُولَٰئِكَ
 لَهُمْ عَذَابٌ مِّن رَّجْزٍ أَلِيمٍ ﴿٥﴾ وَيَرَى الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ
 الَّذِي أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ هُوَ الْحَقُّ وَيَهْدِي إِلَى صِرَاطٍ
 الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ ﴿٦﴾

بسم الله الرحمن الرحيم

به ناوی خوای به خشندهی میهره بان

﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَمْ يَفِ السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾ هه موو سو پاسی به هه رشتی بکری،
 هه رکه سی بیکا، بۆ هه رکه سی بکری، له سه ره رشتی بی، هه موویان بۆ خواجه کی نه وتویه،

ته فسیری زماناوی

هرشتی له ناو ناسمانه کان و زهوی دایه هدر بز نه وه. هه مو بونه وهران، خوا درووستی کردوون، له ژیر دهسته لاتی نه ودان. کار و گوزهرانی هه مو یان و، خوارده مهنی بز گیانداره کان یان ساخته نه هیتی.

﴿وَالْحَمْدُ فِي الْآخِرَةِ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ﴾ وه سوپاسی دانیش توانی به هه شت له رۆزی دوابی هدر بز خوا به و، هه موو شتی له جینگه ی شیاوی خویا دانه نی له هه ردوو جیهاندا، ناگاداری نه هیتی به کانه.

﴿يَعْلَمُ مَا يَلِجُ فِي الْأَرْضِ وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا وَمَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ وَمَا يَعْرُجُ فِيهَا وَهُوَ الرَّحِيمُ الْغَفُورُ﴾ خوا نه زانی به شتی نه چینه ناو زهوی له تویی دانه ویتله دانه ویتله درهخت و له باران و سه رچاوه ی ناو و مردوانی ناده میزاد، نه زانی به شتی دینه دهروه له زهوی، له گیاو رووه ک و درهخت و سه رچاوه ی ناو و نهوت و، له زیر و زیو و نه لماس و شتی تر، نه زانی به شتی دینه خواره وه له ناسمان، له باران و بهر و تهرزه هه وره گرمه، نه زانی به شتی بهر ز نه بیته وه له ناو زهوی بز ناسمان له هه وا و تهم و دوکهل و له فریشته کان و له کار و گیانی ناده میزاد و دوابی مردنیان و، هدر خوا میهره بان و خاوهن به زهویه، خوش نه بی له هه له و گوناهای بهنده کانی خوی.

﴿وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَأْتِينَا السَّاعَةُ قُلْ بَلَىٰ وَرَبِّي لَتَأْتِيَنَّكُمْ﴾ وه کهسانیکی نهوتو باوه ریان نه هیتاوه نه لاین: رۆزی دوابی نایه بۆلای ئیمه و نازانین رۆزی دوابی چ شتی که، تو بلی: بهوان: سویتد به پهروه ردگاری خوم نه خوم رۆزی دوابی به راستی دیت بۆلای ئیره. به لام کاتی هاتی هدر خوا نه یزانی.

﴿عَالِمِ الْغَيْبِ لَا يَعْزُبُ عَنْهُ مِثْقَالُ ذَرَّةٍ فِي السَّمَاوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ وَلَا أَصْغَرُ مِنْ ذَلِكَ وَلَا أَكْبَرُ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ﴾ پهروه ردگاری من نه زانی به هه موو شتی که نه هیتی و نادیار له هاتی رۆزی دوابی و شاره و ی هه موو بونه وهران، کیشانه ی به جوو کترین میرو له یه له ناسمانه کان و زهوی دا و، به جوو کترین له کیشانه ی نهو میرو له یه و گه و ره تریش له پهروه ردگاری من وون نابی، مه گهر هه موویان له نامه یه کی ناشکرادا که له وحل مه حفوزه تومار کراوه، هه موو شتی لای نهو نه هیتی نی به.

﴿لِيَجْزِيَ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَٰئِكَ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ﴾ رۆزی دوابی دیت بۆلاتان، له بهر نه وه ی پهروه ردگاری من پاداشتی چاکه ی کهسانیکی نهوتو بداته وه باوه ریان هیتاوه و، کرده وه چاکه کان یان کرده، نهو کهسانه بۆیان هه یه لی خوشبوون له هه له کان یان و، خوارده مهنی به ریز به بی ماندو و بوون.

﴿وَالَّذِينَ سَعَوْا فِي آيَاتِنَا مُعَاجِزِينَ أُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مِّن رَّجْزٍ أَلِيمٍ﴾ وه کهسانیکی نهو تو خویان ماندوو نه کهن بز بوچکر دنه وه ی نایه ته کانی قورئانی ئیمه ره وانه مان کرده بۆلای فروستاده ی ئیمه، پشیرکی نه کهن بز رزگار بوون و گومان یان وایه له دهستی ئیمه ده رنه چن، نهو کهسانه بۆیان هه یه سزایه له خراپترین سزا و نازارده رترین سزاه هه ردوو جیهاندا، چونکه گومان یان وایه زیندوو بوونه وه و سزایه.

﴿وَيَرَى الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ الَّذِي أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ هُوَ الْحَقُّ﴾ وه كهسانىكى نهوتو خواوهنى زانيارين له هاورىكانى تو و ويندى نهوان له خاوهن نامه راسته كان نهذانن به شتيكى نهوتو نيردراوه بولاى تو له لايدن پدروهردگارى خوتهوه هدر نهوى نيردراوه بولاى تو راسته .
﴿وَيَهْدِي إِلَى صِرَاطٍ الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ﴾ وه هدر نهوى نيردراوه بولاى تو نادهميزاد نه گيدهنى بولاى تايىنى خواى زور بدهدستهلات، توله سيند ره له كهسى درى پيغمههري من بى، خوايه ههمو سوپاسى له سهرچاكه كانى نهو نهين بكري، ندم نايهته له مدينه هاتوته خوارهوه .

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا هَلْ نَدُلُّكُمْ عَلَى رَجُلٍ

يُنَبِّئُكُمْ إِذَا مُزِقْتُمْ كُلٌّ مِّنْكُمْ إِنِّكُمْ لَفِي خَلْقٍ جَدِيدٍ ﴿٧﴾

أَفَتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَمْ بِهِ جِنَّةٌ بَلِ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ

فِي الْعَذَابِ وَالضَّلَالِ الْبَعِيدِ ﴿٨﴾ أَفَلَمْ يَرَوْا إِلَى مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ

وَمَا خَلْفَهُمْ مِّنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِن نَّشَاءِ نَحْصِفْ بِهِمُ

الْأَرْضَ أَوْ نُسْقِطَ عَلَيْهِمْ كِسَفًا مِّنَ السَّمَاءِ إِنِّ فِي ذَلِكَ

لَّآيَةٍ لِّكُلِّ عَبْدٍ مُّنِيبٍ ﴿٩﴾

﴿وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا هَلْ نَدُلُّكُمْ عَلَى رَجُلٍ يُنَبِّئُكُمْ إِذَا مُزِقْتُمْ كُلٌّ مِّنْكُمْ إِنِّكُمْ لَفِي خَلْقٍ جَدِيدٍ﴾ وه كهسانىكى نهوتو باوهريان نههيتاوه و به گالته پيكردهوه ههنديكيان به ههندى تريان نهلين: نايا نيمه شارهزايى نيوه بكه ينله سهر پياوى گفتوگوى سهر و سهمه ره نه كا ههوال بدا به نيوه: ههركاتى نيوه مردن و نهندامه كانتان ههموويان پارچه پارچه كران و رزان و بوون به توز و چوون به ناسماندا. بهراستى نيوه زيندوو نهكرينهوه سهر لهنوى و نهبنهوه به بوونهوهريكى تازه به ويندى نيستا.

﴿أَفَتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَمْ بِهِ جِنَّةٌ﴾ نهو پياوه يا بوختان و درو درووست نه كا و نهيدا

به سهر خوادا يا شينه و بهين بنچينه ديت بدهمى دا نهو بوخاته نه كا.

﴿بَلِ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ فِي الْعَذَابِ وَالضَّلَالِ الْبَعِيدِ﴾ بهلكو نهو كهسانه باوهر به

روژى دوايى ناكهن و له ناو سزاي روژى دوايى دان و، له ناو ريگهى گومرايى دان زور

دوورن له راستی له جیهاندا که نه لئین: موحه مده یا بوختان نه کا یا شینه. نهوان خوږیان باش موحه مده نه ناسن، نه زانن دووره له وانه ی نهوان نه یلئین.
﴿ اَفَلَمْ يَرَوْا اِلٰى مَا بَيْنَ اَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ مِّنَ السَّمَاءِ وَالْاَرْضِ ﴾ نایا دوایی نهو که سانه ی باوه بیان به زیندوو بوونه وهی دوی مردن نی به، بو نه یان رووایی وه بولای شتی جو ارده وری نهوانی داوه له نیشانه کانی توانای خوا له ناسمان و له زهوی دا و، واز له خراپه بهیتن و شهرم بیانگری به هوی نهو شتانه له سه ریانه وهیه و له ژیریانه.
﴿ اِنْ تَشَاءْ نُخِيفْ بِهِمُ الْاَرْضَ اَوْ نُسْقِطْ عَلَيْهِمْ كِسَفًا مِّنَ السَّمَاءِ ﴾ نه گهر نیمه نار هزو بکهین زهوی نه بهینه خو اره وه بهوانه وه، یا نیمه پارچه یه له ناسمانه وه نه خدین به سه ریانا و به سه ری نه بن و له ناو نه چن:
﴿ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيَةً لِّكُلِّ عَبْدٍ مُّنِيْبٍ ﴾ به راستی هه یه له بیر کردنه وه و ته ماشا کردنی نیشانه کانی توانای خوا به لگه ی ناشکرا و گه و ره بو بهنده یه بگه ریته وه بولای په روه رد گاری خو ی و به نیازی پا که و به رستی.

وَلَقَدْ ءَايَنَّا دَاوُدَ مِنْ اَمَّا فَضْلًا

يٰۤاَيُّهَا اَوْبٰى مَعَهُ وَالطَّيْرَ وَالنَّٰلَهُ الْحَدِيْدَ ﴿١٥﴾ اِنْ اَعْمَلْ

سَبِيْغَتٍ وَقَدِرْ فِى السَّرْدِ وَاَعْمَلُوْا صٰلِحًا اِنِّىۤ بِمَا تَعْمَلُوْنَ

بَصِيْرٌ ﴿١٦﴾ وَلَسَلِيْمَنَ الرِّيْحِ غُدُوْهَا شَهْرٌ وَّرَوْحُهَا شَهْرٌ

وَاَسَلْنَا لَهُ عَيْنَ الْقَظْرِ وَمِنَ الْجِنِّ مَن يَّعْمَلُ بَيْنَ يَدَيْهِ بِاِذْنِ

رَبِّهٖ وَمَن يَزِيْغْ مِنْهُمْ عَنْ اَمْرِىۤ نَأْذِقْهُ مِّنْ عَذَابِ السَّعِيْرِ ﴿١٧﴾

يَعْمَلُوْنَ لَهُۥ مَا يَشَآءُ مِنْ مَّحْرِيْبٍ وَتَمْشِيْلٍ وَجَفَاٍ كَالْجَوَابِ

وَقَدْ وَّرَّ اَسِيْتٍ اَعْمَلُوْا ءَالَ دَاوُدَ شُكْرًا وَّقَلِيْلٌ مِّنْ عِبَادِىَ

الشَّكُوْرُ ﴿١٨﴾ فَلَمَّا قَضَيْنَا عَلَيْهِ الْمَوْتَ مَا دَلَّهُمْ عَلَىٰ مَوْتِهٖۤ

اِلَّا دَابَّةُ الْاَرْضِ تَاْكُلُ مِنْ سَعٰتِهٖۚ فَلَمَّا خَرَّ تَبَيَّنَتْ الْجِنُّ

اَنْ لَّوْكَانُوْا يَعْلَمُوْنَ الْغَيْبَ مَا لَبِثُوْا فِى الْعَذَابِ اِلَّهٰٓمِهِيْنَ ﴿١٩﴾

﴿ وَلَقَدْ آتَيْنَا دَاوُودَ مِنَّا فَضْلًا يَا جِبَالُ أَوِّبِي مَعَهُ وَالطَّيْرَ وَالنَّارُ لَہُ الْحَلِيدُ ﴾ وہ بهراستی ئیمه له لایه ن خۆمانه وه پێژیکێ ژۆر گهروه مان بهخشیه به داوود: له پێغه مه رایه تی و نامه ی زه بوو، پاشایه تی، دهنگی ژۆر خۆش. ئیمه ووتمان به کێوه کان و به بالنده کان: ئیوه له گه ل داوودا پاک و خاوی نی ده برین بۆ خوا و، پاک یه که ی خوا ی له گه ل دا بلینه وه ئیمه ئاسنمان بۆ داوود نه رم کرد به بی ناگر و چه کوش به ده ستی خۆ ی به کاری نه یینا.

داوود پیاویکی پیاویکی نازا و دلیر و زیره ک و ژیر و دادپه روه ر، دهنگ و ئاواز خۆش، به جوړی هه موو گیانداران گو یان له دهنگی داوود بووایه نه وه ستان، کێوه کان دهنگه که یان دوو پات نه کرده وه، ژۆر به ی ژۆری شاره کانی شام و عومانی داگیر کرد، به هیزترینی پادشای نه و سه رده مه بوو، خوا ی گه و ره ئاسنی بۆ نه رم کردبوو، کراس و تاس کلاو خه نجه ر و شمشیری قه شهنگی درووست نه کرد، به ئاره قی ناوچه وانی خۆ ی نه ژیا، دارایی به ی تو لمالی نه خوارد، له خوا ترس بوو.

﴿ أَنْ اَعْمَلْ سَابِغَاتٍ وَقَدِّرْ فِي السَّرْدِ وَاعْمَلُوا صَالِحًا إِنِّي بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴾ ئیمه فه درماندا به داوود که تو ژیری پان و فراوان دروست بکه ی و بیانفرۆشی و خۆت و خێزانه که تی پی به خێو بکه ی و بیش ی به خشی له رینگه ی ره زامه ندی خوا دا و، تو به ریک و پیک ی زریکان به چنه و بازه نه کانیان شیای یه ک بن، بزماره کانیان نه نه وه ند ه به جوو ک بن بشکین، نه نه وه ند ه گه و ره بن پارچه کانیان به چرپین. تو و خێزانه کانت و په ی ره و انت کاری چاک بکه ن. به راستی خوا به شتی نه زانی ئیوه بیکه ن له چاک و خراپ.

داوود کاته کانی خۆ ی به ش کردبوو به سی به ش: به شیک ی بۆ په رستی خوا. به شیک ی بۆ جی به جی کردنی کاری ئاده می زاد. کاتیکش بۆ ژیا نی خۆ ی و خێزانی و پشو ودانی.

﴿ وَلَسْلَيْمَانَ الرِّيحُ غَدُوَهَا شَهْرٌ وَرَوَّاحُهَا شَهْرٌ ﴾ وه ئیمه بامان رام کرد بۆ سوله یمان به هۆ ی توانای خۆ مان، تاقی به یانی هه تا نیوه رۆ به ئه ندازه ی رۆ یشتی ئاسایی مانگه رینگه یه کی نه بری، تاقی ئیواره له نیوه رۆ وه هه تا مه غریب مانگه رینه کی نه بری له یه ک رۆژ دا، خۆ ی و پیویستی خۆ ی هه لته گرت له هه مو شتی.

﴿ وَأَسْلَمْنَا لَهُ الْغَيْثَ الْقَطْرَ ﴾ وه ئیمه توانه وه ی سه رچاوه ی ئاسن و پۆ لا و مسمان فی ری سوله یمان کرد، به وینه ی ئاو ئه رۆ یشتن به رۆ ی زه وی دا، هه تا دروست بکا هه رشتی ئاره ژۆ ی بکا.

﴿ وَمِنَ الْجِنَّ مَنْ يَعْمَلُ بَيْنَ يَدَيْهِ يَاجِدَنَّ رَبَّهُ ﴾ و ئیمه هه ندی له جنۆ که کاغان رام کردبو بۆ سوله یمان که سی کار بکا لای سوله یمان به هۆ ی ده ستووری په روه ردگاری خۆ یه وه که کۆشکیکی بۆ درووست بکه ن.

﴿ وَمَنْ يَزِغْ مِنْهُمْ عَنْ أَمْرِنَا لَذِقْهُ مِنْ عَذَابِ السَّعِيرِ ﴾ وه هه رکه سی له و جنۆ کانه لایه دن له و کاره ی ئیمه فه رماغان پێ داوه ئیمه به و که سه نه چیژین سزایه له ناگری دۆزه خ له رۆژی دوای دا.

﴿يَعْمَلُونَ لَهُ مَا يَشَاءُ مِنْ مَحَارِبَ وَكَمَا تِلْ وَجْهَانِ كَالْجَوَابِ وَقُدُورَ رَاسِيَاتٍ﴾ ﴿نهو جنوكانه درووست بكنن بو سولهيمان هدرشتي ناره زوي بكا له كوژكي نايابي پهرستن و، له پديكهري جوان له مس و شوشه و مهرمهر له شيوي شير و جگهي شير. پديكه درووست كردن له ياساي نهواندا قدهغه نهبو، دوايي كورسي به كيان درووست كرد بو سولهيمان پيچكه كاني پيشهوه دوو شيربون، له سهر يهوه دوو هلو باليان راكيشابو، بويشيان درووست كرد چه ندين ته شتي گه وره وهك هه زوي ناو، بويشيان درووست كرد چه ندين ديزه ي نه جوولاو له جيگهي خويانا له بهر گه وره يي و قورسيان بو درووست كردني چيست و نامه كرده كرده مدي و، سهره راي نهوانه كاسه و كهوچك و شتي نايابي له مه نجهل و قاپ و قاچاچ.

﴿اغْمَلُوا آلَ دَاوُودَ شُكْرًا وَقَلِيلٌ مِّنْ عِبَادِيَ الشُّكُورُ﴾ ﴿نيمه ووتمان: نه ي خيواني داوود: نيوه سوپاسي خوا بكنن له سهر چاكه كاني خوا بو تان و، سوپاس كهري خوا كه من له بهنده كاني من، به نيازي پاكه وه سوپاسم بكنن گيراروه ته وه داوود دهستي به درووست كردني به يتلوقه دهس له جيگهي كه پري موسادا، دوايي داوود كوچي دوايي كرد بهر له ته واو كردني، راي سپاردبو به سولهيمان ته واوي بكا، دوايي سولهيمان فهرماني دا به جنوكه كان به ته واو كردني به يتلوقه دهس، بهر له مردني به سالي داواي له خوي مه زن كردبو جنوكه كان به مردني نه زانن هه تا ته واوي نه كهن و، بو ناده ميزاد روون بيته وه كه جنوكه نه وي نه يتي بي نازانن، وهك خويان نه يان ووت، ته مه ني سولهيمان (٥٣) سال بو، له ته مه ني (١٣) سالي دا بو به پاشا، (٤٠) سال پاشايه تي كرده، دولي چوار سالي پاشايه تي فهرماني داوه به درووست كردني به يتلوقه دهس. بو روونكر دنده وي نهوانه ي پيشو خوي مه زن نه فهرموي:

﴿فَلَمَّا قُضِيَ عَلَيْهِ الْمَوْتُ مَا ذَلَّهُمْ عَلَىٰ مَوْتِهِ إِلَّا دَابَّةُ الْأَرْضِ تَأْكُلُ مِنْسَأَتَهُ﴾ ﴿دوايي كاتي نيمه فهرمانان دا به سهر سولهيماندا به مردني و، فهرماني مردنيمان جي به جي كرد، سولهيمان بهر ده وامبو له سهر راوه ستان و، خوي دا بوو به سهر دارده سته كه ي خوي و، جنوكه كانيش بهر ده وامبوون له سهر به جي هيتاني نهو كاره گرانا نه داويان لي كراروويانكهن و هه ستان به مردني سولهيمان نه كردبو، هيج شتي جنوكه كاني ناگادار نه كرد له سهر مردني سولهيمان مه گهر داره خوره كه دارده سته كه ي سولهيماني خوارد و سولهيمان كهوت به ده مدا.

﴿فَلَمَّا خَرَّ تَبَيَّنَتِ الْجِنَّ أَن لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ الْغَيْبُ مَا لَبِثُوا فِي الْعَذَابِ الْمُهِينِ﴾ ﴿دوايي كاتي سولهيمان دواي ته نكبوني دارده سته كه كهوت به ده ما، روون بو يه وه كه نه گهر جنوكه كان شتي نه يتيان بز انيايه نه يانزاني سولهيمان مردوه، بهر ده وام نه نه بون له سهر كردني نهو كاره گرانا نه نازاري نهواني نه دا.

لَقَدْ كَانَ لِسَبَإٍ فِي مَسْكِنِهِمْ آيَةٌ جَنَّتَانِ عَنْ يَمِينٍ وَشِمَالٍ
كُلُوا مِنْ رِّزْقِ رَبِّكُمْ وَاشْكُرُوا لِلَّهِ بَلَدًا طَيِّبَةً وَرَبُّ غَفُورٌ

﴿١٥﴾ فَأَعْرَضُوا فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ سَيْلَ الْعَرِمِ وَبَدَّلْنَاهُمْ بِجَنَّتَيْهِمْ

جَنَّتَيْنِ ذَوَاتِ أَكْثَلٍ خَمْطٍ وَأَثَلٍ وَشَيْءٍ مِّن سِدْرٍ قَلِيلٍ

﴿١٦﴾ ذَلِكَ جَزَيْنَاهُم بِمَا كَفَرُوا وَهَلْ يُجْزَى إِلَّا الْكَفُورُ ﴿١٧﴾

وَجَعَلْنَا بَيْنَهُم وَبَيْنَ الْقُرَى الَّتِي بَرَكْنَا فِيهَا قُرًى ظَاهِرَةً

وَقَدَّرْنَا فِيهَا السَّيْرَ سِيرُوا فِيهَا لِيَالِي وَأَيَّامًا آمِنِينَ ﴿١٨﴾

فَقَالُوا رَبَّنَا بَعْدَ بَيْنِ أَسْفَارِنَا وَظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ فَجَعَلْنَاهُمْ

أَحَادِيثَ وَمَزَّقْنَاهُمْ كُلَّ مُمَزَّقٍ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ

شَكُورٍ ﴿١٩﴾ وَلَقَدْ صَدَّقَ عَلَيْهِمْ إِبْلِيسُ ظَنَّهُ فَاتَّبَعُوهُ إِلَّا

فَرِيقًا مِّنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٢٠﴾ وَمَا كَانَ لَهُ عَلَيْهِمْ مِّن سُلْطَانٍ

إِلَّا لِنَعْلَمَ مَنْ يُّؤْمِنُ بِالْآخِرَةِ مِمَّنْ هُوَ مِنْهَا فِي شَكٍّ وَرَبُّكَ

عَلَى كُلِّ شَيْءٍ حَفِیْظٌ ﴿٢١﴾

یه کهمین پاشای یمهن ناوی عبدو شه مسی کورئ یه شجوب کورئ یه عروب کوری
قه حنات، نازناوی سده نه، چونکه ناده میزادی دیل نه کردن، له کاتی نهوا یمهن شارستانی و
پیش کهوتی زوری به خویه پهیدا کردبو، خاک و زهوی یمهن به پیت و سامانی زوری تیدا
بوو، بهرلهوی بهنداوی مهتره بکری سالانه له کاتی بارینی باراندا لافاو و کشت و
کالی له ناو نه بردن و خانوه کانپانی نهروخاند، دواپی پاشا کهیان زانایانی نهو کاتهی کوکردهوه،
لهبارهی نهو لافاو راویژه له گهل کردن، بیروریان هاته سهر نهوهی لهنیوان دوو کیودا
بهنداوی دروست بکهن و، پاشا راویژه کهی پهسند کردن، بهنداوی مهتره بیان دروست کردو
بو نهوهی ناوی تیدا کو بکه نهوه و بهکاری بهین بو پیوستی خویان و، بهجوریکی نهندازیاری

تهفسیری زمانا کوی

نه‌خشه‌یان بو کی‌شا به به‌رد و به‌قیر به‌نداوه‌کدیان درووستکرد، ناو‌را به‌نداوی شاری مه‌ئره‌ب، دوا‌ی رو‌یشتنی جه‌ند سالی به‌نداوه‌که رو‌وخا؛ چون‌که چاود‌ی‌ریان نه‌کرد و، ئاوه‌که باخ و بیستان و خانوه‌کانی له‌ناو‌بردن و، دان‌یشتوان کۆ‌چیان کردو، بلا‌بو‌ونه‌وه به‌ناو زۆ‌ربه‌ی جی‌گه‌کاندا. خوا‌ی مه‌زن له‌و باره‌وه و بو‌ئو رو‌وداوه ئه‌فه‌رمو‌ئ:

﴿لَقَدْ كَانَ لِسِيَّ فِي مَسْكِنِهِمْ آيَةً جَنَّاتٍ عَنْ يَمِينٍ وَشِمَالٍ ﴿١﴾ بِه رَاسْتِي بُو هُوْزِي سِدِهْأ هِدِبوو له جی‌گه‌ی دان‌یشتنی خۆ‌یا‌نا به‌ل‌گه‌یه‌کی زۆ‌ر ئاش‌کرا له‌سه‌ر توانای خوا‌ی خاوه‌ن ده‌سه‌لات: ئه‌و به‌ل‌گه‌یه‌ بریتی بو له دوو کۆ‌مه‌ل باخ و بیستانی پر له میوه و دانه‌وێله: کۆ‌مه‌لی‌کیان له‌لای راستی به‌نداوی مه‌ئره‌به‌وه بوون، تا‌قمی تر له‌و باخ و بیستانانه له‌لای چه‌په‌وه بوون، هه‌ردوو‌لایان ئه‌وه‌نده نزیک‌تر بوون له‌یه‌ک‌تری، وه‌ک یه‌ک باخ و بیستان وابوون. له‌ناو‌خۆ‌یا‌نا به‌یه‌ک‌تر یان ئه‌ووت:

﴿كُلُوا مِنْ رِزْقِ رَبِّكُمْ وَاشْكُرُوا لَهُ ﴿٢﴾ ئِیوه بخۆن له میوه‌ی ئه‌و باخانه‌ی ئه‌وتو په‌روه‌رد‌گاری ئِیوه، به‌ئِیوه‌ی به‌خشیه‌و، ئِیوه سوپاسی خوا ب‌که‌ن له‌سه‌ریان.

﴿بَلَدَةٌ طَيِّبَةٌ وَرَبٌّ غَفُورٌ ﴿٣﴾ ئه‌م شاره‌ شاریکی چاک و هه‌وا‌یکی خا‌وینی هه‌یه و، زه‌وی‌یه‌کی به‌پسته و، په‌روه‌رد‌گاری ئِیوه لی‌خۆ‌ش‌بوونی بو ئِیوه زۆ‌ره ئه‌گه‌ر سوپاسی چاکه‌کانی ب‌که‌ن و دا‌وای لی‌بو‌وردنی لی‌ب‌که‌ن، ئه‌و شاره ئه‌وه‌نده پاک‌بو، می‌شوله و کی‌چ و مار و دو‌پش‌کی نه‌بو ئِیتر چۆن سوپاسی خوا ناکه‌ن.

﴿فَأَعْرِضُوا فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ سَيْلَ الْعَرْمِ ﴿٤﴾ دوا‌یی ئه‌و تا‌قمه‌ وازیان له سوپاسی خوا هیتا و، دا‌رای خۆ‌یا‌نیان له بی‌فه‌رمانی خوا‌دا به‌کاره‌یتا و، وازیان له خوا په‌رستی هیتا و، دوا‌یی ئِیمه‌ لا‌فا‌و‌یکی سه‌ختمان له‌و ئاوه‌ی له به‌نداوه‌که‌دابو و له بارانی تریش نارده‌ سه‌ریان و، به‌وانه‌که‌مان رو‌خاند، خانوه‌کانیانی رو‌وخاند، زه‌وی و زاری هه‌مو‌وی له‌ناو‌بردن.

﴿وَبَدَّلْنَاهُمْ بِجَنَّتَيْنِمْ جَنَّتَيْنِ ذَوَاتِي أَكْلٍ خَمْطٍ وَأَلَّلِ وَشِيءٌ مِّنْ سِدْرٍ قَلِيلٍ ﴿٥﴾ وه ئِیمه ئه‌و دو باخ و بیستانه‌ی ئه‌وان جو‌ره‌ها میوه و خواره‌مه‌نی چاک‌ی تێ‌دا‌بوو گۆ‌رم‌ان یۆ دوو باخی وا خاوه‌نی خواره‌مه‌نیه‌ بون له میوه‌ی تالی دره‌ختی ئِیرات و دره‌ختی بیو، به‌شی‌کی که‌م له دره‌ختی مۆ‌رد، مه‌گه‌ر گیان‌دا‌ری‌کی برسی یا ئاده‌میزادی هیچ شتی تریان ده‌ست نه‌که‌و‌ئ بیخۆن، ئه‌و کاته به‌نا‌جاری ئه‌بخۆن.

﴿ذَٰلِكَ جَزَيْنَاهُمْ بِمَا كَفَرُوا وَهَلْ نُجَازِي إِلَّا الْكَفُورَ ﴿٦﴾ به‌هو‌ی ئه‌و شته‌وه بو، ئه‌وان سوپاسی ئه‌و چاکانه‌ی خوا‌یان نه‌کردو، بی‌فه‌رمانی خوا‌یان کردو، ئِیمه‌ پا‌دا‌شتی هیچ که‌سی ناده‌ینه‌وه به‌و جو‌ره‌ پا‌دا‌شته مه‌گه‌ر که‌سی سوپاسی خوا نه‌کا و بی‌باوه‌ریی.

﴿وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمْ وَبَيْنَ الْقَرْيَ الَّتِي بَارَكْنَا فِيهَا قَرْيَ ظَاهِرَةٍ ﴿٧﴾ وه ئِیمه دروستمان کرد‌بو له نیوان دان‌یشت‌و‌وانی یه‌مه‌ن و له نیوان ئه‌و گونده‌نه‌ی ئه‌وتو ئِیمه‌ پیت و فه‌رمان دانا بو له ناویانا، به‌وێنه‌ی شام و ئوردون و فه‌له‌ستین - جه‌ند گوندی به‌جاو ئه‌بیران و ئه‌وه‌نده نزیک‌بوون له یه‌ک‌تری له گوند‌یکه‌وه ئه‌و گونده‌که‌ی تر ئه‌بیرا به‌ئاش‌کرای و، هیچ شتی ر‌ی‌گه‌ی له بین‌یا‌ن نه‌گرت‌بو.

﴿وَقَدَرْنَا فِيهَا السَّيْرَ سِيرُوا فِيهَا لَيَالِي وَأَيَّامًا آمِنِينَ﴾ وه ئیمه له بهر سودی دانیشتوانی یه مهن چنندین گوندمان دروستکرد له سهر نندازه یه کی دیاری کراو له نیوانیان بۆ رویشتن، نه وهنده نزیکیبون له یه کتری نه گهر به بانی که سی برۆیشته بۆ شام نیوهرۆ له گوندی پشوری نه دا و، کاتی دهر بچوایه ئیواره نه گه یشته گوندی تر و شهوی پشوری نه دا و نه خهوت، ههروه ها به و جۆره ههتا نه گه یشته شام به بی ئاو و خواره مهنی هه لگرتن. ئیمه به وانمان ووت: ئیوه برۆن به ناو نهو گوندانه دا نه گهر ئاره زوتان کرد چهند شهو و روژی به بی نه وهی ئیوه بترسن له هیچ خراپه و ئازاری و برسی و تینوتان نه بی، هه رچهنده ماوه ی رویشته که تان دورو درێژیی.

﴿فَقَالُوا رَبَّنَا بَاعِدْ بَيْنَ أَسْفَارِنَا وَظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ﴾ دوا یی خاوه ن سامانه کانی یه مهن ووتیان: نه ی پهروه ردگاری ئیمه: تو ماوه ی رویشتنی ئیمه بۆ شام دورو بخره وه و نیوانیان بکه به دهشتیکی چۆلی بی ئاو و خواره مهنی، نهو ساماندارانه که ته ماشایان کرد نهوان جیاوازیان نی یه له گه ل هه ژاراندا هه ردوولایان به بی ترس هاتوچۆ نه که ن، داوایان له خوا کرد نهو کارانه بکا بۆ نه وهی نهوان دهست درێژی بکه نه سهر هه ژاران، به خو یان و پاسه وان و بنده کانیانده وه به سواری چاوه ری برۆن بۆ شام، به نان و ئاوو خواره مهنی یه وه، نهو ساماندارانه سته میان له خو یان کرد و یاخی بوون و سوپاسی خوا یان نه کرد.

﴿فَجَعَلْنَاهُمْ أَحَادِيثَ وَمَزَقْنَاهُمْ كُلَّ مُمَزَّقٍ﴾ دوا یی ئیمه نه وانمان گه ی به جو ری ئاده میزادی دوا ی خو یان بیانکه ن به جیگه ی گفتوگو بۆ خو یان و سهریان سور بیتی له کرده وه یان و ته می وه ربگرن و ئیمه نه وانمان پارچه پارچه کرد و په راگهنده ی جیگه کانی ترمان کردن به هه ژاری و به هه موو جۆره تی شکانی، دوا ی رووخانی بنهوانی مه ئه وه ب و په یوه نندیان به یه که وه نه ما، هه ندیکیان چون بۆ په سرب و نهوانی تریشیان بۆ شام و جیگه کانی تر.

﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ﴾ به راستی هه یه له په راگهنده یی دانیشتوانی یه مهن به روی زهوی دا چنندین به لگه و ته می کردن بۆ هه موو که سی ئارام بگری له سهر ئازار و سه ختیدا و خو یان بپاریژن له گوناوه سوپاسی خوا بکه ن له کاتی خو شی و هه رزانی دا له سهر چاکه کانی خوا.

بۆ زانین: له ته فسیری مه راغیدا هاتوه که دانیشتوانی نه م سه رده مه تازه یه گومانیان هه بو له باره ی بوونی بنهوانی مه ئه وه ب. ههتا کاتی زانای خو ره لات ناسی فه ره نسا، به ناوی (ارنو) له سالی (١٨٤٣) زاینی جو بۆلای جیگه ی بنهوانی مه ئه وه ب و نیشانه کانی ده رخست و نه خشه ی بۆکیشا و شوینه که ی دیاری کرد، له گو ژاری فه ره نسا دا له سالی (١٨٧٤) ی زاینیدا بلاوی کرده وه.

﴿وَلَقَدْ صَدَقَ عَلَيْهِمْ إِبْلِيسُ ظَنَّهُ فَاتَّبَعُوهُ إِلَّا قَرِيْقًا مِّنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ وه به راستی شهیتان دایا له سهر دانیشتوانی یه مهن گومانی خوی و، ئاماده ی کردن بۆ لادان له خوا په رستی، کاتی له خزمهت خوا دا ووتی: (من ئاده میزاد لا نه ده م له په رستی تو مه گهر به بنده پاکه کانی تو لهوان نه بی) دوا یی لهوان دوا ی شهیتان که وتن مه گهر تا قمی لهوان نه بی دوا ی نه که وتن له باوه رداران.

﴿ وَمَا كَانَ لَهُ عَلَيْهِمْ مِنْ سُلْطَانٍ إِلَّا لِنَعْلَمَ مَنْ يُوْمِنُ بِالْآخِرَةِ مِمَّنْ هُوَ مِنْهَا فِي شَكٍّ وَرَبُّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ حَفِيظٌ ﴾ وه شهیتان هیچ دهسته لایتنکی نه بو به سه ریانا و، زوری لی نه کردن له سه ر باوه رنه هینانیان. به لام نیمه نه وانمان تاقی کرده وه به خوشی و ناخوشی؛ له بهر نه وهی نیمه ده ری بجهنم بز ناده میراد که سی باوه ر به ریزی دواپی نه هیتی و، جویی بکیده نه وه له که سی له گوماندا به بز ریزی دواپی و، پهروه ردگاری تو ناگای له هدمو شتی هدیه، پاداشتی باوه ردار نه داته وه به به هشت، سزای نه وه انه نه داته وه گومانیان له بوونی ریزی دواپی دا هدیه به ناگری دوزه خ.

قُلْ أَدْعُوا الَّذِينَ رَعَيْتُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَا يَمْلِكُونَ مِنْ ثِقَالِ ذَرْبٍ فِي السَّمَوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ وَمَا لَهُمْ فِيهِمَا مِنْ شِرْكٍَ وَمَا لَهُمْ مِنْهُمْ مِنْ ظَهِيرٍ ﴿٢٢﴾ وَلَا تَنْفَعُ الشَّفَاعَةُ عِنْدَهُ إِلَّا لِمَنْ أَذِنَ لَهُ حَتَّىٰ إِذَا فُزِعَ عَنْ قُلُوبِهِمْ قَالُوا مَاذَا قَالَ رَبُّكُمْ قَالُوا الْحَقُّ وَهُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ ﴿٢٣﴾ قُلْ مَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ قُلْ اللَّهُ وَإِنَّا أَوْيَاكُمْ لَعَلَىٰ هُدًى أَوْ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴿٢٤﴾ قُلْ لَا تَسْأَلُونَ عَمَّا أَجْرَمْنَا وَلَا نَسْأَلُ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٢٥﴾ قُلْ يَجْمَعُ بَيْنَنَا رَبَّنَا ثُمَّ يَفْتَحُ بَيْنَنَا بِالْحَقِّ وَهُوَ الْفَتَّاحُ الْعَلِيمُ ﴿٢٦﴾ قُلْ أَرُونِي الَّذِينَ أَهَقْتُمْ بِهِ شُرَكَاءَ كَلَّا بَلْ هُوَ اللَّهُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٢٧﴾ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا كَافَّةً لِّلنَّاسِ بَشِيرًا وَنَذِيرًا وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٢٨﴾

وَيَقُولُونَ مَتَى هَذَا الْوَعْدُ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٢٩﴾
 قُلْ لَكُمْ مِيعَادُ يَوْمٍ لَا تَسْتَشْخِرُونَ عَنْهُ سَاعَةً وَلَا تَسْتَغِيثُونَ

﴿٣٠﴾

دانشتوانی مده که فرشته و بنه کانیا نهدرست خوی مذن، نهو کارهی لی قدهده کردن
 و نهوان وازیان نههینا لهو کارهی خویان فدرموی به پیغه مذر:

﴿قُلْ ادْعُوا الَّذِينَ زَعَمْتُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَا يَمْلِكُونَ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ فِي السَّمَاوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ﴾
 تر بلی بهوان: نیوه بانگی کهسانیکی نهو تو بکدن نیوه گومان نهبن خوان له جگهی خوا، نهو
 کهسانه خاوهنی نه ندازهی کیشانهی بچو کترین میروله نین له ناو ناسمانه کان و زهوی دا. خاوهنی
 سود نین نه بو خویان نه بو جگهی خویان.

﴿وَمَا لَهُمْ فِيهِمَا مِنْ شِرْكَ وَمَا لَهُ مِنْهُمْ مِّنْ ظَهِيرٍ﴾ وه بو نهو بت پدرستانه نیه له ناو
 ناسمانه کان و زهوی دا هیچ جور هابده شی بو خوا و، هیچ یاریده دهر و پشتیوانی بو نهوان
 کاروباریان ههلسوریتی له جیهاندا.

﴿وَلَا تَنْفَعُ الشَّفَاعَةُ عِنْدَهُ إِلَّا لِمَنْ أَذِنَ لَهُ﴾ وه پاراندهوی نهو خویانهی نیوه لای خوا سودی
 نییه، پدرستی نیوه بو نهوان بی سووده، پاراندهوی لای خوا بو کهسیکه خوا دهستوری بدا بهو
 کهسانه بیارینهوه، نهو خویانهی نیوه بی نرخترین شتیکن له بو پاراندهوه. پیغه مهران و فرشته و
 پیواجاکان چاوهروان نه کهن خوا دهستووریان بداتی بیارینهوه و، خوا ریگهی پاراندهوه بدره لایکا.
 بهلام نهوان له خوا نه ترسن:

﴿حَتَّىٰ إِذَا فُزِّعَ عَنْ قُلُوبِهِمْ قَالُوا مَاذَا قَالَ رَبُّكُمْ﴾ ههتا کاتی خوا ترس لانه با له دلی نهو
 کهسانه نه بیارینهوه و له دلی نهو کهسانه پاراندهویان بو نه کروی و، ترسیان نامیتی و، دهستور
 نه دا بیارینهوه، نهو کاته نهو کهسانه ییوستانی هدی بهویان بیارینهوه نه لنین: پهروه دگاری نیوه
 چ شتیکی فدرموه بو پاراندهوه.

﴿قَالُوا الْحَقُّ وَهُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ﴾ نهو کهسانه ی راسته و خو دهستووریان پی دراوه بیارینهوه
 نه لنین: خوی مذن فدرمدهی راستی خوی فدرموه و، که پاراندهوه بکری بو نهو کهسانه ی
 شایسته ن پاراندهویان بو بکری و، خوا خاوهنی گه وره یی و بهرزی بی وینه یه، کس ناتوانی هیچ
 شتی بکا بهی دهستوری نهو له رژی دوا بی دا.

﴿قُلْ مَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ قُلِ اللَّهُ وَإِنَّا أَوْ إِيَّاكُمْ لَعَلَىٰ هُدًى أَوْ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ﴾
 تر بلی بهو بهتدرستانه ههتا بهویان دهر بکهوی خاوهنی هیچ شتی نین: چ کهسیکه خواردن

ئەدا بەراستی بەئێوە لە ئاسمانەکاندووە بە بارینی باران و گەرمایی خۆر و ڕووناکی مانگ و، لە زەوی دا بە ئاو و دانەوێڵە، ئەگەر نەیان تووانی وولامی تۆ بدەندووە؛ چونکە ناتوانن بڵین: خواکانی ئێمە ئەیکەن تۆ بڵی لە وولامدا هەر خواوە بە تەنها ئەو شتانه بکا بە راستی یا ئێمە ی باوەردار یا ئێوە ی بت پەرست لەسەر ڕانوویمان بآ لەسەر گوێماین، زۆر ڕوونە ئێوە لەسەر ڕێگە ی راست نین؛ چونکە ئێوە ناتوانن بڵین: خواکانمان خواردن ئەدەن بە ئێمە.

﴿قُلْ لَا تُسْأَلُونَ عَمَّا أَجْرَمْنَا وَلَا نُسْأَلُ عَمَّا نَعْمَلُونَ﴾ تۆ بڵی: ئێوە ی بت پەرست پرسیارتان لێ ناکرێ لە شتی ئێمە کردوومانە لە تاوان و، ئێمە ی خوا پەرست پرسیارمان لێ ناکرێ لە شتی ئێوە بیکەن، دوایی من بانگی ئێوە بو لای چاکە ئەکەم، بێ باوەری ئێوە زیان بەمن ناگەیەنێ.

﴿قُلْ يَجْمَعُ بَيْنَنَا رَبُّنَا ثُمَّ يَفْتَحُ بَيْنَنَا بِالْحَقِّ وَهُوَ الْفَتَّاحُ الْعَلِيمُ﴾ تۆ بڵی پەرورەدگاری ئێمە لە ڕۆژی دوایدا ئێمە کۆ ئەکاتدووە لە نیوان خوێمانا، لە پاشا خوا فرمان لە نیوانمانا بە جوێرکی دادپەرورە ی و بەبێ لایەنی ئەدا.

دوای دەرکەوتنی کاری ئێمە، ئەوە ی راستی کردبێ ئەچیتە بەهەشت، ئەو کەسە ی خراپە ی کردبێ ئەچیتە دۆزەخ و، هەر خوا فرمان بەدا بە دادپەرورە ی، ئەزانێ بەوە ی پێویستە و شایانە بکری.

﴿قُلْ أَرُونِي الَّذِينَ أَلْحَقْتُمْ بِهِ شُرَكَاءَ كُلَّا بَلْ هُوَ اللَّهُ الْغَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ تۆ بڵی: ئێوە نیشانی منی بدەن کەسانێکی ئەوتۆ ئەتان کردن بە هاوبەشی خوا لە پەرستندا و، ئەتانکردن بەخوای خوێتان، هەتا من بزانم ئێوە چون ئەو پایه بەرزەتان داوئەتی، ئایا ئەو خایانە ی ئێوە هاوبەشی خوان لە درووستکردنی ئاسمانەکان و زەوی، ئەوانە هاوبەشی خوانین، بەلکو ئەبێ واز بهێنین لەو کارە، هەر خواوە خاوەنی دەستەلات و شایستە یە بو پەرستن، هەموو شتی لە جێگە ی شیاوی دا ئەنێ و ئەیانبا بەرێوە.

﴿وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا كَافَّةً لِلنَّاسِ بَشِيرًا وَنَذِيرًا وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ﴾ وە ئێمە تۆمان بەتایبەتی ڕەوانە ئەکردووە بۆلای تاقمی جزمایی خۆت، بەلکو ئێمە تۆمان ڕەوانە کردووە بۆلای هەموو ئادەمیزاد بەعەرەب و جگە ی عەرەبەو، بەرەش و سور و جگە ی ئەوانیشەو، موژدە ئەدا بە باوەرداران بەبەهەشت لە ڕۆژی دوایدا، بێ باوەردان ئەترسینی لە سزای دۆزەخ و، بەلام زۆربە ی ئادەمیزاد بەو راستی بەنازانن.

﴿وَيَقُولُونَ مَتَى هَذَا الْوَعْدُ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ وە ئەوەندە نەزانن ئەلین: چ کاتی ئەو بەلینە ی ئێوە دیتە دی کە ڕۆژی دوا ی پەیدا ئەبێ ئەگەر ئێوە راست ئەکەن پەیدا ئەبێ.

﴿قُلْ لَكُمْ مِيعَادُ يَوْمٍ لَا تَسْتَأْخِرُونَ عَنْهُ سَاعَةً وَلَا تَسْتَقْدِمُونَ﴾ تۆ بڵی: بو ئێوە بەلیندانی ڕۆژی کە ڕۆژی دوا یە، کاتی ئەو ڕۆژە یەخە ی گرت بە ئێوە لەناکاودا پیش کەوتن بو ئێوە کەمترین کات و، دواکەوتنی ئێوە بۆلای ئەو ڕۆژە نی یە ونا بێ و، مۆلەتی دواکەوتن و پیشکەوتنتان نادری.

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَنْ تُؤْمِنَ بِهِذَا الْقُرْآنَ وَلَا
بِالَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَلَوْ تَرَىٰ إِذِ الظَّالِمُونَ مَوْقُوفُونَ عِنْدَ
رَبِّهِمْ يَرْجِعُ بَعْضُهُمْ إِلَىٰ بَعْضٍ الْقَوْلَ يَقُولُ الَّذِينَ
أَسْتَضِعُّوا لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا لَوْلَا أَنْتُمْ لَكُنَّا مُؤْمِنِينَ ﴿٣١﴾
قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا لِلَّذِينَ اسْتَضِعُّوا أَنْتُمْ صَدَدْنَاكُمْ
عَنِ الْهُدَىٰ بَعْدَ إِذْ جَاءَكُمْ بَلْ كُنْتُمْ شَجِرِينَ ﴿٣٢﴾ وَقَالَ الَّذِينَ
أَسْتَضِعُّوا لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا بَلْ مَكْرُ الْيَلِّ وَالنَّهَارِ إِذْ
تَأْمُرُونَنَا أَنْ نَكْفُرَ بِاللَّهِ وَنَجْعَلَ لَهُ أَندَادًا وَأَسْرُوا النَّدَامَةَ
لَمَّا رَأَوْا الْعَذَابَ وَجَعَلْنَا الْأَغْلَلَ فِي آعْنَاقِ الَّذِينَ كَفَرُوا
هَلْ يُحْزَنُونَ إِلَّا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٣٣﴾

﴿ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَنْ تُؤْمِنَ بِهِذَا الْقُرْآنَ وَلَا بِالَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ ﴾ وه کهسانیکی نهوتز باوهریان نههتاوه و نهلین: ئیمه باوهی بهم قورئانه هاتوه بز موحدهده و، بدو نامانهی تر ناهتین بدر لهم قورئانه هاتونهته خوارهوه، وه که تورات بز موسا وینجیل بز عیسا و، که نهلین: له نامه کانی ئیمه باسی شیوهی موحدهده گراوه و، باوهیشمان به رزوی دواپی نییه.

هوی هاتنه خوارهوهی لهو نایهته نهوهبو: بی باوهیانی مه که نویندیری خویان نارد بولای خاوهن نامه کان پرسیاریان لی بکدن له بارهی پیغمدرایهتی موحدهدهوه، نهوان ووتیان: بدرستی ئیمه له ناو نامه کانی خومان باسی شیوهی موحدهده گراوه، دواپی بت پهرستان توردهبوون و ووتیان، باوهیمان بهم قورئانه و به نامه کانی پیشویشمان نیه.

﴿ وَلَوْ تَرَىٰ إِذِ الظَّالِمُونَ مَوْقُوفُونَ عِنْدَ رَبِّهِمْ يَرْجِعُ بَعْضُهُمْ إِلَىٰ بَعْضٍ الْقَوْلَ ﴾ وه نه گدر تز ستمکاران نهیینی له خزمهت پدوره دگاری خویانا بهندکراون بز پرسیار کردن لهوان له ناو چ نازاریکدان، لهو کاته ههندیکیان نهچن بولای ههندی تر له خویان بهم جزوره نه کهونه ووت وویر له گهل یه کزی:

﴿ يَقُولُ الَّذِينَ اسْتَضَعُوا لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا لَوْلَا أَنْتُمْ لَكُنَّا مُؤْمِنِينَ ﴾ كه سانیکي نهوتو
نه چه وسیرانه وه و بهی دهستلات دانرابون نه لنین به كه سانئ داوای گه وره بیان نه کرد نه گهر
ئیوه ریگه تان له ئیمه نه گرتایه بر باوه رهی تان به راستی ئیمه له جیهاندا باوه رمان نه هی تان به خوا و
پیغمه رانی خوا.

﴿ قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا لِلَّذِينَ اسْتَضَعُوا أَنْخُنْ صَدَقْنَاكُمْ عَنِ الْهَدَىٰ بَعْدَ إِذْ جَاءَكُمْ بَلْ كُنْتُمْ
مُجْرِمِينَ ﴾ نهو كه سانیهی سهرو کبون و خویان به گه وره دانابو نه لنین بهو كه سانیهی بجوک و
بی دهستلات بون: ئایا ئیمه ئیوه مان لادا نه وهی باوه رهی تان له دواى نه وهی هاتبو بولای ئیوه
پیغمه رانی راغوی ئیوهی کرد بولای ریگه ی راست. به لکو ئیوه تاوانبارن و، دواى بیرو باوه ری
باو بایر انمان که وتن و، نهو بتانیه نه په رستن له جگه ی خوا؟

﴿ وَقَالَ الَّذِينَ اسْتَضَعُوا لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا بَلْ مَكْرُ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ إِذْ تَأْمُرُونَنَا أَنْ نَكْفُرَ بِاللَّهِ ﴾
كه سانیکي نهوتو له جیهاندا بی چاره و بی نرخبون و ژیرهسته بون نه لنین به كه سانیکي نهوتو
خویان به گه وره دانه نا: به لکو فیل و فریودانی شهو ورژی ئیوه بو، ئیمه وازمان هی تان له
باوه رهی تان کاتی ئیوه فرمانتان نه دا به ئیمه كه ئیمه باوه ر به خوا نه هی تان و، نه تان ووت:
موحه مدد جادو گهر و دروزنه.

﴿ وَنَجْعَلْ لَهُ أَندَادًا ﴾ وه ئیوه فرمانتان نه دا به ئیمه هه تا ئیمه چه ندین هاوبهش دابنن بو
خوا و، باوه ر به خوا و پیغمه ر و رژی دواى نه هی تان.

﴿ وَاسْرُوا التَّدَامَةَ لَمَّا رَأُوا الْعَذَابَ ﴾ وه هه ردوو لا له ژیر دهسته و له سهرو كه کانیا
په شیمان بو نه وهی خویان ده رنه برن کاتی نه وان سزای ناگری دوزه خ نه بین. هه ندی له زانایان
مانای نهو رستانه یان بهم جو ره کرده: (له دلی خویانسا کاتی سزای ناگری دوزه خ نه بین،
په شیمان بو نه وه په نهان نه دن).

﴿ وَجَعَلْنَا الْأَغْلَالَ فِي أَعْنَاقِ الَّذِينَ كَفَرُوا هَلْ يُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴾ و ئیمه زه نجیر
نه کهینه ناو گهردن و ملی نهو كه سانیه باوه ریان نه هی تان به خوا و ئایینی خوا، بهو زنجیره
دهستیان نه بهستین به ملیانه وه. نهو بی باوه رانه به گه وره و بجوو کیانه وه پاداشتیان نادرته وه
مه گهر به شتی نه یکه ن له جیهاندا.

وَمَا أَرْسَلْنَا فِي قَرْيَةٍ

مِّنْ نَّذِيرٍ إِلَّا قَالَ مُتْرَفُوهَا إِنَّا بِمَا أُرْسِلْتُمْ بِهِ كَافِرُونَ ﴿٣٤﴾

وَقَالُوا نَحْنُ أَكْثَرُ أَمْوَالًا وَأَوْلَادًا وَمَا نَحْنُ بِمُعَذِّبِينَ ﴿٣٥﴾

قُلْ إِنَّ رَبِّي يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَن يَشَاءُ وَيَقْدِرُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ

لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٦﴾ وَمَا أَمْوَالُكُمْ وَلَا أَوْلَادُكُمْ بِالَّتِي تُقَرِّبُكُمْ عِندَنَا
 زُلْفَىٰ إِلَّا مَنْ ءَامَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَأُولَٰئِكَ لَهُمْ جَزَاءُ الضَّعْفِ
 بِمَا عَمِلُوا وَهُمْ فِي الْغُرُفَاتِ ءَامِنُونَ ﴿٣٧﴾ وَالَّذِينَ يَسْعَوْنَ فِي
 ءَابَتِنَا مَعَ جُزَيْنَ أُولَٰئِكَ فِي الْعَذَابِ مُحْضَرُونَ ﴿٣٨﴾ قُلْ
 إِنَّ رَبِّي يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَن يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَيَقْدِرُ لَهُ وَمَا
 أَنْفَقْتُمْ مِّنْ شَيْءٍ فَهُوَ يُخْلِفُهُ وَهُوَ خَيْرُ الرَّزَاقِينَ ﴿٣٩﴾
 وَيَوْمَ يُحْشَرُهُمْ جَمِيعًا ثُمَّ يَقُولُ لِلْمَلَكَةِ أَهْتُولَاءِ إِيَّاكُمْ كَانُوا
 يَعْبُدُونَ ﴿٤٠﴾ قَالُوا سُبْحَنَكَ أَنْتَ وَلِسْنَا مِنْ دُونِهِمْ بَلْ كَانُوا
 يَعْبُدُونَ الْجِنَّ أَكْثَرُهُمْ بِهِمْ مُّؤْمِنُونَ ﴿٤١﴾ فَالْيَوْمَ لَا يَمْلِكُ
 بَعْضُكُم لِبَعْضٍ نَّفَعًا وَلَا ضَرًّا وَنَقُولُ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا ذُوقُوا عَذَابَ
 النَّارِ الَّتِي كُنْتُمْ بِهَا تُكَذِّبُونَ ﴿٤٢﴾

﴿وَمَا أَرْسَلْنَا فِي قَرْيَةٍ مِّنْ نَّذِيرٍ إِلَّا قَالَ مُتْرَفُوهَا إِنَّا بِمَا أُرْسِلْتُمْ بِهِ كَافِرُونَ﴾ ﴿وه نیمه هیج
 پیغمه ریکمان ره وانه نه کردوه له ناو هیج گوندیکا دانیشترانی نهو گونده برسیئی له بی فدرمانی
 خوا و ناگری دوزه خ مه گدر کار بدهسته خوش گوزهرانه که یان و خه له تا و بدر اواردنی جیهان
 نه یانوت: نیمه باوهر بهو شته نابهرین ئیوه بوی نیراون و، گالته یان بهو که سانه نه کرد و یتدی
 نه وان نه بون.

﴿وَقَالُوا نَحْنُ أَكْثَرُ أَمْوَالًا وَأَوْلَادًا وَمَا نَحْنُ بِمُعَذَّبِينَ﴾ ﴿وه ئه یان ووت: دارایی و منالمان
 زورتره لهو هه ژارانه باوهریان به ئیوه هیتاوه، نه گدر نیمه لای خوا چاکتر له وان نه بووینایه له
 جیهاندا سامانی به نیمه نه ئه دا و، نیمه سزaman نادری نه گدر رژی دواپی بیی، چونکه نهو
 که سدی رژی نیمه ی گرتوه له جیهاندا بی نرهمان ناکا له پاشه رژی دا، نه گدر نیمه ی خوش
 نه ویستایه و ریزمان نه بویه بولای نهو دارایی و منالی زوری نه ئه دانئ.

تهفسیری زمانکوی

﴿ قُلْ إِنَّ رَبِّي يَسْتَطِيعُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ وَلَكِنْ أَكْثَرُ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴾ تو بلی: به راستی پدروهردگاری من رۆزی و سامانی زۆر و فراوان نه به خشی بههر که سی ناره زۆی بکا و، کهم نه به خشی بههر که سی ناره زۆ بکا. دارایی و منالی زۆر په یوهندی به باوهر و بی باوهر پوه نییه، واته بی باوهر داران هه ژار و بی دهرامهتن و، وایش نه بی سامانی زۆریان نه بی و، به لام زۆرترینی ناده میزاد نازانن به ویستی خوای مهزن، گومان نه بدن دارایی زۆر هوی ریزی خاوه نه کهیدی و، کهم دهرامهتی و بی سامانی هوی بی نرخیه. بنگومان سامانداری و اهیدیه ههموو مرو فیککی ژیر بیری لی نه کاتهوه و، پتی شهرمه بی بدو کهسه و، خاوهنی نهو سامانه بی، هه ژاری لای نهو به نرخته.

﴿ وَمَا أَمْوَالُكُمْ وَلَا أَوْلَادُكُمْ بِالْبَاطِلِ تُقَرَّبُكُمْ عِنْدَنَا زُلْفَىٰ إِلَّا مَنْ آمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَأُولَٰئِكَ لَهُمْ جَزَاءُ الضَّعْفِ بِمَا عَمِلُوا وَهُمْ فِي الْغُرَفَاتِ آمِنُونَ ﴾ وه دارایی و منالی ئیوه شتیکی نهوتو نین ئیوه نزیکي ئیمه بخاتهوه به نزیکبوندهویه سودی ئیوی تیدی. به لام کهسی باوهری هیتابی و کردهوی چاکی کردبی، دوا بی نهو کهسانه بزیان هیدیه پاداشتی دووچه نانه به هوی شتی کهوه کردوویانه له جیهاندا و، نهوان له ناو چه نندین کۆشکی به هه شتدان. به بی ترس و دوورن له نازار و نه خۆشی و خهف و هه ژاری و سزا و مردن. چاکه و ریز لای خوا به دارایی زۆر و پله و پایه و بنده مال بهراورد ناکری، به کردهوی چاک و باوهر بهراورد نه کری.

﴿ وَالَّذِينَ يَسْعَوْنَ فِي آيَاتِنَا مُعَاجِزِينَ أُولَٰئِكَ فِي الْعَذَابِ مُحْضَرُونَ ﴾ وه کهسانیکی نهوتو کۆشش نه کهن و ههول نهدهن بو پوچ کردنهوهی نایه ته کانی نامه ی ئیمه، به گومانی خوی نهیهوی رینگه له ئیمه بگری له دهستی ئیمه دهرچی، نهو کهسه له لایه ن فریشته کانهوه ناماده کراون بو ناوسرای دۆزهخ له پاشه رۆژدا.

﴿ قُلْ إِنَّ رَبِّي يَسْتَطِيعُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَيَقْدِرُ لَهُ وَمَا أَنْفَقْتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَهُوَ يُخْلِفُهُ وَهُوَ خَيْرُ الرَّازِقِينَ ﴾ تو بلی: به راستی خوای پدروهردگاری من رۆزی و خواره مدنی فراوان و زۆر نه به خشی بههر که سی ناره زۆی هه بی له بنده کانی خوی و، کهم نه به خشی رۆزی بو کهسی ناره زۆ بکا، ئیوه نابه خشن هیچ شتی له دارایی خوتان له رینگه ی په زامهندی خوا دا، دوا بی خوا نهو شته دا نه نیتدهوه له جینگه ی خویا و، بۆشایی به خشراوه که ی پر نه کاتهوه له جیهاندا و، نهیکا به تویشوی پاشه رۆژ بۆتان و، خوا چاکترین کهسی که ههموو شتی به خشی به بنده کانی خوی و به خپریان بکا، نه گهر کهسی شتی به خشی به ئیوه، نهوهی نهویش ههر خوای مهزن بهوی به خشیوه و، نهوی کرده به هوی به خشی به ئیوه.

﴿ وَيَوْمَ يَحْشُرُهُمْ جَمِيعًا ثُمَّ يَقُولُ لِلْمَلَائِكَةِ أَهْلَاءُ أَیَاكُمْ كَانُوا يَعْبُدُونَ ﴾ وه تو بیری نهو رۆژه بکهروهوه خوای مهزن گه وره و به جووکیان کۆ نه کاتهوه ههمویان، باوهر دار و بی باوهران به هه ژار و سامانداریاندهوه، به جوان و به پیریاندهوه، له پاشا خوا نه فهرموی به فریشته کان: نایا نهو بی باوهرانه ئیوه یان په رسته له جگه ی من و، له بدر چ شتی ئیوه یان په رسته به تاییدی و منیان نه په رسته.

﴿قَالُوا سُبْحَانَكَ أَنْتَ وَلَيْتَا مِنْ دُونِهِمْ بَلْ كَانُوا يَعْبُدُونَ الْجِنَّ أَكْثَرُهُمْ بِهِمْ مُؤْمِنُونَ﴾
 فرشته‌کان نه‌لین: پاک و دوری بۆ تو یه نه‌ی په‌روه‌رد گاری ئیمه له‌وه‌ی هاو به‌شت هه‌بی له
 په‌رستاندا، هه‌رتۆ که‌سیکی نه‌وتۆی ئیمه به ته‌نها بت په‌رستن، تو گه‌وره و دوستی ئیمه‌ی، هیچ
 دوستانه‌تی یه له نیوان ئیمه و نه‌واندا نیه و، ئیمه بیزارین له‌و په‌رسته‌ی نه‌وان. به‌لکو نه‌و بت
 په‌رستانه شه‌یتانیان په‌رستوه و، نه‌وانیان والی کرده جگه‌ی تو په‌رستن، خسته‌یه‌تی یه ده‌رونیان
 ئیمه فرشته‌ین و بمان په‌رستن، زۆر تر له‌و بت په‌رستانه باوه‌ریان به شه‌یتان کرده که
 فرشته‌کان په‌رستن، هه‌رچه‌نده که‌می له‌وان نه‌ستیره و ناگر و شتی تریان په‌رستوه له به‌کان و
 جگه‌ی به‌کان.

﴿فَالْيَوْمَ لَا يَمْلِكُ بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ نَفْعًا وَلَا ضَرًّا﴾ دوا‌یی نه‌م‌رۆ که هه‌مو فه‌رمانی به‌ده‌ستی
 خوا به هه‌ندی له ئیوه خاوه‌نی هیچ سو‌دێک و هیچ زیانی نیه بۆ هیچ یه‌کێ له ئیوه، نه فرشته و
 نه ئاده‌میزاد و نه‌جنۆ که خاوه‌نی سو‌د نی بۆ خو‌یان، چ جای بۆ جگه‌ی خو‌یان، هه‌ر خوا
 خاوه‌نی سو‌د و زیانه بۆ هه‌موو که‌سی.
 ﴿وَقُولُ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا ذُوقُوا عَذَابَ النَّارِ الَّتِي كُنتُمْ بِهَا تُكَذِّبُونَ﴾ وه ئیمه نه‌لین به‌و
 که‌سانه سته‌میان له خو‌یان کرده و، گو‌مانیان وابوه به‌هه‌شت و دۆزه‌خ نی‌یه: ئیوه به‌چێژن
 سزای ناگرێکی نه‌وتۆ ئیوه به‌ درۆتان نه‌خسته‌وه و ب‌رو‌اتان به‌بونی نه‌بوه.

وَإِذْ أَتَىٰ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بِمَنِّ
 قَالُوا مَا هَٰذَا إِلَّا رَجُلٌ يُرِيدُ أَنْ يَصُدَّكُمْ عَمَّا كَانُوا يَعْبُدُونَ أَبَاؤُكُمْ
 وَقَالُوا مَا هَٰذَا إِلَّا إِفْكٌ مُّفْتَرًى وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلْحَقِّ لَمَّا
 جَاءَهُمْ إِنَّ هَٰذَا إِلَّا سِحْرٌ مُّبِينٌ ﴿٤٣﴾ وَمَاءِ آيَاتِنَهُمْ مِّنْ كُتُبٍ
 يَدْرُسُونَهَا وَمَا أَرْسَلْنَا إِلَيْهِمْ قَبْلَكَ مِنْ نَّذِيرٍ ﴿٤٤﴾ وَكَذَّبَ
 الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَمَا بَلَغُوا مِعْشَارَ مَا آتَيْنَاهُمْ فَكَذَّبُوا رُسُلِي
 فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرِ ﴿٤٥﴾ قُلْ إِنَّمَا أَعِظُكُمْ بِوَاحِدَةٍ أَنْ
 تَقُومُوا لِلَّهِ مَشْئِئًا وَفَرْدًى ثُمَّ تَنْفَكُوا مَا بِصَاحِبِكُمْ
 مِّنْ جُنَّةٍ إِنَّ هُوَ إِلَّا نَذِيرٌ لَّكُمْ بَيْنَ يَدَيْ عَذَابٍ شَدِيدٍ ﴿٤٦﴾

قُلْ مَا سَأَلْتُكُمْ مِنْ أَجْرٍ فَهُوَ لَكُمْ إِنَّ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى اللَّهِ وَهُوَ عَلَى
كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ﴿٤٧﴾ قُلْ إِنَّ رَبِّي يَقْذِفُ بِالْحَقِّ عَلَ الْغُيُوبِ ﴿٤٨﴾
قُلْ جَاءَ الْحَقُّ وَمَا يُبْدِيُ الْبَاطِلُ وَمَا يُعِيدُ ﴿٤٩﴾ قُلْ إِنْ ضَلَلْتُ
فَأِنَّمَا أَضِلُّ عَلَى نَفْسِي وَإِنْ أَهْتَدَيْتُ فِيمَا يُوحِي إِلَيَّ رَبِّي إِنَّهُ
سَمِيعٌ قَرِيبٌ ﴿٥٠﴾

﴿وَإِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا يَتَّبِعُهَا قَالُوا مَا هَذَا إِلَّا رَجُلٌ يُرِيدُ أَنْ يَصُدَّكُمْ عَنْ مَا كَانُوا يَعْبُدُ آبَاءَكُمْ﴾ وه هدر کاتی بخویننهوه به سدر بت پهرستانی دانیشتوانی مه که دا نایه ته کانی ناشکرای نامه ی نیمه، بت پهرستان نه یان ووت: نهو مه حه مدهده هیج که سنی نیه مه گهر هدر پیاوئیکه نه یه وئی ئیوه وه رگیزی له شتی باو بایری ئیوه نه یه رستق و، نه یه وئی ئایینی ئیوه بگوری هه تا بتانکا به بچوکی خوی.

﴿وَقَالُوا مَا هَذَا إِلَّا إِنْكَ مَفْتَرٍ﴾ وه بت پهرستان نه لین: نهو نامه یه نهو پیاوه نه ی خویننهوه به سدر ئیوه دا هیج شتی نیه مه گهر دروئیکی هه لبه سزاهه و به بوختانه وه نه یه داته پال خوا.

﴿وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُمْ إِنْ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُبِينٌ﴾ وه که سانیکی نه و تو باوه ریان نه هیناوه بهو راستی به که قورئانی پیروزه کاتی جوه بۆلایان نه یان ووت: نهو قورئانه که نهوان نه یان نه توانی وینهی دابین گومانیان وابه هیج شتی نیه مه گهر جادوئیکی ناشکرایه و، به لگه یان به ده سه وه نه بو.

﴿وَمَا آتَيْنَاهُمْ مِنْ كُتُبٍ يَدْرُسُونَهَا وَمَا أَرْسَلْنَا إِلَيْهِمْ قَبْلَكَ مِنْ نَذِيرٍ﴾ وه نیمه نه مان به خشیوه به بت پهرستانی مه که هیج نامه یی بخویننهوه و، بیکدن به به لگه له سدر راستی هابه شدانیان و، نیمه نه مان ناردوه بۆلای نهوان له پیش تو و هیج پیغه مه ری نهوان به رستی له سدر وازه یان له بت پهرستی یا له سدر راستی هاو به شدانان، ئیز نهو بیرو باوه ره پوچه یان چۆن پیک هیناوه، هه تا بیانویان وه ریگیزی؟

﴿وَكَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَمَا تَلَوْا مِنْ مِثْقَارِ مَا آتَيْنَاهُمْ فَكَذَّبُوا رُسُلِي فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرِ﴾ وه که سانیکی نه و تو له پیش بت پهرستانی مه که وه بوون له نه ته وه کانی رابوردو به درو یان نه خسته وه پیغه مه ره کانی خو یان وه چۆن به پهرستانی مه که پیغه مه ره خو یان به درو نه خنده وه و،

بي باوه راني مه كه نه گه يشتون به دهيه كي شتي ئيمه به خشبومان به گه لاني رابوردو له هيزو توانا و تهمه نى دريژ و دارايى و منالى زور، دوايى نهو گه لانه ي پيشو پيغمه مره كاني ئيمه يان به دروخسته توه، ئيمه له ناومان بردن، دوايى بت پرستاني مه كه بو بيرناكه نه وه به چ جورى بوه باوه رنه ينان به ئيمه و، به چ شيويه بوه سزاي ئيمه بو نهو كه سانه ي رابردوون، بنه برمان كردن و دارايى و منال نه گه يشتنه فريayan. كه واته پيوسته بي باوه راني مه كه بترسن خوا توشى نه مانيان بكا وينده ي سزاي نهوانده ي پيشو.

﴿قُلْ إِنَّمَا أَعْظَمُكُمْ بِوَاحِدَةٍ أَنْ تَقُومُوا لِلَّهِ مِثْلَ خِثْلٍ خَفٍ﴾ تو بلئى به دانيشتوانى مه كه: به راستى من ناموزگارى ئيوه نه كه م به تاكه شتي كه ئيوه ههلسن به نيازى پاكه وه له بهر ره زامه ندى خوا و، دور بي له لاسايى و ره گهز پرستى و بي باوه رى و كزمه ل كزمه ل و تاكه تاكه كزبنه وه و، له به كترى بيرسن به چاوى دادپهروه رى و بي لايدينى له باره ي په يامى من و له باره ي خومه وه.

﴿ثُمَّ تَفَكَّرُوا مَا بِصَاحِبِكُمْ مِنْ جِنَّةٍ إِنْ هُوَ إِلَّا نَذِيرٌ لَكُمْ بَيْنَ يَدَيْ عَذَابٍ شَدِيدٍ﴾ له پاشا ئيوه بير بكه نه وه به وردى، بوتان روون نه يته وه و نه زانن هيچ جوهره شيتيه بدم هاوري ئيوه وه كه موحه مده نيه، راست ويژ و دم و داوين پاكه، جادو گهر و چيروك خوين نيه، مه گهر نهو پيغمه مره و رهوانه ي لاي ئيوه كراوه بتان ترستى له بي فرمانى خوا، له پيش نه وه وهيه سزايه كي سهخت له روژى دواييد نه گهر ئيوه باوه نه يه رن توشنان نه بي.

﴿قُلْ مَا سَأَلْتُكُمْ مِنْ أَجْرٍ فَهُوَ لَكُمْ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى اللَّهِ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ﴾ تو بلئى: من داواى هيچ كرى به كم له ئيوه نه كردوه به هيچ جورى له سهر گه ياندنى په يامى خوم به ئيوه، دوايى نهو كرى به بو ئيوه بي نه گهر داوام كردين، كرتى من له سهر هيچ كه سى نى به مه گهر هه ر له سهر خوايه و، خوا ناگاداره له سهر هه مو شتي و نه زاني به نيازى پاكي من بو گه ياندنى په يامى خوا به نه ده ميزاد.

﴿قُلْ إِنْ رَبِّي يَقْذِفُ بِالْحَقِّ عَلَافًا الْغُيُوبَ﴾ تو بلئى: به راستى پهروه ردگارى من نه زاني بهو شتانه ي له بهر چاوين، ناگادارى هه موو شارويه كه، خوا راستى فره نه داته دلى نهو پيغمه مرانه هه ليان نه بزي بو پيغمه مره يه تى، هه موو شتي به ده ستى نه وه، هه ركه سيكي خوش بوئ نه يكا به پيغمه مره.

﴿قُلْ جَاءَ الْحَقُّ وَمَا يُبْدِيُ الْبَاطِلُ وَمَا يُعِيدُ﴾ تو بلئى: به ده ركه وتنى ئايينى ئيسلام و هاته خواره وه ي قورئان راستى تواناي خواى مذن و كارى پهك خهري پيغمه مران ده ركه وت. بنه بر بو نهو شته بوچه ي نهو تو ناتواني هيچ شتي دروست بكا له نه بونهو، ناتواني دواى مردن زيندوى بكاته وه بونه وهران. ئيتر چون نهو شته بوچانه نه په رست؟

﴿قُلْ إِنْ ضَلَلْتُ فَإِنَّمَا أَضِلُّ عَلَى نَفْسِي وَإِنِ اهْتَدَيْتُ فِيمَا يُوحِي إِلَيَّ رَبِّي إِنَّهُ سَمِيعٌ قَرِيبٌ﴾ تو بلئى: نه گهر له راستى لام دابى به هوئى واز هينام له ئايينى باوباپيرى خوم. به راستى نهو

لادانه بوخوشم نه گهر پته وه و، نه گهر رانومايم وهر گرتبی بؤلای راستی، دوايي به هوی شتيکه وه به پدروهر دگاری من به سروش ناردوو به تیه خواره وه بؤلای من. به راستی پدروهر دگاری من پارانه وی من نه بیئی، نریکه بؤ ولامدانه وی من، له هه موو شتی نریکزه له منه وه.

وَلَوْ تَرَىٰ إِذْ فَرَغُوا فَلَا قُوَّةَ وَاتَّخَذُوا مِنْ
مَّكَانٍ قَرِيبٍ ﴿٥١﴾ وَقَالُوا آمَنَّا بِهِ وَأَنَّىٰ لَهُمُ التَّنَافُثُ مِنْ
مَّكَانٍ بَعِيدٍ ﴿٥٢﴾ وَقَدْ كَفَرُوا بِهِ مِنْ قَبْلُ وَيَقْذِفُونَ
بِالْغَيْبِ مِنْ مَّكَانٍ بَعِيدٍ ﴿٥٣﴾ وَحِيلَ بَيْنَهُمْ وَبَيْنَ مَا يَشْتَهُونَ
كَمَا فُعِلَ بِأَشْيَاعِهِمْ مِّن قَبْلُ إِنَّهُمْ كَانُوا فِي شَكٍّ مَُّرِيبٍ ﴿٥٤﴾

﴿وَلَوْ تَرَىٰ إِذْ فَرَغُوا فَلَا قُوَّةَ وَاتَّخَذُوا مِنْ مَّكَانٍ قَرِيبٍ﴾ وه نه گهر تو نه وی بی باوه رانه بیئی نه لئین: نه وی باوه نهیه وی ئیه لادانه شتی باو بایر اتان نه یان پدروستن و، نه یان ووت: قورئان جاده، شتیکی زور سهر سور هیندر نه بینن کاتی نه وان ترسیان توش نه بی له کاتی زیندوبونه ویان و دواي مردن، دوايي راکردن بؤ نه وان نابی و له توانای خوا دهر ناچن و، نه وان نه گیرین و نه برین بؤلای ناگره که نریکه له جیگه ی وه ستانیان.

﴿وَقَالُوا آمَنَّا بِهِ وَأَنَّىٰ لَهُمُ التَّنَافُثُ مِنْ مَّكَانٍ بَعِيدٍ﴾ بی باوه ران کاتی سزا نه بینن نه لئین: ئیمه باوه رمان به موحه مه د هینا و، به لام چۆن به ئاسانی نه وی باوه رهینانه له وان وه نه گیرئ له جیگه یه کی دور له دانیشتیان که جیهانه، نه مپو روژی پرسیار و پاداشته، روژی کردار و باوه رهینان نییه و سودی نییه بۆیان.

﴿وَقَدْ كَفَرُوا بِهِ مِنْ قَبْلُ وَيَقْذِفُونَ بِالْغَيْبِ مِنْ مَّكَانٍ بَعِيدٍ﴾ وه به راستی نه وی بت پدروستانه له مه ویدر له جیهاندا باوه ریان به موحه مه د نه هینا، شتی له وانه وه دیار نه بوو نه یان نه زانی فره یان نه دا به راستی نازان له جیگه یه کی دوور له جیهان که روژی دوايه و له بیرى خوئیانی نه به نه وه و، نه لئین: زیندوبونه وه و پرسیار و به ههشت و دۆزه خ نیه و ئیمه سزا نادرین به بی به لگه.

﴿وَحِيلَ بَيْنَهُمْ وَبَيْنَ مَا يَشْتَهُونَ كَمَا فُعِلَ بِأَشْيَاعِهِمْ مِّن قَبْلُ إِنَّهُمْ كَانُوا فِي شَكٍّ مَُّرِيبٍ﴾ وه نه خریته نیوان بی باوه ران و نیوان شتی نه وان ئاره روژی نه کهن له وهر گرتنی باوه رهینان له وان و له رزگار بوونیان له ناگر، ناچار کراون باوه رهین به ئواتی خویشان ناگهن، به وینهی شتی

کریابو بە وێنەی ئەوان لە بی‌باوەرانی گەلانی رابردوو. بە راستی ئەو بت پەرستانە و بی‌باوەرانی
وێنەی ئەوان کەوتونەتە ناوی گرمانەووە و راستیان بۆ دەرکەوت کە رۆژی دوایی و
زیندوو بوونەووە و بەهەشت و دۆزەخ ھەیە.

بە یاری دەی خوا کۆتایی بەمانا کردنی ئەم سورەتە ھات لە (١٤) رەبیعیول ئەوھل
سالی (١٤٢١)ی کۆچی بەرانبەر (١٦/٦/٢٠٠٠)ی زایینی.

﴿ سوره تی فاتیر یا نهله لائیکه ﴾

لهمه که هاتوره ته خواره وه. ژماره ی نایه ته کانی (۴۵) نایه تن.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْحَمْدُ لِلَّهِ فَاطِرِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ جَاعِلِ الْمَلَائِكَةِ رُسُلًا أُولَى
أَجْنَحَةٍ مِّثْنَى وَثُلُثَ وَرُبْعٍ يَزِيدُ فِي الْخَلْقِ مَا يَشَاءُ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ
شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١﴾ مَا يَفْتَحُ اللَّهُ لِلنَّاسِ مِنْ رَحْمَةٍ فَلَا مُمْسِكَ لَهَا
وَمَا يُمْسِكُ فَلَا مُرْسِلَ لَهُ مِنْ بَعْدِهِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٢﴾ يَأْتِيهَا
النَّاسُ أَذْكَرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ هَلْ مِنْ خَلْقٍ غَيْرُ اللَّهِ يَرْزُقُكُمْ
مِّنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَآفٍ تُؤْفَكُونَ ﴿٣﴾

﴿ الْحَمْدُ لِلَّهِ فَاطِرِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ جَاعِلِ لِمَلَائِكَةِ رُسُلًا أُولَى أَجْنَحَةٍ مِّثْنَى وَثُلُثَ وَرُبَاعٍ ﴾ سوپاسی پاک و بی پایان بۆ خواجه که دروستکاری ناسمانه کان و زهویه، به بی نهوهی له پی شهوه و ینه یان بوبی، خواجه که فریشته کانی گیراوه به نونیندر له نیوان خوئی و پیغهمه رانداو، نهوان سروش نه بهن بۆلای پیغهمه رو نه وانیش رای نه گه یه نن به ناده میزاد و جنوکه، نهو فریشتانه نیراویکن خاوه نی دوو بال یا سی بال یا چوار بالن به گویره ی جیاوازی پله یان لای خوا، بهو بالانه له ناسمانه وه دینه خوار و نه چنه سه ره وه، کارنه کدن بهو جو ره ی خوا فدرمانیان پی نه دا.. ده برینی بیرو بۆچوون له باره ی بالی فریشته کانه وه بی سو ده و، نه گوئنج له گهل توانای خوا داو دزی نه قل نه، به گویره ی زانیی نیمه، له وه زورتر هه واله ی زانیاری خوی مه زنی نه که یین و، په یوه ندی به زانیی نیمه وه نه، به لگه ی بیگومانیشمان ده ست ناکه وی .

﴿ يَزِيدُ فِي الْخَلْقِ مَا يَشَاءُ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴾ خوا له دروست کردنی بالدا زور نه کا شتی ئاره زوی بکا، وانه بی زورتر له چوار بال دروست بکا به گویره ی جیاوازی پله و پایه ی فریشته کان. به راستی خوا توانای به سه ره هه موو شتیکا هدی. پیغهمه ره فدرموری له شهوی میعراجدا جیره ئیلم بیینی شهش سه د بالی هه بو. هه ره بهو جو ره ی فریشته کان له پله و پایه دا جیاوازی: ناده میزادیش جیاو زیان هدی له جوانی رومه دت و ده نگه ی خوش و نه قلای ته واو له شی گه وره و شتی تریش .

ته فسیری زمانکویی

﴿ مَا يَفْتَحُ اللَّهُ لِلنَّاسِ مِنْ رَحْمَةٍ فَلَا مُمْسِكَ لَهُ وَمَا يُمْسِكُ فَلَا مُرْسِلَ لَهُ مِنْ بَعْدِهِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴾ هدرشتی خوا بیه خشی به ناده می زاد له چاکه ی خوی و دهر گای میهره بانی خوی بهره لا بکا، دواپی هیچ که سی توانای نهوی نیه بیگریته وه لهوان و ، هدرشتی خوا لهوانی بگریته وه و بهوانی نه به خشی، دواپی هیچ که سی بهره لای ناکا له دواپی گرتنه وی خوا بو نه و شته و. هدرخوا به تنه ا توانای گرتنه وه و بهره لا کردنی هه به، هه موو شتی به گویره ی زانین له جینگه ی شیوی خویا دانه نی.

زانایان ئەلین: مەبەست لە چاکە لێره دا تەنها دارایی و لەش ساغی و زاناست و پلە و پایە ی نیه، بە لکو بریتیه له وه ی خوا رانوماپی ناده می زاد بکا بۆ لای کردنی کاری چاک، خوی پیاریزی له خراپه، چونکه دارایی و زاناست و لەش ساغی و پلە و پایە ی وا هەن سەر نه کیشن بۆ لای یاخی بوون له فەرمانی خوا و سته مکردن.

﴿ يَا أَيُّهَا النَّاسُ اذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ هَلْ مِنْ خَالِقٍ غَيْرِ اللَّهِ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَ الْأَرْضِ ﴾ ئە ی ناده می زاد: ئیوه بیری چاکه ی خوا بکسه وه به سەر ئیوه دا که به ئیوه ی به خشی ره، ئایا له جگه ی خوا دروست که ری تر هه به رۆزی و خواره مه نی به خشی به ئیوه و به خیتان بکا له ئاسمان وه به بارینی باران و، له زه و به وه به سه و زبوونی روه و و درهخت و دانه و ئیله؟ بیگو مان خۆتان ئەزانن که سی تر نیه جگه ی خوا.

﴿ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَانِی تُؤْفَكُونَ ﴾ هیچ که سی نیه شایسته ی بهرستی و رۆزی بدا به ناده می زاد مه گهر هدرخوا ی مەزن، دواپی ئیوه چۆن له راستی لاداراون و به تەنها خوا ناپه رستن و بۆ لای بت بهرستی ئەرۆن.

وَإِنْ يَكْذِبُوا فَقَدْ كَذَّبَتْ رُسُلٌ مِنْ قَبْلِكَ وَإِلَى اللَّهِ تَرْجِعُ الْأُمُورُ ﴿٤﴾ يَتَأَيَّهَا النَّاسُ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ فَلَا تَغُرَّنَّكُمُ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا وَلَا يَغُرَّنَّكُم بِاللَّهِ الْغُرُورُ ﴿٥﴾ إِنَّ الشَّيْطَانَ لَكُمْ عَدُوٌّ فَاتَّخِذُوهُ عَدُوًّا إِنَّمَا يَدْعُوا حِزْبَهُ لِيَكُونُوا مِنْ أَصْحَابِ السَّعِيرِ ﴿٦﴾ الَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ كَبِيرٌ ﴿٧﴾ أَفَمَنْ زَيْنَ لَهُ سُوءَ عَمَلِهِ فَرَآهُ حَسَنًا فَإِنَّ اللَّهَ يُضِلُّ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ فَلَا تَذْهَبْ نَفْسُكَ

عَلَيْهِمْ حَسْرَتٌ إِنَّ اللَّهَ عَلَيْهِمْ بِمَا يَصْنَعُونَ ﴿٨﴾

﴿ وَإِنْ يَكْذِبُونَ فَقَدْ كَذَّبَتْ رَسُولٌ مِنْ قَبْلِكَ وَ إِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ ﴾ وه نه گدر بی باوه پانی مه که تو به درو بخنده وه نازری گیانی خوت مه ده، به راستی پیغمه مه ران له پیش تو وه به درو خراونه ته وه نازاری دراو، نه وانیش نه یان ووت: زیندوو بونه وه نیه. که واتنه تویش خاوه نی نارم به، هه موو کاری هدر بولای خوا نه گیر پته وه، خوا پاداشتی هه مو که سی نه داته وه به گویره ی کرده وه ی خویان.

﴿ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ فَلَا تَغُرَّنَّكُمُ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا وَلَا يَغُرَّنَّكُمُ بِاللَّهِ الْفُرُورُ ﴾ نه ی ناده میزاد: به راستی به یی خوا به زیندوو بونه وه و پادشت دانه وه راسته و بیگومانه، دوا ی فریوی ئیوه نه دا خوشی وژیانی جیهان و، فریوی ئیوه نه دا شهیتانی زور فریودهر و لاتان بدا له پهرستی خوا به وه ی دارایی و سامان و منالی زوره وه و بتانباته خوار به ناو خوشی و رابواردنی جیهان.

﴿ إِنَّ الشَّيْطَانَ لَكُمْ عَدُوٌّ فَاتَّخِذْهُ عَدُوًّا إِنَّمَا يَدْعُو حِزْبَهُ لِيَكُونُوا مِنْ أَصْحَابِ السَّعِيرِ ﴾ به راستی شهیتان دوزمنی سه سه خته بو ئیوه ی ناده میزاد، دوا ی ئیوه شهیتان وهر بگرن به دوزمنی گه وره ی خوتان و، نه و په یمانه ی داویه تی ئیوه لا بدا له خوا پهرستی بیر ی خوتانی بخنده وه. به راستی شهیتان بانگی تاقمی خوی نه کا، له به رنه وه ی نه وان بن به دانیش توانی ناو ناگری کلپه داری دوزه خ.

﴿ الَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ كَرِيمٌ ﴾ که سانیکی نه مو تو باوه ریان نه هیتاوه بویان هه یه سزایه کی زور سه خت له روژی دوا ییداو، که سانیکی نه مو تو باوه ریان هیتاوه کرده وه چاکه کانیا ن کرده وه، بو نه وان هه یه لی خوشبون له گونا هه کانیا ن و پاداشتیکی زور گه وره و به نرخ.

﴿ أَفَمَنْ زُيِّنَ لَهُ سُوءُ عَمَلِهِ فَرَآهُ حَسَنًا ﴾ نایا دوا یی که سی له لایه ن شه یانه وه بو ی راز تر ایته وه کرده وه ی خرابی خوی، دوا یی و ابزانی نه و کرده وه ی خویه چاکه، وه که که سی وایه چاک و خراب جو ی بکاته وه، بیگومان وینه ی یه ک نین.

﴿ فَإِنَّ اللَّهَ يُضِلُّ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ فَلَا تَذْهَبْ نَفْسُكَ عَلَيْهِمْ حَسْرَاتٍ إِنَّ اللَّهَ عَلَيْهِمْ بِمَا يَصْنَعُونَ ﴾ دوا یی به راستی خوا هدر که سی ناره زوی هه بی له ریگه ی راستی ناین لای نه دا، چونکه نه و که سه نه قلی خوی نه خسته ته کار بو دوزینه وه ی ریگه ی راست و، هدر که سی ناره زوی هه بی شاره زایی ریگه ی راستی نه کا، دوا یی تو خوت له ناومه ده له بهر خه فدت خواردن له سه ر به رده و امی تاقمی خوت له سه ر بی باوه ری و بی فرمانی خوا و بت پهرستی، به راستی خوا نه زانی به شتی نه و بت په رستانه نه یکه ن، نه وان سزای خرابه ی خویان وهر نه گرن، تو ههر را گه یاندنت له سه ره.

وَاللَّهُ الَّذِي أَرْسَلَ
الرِّيحَ فَثِيرُ سَحَابًا فَسُقْنَاهُ إِلَى بَلَدٍ مَيِّتٍ فَأَحْيَيْنَاهُ الْأَرْضَ بَعْدَ
مَوْتِهَا كَذَلِكَ النُّشُورُ ﴿٩﴾ مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْعِزَّةَ فَلِلَّهِ الْعِزَّةُ جَمِيعًا
إِلَيْهِ يَصْعَدُ الْكَلِمُ الطَّيِّبُ وَالْعَمَلُ الصَّالِحُ يَرْفَعُهُ وَالَّذِينَ
يَمْكُرُونَ السَّيِّئَاتِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ وَمَكْرُ أُولَئِكَ هُوَ يُبَوِّرُ
﴿١٠﴾ وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ ثُمَّ جَعَلَكُمْ أَزْوَاجًا
وَمَا تَحْمِلُ مِنْ أُنْثَى وَلَا تَضَعُ إِلَّا بِعِلْمِهِ وَمَا يُعَمَّرُ مِنْ مُعَمَّرٍ
وَلَا يُنْقَصُ مِنْ عُمُرِهِ إِلَّا فِي كِتَابٍ إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ ﴿١١﴾

﴿ وَالله الذی ارسل الرياح فثیر سحاباً فسقناه إلى بلد میت ﴾ وه خوا که سیکى نه وتویه
ره وانهی نه کا بایه کان به توانای گه وره ی خوی، دوا یی نهو بایانه هه وره کان له جیگه ی خویان
هه لئه که نن، دوا یی ئیمه نهو هه وره پال پیوه نه نین بولای پارچه یه ک زهوی وشکی بن گیار
سه وزایی

﴿ فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا كَذَلِكَ النُّشُور ﴾ دوا یی ئیمه به ناوی بارانی هه ور نهو زهویه
مردوه زیندو نه که یه نه وه دوا ی وشک بونی و مردنی به ناسانی و به یی ماندو بوون، هه ر بهو
جو ره یشه زیندو کردنه وه مردوه کان و هاته دهره وه یان له گوره کان یان.

﴿ مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْعِزَّةَ فَلِلَّهِ الْعِزَّةُ جَمِيعًا ﴾ هه ر که سی داوا ی گه وره یی و ریژ نه کا له هه ردو
جیهاندا، دوا یی گه وره یی هه موی هه ر بو خوا یه هه ر به ته نها، نه بن داوا ی گه وره یی له خوا بکه ن
و به ویستی خوی گه وره یی و جگه ی گه وره یی نه دا به هه ر که سی بیه وی، گه وره یی هه ر
به پهرستی خوا ده ست نه که وی. نه ک به پهرستی به ته کان به گو یزه ی گومانی بت پهرستان.

﴿ إِلَيْهِ يَصْعَدُ الْكَلِمُ الطَّيِّبُ وَالْعَمَلُ الصَّالِحُ يَرْفَعُهُ ﴾ بولای خوا به رز نه بیته وه گفتو گو ی پاک
و چاک له یادی خواو پارانه وه له خواو، له ناموز گاری و نیاز ی پاک و، کرده وه ی چاک له پهرستی
خوا به نیاز ی پاک و خو به خت کردن له ریگه ی خواو نیشتمانا گفتو گو ی چاک به رز نه کاته وه
بولای خوی. که واته نیوه هه ر گفتو گو ی پاک و چاک بکه ن.

ته فسیری زمنا کو یی

﴿ وَالَّذِينَ يَمْكُرُونَ السَّيِّئَاتِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ وَمَكْرُ أُولَٰئِكَ هُوَ يُبْورُ ﴾ وه كه سانیکي نه و تو
فیل و پیلان و خراپه کان نه سازین بۆ موحه مده دو بۆ له ناو بردنی، بۆ نه وان هه یه سزایه کی زۆر
سهخت له رۆژی دوا بیداو، فیل و پیلانی نه و که سانه، نه و پیلانه یه پوچ نه بیته وه. به لام کاری خوا
سهر نه که وێ.

﴿ وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ ثُمَّ جَعَلَكُمْ أَزْوَاجًا ﴾ وه خوا یه که م باو کی ئیوه ی
دروست کردوه له خاک له پاشا مناله کانی ناده می دروست کردوه له توو ی دوا ی به یه که
که یشتی نیرو می به یه که زی، له پاشا ئیوه ی کردوه به هاو جوت له نیرو می، بۆ نه وه ی ئیوه بچه
لای یه که زی و زاو زی بکه و ناده می زاد زۆر بن.

﴿ وَمَا تَخْمِلُ مِنْ أُنْثَىٰ وَلَا تَضَعُ إِلَّا بِعِلْمِهِ وَمَا يُعْمَرُ مِنْ مُّعَمَّرٍ وَلَا يَقْصُ مِنْ عَمْرِهِ إِلَّا فِي
كِتَابٍ مُّبِينٍ إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ ﴾ وه هیچ ژنی مناله که ی هه ناگری له منال دانیدا، منالیشی
دانانی له منال دانی مه گهر نه وانه هه میوان به هو ی توانا و زانیی خوا وه یه و، هیچ ته مه ن پی دراوی
ته مه نی درێزانی هه تا بگاته کاتی پیری وه ته مه نی که م نایته وه و بخریته سهر ته مه نی به کی تر
مه گهر نه وانه هه میوان له نامه یه کی ناشکرا دا تو مار کرا و نه که له و حه ل مه حفوزه، یانی درێزی
ته مه ن و کورتی ته مه ن له نامه ی کرداری ناده می زاد دا تو مار کرا و نه. به راستی درێزی ته مه ن و
کورتی ته مه ن و دیاری کردنی ته مه ن بۆ هه مو که سی ئاسانه له سهر خوا ی مه زن و هیچ شتی لای
خوا گران نه.

وَمَا يَسْتَوِي الْبَحْرَانِ هَذَا عَذَابٌ فَرَاتٌ سَابِغٌ شَرَابُهُمْ وَهَذَا
مِلْحٌ أُجَاجٌ وَمِنْ كُلِّ تَاكُلُونَ لَحْمًا طَرِيًّا وَتَسْتَخْرِجُونَ
حُلِيَّةً تَلْبَسُونَهَا وَتَرَى الْفُلْكَ فِيهِ مَوَازٍ لَتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ
وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿١٢﴾ يُولِجُ اللَّيْلُ فِي النَّهَارِ وَيُؤَلِّجُ
النَّهَارُ فِي اللَّيْلِ وَسَخَّرَ الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ كُلٌّ يَجْرِي
لِأَجَلٍ مُّسَمًّى ذَٰلِكُمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ لَهُ الْمُلْكُ وَالَّذِينَ
تَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ مَا يَمْلِكُونَ مِنْ قِطْمِيرٍ ﴿١٣﴾ إِنْ
تَدْعُوهُمْ لَا يَسْمَعُوا دُعَاءَكُمْ وَلَوْ سَمِعُوا مَا اسْتَجَابُوا لَكُمْ
وَيَوْمَ الْقِيَمَةِ يَكْفُرُونَ بَشْرِكَكُمْ وَلَا يَنْبُتُكَ مِثْلُ خَيْرٍ

﴿ ۱۴ ﴾ يٰۤاَيُّهَا النَّاسُ اَسْمُ الْفُقَرَاءِ اِلَى اللّٰهِ وَاللّٰهُ هُوَ الْغَنِيُّ
 الْحَمِيدُ ﴿ ۱۵ ﴾ اِنْ يَشَآءْ يُدْهِبْكُمْ وَيَاْتِ بِخَلْقٍ جَدِيْدٍ ﴿ ۱۶ ﴾
 وَمَا ذٰلِكَ عَلَى اللّٰهِ بِعَزِيْزٍ ﴿ ۱۷ ﴾ وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ اُخْرٰى وَاِنْ
 تَدْعُ مُثْقَلَةٌ اِلَىٰ حَمِيْلَهَا لَا يَحْمِلُ مِنْهُ شَيْءٌ وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبٰى
 اِنَّمَا نُنْذِرُ الَّذِيْنَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُم بِالْغَيْبِ وَاَقَامُوا الصَّلٰوةَ
 وَمِنْ تَزَكٰى فَاِنَّمَا يَتَزَكٰى لِنَفْسِهٖ وَاِلَى اللّٰهِ الْمَصِيْرُ ﴿ ۱۸ ﴾

﴿ وما يستوى البحرين هذا عذب فرات سائغ شراؤه وهذا ملح اجاح ﴾ وهدو دهرياه
 يه كيكيان ناوه كهى زور شيرينى و به ناسانى برواته خواره وه بؤ گه دهو تينوتى بشكىتى و، نهوى
 تريان ناوه كهى زور سويرو تالو تفتبى و تينوتى نه شكيتى و به ناسانى نه پرواته خواره وه بؤ گه ده
 ناوى نهو دو دهرياه يه كسان نين.

﴿ وَمِنْ كُلِّ مِنْهُمَا تَاْكُلُوْنَ لَحْمًا طَرِيًّا وَتَسْتَخْرِجُوْنَ حَلِيَةً تَلْبَسُوْنَهَا ﴾ وهله ههردو دهرياه كان:
 شيرين و تاليان نيوه گوشتيكي تازهو تهرو به تام نه خون و، نيوه لهواندا خشلى ناياب ده رنه هين
 و نه پيشن و خوتانى بى نه رازينه وه به تايه تى له دهرياه سويره كاندا.

﴿ وَتَرَى الْفُلْكَ فِيْهِ مَوَاجِرَ يَّتَّبِعُوْنَ مِنْ فَضْلِهٖ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُوْنَ ﴾ وهتو كه شتیه كان نه بينى
 له ناو ههريه كه لهو دوو دهرياهاندا، نه رۆن و ناوه كانيان لهت نه كهن بهم لاو لای خويانا،
 له بهر نه وهى نيوه پهيدا بکهن بؤ خوتان رۆزى و خواره هه منى و شتى ترى ناياب به بازار گانى و
 جگهى بازار گانى و، بؤ نه وهيش نيوه سوپاسى خوا بکهن له سهر چا كه كانى خوا.

نهو نايه يته ناماژه بؤ نه وه نه كا: هه ر وهك نهو دو دهريانه هاويه شن له ناوى تيدا،
 ههريه كه يان سوديكي تايه تى خويانيان هديه، هه روايش ناده ميزاد هه رچهند هاويه شن له
 مروفاه تيدا. به لام ههريه كه يان جورىكي تايه تى خويانيان هديه: هديانه باوه ردارن و هديانه بى
 باوه رن، هديانه دهست گوشادو هديانه دهست قوچراو، هديانه زاناو هديانه كه ودهن، هديانه
 نازاو هديان ترسنوك. هه تا دى.

﴿ يُوحٰى الْاَيْلُ فِى الْاَنْهَارِ وَيُوحٰى الْاَنْهَارُ فِى الْاَيْلِ ﴾ خوا كاتى شهو نه با به ناو كاتى رۆژداو
 كاتى رۆژ كه م نه بيته وه، كاتى رۆژ نه با به ناو كاتى شهو داو كاتى شهو كه م نه بيته وه.

خواى مدزن زهوى دروست كرده به خرى، نه سورينه وه بهم لاو لای خوژدا، بهو بؤنه وه
 چوار وه رزى به هارو هاوين و پايزو زستان پهيدا نه بين، نهخته نهخته به هوى نهو سورانه وه يه كى

ته فسىرى زمانا كۆبى

له‌شه‌و ورژژ کاته‌کانیان واته‌بی زۆرو که‌می رویان ته‌کا، نه‌گه‌ر خۆر به‌لای باشوری زه‌ویدا که‌وت رۆژ که‌مه‌ر ته‌بی، نه‌گه‌ر به‌لای باکوردا بره‌ا شه‌و که‌مه‌ر ته‌بی. له‌کاتی چونی خۆر به‌سه‌ر هیتلی ناوه‌راستی زه‌ویدا شه‌و ورژژ کاته‌کانیان وه‌ک یه‌ک ته‌بن، هه‌ندێ جار له‌یه‌ک کاتدا لایه‌کی زه‌وی تاریکه‌و ته‌بی به‌شه‌و، نه‌و لاکه‌ی تر روناکه‌و ته‌بی به‌رۆژ. هه‌روه‌ها نه‌و سورانه‌ی زه‌وی به‌رده‌وامه‌ هه‌تا کاتی دیاری کراو بۆیان.

﴿وَسَخَّرَ الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ كُلٌّ لِّعَجْرٍ لِأَجَلٍ مُّسَمًّى ذَلِكُمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ لَهُ الْمُلْكُ﴾ وه‌خوا خۆزو مانگی رام کردوه‌ له‌بۆسودی به‌نده‌کانی خۆی، هه‌ریه‌ک له‌خۆزو مانگ ته‌رۆن به‌بازنه‌ی دیاریکراوی خۆیا نا به‌گوێره‌ی سورانی تایه‌تی خۆیان هه‌تا ماوه‌یه‌کی دیاری بۆیان. دوا‌ی نه‌و ماوه‌یه‌ له‌سور ته‌که‌ون و جیهان خاپور ته‌بی و رۆژی دوا‌یی په‌یدا ته‌بی، نه‌و که‌سه‌ی ته‌وکاره‌ سه‌رسوپێنه‌رانه‌ ته‌کا خوایه، په‌روه‌ردگاری ئیوه‌یه، هه‌ر بۆخوایه‌ پاشایه‌تی و خواه‌نیه‌تی ئیوه‌و هه‌مو بونه‌وه‌ران.

﴿وَالَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ مَا يَمْلِكُونَ مِنْ قِطْمِيرٍ﴾ وه‌که‌سانیکێ ته‌وتۆ ئیوه‌ ته‌وان ته‌په‌رستن له‌جگه‌ی خوا خواه‌نی ته‌و پیسه‌ سپیه‌ ته‌نکه‌ نین به‌سه‌ر ده‌نکی خوارماوه‌یه.
﴿إِنْ تَدْعُوا لَا يَسْمَعَ دُعَائِكُمْ وَلَوْ سَمِعُوا مَا اسْتَجَابُوا لَكُمْ﴾ نه‌گه‌ر ئیوه‌ بانگی ته‌و که‌سانه‌ بکه‌ن ته‌یان په‌رستن، ته‌و بانگ و هاواره‌ی ئیوه‌ نایستن، چونکه‌ ته‌وانه‌ هه‌یانه‌ دارو به‌ردی بیگیان و، ته‌گه‌ر بیشی بیستن و فریشه‌و ئاده‌میزاد بن وولامی ئیوه‌ ناده‌نه‌وه. چونکه‌ خواه‌نی سود نین بۆخۆیان، هه‌تا سودو زیان به‌ئیوه‌ بگه‌یه‌نن، ئیتر چۆن ئیوه‌ ته‌یان په‌رستن؟

﴿وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ يُكْفَرُونَ بِشِرْكِكُمْ وَلَا يُنَبِّئُكَ مِثْلُ خَبِيرٍ﴾ وه‌له‌رۆژی دوا‌یدا ته‌و که‌سانه‌ی ئیوه‌ ته‌یان په‌رستن له‌جگه‌ی خوا باوه‌ریان به‌و هاویه‌شدانانه‌ی ئیوه‌ نیه‌ بۆ ته‌وان و له‌و کاره‌ زۆر بیزارن و سه‌ره‌نشتی ئیوه‌ ته‌کدن و، هه‌وال به‌تۆ نادا هه‌یج که‌سێ له‌به‌سه‌ر هاتی ته‌وان و به‌ته‌کانیان له‌رۆژی دوا‌یدا هه‌وال نادا به‌وته‌ی که‌سێ زۆر ئاگاداری کرده‌وه‌و کاری ته‌وانه‌ که‌ خوا‌ی مه‌زنه‌.

﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ أَنْتُمُ الْفُقَرَاءُ إِلَى اللَّهِ وَاللَّهُ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ﴾ ته‌ی ئاده‌میزاد: ئیوه‌ هه‌ژاری لای خوان بۆ هه‌مو کاری و له‌هه‌مو کاتی‌کا. که‌واته‌ خۆتان نزیک بجه‌نه‌وه‌ له‌خوا به‌په‌رستنی ته‌وو هاویه‌شی بۆ دامه‌نین و، خوا ته‌و که‌سه‌یه‌و پیوستی به‌هه‌یج که‌سێ نیه‌و هه‌ر ته‌و شایسته‌ی سوپاسه‌، به‌لکه‌و ئیوه‌ پیوستیان به‌و هه‌یه‌ رزگارتان بکا له‌نه‌خۆشی و ته‌نگانه‌و له‌هه‌مو شتی‌کا.
﴿إِنْ يَشَاءُ يُدْهِكُمْ وَيَأْتِ بِخَلْقٍ جَدِيدٍ وَمَا ذَلِكُ عَلَى اللَّهِ بِعَزِيزٍ﴾ ته‌گه‌ر خوا ئاره‌زو بکا ئیوه‌ له‌ناو ته‌باو، بونه‌وه‌رائیکێ تازه‌ ته‌هینی جگه‌ی ئیوه‌و خوا په‌رست ته‌بن له‌ ئیوه‌و بی فه‌رمانی خوا ناکه‌ن و، ته‌و له‌ناو بردنه‌ی ئیوه‌و دروست کردنی بونه‌وه‌ری تر گران نیه‌ له‌سه‌ر خواو زۆر ئاسانه‌، ته‌فه‌رموی: بن و ته‌وانیش کوتوپر ته‌بن.

﴿ وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ وَإِنْ تَدْعُ مُثْقَلَةٌ إِلَىٰ حِمْلِهَا لِيَحْمِلَنَّ مِنْهُ شَيْءٌ ﴾ وه هیچ کەسیکی گوناھ بار گوناھى هیچ کەسى تر هەلناگرئى له رۆژى دوایدا، بەلکو هەر گوناھى شتى هەلنەگرئى خۆى کردییتی و سزای بههۆى تاوانهوه نهدرئى، نهك بههۆى تاوانى بهكئى ترهوهو، نه گەر کەسى بارى گران کرابئى به گوناھى خۆى داوا له کەسى تر بکا بۆلای هەلگرتنى هەندئى له گوناھه کانى، هیچ شتى لهو گوناھه هەلناگیرئى، با نهوهى که بانگ نه کرئى جزمى نزیکى بانگ کەرە که بئى وهك براو کورپو کەسى تر.

پرسیار/ له سوره تی عەنکه بوئا خوا نه فەرموی: با نهو بئى باوه رانه گوناھى بئى باوه رى تر هەلنگرن له گەل گوناھى خۆیا، ئایا نهوهى نهوئى دژى نه مهى ئیره نه؟ وه لام/ دژى به کتر نین، چونکه نهوهى سوره تی عەنکه بوت هاتوته خواره وهو له باره ی کەسیکه وه خۆى له رینگه ی راست لای داوه وه کەسانى تریشى له رینگه لاداوه، نهو کەسانه گوناھى له رینگه لادانى خۆى و له رینگه لادانى کەسانى تری هەلگرتوه که هەردو گوناھه که هى خۆین و گوناھى کەسى تر نین.

﴿ إِنَّمَا نُنذِرُ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُم بِالْغَيْبِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ ﴾ به راستى ترساندنى تۆو ئامۆزگارى کردنى تۆو کەسانىکی نهوتۆ وهى نه گرن له پەر وه ردگارى خۆیان بترسن به بئى نهوهى سزای خۆیان بپینى، دورن له دوروى و، نوێزه کانیا ن به جئى نههینن به گوێره ی یاساو بهرده وامن له سه ر کردنیا ن.

﴿ وَمَنْ تَذَكَّرْ فَإِنَّا نَتَذَكَّرْ لِنَفْسِهِ وَإِلَى اللَّهِ الْمَصِيرُ ﴾ وه هەر کەسى خۆى پاك کردیته وه له بت په رستى و بئى فەرمانى خوا، به راستى نهو پاکیه سودى هەر بۆخۆ به تى و چاکه ی بۆخۆى نه گەر پته وهو، هەر بۆلای خوا به گەرانه وهى له رۆژى دوایدا، دواى پاداشتى هەمو کەسى نه داته وه به گوێره ی پاداشتى خۆى.

وَمَا يَسْتَوِي الْأَعْمَىٰ وَالْبَصِيرُ ﴿١٩﴾ وَلَا الظُّلُمَاتُ وَلَا النُّورُ ﴿٢٠﴾ وَلَا الظُّلُّ وَلَا الْحُرُورُ ﴿٢١﴾ وَمَا يَسْتَوِي الْأَحْيَاءُ وَلَا الْأَمْوَاتُ ﴿٢٢﴾ إِنَّ اللَّهَ يَسْمَعُ مَنْ يَشَاءُ وَمَا أَنْتَ بِمُسْمِعٍ مَنْ فِي الْقُبُورِ ﴿٢٣﴾ أَنْتَ إِلَّا نَذِيرٌ ﴿٢٤﴾ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ بِالْحَقِّ بَشِيرًا وَنَذِيرًا وَإِنْ مِنْ أُمَّةٍ إِلَّا خَلَا فِيهَا نَذِيرٌ ﴿٢٥﴾ وَإِنْ يُكَذِّبُوكَ فَقَدْ كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ وَبِالزُّبُرِ وَبِالْكِتَابِ

الْمُنِيرِ ﴿٢٥﴾ ثُمَّ أَخَذْتُ الَّذِينَ كَفَرُوا فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرِ ﴿٢٦﴾
 أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجْنَا بِهِ ثَمَرَاتٍ مُخْتَلِفًا
 أَلْوَانُهَا وَمِنَ الْجِبَالِ جُدَدٌ بَيَضٌ وَحُمْرٌ مُخْتَلِفٌ أَلْوَانُهَا
 وَغَرَابِيبُ سُودٌ ﴿٢٧﴾ وَمِنَ النَّاسِ وَالدَّوَابِّ وَأَلْأَنْعَامِ
 مُخْتَلِفٌ أَلْوَنُهُ كَذَلِكَ إِنَّمَا يَخْشَى اللَّهَ مِنْ عِبَادِهِ الْعُلَمَاءُ
 إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ غَفُورٌ ﴿٢٨﴾

﴿ وَمَا يَسْتَوِي الْأَعْمَى وَالْبَصِيرُ ﴾ وه كهسئ كوير بئ له ناستی ئاینیکی نهوتو خوا توی بهو
 ئاینهوه ناردوهو، کهسیکی نهوتو شارهزایی بیئی و دوی تو بکهوی و باوهرت پی بهیتی وینهی
 یدک نین.

﴿ وَلِالضُّلُمَاتِ وَلَا النُّورِ وَلَا الظِّلِّ وَلَا الْخُرُورِ ﴾ وه تاریکیه کانی نهزاین و روناکی
 زانست و شارهزایی و، بههشتی سیبهری بهردهوامه و دوزهخی گهرمایه کی بهردهوامه وینهی یدک
 نین.

﴿ وَمَا يَسْتَوِي الْأَحْيَاءُ وَلَا الْأَمْواتِ ﴾ وه کهسانیکی نهوتو شارهزاییان وهرگرتوهو، باوهریان
 بهخواو پیغهمیبهری خوا هیئاوهو، کهسانی بهردهوامبون لهسر بئ باوهری و خویان بهگهوره
 داناوه وینهی یدک نین.

﴿ إِنَّ اللَّهَ يَسْمَعُ مَنْ يَشَاءُ وَمَا أَنتَ بِمُسْمِعٍ مَنْ فِي الْقُبُورِ ﴾ بهراستی خوا نه بیستی بهههر
 کهسی نارهزوی هدی رانومایی وهربگری دهنگی راستی و باوه بهخواو فروستاده خوا نه هیئی و،
 تو ناتوانی راستی بیستی به کهسی بهردهوام بی لهسر بئ باورهی بهوینهی کهسی مردبی و
 خرابیته گورستانهوهو، هیچ شتی نه بیستی.

﴿ إِنَّ أَنتَ إِلَّا نَذِيرٌ ﴾ هیچ شتی لهسر تو نیه مه گهر تو نهوته لهسهره نهوان بزستی
 لهسزای خوا. بهلام بیستی راستی بهوان پیشهی تو نیه. دوی وهرگرتی نهو شتی تو هیئاوته
 بولای نهوان بهدهستی خوییه. نهك بهدهستی تو، کهواته تو بهخهفتی نهواندهو خوت لهناو مدبه.

﴿إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ بِالْحَقِّ بَشِيرًا وَنَذِيرًا وَإِنْ مِنْ أُمَّةٍ إِلَّا خَلَا فِيهَا نَذِيرٌ﴾ بهراستی ئیمه تو مان رهوانه کرده به ثانیکی راستهوه موژده بدهی به باوهرداران به بهدهشت و، بی باوهردان بهرستی به ناگری دوزهخ. تو له خوتهوه موژده نادهیی و کس ناترستی و، به فدرمانی خوا ئه و شتانه ئه که ی و، هیچ نه تهویه نه به له پیش کاتی توه مه گهر رویشتهو بوناو ئهوان پیغمه ری یازانایه ئهوانی ترسانه له پاشه روژی خرابی بهرده و امبون له سدر بی باوه ری و بی فدرمانی خوا.

﴿وَإِنْ يُكَذِّبُوكَ فَقَدْ كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ وَبِالْكِتَابِ الْمُنِيرِ﴾ وه نه گهر بت پرستانی مه که که تو به درو بخندهوه به لاتهوه تازه نه بی، دوا بی بهراستی که سانیکی ئه و تو له پیش بت پرستانی مه که که بوون پیغمه ره کانی خوئیانیان به درو خستهوه تهوه کاتی پیغمه ره کانیان چوبون بولایان به چندنین به لگهی ناشکراو کاری په کخهر و ده ستوری رونهوه، هه موویان به لگه بوون له سدر پیغمه ریه تی ئهوانو، به چندنین نامه ی نیروا و بوسه ریان وینه ی نوسراوه کانی ئیراهیم و، به چندنین نامه ی روون که ری یاسا بوئهوان، وه که تهورات و ئینجیل، به درو یان خستهوه و نارامیان گرت توش نارام بگره.

﴿ثُمَّ أَخَذْتُ الَّذِينَ كَفَرُوا فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرِ﴾ له پاشا من سزای که سانیکی ئه و تو مان باوه ریان نه هیتابو به پیغمه ره کانیان به چندنین سزای گران، دوا بی تو ته ماشا بکه پاشه روژی گورانکاری من له سدر ئهوان و، سزادان و له ناوردنی ئهوان و جیگه کانیان به جو ری بهوه، مه گهر هه ناویان بری.

﴿أَلَمْ تَرَى أَنَّ اللَّهَ أُنْزِلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجْنَا بِهِ ثَمَرَاتٍ مُخْتَلِفًا أَلْوَانُهَا﴾ ئایا تو نازانی ئیمه ناردومانته خوارهوه ئاوی له ناسمانهوه و دوا بی ئیمه دره خته کاغان بهو ئاوه ئاودا، دوا بی ئیمه لهو دره ختانه چندنین میوه ی ره گز و رهنگ و تام جیاوا زمان دهرهیتاوه له بهر سوودی ناده میزاد.

﴿وَمِنَ الْجِبَالِ جُدَدٌ بَيْضٌ وَحُمْرٌ مُخْتَلِفٌ أَلْوَانُهَا وَغَرَابِيبُ سُودٌ﴾ وه چندنین ریگهی سپی و سوور، رهنگه کانیان جیاوا زن، هدیانه زور سپین و هدیانه زور سوورن و هدیانه مام ناوه ندین و، هندی له کیوه کان زور زور رهشن، ئه و گورانکاریانه به لگن له سدر توانای خوا، ههروه که میوه کانش به لگن له سدری.

﴿وَمِنَ النَّاسِ وَالْأَنْعَامِ مُخْتَلِفٌ أَلْوَانُهُ﴾ وه چندن ره گزی هه ن له ناده میزاد و لهو شتانه ئه خشین به سدر زه ویدا و له جوارینکان، رهنگیان جیاوزه: هدیانه سپی و هدیانه سوورن، هدیانه رهشن و هدیانه زهرن، هدیانه رهنگی ترن.

﴿كَذَلِكَ﴾ خوی مه زن رهنگی ناده میزاد و ئهوانه ی تری به جیاواز دروست کرده، ههروه که رهنگی میوه کان و کیوه کان جیاوا زن، ئهوانه هه موویان به لگن له سدر توانای خوا.

﴿إِنَّمَا يَخْشَى اللَّهَ مِنْ عِبَادِهِ الْعُلَمَاءُ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ غَفُورٌ﴾ بهراستی زانا خواناسه کان له بنده کانی خوا له خوا نه ترسن و، دوا ی لاسایی و بیرو باوه ری پیاو خراپان ناکهون و به به لگهی بیگومان خوا نه ناسن، بهراستی خوا زور به ده سه لاته سزای بی باوه ران ئه دا، خوش ئه بی له و که سانه په شیمان نه بنه وه و باوه ره هین.

إِنَّ الَّذِينَ يَتْلُونَ كِتَابَ اللَّهِ
 وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَأَنفَقُوا مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ سِرًّا وَعَلَانِيَةً
 يَرْجُونَ تِجَارَةً لَّن تَبُورَ ﴿٢٩﴾ لِيُوفِّيَهُمْ أُجُورَهُمْ
 وَيَزِيدَهُم مِّن فَضْلِهِ إِنَّهُ غَفُورٌ شَكُورٌ ﴿٣٠﴾
 وَالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ مِنَ الْكِتَابِ هُوَ الْحَقُّ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ
 يَدَيْهِ إِنَّ اللَّهَ بِعِبَادِهِ لَخَبِيرٌ بَصِيرٌ ﴿٣١﴾ ثُمَّ أَوْرَثْنَا الْكِتَابَ
 الَّذِينَ اصْطَفَيْنَا مِنْ عِبَادِنَا فَمِنْهُمْ ظَالِمٌ لِّنَفْسِهِ وَمِنْهُمْ
 مُّقْتَصِدٌ وَمِنْهُمْ سَابِقٌ بِالْخَيْرَاتِ بإِذْنِ اللَّهِ ذَلِكَ هُوَ
 الْفَضْلُ الْكَبِيرُ ﴿٣٢﴾ جَنَّتٌ عَدْنٍ يَدْخُلُونَهَا يُحَلَّوْنَ
 فِيهَا مِنْ أَصَاوِرٍ مِّن ذَهَبٍ وَلُؤْلُؤًا وَلِبَاسُهُمْ فِيهَا حَرِيرٌ ﴿٣٣﴾
 وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَذْهَبَ عَنَّا الْحَزْنَ إِنَّ رَبَّنَا لَغَفُورٌ
 شَكُورٌ ﴿٣٤﴾ الَّذِي أَحَلَّنَا دَارَ الْمُقَامَةِ مِن فَضْلِهِ لَا يَمَسُّنَا
 فِيهَا نَصَبٌ وَلَا يَمَسُّنَا فِيهَا الْغُوبُ ﴿٣٥﴾

﴿ إِنَّ الَّذِينَ يَتْلُونَ كِتَابَ اللَّهِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَأَنفَقُوا مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ سِرًّا وَعَلَانِيَةً يَرْجُونَ تِجَارَةً لَّن تَبُورَ ﴾
 لَّن تَبُورَ ﴿ بدرستی که سانیکی نهوتو نامدی خوا بهدردهوامی نهخوتین وکاربه یاساکانی نهکده
 و، نویژهکانیان بهرپائهکده بهگویرهی یاسای دیاری کراو بویان و، سستی تیداناکده و،
 نهبهخشن بههژاران هندی لهوشتهی بهواغان بهخشیوه بهنهیتی و بهناشکرا، نومیدهوارن
 بازرگانی خوا پدرستیان تووشی زیان نهبی و، قازنچیان مسوگرهیی.

تهفسیری زمانا کوی

﴿لِيُفِيهِمْ أَجُورَهُمْ وَيُزِيدَهُمْ مِنْ فَضْلِهِ إِنَّهُ غَفُورٌ شَكُورٌ﴾ له بهر نه وهی خوا پاداشتی نه و ان به ته و او ی به خشی بیان و خوا زور تریشی بکا به وهی گه وره یی خویه وه هه تا ده چندانه . به راستی خوا خوش نه بی له هله یه کردویانه ، پاداشتی گه وره یان نه داتی له سه ر نه وهی سوپاسی چاکه ی خویان کردوه .

﴿وَالَّذِي أَوْصَيْنَا إِلَيْكَ مِنَ الْكِتَابِ هُوَ الْحَقُّ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ إِنَّ اللَّهَ بِعِبَادِهِ لَخَبِيرٌ بَصِيرٌ﴾ وه شتیکی نه وتو له نامه ی نیمه به سه روش ناردومانه به ولای تو نه و شته زور راسته و گومانی تیدانیه ، نه و نامه یه به راست نه گیرئ شتی له نامه کانی پیشودان و ، ده ستکاری نه کران و ، له سه ر ده ستوری نه و نامه یه ماوندته وه .

به راستی خوا ناگاداری کرده وهی ئاشکرانوهیتی به نده کانی خویه تی و نه یان زانی که تو شیای نه وهی نه م نامه یه به نیری به تو و ، بکری به ده ستوری به رده و ام .

﴿ثُمَّ أَوْرَثْنَا الْكِتَابَ الَّذِينَ اصْطَفَيْنَا مِنْ عِبَادِنَا﴾ له پاشا نیمه به یارماندا له دوی تو نه و نامه یه که قورئانه بیکه ین به میرات به تو هه لمان به ژاردوون و به یارمانداون به سه ر هه موو نه ته وه کانی تردا که نه و انیش بریتن له نه مده ت و به یه وانی تو ، فه رمان و یاساکانی نه و نامه یه بزانی به یی ماندوون ، هه ندیکن له و به نده انه ی نیمه هه لمان به ژاردوون .

۱- ﴿فَمِنْهُمْ ظَالِمٌ لِنَفْسِهِ﴾ دوی هه ندئ له و به نده انه ی نیمه که سیکه که مته رخمی کرده له باره ی کارکردن له شتی له ناو قورئاندا هاتوه ، دوی خوی نومایش کرده به سزای خوا له وژی دوا پیدا . نه و که سه به ند نه کری ماویه کی زور له و ره وه دا ، سه رزه نشتی زور نه کری به جو ری گومان نه با سزای گرانی نه درئ ، دوا جار خوا لی نه بو ری و نه یخاته به ده شت .

۲- ﴿وَمِنْهُمْ مَقْتَصِدٌ﴾ وه هه ندئ له و به نده انه ی نیمه که سیکه کاری کرده به فه رمانی خوا له زور کاتدا ، که مته رخمی کرده له هه ندئ کاتی تردا ، دوی کاری چاک تیکه لا و به کاری خراب کرده ، نه و که سه خوا پر سیار سیکی سوکی لی نه کاو ، له پاشا نه یخاته به ده شته وه .

۳- ﴿وَمِنْهُمْ سَابِقٌ بِالْخَيْرَاتِ إِذْنُ اللَّهِ﴾ وه هه ندئ له و به نده انه ی نیمه که سیکه له کردنی کاره چاکه کاندا پیش که وتی به خو ی به ده ست هیتاوه ، خوی ماندو کرده له کاری چاکدا به وهی یارمه تی خوا و ، چاکه کانی قورسته له خرابه کانی و خرابه کانی نه شو ریته وه ، به نیازی پاکه وه له به ر ره زایه تی خوا کاره کانیا ن کرده ، نه و که سانه به بی پر سیار نه چنه به ده شته وه .

﴿ذَلِكَ هُوَ الْفَضْلُ الْكَبِيرُ جَنَّاتٌ عَذْنٌ يَدْخُلُونَهَا﴾ نه و به میرات دانه ی قورئانه ی نه وتو دراوه به نه مده تی تو ره ییکی زور گه وره یه له لایدن خوا و به خشیوه به وان که بریتیه له چه ندین به ده شتی به رین و جیکه ی به رده و ام نه چنه ناوی هه تاهه تاید .

﴿يَدْخُلُونَ فِيهَا مِنْ أَسْوَرٍ مِنْ هَبٍّ وَأُلُولًا وَلِبَاسُهُمْ فِيهَا حَرِيرٌ﴾ نه و که سانه هه موویان نه راز تریته وه له به ده شتا به هه ندئ له باز نه کانی زرو به لوئلوئو ، به رگیان له به ده شتا نه وریشمه .

﴿وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَذْهَبَ عَنَّا الْحُزْنَ إِنَّ رَبَّنَا لَغَفُورٌ شَكُورٌ﴾ له خو شیاندان نه لین : هه موو سوپاسی به خوا یه کی نه وتویه نه و خده ته ی نیمه لی نه ترساین که پاشه ره ژرمان خراب بی

له ئیمه ی لابر دو، ترسمان نهما، به راستی خوا لی بوردنی بو گوناه زوره هه رچه نده زوریشین،
پاداشتی به نده کانی خوی نه داته وه له بهر نه ونه ی سوپاسیان کرد وه .
﴿ الَّذِي أَحَلَّنَا دَارَ الْمُقَامَةِ مِنْ فَضْلِهِ لَا يَمَسُّنَا فِيهَا نُصَبٌ وَلَا يَمَسُّنَا فِيهَا لُثُوبٌ ﴾ خواجه کی
نه وتزیه ئیمه ی داناه له جینگه به کا دانیشن له ناویدا به رده وانه له بهر گه وره ی خوی نه ک
به هوی کرده وه کانی ئیمه وه تووشی ئیمه نابن ئاززی له شمان و ، تووشی ئیمه نابن ئاززی
ده روون که پیدایه ی له ئاززی له شمان.

وَالَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ
نَارُ جَهَنَّمَ لَا يُقْضَىٰ عَلَيْهِمْ فَيَمُوتُوا وَلَا يُخَفَّفُ عَنْهُمْ مِنْ
عَذَابِهَا كَذَلِكَ نَجْزِي كُلَّ كَافِرٍ ﴿٣٦﴾ وَهُمْ يَصْطَرِخُونَ
فِيهَا رَبَّنَا أَخْرِجْنَا نَعْمَلْ صَالِحًا غَيْرَ الَّذِي كُنَّا نَعْمَلُ
أَوَلَمْ نَعْمَرْكُمْ مَّا يَتَذَكَّرُ فِيهِ مَنْ تَذَكَّرْ وَجَاءَكُمُ النَّذِيرُ
فَذُوقُوا فَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ نَصِيرٍ ﴿٣٧﴾ إِنَّا أَنزَلْنَاهُ
غَيْبِ السَّمُوتِ وَالْأَرْضِ إِنَّهُمْ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿٣٨﴾
هُوَ الَّذِي جَعَلَكُمْ خَلَائِفَ فِي الْأَرْضِ فَمَنْ كَفَرَ فَعَلَيْهِ كُفْرُهُ وَلَا
يَزِيدُ الْكَافِرِينَ كُفْرُهُمْ إِلَّا عَذَابًا ﴿٣٩﴾

﴿ وَالَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ نَارُ جَهَنَّمَ لَا يُقْضَىٰ عَلَيْهِمْ فَيَمُوتُوا وَلَا يُخَفَّفُ عَنْهُمْ مِنْ عَذَابِهَا كَذَلِكَ
نَجْزِي كُلَّ كَافِرٍ ﴾ وه بو که سانیکی نه وتو هه به باوه ریان نه هیتاوه ئاگری دوزه خ، فه رمان
نادری به سه ریانایا جاری تری دو وهه م، دوایی له وان بمرن ورزگاریان بی و، سزای ئاگری
دوزه خیش سو کنبای بویان چاونوقانی، هه ربه ونه ی له و سزا گرانه ئیمه پاداشتی هه موو که سی
له ده به وه باوه به خواو پیغه مه دی خوا نه به رن و، سوپاسی خوا نه که ن له سه ر چاکه کانی خوا بو
له وان.

﴿وَهُمْ يَصْطَرِّحُونَ فِيهَا رَبَّنَا أَخْرِجْنَا نَعْمَلْ صَالِحًا غَيْرَ الَّذِي كُنَّا نَعْمَلُ﴾ وه بئ باوه‌ران
هاوار نه‌کدن و نه‌پارینه‌وه نه‌لین: نه‌ی په‌روه‌ر دگاری نیمه: تو نیمه‌ده‌ریکه له‌ناو ناگری
دوزه‌خدا نیمه‌دوایی کاری چاک نه‌کدین جگه‌ی نه‌و کاره‌ی نه‌وتو کردومانه له‌کاری خراب
له‌جیهاندا، وه‌لامیان نه‌درینه‌وه:

﴿أَوَلَمْ نَعْمَرْكُمْ مَا يُدْرِكُ فِيهِ مَنْ تَزْكِي وَجَاءَكُمْ التَّنْذِيرُ فَذُوقُوا فَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ نَصِيرٍ﴾ نایا
نیمه‌موله‌تی نیوه‌مان نه‌داو، ته‌مدنی ته‌واوی و امان نه‌دانن بتوانن بیر له‌کاری دوا روژی خو‌تان
بکه‌نده‌و، ناموزگاری و هرگرن له‌و ماهه‌یدا که‌سی بیه‌وئ ناموزگاری و هرگری و، نه‌قلی خو‌ی
بخاته‌کارو، هات بولای نیوه‌پیغه‌مدری نیوه‌ی ترسان له‌سزای نه‌م روژه‌و باوه‌رتان پی نه‌هینا،
دوایی نیوه‌بجیزن سزای ناگری دوزه‌خ و، دواتر بو نیوه‌ی سته‌مکار نیه که‌سی یاریده‌تان بدوا
سزای ناگری دوزه‌ختان له‌سدر لایا.

﴿إِنَّ اللَّهَ عَالِمُ غَيْبِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ﴾ به‌راستی خوا نه‌زانی
به‌هموو نه‌نییه‌کانی ناسمانه‌کان و زه‌وی و، به‌کرده‌وی بی باوه‌رانسه‌زانی و، نه‌زانی نه‌گر
بکه‌رینه‌وه بولای جیهان کاره‌خرابه‌کان نه‌کندوه. به‌راستی خوا نه‌زانی به‌شتی بروا به‌دلی
ناده‌میزادا.

﴿هُوَ الَّذِي جَعَلَكُمْ خَلَائِفَ فِي الْأَرْضِ﴾ خوا که‌سینکی نه‌وتویه نیوه‌ی بی باوه‌ری کرده
به‌جینگه‌نشینی که‌سانینکی نه‌وتو له‌پیش نیوه‌بوون له‌ناو زه‌ویداو، نه‌زانن پاشه‌روژی نه‌وان به‌ج
جوړی بوو، خوا بو نیوه‌ی رها کرده به‌سودی زه‌وی رابوریرن، دوایی نیوه‌له‌خوا یاخی
بوون، سوپاسی چاکه‌کانی خواتان نه‌کرد، هه‌روه‌ها نیوه‌له‌روون و تا‌قمی تر دینه‌سه‌رزه‌وی
جینگه‌ی نیوه‌نه‌گر نه‌وه، پیوسته نیوه‌باوه‌ر به‌وخوایه به‌ین.

﴿فَمَنْ كَفَرَ فَعَلَيْهِ كُفْرُهُ وَلَا يَزِيدُ الْكَافِرِينَ كُفْرُهُمْ إِلَّا خَسَارًا﴾ دوایی هه‌ر که‌سی
باوه‌ری نه‌هینایی له‌سدر خویتی سزای بی باوه‌ری‌یه‌که‌ی و، بی باوه‌ری نه‌وان هیچ شتی زور
ناکا بو نه‌وان له‌لای خوا مه‌گر خدشی سده‌خت و بی نرخی و زیان.

﴿وَلَا يَزِيدُ الْكَافِرِينَ كُفْرُهُمْ إِلَّا خَسَارًا﴾ وه‌بی باوه‌ری بی باوه‌ران هیچ بو نه‌وان زرو ناکا
مه‌گر زبانی روژی دوایی، دوایی هه‌ر که‌سی فدرموده‌ی خوای بیستو، خو‌ی له‌خرابه‌پاراست،
بوئه‌و که‌سه هه‌یه پاداشتی به‌نرخ، هه‌ر که‌سی واز له‌فدرموده‌ی خوا به‌ینتی بوئه‌و که‌سه هه‌یه
سزای دوزه‌خ.

قُلْ أَرَأَيْتُمْ شُرَكَاءَكُمُ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ
دُونِ اللَّهِ أَرُونِي مَاذَا خَلَقُوا مِنَ الْأَرْضِ أَمْ لَهُمْ شِرْكٌ فِي السَّمَوَاتِ
أَمْ آتَيْنَهُم كِتَابًا فَهُمْ عَلَى بَيِّنَةٍ مِّنْهُ بَلْ إِن يَعِدُ الظَّالِمُونَ

بَعْضُهُمْ بَعْضًا إِلَّا غُرُورًا ﴿٤٠﴾ إِنَّ اللَّهَ يُمْسِكُ السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضَ أَنْ تَزُولَا وَلَئِنْ زَالَتَا إِنْ أَمْسَكَهُمَا مِنْ أَحَدٍ مِنْ بَعْدِهِ
إِنَّهُمْ كَانُوا خَلِيمًا غَفُورًا ﴿٤١﴾ وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ لَئِنْ
جَاءَهُمْ نَذِيرٌ لَيَكُونُنَّ أَهْدَى مِنْ إِحْدَى الْأُمَمِ فَلَمَّا جَاءَهُمْ نَذِيرٌ
مَّا زَادَهُمْ إِلَّا نُفُورًا ﴿٤٢﴾ أَسْتَكْبَرُوا فِي الْأَرْضِ وَمَكْرُ السَّيِّئِ
وَلَا يَحِيقُ الْمَكْرُ السَّيِّئُ إِلَّا بِأَهْلِهِ فَهَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا لَأَسْنَتِ
الْأَوَّلِينَ فَلَنْ تَجِدَ لِسُنَّتِ اللَّهِ تَبْدِيلًا وَلَنْ تَجِدَ لِسُنَّتِ اللَّهِ تَحْوِيلًا

﴿٤٣﴾

﴿ قُلْ أَرَأَيْتُمْ شُرَكَائِكُمُ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ أُرُونِي مَاذَا خَلَقُوا مِنَ الْأَرْضِ ﴾ تو بلی به
دانیشتوانی مه ککه: نایا ئیوه هوال نهدهن بهمن کهبارهی نهو بتانهی نهو تو ئیوه گومانتان وایه
هاوبهشی خوان له پهرستن به چ مافی شایستهی نهو ن که ئیوه بیانپهرستن له جگهی خوا؟، ئیوه
نیشانی منی بدهن چ به شیکه لهزهوی نهوان به تنهنا دروستیان کردی؟
﴿ أَمْ لَهُمْ شِرْكٌ فِي السَّمَاوَاتِ أَمْ آتَيْنَاهُمْ كِتَابًا فَهُمْ عَلَى بَيِّنَةٍ مِنْهُ ﴾ نایا بو نهو بتانه هدیبه
به شیکه زور کهم له دروست کردی ناسمانه کاند له گهل خوادا، هتا شایستهی پهرستن بن؟، یا
ئیمه به خشیومانه بهوان له نامهیه لای خورمانهوه فهرمانان دابی بهوان هاوبهشی ئیمه بن
له پهرستندا، دوابی نهوان له سدر بدلگهیه کی ناشکرابن لهو نامهیه دا بیی به بیانو بویان؟
﴿ بَلْ إِنْ يَعْذُ الظَّالِمُونَ بَعْضُهُمْ بَعْضًا إِلَّا غُرُورًا ﴾ به لکو نهوهی راستی بی سته مکاران
هه ندیکیان به لئین نادهن به هندی تریان هیچ شتی مه گهر هدر فریودانی یه کزی
که سهرو که کانیا ن نه لئین: نهو بتانه بومان نه پارینهوه لای خوا و ژیر دهسته کان بروایان بی نه کهن.
﴿ إِنَّ اللَّهَ يُمْسِكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ أَنْ تَزُولَا ﴾ به راستی خوا ناسمانه کان وزهوی دروست
کردوون و، رای وهستانون له بهر نهوهی له ناونه چن به هوی توانای خویرهوه، خواکانی ئیوه بی
هیزترین شتیکن که بتوانن شتیکی کهم دروست بکهن ونه بئین ناسمانه کان وزهوی له ناوبچن.
﴿ وَلَئِنْ زَالَتَا إِنْ أَمْسَكَهُمَا مِنْ أَحَدٍ إِنَّهُ كَانُ خَلِيمًا غَفُورًا ﴾ وهه گهر ناسمانه کان وزهوی
نهمین وبکهون چ که سنی جگهی خوا رایان نه گری؟ به راستی خوا زور به نارامه له دواخستنی

تهفسیری زماناکوی

سزای بی باوهران و، نه گهر نارامی خوا نه بوايه زهوی شقی نه بردو قوتی نه دان، لی خوشبوونی زوره بو نهو که سانهی په شیمان نه بنه وه.

﴿ وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ لَئِنْ جَاءَهُمْ نَذِيرٌ لَّيَكُونُنَّ أَهْدَى مِنَ إِخْدَى الْأُمَمِ ﴾
وه قوره يشيه كان سویتیان نه خوارد به خوا به شتی له توانای سویتندی نه واندابو، به راستی نه گهر پیغمه دری بیت بولایان و، بیانتر سیتی له سزای خوا، به راستی نهوان رانومایی تر نه بن له هدریه که له نه ته وه کانی ترو، باوهر بهو پیغمه مده نه هیتن هدموویان و، یه کتری به درو ناخنده وه به ویتندی نهو نه ته وانه.

﴿ فَلَمَّا جَاءَهُمْ نَذِيرٌ مَّا زَادَهُمُ الْإِنْفُورُ ﴾ دواپی کاتی نهو پیغمه مده که مو حده دهه چوو بولای قوره يشيه کان و له بی فرمانی خوی ترساندن، چوونی نه و پیغمه مده هیچ شتیکی بو نهوان زور نه کرد مه گهر دوور که و نه وه له کاری نهو پیغمه مده و به درو یان خسته وه باوهریان بی نه هیتا.
﴿ اسْتِكْبَارًا فِي الْأَرْضِ وَمَكْرَ السَّيِّئِ ﴾ هدر له بهر داوا کردنی گه وری بولایان له ناو زه ویداو، له بهر نه وهی پیلانی خراب ساخته بهیتن بو نهو پیغمه مده داوای باوهریتانی لی نه کردن و پیلانشیان بو ساز کرد.

﴿ وَلَا يَحِيقُ الْمَكْرُ السَّيِّئُ إِلَّا بِأَهْلِهِ ﴾ وه سزای پاشه روژی پیلانی خراب نایه ته خواره وه بوسه هر هیچ که سی مه گهر هدر تووشی خاوه نه کهی خوی نه بی و، هدر که سی بیرئ هه لکه نی بو جگهی خوی هدر خوی نه که ویتنه ناوی.

﴿ فَهَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا سُنَّةَ الْأُولَىٰ فَلَنْ تَجِدَ لِسُنَّةِ اللَّهِ تَبْدِيلًا وَلَنْ تَجِدَ لِسُنَّةِ اللَّهِ تَحْوِيلًا ﴾ دواپی نهو بی باوهرانه تو به درو نه خنده وه نابی چاوهروانی هیچ شتی بکهن مه گهر چاوهروانی ده ستوری بکهن خوا تووشی گهلانی پیشووی کردوه سزای داوون که نه مانیش تووشی سزا نه کا وه نهوان، دواپی گوران بو ده ستور خوا ده ست ناکه وی و، ده ست ناکه وی سزای نه مان بر و بولای جگهی خویان.

أَوَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ
قَبْلِهِمْ وَكَانُوا أَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُعْجِزَهُمْ مِنْ شَيْءٍ
فِي السَّمَوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ إِنَّهُمْ كَانُوا عَلِيمًا قَدِيرًا ﴿٤٤﴾
وَلَوْ يَأْخُذُ اللَّهُ النَّاسَ بِمَا كَسَبُوا مَا تَرَكَ عَلَى
ظَهْرِهِمْ دَابَّةً وَلَا كُنْ يُخْرِجُهُمُ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى
فَإِذَا جَاءَ أَجَلُهُمْ فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِعِبَادِهِ بَصِيرًا ﴿٤٥﴾

﴿ أَوَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ ﴾ نایا دانیشتوانی مه ککه نه‌ریشتون به‌ناو زهوی یه‌مدن و شام و غیرا قدا ته‌ماشا بکه‌ن چۆن بوه‌کو‌تایی بی هاتنی نه‌و که‌سانه‌ی نه‌وتۆ له‌پیش نه‌وانه‌وه بوون، ناگاداری نه‌وه بن ئیمه بنه‌برمان کردوون و جیگه‌کانیا نمان کاول کردوه؟

﴿ وَكَانُوا أَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً ﴾ وه‌نه‌و که‌سانه‌ی پیش دانیشتوانی مه‌ککه زۆر به‌هیزتر بوون له‌مان و هیزو هه‌له‌مه‌تیا ن سودی به‌وان نه‌به‌خشی، دوایی بو‌ نامۆزگاری وه‌رناگرن و واز له‌خراپه‌ به‌هتن؟

﴿ وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُعْجِزَهُ مِنْ شَيْءٍ فِي السَّمَاوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ ﴾ وه‌هیچ شتی له‌ناو ناسمانه‌کان وزه‌ویدا نیه ریگه‌ بگری له‌خوا نه‌گهر بیهوی سزای تاقمی بدا . که‌واته هیزی نه‌وان له‌به‌رده‌م هیزی خوادا بی نرخه.

﴿ إِنَّهُ كَانَ عَلِيمًا قَدِيرًا ﴾ به‌راستی خوا نه‌زانن به‌هه‌موو شتی و په‌نه‌هان نیه لای نه‌و هیچ شتی، توانای به‌سه‌ر هه‌موو شتی‌کا هه‌یه .

﴿ وَلَوْ يُؤَاخِذُ اللَّهُ النَّاسَ بِمَا كَسَبُوا مَا تَرَكَ عَلَى ظُهُرِهَا مِنْ دَابَّةٍ ﴾ وه‌نه‌گهر خوا سزای ناده‌میزاد بدا به‌هوی شتی کردویه‌انه له‌بی فره‌مانی خوا جیی نه‌نه‌هیشت هیچ شتی برۆیشتایه به‌سه‌ر زه‌ویدا.

﴿ وَلَكِنْ يُؤَخِّرُهُمْ إِلَى أَجَلٍ مُّسَمًّى فَإِذَا جَاءَ أَجْلُهُمْ فَإِنَّ اللَّهَ بِعِبَادِهِ خَبِيرٌ ﴾ وه‌به‌لام خوا پرسیا‌ری نه‌وان دوا نه‌خا بۆلای کاتنی ناوی براوه‌و دیا‌ری گراوه له‌نامه‌ی خویا نه‌و کاته‌یش رۆژی دواییه، دوایی نه‌وکاته هات بۆلایان به‌راستی خوا ناگاداری کرداری به‌نده‌کانی خۆیه‌تی وپادشتیا ن نه‌داته‌وه به‌گویره‌ی کرده‌وه‌ی خویان پاداشتی باوه‌رداران نه‌داته‌وه‌و سزای بی باوه‌ران نه‌دات.

به‌یاریده‌ی خوا کو‌تایی پی هات ۶/۱۹ / ۲۰۰۰

﴿ سوره‌تی یاسین ﴾

لهمه که هاتوته خواره وه. هندی له زانایان نه‌لین: جگه له‌نایه‌تی (۴۵) له مه‌دینه هاتوته خواره وه. ژماره نایه‌ته کانی (۸۳) نایه‌تن.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 یَسَّ ۝ وَالْقُرْآنِ الْحَکِیمِ ۝ إِنَّكَ لَمِنَ الْمُرْسَلِینَ ۝ عَلٰی
 صِرَاطٍ مُّسْتَقِیمٍ ۝ تَنْزِیلَ الْعَزِیزِ الرَّحِیمِ ۝ لِتُنْذِرَ قَوْمًا مَّا
 أُنْذِرَ آبَاؤُهُمْ فَهُمْ غَافِلُونَ ۝ لَقَدْ حَقَّ الْقَوْلُ عَلٰی أَكْثَرِهِمْ
 فَهُمْ لَا یُؤْمِنُونَ ۝ إِنَّا جَعَلْنَا فِیْ أَعْنَاقِهِمْ أَغْلَالًا فَهِيَ إِلَى
 الْأَذْقَانِ فَهُمْ مُّقْمَحُونَ ۝ وَجَعَلْنَا مِنْ بَیْنِ أَیْدِهِمْ سَدًّا
 وَمِنْ خَلْفِهِمْ سَدًّا فَأَغْشَیْنَاهُمْ فَهُمْ لَا یُبْصِرُونَ ۝ وَسَوَاءٌ
 عَلَیْهِمْ ءَأَنْذَرْتَهُمْ أَمْ لَمْ تُنْذِرْهُمْ لَا یُؤْمِنُونَ ۝ إِنَّمَا تُنْذِرُ
 مَنِ اتَّبَعَ الذِّكْرَ وَخَشِيَ الرَّحْمَنَ الْغَیْبَ فَبَشِّرْهُ بِمَغْفِرَةٍ
 وَأَجْرٍ كَرِیمٍ ۝ إِنَّا نَحْنُ نُحْیِ الْمَوْتِ وَنَكْتُبُ
 مَا قَدَّمُوا وَآثَرَهُمْ وَكُلُّ شَیْءٍ أَحْصَيْنَاهُ فِیْ إِمَامٍ مُّبِینٍ ۝

﴿ بسم الله الرحمن الرحيم ﴾

به‌ناوی خوای به‌خشنده‌ی می‌په‌ربان

﴿ یَسَّ ﴾ زوربه‌ی زانایان لایان وایه مانای ئه‌و پیتانه وه‌ک مانای (الم) وایه که له‌وێ رۆن کراوه‌ته‌وه، هندی تر له‌زانایان نه‌لین: یاسین ناوی پی‌غه‌م‌به‌ره، هه‌روه‌ها به‌چه‌ن‌دین مانای تر مانایان کراوه، هه‌ر خوا هه‌مو شتی ئه‌زانێ.

﴿ وَالْقُرْآنِ الْحَکِیمِ ﴾ إِنَّكَ لَمِنَ الْمُرْسَلِینَ عَلٰی صِرَاطٍ مُّسْتَقِیمٍ ﴿ سۆیندم به‌و قورئانه‌ی خاوه‌نی زانستی بێ وینه‌یه له‌رێک و پێکی و باراویدا، به‌جۆرێ که‌س ناتوانی وینه‌ی دا‌بنی. به‌راستی تو

ته‌فسیری زمان‌کوژی

یه کئی لهو پیغه مبهرا نهی نیراون بۆلای ئاده میزادو جنۆکه، له سه ر پڼگه یه کی راستی و خوار ی ولاری تیدا نیه که رپڼگه ی ته نهایی خوا یه وشاره زابونه بۆلای پڼگه ی راست. که واته گرنگی مه ده به یو بی باوه رانه ته لښ: تو پیغه مه ر نیت.

﴿ تَنْزِيلُ الْعَزِيزِ الرَّحِيمِ لِتُنْذِرَ قَوْمًا مَّا اُذِرَ اَبَاؤُهُمْ فَهُمْ غَافِلُونَ ﴾ ئەو قورئانه ی ناردوه ته خواره وه بۆ سه ر تو خوا یه زۆر گه و ره وه به ده سه لاته، می به ره بان و خوا وه نی به زه ییه، به ناردنه خواره وه یه، له به ره وه تو به و قورئانه تاقمی بترسینی، نه چوه بۆلای باو بایره نزیکه کانیا ن به رله تو هیچ پیغه مه ری بیان ترسینی له نیراون تو و عیسا دا که نزیکه ی (۶۰۰) ساله، دوا یی ئەوان بی ناگا بوون له باوه ره یه بان و رانوما یی، چونکه پیغه مه ر نه نیرا بو بۆلایان.

﴿ لَقَدْ حَقَّ الْقَوْلُ عَلٰی اَكْثَرِهِمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴾ به راستی فه رموده ی من له سه ر زۆر ترینی جنۆکه و ئاده میزادو بۆ ئەوان پیوست کرا وه که دۆزه خ پر ته کم له جنۆکه و ئاده میزاد، چونکه ناماده یی خۆیا نیا ن ده رنه برپوه بۆ باوه ره یه بان و به یی باوه ری مردوون، دوا یی پڼگه بۆ باوه ره یه بان نه به سزا وه.

به رپڼگه وت جار ی ئەبو جهه ل سو یندی خوار د ووتی: ئەگه ر موحه مه دم بی نی نو یژ بکا به به ردی سه ری ئەشک یتیم، دوا ی پیغه مه ری بی نی نو یژ ئەکا، به ردی کی هه لگرت و فره ی دا بۆ پیغه مه ر، ده ستی چه مایه وه بۆلای گه ردنی و به رده که لکا به ده ستیا، ها ورپڼکا نی به توندی له ده ستیا ن کرده وه.

پیاوی تر له بت په رستا ن ووتی: من به م به درده موحه مه دئه کوژم، کاتی پیغه مه ر نو یژی ئە کرد چو بۆلای و، ویستی به رده که ی بۆ به اویژ ی جاوی کو یرو، پیغه مه ری نه دی و، ده نگه که ی نه بیست، چویه وه بۆلای ها ورپڼکا نی، ئەوان یشی نه دی.

پیاوی تری سته م ووتی: من به م به رده سه ری موحه مه د ئەشک یتیم، به ردی کی هه لگرت و، به ره ولای پیغه مه ر رۆبشت، که چی پشتا و پشت گه رایه وه، هه تا به پشتا که وت به یی هۆشی، پیا ن ووت: ئەوه چیته؟ ووتی: هوش ترکی نیرم بی نی، ئەگه ر نزیک ی بکه و تمایه وه ئە ی خوار دم و په لاماری ئەدام. خوا ی مه زن به و بۆ نه وه فه رموی:

﴿ اِنَّا جَعَلْنَا فِيْ اَعْنَاقِهِمْ اَغْلَالًا فَهِيَ اِلَى الْاَذْقَانِ فَهُمْ مُّقْمَحُونَ ﴾ به راستی وینه ی ئەو بی باوه رانه واز له باوه ره یه بان ته هین و، هه و لئه ده ن ئازاری پیغه مه ر به دن: به وینه ی که سانی وان ئیمه زنجیر بکه یه ملیان و به سه ری به چه نا گه یانه وه، دوا یی ئەوان سه ریا ن به رز ته که نه وه نه توانان دای نه وین و ملیان به چه رخی ن به م لا و لا دا، ئەو بی باوه رانه یش ناتوانن رو و وه رگ یرن بۆلای راستی و باوه ره یه بن.

﴿ وَجَعَلْنَا مِنْ بَيْنِ اَيْدِيْهِمْ سَدًّا وَمِنْ خَلْفِهِمْ سَدًّا فَأَغْشَيْنَاهُمْ فَهُمْ لَا يُنْصِرُونَ ﴾ وه وینه یان وه که سانی وان ئیمه دیوار پڼکمان دانا بی له به رده میانا و، دیواری ترمان دانا بی له پشتیا نه وه، ئەم لا و لایان به و دیوارانه داما ن پۆشین و، نه له پیشه وه و نه له پاشه وه هیچ شتی نه بین، دوا یی ئەو بی باوه رانه یش به لگه یه کی ئەو تو نا بین پڼگه ی راستی ئاییا ن بۆ روون بکاته وه و باوه ره به خوا و به پیغه مه ر به یتن.

﴿ وَسَاءَ عَلَيْهِمُ الَّذِي ذَرَبْتَهُمْ اَمْ لَمْ تُنْدِرْهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴾ و نهو که سانهی به و جزره بن یه کسانه له سه ریان، ئایا تو بیانتر سینی له سزای خوا یا نه یانتر سینی نهو که سانه باوه رنایه رن تائه مرن، تر ساندن سودی نیه بویان.

﴿ اِنَّمَا تُنْدِرُ مَنْ اتَّبَعَ الذِّكْرَ وَخَشِيَ الرَّحْمَنَ الْغَيْبِ فَيَشِرُّهُ بِمَغْفِرَةٍ وَاٰخِرِ كَرِيْمٍ ﴾ به راستی تر ساندنی تو سوود به که سنی نه به خشی دوی ناوه رۆکی قورئان بکه وی و، له خوی خاوه ن به خشنده بترسی به بی بیینی و، کار به فیه رموده کانی بکا، به رله وهی تووشی سزای پاشه رۆژ بی، دوی تو موزده بده بهو که سه به لی بودرنی گونا نه کانی و به پاداشتیکی به نرخ و گه وره و به ریز.

﴿ اِنَّا نَحْنُ نُحْيِي الْمَوْتٰی وَنَكْتُبُ مَا قَدَّمُوا وَاَثَارُهُمْ وَكُلُّ شَيْءٍ اٰخَصَيْنَاْهُ فِیْ اِمَامٍ مُّبِيْنٍ ﴾ به راستی ئیمه مردوه کان به باوه ردارو به بی بی باوه ره زیندوو نه کهینه وهو، نه وشته ی گردویانه له چاک و له رخاپ نه یوسین له نامه ی کرداریان، له به رنه وهی ئیمه پاداشتی هه موویان بدهینه وه به گویره ی کرداریان و، نه یشنوسین نه وهی به جیتی یه لئن له زانینی به سوود و بی سوود له کاری چاک و خراپ و، ئیمه هه موو شتی نه ژمیرین و رونی نه کهینه وه له نامه یه کی ناشکرادا که بریتیه له له و حمله حفوز.

زانایانی میژوو و تویانه: دانیشتوانی شاری نه تاکیه له سه رده می عیسادا بتیان نه په رست. نهو شاره که وتوته باکوری رۆژئاوای ده ریا ی سپی ناوه ند. له سه رده می عومهری کوری خه تابدا نه بو عوبه یده ی کوری جهراح داگیری کردو خستیه سه ر نیشتمانی موسلمانان، گوپی حه بیی نه جار له و شاره دایه، نهو شاره سه ره نه سه کهنده رونه ی کو ماری تور کیا به.

عیسا دوو نوینه ری خوی نارد بۆلای دانیشتوانی نهو شاره، هه تا یاساو ده ستوری خوا په رستی به وان رابگه یه نن و واز له بت په رستی به یئن، دوی کاتی نهو دوو پیاوه نزیکه ونه وه له و شاره حه بیی نه جاریان بیی مه ری نه له وه راند، په سیاری لی کردن: ئیوه چ که سن وچ شتی کتان مه به سه ته؟ نه وانیش هه والیان دایه ووتیان: ئیمه نیراوی عیسا پیغه مه رین به فهرمانی خوا ئیمه ی نادر وه بۆلای دانیشتوانی خزمی تو له م شاره دا، حه بیب ووتی: نیشانه ی راستی خۆتانتان لایه، ووتیان: به لی ئیمه به ده ستوری خوی مه زن نه خۆش رزگار نه کهین له نه خۆشیه که ی، کوپرو به له کاوی چاک نه کهینه وه، حه بیس کورپکی هه بوه ماوه ی دوو سال نه خۆشبو، ده ستیان هینا به سه ریا چاک بویه وه، دوی حه بیب باوه ری هینا، هه وال و ده نگ و باسی نهو دوو پیاوه بلاو بویه وه به ناو شاردا ده نگ و باسیان گه یشته لای پاشاو، بانگی کردن و په سیاری لی کردن: ئایا ئیوه جگه ی خوی ئیمه خوی تر تان هیده؟ ووتیان: به لی نهو خوی به توو خواکانی تۆی دروست کردوه خوی ئیمه و خوی تویشیه، پاشا زۆر توره بو، فهرمانی دا به دار کاریان و به ند کردیان.

له پاشا عیسا سهرۆکی یاریده رانی خۆی نارد كه ناوی (شه معون) بو بۆلای دانیش توانی ئه و
 شاره و یاریدانی ئه و دوو پیاوه، شه معون پیاویکی زیرهك و زیرو زانا بو، به جۆریکی نهیته
 و نه ناسراو چوه ناو شاره وه. تیکه لاوی دارو دهستهی پاشای کرد، به مەرۆفیکێ ژیر هاته پیش
 چاویان و، گه یاندیان ه لای پاشا، ئه ویش به پیاویکی تیکه یشتوو هاته پیش چاوی و،
 بو به یه کی له پیاوه تاییه تیه کانی پاشا. رۆژێ شه معون و وتی: پاشا: به من گه یشتوه دوو پیاوتان
 به ند کردوه، ئایا جه نابتان گفتو گۆتان له گه ل کردوون و، گویت له مه به ستی ئه وان گرتوه؟ پاشا
 و وتی: له کاتی توره پدا بووم و پر سیارم لی نه کردن، داوای له پاشا کرد بانگیان بکا بۆلای
 خۆی، پاشا فه رمانی دا به هینانیان و شه معون لای پاشا و وتی: ئیه چه شتی ئه په رستن؟ و وتیان
 خواجه کی تاك و ته نها كه هه موو بو نه وه ران ئه و دروستی کردوون و هاو به شی نیه، شه معون
 و وتی: درێژه به گفتو گو مه ده ن، به کورتی باسیکی ئه و خواجه مان بۆ بکه ن، و وتیان: خواجه كه
 هه رشتیکی مه به ستی ئه یكا، شه معون و وتی: نیشانه و کاری په كخه رتان چه شتیكه؟ و وتیان:
 هه رشتی پاشا داوای بکا جی به جی ئه كه یه ن: کوریکێ کوپریان هینا كه جیگه ی چاوی نه بوه،
 ده ستیان به سه ریا هینا و جیگه ی چاوی بۆ دروست بو، دوو چاوی شی بۆ په پدا بوو ئه یان بین،
 شه معون به پاشای و وت: ئه گه ر تۆ داوای شتیکی و له خواجه ی خۆت بکه ی ئه توانی بیكا، پاشا
 و وتی له تۆ په نهانیه ناتوانی شتی و ابکا، خواجه ی ئیمه نایینی و نابیس. سوود و زیان به كه س
 ناگه یه ن. له پاشا شه معون و وتی به و دوو كه سه: ئه گه ر ئیه بتوانن مردوو زیندوو بکه نه وه ئیمه
 باوه رتان بچ ئه هین، منالیکیان هینا هه وت رۆژ مردبوو، له خوا پارانه وه و کوره كه هه لسا یه
 سه ری و زیندوو بو یه وه، دوا یی پاشا و تا قمه كه ی باوه ریان هینا. خواجه ی مه زن له و بار یه وه
 ئه فه رموی:

وَأَضْرِبْ لَهُم مِّثْلًا مِّنَ الْقَرْيَةِ إِذْ جَاءَهَا الْمُرْسَلُونَ ﴿١٣﴾
 إِذْ أَرْسَلْنَا إِلَيْهِمُ اثْنَيْنِ فَكَذَّبُوهُمَا فَعَزَّزْنَا بِثَالِثٍ فَقَالُوا إِنَّا إِلَيْكُمْ مُّرْسَلُونَ ﴿١٤﴾ قَالُوا مَا أَنْتُمْ إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُنَا وَمَا أَنْزَلَ
 الرَّحْمَنُ مِن شَيْءٍ إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا تَكْذِبُونَ ﴿١٥﴾ قَالُوا رَبُّنَا يَعْلَمُ إِنَّا إِلَيْكُمْ لَمُرْسَلُونَ ﴿١٦﴾ وَمَا عَلَيْنَا إِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ ﴿١٧﴾
 قَالُوا إِنَّا نَطِيرُ نَابِكُمْ لَئِنْ لَّمْ تَنْتَهُوا لَنَرْجُمَنَّكُمْ وَلَيَمَسَّنَّكُمْ

مَتَاعَذَابِ أَلِيمٌ ﴿١٨﴾ قَالُوا طَئِرُكُمْ مَعَكُمْ أَيْنَ ذُكِّرْتُمْ
 بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ مُّسْرِفُونَ ﴿١٩﴾ وَجَاءَ مِنْ أَقْصَا الْمَدِينَةِ رَجُلٌ
 يَسْعَى قَالَ يَنْقُومُ أَتَّبِعُوا الْمُرْسَلِينَ ﴿٢٠﴾ أَتَّبِعُوا مَنْ
 لَا يَسْأَلُكُمْ أَجْرًا وَهُمْ مُّهْتَدُونَ ﴿٢١﴾ وَمَالِيَ لَا أَعْبُدُ الَّذِي
 فَطَرَنِي وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٢٢﴾ أَأَتَّخِذُ مِنْ دُونِهِ آلِهَةً إِنْ
 يُرِيدُنِ الرَّحْمَنُ بِضُرٍّ لَا تُغْنِي عَنِّي شَفَاعَتُهُمْ شَيْئًا وَلَا
 يُنْقِذُونِ ﴿٢٣﴾ إِنِّي إِذًا لَفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٢٤﴾ إِنِّي أَمِنْتُ
 رَبِّي كَمَا فُاسَمِعُونَ ﴿٢٥﴾ قِيلَ أَدْخُلِ الْجَنَّةَ قَالَ يَلَيْتَ قَوْمِي
 يَعْلَمُونَ ﴿٢٦﴾ بِمَا غَفَرَ لِي رَبِّي وَجَعَلَنِي مِنَ الْمُكْرَمِينَ ﴿٢٧﴾

﴿ و اضرب لهم مثلا أصحاب القرية إذ جاءها المرسلون ﴾ و هتو پروون بکهر وه بؤ
 دانیشتوانی مه کهو بی باوه ران وینهی دانیشتوانی گوندی نه تاکیه کاتی چو بؤ لایان نیراوه کانی
 عیسا له هاورئ هه لیراوه کانی ، له برته وهی دانیشتوانی مه که په ند وه رگرن .
 ﴿ إِذْ أَرْسَلْنَا إِلَيْهِمُ اثْنَيْنِ فَكَذَّبُوهُمَا فَعَزَّزْنَا بِثَالِثٍ ﴾ کاتئ ئیمه ناردمان بؤ لای دانیشتوانی
 نه تاکیه دوو کهس له قوتاییه کانی عیسا له پی شه وه بؤ راگه یاندنی پدیامی خزیان ، دوی
 راگه یاندنی په یامه که دانیشتوانی نهو شاره نهو دوو کهسانه یان به درو خسته وه ، دوی لیدانیان
 به ند کردنیان . زانایان بریان جیاوازه له پروون کردنه وهی ناوی نهو دوو کهسانه : نه وهی گرنه
 بی نهو دوو کهسه نیرابون و به درو یان خستونه وه ، دوی ئیمه بؤ بهرز کردنه وهی هورهی نهو
 دوو کهسه و به هیز کردنی دهرویان که سی تری سیه همان ره وانه کرد بؤ نهو شاره ، زانایان
 نه لئین : ناوی نهو کهسه ی سیه هم شه معون بو گه وورهی قوتاییه کانی عیسا بو ، دوی له نیوان نهو
 سی کهسه له نیوان دانیشتوانی نهو گونده دا ندم گفتو گویانه ی خواره وه هاتوه چوی بی کرا بهم
 جوړه :

﴿ فَقَالُوا إِنَّا إِلَيْكُمْ مُّرْسَلُونَ ﴾ دوی نهو سی کهسانه به دانیشتوانی نهو گونده یان ووت
 به راستی ئیمه ره وانه کراوین بؤ لای ئیوهی دانیشتوانی نه تاکیه ، بؤ نه وهی خوی تاك و تنها
 په رستان و واز له بت بهرستی به یتن .

ته فسیری زما کوی

﴿ قَالُوا مَا أَنتُمْ إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُنَا وَمَا أَنزَلَ الرَّحْمَنُ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا أَنْتُمْ إِلَّا تُكَذِّبُونَ ﴾ دانیشتوانی نه تناکیه ووتیان بهو سی که سانه: ئیوه نیروای خوانین و مه گدر ناده میزادیکن بهو یتیه ئیمه نه خون و نه خونهوه نه گهرین به بازاردا، ریژیکی تاییه تیتان نیه شایسته ئیوه بی پهیامی خوا به تاییه تی بو ئیوه به نیروی و، خوی خاوهن به خشنده هیچ سروشیکی نهاردوه بولای ئیوه، ئیوه هیچ که سی نین مه گدر ئیوه درو نه کهن لهم داواکارییه خوتانا و، خوا فرمانی نه داوه به ئیوه که هیچ شتی راگه یه نن به ئیمه.. نهو سی که سانه کولیان نه داو ماندو نه بون بو به جی هتانی فرمانی خوا.

﴿ قَالُوا رَبَّنَا يَعْلَمُ إِنَّا إِلَيْكُمْ لَمُرْسَلُونَ وَمَا عَلَيْنَا إِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ ﴾ ووتیان: پهروه ردگاری ئیمه نه زانی به راستی ئیمه نیرواین بولای ئیوه درو ناکه نین و، هیچ شتی له سهر ئیمه نیه مه گدر راگه یاندنی ناشکرا به ئیوه بگه یه نین و، نهو هیش بزنان به هوی ده ستوری خواوو کویر و به له کاوی چاک نه که یه نهوه و مردو زیندو نه که یه نهوه، دواوی ئیوه داوی چ شتی له ئیمه نه کهن و بو باوه رها یین؟

﴿ قَالُوا إِنَّا نَطَّيَّرْنَا بِكُمْ لَئِنْ لَمْ تَنْتَهُوا لَنَرْجُمَنَّكُمْ وَلَيَمَسَّنَّكُمْ مِنَّا عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴾ دانیشتوانی شاری نه تناکیه ووتیان: به راستی ئیمه خرابی و به دفری به ئیوه نه یین که به بونه نیه نه گه تی ئیوه وه باران ناباری و تووشی گرانی بوین و کشت و کالمان و وشکبوه، سهره رای نهوه ئیوه داوی شتیکی زور گه وه نه کهن. به راستی نه گدر ئیوه کوتابی بهم داواکاریه دروینه نه یه رن ئیمه ئیوه به رده باران نه که نین و سزایه کی زور نازردهر له لایه ن ئیمه وه تووشی ئیوه نه بی نه گدر نه یشان کوژین.

﴿ قَالُوا طَائِفُكُمْ مَعَكُمْ أَيْنَ ذِكْرُكُمْ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ مُّسْرِفُونَ ﴾ قوتایه کانی عیسا به دانیشتوانی نهو گونده یان ووت: به دفری و خرابی ئیوه له گهل خوتانه. نایا نه گدر ئیوه ناموزگاری بکرین و بترسیرین له سزای خوا له لایه ن ئیمه وه، بو نه بی هه ر شه له ئیمه بکه ن و خرابه بده نه پال ئیمه، نهو کاره ی ئیمه خراب نیه. به لکو ئیوه تاقمیکن له سنور لاتان داوه و بی فرمانی خوا نه کهن و هاوه شی بو دانه نین. که واته هاتنی خرایه بولاتان به هوی خرابی خوتانه وه یه. نه که له لایه ن ئیمه وه.

﴿ وَجَاءَ مِنْ أَقْصَى الْمَدِينِ رَجُلٌ يَسْعَى قَالَ يَا قَوْمِ اتَّبِعُوا الْمُرْسَلِينَ ﴾ وه له لای دورترین جینگه ی نهو شاره وه پیاوی رای نه کرد، ووتی: نهی تاقمی من و دانیشتوانی شار: ئیوه دواوی نهو نیروانه ی خوا بکه ون که داواوی خوا په رستیتان لی نه کهن.

زانایان نه لئین: نهو پیاوه ناوی حه بییی نه جار بو که کاتی نیرواوه کانی عیسا هاته نه نزیکه شاره که وه باوه ری به خوا هتایو له سهر ده ستی نه وان.

﴿ اتَّبِعُوا مَنْ لَا يَسْأَلُكُمْ أَجْرًا وَهُمْ مُهْتَدُونَ ﴾ ئیوه داواوی که سی بکه ون داواوی هیچ کر یه له ئیوه ناکا له سهر گه یاندنی پهیامی خویان و نهو نیرواوه شاره زایی و رانومایی یان وه رگرتوه

بۆلای بهختیاری ههردوو جیهان ئه و نیراوانه شارهزای رینگهی راست و ئهتان گهیهنه چاکه و بهختیاری ههردوو جیهان، دانیشتوانی ئه و شاره به و پیاوهیان ووت: ئایا تۆ لهسهه ئایینی ئهوانی؟ ووتی:

﴿ وَ مَالِي لَا اُعْبُدُ الَّذِي فَطَرَنِي وَاَلَيْهِ تَرْجِعُونَ ﴾ وه چ شتیكه رینگه بگری له من خوایه کی ئه و تۆ بهرستن که منی دروست کردوه له نه بونه وه، ئیوه له دوا ی مردن بۆلای ئه و نه گیرینه وه له پرۆژی دوا پیدا بو پرسیار کردن و، پاداشتی کرده وه کانتان ئه دانه وه؟ بو ئیوه هاوبهشی من ناکه له بهرستنی خوا دا؟

﴿ اَتَاخِذُ مِنْ دُونِهِ آلِهَةً اِنْ يُرِذَّنِ الرَّحْمَانُ بَضْرًا لَّا تُغْنِ عَنِّي شَفَاعَتُهُمْ وَلَا يَنْقُذُونَ ﴾ ئایا من چۆن جگهی خوا له بهتەکانی ئیوه وهرته گرم به خوا؟ نه گهر خوای خاوهن به خشنده ی من بیهوی من تووشی زیانی بکا، پارانه وهی ئه و خویانه ی ئیوه هیچ سودی به من نابه خشن و، من رزگار ناکه له و زیانه تووشی من به.

﴿ اِنِّي اِذَا لَفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴾ به راستی نه گهر من له جگهی خوا بهرستم و، شتی ههله بتریم بو خۆم خاوهنی سودو زیان نه بن ئه و کاته من له ناو گومراییه کی ناشکر ادام.

﴿ اِنِّي آمَنْتُ بِرَبِّكُمْ فَاسْمِعُونِ ﴾ به بهله ئه و پیاوه رویشته بۆلای نیراوه کان و، ووتی: به راستی من باوهرم هیناوه به بهر وهر دگاری ئیوه، دوا ی ئیوه گویم لی بگرن و بیسیس وشایه تیم بو بدهن.

﴿ قِيلَ ادْخُلِ الْجَنَّةَ قَالَ يَا لَيْتَ قَوْمِي يَعْلَمُونَ بِمَا غَفَرَ لِي رَبِّي وَجَعَلَنِي مِنَ الْمُكْرَمِينَ ﴾ بهلام تا قمی ئه و پیاوه بهردهوام بوون له سهه بی باوهری و بهرده بارانیان کردو کوشیان و، ئه ی ووت: ئه ی خوای من: تۆ رانوما ی ئه م تا قمه ی من بکه بۆلای بهرستنی خۆت، دوا ی له کاتی مردنیدا به و پیاوه بیژرا: خوا به ههشتی کرده به بهشی تۆ برۆره ناویه وه، ووتی: خۆزگایه: ئه و تا قمه ی من نه یانزانی به وهی بهر وهر دگاری من له من خۆشبو وه، منی گیرا وه به یه کی له و که سانه ریزیان گیرا وه، منی ناوه ته ناو به ههشت، بو ئه وهی وازیان له بی باوهری به یینا وه، به وینه ی من تووشی ره زامه ندی خوا ببونایه و به م پله یه بگه یشتایه.

زانیان بیریان جیاوازه له پاشه پرۆژی پاشا و دانیشتوانی شار: هه ندیکیان ئه لین: هه مویان باوهریان هینا، هه ندی تریان لایان وایه هه مویان باوهریان نه هینا، هه ندی تر له زانیان لایان وایه بوون به دوو به شه وه: هه ندیکیان باوهریان هینا، هه ندی تریان له سهه بی باوهری و بت بهرستی مانه وه. ئه وهی شایانی باسی، خوای مه زن له و باره وه هیچ شتیکی روون نه کرده ته وه، ئیمه پیوسته له سهرمان باوهری بیگوماغان هه بی به و رودا وه، پاشه پرۆژی دانیشتوانی شار هه ر خوا نه یزانی.

به یاریده ی خوا کوتایی بی هات (۲۰/۶ / ۲۰۰۰) ی زاینی

(۱۸) ی ره بیعوله وه لی ۱۴۲۱ ی کوچی

به ناوی خوای به خشندهی میهره بان. سوپاس و ستایشی بی پایان بؤ خوای هه مو بونه وهران
درودی زور له سدر پیشه وای مرو فایه تی پیغمه ری نیسلام و له سهر یارو یا وهران و خیزانی
و نومه تی بی .

وَمَا أُنزِلْنَا عَلَىٰ قَوْمِهِ مِنْ بَعْدِهِ مِنْ جُنْدٍ مِنَ السَّمَاءِ وَمَا
كُنَّا مُنْزِلِينَ ﴿٢٨﴾ إِنْ كَانَتْ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً فَإِذَا هُمْ خَامِدُونَ
﴿٢٩﴾ يَحْشُرُهُ عَلَى الْعِبَادِ مَا يَأْتِيهِمْ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا كَانُوا بِهِ
يَسْتَهْزِئُونَ ﴿٣٠﴾ أَلَمْ يَرَوْا كَمَا أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنَ الْقُرُونِ
أَنَّهُمْ إِلَيْهِمْ لَا يَرْجِعُونَ ﴿٣١﴾ وَإِنْ كُلُّ لَمَّا جَمِيعٌ لَدَيْنَا مُحْضَرُونَ
﴿٣٢﴾ وَآيَةٌ لَهُمُ الْأَرْضُ الْمَيِّتَةُ أَحْيَيْنَاهَا وَأَخْرَجْنَا مِنْهَا حَبًّا
فَمِنْهُ يَأْكُلُونَ ﴿٣٣﴾ وَجَعَلْنَا فِيهَا جَنَّاتٍ مِّنْ نَّخِيلٍ
وَأَعْنَابٍ وَفَجَّرْنَا فِيهَا مِنَ الْعُيُونِ ﴿٣٤﴾ لِيَأْكُلُوا مِنْ ثَمَرِهِ
وَمَا عَمِلَتْهُ أَيْدِيهِمْ أَفَلَا يَشْكُرُونَ ﴿٣٥﴾ سُبْحَانَ الَّذِي
خَلَقَ الْأَزْوَاجَ كُلَّهَا مِمَّا تُنْبِتُ الْأَرْضُ وَمِنْ أَنْفُسِهِمْ
وَمِمَّا لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٦﴾

﴿ وَمَا أُنزِلْنَا عَلَىٰ قَوْمِهِ مِنْ بَعْدِهِ مِنْ جُنْدٍ مِنَ السَّمَاءِ وَمَا كُنَّا مُنْزِلِينَ ﴾ وه ئیمه ره وانه مان
نه کرد بؤ سهر تا قمی حه بیبی نه جار دواى مردنی بؤ له ناوردنی تا قمه کدی ههچ له شکرئ
له ناسمانه وه بؤ له ناوردنیان و، بؤ ئیمه شایسته نیه فرشته کان بنیرینه خواره وه بؤ له ناوردنیان.
ناردنه خواره وهی فرشته کان بؤ کاریکی گه ورهیه، وهك نادرنه خواره وه یان له روژی به در و
روژی نه جزابدا و، له روژی حونه پیدا له بدر ریژی پیغمه در .
﴿ إِنْ كَانَتْ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً فَإِذَا هُمْ خَامِدُونَ ﴾ سزایه هاته خواره وه بؤ له ناوردنی تا قمی
حه بیبی نه جار یهك دهنگی زور سخت بو له لایدن جبره ئیله وه، دواى نهو دهنگه هه مو یان مردن
و جوله یان نه ما.

﴿ يَا حَسْرَةً عَلَىٰ عِبَادٍ مَا يَأْتِيهِمْ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ﴾ ئەى داخ وخەفەت بۆ بەندە بێ باوەر، كان: نایە بۆلایان هیچ پیغمەری داوایان لی بکەن باوەر بیهێنن مەگەر ئەوان گالەتە ئەکەن بەو پیغمەردە.

﴿ أَلَمْ يَرَوْا كَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنَ الْقُرُونِ أَنَّهُمْ إِلَيْهِمْ لَا يَرْجِعُونَ ﴾ ئایا دانیشتوانی مەكە ئەیانزانێوه ئیتمە چەندین نەتەوهی زۆرمان لەناو بردوه لەدانیشتوانی خولەکانی پیشو بەر لەدانیشتوانی مەكە، چونکە پیغمەردەکانی خۆیانیان بەدرۆتەخستەوه. بەراستی ئەو تاقمانەى پیشوو دواى لەناو بردنیاں ناگەڕیتەوه بۆلای ئەوان لەجیهاندا .

﴿ وَإِنْ كُلٌّ لَّمَّا جَمِيعٌ لَّدُنَّا مُحْضَرُونَ ﴾ وەبەراستی ئەوانە هەموویان کۆتەکریتەوه لەلای ئیتمە لەپروژی دوایدا دواى زیندو بو نەوهیاں ، ئامادە ئەکرین بۆ پرسیارو پاداشت . کەواتە مردنیاں جینگەى ئاسودە نیه .

﴿ وَآيَةٌ لَهُمُ الْأَرْضُ الْمَيِّتَةُ أَحْيَيْنَاهَا وَأَخْرَجْنَا مِنْهَا حَيًّا فَمِنْهَا يَأْكُلُونَ ﴾ وەبەلگە بۆ دانیشتوانی مەكە لەسەر زیندو بو نەوه زەویدەكى مردوی بێ گیسو بێ سەوزاییه ئیتمە زیندووی ئەکەینەوه بەجۆری شایستە بێ بۆ سەوز بونی گیسو هەمو روەکی و، ئیتمە هیناومانەتە دەروە لەو زەویدە مردو ووشکە دانەویڵەیه، دواى ئەوان ئەو دانەویڵەیه ئەخۆن ویتی ئەژین .

﴿ وَجَعَلْنَا فِيهَا جَنَّاتٍ مِنْ تَحْتِهَا أَعْنَابٌ وَفَجَّرْنَا فِيهَا مِنَ الْعُيُونِ ﴾ وەئیتمە پەیدا ئەکەین لەروی ئەو زەویدەدا چەندین باخ و بیستان لەخورما و لەترى و، ئیتمە هەلەقۆلێنین لەو زەویدەدا چەندین کانیاو باخەکانیاں پی ئاودەدەن .

﴿ لِيَأْكُلُوا مِنْ ثَمَرِهِ وَمَا عَمِلَتْهُ أَيْدِيهِمْ أَفَلَا يَشْكُرُونَ ﴾ لەبەرئەوهی ئەوان لەومیوهیه بەهۆی ئاوهوه پەیدا ئەبێ و لەو شتەى ئەوان بەدەستی خۆیان پەیدای ئەکەن بیخۆن: لەهەنگوین و سرکەو دۆشاوی هەمەجۆره شیرینی و زۆر شتی تر، ئایا دواى بۆ ئەوان سوپاسی ئەو هەموه چاکانە ناکەن خوا بەوانی بەخشیوه؟ رستەى ﴿ وَمَا عَمِلَتْهُ أَيْدِيهِمْ ﴾ ئامازیه بۆ ئەوه دارایی رەوا ئەوهیه بەئارەقی ناوچاوان وماندو بوینی ئەندامەکان پەیدا بکرین .

﴿ سُبْحَانَ الَّذِي خَلَقَ الْأَزْوَاجَ كُلَّهَا مِمَّا تُثْبِتُ الْأَرْضُ وَمِنْ أَنْفُسِهِمْ وَمِمَّا لَا يَعْلَمُونَ ﴾ ئیوه کەسیکی ئەوتۆ دوورخەنەوه لەشتی شایستەى ئەو نەبێ وەك منال و هاوبەش لەپەرستن و دروستکردنی بو نەوهراڤ، ئەو خوایه هەمو جۆره هاوجوتیکی دروستکردوه لەشتی زەوی پەیدای ئەکا لەدرەخت و لەبەر و بوم و دانەویڵە، لەخۆتان بەهۆی چونه لای نیرو مێ بۆلای یەكتری و زاوژی ئەکەن و، لەشتی ئیوه نایزان لەناو زەوی و دەریاداو، لەهێزی نیرومیی کارەباو، لەبەیدەك گەشتی نیرو مێی گیاندارانی تر .

بۆ زانین: خۆی مەزن هەروەك لە گیاندارانا نیرو مێی دروست کردوه، لەدرەخت و روەکیشدا نیرو مێی دروست کردوه بەهۆی باو میرولهو شتی ترهوه متوربە ئەبن و بەروبووم فەرەهم دینن . بێگومان ئەوانە هەمو بەهۆی توانای خۆی مەزنەوهیه ئەك بەرپێکەوت . لەبەر مانەوهی ئەو شتانە و پیش کەوتنی زانست و شارستانی و ئاوه دان کردنەوهی زەوی .

وَأَيَّةٌ لَهُمُ اللَّيْلُ نَسْلَخُ مِنْهُ النَّهَارَ
فَإِذَا هُمْ مُظْلِمُونَ ﴿٢٧﴾ وَالشَّمْسُ تَجْرِي لِمُسْتَقَرٍّ لَهَا
ذَلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ ﴿٢٨﴾ وَالْقَمَرَ قَدَرْنَاهُ مَنَازِلَ حَتَّىٰ
عَادَ كَالْعُرْجُونِ الْقَدِيمِ ﴿٢٩﴾ لَا الشَّمْسُ يَنْبَغِي لَهَا أَنْ تُدْرِكَ
الْقَمَرَ وَلَا اللَّيْلُ سَابِقُ النَّهَارِ وَكُلٌّ فِي فَلَكٍ يَسْبَحُونَ ﴿٤٠﴾
وَأَيَّةٌ لَهُمُ أَنَّا حَمَلْنَا ذُرِّيَّتَهُمْ فِي الْفُلْكِ الْمَشْحُونِ ﴿٤١﴾ وَخَلَقْنَا
لَهُمْ مِنْ مِثْلِهِ مَا يَرْكَبُونَ ﴿٤٢﴾ وَإِنْ نَشَأْ نُغْرِقْهُمْ فَلَا صَرِيخَ لَهُمْ
وَلَا هُمْ يُنْقَذُونَ ﴿٤٣﴾ إِلَّا رَحْمَةً مِنَّا وَمَتَاعًا إِلَىٰ حِينٍ ﴿٤٤﴾

﴿ وَايَّةٌ لَهُمُ اللَّيْلُ نَسْلَخُ مِنْهُ النَّهَارَ فَإِذَا هُمْ مُظْلِمُونَ ﴾ وهبەلگهیه کی زور گه وره و
سەر سو پێنەر لە سەر توانا و یدە کیتی ئیمە بۆ بێ باوەران ئەو هیە: ئیمە بونە وەرغانمان دروست کردو
لە سەر پەپەر و پرۆگرامیکی زور سەر سو پێنەر کە ئیمە پوناکی رۆژ لائەبەین و تاریکی شهو
لە جیگهیدا دائەنێن، دوا یی ئەوان ئە کە و نه ناو تاریکیه وه... یانی شهو و رۆژ دین بەدوا یی یکداو،
زەوی خەر و ئە سو پێنەر بەم لاوای خۆردا، ئەو لایە یی زەوی بەرانبەر بە خۆره ئە بێ بەرۆژ، ئەو
لایە کە یی تری ئە بێ بە شهو، دوا یی سو رانی زەوی ئەو لا کە یی تری بەرانبەر بە خۆر ئەو هس تی ئە بێ
بەرۆژ و ئەو لا کە یی ئە بێ بە شهو، هەر وه ها.

﴿ وَالشَّمْسُ تَجْرِي لِمُسْتَقَرٍّ لَهَا ذَلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ ﴾ وهبەلگهیه تر لە سەر توانای خوا
ئەو هیە: خۆر ئەروا هەمو رۆژی بۆ لای جیگهیه کی دیاری کراو بۆ وه ستانی، لە خۆر هەلات و
خۆر نشینداو، بۆ خۆر هەیه لە هەمو رۆژێکا جیگهیه بۆ هەل هاتنی و، جیگهیه بۆ ناو ابوونی،
لە پاشا خۆر نایە ئەو بۆ لای ئەو جیگانه لە سالی داها توودا ئە بێ لە هەمان کاتدا، ئەو رۆیشتنی
خۆره بەو جۆره، پەیدا بوونی شهو و رۆژ بەدوا یی یە کتریدا بە دیاری کردنی خوا یه کی زور
گه وره و بەدەسه لاتە، هەموو شتی ئەزانی.

خواهونی نامە یی ﴿ القرآن والعلم الحديث ﴾ کە یه کی که لە زانا گه وره کانی ئاسمان ناسینی ئەم
سەر دهمە ئەلێ: (خۆر بە تیزی ئەروا لە یه ک چر کە دا (۱۲ میل ئەبێ، جگه گه رانی خۆی
بەدەوری خۆیا و، ئەو گه رانه یی خۆی جیاوازه لەو گه رانه یی زەوی بەدەوری خۆردا.

تەفسیری زمان کۆبی

﴿ وَالْقَمَرُ قَدَرْنَا مَنَازِلَ حَتَّىٰ عَادَ كَالْعُرْجُونِ الْقَدِيمِ ﴾ وە بە لگە یە تر لە سەر توانای خوای مەزندا ئەو هەیه: ئێمە دیاریمان کردووە بۆ رویشتی مانگ چەند جیگە یە، هەریە کە لە و جیگە نە ئە بڕی لە شەو رۆژێکا، ئەندازە ی ئەو جیگە نە ی (۲۸) رۆژە . هەروە ها مانگ ئە ورا هەتا ئە کاتە دوا هە مینی جیگە ی خۆ ی، بە وێنە ی لقی دارخوڕ مایە کی کۆنی چە ماوە ی لێ دێ، لە باشا مانگ بۆ ماوە ی دوو شەو وون دە بێ ئە گەر مانگ (۳۰) رۆژ بێ و، بۆ ماوە ی یە ک رۆژ ئە گەر (۲۹) رۆژ بێ . ئەو جیگە نە ی مانگ نا گۆرێ ن بە جگە ی خۆ یان و، لە جیگە ی خۆ یان دە رنا چن . ئاسمان ناسە کان ئە لێ ن: ئەو جیگە نە ی مانگ (۲۸) جیگە ن مانگ هە ر شەو ی لە یە کێ لە و جیگە نە دایە مانگ لە کۆ تا ییدا دوو شەو وون ئە بێ ئە گەر مانگ (۳۰) رۆژ بێ، شەو یێ ک وون ئە بێ ئە گەر (۲۹) رۆژ بێ . لە و کاتانە دا وون ئە بێ وە ک لقی دارخوڕ مایە کی باریکی چە ماوە ی لێ دێ . خۆ رو مانگ هە ر یە کە یان بە گۆ یڕە ی پەرە و دیاری کراو ی خۆ یان ئە رۆ ن بە شوێ نی خۆ یان . ﴿ لَا الشَّمْسُ يَنْبَغِي لَهَا أَنْ تُدْرِكَ الْقَمَرَ وَلَا اللَّيْلُ سَابِقُ النَّهَارِ وَكُلٌّ فِي فَلَكٍ يَسْبَحُونَ ﴾ نە بۆ خۆ ر دروستە یا ئاسانە بگاتە مانگ و، کۆ بیئە وە لە گە لیا لە شەو دا لە و کاتە دا دیاری کراوە بۆ مانگ و، نە شەو یێ شێ رۆژ ئە کە وێ لە کاتی کۆ تایی رۆژ دا، بە لگە و هە ر یە کە یان ئە رۆ ن بە زانە ی دیاری ئاسمانی خۆ یان بە گۆ یڕە ی پەرە وێ بۆ یان دیاری کراوە لە لایە ن خوای مەزنا وە .

﴿ وَآيَةٌ لَهُمْ أَنَّا حَمَلْنَا ذُرِّيَّتَهُمْ فِي الْفَلَكِ الْمَشْحُونِ ﴾ وە بە لگە یە تر لە سەر توانای ئێمە بۆ دانیش توانی مە کە ئەو هەیه: کە بە راستی ئێمە باو بایری ئەوان و هەمو و ئادە میزادمان لە ناو ئەو کە شتیە ی پر کرابو لە وانه ی خرابو نە ناوی لە کاتی کا ئاو هەمو روی زەوی دا گرت لە سەر دە می نو حداو، ئە گە نە خرایانە ناوی هەمو یان ئە خنکان و ئادە میزاد بنە بر ئە بوون .

﴿ وَخَلَقْنَا لَهُمْ مِنْ مِثْلِهِ مَا يَرْكَبُونَ ﴾ وە ئێمە دروستمان کردووە بۆ ئادە میزاد لە وێنە ی کە شتی نوح چەند شتی تر بۆ ئەو هە ی سوار یان بێ ن لە کاتی پێو ستدا و، کە ل و پە لی خۆ یان یان بچدە سە ر یان، وە ک هوشێ ر و هێ سێ ر و شتی تری ش، ئێمە خستمانە تە می شکیان چە ندین شتی تر دروست بکە ن بۆ ئەو هە ی بچنە ناویان لە دە ریاو دە شت و هە وادا وە ک پاپۆ رو ئوتومبیل و فرۆ کە و شتی تری ش .

﴿ وَإِنْ نَشَأْ نُغْرِقْهُمْ فَلَا صَرِيخَ لَهُمْ وَلَا هُمْ يُنْقَذُونَ إِلَّا رَحْمَةً مِنَّا وَمَتَاعًا إِلَىٰ حِينٍ ﴾ وە ئە گەر ئێمە ئارەزوومان بێ بۆ باوەر آن ئە خنکێ ن و، کە ل و پە لیان بێ ن ئاو ئە کە ی ن، دوا یی هێ چ کە سی نا گاتە فریایان و رز گاریان بکا لە خنکاندا ن و، ئەوان رز گاریان نە ئە بو لە مردن مە گەر لە بەر بە زە یی خوا رز گاریان ئە بی و لە بەر ئەو هە ی رابوێ رن لە جیهاندا بە خو شێ هە تا کاتی دیاری کراوە بۆ مردنیان . کەواتە ئە بێ لە کاتی رابواردن و خو شیا نا لە سزای خوای مەزن بتر سین .

وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ اتَّقُوا مَا بَيْنَ أَيْدِيكُمْ وَمَا خَلْفَكُمْ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿٤٥﴾

وَمَا تَأْتِيهِمْ مِنْ آيَةٍ مِنْ آيَاتِ رَبِّهِمْ إِلَّا كَانُوا عَنْهَا مُعْرِضِينَ

﴿ ٤٦ ﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ أَنْفِقُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ قَالُوا الَّذِينَ كَفَرُوا

لِلَّذِينَ آمَنُوا أَنْفِقُوا مِنْ لَوْ شَاءَ اللَّهُ أَطْعَمَهُ إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا فِي

ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴿ ٤٧ ﴾ وَيَقُولُونَ مَتَى هَذَا الْوَعْدُ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ

﴿ ٤٨ ﴾ مَا يَنْظُرُونَ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً تَأْخُذُهُمْ وَهُمْ يَخِصِّمُونَ

﴿ ٤٩ ﴾ فَلَا يَسْتَطِيعُونَ تَوْصِيَةً وَلَا إِلَى أَهْلِهِمْ يَرْجِعُونَ ﴿ ٥٠ ﴾

وَيُنْفِخُ فِي الصُّورِ فَإِذَا هُمْ مِنَ الْأَجْدَاثِ إِلَى رَبِّهِمْ يَنْسِلُونَ

﴿ ٥١ ﴾ قَالُوا أَيْنَ بُلْكُنَا مِنْ بَعَثْنَا مِنْ مَرْقَدِنَا هَذَا مَا وَعَدَ الرَّحْمَنُ

وَصَدَقَ الْمُرْسَلُونَ ﴿ ٥٢ ﴾ إِنْ كُنْتُمْ إِلَّا صَيْحَةً

وَاحِدَةً فَإِذَا هُمْ جَمِيعٌ لَدَيْنَا مُحْضَرُونَ ﴿ ٥٣ ﴾ فَالْيَوْمَ لَا تَظْلَمُ

نَفْسٌ شَيْئًا وَلَا تُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿ ٥٤ ﴾

﴿ وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ اتَّقُوا مَا بَيْنَ أَيْدِيكُمْ وَمَا خَلْفَكُمْ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴾ و ه ه ر ک ا ت ی ب ی ژ ر ا ب ی ی

باو ه ر ا ن : ئیوه له سزایه بر سن له جیهاندا توشتان ببی نه گهر ئیوه به رده او م بن له سهر ببی باو ه ر ی ،

و ه ک چو ن تو وشی گه لانی پیش ئیوه بو ، چونکه نه وانیش پیغمه ره کانی خوزانیان به درو خسته وه و

ئیه له سزای رۆزی دوابی بر سن ، له به ر نه وه ی ئیوه به ئومیدی نه و ه بن خوا میهره بانیان له گه ل

بکا و له گونا هه کانتان بورئ ، چونکه رزگار بون هه ره میهره بانی خوا و له خوا ترسانه .

﴿ وَمَا تَأْتِيهِمْ مِنْ آيَةٍ مِنْ آيَاتِ رَبِّهِمْ إِلَّا كَانُوا عَنْهَا مُعْرِضِينَ ﴾ و ه نایه بۆلای ببی باو ه ر ا ن ه یچ

نایه تی له نایه ته کانی قورئانی به روه رد گاری نه وان باسی کاره گه وره کانی خوا ، چاکه ی خوا بکا

به سهر نه وانده مه گه ر نه وان رویان لی و ه ر نه گهر و باو ه ر یان ببی ناهیتن .

﴿ وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ اتَّقُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ ﴾ و ه ه ر ک ا ت ی له لایه ن پیغمه ره وه بیژرایه به یی

باو ه ر ا ن : ئیوه هه ندئ له و شتانه خوا به ئیوه ی به خشیوه بیده ن به هه ژارانی موسلمانانی خزمی

خوزتان .

﴿ قَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ آمَنُوا اطَّعِمُوا مَنْ لَوْ شَاءَ اللَّهُ اطَّعَمَهُ ﴾ نهو کهسانه ی نهو تو باوه ریان نه هیناوه به گالته کردنه وه بهو کهسانه ی نهو تو باوه ریان هیناوه نه لّین: کاتی خوا توانای ههیه خوارده مهنی بدا به هدر که سنی هه ژاره و نهیداتی، نایا ئیمه شایسته ترین خوارده مهنی نه ده یئی؟ ئیتر داوای خوارده مهنی له ئیمه نه کاو، کاتی خوا بیهوئ هه ژار بی، ئیمه چون رۆزی نه ده یی بهو کهسه .

﴿ إِنْ أَنتُمْ إِلَّا فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴾ دوا یی ئیره ی بت په رست له گومراییه کی زۆر ئاشکرادان، په نهان نیه له سه ر هه یج که سنی، خوی مدزن رۆزی هه ژارانی پیویست کرده له سه ر دارایی سامانداران، چونکه خوا مافیکی تاییدی پیویست کرده له ناو دارایی سامانداراندا بو هه ژاران، هه موو شتی هه ر ه ی خودایه .

﴿ وَيَقُولُونَ مَتَى هَذَا الْوَعْدُ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴾ وه بت په رستان نه لّین: چ کاتی نهو زیندو بونه وه یه ئیره ی باوه ردار گومان نه یه ن هه یه دیت، نه گه ر ئیره راست نه که ن هه یه؟ خوی مدزن وه لّامیان نه داته وه و به راستی نهو به لّینه بیگومانه دیت و، کوتوپر تووشی نهوان نه بی و ئاگیان له خو یان نیه .

﴿ مَا يَنْظُرُونَ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً تَأْخُذُهُمْ وَهُمْ يَخِصِّمُونَ ﴾ نهو بی باوه رانه ناوه ستن و چاوه و ئاناکه ن مه گه ر کاتیکی زۆر که م و، ئیسرافیل ته نها ده نگیکی زۆر سه دخت نه کا به سه ر یانان، دوا یی نهو له ناو ئاسمانه کان و زه ویدان نه مر ن جگه ی هه ندی له فریشته کان نه بی و، نهوان له ناو یه که ریدا گفتو گو له کاروبار و بازرگانی خو یان نه که ن، نهو به لّینه ی خوا به دلیانا نایه و، بهو ده نگه سه خته هه موویان نه مر ن و دلیان پارچه پارچه نه بی.

﴿ فَلَا يَسْتَطِيعُونَ تَوْصِيَةً وَلَا إِلَىٰ أَهْلِهِمْ يَرْجِعُونَ ﴾ دوا یی نهوان توانای نهوه یان نیه هه یج گفتو گو یه ک و راسپارده یه ک، بکه ن، بانه و په ری پیویستیان پیان هه بی و، توانای نهوه یان نیه بکه رینه وه بو لای خیره نه کان و بو لای بازار . به لّکو نه مر ن هه ربه و جو ره ی مردوون .

﴿ وَتَفْجَ فِي الصُّورِ فَإِذَا هُمْ مِنَ الْأَجْدَاتِ إِلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَسَلَّلُونَ ﴾ وه له لایه ن ئیسرافیل وه فو نه کری به سورد بو جاری دوو هه م، دوا یی نهوان زیندو نه بنه وه له رۆزی دوا ییداو، هه مو یان له گۆره کانیا ن دینه وه و، زۆر به گورجی رانه که ن بو لای فه رمانی په روه ردگاری خو یان .

بو زانین: ئیسرافیل دوو جار فو نه کات به سورد: جاری یه که م هه مو گیانداران نه مر ن، وه ک له ئایه تی پشودا باسی کرا، جاری دوو هه م هه مو گیانداران دوا یی زیندو نه بنه وه .. زانایان نه لّین: ووشه ی ﴿ الصُّور ﴾ به مانای که ر نایه و یتیه به بو زیندو کردنه وه ی مردوه کان و هاتنه ده ره وه یان له گۆره کانیا ن. به وینه ی وه لامدانه وه ی سه ربازه کان له کاتیکا یه کیکیا ن فو نه کات به که ره نادا، بو نه وه ی ئاماده بن بو مه شق، جاری دوو هه م فوی پندا نه کات بو نه وه ی برۆن به ره و گۆره پانی مه شق کردن .

﴿ قَالُوا يَا بُولُتَانُ مِنْ بَعَثْنَا مِنْ مَرْقَدِنَا هَذَا مَا وَعَدَ الرَّحْمَنُ وَصَدَقَ الْمُرْسَلُونَ ﴾ کاتی گیانداران زیندوو نه کریتدهوو ، گیان نه کریتدهو بهلهشیانا، بن باوه ران نه لئین: نهی نابرو چون بو نیمه و چهنده گران و سهخته نهو سزایهی نهوتو چاوهروانی نیمهی نهکرد؟ چ کدسیکه نیمهی زیندوو کردوهو ، نیمهی بیدار کردوهتهوه لهجیگهی خهوتنمان. نالهمه نهو زیندوبونهویه خوای خاوهن بهخشنده بهلئینی پیدابو لهسهر زمانی پیغمهسهر و، نیراوه کانی خوا راستیان کرد لهو شته ههوالیان پیدابو، به نیمهیان راگه یاند و بهدرۆمان خستهوهو باوه رمان بن نههیتان.

﴿ إِنْ كَانَتْ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً فَإِذَا هُمْ جُوعٍ لَذَيْنَا مُخَضَّرُونَ ﴾ نهو فوکردندی دواپی بهسوردا تاکه دهنگی بو له لایدن نيسرافيلهوه، دواپی بونهوه ران به بیستی نهو دهنگه کونه کریتدهو له لای نیمهو، ناماده نه کرین بو برسیار و وهلام و پاداشت.

﴿ فَالْيَوْمَ لَا تُظْلَمُ نَفْسٌ شَيْئًا وَلَا تُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴾ دواپی ندم رۆزهی دواپی ترازوی دادپهروه ری دانه نری و، هیچ کدسی به هیچ شتی ستهمی لی ناکری، نیر نهو کدسه چاکبی یا خراب، نیر کردهوه کهی کهمی یازور ، خوای گهوره نهیان هیتی بو خاوهنه کهیان، دواپی نهو کدسه پادشتی به هیچ نادریتهوه مه گدر بهو شتهی بیکا، چاکبی یا خراب.

إِنَّ أَصْحَابَ الْجَنَّةِ الْيَوْمَ فِي شُغْلٍ فَاكِهُونَ ﴿٥٥﴾ هُمْ وَأَزْوَاجُهُمْ فِي ظِلِّ عَلَى الْأَرَائِكِ مُتَكِفُونَ ﴿٥٦﴾ لَهُمْ فِيهَا فَاكِهَةٌ وَلَهُمْ مَا يَدْعُونَ ﴿٥٧﴾ سَلَامٌ قَوْلًا مِنْ رَبِّ رَحِيمٍ ﴿٥٨﴾ وَامْتَنُوا الْيَوْمَ أَنْتُمْ الْمُجْرِمُونَ ﴿٥٩﴾ أَلَمْ آعْهَدْ إِلَيْكُمْ يَبْنَئِءَ آدَمَ أَنْ لَا تَعْبُدُوا الشَّيْطَانَ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبِينٌ ﴿٦٠﴾ وَإِنْ أَعْبُدُونِي هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ ﴿٦١﴾ وَلَقَدْ أَضَلَّ مِنْكُمْ جِبِلًّا كَثِيرًا أَفَلَمْ تَكُونُوا تَعْقِلُونَ ﴿٦٢﴾ هَذِهِ جَهَنَّمُ الَّتِي كُنْتُمْ تُوعَدُونَ ﴿٦٣﴾ أَصَلَوْهَا الْيَوْمَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿٦٤﴾ الْيَوْمَ نَخْتِمُ عَلَى أَفْوَاهِهِمْ وَتُكَلِّمُنَا أَيْدِيهِمْ وَتَشْهَدُ أَرْجُلُهُمْ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٦٥﴾ وَلَوْ نَشَاءُ لَطَمَسْنَا عَلَى أَعْيُنِهِمْ فَاسْتَبَقُوا

الْصِّرَاطَ فَإِنَّهُ يَبْصُرُونَ ﴿ ٦٦ ﴾ وَلَوْ نَشَاءُ لَمَسَخْنَاهُمْ
عَلَىٰ مَكَانَتِهِمْ فَمَا اسْتَطَاعُوا مُضِيًّا وَلَا يَرْجِعُونَ
﴿ ٦٧ ﴾ وَمَنْ نُعَمِّرْهُ نُنَكِّسْهُ فِي الْخَلْقِ أَفَلَا يَعْقِلُونَ ﴿ ٦٨ ﴾

﴿ إِنَّ أَصْحَابَ الْجَنَّةِ الْيَوْمَ فِي شُغْلٍ فَكِهِون ﴾ بدرستی دانیستوه باوه پرداره نیاز پاکه کانی
بدهشت لهم روزی دوایدا له ناو جهند کاریکی خویانا رائه بویرن به خواردن و خواردندوه و
شادمانن و بی ناگی کردون له جگدی خویان.

﴿ هُمْ وَأَزْوَاجُهُمْ فِي ظِلَالٍ عَلَى الْأَرْئِكَ مُتَكُونُونَ ﴾ شتی تر که نهوان زورتر شادمان بکاو بی
ناگیان بکا له جگدی خویان، بدرستی خویان و نهو ژنانهی جیهانیان له ناو سیته ریکی به رده و ام
له بدهشتان، نه گهرمدو نه سارد، پالنده نهوه له سدر جهندین کورسی رازوه به پیره ده و بدرادر.
﴿ لَهُمْ فِيهَا فَاكِهَةٌ وَلَهُمْ مَا يَدْعُونَ ﴾ بویان هدیه له ناو به دهشتا جورها میوهی خوش و بدتام
و، بویان هدیه شتی داوی بکدن و ناره زوی بکدن و له خزمهت خوادا دلخوش و شادن.

﴿ سَلَامٌ قَوْلًا مِنْ رَبِّ رَحِيمٍ ﴾ فریشته کان به وان رائه گیهنن فدرموده یسه له لایسن
پدروهر دگاری میهره بان و خاوهن به زه ییده که سلاری خوایه له وان.

﴿ وَامْتَرُوا الْيَوْمَ أَيُّهَا الْمُجْرِمُونَ ﴾ کاتی باوه پرداران نه برین بولای بدهشت، به تاوان باران
نه یترری، ئیوه جیا بینه وه له باوه پرداران و، بچن بولای جیگهی خوتان له ناو ناگری دوزه خ.

﴿ أَلَمْ أَعْهِدْ إِلَيْكُمْ يَا بَنِي آدَمَ أَنْ لَا تَعْبُدُوا الشَّيْطَانَ إِنَّهُ عَدُوٌّ لَكُمْ ﴾ ئایا ئهی ئاده میزاد : من
فدرمانم نددا به ئیوه و ناموز گاریم نه کردن پیره وی شهیتان نه کهن ؟ به لگهی زورم پیشان به ئیوه
نددا له سدر تاك و ته نهایی خومدا بو پدرستن. بدرستی شهیتان دوزمنیکی ئاشکرایه بو ئیوه هدر
له کاتی بایره ئاده متانه وه، بو تانی نه دراز تیتته وه بی فدرمانی من بکهن.

﴿ وَأَنْ أَعْبُدُونِي هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ ﴾ وه فدرمانم بی نه دان ئیوه هدر به تهنها من پددرستن ،
به تایدتی نهو پدرستهی من ریگهی راستی بی خوارو خیچه و، ئاینیکه شاره زایتان نه کا بولای
راستی ؟

﴿ وَلَقَدْ أَضَلَّ مِنْكُمْ جِيلًا كَثِيرًا أَفَلَمْ تَكُونُوا تَعْقِلُونَ ﴾ وه بدرستی شهیتان تا قمیکی زوری
له ئیوه لاداو له ریگهی راستی ئاین. ئایا داوی بو ئیوه بیر ناکه نه وه له ناو بردنی گهلانی رابوردو
که به دهوی پیره وی شهیتانه وه له ناو چون.

﴿ هَذِهِ جَهَنَّمُ الَّتِي يُوعَدُونَ لِصَلَاحِهَا الْيَوْمَ بِمَا كُنتُمْ تَكْفُرُونَ ﴾ ئائمه نهو دوزه خهی ئدوتوید
که به لیتی بی درابو له سدر زمانی پیغمه دران کدیو نهو که سانه یه پیره وی شهیتانن و، واز
له پدرستنی من نه یتن، ئیوه بچنه ناو نهو دوزه خه وه، سزاکدی بچیژن به دهوی ئدوه وه باوه رتان
به بونی دوزه خ نه بو له جیهاندا.

ته فسیری زمانگری

﴿ الْيَوْمَ نَخِمْ عَلَىٰ أَفْوَاهِهِمْ وَتُكَلِّمُنَا أَعْدِيَهُمْ وَتَشْهَدُ أَرْجُلُهُمْ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴾ ئیمه لهم روزه‌دا مؤر نه‌دهین به‌سهردهمی تاوانبارانداو، گفتوگویان لی قه‌ده‌غه ده‌کدین، چونکه باوه‌ریان به‌ئیمه و پیغمه‌ران نه‌هیتابو له‌جیهانداو، ئیمه ده‌سته‌کانیان نه‌هیتینه گفتوگوو نه‌و شته‌ی کردویانه نه‌ندامه‌کانیان نه‌یلین و، پیکانیاں شایه‌تی نه‌دهن به‌شتی نه‌یکه‌ن له‌جیهاندا.

﴿ وَلَوْ نَشَاءُ لَطَمَسْنَا عَلَىٰ أَعْيُنِهِمْ فَاسْتَبَقُوا الصِّرَاطَ فَأَنَّىٰ يَصِيرُونَ ﴾ وه‌ئه‌گهر ئیمه ناره‌زو و بکه‌ین چاوی بی باوه‌ران کویر نه‌که‌ینو جیگه‌که‌ی نایه‌لین، دواپی نه‌یانه‌وی برۆن بۆلای رینگه‌یه له‌وه‌ویه‌ر به‌وا رۆیشتون، دواپی چۆن تووشی نه‌و رینگه‌یه نه‌بن دواپی کویر بونیان.

﴿ وَلَوْ نَشَاءُ لَمَسَخْنَاهُمْ عَلَىٰ مَكَانَتِهِمْ فَمَا اسْتَطَاعُوا مُضِيًّا وَلَا يَرْجِعُونَ ﴾ وه‌ئه‌گهر ئیمه ناره‌زو و بکه‌ین به‌راستی ئیمه شیوه‌و ره‌نگی بی باوه‌ران نه‌گورین له‌جیگه‌ی خویاناو، هیرو توانایان بوچ نه‌که‌ینه‌وه، دواپی نه‌وان توانایان نامیتی به‌ره‌و پیش برۆن و، ناتوان به‌ره‌و دوایش بگهرینه‌وه نه‌به‌لای راستاو نه‌به‌لای چه‌پا.

﴿ وَمَنْ نَعْمِرْهُ نَكْسِفْهُ فِي الْخَلْقِ أَفَلَا يَعْقِلُونَ ﴾ وه‌ه‌ه‌ر که‌سی ئیمه تهمه‌نی دریز بکه‌ین و مؤله‌تی بده‌ین تهمه‌نی دریز بی، ئیمه شیوه‌ی دروستونی نه‌و که‌سه نه‌گورین و، هیرو توانای که‌م نه‌که‌ینه‌وه ه‌تا وه‌ک کاتی منالی لی دینه‌وه، له‌شی لاواز نه‌بی و نه‌قلی که‌م نه‌یتیه‌وه، که‌وته‌کار نه‌بی، نایا دواپی بۆ بیر له‌توانای خوا ناکه‌نده‌وه، نه‌و که‌سه‌ی بتوانی ده‌متان مؤربکاو شیوه‌تان بگورپی و دواپی لاوی جوانی نه‌خته‌نه‌خته‌بده‌وه پیری بتانبا، نه‌توانی دواپی مردن زیندوتان بکاته‌وه بۆ پرسیار و وه‌لام و پادا‌شت.

وَمَا عَلَّمْنَاهُ الشِّعْرَ وَمَا يَنْبَغِي لَهُ إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ وَقُرْآنٌ مُبِينٌ
لِيُنْذِرَ مَنِ كَانَ حَيًّا وَيَحِقَّ الْقَوْلُ عَلَى الْكَافِرِينَ ﴿٧٠﴾

پیغمه‌ر ﴿ ﷺ ﴾ ه‌ه‌ر کاتی قورئانی بخویندایه، بی باوه‌ران نه‌یان ووت: موحه‌مه‌د دیسانه‌وه ه‌وئراوه داندنی، خواپی مه‌زن به‌درۆیان نه‌خاته‌وه‌وه، نه‌فه‌رموی:

﴿ وَمَا عَلَّمْنَاهُ الشِّعْرَ وَمَا يَنْبَغِي لَهُ ﴾ وه‌ئیمه ه‌وئراوه‌مان فیری موحه‌مه‌د نه‌کردوه‌وه، قورئان وینه‌ی شیع‌ر نه‌ه، چونکه قورئان دوره له‌ئاواتی ه‌اندرو ئالزو، وینه ه‌یتانه‌وه‌ی خه‌یالی و، ه‌وئراوه شایسته‌ی پله‌ی بدرزی موحه‌مه‌د نه‌ه، چل سال پیش بوونی به‌پیغمه‌ر نه‌بیسراوه ه‌وئراوه‌ی دانایی، نه‌و مه‌رجانه‌ی بۆ دانانی ه‌وئراوه دانراوه له‌قورئاندا نایه‌تده‌ی، پارچه‌ پارچه کردنی ووشه‌کانی و برکه‌کانی، به‌گویره‌ی ه‌ونه‌ری ه‌وئراوه له‌قورئاندا نایه‌تده‌ی.

﴿ إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ وَ قُرْآنٌ مُبِينٌ لِيُنْذِرَ مَنْ كَانَ حَقًّا ﴾ نه‌و شته‌ی نه‌وتو موحه‌مه‌د ه‌یتاویه‌تی نامۆزگاری کردن و شاره‌زایی کردنه له‌لایه‌ن خواو، قورئانیکه ده‌ستورو بیروباوه‌رو فه‌رمانه‌کانی نایینی نیسلام رۆن نه‌کاته‌وه بۆ ناده‌میزاد، خوا ناردویه‌تیه خواره‌وه بۆ نه‌وه‌ی که‌سی

دلکی زیندوی هدی و خاوهنی هوشدهو بیترستی، نهک نهو کهسانه بی ناگان وهک مردوانه، چونکه نهو کهسانه لهناوهروکی قورنان ناگدن و، نهگدر بیشی زانن خویان بهگهورهتردائهنین لهوهی گوی لهقورنان بگرن.

﴿ وَ يَحِقُّ الْقَوْلُ عَلَى الْكَافِرِينَ ﴾ وهلهبدر نهوهیش فدرمودهی خوا بهسدر بی باوهپراندا بیتهدی که خوا فدرمویهتی: دوزهخ پر نهکدم لهجنوکهو نادهمیزاد.

أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّا خَلَقْنَا لَهُمْ مِمَّا عَمِلَتْ أَيْدِيَنَا أَنْعَمًا فَهُمْ لَهَا
مَالِكُونَ ﴿٧١﴾ وَذَلَّلْنَاهَا لَهُمْ فَمِنْهَا رَكُوبُهُمْ وَمِنْهَا يَأْكُلُونَ ﴿٧٢﴾
وَهُمْ فِيهَا مِنْ مَنَافِعٍ وَمَشَارِبٌ أَفَلَا يَشْكُرُونَ ﴿٧٣﴾ وَاتَّخَذُوا
مِن دُونِ اللَّهِ آلِهَةً لَّعَلَّهُمْ يُنصَرُونَ ﴿٧٤﴾ لَا يَسْتَطِيعُونَ
نَصْرَهُمْ وَهُمْ لَهُمْ جُنْدٌ مُّحْضَرُونَ ﴿٧٥﴾ فَلَا يَحْزَنكَ قَوْلُهُمْ
إِنَّا نَعْلَمُ مَا يُسْرُونَ وَمَا يُعْلِنُونَ ﴿٧٦﴾

﴿ أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِمَّا عَمِلَتْ أَيْدِيَنَا أَعْمَاءَ فَهُمْ لَهَا مَالِكُونَ ﴾ نایا نادهمیزاد نیدانزانیهو ههوالیان نه دراوهتی که بهراستی ئیمه دروستمان کردوهبو سوودی نهوان ههندی لهوشتانهی ئیمه دروستمان کردوون و، جگهی ئیمه ناتوان پیدایان بکهن، لههوشرو گاو بز و مهر، دوابی نهوان نهبن بهخاوهنیان و، بو کاروباری خویان نهیان خهنه کار، بههر جورئ نارهزووی بکهن.

﴿ وَذَلَّلْنَاهَا لَهُمْ فَمِنْهَا رَكُوبُهُمْ وَمِنْهَا يَأْكُلُونَ ﴾ وهئیمه نهو چوارپییاندهمان بو نهوان رام کردوه، بهجورئ ناتوان لهوان یاخی بن و، منالکی بچوک هوشترکی گهوره رائه کیشی و وابهی لئی نهدا، دوابی نهوان سواری ههندیکیان نهبن و، لهگوشت وشتی تری نهوان نهخون، خوری و کورگ و موهکانیان بهکار دیتن.

﴿ وَهُمْ فِيهَا مِنْ مَنَافِعٍ وَمَشَارِبٌ أَفَلَا يَشْكُرُونَ ﴾ وه بو نهوان هدی لهناو نهو چوارپییانده چندن سودی زور وهک پیسهکانیان و گوشت و کیلانی زهویی و، لهوانا ههدهخوراوهی پاک و خاوین، نایا بو دوابی نهوان سوپاسی خوا ناکدن لهسدر نهو چاکانهیداو، باوهپی پی بهیتن و بهتدنها هدر نهو بهدرست ؟

نهگدر خوا نهوانهی بو نهوان دروست نه کردایه، نهوان بهوجوره نایابه رایان نهتهوارد.

﴿ وَاتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ آلِهَةً لَعَلَّهُمْ يَنْصُرُونَ ﴾ و هبسی باوهران و هریان نه گرت بوخویان له جگهی خوا چندند خویاه له بته کان و نه یانپه رستن، به نومیدی نه وهی یارمه تیان بدری له لایه ن نه و بتانده. بویان بپارینه وه لای خوا و سزایان نه دا له رژی دوا پیدا.

﴿ لَا يَسْتَطِيعُونَ نَصْرَهُمْ وَهُمْ لَهُمْ جُنْدٌ مُخَضَّرُونَ ﴾ نه و خویانه ی نه و ان ای نه و هیان نه یه یارمه تی بی باوهران بده ن و، بی باوهران سه ربازن بو بته کان و ناماده کراون بو پارستیان نه گهر ده ست درژی بگریته سه ربته کان. زور جیگهی سه رسورمانه نه و بتانه بی باوهران پاسه وانیان و نایدن ده ست درژی بگریته سه ربیان، ئیر چون نه یان په رستن و به ته مای پارانده و یانن ؟

﴿ فَلَا يَخْزُكَ قَوْلُهُمْ إِنْآ نَعْلَمُ مَا يَسِرُّونَ وَمَا يُعْلِنُونَ ﴾ دوا بی گفتوگوی بت په رستان نازاری تو نه دا که نه لئین: تو شاعیری یا جادو گهری، یا پوشه ویز یا تو شیتی. به راستی ئیمه نه و شته نه زانین نه و ان نه یشارنه وه شتی نه و ان ناشکرای بکن، هیچ شتی له ئیمه وون نای، ئیمه له رژی دوا پیدا سزایان نه ده یین. که واته تو نارام بگره بدوینده ی پیغمه رانی تری خاوه ن مده ست.

أَوَلَمْ يَرِ الْإِنْسَانُ أَنَا

خَلَقْنَاهُ مِنْ نُطْفَةٍ فَإِذَا هُوَ خَصِيمٌ مُبِينٌ ﴿٧٧﴾ وَضَرَبَ لَنَا

مَثَلًا وَنَسِيَ خَلْقَهُ قَالَ مَنْ يُعْطِي الْعِظَمَ وَهِيَ رَمِيمٌ ﴿٧٨﴾

قُلْ يُحْيِيهَا الَّذِي أَنشَأَهَا أَوَّلَ مَرَّةٍ وَهُوَ بِكُلِّ خَلْقٍ عَلِيمٌ

﴿٧٩﴾ الَّذِي جَعَلَ لَكُم مِّنَ الشَّجَرِ الْأَخْضَرِ نَارًا فَإِذَا أَنْتُمْ

مِنْهُ تُوقِدُونَ ﴿٨٠﴾ أَوَلَيْسَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ

بِقَدْرِ عَلَى أَنْ يَخْلُقَ مِثْلَهُمْ بَلَىٰ وَهُوَ الْخَلَّاقُ الْعَلِيمُ ﴿٨١﴾

إِنَّمَا أَمْرُهُ إِذَا أَرَادَ شَيْئًا أَنْ يَقُولَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴿٨٢﴾

فَسُبْحَانَ الَّذِي بِيَدِهِ مَلَكُوتُ كُلِّ شَيْءٍ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٨٣﴾

﴿ أَوَلَمْ يَرِ الْإِنْسَانُ أَنَا خَلَقْنَاهُ مِنْ نُطْفَةٍ فَإِذَا هُوَ خَصِيمٌ مُبِينٌ ﴾ نایا ناده میزاد نه یانزانیوه که به راستی ئیمه نه و انمان دروست کردوه له دلۆین ناوی بی نرخ و قیره ون له لایه ن پیاوه وه چوه ته منالدا نی ژنه وه، دوا بی کردمان به مرو فیک ی خاوه ن بیرو زانا و به توانا و نه توانی

ته فسیری زمانکوی

ئهوهی له دلبایه دهی بری، دواى شتیکی وانهو باسی بکرایه، دواى ئه و ئاده میزاده دوزمنیکی ئاشکرای سه رسه ختی لی ده رئه چی به رانه ر به ئیمه و، بیر له پیتشووی خو ی ناکاته وه و، گفتو گوی خراب ئه کا.

﴿ وَضَرَبَ لَنَا مَثَلًا وَ نَسِيَ خَلْقَهُ قَالَ مَنْ يُحْيِي الْعِظَامَ وَ هِيَ رَمِيمٌ ﴾ وه ئه و بی باوه ره له باره ی ئیمه وه گفتو گوی سه رسورپنه ر ئه کا و ئه لئ ئیمه توانای زیندو کردنه وه ی مردوانمان نیه و، وانه زانی ئیمه وینه ی ئه وین له بی تواناییداو ، دروست کردنی خو ی له بیر چوه ته وه که ئیمه ئه ومان له دلۆپی ئاو دروست کردوه و، ئه لئ: چ که سیکه ئه و ئیسکانه زیندو بکاته وه به وینه ی جار و گیان بکا په به ریاو، ئه و ئیسکانه رزاون و پواو ن ؟

﴿ قُلْ يُحْيِيهَا الَّذِي اَلْشَّاهَا اَوَّلَ مَرَّةٍ وَ هُوَ بِكُلِّ خَلْقٍ عَلِيمٌ ﴾ تو بلی به و بی باوه رانه: ئه و که سه ی ئه و تو ئه و ئیسکانه زیندو ئه کاته وه به که م جار دروستی کردوون له نه بونه وه، بگره زیندو کردنه وه ی دواى ئاسانه له پهیدا کردنی به که م جارو، خوا به هه موو بونه وه ری ئه زانی و، ئه زانی به پارچه پارچه رزیه کانی مردوان و ئه زانی له چ جیگه به کن و ئه ندامه کانیان له یه ک جوی ئه کاته وه. ئه و که سه چاو و گو یچ که و ئه قل بدا به دلۆپی ئاوی بی نرخ ، ئه توانی مردوان زیندو بکاته وه.

﴿ الَّذِي جَعَلَ لَكُم مِّنَ الشَّجَرِ الْأَخْضَرِ نَارًا فَإِذَا اُنْتُمْ مِنْهُ تُوقَدُونَ ﴾ که سیکی ئه و تو ئیه ی به که م جار دروست کردوه، دروستی کردوه بو سوودی ئیه و ئاگر له دره ختیکی سه وزی ئاودار، دواى ئیه پهیدا ئه که ن ئاگر له ودره خته سه وزه، له گه ل ئه وه یشدا ئاو و ئاگر دزی به کترین. بیکرمان که سی توانای ئه وه ی هه بی ئاگر له دره ختیکی ته ری ئاودار پهیدا بکا، ئه توانی مردوه کان زور به ئاسانی زیندو بکاته وه گیان بکاته وه به به ریا نا.

بو زانین: خوا ی مه زن دوو دره ختی دروست کردوون سه وز و پیاوون، ئه گه ر ئیه له هه ری به که یان له قیکیان لی بکه نه وه دلۆپ دلۆپ ئاویان لی دیشه ده ری، که چی ئه گه ر ئه و دوولقانه بدرین له یه کزی ئاگریان لی پهیدا ئه بی.

﴿ اَوَلَيْسَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضَ بِقَادِرٍ عَلَىٰ اَنْ يَخْلُقَ مِثْلَهُمْ ﴾ ئایا که سیکی ئه و تو ئاسمانه کان و زه و ی دروست کردوون له نه بونه وه، توانای به سه ر ئه وه دا نه که وینه ی ئه و بی باوه رانه دروست بکا دواى مردنیان زیندویان بکاته وه ؟

﴿ بَلَىٰ وَ هُوَ الْخَلَّاقُ الْعَلِيمُ ﴾ به لئ: ئه و خوا یه توانای به سه ر هه مو شتیکا هه ده و، بونه وه ریکی زوری هه ده، ئه زانی به هه مو شتی، که سیکه هه یج شتیکی له ئاسمانه کان و زه ویدا لی وون نابی.

﴿ اَلَمَّا اَمْرُهُ اِذَا اَرَادَ شَيْئًا اَنْ يَقُولَ لَهُ كُنْ فَيَكُوْنُ ﴾ به راستی فه رمانی خوا به جو ریکه هه ر کاتی بیه و ی شتی دروست بکا، ئه فه رموی به و شته تو به، دواى ئه و شته کوتوپر پهیدا ئه بی و، خوا ی مدزن پیتیستی به ئامیر و که ره سه نه بو دروست کردنی هه موو شتی. که دواته خوا ی گه و ره هه ر کاتی بیه و ی مردوه کان زیندو بکاته وه ئه فه رموی: ئیه زیندو ببنه وه، کوتوپر زیندو ئه بنه وه.

﴿ فَسُبْحَانَ الَّذِي يَدِيهِ مَلَكُوتُ كُلِّ شَيْءٍ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴾ كه فرمانی خوا به و جوره بی
 ئیوهی بی باوه رانی مه ککه که سیکی نه و تویه دهست و توانای نه وه خاوه نیه تی و دهسته لاتی
 هه موو شقی بی، ئیوه پاکی بکه نه وه و دوری بکه نه وه له هه مووو شتیکی ناشایسته و ناره واو، ئیوه
 هه ر بولای نه و که سه نه گپ رینه وه له رژی دوا پیدا دوا ی مردنتان و زیندو بونه وه تان.
 هوی هاتنه خواره وهی نه و نایه تانه ی پیشو و نه وه بوه: ئوبه ی کوری خه له ف چوه خزمه ت
 پیغمه ر و، هه ندی ئیسکی رزیوی بی بو ووتی: ئایا خوا نه مه زیندو نه کاته وه داوی رزیبی،
 پیغمه ر ﴿ ﷺ ﴾ فره موی: به لئ، تۆیش مردی زیندوت نه کاته وه نه تخته ناو ناگری دۆزه خ.

به یاریده ی خوی مه زن کوتایی پی هات

زانا یان بیرو بوجونیان جیاوازه له باره ی مده بست له مانای ووشه کانی (الصافات، الزاجرات، التالیات) هندیکیان نه لئین: مده بست له مانا کانیان فریشته کانی.

﴿ إِنَّا زَيْنَا السَّمَاءَ الدُّنْيَا بِزَيْنَةِ الْكَوَاكِبِ ﴾ بدرستی نیمه نهو ناسمانه ی نریکه له نیوه وه روغان کردو ته وه بهرونای تهستیره کان، نهستیره نهو شتانه به ناسمانی جیهانه وه نه بیرین و ناسمان بهوان رازنیراوه ته وه.

﴿ وَحِفْظًا مِنْ كُلِّ الشَّيْطَانِ مَارِدٍ ﴾ وه نیمه ناسمانه کاغان پاراستوه له هه مو شهیتانی یاخی بویی و له فهران و بهرستی نیمه ده رجویی و، نیمه نهو نهستیرانه مان کردوه به پاسه وانی ناسمان.

﴿ لَا يَسْمَعُونَ إِلَى الْمَلَأِ الْأَعْلَى يُقْذَفُونَ مِنْ كُلِّ جَانِبٍ ﴾ ناتوانن بیستن هیچ شتی له گفتوگوی تاقمه کانی سهروه که بریتین له فریشته پاکه کان و، هه ولی نهوه نه ده ن بوجوی گرتن بچن بولایان و، بویان فری نه درئی کومه لئ گری سوتینده ی ناگر له هه مو لایه که وه.

﴿ ذُخِرُوا وَلَهُمْ عَذَابٌ وَأَصِيبٌ ﴾ نهو شهیتانانه سزایان نه درئی به ده رکردن له هه مو لایه که وه، بویان هه یه له روژی دوایدا سزای سهختی بهرده وام و نه براوه.

﴿ إِلَّا مَنْ الْخِطْفَةِ الْخِطْفَةِ فَأَتْبَعَهُ شِهَابٌ ثَاقِبٌ ﴾ نهو شهیتانانه ناتوانن برون بولای سهروه بوجوی له گفتوگوی فریشته کانی سهروه مه گهر که سی له وان شتی له گفتوگوی نه وان وه برگری به په له وه به دزی به وه، دواپی بهرله وه ی بگاته وه بولای زهوی توشی نهو نه بی کومه لئ ناگری زور روناک و نه یسوتینن بهرله وه ی بگاته وه بولای پو شه ویزه کان و، دروو بوختانی تره وه ی بجه نه سهرو دانیش توانی زهوی له رینگه راست لایه دن.

فَاسْتَفْتِهِمْ أَهُمْ أَشَدَّ خَلْقًا

أَمْ مَنْ خَلَقْنَا إِنَّا خَلَقْنَاهُمْ مِنْ طِينٍ لَازِبٍ ﴿١١﴾ بَلْ عَجِبْتَ

وَيَسْخَرُونَ ﴿١٢﴾ وَإِذَا ذُكِّرُوا لَا يَذْكُرُونَ ﴿١٣﴾ وَإِذَا رَأَوْا آيَةً يَسْتَسْخِرُونَ

﴿١٤﴾ وَقَالُوا إِن هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُبِينٌ ﴿١٥﴾ أَمْ ذَا مَنَّا وَكُنَّا نُرَآبَا وَعِظْمًا

أَمْ نَالَمَبْعُوثُونَ ﴿١٦﴾ أَوْءَابَاؤُنَا الْأَوَّلُونَ ﴿١٧﴾ قُلْ نَعَمْ وَأَنْتُمْ دَاخِرُونَ

﴿١٨﴾ فَإِنَّمَا هِيَ زَجْرَةٌ وَاحِدَةٌ فَإِذَا هُمْ يَنْظُرُونَ ﴿١٩﴾ وَقَالُوا ابْنُوا لَنَا هَذَا

يَوْمَ الدِّينِ ﴿٢٠﴾ هَذَا يَوْمُ الْفَصْلِ الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ تُكَذِّبُونَ ﴿٢١﴾

﴿٢٢﴾ أَحْشَرُوا الَّذِينَ ظَلَمُوا وَأَزْوَاجَهُمْ وَمَا كَانُوا يَعْبُدُونَ ﴿٢٣﴾ مِنْ دُونِ

اللّٰهُ فَاهْدُوهُمْ اِلَى صِرَاطِ الْجَحِيْمِ ﴿٢٣﴾ وَقَفَّوْهُمْ اِنْهُمْ مَسْئُولُونَ ﴿٢٤﴾
مَا لَكُمْ لَا تَنَاصَرُونَ ﴿٢٥﴾ بَلْ هُمْ اَيُّومَ مُسْتَسْلِمُونَ ﴿٢٦﴾

﴿فَاسْتَهْتُمْ اَهُمْ اَشَدُّ خَلْقًا اَمْ مَنْ خَلَقْنَا﴾ دواى تو پرسىار بکه لهو که سانه بر وایان بهزیندو بونهوه نیه: نایا دروستکردنی نهوان و زیندوبونهوهی نهوان دواى مردنیان گرانه یادروستکردنی ناسمانه کان و زهوى و نهوى له نیوان نهواندایه؟

﴿اِنَّا خَلَقْنَاهُمْ مِنْ طِينٍ لَّازِبٍ﴾ به پراستی نئمه نهو بی باوه پانه مان دروست کرده له خاکیکی لقی و ترشاو نه نوسا به دهسته وه راسته وخو یه کهم جار وهك نادهم و، دوواتر له دلویى ناوی بی نرخ و قیزه وهن، نئیر بو بیر له خویمان ناکه نه وه؟

﴿بَلْ عَجِبْتَ وَيَسْخَرُونَ﴾ به لکو به پراستی تو سهرت سوپ نه مئیی له بیروبو چونی نهو که سانه بر وایان بهزیندوبونهوه نیه دواى مردن و، نهوان گالته به بیروباوه ری توو بهزیندوبونهوه نه کهن، تو سهرت سور نه مئیی هه مو شتی لای خوا ناسانهو، تو له یان لی نه سئیی.

﴿اَوْ اِذَا ذِكُرُوا لَا يَذْكُرُونَ﴾ وه هدر کاتی ناموز گاریان بکرین به هوئی نایه ته کانی قورئانه وه، ناموز گاری وهر ناگرن و سود لهو ناموز گاریه وهر ناگرن.

﴿وَ اِذَا رَاوْا آيَةً يَسْتَسْخَرُونَ وَقَالُوا اِنْ هَذَا اِلَّا سِحْرٌ مُّثِيْنٌ﴾ وه هدر کاتی کاریکی په که خهر له کاره کانی توو، به لگه یه له به لگه راسته کانی تو یان ببینیایه له نیوان خو یانا دهستان نه کرد به گالته کردن پیان و، نه یان ووت: نهو شتی موحه مه د هینا وه تی جادوی ناشکرایه، نه یانه وئی بهو کاره ی خو یان دانیشتران له ریگه لابه دن.

﴿اِذَا مَتَّوْكَنَا ثُرَابًا وَّعِظَامًا اَنِنَا لَمَبْعَثُونَ اَوْ اَبَاؤُنْ اَوَّلُونَ﴾ نهو که سانه ی باوه ریان بهزیندوبونهوه نیه نه لئین: نایا کاتی نئمه مردین، له شمان رزاو بوین به خاک و نئسک و بوین بتوزو بلاو بوینه وه بهم لاو لادا نایا نئمه زیندو نه کرینه وه بو پرسیار؟ یا نئمه چونر و امان به زیندوبونهوه ی باو بایره کانی خو مان هدیه هه زاران ساله مردون و گیان بکرینه وه به له شیان؟

﴿قُلْ نَعَمْ وَاَنْتُمْ دَاخِرُونَ. فَاِنَّمَا هِيَ زَجْرَةٌ وَاحِدَةٌ. فَاِذَا هُمْ يَنْظُرُونَ﴾ تو بلئ: به لئ نئوه له گوړه کانتان دئسه ده ری و دواى نئوه و بایرانتان زیندو نه کرینه وهو، نئوه نه نئیرین بو لای پرسیار کردن لیان به لاوازی و به سهر شو ری، دواى به پراستی زیندو بونهوه لای نئمه کاریکی گران نیه مه گهر تاکه ده نگیکه که نئوه نه بیسن و، دواى زیندو نه بنه وهو هه لئه سنه سه ری و، هه ندیکتان ته ماشای هه ندی تر تان نه کهن.

﴿وَقَالُوا يَا وَيْلَنَا هَذَا يَوْمُ الدِّينِ. هَذَا يَوْمُ الْفَصْلِ الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ تُكَذِّبُونَ﴾ وه کاتی له گوړه کانیان هاتنه دهره وه، هه ندیکیان به هه ندی تریان نه لئین: نهی هاوار بو نه پرسیاره سه خته

ئە کرئ لە ئیمەو، بۆ ئەم سزا درێژ خایەندی ئیمە، ئەم ڕۆژە ڕۆژیکە پاداشتی ئیمە ئەدرێتەوه
لەسەر ئەو کارانەی کردومانە، دواوی بەوان ئەبێژرئ: ئەم ڕۆژە ڕۆژیکە ئەوتوێه کاری راست
و کاری خراپ جوئ ئەبنەوهو، ئەو ڕۆژەیه ئیوه بەدرۆتان ئەخستەوه، پیاو چاکان و خراپەکاران
لەبەك جوئ ئەبنەوه، دواوی تاقمئ بۆلای بەههشت و تاقمئ تر بۆلای دۆزهخ ئەنیرئ. کەواتە
ئێوه بچیژن سزای شتی کردوتانە.

﴿ احشروا الَّذِينَ ظَلَمُوا وَأَزْوَاجَهُمْ وَمَا كَانُوا يَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ ﴾ خوای مەزن داوای
ئەوهی ئادەمیزاد لە گۆرەکانیان هاتنە دەر بەفریشتەکان ئەفەرموئ: ئیوه کەسانیکە ئەوتو
بەهاوبەشدانان بۆ ئیمە ستمیان لە خۆیان کردووە کۆیان بکەنەوه ئەوان و هاوڕێ هاوبەش
دانەرەکان و ئەو کەسانە ئەیان پەرستن لەبەتەکان لەجگەیی خوا لەدهشتی کۆبونەوهدا.
﴿ فَاهْذُوبْهُمْ إِلَى صِرَاطِ الْجَحِيمِ. وَقَفَّوْهُمْ إِنَّهُمْ مَسْئُولُونَ ﴾ دواي ئەو شتە کرا بەتاوانباران
بە فریشتەکان ئەبێژرئ: ئیوه بەگورجی تاوانباران بێدن بۆناوەراستی دۆزهخ و، بەر لەبردنیان
ئێوه ئەوان راوهستین. بەراستی ئەوان پرسیاریان لی ئەکرئ لەو کارانەی کردویانەو، لەسەر
بێباوەری و بێفەرمانی خوا.

﴿ مَا لَكُمْ لَا تُنَاصِرُونَ. بَلْ هُمْ الْيَوْمَ مُسْتَسْلِمُونَ ﴾ بەو تاوانبارانە ئەبێژرئ: لەبەر چ شتی
هەندئ لە ئیوه یاریدەهێ هەندئ تەرتان نادەن ئەمڕۆ، وەك ئەوهی لەجیهاندا یارمەتی یەكترتان
ئەدا. بەلكو ئیوه ئەمڕۆ فەرمانبەرداری خوای گەورەن و، توانای پیلان و فیلتان نیه و ڕیگە
ڕزگاری نادۆزنەوه.

وَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ

عَلَى بَعْضٍ يَتَسَاءَلُونَ ﴿٢٧﴾ قَالُوا إِنَّا كُنْتُمْ تَأْتُونَنَا عَنِ الْيَمِينِ ﴿٢٨﴾
قَالُوا بَلْ لَمْ تَكُونُوا مُؤْمِنِينَ ﴿٢٩﴾ وَمَا كَانَ لَنَا عَلَيْكُمْ مِنْ سُلْطَانٍ
بَلْ كُنْتُمْ قَوْمًا طَٰغِينَ ﴿٣٠﴾ فَحَقَّ عَلَيْنَا قَوْلُ رَبِّنَا إِنَّا لَذَٰئِقُونَ ﴿٣١﴾
فَإَعْوَيْتَكُمْ إِنَّا كُنَّا عَاوِينَ ﴿٣٢﴾ فَأَنَّهُمْ يُؤْمِدُونَ فِي الْعَذَابِ مُشْتَرِكُونَ
﴿٣٣﴾ إِنَّا كَذٰلِكَ نَفْعَلُ بِالْمُجْرِمِينَ ﴿٣٤﴾ إِنَّهُمْ كَانُوا إِذَا قِيلَ لَهُمْ
لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ يَسْتَكْبِرُونَ ﴿٣٥﴾ وَيَقُولُونَ إِنَّا لَتَارِكُوْا إِلٰهَتِنَا
لِسَٰعِرٍ مُّجْنُونٍ ﴿٣٦﴾ بَلْ جَاءَ بِالْحَقِّ وَصَدَّقَ الْمُرْسَلِينَ ﴿٣٧﴾

﴿وَأَقْبِلْ بِغَضِّهِمْ عَلَىٰ بَعْضِ يَتَسَاءَلُونَ. قَالُوا إِنَّكُمْ كُنْتُمْ تَأْتُونَنَا عَنِ الْيَمِينِ﴾ له رۆژی دوایدا
ناکوکی سهخت پهیدا نه بئ له نټوان تاوانباره سه رۆکه کان و ژیر دهسته کانیان و، هه ندیکیان رو
نه کهن بولای هه ندیکي تریان و، پرسیار له یه کتری نه کهن. ژیر دهسته کان به سه رۆکه کانی
خویان نه لټین: به راستی ئیوه نه هاتن بولای ئیمه سویتدنان بو ئیمه نه خوارد که نیازتان پاکه له گه
ئیمه و، دوايی ئیمه برومان بئ کردن. که واته ئیوه نه تان هیشت ئیمه باوه ربه یتین، نه گینا ئیمه
باوه رمان نه هیتا.

﴿قَالُوا بَلْ لَمْ تَكُونُوا مُؤْمِنِينَ. وَمَا كَانَ لَنَا عَلَيْكُمْ مِنْ سُلْطَانٍ بَلْ كُنْتُمْ قَوْمًا طَاغِينَ﴾
سه رۆکه کان وولامی ژیر دهسته کان نه ده نه وه و نه لټین: به لکو ئیوه خوتان به ئاره زوی خوتان
باوه رتان نه هیتا وه و، ئیمه هیچ ده سه لاتی کهمان به سه ر ئیوه دا نه بو به باوه رنه هیتان. به لکو ئیوه
تاقمیک بون له سنوری رینگدی راست لاتان دابو به سه ر به سستی خوتان. که واته خوتان
به رپرسیارن.

﴿فَحَقَّ عَلَيْنَا لَنَا قَوْلَ رَبِّنَا إِنَّا لَذَاقُونَ﴾ دواي پټیسته له سه ر ئیمه و له سه ر ئیوه شتی
په روه ردگاری ئیمه هه ره شهی لی نه کردین، به درزمان خسته وه. به راستی با بیچیژین سزای
سهخت. فه رموده ی خوا هاته دی: ئیمه دۆزه خ پر نه کهین له بئ باوه رانی جنو که و ئاده میزاد.
﴿فَأَعْوَيْنَاكُمْ إِنَّا كُنَّا عَادِينَ فَأَنَّهُمْ يُؤْمِنُونَ فِي الْعَذَابِ مُشْرِكُونَ﴾ دوايی ئیمه بئ باوه رمان بو
ئیه رازانده وه و، ئیوه مان له رینگدی راست لادا. به راستی ئیمه وه که ئیوه له رینگدی راست لامان
دابو، خوی مهن فه رموی: دوايی نه وان هه مویان له سزادا هاوبه شن، هه روه که له رینگدی راست
لادان و، بئ باوه ریدا هاوبه ش بوون.

﴿إِنَّا كَذَلِكَ فَعَلْنَا بِالْمُجْرِمِينَ إِنَّهُمْ كَانُوا إِذَا قِيلَ لَهُمْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ يَسْتَكْبِرُونَ﴾ به راستی ئیمه
هه ربه و جوړه سزای نه و بئ باوه رانه ماندا، ئیمه هه ربه و جوړه ئیمه کار نه کهین له گه له هه مو
تاوانباران، چونکه نه و بئ باوه رانه هه رکاتی بیژرایه به وان: هیچ خوا به نیه په رستی بو بکری
جگه له خوا به تا که و ته نه یایه، نه وان له ئاستی نه و فه رموده یه خویان به گه و ره دانه ناو به به رزتر
نه زانی.

﴿وَيَقُولُونَ إِنَّا لَنَارُكَوَا آلِهَتِنَا لِشَاعِرٍ مَجْنُونٍ﴾ وه تاوانباران نه لټین: ئایا به راستی چو ن ئیمه
واز له په رستی خواکانی خو مان نه هیتین له به ر شاعیریکی شیت. بئ باوه ران دوو شتی دژ
به یه کتری تیکه لاو نه کهن و نه یده نه پال پټه مه ر ﴿﴾: یه که میان: مو حه مه د هؤنرا وه بیژه.
که واته نه بی خوا هه نی بیرو هؤش بئ. دوو هه میان نه لټین: مو حه مه د شیته. که واته نه بئ ناگای
له خو ی نه بی و بیرو هؤشی نه بئ. نه وه نه ده نه فامن دوو شتی دژ به یه کتری له یه که رسته دا
کو نه که نه وه.

﴿بَلْ جَاءَ بِالْحَقِّ وَصَدَّقَ الْمُرْسَلِينَ﴾ به لکو مو حه مه د به ئانیکی راسته وه له لایه ن خوا وه
هاتوه بولای ئاده میزادو، خوا هه نی به لگه ی راسته و، بروای به شتی هیتا وه پټه مه رانی تر هیتا ویا نه،
هؤنرا وه شیتی له پیاویکی وه که مو حه مه ده وه دور و، ژیرترین مرو فی رووی زه ویه.

إِنَّكُمْ

لَذَائِقُوا الْعَذَابِ الْأَلِيمِ ﴿٣٨﴾ وَمَا تُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٣٩﴾
إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ ﴿٤٠﴾ أُولَئِكَ لَهُمْ رِزْقٌ مَعْلُومٌ ﴿٤١﴾
فَوْكَاهٌ وَهُمْ مُكْرَمُونَ ﴿٤٢﴾ فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ ﴿٤٣﴾ عَلَى سُرُرٍ مُتَقَابِلِينَ ﴿٤٤﴾
يُطَافُ عَلَيْهِمْ بِكَأْسٍ مِنْ مَعِينٍ ﴿٤٥﴾ بَيْضَاءَ لَذَّةٍ لِلشَّارِبِينَ ﴿٤٦﴾
لَا فِيهَا غَوْلٌ وَلَا هُمْ عَنْهَا يُنْزَفُونَ ﴿٤٧﴾ وَعِنْدَهُمْ قَاصِرَاتُ
الطَّرْفِ عِينٌ ﴿٤٨﴾ كَأَنَّهُنَّ بَيْضٌ مَكْنُونٌ ﴿٤٩﴾

﴿ إِنَّكُمْ لَذَائِقُوا الْعَذَابِ الْأَلِيمِ وَمَا تُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴾ بدرستی نپوهی تاوانبار
بچیژن سزایه کی سخت و خاوهن نازارو، نپوه پاادشتان ناندړیتپوه مه گډر به شتی نپوه نه یکه
بهی کهم وزور.

﴿ إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ أُولَئِكَ لَهُمْ رِزْقٌ مَعْلُومٌ ﴾ ناده میزاد سزای سخت نچیژن مه گډر
نهو به ندانهی خوا پار پړاوان له بی باوه ری و، باوه ریان به خواو به پیغه مهر هیناوه، نهو که سانه
بویان هدی خواردن و خواردنه وی دیاری کراو تایه تی به همدو شیوه: له رنګ و تام و بون
و سودا، به ناسانی بهی ماندو برون دیت بولایان له به هه شتا. نهو خواردن و خوارده مه نیانه
بریتین:

﴿ فَوَکَاهٌ وَهُمْ مُکْرَمُونَ فِی جَنَّاتِ النَّعِیْمِ عَلَی سُرُرٍ مُتَقَابِلِیْنَ ﴾ له چندنین میوهی جوراوجور
پاک و جوان، پیش که شیان نه کری و، نهوان ر پړیان لی نه گیری هدریه که یان به گوری
پله و پایه ی خویان له ناو به هه شتی همدو چا که یه کی تیدا کو کراوه ته وه، بویان ناماده کراوه چندنین
کورسی پالی پپوه نه دهن همدویان به رانبر به یه کتری و، به خوشیه وه گفتو گو له گهل یه کرتی
نه کهن به روی گه شه وه.

﴿ يُطَافُ عَلَيْهِمْ بِكَأْسٍ مِنْ مَعِينٍ بَيْضَاءَ لَذَّةٍ لِلشَّارِبِينَ ﴾ پیشکه شیان نه کری و نه گیری
به سهریانا جامیکی پر له جورها مهی دپته دهره وه له سدر چاوه کی زور سپی تر له شیرو، زور
به تام و کوتابی پی نایه، بزئو که سانه ی نه یخونه وه، به شادمانی له سدر کورسیه کان دانیشتون.
﴿ لَا غَوْلٌ فِيهَا وَلَا هُمْ عَنْهَا يُنْزَفُونَ ﴾ له ناو نهو مهی دا تیک چورنی نه قل و نازاری له ش و
سهرنیه ی تیدا نپوه، نهو که سانه ی له به هه شتان به خواردنه وه ی نهو مهی سدر خوش نابن.
به لکو خوشیان زورتر نه بن.

تفسیری زمانا کوی

﴿ وَعِنْدَهُمْ قَاصِرَاتُ الطَّرْفِ عَيْنٌ . كَأَنَّهُنَّ بَيْضٌ مَّكْنُونٌ ﴾ ۞ وەئەو بەدەشتیانە چەندین کچیان لایە چاویان بەتەنھا ھەربۆلای میردەکانی خۆیان ئەروانی، ئەویش نیشانەى چاکى و داوین پاکىد، چاویان گەورەو زۆر جوانە، ئەوانە کچن و دەستى بیگانەیان لی نەدراو، بەوینەى ئەو ھێلکە سپیانەن پارێزراون لەشکان و تۆز.

پرسیار: زۆر راستە ئایینی پیرۆزى ئیسلام ژن ویاوی وەك یدك داناو لەزۆرتین مافدا. بەلام بۆ قورئان ئەفەرموی: خوا پاداشتی پیاوچاكانئەداتەو بەكەچی زۆرجوان وشۆخ و لەبارەى پادشت دانەوہى ژنان بەكۆرى جوان دەنگى نەکردوہ؟

وہلام: قورئانی پیرۆز وەك سەرچاوەیەكى یاسای گشتى ژن ویاوی وەك یدك داناو لەمافدا: وەك لەئایەتى (۱۹۵) ى سورەتى ئالى عیمران و ئایەتى (۱۲۴) ى سورەتى نىساء و ئایەتى (۷۱) ى سورەتى زوخر و فدا. خواى مەزن باسى فەرمو. زانای بەناوبانگ (موحمەد جەواد موغیہ) لەتەفسیری (الکاشف) لاپەرەى (۳۳۹) بەرگى شەشەم دا ئەفەرموی: بۆیە باسى ژنانى نەکردوہ، چونکە باسى ژن و میردى کردن ژنان زۆر شەرمى لی ئەکەن.

پرسیار: قورئان ئەفەرموی: ھەركەسێ چوہ بەدەشت، ئەوہى دەروونی لای خویشی دەستى ئەكەوی، كەواتە بۆ ئەبى پیاو ژنى زۆرى ھەبى لەبەدەشتا، بەلام ژن ئەبى ھەریەك پیاوی ھەبى؟

وہلام: خواى گەورە بەگۆرەى دەستورى خوۋى وای پریارداوو خستویەتیە دەروونی ژنانەوہ ئارەزوویان لەیەك پیاو زۆرتەر نیو داوایشى ناکەن. ھەرخواھەموو شتی ئەزانى.

فَاقْبَلْ بَعْضَهُمْ عَلَىٰ
بَعْضٍ يَتَسَاءَلُونَ ﴿٥٠﴾ قَالَ قَائِلٌ مِّنْهُمْ إِنِّي كَانَ لِي قَرِينٌ ﴿٥١﴾
يَقُولُ أَهْلَكَ لَمَنِ الْمُصَدِّقِينَ ﴿٥٢﴾ أَمْ دَامَنَا وَكُنَّا تُرَابًا وَعِظْمًا أَمْ نَأْتِي
لَمَدِينُونَ ﴿٥٣﴾ قَالَ هَلْ آنَسْتُمْ مِّمَّنْ لَمِيطُ الْإِنسِ ﴿٥٤﴾ فَأُطْلِعَ قَرَأَهُ فِي سَوَاءِ
الْجَحِيمِ ﴿٥٥﴾ قَالَ تَاللَّهِ إِن كِدْتَ لَتُرْدِينَ ﴿٥٦﴾ وَلَوْلَا نِعْمَةُ رَبِّي
لَكُنْتُ مِنَ الْمُخْضَرِّينَ ﴿٥٧﴾ أَفَمَا نَحْنُ بِمَيِّتِينَ ﴿٥٨﴾ إِلَّا مَوْتُنَا
الْأُولَىٰ وَمَا نَحْنُ بِمُعَذَّبِينَ ﴿٥٩﴾ إِنَّ هَذَا لَهَوُ الْفُورِ الْعَظِيمِ ﴿٦٠﴾
لِمِثْلِ هَذَا فَلْيَعْمَلِ الْعَامِلُونَ ﴿٦١﴾ أَذَلِكَ خَيْرٌ نُّزُلًا أَمْ شَجَرَةُ

الزَّوْمِ ﴿٦٣﴾ إِنَّا جَعَلْنَهَا فَتْنَةً لِلظَّالِمِينَ ﴿٦٣﴾ إِنَّا شَجَرَةً
نَخْرُجُ فِي أَصْلِ الْجَحِيمِ ﴿٦٤﴾ طَلْعُهَا كَأَنَّهُ زُرُّوسُ الشَّيْطَانِ
﴿٦٥﴾ فَإِنَّهُمْ لَا يَكُونُونَ مِنْهَا لَئِنْ مَرَّ بِكُمْ لَسَوْيَاءَ مِنْكُمْ
﴿٦٦﴾ ثُمَّ إِنَّ لَهُمْ عَلَيْهَا لَشَوْبًا مِنْ حَمِيمٍ ﴿٦٧﴾ ثُمَّ إِنَّ مَرْجِعَهُمْ لَإِلَى الْجَحِيمِ ﴿٦٨﴾

﴿ فَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ يَتَسَاءَلُونَ ﴾ دواى نه وهى باوه رداران له به هشتا به خوشى
و شادمانيه و راه بوين، هه نديكيان رونه كه ن بولاي هه ندى تريان، پرسيار له يه كزى نه كه ن
له و شتانه ي رويشتون له جيهانداو بيريان نه كه نه وه.

﴿ قَالَ قَاتِلْ مِنْهُمْ إِنِّي كَانَ لِي قَرِينٌ. يَقُولُ أَأُنْكَ لِمَنِ الْمُسَدِّقِينَ إِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا وَعِظَامًا
أَنَّا لَمَدِينُونَ ﴾ يه كئى له و كه سانه ي له به هه شتان و گفتو گزيان له گهل يه كزى نه كرد، نه لئى: من
به راستى به بيرم ديتنه وه من هاورپكم هه بو له جيهاندا زور جار به يه كه وه بوين، هه ولى نه دا من
له رپكه ي راست لايدا، نه بووت به من: نايان تو له و كه سانه ي پروات و اين كاتى نيتمه مردين و بوين
به خاك و به نيسك و ريزاين، نيتمه زيندو نه كزى وه دواى مردغان، بو نه وه ي پرسيارى
كرده وه كاغان لى بكزى و پاداشت و توله مان وه برگرين، نه و كار هه ني وه باوه ردار نه لين، زور
دوره وه نه فسانه و پر و پوچه.

﴿ قَالَ هَلْ أَنتُمْ مُطِيعُونَ ﴾ نه و كه سه ي گفتو گزى نه كردو ووتى به دانىشتوانى به هه هشت: نايان
ني وه نه تانه وئى ته ماشا بكن و نيشانى ني وه به دم نه و كه سه ي هاورپى من بو له جيهاندا
له باره ي زيندو بو نه وه گفتو گزى له گهل من نه كردو، برواى به زيندو بو نه وه نه بو؟
﴿ فَاطْلَعُ فَرَأَاهُ فِي سَوَاءِ الْجَحِيمِ. قَالَ تَاللَّهِ إِنْ كِدْتَ لَتُرْدِينَ ﴾ دوايى نه و پياوه باوه رداره
ناگادارى پهيدا نه كا له سه ر دانىشتوانى دوزه خ و، هاورپكه ي خوى نه بينى له ناوه راست ناگرى
دوزه خدا، به هاورپكه ي نه لئى: سويندم به خواى مهنينى، به راستى نزيكو تو من له ناو بيه ي
به ويندى خوتم لى بكه ي.

﴿ وَلَوْ لَا نِعْمَةُ رَبِّي لَكُنْتُ مِنَ الْمُخْضَرِّينَ ﴾ وه نه گهر چاكه ي پهروه ردارى من نه بو ايه
به سه ر مه وه و، منى پاراست له بت په رستى، به راستى مينش به ويندى تو نيستا ناماده نه كرام
بو نه وه ي بخريمه دوزه خده وه.

﴿ أَلَمْ أَنْحَ بِمِثْنِ إِلَّا مَوْتَنَا الْأُولَى وَمَا نَحْنُ بِمُعَذَّبِينَ ﴾ دوايى نه و كه سه نه لئى له خوشى
نه و چاكه ي به پهروه ردارى خوى: نايان دوايى نيتمه نامرين و له م شادمانيه دا نه بين و، نيتمه جارى
تر نامرينه وه، جگهل وه مردنه ي پيشوى نيتمه له جيهانداو سزا نادرين؟

ته فسرى زمنا كويى

﴿ إِنَّ هَذَا لَهُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ لِمِثْلِ هَذَا فَلْيَعْمَلِ الْعَامِلُونَ ﴾ به راستی نهو چاکه و ره زامه ندیده ی خوا رزگار بوون و سهر که و تنیکی زور گه وره یه. مردن و نازار لهم روزه به دواوه نیه، دوا یی بو وینه ی نهو مده بست وپله گه وره یه بابا وهداران کار بکدن و، واز له گونا هو بی فدرمانی خوا و نیشتمان فروشی به یتن.

﴿ أذْكَ خَيْرٌ لَّزُولًا أَمْ شَجَرَةُ الزُّقُومِ ﴾ خوا ی مدزن نه فدرموی: نایا نهو شته ی ناماده کراوه بو دانیش توانی به هشت چاکره یا بدری دره ختی زه قوم که ناماده کراوه بو دانیش توانی دوزه خ؟ که تامیکی تال و بو تنیکی پیسی هدیه.

﴿ إِنَّهَا جَعَلْنَاهَا فِتْنَةً لِلظَّالِمِينَ. إِنَّهَا شَجَرَةٌ تَخْرُجُ فِي أَصْلِ الْجَحِيمِ ﴾ به راستی دره ختی زه قوم نئمه دروستان کردوه بو سزادان و نازاردانی ستمکاران و بی با وهران. به راستی دره ختی که ناگری دوزه خ نای سوتینی سدوز بوه له خوار ی خواره ووی دوزه خ و سهری هینا وه درو، لهف کانی ناگری لی نه بیته وه.

﴿ ظَلَعُهَا كَأَنَّهُ رُؤُوسُ الشَّيَاطِينِ. فَأَنَّهُمْ لَا يَكُلُونَ مِنْهَا فَمَا لَثَوْنَ مِنْهَا الْبُطُونُ ﴾ بدری نهو دره خته له نه ویدری نا شیر نیدایه به وینه ی سدری شهیتان وایه، دوا یی دانیش توانی دوزه خ له بدری نهو دره خته نه خون به نا چاری، چونکه زوریان برسیده، دوا یی له تینوانا سکی خزیانی لی پر نه کدن و تینو تیان سه ختر نه بی.

پر سیار: سدری شهیتان نه پیرا وه، دوا یی چون نه بیژری نهو دره خته وینه ی سدری شهیتانه؟ وه لام: نا شیرینی شهیتان له درو وندا چه سپا وه، بانهیش بینرابی، که واته درو سته بیژری به وینه ی سدری شهیتانه، له لایه تره وه: لای عده به کان به هدر شتی لایان خراپ بوا یه، نه یان ووت: نه لئی: سهری شهیتانه و، هدر شتی لایان جوان بوا یه نه یان ووت: نه لئی: فریشته یه. هه ندی له زانایان نه لئین: شهیتان لهم جیگه یددا بهمانای مار ه. هه ندی تر نه لئین: له نیوان مده و یدمه ندا دره ختیکی نا شیرین هدیه ناوی زه قومه.

﴿ ثُمَّ إِنَّ لَهُمْ عَلَيْنَا لَشَوْبًا مِنْ حَمِيمٍ. ثُمَّ إِنَّ مَرْجِعَهُمْ لَإِلَى الْحَمِيمِ ﴾ له پاشا دوا ی نهو ی سکی خزیان پر نه کدن له خواردنی بدری نهو دره خته و تهنوتی زوریان بی دینی، خورا وه کیان بو نه هین تنیکه له له کیم وزوخی گهرم ریخو له یان پارچه پارچه نه کا. پاش پیشکه شکردنی نهو خواردن و خورا وه گهرانه و هیان بولای دوزه خه.

إِنَّهُمْ أَفْوَاءَ أَبَاءَهُمْ ضَالِّينَ ﴿٧٠﴾ فَهُمْ عَلَىٰ آثَرِهِمْ يَهْرَعُونَ ﴿٧١﴾ وَلَقَدْ ضَلَّ قَبْلَهُمْ أَكْثَرُ الْأَوَّلِينَ ﴿٧٢﴾ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا فِيهِمْ مُنْذِرِينَ ﴿٧٣﴾ فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُنْذِرِينَ ﴿٧٤﴾ وَلَقَدْ نَادَيْنَا نُوْحًا فَلَنِعْمَ الْإِبْرَاءُ لِلَّهِ الْمُخْلِصِينَ ﴿٧٥﴾

الْمُحِيبُونَ ﴿٧٥﴾ وَبَجَّيْنَاهُ وَأَهْلَهُ مِنَ الْكَرْبِ الْعَظِيمِ ﴿٧٦﴾
وَجَعَلْنَا دُرِّيَّتَهُ هُمُ الْبَاقِينَ ﴿٧٧﴾ وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ فِي الْآخِرِينَ ﴿٧٨﴾ سَلَامٌ
عَلَى نُوحٍ فِي الْعَالَمِينَ ﴿٧٩﴾ إِنَّا كَذَلِكَ بَجَرِّ الْمُحْسِنِينَ ﴿٨٠﴾ إِنَّهُمْ مِنْ
عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ ﴿٨١﴾ ثُمَّ أَغْرَقْنَا الْآخِرِينَ ﴿٨٢﴾

﴿ اَلَهُمَّ اَلْعَوَا اَبَاعَهُمْ ضَالِّينَ فَهُمْ عَلَى اَنَارِهِمْ يَهْرَعُونَ ﴾ بهراستی بت پهرستانی مه که که نهدو سزایانه شایستهی نهوانه، چونکه باوباپیری خویانیان لهسر بت پهرستی و گومرایسی دهست کهوتبو، نهوانیش بهگورجی لهسر نایینی نهوان رویشتن ودویان کهوتن، بهبی نهوهی بیر بکهنده لهو شتهی پیغمهر هاوردی بولایان لهچندنین بهلگهی ناشکرا لهسر یه کیتی خواو ریگهی راست.

﴿ وَلَقَدْ ضَلَّ قَبْلَهُمْ أَكْثَرُ الْأَوَّلِينَ ﴾ دانیشوانی بت پهرستی مه که یه کهمین تا قم نه بوون له ریگهی راست لایان دای و دوی نایینی باوباپیری خویان کهوتن و بیان خنده داوی خویان و، بهراستی بهر لهوان زورترین نه تهوهی پیشوان و، دوی نایینی باوباپیری خویان کهوتن و سهرو که کانین نهوانیان خهله تان و بی فرمانی پیغمهره کانی خویانیان کردو به درویان خستهوه. ﴿ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا فِيهِمْ مُنْذِرِينَ ﴾ وه بهراستی نیمه رهوانه مان کردبو له ناو گهلانی رابوردودا چندنین پیغمهر نهوانیان نه ترسان له پاشه روژی خرابی بی باوه ری ولادان له ریگهی راست. بهلام دوی نهو پیغمهرانه نه کهوتن.

﴿ فَانظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُنْذِرِينَ ﴾ دوی تو ته ماشا بکه له خرابی و بنه بریوون و نابرو چوون ورسوایی نهو که سانهی ترسیتراون له لایه ن پیغمهره کانیه وهو باوه ریان بی نه هیتاون. ﴿ إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ ﴾ مد گهر نهو به ندانهی هه لبزیرای و پوختهی خوان و به نیازی پاکه وه باوه ریان هیتا وه، نهو که سانه رزگاریان نه بی له سزای خوا.

﴿ وَلَقَدْ نَادَانَا نُوحٌ فَلْيَنْعَمْ الْمُحِيبُونَ ﴾ وه بهراستی تا قمی نوح نازاری زوری نوحیانداو بی فرمانی خویان کرد، دوی نوح له نیمه پارایه وه که رزگاری بکه ن له خرابی نهوان و بیاریرین لهو سزایهی نهو تو بو توان تومار کراوه. دوی نیمه چاکترین که سی بوین و ولایمی پارانه که ایمان دایه وه به چاکترین و ولایم.

﴿ وَكُنَيْنَاهُ وَأَهْلَهُ مِنَ الْكَرْبِ الْعَظِيمِ ﴾ وه نیمه نوح و نهو خیزانانهی باوه ریان هیتا بو رزگاریان کردن له نازاری سهخت و خنکان به لا قوی زور گران.

﴿ وَجَعَلْنَا دُرِّيَّتَهُ هُمُ الْبَاقُونَ. وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ فِي الْآخِرِينَ ﴾ وه نیمه مناله کانی نوحان هیشتده هدر نهوان بیتنه وهو، زوی ناوه دان بکهنده وه، نیمه نهوانمان گیرا به جو ری نهوه کانی دوی خویان ناویان بیتن و باسیان بکه ن به چاکه وه به ستایشی شیرین وه نیمه باسی چاکه کردغان هیشتده وه هه تا هه تابه.

﴿سَلَامٌ عَلَى نُوحٍ فِي الْعَالَمِينَ﴾ بی‌وهی و ناسایش له‌سهر نوحیٰ له‌لایه‌ن بونه‌وه‌رانی دوا‌یی
خوی و بوی بی‌پارینه‌وه لای خوا پاداشتی نه‌و نارام گرتنه‌وه‌ی بداته‌وه له‌سهر نازاری بی‌باوه‌ران.
﴿إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ. إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ﴾ به‌راستی به‌و جوړه پاداشتی نوحان
دایه‌وه، هدر به‌و جوړه پاداشتی همدو که‌س نه‌ده‌ینه‌وه چاکه بکه‌ن و، خویان ماندوبکه‌ن
له‌ریکه‌ی خوا‌دا. به‌راستی نوح له‌بنده باوه‌رداره‌کانی نیمه‌یه‌و کرده‌وه‌ی چاکی کرده‌و.
﴿وَأَغْرَقْنَا الْآخَرِينَ﴾ وه نیمه نه‌وانه‌ی تری جگه‌ی نوح و کورو خیزانه‌کانی خندکاندمان
به‌ناوی لافاو له‌جیهانداو، له‌پاشه‌روژیشدا سزای زور سه‌ختریان نه‌ده‌ین.

بوزانین: کوره‌کانی نوح سی کورن که باپیری همدو نه‌وه‌کانی دوا‌ی خویانین:

۱- سام که له‌زمانی عده‌یه‌یدا به‌مانا (ناوه) کوره‌گه‌وره‌که‌ی نوحه: عده‌ب و جوو
ناشوری و نارامیه‌کان له‌نه‌وه‌ی نه‌ون، بویه پیمان نه‌یترئی سامی.

۲- یافیس: به‌زمانی عده‌به‌ی یانی (جوانی) باپیری دانیشتوانی خوړناوای باکوری دهریای
قه‌زوین و، دانیشتوانی دورگه‌کانی دهریای ناوه‌راست، له‌بنجینه‌دا پیمان نه‌وترئی هندوئه‌وروئی و،
باپیری تورکه‌کانی سه‌قالیه‌و خه‌زه‌رو یاجوج و ماجوجیسه.

۳- حام به‌مانا (گه‌رمیه) بچو‌کترین کوری نوحه. باپیری سودان و حه‌به‌شه‌وبه‌ر به‌ره.

وَاتِّمِمْنَا

شِعْرَهُ لِبَرْهِيمَ ﴿٨٣﴾ إِذْ جَاءَ رَبَّهُ بِقَلْبٍ سَلِيمٍ ﴿٨٤﴾ إِذْ قَالَ

لَأَيُّهَا وَقَوْمِهِ مَاذَا تَعْبُدُونَ ﴿٨٥﴾ أَيُّكَاءَ إِلَهَةٍ دُونَ اللَّهِ تُرِيدُونَ

﴿٨٦﴾ فَمَا ظَنُّكُمْ بِرَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٨٧﴾ فَظَرَّ نَظْرَةً فِي النُّجُومِ ﴿٨٨﴾

فَقَالَ إِنِّي سَقِيمٌ ﴿٨٩﴾ فَتَوَلَّوْا عَنْهُ مُدْبِرِينَ ﴿٩٠﴾ فَرَاغَ إِلَىٰ آلِهِنَّهِمْ

فَقَالَ آلَتَا كُلُّونَ ﴿٩١﴾ مَا لَكُمْ لَا تَنْطِقُونَ ﴿٩٢﴾ فَرَاغَ عَلَيْهِمْ ضَرْبًا

بِالْيَمِينِ ﴿٩٣﴾ فَأَقْبَلُوا إِلَيْهِ يَزْفُونَ ﴿٩٤﴾ قَالَ أَتَعْبُدُونَ مَا تَنْحِتُونَ

﴿٩٥﴾ وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ وَمَا تَعْمَلُونَ ﴿٩٦﴾ قَالُوا أَبْنَاءُ الْبَنَاتِ فَأَلْقَوْهُ

فِي الْجَحِيمِ ﴿٩٧﴾ فَأَرَادُوا بِهِ كَيْدًا فَجَعَلْنَاهُمُ الْأَسْفَلِينَ ﴿٩٨﴾

وَقَالَ إِنِّي ذَاهِبٌ إِلَىٰ رَبِّي سَيِّدِينَ ﴿٩٩﴾

﴿وَأَنْ مَنْ يَشِيعُهُ لِأَبْرَاهِيمَ﴾ وه له‌تاقم و هاو ناین و وینهی نوحه ئیبراهیم، له‌ده‌ربرینی بانگه‌واز بۆلای په‌رستی خوا به‌ته‌نهاو، له‌تارام گرتیدا له‌سه‌ر ده‌ستوری خواو، له‌سه‌ر نازاردانی بی‌باوه‌ران بۆی.

﴿إِذَا جَاءَ رَبُّهُ بِقَلْبٍ سَلِيمٍ﴾ تۆ بیرى ئەو کاته بکه‌ره‌وه: ئیبراهیم چوو بۆلای په‌روه‌ردگاری خۆی به‌دلێکی دور له‌بت په‌رستی و گومان له‌همو گفتوگۆو کرداریا، به‌نیازی پاکه‌وه بۆلای ناینی خوا.

﴿إِذْ قَالَ لِأَبْنَيْهِ وَقَوْمِهِ مَاذَا تَعْبُدُونَ﴾ تۆ بیرى ئەو کاته بکه‌ره‌وه ئیبراهیم بدباوکی و تاقمه‌که‌ی خۆی ووت: ئێوه چ شتی ته‌په‌رستن؟ خۆتان دروستیان نه‌که‌ن و بازرگانیان پێوه نه‌که‌ن.

﴿أَنْفَكَ آلهَةً دُونَ اللَّهِ تُرِيدُونَ﴾ ئایا ئێوه چۆن به‌درووه‌ چهند خوائی داوا نه‌که‌ن و نه‌یان په‌رستن له‌ جگه‌ی خوا، به‌باوه‌رو پرۆای راسته‌قینه‌وه نیه. به‌لکو به‌بوختان و گومراپیه‌وه نه‌یان په‌رستن.

﴿فَمَا ظَنُّكُمْ بِرَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ ئایا دواى ئێوه به‌چ شتی گومان نه‌بنه‌ په‌روه‌ردگاری هه‌مو بونه‌وه‌ران که‌به‌راستی شایسته‌ی په‌رسته‌ هه‌تا وازی لی بهێتن و ئەو بتانه‌ په‌رستن؟

بۆزانین: تاقمه‌که‌ی ئیبراهیم له‌به‌ر نه‌وه‌ی ئیبراهیم واز له‌تانه‌دان و خراپه‌ی خواکانیان به‌هێتی و داویان له‌ ئیبراهیم کرد له‌گه‌لیان برۆا بۆلای جه‌ژنه‌که‌یان و، به‌شداریان بکا له‌رابواردندا. به‌لکو خوی ئەوان بگرێ. به‌لام ئیبراهیم له‌دلای نیازی دابو، به‌لگه‌ی ئاشکرایان بۆ په‌یدا بکا له‌سه‌ر نه‌وه‌ی خواکانیان خاوه‌نی زیان و سود گه‌یاندن نین، له‌به‌ر نه‌وه‌ی نه‌روا له‌گه‌لیان برۆیانوی بۆ هه‌تانه‌وه‌و، توشی گومانی کردن و ووتی:

﴿فَنظَرْنَا نَظْرَةً فِي النُّجُومِ. فَقَالَ إِنِّي سَقِيمٌ. فَتَوَلَّوْا عَنْهُ مُدْبِرِينَ﴾ ته‌ماشای هه‌له‌هاتی نه‌ستیره‌کانم کرداوه به‌ته‌ماشای کردنێکی قول، بۆم ده‌رکه‌وتوه. به‌راستی من تووشی نه‌خۆشی تا‌عون بووم که‌نه‌و کاته بلاو بووبوه‌وه له‌ناویانا، دواى تاقمه‌که‌ی ئیبراهیم له‌به‌ر نه‌وه‌ی تووشی تا‌عون نه‌بن پشتیان کرده ئیبراهیم. چون بۆلای کۆبونه‌وه‌ی جه‌ژنه‌که‌یان، زۆر به‌په‌له‌سه. ئەو گه‌له‌ی سه‌رده‌می ئیبراهیم برۆیان و ابو که‌ نه‌ستیره‌کان سه‌رچاوه‌ی هه‌مو شتیکن.

ئه‌وانه‌ی مانای قورئانی پیرۆزبان کردوه مانای زۆریان بۆ وشه‌ی (سقیم) باسکردوه، له‌هه‌مویان به‌هێتر ته‌مه‌یه که‌به‌مانا (شاک) بێ، یانی به‌راستی من ئیستا له‌ گوماندام و سه‌رگه‌ردام ته‌گه‌رێم و وورد ته‌جمه‌وه له‌به‌ر نه‌وه راغوی بېم بۆلای دروست که‌ری بونه‌وه‌ران و، به‌راستی ته‌ماشای به‌تاکام کردوه، دواى برۆای بېگومانم په‌یدا کردوه که‌ئه‌وان خوانین، له‌پاشا ته‌ماشای نه‌ستیره‌کانم کردوه، دواى من راغویی نه‌بوم بۆلای هه‌چ شتی. به‌لکو له‌سه‌ر گومان و سه‌رگه‌ردانی ماومه‌ته‌وه، ئیبراهیم له‌و فه‌رموده‌یه‌دا نه‌یه‌وئ له‌گه‌ل تاقمه‌که‌ی نه‌روا له‌گه‌لیان هه‌تا به‌ به‌لگه‌ی راست بۆریان بدا و بیانویان برێئ ته‌گینا ئەو گومانی له‌بونی خودا نه‌بوه‌و نه‌یزانی نه‌ستیره‌کان هه‌چ شتی فیری ئاده‌میزاد ناکه‌ن.

﴿فَرَاغَ إِلَىٰ آلِهَتِهِمْ فَقَالَ أَلَا تَأْكُلُونَ مَالَكُمْ لَا تَنْطِقُونَ﴾ دوی چوونی تاقمه‌ک‌ی بۆلای کۆری جه‌ژن، ئیبراهیم به‌هه‌لی زانی و ، به‌نه‌یتی چو بۆلای خواکانیان و ته‌ماشای کردن خواردنی زۆر له‌لایان دانراوه‌و، گفتوگۆناکه‌ن، دوی ئیبراهیم ووتی: ئایا ئیوه‌ی به‌خوا کردو بۆئه‌و خوارده‌مه‌نیانه ناخۆن و ، گفتوگۆناکه‌ن و وه‌لام ناده‌نه‌وه.

﴿فَرَاغَ عَلَيْهِمْ ضَرْبًا بِالْيَمِينِ﴾ دوی ئیبراهیم به‌نه‌یتی چوه سه‌ر خواکانیان و ، به‌ده‌ستی راستی ده‌ستی کرد به‌لیدانیان و شکاندنی و پارچه‌ پارچه بوون، جگه له‌بته گه‌وره‌که‌یان، بۆئه‌وه‌ی بچه‌لای که‌هاته‌نه‌وه.

﴿فَأَقْبُوا إِلَيْهِ يَزْقُونَ . قَالَ أَعْبُدُونَ مَا تَحْمِلُونَ . وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ وَمَا تَعْلَمُونَ﴾ دوی تاقمه‌ک‌ی به‌په‌له‌هاته‌نه‌وه بۆلای ئیبراهیم و ، ووتیان: ئایا تۆ ئه‌و کاره‌ت کردوه؟ ئیبراهیم ووتی: هاوار بۆ ئیوه. ئایا ئیوه چۆن شتی ئه‌په‌رسن خۆتان تاشیوتانن. به‌راستی خوا دروست نا‌ک‌ری، ئیوه خۆتان پاسه‌وانی ئه‌وان ئه‌که‌ن ده‌ست درێژی نه‌ک‌ریته سه‌ریان، ئیتر چۆن ئه‌بی خوا بن و ، وه‌خوا ئیوه و هه‌موو شتی ئیوه ئه‌یکه‌ن دروستی کردوون.

﴿قَالُوا ابْنُوا لَهُ بُيُوتًا فَأَلْفَوْهُ فِي الْجَحِيمِ﴾ تاقمه‌ک‌ی ئیبراهیم ده‌سه‌لاتی گفتوگۆکۆدنیان له‌گه‌ل ئیبراهیمانه‌ماو ، په‌لاماریان برد بۆلای هیزو ووتیان: ئیوه جیگه‌یه‌کی زۆر گه‌وره‌و قول دروست بکه‌ن بۆ ئیبراهیم و پ‌ری بکه‌ن له‌دارو له‌سوته‌مه‌نی و ناگری ت‌ی به‌رده‌ن و ، دوی ئیوه ئیبراهیم فره‌ به‌دن بۆلای ئه‌و ناگره‌سه‌خته.

﴿فَارَادُوا بِهِ كَيْدًا فَجَعَلْنَاهُمُ الْأَسْفَلِينَ﴾ دوی ئه‌وان ویستیان پیلانی له‌ناو‌بردن ساخته به‌هین بۆ ئیبراهیم، دوی ئیمه ئه‌وانمان گ‌یرا به‌سه‌ر شۆر و رسوای هه‌ردوو جیهان، ئه‌وان په‌کیان که‌وت و ئیبراهیم ر‌زگاری بو له‌سوتان و خوا ناگره‌ک‌ی بۆ سارد کرده‌وه.

﴿وَقَالَ إِنِّي ذَاهِبٌ إِلَىٰ رَبِّي سَيَهْدِينِ﴾ وه ئیبراهیم دوی ئه‌وه‌ی ر‌زگاری بوو له‌پیلانی ئه‌وان، نیازی کرد کۆچ بکا لایان و ، پ‌روا بۆ جیگه‌یه‌ به‌ی ترس خوا به‌رستی و ووتی: من ئه‌روم بۆلای جیگه‌یه‌ په‌روه‌ردگاری من بۆی دیاری کردووم، دوی ئه‌و شاره‌زایی من ئه‌کا بۆلای ر‌نگه‌ی راست و شتی چاک‌ی بۆ ئایینه‌که‌م .

بۆ زانی: له‌فه‌ره‌نگ‌ی نامه‌ی پ‌روزی گاواره‌کاندا هاته‌وه: {شوینه‌وارو نیشانه و نه‌خشه‌یه دۆزراوه‌ته‌وه می‌ژوه‌کانیان ئه‌گه‌رته‌وه بۆلای دووه‌زار سال به‌رله‌دایک بوونی عیسا، ناوی ئیبراهیم نووسراوه له‌سه‌ری: ابرامو. ابرام. ابرامو، می‌ژووی تازه‌یش ده‌ریخستوه نه‌خشه‌ی شاری {ئور} وه‌ک ئه‌و سه‌رده‌مه‌ی ئیبراهیمی ت‌یدا‌بوه‌و، دوی کۆچی کرده‌و بۆ شام }.

رَبِّ هَبْ لِي مِنَ الصَّالِحِينَ
فَبَشِّرْنَاهُ بِعَالَمٍ حَلِيمٍ ﴿١٠١﴾ فَلَمَّا بَلَغَ مَعَهُ السَّعْيَ قَالَ

بَبْنِي إِنِّي أَرَى فِي الْمَنَامِ أَنِّي أَذْبَحُكَ فَانْظُرْ مَاذَا تَرَى ۚ قَالَ
 يَبْنَوتُ أَفْعَلْ مَا تُؤْمَرُ سَتَجِدُنِي إِن شَاءَ اللَّهُ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿١١٢﴾
 فَلَمَّا أَسْلَمَا وَتَلَّهُ لِلْجَبِينِ ﴿١١٣﴾ وَنَدَيْنَاهُ أَنِ يَتَّبِعْ أَبْرَاهِيمَ ۖ قَدْ
 صَدَقْتَ الرَّعْيَا إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿١١٤﴾ إِنَّ هَذَا لَهُوَ
 الْبَلَاءُ الْأَمِينُ ﴿١١٥﴾ وَنَدَيْنَاهُ بِذَبْحٍ عَظِيمٍ ﴿١١٦﴾ وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ فِي
 الْآخِرِينَ ﴿١١٧﴾ سَلَّمَ عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ ۖ كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ
 ﴿١١٨﴾ إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ ﴿١١٩﴾ وَبَشَّرْنَاهُ بِإِسْحَاقَ نَبِيًّا مِّنَ
 الصَّالِحِينَ ﴿١٢٠﴾ وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ وَعَلَىٰ إِسْحَاقَ وَمِن ذُرِّيَّتِهِمَا
 مُحْسِنٌ وَظَالِمٌ لِّنَفْسِهِ مُبِينٌ ﴿١٢١﴾

﴿رَبِّ هَبْ لِي مِنَ الصَّالِحِينَ. فَبَشَّرْنَاهُ بِغُلَامٍ حَلِيمٍ﴾ کاتی ئیبراهیم بوبو، ههتا ئهوکاته
 خوای مدزن منالی بئ نه به خشیوو، له خوای گهوره پارایه وه ووتی: ئهی پهروه دگاری من تو
 به خشه به من کوریک له باوه پرداران ویاو چاکان، بۆ ئه وه له م کاتی پیرما یارمه تیم بدا،
 پارانه وه کم لی وه رگرت، دوا بی نیمه موژده مان دایه به کوریک ی زور به ئارام و به شهرم، ناوی نا
 به ئیسماعیل، له پاشا بردی بۆ لای شیوکی بئ شینایی کشتو کال، لای خانه ی ریژداری خوا.
 ﴿فَلَمَّا بَلَغَ مَعَهُ السَّعْيَ قَالَ يَابْنِي إِنِّي أَرَى فِي الْمَنَامِ أَنِّي أَذْبَحُكَ فَانْظُرْ مَاذَا تَرَى﴾ دوا بی
 کاتی ئه و کوره پینگه یشتوو گهوره بو، توانای پهیدا کرد له سه ر کۆشش له گهل باوکیا
 له کاروباری جیهاندا و یارمه تی بدا بۆ به جئ هینانی کاره کانی، ئیبراهیم بهر له شهوی (عه ره فه)
 خهویکی بیی، ووتی: ئهی کور ی خۆم: خوا فدرمانی پیداوم له خهوما که تو سه ر بهریم، دوا بی
 بیر له و کاره بکه ره وه و ئامازه بکه بۆ بیرو بۆ چوونی خۆت له و باره ی وه. سی شه و له سه ر یه ک ئه و
 خهوی بیی، دوا بی بۆی ده ر که و ت فدرمانیکه خوا فدرمانی پیداوه و ئه بی بکری.
 ﴿قَالَ يَأْبَتُ أَفْعَلْ مَا تُؤْمَرُ سَتَجِدُنِي إِن شَاءَ اللَّهُ مِنَ الصَّابِرِينَ﴾ کوره که ی ووتی: ئهی باوکی
 خۆم: ئه و شته ی له لایه ن خوا وه فدرمانت بئ درا وه بیکه و جئ به جئ بکه، ئه گه ر خوا ئاره زوو
 بهر موی، منت ده ست ئه که و ی له و که سانه بم ئارم ئه گرن له سه ر فدرموده ی خوا.

ته فسیری زمانکۆبی

﴿ فَلَمَّا أَسْلَمَا وَتَلَّهُ لِلْجَبِينِ ﴾ دوایی کاتی ئیبراهیم و ئیسماعیلی کوری مل که چ و سهرشوری فدرمودهی خوا بون و، ئیبراهیم کوری خوی راکیشا به سهر زه ویدا وله سهر ته نیش و ته ویلی نایه سهر زهوی و ویستی سهری بری، خوا فدرموی: په له مه که له سهر برینیدا.

﴿ وَنَادَيْنَاهُ أَنْ يَا إِبْرَاهِيمُ قَدْ صَدَّقْتَ الرُّؤْيَا إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴾ وه ئیمه بانگی ئیبراهیمان کرد، ئهی ئیبراهیم: به راستی ئه و شتهی ئیمه له خه ودا فدرمانان دا به تۆ جی به جیت کردو مده بسته که هاته دی، وهک سهرت بریی وایه. به راستی هدر به وجورهی ئیمه دوای خه فدهت و ناخوشی تۆمان شادمان کرد هدر به وجوره ئیمه پاداشتی هه موو که سی ئه دینه وه چاکه بکاو فدرمانی خوا به جی بهتی.

﴿ إِنَّ هَذَا لَهُوَ الْبَلَاءُ الْمُئِمِّنِ ﴾ به راستی په لاماردانی ئیبراهیم بو سهر برینی کوره کهی و، خۆدانه وه دهستی ئه و کوره بۆ ئه وهی سهری بری تاقی کردنه وه یه کی ئاشکرا بوو بو جوی کردنه وهی پیاو چاکانی و پیاو خراپان.

﴿ وَقَدَيْنَاهُ بِذَبْحٍ عَظِيمٍ ﴾ وه ئیمه کردغان به سهر گهردانی ئیسماعیل سهر بر او یکی زۆر گه و ره و قه له و، به رانی کمان به جیره ئیلدا نارد بو ئیبراهیم له جیاتی کوره کهی سهری بری و بیکا به قوربانی.

﴿ وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ فِي الْآخِرِينَ . سَلَامٌ عَلَى إِبْرَاهِيمَ كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴾ وه ئیمه ئیبراهیمان گێرا که له ناو نه ته وه کانی دوایدا زۆر به چاک و پاک و خوا په رستی باسی بکه ن و ستایشی بکه ن و، بلین: بی وهی و ئاشتی و ئاسایش له سهر ئیبراهیم بی، هدر به وجوره ئیبراهیمان رزگار کرد پاداشتی هه مو پیاو چاکان ئه دینه وه.

﴿ إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ ﴾ به راستی له به ر ئه وهی ئیبراهیم یه کی که له و به ندانه ی ئیمه به نیازی پاکه وه باوه ری هتا وه ئیمه ئه و چاکه گه و ره یه مان له گه ل کردو، رزگارمان کرد له وهی کوره کهی خوی سهر بری.

زانایان ته لین: ئیبراهیم شهوی هه شتی مانگی زیل حیجه خه ویکی بین و که سی پی ووت: خوا فدرمانی داوه به سهر برینی ئه و کوره ی خۆت. به یانی بری کرده وه ئایا ئه و خه وه راست بی یا نه، بۆیه ئه وه رۆژه ناو نراوه به رۆژی (یوم الترویة) یانی رۆژی بیر کردنه وه. له شهوی نو ی مانگدا خه وی تری بین پیان ووت: به یانی بۆت ده ر ئه که وی و ئه زانی خه وه که ت راسته؛ بۆیه ئه و رۆژه ناو نراوه به (یوم العرفه) یانی رۆژی زانیی راستی. له (۱۰) ی مانگی زیل حیجه دا خه وی تری بین پیان ووت: ئه بی به یانی ئه و کور هت سهر بری؛ بۆیه ئه و رۆژه ناو نراوه به (یوم الفخ) یانی رۆژی سهر برین.

زانایان بیرو بۆ چونیان له به ره ی ئه و کوره فدرمان دراوه به سهر برینی ئایا ئیسه حاقه یا ئیسماعیله؟ هه ندیک ی که م له زانایانی ئیسلام و جو ه کان لایان وایه ئه و کوره ئیسه حاقه و ئیبراهیم بر دویه تی بو مه که سهری بری.

به لام زوریدی زوری زانایان نه لئین: نهو کوره نیسماعیل به گویره ی نهو به لگانه ی خواره وه:
۱- نایه ته کانی (۱۰۲-۱۰۳) به زه قی و به ناشکرا به لگن له سهر نهوی که نهو کوره
موزده پی دراوه نهو که سیه که له گن نیبراهیمدا کاری کردوه نیسماعیل بهو، کوری گه وری
نیبراهیمه، به لای هه مو زانایانه وه. به گاوه کان و جوه کانیشه وه نهو کوره ی فهرمانی پی دراوه
سهر بری کوری گه وری نیبراهیم بهو، که واته بریتیه له نیسماعیل. نه که نیسحاق، چونکه له
نیسماعیل منالزه.

۲- نایه تی ﴿وَبَشِّرْنَا بِسَاحِقَ نَبِیٍّ مِنَ الصَّالِحِیْنَ﴾ موزده دانه به نیبراهیم له پاداشتی نه وه دا
به فهرمانی خوی مه زن هه لساوه، به لاماری داوه کوری گه وری خوی سهر بری کوری تری
بداتی و بیکا به پیغه مبهرو پیاو چاک.

۳- نه گهر سهر بری که نیسحاق بوایه: سهر برینی قوربانی. را کردنی نیوان سه فاو مهروه.
به رده بارانی شهیتان له شام دا بوایه: چونکه خاتون ساراو نیسحاقی کوری دانیشتی شام بوون.
﴿وَبَشِّرْنَا بِسَاحِقَ نَبِیٍّ مِنَ الصَّالِحِیْنَ﴾ وه نیمه موزده مان دا به نیبراهیم به کوری تر ناوی
نیسحاق وه نه یکمین به پیغه مبرئ له پیغه مبره چاکه خوا ناسه کان له پاداشتی نه وه دا به فهرمانی
خوا هه لساو به لاماری سهر برینی کوره گه وری که ی خوی هه لساو نارامی گرت له سهر نازار.
﴿وَبَارَكْنَا عَلَيْهِ وَعَلَىٰ إِسْحَاقَ. وَمِنْ دُرِّ بَيْتِهِمَا مُحْسِنٌ وَظَالِمٌ لِّنَفْسِهِ مُبِينٌ﴾ وه نیمه پست و
فهرو پرورزی هه ردوو جیهاغان رژاند به سهر نیبراهیم و نیسحاق داو، کورو نهوی زورمان دانی.
وه هندی له مناله کانی نیبراهیم و نیسحاق به پهرستی خواو باوه رهیتان چاکه نه کهن به خویان
و، هندی تریان ستم له خویان نه کهن به ستمیکی ناشکرا، بی فهرمانی خوا نه کهن و
باوه رناهین.

وَلَقَدْ مَنَّا عَلَىٰ مُوسَىٰ

وَهَارُونَ ﴿١١٤﴾ وَجَعَلْنَاهُمَا قَوْمَهُمَا مِنَ الْكَرْبِ الْعَظِيمِ

﴿١١٥﴾ وَنَصَرْنَاهُمْ فَكَانُوا هُمُ الْغَالِبِينَ ﴿١١٦﴾ وَءَاتَيْنَاهُمَا الْكِتَابَ

الْمُسْتَبِينَ ﴿١١٧﴾ وَهَدَيْنَاهُمَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ ﴿١١٨﴾ وَتَرَكْنَا

عَلَيْهِمَا فِي الْآخِرِينَ ﴿١١٩﴾ سَلَّمَ عَلَىٰ مُوسَىٰ وَهَارُونَ

﴿١٢٠﴾ إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿١٢١﴾ إِنَّهُمَا مِنْ

عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٢٢﴾ وَإِنَّ إِلْيَاسَ لَمِنْ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٢٣﴾

إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ أَلَأَنْتُمْ قَوْمٌ يَدْعُونَ بَعْلًا وَتَذَرُونَ أَحْسَنَ

الْخَالِقِينَ ﴿١٢٥﴾ اللَّهُ رَبَّكُمْ وَرَبَّ آبَائِكُمُ الْأَوَّلِينَ ﴿١٢٦﴾
فَكَذَّبُوهُ فَأْتَتْهُمْ لَمَحْضُورٌ ﴿١٢٧﴾ الْإِعْبَادَ اللَّهِ الْمُخْلِصِينَ ﴿١٢٨﴾
وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ فِي الْآخِرِينَ ﴿١٢٩﴾ سَلَّمْ عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ ﴿١٣٠﴾ إِنَّا كَذَلِكَ
نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿١٣١﴾ إِنَّهُمْ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٣٢﴾

﴿وَلَقَدْ مَتَّأ عَلَىٰ مُوسَىٰ وَهَارُونَ. وَنَجَّيْنَاهُمَا وَقَوْمَهُمَا مِنَ الْكَرْبِ الْعَظِيمِ﴾ وه بهراستی نیمه
چاکه مان له گهل موساو هاروندا کرد بهوهی کردغان به پیغمبره، نیمه نهوان و تاقمه کانیاغان
رزگار کرد له خهفتهی نازاردانی بهنو ئیسرائیلیه کان له لایهن فیرعهون و تاقمه کهیی، له
خنکانیان بهناو.

﴿وَنَصَرْنَاهُمْ فَكَانُوا هُمُ الْغَالِبِينَ﴾ وه نیمه یاریدهی موساو هارون و تاقمه کانیاغاندا، دواپی
ههر نهوان زالبون بهسهر فیرعهون و تاقمه کهیاو، رزگاریان بوو له بهندایه تیو چهوساندنوه.
﴿وَأَتَيْنَاهُمَا الْكِتَابَ الْمُسْتَبِينَ. وَهَدَيْنَاهُمَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ﴾ وه نیمه نامهیه کی روناك و
ناشکرمان بهخشی به موساو هارون که بریتی بوو له تهورات، ههمو یاساکانی خوی تیاا رون
کراوهوه، نیمه نهوانغان شارهزای ریگه راستی خوا پهرستیمان کردن.
﴿وَتَرَكْنَا عَلَيْهِمَا فِي الْآخِرِينَ. وَسَلَامٌ عَلَىٰ مُوسَىٰ وَهَارُونَ﴾ وه نیمه جیمان هیشت بهسهر
موساو هاروندا له ناو گهلانی دواپیدا باسیان بکهن به چاکه و ستایش و خوا پهرستی، ناشتی و
ناسایش و ره زامهندی خوا لهسهر موساو هارون بی.

﴿إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ. إِنَّهُمْ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ﴾ بهراستی نیمه ههر بهو جوړه
موساو هارونغان رزگار کرد له نازاری فیرعهون، ههر بهو جوړه نیمه پاداشتی ههمو پیاو چاکان
نه دهینهوه و شایستهی نهویشن، بهراستی موساو هارون له بهنده باوهردارو نیاز پاکه کانی نیمهن.
﴿وَإِنِّي لَأَيُّهَا لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ. إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ أَلَا تَتَّقُونَ﴾ وه بهراستی ئیلیاس یه کی بوو
له ره وانه کراوه کان. پیغمبره ی بوو له پیغمبره کان. تو بیر که رهوه کاتی ئیلیاس به تاقمه کهی
خوی ووت: نایا ئیوه بوو له سزای خوا ناترسن؟ ئیلیاس کوری یاسینه له نهوهی هارونی برای
موسایه.

﴿أَتَدْعُونَ بَغْلًا وَتَذَرُونَ أَحْسَنَ الْخَالِقِينَ. اللَّهُ رَبُّكُمْ وَرَبَّ آبَائِكُمُ الْأَوَّلِينَ﴾ نایا ئیوه بوو نهو
بهی نهو تو نه پهرستن خوتان و ناوتان ناوه (بهعل) وواز له که سئ نههین شیرینترین بونهوهی
دروست کردوه که ناده میزاده، نهو که سدهش خویوه پهره رزگاری ئیوهو باو باپیره
پیشوه کاتانهو ئیوه بهخیو نهکا.

﴿ فَكَذَّبُوهُ فَإِنَّهُمْ لَمُحْضَرُونَ إِلَّا عَبْدُ اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ ﴾ دوابی تاقمه که ی نیلیاس نیلیاسیان به درو خسته وه، دوابی نهو تاقمه ناماده نه کرین و نه نیرین بولای ناگری دوزه خ، له بهر نه وه ی بگه نه پاداشتی خو یان، نهو تاقمه رز گاریان نابی له سزای خوا مه گهر نهو بهنده نیاز پاک و هه لیز در او انه ی نیمه نه بی که رز گاریان نه بی له سزاو پاداشتی چاکه ی خو یان وه نه گرن.

﴿ وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ فِي الْآخِرِينَ. سَلَامٌ عَلَى إِبْرَاهِيمَ. إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ. إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ ﴾ وه نیمه جیمان هیشت به سهر نیلیاساو له ناو گه لانی دوا ییدا ناوی بری بی پیاو چاک و خوا بهرست و ستایشی بکری به چاکه و، له سهر نیلیاس بی ناشتی و تاسایش و ره زامه ندی خوا. به راستی ههر بهو جزوه ی پاداشتی نیلیاسمان دایه وه، ههر بهو جزوه نیمه پاداشتی پی اوانی چاکه که ره نه دینه وه، به راستی نیلیاس له بهنده باوه ردارو نیاز پاکه کانی نیمه ده.

هه ندی له زانایان نه لین: نیلیاس نهو پیغه مبه ره ی ناوی براوه به نیدریس و، له نایاتی (۵۶) ی سوره تی مده مده او، له نایه تی (۸۵) ی سوره تی نه نه نیاندا باسی کراوه.

وَإِنْ لَوْطًا

لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٣٣﴾ إِذْ بَخَّيْنَاهُ وَأَهْلَهُ أَجْمَعِينَ ﴿١٣٤﴾ إِلَّا عَجُوزًا

فِي الْغَابِرِينَ ﴿١٣٥﴾ ثُمَّ دَمَرْنَا الْآخَرِينَ ﴿١٣٦﴾ وَإِنَّا لَنُفَرِّقُهُمْ

مُصْبِحِينَ ﴿١٣٧﴾ وَبِالْأَيْلِ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿١٣٨﴾ وَإِن يَأْتِ بِمَن

الْمُرْسَلِينَ ﴿١٣٩﴾ إِذْ أَتَى إِلَى الْفُلْكِ الْمَشْحُونِ ﴿١٤٠﴾ فَسَاهُمْ فَكَانَ

مِنَ الْمُذْخَبِينَ ﴿١٤١﴾ فَالْنَقْمَةُ الْهَوْتُ وَهُوَ مُلِيمٌ ﴿١٤٢﴾ فَلَوْلَا أَنَّهُ

كَانَ مِنَ الْمُسَبِّحِينَ ﴿١٤٣﴾ لَلَيْثَ فِي بَطْنِهِ إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ ﴿١٤٤﴾

فَبَدَّدْنَاهُ بِالْعَرَاءِ وَهُوَ سَقِيمٌ ﴿١٤٥﴾ وَأَنْبَتْنَا عَلَيْهِ شَجَرَةً

مِّنْ يَقْطِطِ مِنْهَا زَوْجَانِ ﴿١٤٦﴾ وَأَرْسَلْنَاهُ إِلَى مِائَةِ آلَافٍ أَوْ يُزِيدُ ﴿١٤٧﴾

فَتَأْمَنُوا فَمَتَّعْنَاهُمْ إِلَى حِينٍ ﴿١٤٨﴾

﴿ وَإِنْ لَوْطًا لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ. إِذْ بَخَّيْنَاهُ وَأَهْلَهُ أَجْمَعِينَ. إِلَّا عَجُوزًا فِي الْغَابِرِينَ ﴾ وه به راستی لووتی کو ری هاران له ره وانه کراوه کان و له پیغه مبه ره کانی خوا به، تو بری نهو کاته بکه ره وه

ته فسیری زمان کو بی

نیمه لوت و همو خیزانه که یمان رزگار کردن جگه له پیره ژنی که ژنی لوتبو له ناو نهو که سانه دا مابونه وه، نه هاته دهری و توشی سزا بو.

﴿ثُمَّ دَمَرْنَا الْأَخْرِينَ. وَأَنْكُمْ لَتَمُرُّونَ عَلَيْهِمْ مُصْبِحِينَ. وَبِالْأَيْدِي أَمْلَأْنَا ثَغْلِيلًا﴾ له پاشا نیمه نهوانه ی مابونه وه و باوه ریان نه هیتابو له ناو مان بردن و، به راستی نیوه به شهو به رپوژدا نه رپون به سهر شوینه واری جینگه کانیا ناو، نیوه به رینگه دا نه رپون بوشام بویازرگانی. نایا نیوه ی بی باوه رانی مه که بویر له پاشه رپوژی خوتان ناکه نه وه کاتی شوینه واری نهوان نه بین و ته می خوار بین و باوه ر بهین.

﴿وَإِنْ يُوسُفُ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ. إِذْ أَنْبَأَ إِلَى الْفُلْكِ الْمَشْحُونِ﴾ وه به راستی یونسی کوری مهتا یه کیکه له پیغه مبه ره کان تری بیری به سهرهاتی بکهر وه کاتی هله هات به بی ده ستوری خوی پهره و ردگاری خوی و، نومیدی به وه نه ما دانیشتوانی (نهینه وا) باوه ری بی بهین که خوا رهوانه ی کردبو بولایان و، رپویی بولای دهریای روم و که شتی کی پر کهل و پهل و ناده میزادی ده ست کهوت و داوی کرد سواری که شتی که ی بکه ن و سواریان کرد. هه ندی له زانایان نه لین: یونس دانیشتوی شاری نهینه وایه.

﴿فَسَاهَمَ فَكَانَ مِنَ الْمُدْحَضِينَ. فَالْتَمَعَهُ الْحَوْتُ وَهُوَ مُلِيمٌ﴾ دوا یی نه وه ی که شتی که کهوته رینگه به ناو دهریادا، ره شه باو گهر ده لول هدی کرد به سهریاناو شه پوی گهره ناو له هه مو لایه که وه نه هات بولای، نریکبو بکه ویتنه ژیر ناو، به نا چاری وه ستا. دوا یی له بهر سو کونی باره که ی هه مو کول و پهل ناو که شتی که یان فری دایه ناو ناو که. به لام هیتا که شتی که له جم و چول نه وه ستا، دانیشتوانی ناو که شتی که داویان کرد که پشک رابکیشن به ناو دانیشتوانی ناو که شتی که بهر ههر که سیکا کهوت خوی فری بداته ناو ناوی دهریایه. وه ک خوی مه زن نه فهرموی: دوا یی پشکیان راکیشاو کهوته سهر یونس و، بوبه یه کی له و که سانه شکستی خواردو، خوی فری دایه ناو ناوی دهریایه، دوا یی نه ههنگی قوتی داو، یونس توشی لومه ی خوا بو، چونکه نارامی نه گرت له سهر نازاری تاقمه که ی خوی، وه ک پیغه مبه رانی تر.

﴿فَلَوْلَا إِنَّهُ كَانَ مِنَ الْمُسَبِّحِينَ. لَلْبَيْتِ فِي بَطْنِهِ إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ﴾ دوا یی نه گهر یونس له و که سانه نه بوا یه به زوری پاک ی. ورپزی بوخوا دهر نه برپایه وادی خوی نه کردایه ته وه، به راستی له سکی نه و نه ههنگه دا نه مایه وه هه تار و ژنی هه مو ناده میزاد زیندو نه کرانه وه، سکی نه و نه ههنگه نه بو به بهندی خانه بوی.

﴿فَتَبَدَّلْنَا بِالْعُرَاءِ وَهُمْ سَقِيمٌ. وَأَنْبَأْنَا عَلَيْهِ شَجَرَةً مِنْ يَقْطِينٍ﴾ دوا یی نیمه یونس مان فره دایه جینگه یه کی چول له درهخت و ناو و شینایی و ناده میزاد و، یونس نه خوش و دهرده داری ناو نازاری سکی نه ههنگه بو، له ته نیایی و نازر خوی نه ترسا، دوا یی نیمه رواندمان به سهرییه وه درهختی له کوله که، سیهری کرد به سهرییه وه له گهرمای خوری پاراست و لینی دوور خسته وه و، ترسه که ی نه ما و ههستی به خوشی کردو نومیدی زورتی پیدایا کرد به میهره بانی و به زه یی خوی مه زن.

﴿وَأَرْسَلْنَاهُ إِلَى مِثَةِ أَلْفٍ أَوْ يَزِيدُونَ . فَأَمَّاؤَا فَمَتَّغَاهُمْ إِلَى حِينٍ﴾ وه نیمه یونسمان ره‌وانه کرد بۆلای سده هزار له‌دانیشتوانی (نهینه‌وا) یا زۆرتر کاتی ته‌ماشای بکرانییه واده‌ره‌که‌وت نه‌و نه‌ندازه‌یه بن دوابی هه‌موویان باوه‌ریان هینا داوای لی‌بور‌دنیان له‌خوا کرد که‌یه‌کم جار باوه‌ریان نه‌هینا‌وو، دواتر نیمه به‌رخوردارمان کردن هه‌تا کۆتایی ته‌مه‌نیان زۆر به‌خۆشی وئاسوده‌یی بژین و، به‌وێنه‌ی گهلانی پیغه‌مه‌رانی تر سزایان نه‌دان.

بۆ ناگاداری : خوای مەزن یونسی نارد بۆلای دانیشتوانی نه‌ینه‌وا، فه‌رمانی خوای پی‌راگه‌یاندن، نه‌وان یه‌که‌م جار باوه‌ریان نه‌هینا، یونوس کۆچی کرد لایان له‌به‌ئه‌وه‌ی نه‌ترسا نه‌و سزایه‌ خوا به‌لێنی پی‌دابوو برژی به‌سه‌ر تاقمه‌که‌یا تووشی نه‌میش بی، دوابی رۆیشتی یونوس له‌لایان هه‌موویان باوه‌ریان هینا داوای لی‌بور‌دنیان له‌خوا کردو، گه‌ران به‌دوابی یونوسدا و خوا له‌وان خۆشبوو، دوابی یونوس گه‌رایه‌وه بۆلایان و، به‌گه‌رمی پیشوازیان لی‌کرد.

فَاسْتَفْتِهِمُ الرِّبَّكَ الْبَنَاتُ
وَلَهُمُ الْبَنُونَ ﴿١٤٩﴾ أَمْ خَلَقْنَا الْمَلَائِكَةَ إِنْسَاءً وَهُمْ
شَاهِدُونَ ﴿١٥٠﴾ أَلَا إِنَّهُمْ مِنْ أَفْكِهَمَ لَيَقُولُونَ ﴿١٥١﴾ وَلَدَ
اللَّهِ وَإِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿١٥٢﴾ أَصْطَفَى الْبَنَاتِ عَلَى الْبَنِينَ ﴿١٥٣﴾
مَا لَكُمْ كَيْفَ تَحْكُمُونَ ﴿١٥٤﴾ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿١٥٥﴾ أَمْ لَكُمْ سُلْطَانٌ مُبِينٌ
﴿١٥٦﴾ فَأَتُوا بِكُنُوزِكُمْ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿١٥٧﴾ وَجَعَلُوا بَيْنَهُ وَبَيْنَ الْجَنَّةِ
نَسْبًا وَلَقَدْ عَلِمَتِ الْجَنَّةُ إِنَّهُمْ لَمُحْضَرُونَ ﴿١٥٨﴾ سُبْحَنَ اللَّهِ عَمَّا
يَصِفُونَ ﴿١٥٩﴾ إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ ﴿١٦٠﴾

﴿فَاسْتَفْتِهِمُ الرِّبَّكَ الْبَنَاتُ وَلَهُمُ الْبَنُونَ﴾ دوابی تو پرسیار بکه له‌و که‌سانه‌ی گومانیان وایه فریشته‌کان که‌چی خوان: نایا بۆ نه‌بی په‌روه‌دگاری تو که‌چی هه‌بی که‌ کج لای نه‌وان بی‌نرخه‌و، ئیوه‌ کورتان هه‌بی. که‌واته زۆر جیگه‌ی سه‌رسورمان و رسواییه‌ که‌ئیه‌ خۆتان به‌گه‌وره‌تر دانه‌نین له‌خوا.

﴿أَمْ خَلَقْنَا الْمَلَائِكَةَ إِنْسَاءً وَهُمْ شَاهِدُونَ﴾ نایا نیمه‌ کاتی فریشته‌کاڤان دروست کرد به‌ژن، نه‌و که‌سانه‌ ناماده‌بوون له‌وکاتدا لای نیمه؟ ئیوه‌ فریشته‌کانتان بینوه‌ بزانی ژنی یا پی‌او، ئیتر

چونتان زانیوه ژن. زور ناشکرایه لای ههموو کدهسی نهو کاته ناماده نهبوون و، بهلگه‌یشتان نیه ههتا بزنان پیاون یا ژن.

﴿أَلَا إِنَّهُمْ مِنْ إَفْكِهَمْ يَقُولُونَ وَلَدَ اللَّهُ وَإِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ﴾ ئیوه ناگادارین له‌دزور بوختانه نار‌ه‌واکانی نهو که‌سانه‌ی نه‌لین و گومانیان وایه خوا منالی بوه، نه‌زانن ناگونجی خوا منالی بوئی و، به‌راستی نه‌وان دروئه‌کدن له‌وه‌ی نه‌لین: خوا منالی بوه، خوی مه‌زن زور دوره له‌وه‌ی منالی بوئی.

﴿اصْطَفَى الْبَنَاتِ عَلَى الْبَنِينَ، مَا لَكُمْ كَيْفَ تَحْكُمُونَ. أَفَلَا تَذَكَّرُونَ﴾ زور دروئه‌کدن له‌و گومانیه‌ی هه‌یانه خوا کچی هه‌لبزاردوه بو خوی و کوری دایین به‌وان، چ بهلگه‌یه‌کی نه‌وتو بو ئیوه هه‌یه‌بو، چون ئیوه نه‌و فەرمانه‌ده‌ن خوا کچی هه‌یه‌و ئیوه کورتان هه‌بن، نایا ئیوه بو بیر ناکه‌نده‌و له‌به‌نه‌هرانی خوا له‌توانای خوا له‌وه‌ی خوا دووره منالی هه‌بن، دوا‌یی بو‌تان ده‌رکه‌وی نه‌و گومانیه‌ی ئیوه پوچه‌و بیربو‌چونتان نار‌ه‌واو ناپه‌سه‌نده.

﴿أَمْ لَكُمْ سُلْطَانٌ مُبِينٌ. فَاتُوا بِكِتَابِكُمْ إِنْ كُنْتُمْ مِنَ الصَّادِقِينَ﴾ نایا بهلگه‌یه‌کی ناشکرا بو ئیوه هه‌یه له‌ناسمانه‌وه بو‌تان هات‌بی که‌خوا فریشته‌کانی به‌ژن دروست کرد‌بی، بی‌گومان ئیوه بهلگه‌تان نیه بو راستی نه‌و گومانه‌تان، دوا‌یی نه‌گه‌ر هه‌تانه نه‌و نامه‌یه بو‌تان هات‌وه به‌هین نه‌گه‌ر ئیوه راست نه‌که‌ن؟

﴿وَجَعَلُوا بَيْنَهُ وَبَيْنَ الْجَنَّةِ نَسَبًا وَلَقَدْ عَلِمَتِ الْجِنَّةُ إِنَّهُمْ لَمُحْضَرُونَ﴾ وه بی‌باوه‌ران به‌گومانی خو‌یان دایان ناوه که‌خوا له‌نیوان جنو‌که‌کاندا خزمایه‌تی و زاوایه‌تی و خه‌زورایه‌تی و ده‌ست و په‌یه‌ه‌ند داره، گومانیان وایه جنو‌که‌کان دایکی فریشته‌کانن و خه‌سوا باو‌کی نه‌وانه‌و، به‌راستی جنو‌که‌کان نه‌زانن. به‌راستی نه‌و بی‌باوه‌رانه نه‌و شته نار‌ه‌وا‌یه نه‌لین، ناماده نه‌کرین بولای ناگری دوزه‌خ و سزا نه‌درین.

﴿سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُصْنَعُونَ. إِيَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ﴾ فریشته‌کان نه‌لین: پاک‌ی و دووری بو‌خوا‌یه له‌شتی نه‌و بی‌باوه‌رانه باسیان کرد‌وه له‌هاو‌به‌ش دانان و ک‌بر‌رو خه‌زورایه‌تی جنو‌که‌کان. به‌لام نه‌و ب‌نده نیاز چاک و ده‌رون پاکانه رزگاریان نه‌بی له‌ ناگری دوزه‌خ. فریشته‌کان له‌و ب‌نده‌یه‌ی خوان و، ناماده‌نا‌کرین بولای ناگرو له‌و که‌سانه بی‌زارن، نه‌لین: فریشته‌کان منالی خوان.

﴿قَاتِلُوا الْمُشْرِكِينَ وَالْمُنَافِقِينَ﴾
﴿مَا أَنتُمْ عَلَيْهِ بِفَعْتِينَ﴾
﴿إِلَّا مَنْ هُوَ صَالِي الْجَحِيمِ﴾
﴿وَمَا مِنَّا إِلَّا﴾
﴿لَهُ مَقَامٌ مَعْلُومٌ﴾
﴿وَإِنَّا لَنَحْنُ الصَّافُونَ﴾
﴿وَإِنَّا لَنَحْنُ الْمُسَبِّحُونَ﴾
﴿وَإِنْ كَانُوا لَيَقُولُنَّ﴾
﴿لَوْ أَنَّ عِنْدَنَا ذِكْرًا مِنْ آلِ أُولَئِكَ﴾
﴿لَكُنَّا﴾

عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلِصِينَ ﴿١٦٩﴾ فَكْفَرُوا بِهِ ۖ فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ ﴿١٧٠﴾

﴿فَأَنْتُمْ وَمَا تُعْبُدُونَ﴾ ما اَنْتُمْ عَلَيْهِ بَعَائِنِينَ. ﴿إِلَّا مَنْ هُوَ صَالِ الْجَحِيمِ﴾ دواپی ئیره ی بت پهرست و شتی ئیوه ئه پهرستن له جگدی خوا، نه ئیوه نه ئه وان به ده موتانه وه هیچ که سی لانه دن له سهر خوا پهرستی و لایده ن له ریگهی راست مه گهر که سی به سهر بهستی ریگهی خرابی گرتبی، نه وه که سه نه گا به گهرمایی ناگری دوزه خ و سزای نه دری به و ناگره. ﴿وَمَا مِنَّا إِلَّا لَهُ مَقَامٌ مَعْلُومٌ. وَإِنَّا لَنَخُنْ صَافُونَ. وَإِنَّا لَنَخُنُ الْمُسِيحُونَ﴾ وه ئیمه ی فرشته نه لاین: هیچ به کئی له ئیمه نیه مه گهر پله یه کی تایه تی و دیار یکراوی خوی هدی به له پهرستی خوا داو له به جی هینانی فه رمانه کانی و له و سنوره ده رناچین و توانامان نیه لیبی لایده یس و، به راستی ئیمه ریزمان داوه بو پهرستی خوا، هدر وه که نه وه ی ئیوه ریز نه ده ن به نو یزو به شتی تره وه خه ریک ناین و، ئیمه به راستی هه مو کاتی خوا پاک نه که یه وه و دوری نه خه یه وه له شتی شایسته ی نه وه نه یی.

﴿وَإِنْ كَانُوا لَيَقُولُنَّ لَوْ أَنَّ عِنْدَنَا ذِكْرَيْنَ الْأُولَيْنِ﴾ لَكُنَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلِصِينَ ﴿وَهُ بِدِرَاسْتِ بِيَاوَه رَانِ قوره یش به رله هاته خواره وه ی قورنان نه یان ووت: به راستی نه گهر بیته خواره وه نامه یه له نامه کانی پیغمبره پیشوه کان ئیمه به راستی له به نده نیاز پاک و بوخته کانی خوا نه یین و، باوه ر بیه نامه یه نه هتین. به راستی نامه یه چاکتر له و نامه هات بولایان وه که قورنان بی. ﴿فَكَفَرُوا بِهِ فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ﴾ دواپی نه و نامه یه به گویره ی ناواتی خویان هاته خواره وه بو لایان و باوه ریان بی نه هیتا، دواپی خویان نه زانن توشی چ سزایه کی سده ت نه یین.

وَلَقَدْ

سَبَقَتْ كَلِمَتُنَا لِعِبَادِنَا الْمُرْسَلِينَ ﴿١٧١﴾ إِنَّهُمْ لَهُمُ الْمَنْصُورُونَ ﴿١٧٢﴾ وَإِنْ جُنَدُنَا لَهُمُ الْغَالِبُونَ ﴿١٧٣﴾ فَقَوْلَ عَنْهُمْ حَتَّىٰ حِينٍ ﴿١٧٤﴾ وَأَبْصَرُ لَهُمْ فَسَوْفَ يَبْصُرُونَ ﴿١٧٥﴾ أَفَعِدَّاءُنَا يَسْتَعْجِلُونَ ﴿١٧٦﴾ فَإِذَا نَزَلَ بِسَاحِئِهِمْ فَسَاءَ صَبَاحُ الْمُنْذَرِينَ ﴿١٧٧﴾ وَتَوَلَّىٰ عَنْهُمْ حَتَّىٰ حِينٍ ﴿١٧٨﴾ وَأَبْصَرُ فَسَوْفَ يَبْصُرُونَ ﴿١٧٩﴾ سُبْحَنَ رَبِّكَ رَبِّ الْعِزَّةِ عَمَّا يَصِفُونَ ﴿١٨٠﴾ وَسَلَامٌ عَلَى الْمُرْسَلِينَ ﴿١٨١﴾ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٨٢﴾

﴿ وَلَقَدْ سَبَقَتْ كَلِمَتُنَا لِإِِبَادِنَا الْمُؤْسَلِينَ . إِنَّهُمْ لَمُنْصُرُونَ . وَإِنَّا جُنْدُنَا لَهُمُ الْعَالِيُونَ ﴾
 وه بدرستی بهلین وفهرمودهی ئیمه بو پیغمهره راسته کان و بهنده نیردراوه کانی ئیمه پیش
 کهوتوه که بدرستی نهوان سدرئه کهون و یاریده یان نه درئ و ، بدرستی سو پای باوه ردارانی
 پیغمهره کانی ئیمه ، سدر کهوتن به سدر دوژمنه کانایانا هدر بو نهوانه له هدر دوو جیهاندا .

﴿ وَتَوَلَّ عَنْهُمْ حَتَّى حِينٍ . وَأَبْصِرْهُمْ فَسَوْفَ يُبْصِرُونَ ﴾ دوایی تو واز له بت پدرستان
 بهینه و گرنگی به بی باوه ری نهوان مهده ههتا کاتی سدر کهوتنی تو دیت و خوا سدرت نهخوا ، تو
 کهمی چارهروانی نهوان بکه له پیش نهوهی بیینی نهو کوشتن و بهند کردنه تووشی نهوان نه بی ،
 دوایی نهوان به چاوی خویان نه بینن سدر کهوتنی توو یارمه تی دانی خوا بو توو ، سدر شو ری و
 رسوایی نهوان ، نهوه بوو به چاوی خویان بینان له روژی به درو له جهنگی نه حزابدا به چ جو ری
 تووشی سزاو رسوایی بون ، کاتی نهو ئایه تهی (۱۷۵) هاته خواره وه . بت پدرستان ووتیان چ
 کاتی نهو سزایه دیت . نه گهر راسته بابیت بو لامان ؟ خوا فهرموی :

﴿ أَفَعِدَانَا يَسْتَعْجِلُونَ فَأَإِذَا نَزَلَ بِسَاحَتِهِمْ فَسَاءَ صَبَاحُ الْمُنْذِرِينَ ﴾ ئایا دوای بت پدرستان بو
 داوانه کهن سزای ئیمه تووشیان بیی بهرله کاتی دیاری خو ی و ، گومانیان وایه تووشیان نابیی
 بیگومان ئیمه سزایان نه دهین ، دوایی کاتی سزای ئیمه هاته خواره وه بو سدر جیگه و شوینی نهوان
 به کو تو پری به بی نهوهی ههستی بی بکهن ، دوایی نهوه خراب روژی که بهیانی نهو بی باوه رانه
 تر ستراون بهو سزایه له لایه ن پیغمهره کانه وه .

﴿ وَتَوَلَّ عَنْهُمْ حَتَّى حِينٍ . وَأَبْصِرْ فَسَوْفَ يُبْصِرُونَ ﴾ دوایی تو واز لهو بت پرستانه بهینه و
 گرنگی بهوان مهده ههتا سدر کهوتنی دیت و خوا سدرت نهخوا ، تو نهو سزایه دیته خواره وه
 بیینه . دوایی نهوان سدر کهوتنی توو رسوایی و سدر شو ری خویان نه بینن و ، نه زانن چیان
 به سدر دئ . دوویات کردنه وهی نهو رستانه دلنایی بونه له وهی گومان له هاتنه خواره وهی نهو
 سزایه دانه .

﴿ سُبْحَانَ رَبِّكَ رَبِّ الْعِزَّةِ عَمَّا يَصْنَعُونَ . وَسَلَامٌ عَلَى الْمُرْسَلِينَ . وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ
 الْعَالَمِينَ ﴾ خوی مذن پاك و دوره له شتی شایسته ی پهرورده کهری تو نیه که بت پدرستان
 باسی نه کهن ، پهرورده کهری که خاوه نی گه وهی و دهسته لاتهو ، ناشتی و دوو ربون له هه موو
 خراپه یه له سدر پیغمهره کانی و ، هه موو سو پاس و ستایشی بو پهرورد گاری هه موو بونه وه رانه
 له سدر له ناو بردنی دوژمنانی ئاین و ، له سدر یاریدانی پیغمهر .

پرسیار : زو رجار بینراوه باوه رداران له جهنگدا شکستیان خواردوه ، هه ندئ له پیغمهران
 کوژراون ، خوا نه فهرموی : سدرئه کهون و یارمه تیتان نه دهین ؟

وه لام : سدر کهوتن چهند جو ری هه یه : هه ندئ جار به به لگه و به هیز نه بی . وایش نه بی
 به چهك . وائه بی به ئارام گرتن بهرانبدر ئازارو کاره سات . کهواته نه گهر باوه رداران هه ندئ جار
 شکست بخون به وهی کهم چه کیه وه نه نجامیان سدر کهوتن نه بی . به تاییه تی له پاشه روژدا .

﴿سوره تنی ساد﴾

لهمه ککه هاتوته خواره وه، ژماره ی نایه ته کانی (۸۸) نایه تن.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

صَّ وَالْقُرْآنِ ذِي الذِّكْرِ ﴿١﴾ بَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي عِزَّةٍ وَشِقَاقٍ ﴿٢﴾
 كَرَاهِلْ كَنَامِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ قَرْنٍ فَنَادَ وَأَوَّلَاتٍ حِينَ مَنَاصٍ ﴿٣﴾ وَعَجِبُوا
 أَنْ جَاءَهُمْ مُنْذِرٌ مِنْهُمْ وَقَالَ الْكَافِرُونَ هَذَا سِحْرٌ كَذَّابٌ ﴿٤﴾
 أَجْعَلْ لِلْأَلْهَةِ إِلَهًا وَاحِدًا إِنْ هَذَا الشَّيْءُ عَجَابٌ ﴿٥﴾ وَأَنْطَلَقَ الْمَلَأُ
 مِنْهُمْ أَنْ أَمْشُوا وَأَصْبِرُوا عَلَىٰ آلِهَتِهِمْ إِنْ هَذَا الشَّيْءُ إِلَّا يُرَادُ ﴿٦﴾
 مَا سَمِعْنَا بِهَذَا فِي الْمِلَّةِ الْآخِرَةِ إِنْ هَذَا إِلَّا اخْتِلَاقٌ ﴿٧﴾ أَمْ نَزَّلَ
 عَلَيْهِ الذِّكْرَ مِنْ بَيْنِنَا بَلْ هُمْ فِي شَكٍّ مِنْ ذِكْرِي بَلْ لَمَّا يَذُوقُوا عَذَابِ
 ﴿٨﴾ أَمْ عِنْدَهُمْ خَزَائِنُ رَحْمَةِ رَبِّكَ الْعَزِيزِ الْوَهَّابِ ﴿٩﴾ أَمْ لَهُمْ
 مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا فَلْيَرْتَقُوا فِي الْأَسْبَابِ ﴿١٠﴾
 جُنْدٌ مَا هُنَالِكَ مَهْزُومٌ مِنَ الْأَحْزَابِ ﴿١١﴾

(بسم الله الرحمن الرحيم)

به ناوی خوا ی به خشنده ی میهره بان

﴿ص﴾ یانی بهو پیتهو پیته کانی تری ویتدی ئهو پیته ئیمه دهست نه کدین بدم سوره تانه که
 قورئانی پیروز لهم پیتانه پیک هاتوه، ئیوهی بت پهرست گفتوگزیان بین نه کدن و، ئیوه ناتوان
 بهو پیتانه ویتدی سن نایه تنلهو قورئانه دا بنین. کهواته ئهم قورئانه فهرموده ی خوایه ودانراوی
 موحده دو ئاده میزادی تر نیه، مانای ئهو پیتانه له سوره تنی ئه لبه قهره و سوره ته کانی توردا کراوه،
 زانایان مانی زورتریان بو کردوه.

تهفسیری زمانا کزی

﴿وَالْقُرْآنُ ذِي الذِّكْرِ . بَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي عِزَّةٍ وَشِقَاقٍ﴾ وه سویتدم بهو قورئانهی خاوهنی ریزو نرخ وئاموزگاریه بو گهلانی رابووردو و داهاتوو: له لایهه خاوه هاتوته خوارهوو راستهو بیگومانه. بهلام کهسانیکی نهو تو باوهریان نههیناوه لهناو گیرودهی خو به گهوره داناندان لهئاستی بهراستی و لهناو دژایهتی خواو پیغمهههری خوادان، بویه باوهریانهین. ﴿كَمْ أَهْلَكْنَا مِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ قَرْنٍ فَنَادَوْا وَلاَتَ حِیْنَ مَنَاصٍ﴾ ئیمه زور تاقممان له دانیشتوانی خولهکانی پیئشو له پیش بت پهراستی مه کهوه لهناو بردوون، داوی نهوهی سزایان بینی به ناشکرایی ئهپارانهوهو پهشیمان ئهبو نهوهو داوای لی خوشبوونیان نهکردو، کاتی رزگاری نهبو، چونکه ئهوان باوهریان نههینا ههتا توشی سزا نهبون.

﴿وَعَجِبُوا أَنْ جَاءَهُمْ مُنْذِرٌ مِنْهُمْ وَقَالَ الْكَافِرُونَ هَذَا سَاحِرٌ كَذَّابٌ﴾ وه قورهیشیه کان سهریان سورئهما کههاتوه بولای ئهوان پیغمهههری لهخویان بیانر سیئنی لهسزای خواو لهره گهزی خویانی و، لهپیاوه گهورهکانی فارس و روم و، له فریشتهکانو جنو که کان نهبی و، بی باوهریان ووتیان: ئهم موحهمهده جادو گهرو زور دروزنه.

﴿أَجْعَلِ الْآلِهَةَ إلهًا وَاحِدًا إِنَّ هَذَا لَشَيْءٌ عَجَابٌ﴾ نایا چۆن موحهمهده چهند خوائ نهگیرئ بهیهك خوا. بهراستی نهوهی موحهمهده ئهیلی، زور شتیکی سهسورینههه، چونکه بانگیان نهکا بولای شتی له باوبایرانیانهوه نهیان بیستوه.

پیاوه گهورهکانی قورهیش بریاریاندا بچه لای ئهبو تالیب، لهبارهی پیغمههههوه گفتوگوئی له گهل بکهه و، چونه لای و ووتیان: توئهزانی ئهم برازیههی تو، کوړو کوړمه له کهی چ شتی بهئیمه ئهئین. ئیمه هاتوینه لای تو فهرمانی دیاری بکهی لهنیوان ئیمه وئهواندا. بهبو نهوه ئهبو تالیب پیغمهههری بانگ کردو ووتی: ئهمانه خزمی تو و داواتان لی نه کهه که بهیهك جاری داواکانیان پال پیوه نهئنی، پیغمهههه ﴿ﷺ﴾ فهرموی: داوای چ شتی نه کهه، ووتیان: تو واز لهخواکانی ئیمه بهینه، ئیمهیش واز لهتوو خواکد ئههین، پیغمهههه ﴿ﷺ﴾ فهرموی: نه گهر من داواکانتان وهربگرم، پیوه یهك داوای من وهرنه گرن، ووتیان بهئلی. بهزورترهوه. پیغمهههه فهرموی: بلین: ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ﴾ ووتیان زور سهیره، ئیمه داوای چ شتی نه کههین وئهو چ شتی نهئلی.

﴿وَانْطَلَقَ الْمَلَأُ مِنْهُمْ أَنْ آمَسُوا وَاصْبِرُوا عَلَى آلِهَتِكُمْ إِنَّ هَذَا لَشَيْءٌ يُرَادُ﴾ وه بهیهله پیاوه گهوره کان لهوانه لای ئهبو تالیب چونه دههوهو بهیه کزبان ووت: پیوه برؤن وئیه نارام بگرن و بهردهوامن لهپهرستی خواکانی خوتان و لامهههه. بهراستی دژایهتی موحهمهده وپهرستی خواکانی خوتان شتیکه کراوه بهمهیهست بو ئیمهو، چارهیه ترمان نیه جگهی خوړا گرتن لهسهه نایینی خوتان، موحهمهدهیش ئهیهوئ ئیمهو هدمو ئادهمیزاد بکا بهبجوکی خوئی.

﴿مَاسِمَعْنَا بِهَذَا فِي الْإِمْلَةِ الْآخِرَةِ إِنَّ هَذَا إِلَّا اخْتِلَاقٌ﴾ نهوهی موحهمهده ئهیلی: کهههیهك خوا هه بی ئیمه نهمان بیستوه نهله باوبایرانی خوئمانهوه نهله نهتهوهکانی ترهوه. نهوته گاوره کان نهئین: سی خوا ههه ووجه کانیش نهئین: عوزهیر خوایه، نهوهی موحهمهده هیناویهتی هیچ شتی نیه جگه لهوه دروو بوختان دروست کردنی خوئیدی.

﴿ اَنْزَلَ عَلَيْهِ الذِّكْرُ مِنْ بَيْنِنَا بَلْ هُمْ فِي شَكٍّ مِّنْ ذِكْرِي بَلْ لَمَّا يَدْعُوا عَذَابٌ ﴾ ئایا قورئان به تنه‌ها چون نیراوتنه خواره وه بؤسر موحه مد له نیوان ئیمه داو، ئیمه پله مان لهو به رزتره و دارایی و تاقمان لهو زورتره، به راستی بی باوهران له ناو گومان دان له هاتنه خواره وه ی قورئانی ئیمه بؤسر موحه مدو، به راستی هدر لهو گومانه دان هتا کاتی سزا تووشی نه وان نه بی و بیدار نه بنه وه، نهو کاته نه زانن موحه مد راسته و قورئان له لایه ن خواره هاتوه بؤلای.

﴿ اَمْ عِنْدَهُمْ خَزَائِنُ رَبِّكَ الْغَزِيْرُ الْوَهَابُ ﴾ ئایا لای نهو بی باوهرانه یه گه غینه ی چاکه ی به روه ردگاری زور به ده سه لات و زور به خشنده ی تو، به کاری به یشی له شتی خو یان بیانه وئ، به ئاره ووی خو یان پیغمه رایه تی بده ن به که سی ئاره وویان هه بی و به گویره ی ده ستوری نه وان کاربکا. نه وانه هه مویان هدر به ده ستی خوان.

﴿ اَمْ لَهُمْ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْاَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا ﴾ ئایا بؤ نه وبی باوهرانه یه خواره نیه تی ئاسمانه کان وزه وی وشتی له نیوان ئاسمانه کان وزه ویدان. نه وبی باوهرانه خاوه نی هه چ شتی نین و له ناو ئاسمانه کان وزه ویدا نه که مو نه زور، نه گهر به روایش ناکه ن.

﴿ فَلْيَرْتَقُوا فِي الْاَسْبَابِ ﴾ دوا بی با نهو بی باوهرانه له ناو نهو هویانه هه یانه به رز بینه وه بؤ لای هدر جیگه یه خو یان نه یانه وئ نه گهر نه توانن، له وئ ده سه لات بگر نه ده ست و، پیغمه رایه تی به خشن به هدر که سی ئاره وویانه ریزداری بکه ن، نه گهر رینگه یه ک و هویکیان ده ست نه که وئ. بیگومان نهو رینگه یانه یان بؤ پیک نایه.

﴿ جُنْدٌ مَّاهُنَا لِكَ مَهْزُومٌ مِّنَ الْاَحْزَابِ ﴾ نهو سوپایه دوژمنایه تی تو نه که ن لهو جیگه یه نه یانه وئ تو بکوژن که وژی به دره تاقمیک کی که من لهو تاقمانه کۆبونه ته وه نه یانه وئ تو به درو بجه نه وه خو یان نه کوژرین و نه شکین ورسوا نه بن و، تو سه رنه که وی به سه ریا نا.

كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ

نُوحٍ وَعَادٌ وَفِرْعَوْنُ ذُو الْأَوْنَادِ ﴿١٢﴾ وَتَمُودُ وَقَوْمُ لُوطٍ وَأَصْحَبُ

لَيْكَةِ أُولَئِكَ الْأَحْزَابُ ﴿١٣﴾ إِنَّ كُلًّا إِلَّا كَذَّبَ الرَّسُلَ

فَحَقَّ عِقَابُ ﴿١٤﴾ وَمَا يَنْظُرُهُمْ إِلَّا الْأَصْحَاحَةُ وَاحِدَةً مَّا لَهَا

مِنْ فَوَاقٍ ﴿١٥﴾ وَقَالُوا رَبَّنَا عَجِّلْ لَنَا قِطْنَاقِمْ يَوْمَ الْحِسَابِ ﴿١٦﴾

أَصْبِرْ عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ وَادْكُرْ عَبْدَنَا دَاوُدَ ذَا الْأَيْدِ إِنَّهُ أَوَّابٌ ﴿١٧﴾

إِنَّا سَخَرْنَا الْجِبَالَ مَعَهُ يُسَبِّحْنَ بِالْعِشِيِّ وَالْإِشْرَاقِ ﴿١٨﴾ وَالطَّيْرِ

مَحْشُورَةً كُلٌّ لَهُ أَوَّابٌ ﴿١٩﴾ وَشَدَدْنَا مُلْكَهُ وَءَاثَيْنَاهُ الْحِكْمَةَ

وَفَصَّلَ الْخُطَابِ ﴿٢٠﴾

﴿كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَعَادٌ وَفِرْعَوْنُ ذُو الْأَوْتَادِ﴾ خوای مهزن دلخوشی پیغمهره
تهداتهوه، نهفهرموی: پیش بت پدرستانی مهکه تاقمی نوح و، هوزی عادو، فیرعهونی خاوهن
سوپایه کی بههیرو بهتوانا، پیغمهری خویانیان بهدرؤخستهوه، زانیان بیران جیاوازه لهمانای
﴿ذُو الْأَوْتَادِ﴾ هندیکیان تهلین: فیرعهون چند میخیکی هه به یاری بین نه کردن. هندی تهلین
کاتی بیویستایه سزای یه کی بدا هدریه که له جواریه لی ته بهسته وه به میخده که وه.

﴿وَكُمُودٌ وَقَوْمٌ لُوطٌ وَأَصْحَابُ الْأَيْكَةِ﴾ وه هوزی سهمودو تاقمی لوتو دانیشتوانی تهله بکه
پیغمهره کانی خویانیان بهدرؤ نه خسته وه. (تهله بکه) به جیگه یه تهلین: دارو دره ختیکی چروپری
هه بی. شوینی تهوان دارستانیکی چروپری به.

﴿أُولَئِكَ الْأَحْزَابُ. إِنَّ كُلَّ إِلَّا كَذَّبَ الرُّسُلَ فَحَقَّ عِقَابٌ﴾ تهوانه هه موویان تاقمی شهیتان
بوون، کزبونه وه له سهر دزایه تی پیغمهره کانیان، هه موو یه کی له و تاقمانه پیغمهره کانیان
بهدرؤ خسته وه، دوابی پیویستم کرد له سهریان سزای خوم. تاقمی نوح نوحیان بهدرؤ خسته وه.
هوزی عاد هودیان بهدرؤ خسته وه، فیرعهون موسای بهدرؤ خسته وه. دانیشتوانی دارستانی چروپری
شوعه بییان بهدرؤ خسته وه، تهوانه هه موویان تاقمی بوون دزی پیغمهره کانیان هدریه کدیان به جوره
سزایه سزایان درا.

﴿وَمَا يَنْظُرُ هَؤُلَاءِ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً مِّمَّا هُنَّ مُوَحَّدَةٌ﴾ وه وهو کهسانه موحه مدد و پیغمهره کانی
پیشوویان بهدرؤ خسته وه چاوه روان ناکه بۆ له ناوبردنی خویان مه گهر چاوه روانی تهنها
دهنگیکی زور سهخت بکه ن گهرانه وهی بۆ نیه. بهوینهی شیر ی دوشراو له گوانی مهری
ناگهریته وه بۆلای گوانه که. یانی له کاتی له ناوبردنیاندا موله تیان نادر ی به که مترین ماوه.

﴿وَقَالُوا رَبَّنَا عَجَلْ لَنَا قِطْنًا قَبْلَ يَوْمِ الْحِسَابِ﴾ وه بی باوه ران به گالته کردنه وه تهیان
ووت: تهی پهروه ردگاری ئیمه: تو پاداشتی ئیمه بهدروه وه به گورجی له جیهاندا بهرله هاتنی
روژی دوابی بهو بههشی سزایه ی موحه مدد بهلینی داوه تهدر ی پیمان له جیهاندا بهمانده ری.
داواکدیان پوچه له چاکه ی ههردو جیهان بی بهشن.

﴿اصْبِرْ عَلَى مَا يَقُولُونَ وَادْكُرْ عَبْدَنَا دَاوُدَ ذَا الْأَيْدِ إِنَّهُ أَوَّابٌ﴾ تو ئارام بگره له سهر شتی
بی باوه ران بهتوی تهلین بهدرؤ و بهبوختان ههلی ته بهستن. بهراستی پاشه روژیان نه مان و
رسواییه و، تو بیری داوودی خاوهن دهسته لاتی شکواری داوود بکهره وه له جیهاندا هه بیو،
کاتی ههله یه کی بهجوو کی کرد خوا لی خوشبوو. بهراستی داوود که سی بوو په شیمان بونه وهی
زوری بو داوای په زامه ندی له خوا نه کرد.

﴿إِنَّا سَخَّرَ الْخِيَالَ مَعَهُ يَسْجَنَ بِالْعَشِيِّ وَالْإِشْرَاقِ وَالطَّيْرَ مَخْشُورَةً كُلٌّ لَهُ أَوَّابٌ﴾ وهئیمه کیوه کان و بالنده کاغان بههمو ره گه زیانده لههمو و لایکهوه را امان کردوون پاک و دوربونی خوا له کاری ناشایسته دهر برن بؤ خوا له گهل داودا له نیواران وله خوره لاتندا وله نیوان نهواندا، همو و یه کن له کیوو بالنده کان پهیره وی خوا نه کن و سهرشوری ویستی خوان.
بؤ زانین: دهر برینی پاک و دوروری کیوه کان بؤ خوا بریتیه لهوه که خوا پاراستونی له جم و جؤل و، بهلگن له سهر توانای گه وهری خوا و، همو کاتی وه که له پاک دهر برینی خوادان و، ههر که سی بیران لی بکاتهوه پاک و خاوتی بؤ خوا دهر نه بری، پاک و خاوتی دهر برینی بالنده کان جورا و جوره: فرینان دهر برینی که، دهنگیان دهر برینی که. همو و ریشیتیک و وهستانیکیان دهر برینی پاک و بهلگن له سهر توانای خوا.
﴿وَشَدَدْنَا مُلْكَهُ وَآتَيْنَاهُ الْحِكْمَةَ وَفَصَّلَ الْخِطَابِ﴾ وهئیمه پاشایه تی داودمان بههیز کردبو به پله یه کی زور گه وره و به پاسه وان و سوپای زوری گیانداران و، ئیمه زانیاری و پیغه مهاریه تی و گفتو گویه چاک و خراب جوی بکاتهوه و گومان و دوودلی وهره گری به خشیمان به داوود و، همو و شتیکی له جینگه ی شیاوی خویا داننا.

وَهَلْ أَتَاكَ نَبُوءُ الْخَصَمِ إِذْ تَسَوَّرُوا

الْمِحْرَابَ ﴿٢١﴾ إِذْ دَخَلُوا عَلَى دَاوُدَ فَفَزِعَ مِنْهُمْ قَالُوا لَا تَخَفْ

خَصْمَانِ بَغَى بَعْضُنَا عَلَى بَعْضٍ فَأَحْكُم بَيْنَنَا يَا أَحَقُّ وَلَا تُشْطِطْ

وَأَهْدِنَا إِلَى سَوَاءِ الصِّرَاطِ ﴿٢٢﴾ إِنَّ هَذَا أَخِي لَهُ تِسْعٌ وَتِسْعُونَ نَجَّةً

وَلِي نَجَّةٌ وَاحِدَةٌ فَقَالَ أَكْفِلْنِيهَا وَعَزَّنِي فِي الْخِطَابِ ﴿٢٣﴾ قَالَ

لَقَدْ ظَلَمَكَ بِسُؤَالِ نَجْمِكَ إِلَى نَجَاحِهِ وَإِنْ كَثِيرٌ مِّنَ الْخُلَطَاءِ لَيَبْغِي

بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ إِلَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَقَلِيلٌ

مَّا هُمْ وَظَنَّ دَاوُدُ أَنَّمَا فَتَنَّاهُ فَاسْتَغْفَرَ رَبَّهُ وَخَرَّ رَاكِعًا وَأَنَابَ

﴿٢٤﴾ فَعَفَرْنَا لَهُ ذَلِكَ وَإِنَّ لَّهُ عِندَنَا لُزْفَى وَحُسْنَ مَّعَافٍ

﴿٢٥﴾

زانایان ئەلێن: داوود پیغمەەر رۆژەکانی خۆی بەش کردبوو بە چوار بەش: رۆژیکی بۆ پەرستی خوا. رۆژیکی بۆ فەرماندان لە نیوان دانیشتواناو نەهیشتی گیر و گرفتیان. رۆژیکی بۆ ئامۆژگاری کردن. رۆژیکی بۆ رابواردن و پشوو دان لە ناو خێزانەکانیا، لە رۆژی پشوو دانا پاسبان دانرابوو، ئەبوابە هیچ کەسێ تەهاتنا بە بۆلای داوود، لەو رۆژەدا لە جێگەی رابواردنیدا دانیشتن، لە ناکاودا هەندێ لە فریشتەکان بە فەرمانی خوا لە شێوی ئادەمیزادا بە دیواری کۆشکە کەیا هەلگەران و سەرکەوتن و چوێ لای داوود، کە چاوی پێیان کەوت ترسا لێیان، ئەوانیش ووتیان: مەترسە، ئێمە کەسانێکین ناکۆ کێمان لە نیواندا پەیدا بوو، هاتووین بۆلای تۆ بۆ نەهیشتی ئەو ناکۆکیە، فەرمان بەدە لە نیوانماندا و، لە سنووری راستی دەر مە چۆستەم بەرپەر و مەبێنە، سەم لێ کرار و ووتی: ئە وێرایە من سەم لێ ئە کاو، خاوەنی ئەو دەو و نۆ مەرە و، من یەك سەر مەرە هەیە، ئە یەوێ ئەم سەر مەرەیش لە من بستی بەهۆی زمانی خۆی و، بۆ بەدەمە قالمەن، بەو زمانە لوسە خۆی بۆری داووم و چاری ناکەم، داوود گۆی لێ گرتن و، کردەوێ خاوەن مەرە زۆرە کە لای رەوانەبوو، فەرمانی: تۆ سەمەکاری بەهۆی ئەو شتە کردووە، زانایان ئەلێن: ئەو شتە ئەو بوو: داوود شتیکی نایابی لای کەسیک دیو، لای خۆشبو بۆخۆی بێ، ئەو جۆرە ئاواتەیش لە پەلە و پایە پیغمەرایەتیەو دۆربوو، بۆیە خۆی مەزن لەو کارە ئاگاداری کرد لەو ئاواتە خۆی پەشیمان ببێتەو، ئێر ئەو شتە دارایی بویی یا شتی تر گرنگ نیو، هەوالتی زانستی خوا، هەرچەندە خاوەنی نامە دەست لێ دراوە کان هەندێ شتێان ووتووە شایستە پەلە پیغمەران نیو زۆر بێ شەرمیە. بۆر وون کردنەوێ ئەو رۆو داووە خوا ئە فەرمانی:

﴿وَهَلْ آتَاكَ نَبَأُ الْخَضَمِ إِذْ تَسَوَّرُوا الْمِحْرَابَ﴾ وە ئایا نەهاتووە بۆلای تۆ هەوالتی زۆر سەر سۆرینەری دوو کەس داواکاریان لە یە کتری هەبو، تۆ بێر بکەرەو لەو کاتە ئەو کەسانە بەرزبونەو بە دیواری ئەو جێگە داوود ئە چوێ ناوی بۆ پەرستی خوا.

﴿إِذْ دَخَلَ عَلَى دَاوُدَ فَفَزِعَ مِنْهُمْ﴾ کاتی ئە ناکاودا ئەو کەسانە بە یێ پرس چوێ لای داوود، داوود، داوود کە چاوی کەوت بەو کەسانە ترسا لەوان، بە چ جۆری بە سەر ئەو هەموو پاسبانەدا ئەوان هاتوێتە زۆرەو دەرگا نە کرارەتەو.

﴿قَالُوا لَا تَخَفْ خَصْمَانِ بَغَى بَعْضُنَا عَلَى بَعْضٍ﴾ ئەو کەسانە هاتبوێتە زۆرەو بە داوودیان ووت: تۆ مەترسە، ئێمە دوو کەسێن داواکاریان لە یە کتری هەیە، هەندێ کێمان دەست درێژیمان کردوێتە سەر هەندێ تێمان بە یێ ئەوێ راستی. هاتووین بۆلای تۆ.

﴿فَأَحْكَمَ بَيْنَنَا بِالْحَقِّ وَلَا تَشْطِطْ وَاهْدِنَا إِلَى سَوَاءِ الصِّرَاطِ﴾ دوا یی فەرمانی یاسایی بەدە لە نیوان ئێمەدا بە جۆری راستی و دادپەروری و، تۆ لە دادپەروری لادەدە و لە سنووری خوا دەر مە چۆ، شەرەزای ئێمە بکە بۆلای رێگەی راست و ئاشکرا و ئەم لاو لای تێدا نەبێ. ئەمەیش کێشە یی نیوانمانە.

﴿إِنَّ هَذَا أَخِي لَهُ تِسْعٌ وَتِسْعُونَ نَعْجَةً وَلِيَ نَعْجَةً وَاحِدَةً﴾ بهراستی ئەم برا ئایینیەى من نەود و نۆ سەرمەدری هەدیە و، من تەنھا یەک سەر مەدرم هەدیە، شکاتی خوێمانان هێناوە بۆلای تو. ﴿فَقَالَ أَكْفَلْنِيهَا وَعَزَّنِي فِي الْخِطَابِ﴾ دواى ئەم برا ئایینیەى من دەلێ بە من: تو ئەو تاکە مەدرە خۆت بکە بەشى من و بیکەرە ناو مەدرەکانى منەو، زāl بوووە بەسەر مندا بەگفتوگۆى پاراوی خۆی و، لە من زۆرزانترە و، بەدەم چاری ناکەم وە لە جیھانیشتدا لە من بەدەستەلاترە، بۆیە هاتووینەتە لای تو چارەسەرمان بکەى. داوود گۆیى لە گفتوگۆى هەردوو لایان گرت و کارەکەى بۆ روون بوویەو.

﴿قَالَ لَقَدْ ظَلَمَكَ بِسُؤَالِ نَعْجَتِكَ إِلَى نِعَاجِهِ﴾ داوود فەرمووی: بەراستی ئەو براىەى تو ستمەى لەتۆ کردووە، بەوێ داوای لەتۆ کردووە کە ئەو مەدرەى تو بکاتە لای مەدرەکانى خۆى و بیکە بە بەشى خۆى. داوود بەبێ وولامدانەوێ ئەوێ تریان و داوای شایەت لەم بکاڤەو فەرمانەى دەرکرد و، ئەبوايە داوای لە هەردووکیان بکردایە بەبێ یاسای دادگا. فەرمووی: ﴿وَإِنَّ كَثِيرًا مِّنَ الْخُلَطَاءِ لَيَبْغِي بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ﴾ وە بەراستی زۆر کەس لە دۆست و هاوکار هەندیکیان دەستدریژی نارهوا ئەکەنە سەر هەندێ تریان، زۆردارەکانیان مافی بێهێزەکان داگیر ئەکەن.

﴿إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَقَلِيلٌ مَّا هُمْ﴾ جگە کەسانێکی ئەوتۆ باوەردار و کردووە چاکەکانیان کردبێ و، ئەو کەسانە زۆر کەمن لەناو ئادەمیزاددا. ئێتربا ژمارەیان کەمبێ. بەلام رەوشتیان بەرزە.

دواى ئەوێ داوود فەرمانى خۆى دەرکرد لە نێوان ئەو دوو تاقمەدا داواکاریە کەیانى جێبەجێ کرد. بەبێ داواکردنى شایەت و، وولامدانەوێ داوالیکرا و لەسەرەتاو، ئەویش پێچەوانەى دادپەرورەىیە، هۆشی هاتەو بەخۆیا و، بۆی دەرکەوت خوای مەزن بەو رووداوە تاقی کردووەتەو، هەتا بۆ جارى تر کارى ناشایستەى وانه کانه گونجی لەگەڵ پلەى پێغەمەرایەتىدا، چاوەنەبریتە دارایی و شتى تری دانیشتوان.

﴿وَلَوْ أَنَّ دَاوُودَ أَتَمَّا فَتَتَّاهُ فَاسْتَغْفَرَ رَبَّهُ وَخَرَّ رَاكِعًا وَأَنَابَ﴾ و داوود زانى و گومانی برد بەراستی تاقیان کردووەتەو و، ویستویانە بەو رووداو بەهۆشی بێرینەو، جارى تر کارى نارهوا لەو پەیدا نەبێ.

دواى بەهۆش هاتەو، داوای لیبوردنى لەپەرورەدگارى خۆى کرد و، کەوت بەروودا و سوژدە برد بۆ خوا و، گەرایەو بۆلای خوای گەورە و، لەکردهوێ خۆى پەشیمان بوویەو. ﴿فَقَفَرْنَا لَهُ ذَلِكَ وَإِنَّ لَهُ عِندَنَا لَزُلْفَى وَحُسْنَ مَّآبٍ﴾ دواى داوای لیبوردن ئیمە خوشبویین لەو هەلەبەتوشى داوود بووبوو، بەراستی بۆ داوود هەدیە نزیکبۆونەو لە ئیمە و پلەیهکی تایبەتى لای ئیمە هەدیە داوای لیبوردن خوشبۆونى و، بۆیشی هەدیە گەرانەوێهەکی شیرین لە روژی دوایدا بە چوونى بۆناو بەهەشت لای ئیمە.

بۆ زانین: هه‌رشتیکی تر جگه نه‌واندی باسکران له‌باره‌ی داووده‌وه: له‌باس و خواست و بوختانی جوهرکان که شایسته‌ی پیاوچاکان نین چ جای پتغمه‌ران، پتویسته به‌ریچ بدرینه‌وه، بۆ ده‌رکه‌وتنی رۆزی داوود ته‌ماشای نه‌و نایه‌ته‌ی دوا‌ی بکه‌ن بۆتا روون نه‌بیشه‌وه به‌رزوی پله‌ی داوود.

يٰۤاٰدٰوُدُ اِنَّا جَعَلْنٰكَ خَلِيْفَةً فِى الْاَرْضِ فَاحْكُم بَيْنَ النَّاسِ
بِالْحَقِّ وَلَا تَتَّبِعِ الْهَوٰى فَيُضِلَّكَ عَنْ سَبِيْلِ اللّٰهِ اِنَّ الَّذِيْنَ يَضِلُّوْنَ
عَنْ سَبِيْلِ اللّٰهِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيْدٌۢ بِمَا نَسُوْا يَوْمَ الْحِسَابِ ﴿٢٦﴾
وَمَا خَلَقْنَا السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَاۤ اِلَّا ذٰلِكَ ظَنُّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا
فَوَيْلٌ لِّلَّذِيْنَ كَفَرُوْا مِّنَ النَّارِ ﴿٢٧﴾ اَمْ نَجْعَلُ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا
الصّٰلِحٰتِ كَالْمُفْسِدِيْنَ فِى الْاَرْضِ اَمْ نَجْعَلُ الْمُتَّقِيْنَ كَالْفُجَّارِ
﴿٢٨﴾ كَتَبَ اَنْزَلْنٰهُ اِلَيْكَ مُّبٰرَكٌۭ لِّدَّبَرُوْاۤ اٰيٰتِهٖۚ وَلِيَتَذَكَّرَۤ اُولُوْا
الْاَلْبٰبِ ﴿٢٩﴾

﴿يَا داوود! ئا جەڵەنک خەڵفە فەى الارض فاحکم بێن الناس بالحق﴾ ئەى داوود: بەراستی ئێمه تۆمان کردوه به جیگه‌دار له‌ناو زه‌وى دا، به‌رپر‌سارى له‌به‌رده‌م ئێمه‌دا بۆ جی‌به‌جی کردنى کار و کرده‌وى ئاده‌میزاد و، بۆ بلا و کردنه‌وى کارى چاک له‌ جیهاندا، دوا‌ی تۆ فەرمان بده له‌ناو ئاده‌میزادا، گێر و گرتیان جی‌به‌جی بکه‌ به‌راستی و به‌داد‌په‌روه‌رى، هه‌موو که‌سى جیگه‌نشینی خوايه. ئەک به‌وێندى پتغمه‌ران.

﴿وَلَا تَتَّبِعِ الْهَوٰى فَيُضِلَّكَ عَنْ سَبِيْلِ اللّٰهِ﴾ وه تۆ دوا‌ی ئاره‌زۆ‌ی ده‌روونی خۆت مه‌که‌وه، دوا‌ی تۆ لا‌بدا له‌ رینگه‌ی ئایینی خوا، پله‌ی پتغمه‌رايه‌تى خۆ‌ی له‌خۆ‌یا داوا‌ی نه‌وه‌ت لى‌ئه‌کا دوا‌ی ئاره‌زۆ‌ی خۆت نه‌که‌وى.

﴿إِنَّ الَّذِيْنَ يَضِلُّوْنَ عَنْ سَبِيْلِ اللّٰهِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيْدٌۢ بِمَا نَسُوْا يَوْمَ الْحِسَابِ﴾ به‌راستی که‌سانىکى نه‌وتۆ لا‌به‌دن له‌ رینگه‌ی راستى ئایینی خوا، بۆ نه‌وان هه‌یه‌ م‌زایه‌کى سه‌خت، به‌هوى له‌بێر چوونه‌وه‌یان بۆ رۆ‌زى پر‌سپار کردن له‌وان، نه‌گه‌ر له‌ جیهاندا له‌ رینگه‌ی ئایین لا‌تان نه‌دايه ئەم رۆ‌ژه‌تان له‌بێر نه‌ه‌چوو.

﴿وَمَا خَلَقْنَا السَّمَاءَ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا بَاطِلًا﴾ وه ئیمه ئاسمان و زهوی و شتی له نیوان نهواندایه بهبی سوود و بهبی هوده دروست نه کردوه. بهلکو دروستمان کردوون بکرین به بهلگه له سهر توانای ئیمه و، ناردومانته خوارهوه بو خوا په رستن و دادپهروه ری، دواى ئاره زوی خو تان نه که ون و فه رمانیه رداری خوا بن.

﴿ذَلِكَ ظَنُّ الَّذِينَ كَفَرُوا فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ كَفَرُوا مِنَ النَّارِ﴾ دروستکردنیان بهبی سوود، گومانی که سانیکی ئه وتویه، باوه ریان نه هیناوه، دواى نه مان و سزایه کی سهخت بو که سانیکی ئه وتویه باوه ریان نه هیناوه په سزای ناگری دۆزه خ.

﴿أَمْ نَجْعَلُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ كَالْمُفْسِدِينَ فِي الْأَرْضِ أَمْ نَجْعَلُ الْمُتَّقِينَ كَالْفُجَّارِ﴾ ئایا ئیمه که سانیکی ئه وتو باوه ریان هیناوه و کرده وى چاکه کانیا ن کرده ئه یان گێرین به ویندهی که سانی خراپه بلا و نه که نه وه به هاو به شدانان بو خوا و به بت په رستی، ئایا ئیمه که سانیکی ئه وتو له خوا نه ترسن و خویان له گونا ه ئه پارێژن ئه یان گێرین به ویندهی که سانی له خوانا ترسن و خویان له گونا ه ناپارێژن؟ بێگومان ئه و که سانه ویندهی یه که نین. باوه رداران و خوپارێژان له به هه شتان. بێ باوه ریان و خراپه که ران له دۆزه خدان.

﴿كِتَابٌ أَنْزَلْنَاهُ إِلَيْكَ مُبَارَكٌ لِيَدَّبَّرُوا آيَاتِهِ وَلِيَتَذَكَّرَ أُولُوا الْأَلْبَابِ﴾ ئه و قورئانه نامه که ناردوومانته خوارهوه بو لای تو خاوه نی سوود و پیروزیه بو ئاده میزاد، له بهر ئه وه ی بیرکه نه وه له وانه و به لگه ی ئایه ته پیروزه کانی و، له بهر ئه وه ی ئه و که سانه ی خاوه نی ئه قلن نامۆزگاری وه ربگرن.

وَوَهَبْنَا لِدَاوُدَ سُلَيْمَانَ نِعَمَ الْعَبْدِ إِنَّهُ أَوَّابٌ

﴿٢٠﴾ إِذْ عَرَضَ عَلَيْهِ بِالْعَشِيِّ الصَّفَصَافَتِ الْجِيَادَ ﴿٢١﴾ فَقَالَ إِنِّي

أَحْبَبْتُ حُبَّ الْخَيْرِ عَنْ ذِكْرِ رَبِّي حَتَّى تَوَارَتْ بِالْحِجَابِ ﴿٢٢﴾

رَدُّوَهَا عَلَيَّ فَنُفِيقَ مَسْحًا بِالسُّوقِ وَالْأَعْنَاقِ ﴿٢٣﴾ وَلَقَدْ فَتَنَّا

سُلَيْمَانَ وَالْقَيْنَا عَلَى كُرْسِيِّهِ جَسَدًا ثُمَّ أَنَابَ ﴿٢٤﴾ قَالَ رَبِّ اغْفِرْ

لِي وَهَبْ لِي مُلْكًا لَا يَنْبَغِي لِأَحَدٍ مِّنْ بَعْدِي إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ ﴿٢٥﴾

فَسَخَرْنَا لَهُ الرِّيحَ تَجْرِي بِأَمْرِهِ رُخَاءً حَيْثُ أَصَابَ ﴿٢٦﴾ وَالشَّيَاطِينَ

كُلَّ بَنَاءٍ وَغَوَاصٍ ﴿٢٧﴾ وَءَاخِرِينَ مُقَرَّنِينَ فِي الْأَصْفَادِ ﴿٢٨﴾ هَذَا

عَطَاؤُنَا فَامْنُنْ أَوْ أَمْسِكْ بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿٤٠﴾ وَإِنْ لَّمْ عِنْدَنَا لُزْفٌ وَحَسَنٌ

مَتَابٍ ﴿٤١﴾

﴿وَوَهَبْنَا لِدَاوُدَ سُلَيْمَانَ نِعْمَ الْعَبْدُ إِنَّهُ أَوَّابٌ﴾ وه نیمه به خشو مانه به داوود و سوله یمانی کوری، چاک بهنده ی نیمه بو سوله یمان. به راستی سوله یمان به زوری نه گه راپه وه بولای فدرمانی خوا و، بولای کرده وه ی چاک.

ووشه ی (داوود) به زمانی عیری به مانای خو شه ویستی و ووشه ی (سلیمان) به مانا ناشتی و بی وه ی.

بو زانین: سوله یمان به خیر کردنی چاره وه ی لا مدهستیو، له بهر نه وه بو جهنگ پیکردن پیوستی بیان هه بوو، له بهر به رپیدانی نایینی خوا. نهک بو مدهستی جیهان، جابه جاری: نهو چاره ویتانه یان رانه نوان له بهر ده میا، هه تا بزانی چون به خیر کراون و فدرمانیدا چاکستر به خیر بکرین، بو نهو مدهسته چاره ویکان به سواره کانیا نه وه نه هاتن و نه ریشتن هه تا له چاو وون نه بوون و، جاری تر نه گه رانه وه هه تا نه چورنه ناو ته ویله کانیا ن، لهو باره وه خوا نه فدرموی:

﴿إِذْ غُرْضَ عَلَيْهِ بِالْعَشِيِّ الصَّافِثَاتُ الْفِجَاجُ﴾ تو بیری نهو کاته بکه ره وه: نهو چاره ویا نه له سه ر سی پهل نه وه ستن و چواره میان بهرز نه کهنه وه، به تیژی نه رۆن و نومایش نه کران به سه ر سوله یماندا، دوا ی نیوه رۆ، نهو جو ره وه ستانه ره سه نی و په سه ندی چاره ویکان ده ره نه خا.

﴿فَقَالَ إِنِّي أَحْبَبْتُ حُبَّ الْخَيْرِ عَنْ ذِكْرِ رَبِّي حَتَّى تَوَارَتْ بِالْحِجَابِ﴾ دوا ی نه وه ی نومایشی چاره ویکان دهستی پیکرد سوله یمان ووتی: به راستی من ریشتن و نومایشی نهو چاره ویا نه م پیخوشه، به ویتنه ی خو شویستی هه موو چاکه یه، نهو کارم کرده به فدرمانی به روه دگاری خۆم، بو به یز کردنی نایینی خوا به جهنگ کردن بهو چاره ویتانه، نهک به فدرمانی خۆم و خو شه ویستی سامان، هه روه ها نومایشی نهو چاره ویتانه به رده وامبی هه تا هه موویان وون نه بن وله بهر چاو نامیتن و نایان بینم.

﴿رُدُّوْهَا عَلَيَّ فطْفَقَ مَسْحًا بِالسُّوقِ وَالْأَعْنَاقِ﴾ له پاشا سوله یمان ووتی به پیاوه کانی: نیوه نهو چاره ویتانه به سواره کانیا نه وه بگپ نه وه به سه ر مندا جاری تر، دوا یی سوله یمان دهستی کرد به ده ست پنده ینانی قاج و ملی چاره ویکان، له بهر خو شه ویستی و لاوانده وه یان.

خه ریکبوونی سوله یمان به مۆچاندن و، وه رزش به چاره ویکان در یژه ی کیشا و، کاتی زوری به وانه وه نه برده سه ر و، دارایی زوری له وانه دا به کار نه هیتا به جو ری نریکسوو یادو په رستی خوا ی له بیر بچینه وه، بویه خوا تا قی کرده وه و، توشی نه خوشی و لاوازی کرد، نه ی نه توانی کاروباری پاشایه تی راپه رپیتی نهو نه خوشیه به ره ی سه ند به جو ری کاتی دانیشتایه له سه ر

وَوَهَبْنَا لَهُ أَهْلَهُ وَمِثْلَهُمْ مَعَهُمْ رَحْمَةً مِنَّا وَذِكْرَىٰ لَآ أُولىٰ إِلَّا لِنَبِیِّ
 ٤٣ وَخُذْ بِیَدِكَ ضِغْثًا فَاصْرِبْ بِهِ ۚ وَلَا تَحْنُثْ ۚ إِنَّا وَجَدْنَاهُ صَابِرًا
 نَعِمَ الْعَبْدُ إِنَّهُ أَوَّابٌ ٤٤ وَادْكُرْ عَبْدَنَا إِبْرَاهِيمَ ۖ وَاسْحَقْ وَيَعْقُوبَ
 أُولىٰ الْأَیْدِیِّ وَالْأَبْصَرَ ٤٥ إِنَّا أَخْلَصْنَاهُمْ بِخَالِصَةٍ ذِكْرَىٰ
 الدَّارِ ٤٦ وَإِنَّهُمْ عِنْدَنَا لَمِنَ الْمُصْطَفَیْنَ الْآخِیَارِ ٤٧ وَادْكُرْ
 إِسْمَاعِيلَ وَالْیَسَعَ وَذَا الْكِفْلِ وَكُلٌّ مِّنَ الْآخِیَارِ ٤٨

نه یوب پیغمبر پیاوکی ساماندار و باوه‌دار بووه، چاکه کدر و نارام گریوه، له‌نه‌وه‌ی
 (عیسو)ی کوری نیسحاقی کوری ئیبراهیمه، دانیشتوی گوندی بوه له‌نیوان دیمه‌شق و
 نه‌زروغاتا. ژنیکی بوه ناوی (ره‌همه) بوه له‌نه‌وه‌ی یوسفی کوری یه‌عقوب بوه، وینه‌ی نه‌یوب
 باوه‌دار و چاکه‌که‌ریوه. خوی مه‌زن سامانی زور و پله‌وپایه‌ی به‌رز و کور و کچی زوری
 پیته‌خشیوو، به‌لام نه‌یوب له‌گهل نه‌و هموو ساماندا نه‌وه‌نده‌ی نه‌خوارد و نه‌پوشی که‌ پی
 بزی، پارچه‌ قوماشیکی نه‌نه‌پوشی و پاره‌و نانیکی نه‌نه‌خوارد بیزانیایه‌ که‌سی هه‌یه‌ پیوستی به‌و
 شتانه‌ هه‌یه‌ نه‌یدایه.

نه‌یوب زمانی له‌ سوپاسی خوا نه‌ئه‌وه‌ستا و له‌ یادی خوا بی‌ده‌نگ نه‌ئه‌بوو، سه‌ری له‌ خزم و
 دراوسێکانی نه‌دا و چاکه‌ زوری له‌گهل نه‌کردن، چاودیری چاکی جوتیاری کشت و کال و
 شوانی نازه‌له‌ که‌ خوی نه‌کردن و یارمه‌تی نه‌دان له‌هموو کاریکیانا، زوربوایه‌ یا که‌م.

به‌لام نه‌یوب ناقمه‌که‌ی له‌تاریکی گومراییدا خنکابوون و په‌روه‌ردگاری خۆیانیان
 نه‌ئه‌په‌رست و سوژده و کرنوشیان بۆ نه‌ئه‌برد، له‌گهل نه‌وه‌یشدا لایان خۆشه‌ویستوو چونکه‌
 ده‌ستگیرویی زوری نه‌کردن، جگه‌ له‌سه‌ی که‌س باوه‌ریان به‌خوا نه‌بوو، نه‌یوب له‌ناو
 کۆرو کۆمه‌لێندا دانه‌نیش و باسی خوی بۆ نه‌کردن. بیری له‌وه‌ نه‌کرده‌وه‌ ریگه‌ بدۆزیتسه‌وه‌
 رزگاریان بکا له‌ تاریکی بی‌باوه‌ری بۆلای رووناکی باوه‌ره‌خوا.

شه‌یتان کاتی نه‌و ریزه‌ی نه‌یویی بینی له‌ناو نه‌اده‌میزادا و له‌ پرووی زه‌وی دا زوری
 بی‌ناخۆشبوو له‌گهل نه‌وه‌یشدا لای خوا پله‌وپایه‌ی به‌ریزه‌، سویندی خوارد به‌ده‌رجوری
 بۆی بکری توشی خراپه‌ی بکا. به‌لام باوه‌ر و ترسی نه‌یوب له‌خوا ریگه‌ی له‌ شه‌یتان به‌ستبو نه‌ی
 نه‌توانی دوودلی بخته‌ ناو دلی نه‌یوب و لاییدا له‌په‌رستنی خوا.

ته‌فسیری زمناکویی

رۆژی له رۆژان شتیکی واری دا ریزی ئه یوب له ناو هندی له تاقمه که ی کهم بکاته وه و هه لی چاکی بۆ پێک هات گومان بخاته ده روویان بۆ دابه زینی پله ی ئه یوب، ئه و شته یش ئه وه بوو هندی له تاقمه که ی پێستیه کیان به پاشا هه بو، له گه ل ئه یوبا چون بۆلای هه تا یارمه تیمان بدا لای پاشا. به لām ئه یوب به یی دهنگی وه ستا و بیروپرای خۆی ده رنه پری و، پاشایش کاره که ی بۆ نه کردن، هه رچهنده کاره که یشیان خراب نه بوو، تاقمه که ی له دلدا له بی دهنگی ئه یوب توره بوون، شه یتان خسته بیه دهرونی تاقمه که ی ئه یوبه وه که ئه یوب پیاوکی دووروه، دل و زمانی وه ک یه ک نین و، هه ر سو دی تایبه تی خۆی ئه وئ، بۆیه لای پاشا بی دهنگ بوو هه تا کاری خۆی به ئاسانی بپرا له لای پاشا.

له لایه تره وه کاره ساتی ناله بار روی کرد بۆلای ئه یوب، دارایی و ئاژال و کشت و کالی له ناوچو، خانه که ی روو خا به سه ر منداله کانی دا و هه موویان مردن. خۆشی نه خوش کهوت و درێژه ی کێشا ئه و نه خوشیه زۆر گرانه ی ئه و، به لām هه ر سوپاسی ئه کرد و ئارامی ئه گرت و ئۆفیک ی نه کرد له بهرده م فه رمانی خوا دا، نه خوشیه که ی درێژه ی کێشا و، هه یج ده رمانی سو دی بی نه به خشی، ئه یوب به ئازاری خۆیه وه ئه تلایه وه، دۆست و خزم له ویان نه ئه پرسی و له بیریان چووبه وه جگه له ره هه ی ژنی، ئه ویش هه یج دارایی به ده سه ته وه نه مایه کاری به یی بۆ به خێر کردنی خۆی و ئه یوب ناچار بوو په لکه یه له په لکه جوانه کانی خۆی بفروشی به موزه خانه و نرخه که به کار به یی.

شه یتان هه لی بۆ ره خسا و، خسته ده روونی ره هه ی ژنی ئه یوب که به ئه یوب بلی: ئه و شتانه ی تووشی ئه بوون خوا به وی نه کرده، شه یتان ئه وی تووشی ئه و کاره ساتانه کرده. کهواته شتیکی وابکات شه یتان رازی بکا، دوا یی ئه یوب به ده نگیک ی لاوازه وه ووتی: سویندم به خوا، ئه گه ر له م نه خوشیه رزگارم بوو، ئه یی سه د دارت لی بده م، ره هه ی ژنی ئه یوب وازی له ئه یوب هه تا و، چو بۆلای ئه و سێ که سانه رۆژی له رۆژان دۆستی راسته قینه ی ئه یوب بون، هه تا گوئ بگرن له گفتوگوئ ئه یوب و، به ئه یوبیان ووت: ئه و شته ی به سه رتۆدا هاتوه به سه ر که سی تر دا نه هاتوه، چ شتیکت کرده هه تا تووشی ئه م کاره بویت؟ هاوړیکانیشی وازیان له ئه یوب هه تا، ئه و کاره ی ئه وان و ژنه که ی کردیان ئازاری زۆری گه یاند به ئه یوب و زۆری لا گرانبو، بۆیه زۆر به نیازی پا که وه له خوا پارایه وه، ووتی: ئه ی پهروه ردگاری من: به راستی من به هۆی شه یتانه وه تووشی ئازار بووم، تویش له هه موو که سی میهره بان تری، له م نه خوشیه ی رزگارم بکه هه تا به تا م یادی تۆ بکه م و به تا م په رستن بۆ تۆ بکه م.

خوا ی مه زن میهره بانی خۆی به کاره هه تا بۆ ئه یوب، سه روشی نارده خواره وه بۆلای فه رموی: قاچی خۆت بده له زه وی ناوی دینه ده ره وه و خۆتی بی بشۆره، زامه کانت ساریژ ده بن و، بیخۆره وه ناوه وه شت رزگاری نه یی. ئه یوب به و جوړه ی خوا فه رموی کردی رزگاری بوو له نه خوشی و له جاران چاکتر و هه موو له شی ساریژ بووه.

رِه‌جه ژنی که هاته‌وه بۆلای سهیری کرد پیاوینکی له‌ش ساغ له جینگه ئه‌یوبدایه و نه‌یناسی هه‌تا بانگی لی‌کرد، ئه‌و کاته داوای لی‌بوردرنی له ئه‌یوب کرد، ئه‌یوب ووتی خۆ تۆ ئه‌زانی منن سویندم خواردوو، ئه‌گهر له‌م نه‌خۆشی‌یه رزگارم بێ سهد درات لی‌بدهم. خوای مه‌زن سروشی نارد بۆلای ئه‌یوب و فهرموی: له‌بهر ئه‌وه‌ی سوینده‌که‌ت نه‌که‌وی، سهد داری به‌چووک به‌سته به‌یه‌که‌وه و، به‌یه‌که‌ جار بیده له‌و ژنه‌ی خۆت، دووایی خوای مه‌زن به‌ دوو چه‌نانه‌ منداڵ و دارایی و زه‌وی و زاری بێ به‌خشیه‌وه. بۆ روونکردنه‌وه‌ی ئه‌و رووداوانه‌ خوای گه‌وره ئه‌فهرموی:

﴿وَادْكُرْ عَبْدَنَا أَيُّوبَ إِذْ نَادَى رَبَّهُ أَنِّي مَسْنِي الشَّيْطَانَ يَنْصُبْ وَعَذَابٌ﴾ و تۆ پیری ئه‌یویی به‌نده‌ی ئیمه‌ بکه‌ره‌وه، کاتی ئه‌یوب ئه‌پارایه‌وه له‌ په‌روه‌رگاری خۆی و ئه‌یوبت: به‌راستی من شه‌یتان نووشی ئازاری سه‌خت و سه‌زای گرانی کردووم، ئه‌یه‌وی به‌یۆنه‌ی ئه‌وه‌ی سامان و منداڵه‌ کاغمان نه‌ماون و، خۆشیم نه‌خۆشم بیروب‌اورم به‌خشینی، ناوه‌ستی و به‌هه‌موو جوړی له‌هه‌ول‌دایه بۆ ئه‌و مه‌به‌سته‌ی خۆی.

دوای ئه‌وه‌ی ئه‌یوب نه‌خۆشی‌یه‌که‌ی درێژه‌ی کیشا و زۆری ئازاردا په‌نای برد بۆلای خوا و پارایه‌وه له‌و نه‌خۆشی‌یه‌ رزگاری‌یکا، خوای مه‌زن پارانه‌وه‌که‌ وه‌رگرت و، فهرموی به‌ ئه‌یوب: ﴿ارْكُضْ بِرِجْلِكَ هَذَا مُغْتَسَلٌ بَارِدٌ وَشَرَابٌ﴾ تۆ پیتی خۆت بده له‌ زه‌وی، دوایی ئاوینکی سارد و شیرین له‌و زه‌ویه‌ دینه‌ده‌ری، به‌و ئاوه‌ خۆت بشۆره‌ برینی ده‌ره‌وه‌ی له‌شت ساریژ ده‌بی و، بیشیخۆره‌وه‌ برینی ناوه‌وه‌ی له‌شت نامیتی، وه‌ک جارانت لی‌دینه‌وه.

﴿وَوَهَبْنَا لَهُ أَهْلَهُ وَمِثْلَهُمْ مَعَهُمْ رَحْمَةً مِنَّا وَذِكْرَىٰ لِيُؤْلِي الْأَلْبَابَ﴾ وه ئیمه‌ دوای ئه‌وه‌ی رزگارمان کرد له‌نه‌خۆشی، ئیمه‌ خێزان‌که‌بی و، وینه‌یه‌ تری خێزان‌که‌یمان پێه‌خشی به‌دوو چه‌نانه‌: له‌بهر میهره‌بانی له‌ لایه‌ن ئیمه‌وه بۆ ئه‌یوب و، له‌بهر ئامۆژگاری کردنی ئه‌وانه‌ی خاوه‌نی ئه‌قلی ئه‌وان.

ئه‌یوب له‌بهر ئه‌وه‌ی رِه‌جه‌ له‌ کاتی نه‌خۆشی‌یه‌که‌ی دا گفتوگۆیه‌کی ناره‌وای به‌ ئه‌یوب ووتبوو، سویندی خواردبوو ئه‌گهر له‌م نه‌خۆشی‌یه‌ رزگارم بێ سهد دارت لی‌ئه‌ده‌م، له‌بهر ئه‌وه‌ی سوینده‌که‌ی نه‌شکی، خوا فهرموی:

﴿وَخَذَ يَدُكَ ضَعْفًا فَاضْرِبْ بِهِ وَلَا تَحْنَثْ﴾ و تۆ کۆمه‌ڵی داری ووردو جگه‌ی دره‌خت بگه‌ به‌ده‌سته‌وه، دوایی تۆ ئه‌و کۆمه‌ڵه‌ دره‌خته‌ ووردانه‌ بده له‌ رِه‌جه‌ی ژنی خۆت و، سوینده‌که‌ت ناکه‌وی و گوناها‌رانی.

﴿إِنَّا وَجَدْنَاهُ صَابِرًا نِعْمَ الْعَبْدُ إِنَّهُ أَوَّابٌ﴾ به‌راستی ئیمه‌ ئه‌یوبمان ده‌ست که‌وتبوو به‌جوړی ئارامی گرتبوو له‌سه‌ر ئه‌و هه‌موو ئازار و کاره‌ساتانه‌ی تووشی بووبوو، ئه‌یوب چا‌ک به‌نده‌یه‌کی ئیمه‌یه. به‌راستی ئه‌یوب به‌زۆری ئه‌گه‌رپایه‌وه بۆلای خوا، په‌نای بۆلای خوا، په‌نای بۆلای ئه‌و ئه‌برد به‌ته‌نها.

﴿وَاذْكُرْ عِبَادَنَا إِبْرَاهِيمَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ أُولِيَ الْأَيْدِي وَالْأَبْصَارِ﴾ وه تو بیری ئیبراهیم و ئیسه‌حاق و یه‌عقوبی به‌نده‌کانی ئیمه بکه‌ره‌وه، هه‌موویان خاوه‌نی کرده‌وهی چاکی ئاشکرا و بیر‌کردنه‌وهی نه‌تی بوون، خاوه‌نی په‌رستن و زانینی یاسای ئاین بوون و سوپاسی خویان نه‌کرد.

﴿إِنَّا أَخْلَصْنَاهُمْ بِخَالِصَةٍ ذِكْرَى الدَّارِ﴾ به‌راستی نه‌وان له‌و پیاوه پاك و هه‌لبژێراوه‌ی ناو ئاده‌میزاد بون بۆلای ئیمه. شایسته‌ی ئه‌وه‌بون بگرتن به‌ پێغه‌مهر و، فەرمانی ئیمه رابگه‌یه‌نن به ئاده‌میزاد.

﴿وَأَنَّهُمْ عِنْدَنَا لَمِنَ الْمُصْطَفَيْنِ الْأَخْيَارِ﴾ وه به‌راستی ئه‌وانمان به‌ جوړی‌کی پاك و بی‌گه‌رد دروست کردبوون بۆ ئه‌وه‌ی هه‌موو کاتی بیر له‌ روژی دوا‌ی بکه‌نه‌وه‌و کار بۆ ئه‌و روژه بکه‌ن و، ئاده‌میزاد بانگ بکه‌ن بۆلای روژی دوا‌ی.

﴿وَاذْكُرْ إِسْمَاعِيلَ وَالْيَسَعَ وَذَا الْكِفْلِ وَكُلٌّ مِنَ الْأَخْيَارِ﴾ وه تو بیری ئیسماعیل و ئه‌لیه‌سه‌ع و زولکیفل بکه‌ره‌وه و، هه‌موو یه‌کێ له‌وان له‌ پیاو‌چاکان و هه‌لبژارده‌ی ئاده‌میزادبوون. بۆ زانین: ئه‌لیه‌سه‌ع کوری ئوختوبه، ئیلیاس کردی به‌ جیگه‌داری خو‌ی به‌سه‌ر به‌ئوئیسرائیلیه‌کاندا و، دوا‌ی گرا به‌ پێغه‌مهر. زولکیفل ئاموزای ئه‌لیه‌سه‌ع، بۆیه‌ ناوبراوه‌ به‌و ناوه‌ یانی خاوه‌نی به‌خێو‌کردن؛ چونکه‌ زۆربه‌ی پێغه‌مه‌ران که‌ رایان نه‌کرد خویان رزگار بکه‌ن له‌ کوشتن به‌خێوی نه‌کردن و، مانای زۆرت‌ریشی بۆ‌کراوه‌.

هَذَا ذِكْرُ

وَإِنَّ لِلْمُتَّقِينَ لَحُسْنَ مَآبٍ ﴿٤٩﴾ جَنَّاتٍ عَدْنٍ مُّفْتَحَةٌ لَهُمْ الْأَبْوَابُ

﴿٥٠﴾ مُتَكِينِينَ فِيهَا يَدْعُونَ فِيهَا بِفِكَهَةٍ كَثِيرٍ قُورَشَابٍ ﴿٥١﴾

﴿٥٢﴾ وَعِنْدَهُمْ قَصِيرَاتُ الْطَّرَفِ أَنْرَابٍ ﴿٥٣﴾ هَذَا مَا تُوْعَدُونَ لِيَوْمِ

الْحِسَابِ ﴿٥٤﴾ إِنَّ هَذَا الرِّزْقُ مَا لَهُ مِنْ نَفَادٍ ﴿٥٥﴾ هَذَا وَابٍ

لِلطَّاعِينَ لَشَرِّ مَآبٍ ﴿٥٦﴾ جَهَنَّمَ يَصْلَوْنَهَا فَيُسْرِلْمَهَادُ ﴿٥٧﴾ هَذَا

فَلْيَدْوَ قُوَّهُ حَيْمٌ وَعَسَاقُ ﴿٥٨﴾ وَآخِرٌ مِنْ شَكْلِهِ أَنْزَوْجٌ ﴿٥٩﴾

هَذَا فَوْجٌ مُقْتَحِمٌ مَعَكُمْ لَا مَرْجَاءَ لَهُمْ إِلَّا إِلَهُكُمْ صَلَاؤُ النَّارِ ﴿٦٠﴾

قَالُوا بَلْ أَنْتُمْ لَا مَرْجَاءَ لَكُمْ أَنْتُمْ قَدْ مَتَمُّوهُ لَنَا فَيُسْرِلْ الْقَرَارُ ﴿٦١﴾

قَالُوا رَبَّنَا مَنْ قَدَّمَ لَنَا هَذَا فَزِدْهُ عَذَابًا ضَعُفًا فِي النَّارِ ﴿٦١﴾
 وَقَالُوا مَا لَنَا لَا نَرَى رِجَالًا كُنَّا نَعُدُّهُمْ مِنَ الْأَشْرَارِ ﴿٦٢﴾ اتَّخَذْنَاهُمْ
 سَحَرِيًّا أَمْ زَاغَتْ عَنْهُمْ الْأَبْصَارُ ﴿٦٣﴾ إِنَّ ذَلِكَ لَحَقٌّ تَخَاصُمُ أَهْلِ
 النَّارِ ﴿٦٤﴾

﴿ هَذَا ذِكْرٌ وَإِنِّ لِلْمُتَّقِينَ لَحُسْنَ مَآبٍ ﴾ نهوی باسکرا بو لهبارهی چاکه پیغمدرانهوه
 ریژیکی زور گهورهیه بو تو که ناموزگاری نه تدهو کانی له مهو پاشیان بی بکهو، بهراستی بو نهو
 که سانه هدیله خواه ترسن و، خویمان له بی فرمانی خوا نه یارترین شیرین گه رانهوه و جیگه
 چاک.

﴿ جَنَّاتٍ عَذْنٌ مُّتَّحَةٌ لَهُمُ الْأَبْوَابُ ﴾ نهو جیگه شیرین و چاکه بریتیه له چه ندین بههشتی
 بهرین و جیگه دانیشتی بهردهوام، دهر گای نهو بههشتیان بو کراوه تدهو، پاسهوان و
 دهر گاوایان نیه، به تاره زوی خویمان نه چنه نایان.

﴿ مُتَّكِئِينَ فِيهَا يَدْعُونَ فِيهَا بِفَاكِهَةٍ كَثِيرَةٍ وَشَرَابٍ ﴾ دانه نیشن له ناو نهو بههشتانده زور
 به خوشی رانه بویرن، له ناو نهو بههشتانده داوی میوهی جوان نه کن، راکه ری نایایان هدیله.
 ﴿ وَعِنْدَهُمْ قَاصِرَاتُ الطَّرْفِ أَثْرَابٌ ﴾ وه له لای نهواندا چه ندین ژنیان هدیله چاوایان بو
 جگه میردی خویمان ناروانی و، هه موویان له یه که تهمندان.

﴿ هَذَا مَا تَدْعُونَ لِيَوْمٍ الْحِسَابِ إِنَّ هَذَا لَرِزْقُنَا مَا لَهُ مِنْ نَفَادٍ ﴾ به باوه رداران نه بیژری له
 لایه فریشته کانهوه: نهوانه نهو شتانهن به لیتی پیدرابوو له جیهاندا بدری به نیوه له رژی
 پرسیار و پاداشت وهر گرتندا. بهراستی نهوانه خواره مهنی و رابواردنی نیمهیه و، دواهاتن و
 نهمان بو نهو خواره مهنی یه نیه.

﴿ هَذَا وَإِنِّ لِلطَّاغِينَ لَشَرَّ مَآبٍ جَهَنَّمَ يَصْلَوْنَهَا فَنَسِ الْمَهَادُ ﴾ نهوه باسکرا بهشی باوه ردارانه
 و، بهراستی بو نهو که سانه هدیله له سنووری خوا لایانداوه، پیغمه رده کانیان به درو خسته تدهو
 خرابترین جیگهیه بو نهو گهر پندهوه که بریتی یه له دوزه خ نهو تاوانبارانه نه چنه ناوی، دواپی نهو
 جیگهیه خراب راکه ری که بو نهوان.

﴿ هَذَا فَلْيَذوقُوهُ حَمِيمٌ وَعَسَاقٌ وَآخِرُ مِنْ شَكْلِهِ أَزْوَاجٌ ﴾ نهوهی له دوزه خدایه ناویکی زور
 گهرم و کیم و زوخی دانیشتوانی دوزه خه، دزایی نیوه با نهو سزایه بچیژن و لهوانه بخون، نهو
 سزایه نهوان هدر نهوانه نیه و، به لکو سزای تر له وینهی نهو سزایانه به جورا و جور هدیله
 نه چنه نایان یه که له دواپی یه که.

﴿ هَذَا فَوْجٌ مُّقْتَحِمٌ مَّعَكُمْ لَا مَرْحَبًا بِهِمْ إِنَّهُمْ صَالُوا النَّارِ ﴾ تا قمتی له تاوانباران له پیشهوه
 نهچنه ناو نهو دوزهخه، دواپی کاتی تا قمتی تر دواپی نهوان چونه ناو دوزهخهوه، له لایه
 فریشته کانهوه به تا قمتی پیشهوه کان نه بیژری: نه مانه تا قمتیکن دینه ناو دوزهخ له گهل ئیوه، تا قمتی
 پیشهوه کان به تا قمتی دواپنه کان نه لئین: خوشی و ناسایش بو ئیوه نه بی. به راستی نهوان نهچنه ناو
 دوزهخ و سزایان نه دری.

﴿ قَالُوا بَلْ أَنْتُمْ لَا مَرْحَبًا بِكُمْ أَنْتُمْ قَدْ مَتَمُّوهُ لَنَا فَبَسَّ الْقَرَارُ ﴾ تا قمتی ژیرهسته کان که دواپی
 نهچنه ناو دوزهخ به تا قمتی سه روه که کانیاں نه لئین که له پیشهوه چونه ته ناو دوزهخ: خوشی و
 ناسایش بو ئیوه نه بی چونکه ئیوه نهو سزایه پیشهوهشی ئیمه کردوه، داواپی بی باوه ریتان له ئیمه
 کرد، دواپی خراپ جیگه یه که ئیمه هه مو لایه کمان نهچینه ناوی و، نارامی تیدا نه گرین.

﴿ قَالُوا رَبَّنَا مَنْ قَدَّمَ لَنَا هَذَا فَرَدُّهُ عَذَابًا ضِعْفًا فِي النَّارِ ﴾ بی باوه ره ژیرهسته کان نه لئین: نهی
 پهروه دگاری ئیمه: دواپی تو زورتر بکه بو نهو که سه ی بی باوه ری پیش کهش به ئیمه کردوه
 سزای دووچه نانهیاں له ناو ناگری دوزهخدا، چونکه نهوان بون به هو ی گومرایی ئیمه.

﴿ وَقَالُوا مَا لَنَا لَنَا نَرَى رَجَالًا كُنَّا نَعُدُّهُمْ مِنَ الْأَشْرَارِ ﴾ وه ههردوولای بی باوه ران له
 دوزهخدا یه به یه کتری نه لئین: چ شتیک په یذا بووه بو ئیمه چهند پیاوی نابین ئیمه له جیهاندا به
 پیاو خراپ و بی نرخ نه مان ژماردن؟ جیگه ی سهر سورمانه لی ره نابینین، وا دیاره لی ره نین،
 مده سیان لهو پیاو خراپانه: سوهیب و بیلال و عمار و خدباب و سهلمانوون.

﴿ اتَّخَذْتَاهُمْ سَخِرًا أَمْ زَاغَتْ عَنْهُمْ الْأَبْصَارُ ﴾ ئیمه له جیهاندا گالته مان بهو پیاوانه نه کرد،
 به راستی له سه ر راستی بوون و ئیمه له سه ر گومرایدا بووین. یا له گهل ئیمه دان له دوزهخدا.
 به لام چاوی ئیمه له وانی لا واداه و، ئیمه نایان بینین و، نازانین له چ جیگه یه کن. بیگومان نهو
 پیاوانه له به هه شتان و، بی باوه ران له دوزهخدا بویه نایابینین.

﴿ إِنَّ ذَلِكَ لَحَقٌّ تَخَاصُمُ أَهْلِ النَّارِ ﴾ به راستی نهو شتانه ی باسکران له باره ی ههردوو تا قمتی
 بی باوه ران و راست و بیگومانه، نهوانه ییش گفتوگو و دوژمنایه تی دانیشتوانی دوزهخه له گهل
 یه کتری.

بو زانین: لای تاوانباران هه ر که سه ی به ماندووبوونی خو ی بزی و له دژی سته مکاراندا
 راپه ری و داواپی یه کسان و ماف پهروه ری بکا پیاو خراپ و درنده یه. به لام سته مکاران و
 نیشتمان فروشان و نهو که سانه ی دانیشتوان بچه و سیتنه به ریژ و پیاو جاکن.

قُلْ إِنَّمَا أَنَا مُنْذِرٌ وَمَنْ إِلَهٌ إِلَّا اللَّهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ ﴿٦٥﴾
 رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا الْعَزِيزُ الْغَفُورُ ﴿٦٦﴾ قُلْ هُوَ نَبَأٌ

عَظِيمٌ ﴿٦٧﴾ أَنْتُمْ عَنْهُ مُعْرِضُونَ ﴿٦٨﴾ مَا كَانَ لِي مِنْ عِلْمٍ بِالْمَلَائِكَةِ الْأَعْلَى إِذْ يَخْتَصِمُونَ ﴿٦٩﴾ إِنْ يُوحَىٰ إِلَىٰ إِلَّا أَنْتُمْ أَنَا نَذِيرٌ مُبِينٌ ﴿٧٠﴾ إِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَأِكَةِ إِنِّي خَلَقْتُ بَشَرًا مِنْ طِينٍ ﴿٧١﴾ فَإِذَا سَوَّيْتُهُ وَنَفَخْتُ فِيهِ مِنْ رُوحِي فَقَعُوا لَهُ سَاجِدِينَ ﴿٧٢﴾ فَسَجَدَ الْمَلَأِكَةُ كُلُّهُمْ أَجْمَعُونَ ﴿٧٣﴾ إِلَّا إِبْلِيسَ اسْتَكْبَرَ وَكَانَ مِنَ الْكَافِرِينَ ﴿٧٤﴾ قَالَ يَا إِبْلِيسُ مَا مَنَعَكَ أَنْ تَسْجُدَ لِمَا خَلَقْتُ بِإِيْدِي اسْتَكْبَرْتَ أَمْ كُنْتَ مِنَ الْعَالِينَ ﴿٧٥﴾ قَالَ أَنَا خَيْرٌ مِنْهُ خَلَقْنِي مِنْ نَّارٍ وَخَلَقْتَهُ مِنْ طِينٍ ﴿٧٦﴾ قَالَ فَاخْرُجْ مِنْهَا فَإِنَّكَ رَجِيمٌ ﴿٧٧﴾ وَإِنَّ عَلَيْكَ لَعْنَتِي إِلَى يَوْمِ الدِّينِ ﴿٧٨﴾ قَالَ رَبِّ فَأَنْظِرْنِي إِلَى يَوْمٍ يُبْعَثُونَ ﴿٧٩﴾ قَالَ فَإِنَّكَ مِنَ الْمُنْظَرِينَ ﴿٨٠﴾ إِلَى يَوْمِ الْوَقْتِ الْمَعْلُومِ ﴿٨١﴾ قَالَ فَبِعِزَّتِكَ لَا أُغْوِيَنَّهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٨٢﴾ إِلَّا عِبَادَكَ مِنْهُمْ الْمُخْلَصِينَ ﴿٨٣﴾ قَالَ فَالْحَقُّ وَالْحَقُّ أَقُولُ ﴿٨٤﴾ لَا مَلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنْكَ وَمِمَّن تَبِعَكَ مِنْهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٨٥﴾ قُلْ مَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ وَمَا أَنَا مِنَ الْمُتَكَلِّفِينَ ﴿٨٦﴾ إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ ﴿٨٧﴾ وَلَنَعْلَمَنَّ نَبَأَ بَعْدَ حِينٍ ﴿٨٨﴾

﴿ قُلْ إِنَّمَا أَنَا مُنْذِرٌ ﴾ بدراستی من نبوه نه ترستییم بهشتی توشی نبوه نه بنی له روژی دوایدا، نه گدر نبوه بدرده و امین له سدر بن باوهری خوتان و، له سدر بت په رستی.

﴿ وَمَا مِنْ إِلَهٍ إِلَّا اللَّهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ رَبُّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا الْغَفَّارُ ﴾ و بدراستی من به نبوهی رانه گه بنم هیچ ناینبی نی به جگهی ناینبی نیسلام و بدراستی هیچ خوابه نیه شایستهی په رستی جگهی خوابه کی ته نهی زور بدهسته لات، په روه رده کهر و به ربوه بهری

ته فسری زمانکوبی

ناسمانه‌کان و و زهوی و شتی له‌نیوان نه‌واندان، خوایه‌که زۆر گه‌وره و، لی‌بوردنی زۆره بۆ نه‌و که‌سانه‌ی به‌نیازی پا‌که‌وه په‌شیمان نه‌بنه‌وه.

﴿قُلْ هُوَ تَبَّا عَظِيمٌ أَنْتُمْ عَنْهُ مُعْرِضُونَ﴾ تۆ بلی به‌بی‌باوه‌ران: نه‌و شته‌ی من ئیوه‌ی بی‌نه‌ترسینم و نه‌لیم:

هیچ خوایه نه‌ی شایسته‌ی په‌رستنبی جگه‌ی خوای تاک و تهنه‌ها هه‌والیکی زۆر گه‌وره‌یه شایسته‌ی وه‌رگرتنه ئیوه‌ی وازی لی‌نه‌هینو بی‌ناگان له‌و هه‌واله‌ گه‌وره‌یه.

﴿مَا كَانَ لِي مِنْ عِلْمٍ بِالْمَلَأِ الْأَعْلَى إِذْ يَخْتَصِمُونَ﴾ من هیچ جو‌ره زانیاریکم نه‌بووه به‌گفتوگۆی تاقمه‌پایه‌به‌رزه‌کان له‌ فریشته‌کان کاتی گفتوگۆیان نه‌کرد له‌گه‌ل یه‌کتری له‌باره‌ی دروست کردنی ئاده‌مه‌وه و، هیچ شتی‌کم له‌وباره‌یه‌وه نه‌ه‌زانی.

﴿إِنْ يُوحَىٰ إِلَيَّ إِلَّا أَنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ مُّبِينٌ﴾ به‌راستی نه‌و گفتوگۆیه‌ی نه‌وانم زانی به‌هۆی سروشه‌وه بو‌خوا ناردی بۆ‌لای من. به‌لام من هه‌ر پی‌غه‌مه‌ریکم ئیوه‌ نه‌ترسینم له‌سزای خوای مه‌زن و بۆتانی روون نه‌که‌مه‌وه پاداشتی نه‌و شتانه‌ی ئیوه‌ بیکه‌ن و نه‌وانه‌ی ئیوه‌ نه‌یان که‌ن، هه‌رشتی خوا پی‌م نه‌فه‌رموی نایزیم.

﴿إِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَأِكَةِ إِنِّي خَالِقٌ بَشَرًا مِنْ طِينٍ فَإِذَا سَوَّيْتُهُ وَنَفَخْتُ فِيهِ مِنْ رُوحِي فَقَعُوا لَهُ سَاجِدِينَ﴾ تۆ بیری نه‌و کاته به‌که‌روه په‌روه‌ردگاری تۆ به‌ فریشته‌کانی فه‌رمو: به‌راستی من مروفتی دروست نه‌که‌م له‌خاک و ناوی نه‌دینم ئاده‌م، دوا‌یی کاتی من په‌یکه‌ر و نه‌خشه‌ی نه‌و مروفهم ریک‌خست به‌ته‌واوی، ژیانم کرد به‌له‌شیا، له‌و گیانه‌ی من دروستم کردووه و بو‌به‌ زینده‌وه‌ریکی ته‌واو، ئیوه‌ بکه‌ون به‌رودا له‌سه‌ر زه‌وی و، ریزی بگرن سوژده‌ی بۆ بیه‌ن.

﴿فَسَجَدَ الْمَلَأِكَةُ كُلُّهُمْ أَجْمَعُونَ. إِلَّا إِبْلِيسَ اسْتَكْبَرَ وَكَانَ مِنَ الْكَافِرِينَ﴾ و دوا‌ی دروستکردنی ئاده‌م فریشته‌کان هه‌موویان سوژده‌یان برد بۆ ئاده‌م، جگه‌ له‌ ئیبلیس سوژده‌ بۆ نه‌برد و، خۆی به‌گه‌وره‌تر دانا که‌ نه‌و شنه‌ی فریشته‌کان ریزی ئاده‌میان پی‌گرت نه‌میش بیکا و، به‌و بۆنه‌وه خۆی برده‌ ریزی بی‌باوه‌رانه‌وه.

﴿قَالَ يَا إِبْلِيسُ مَا مَنَعَكَ أَنْ تَسْجُدَ لِمَا خَلَقْتُ بِإِيْدِي اسْتَكْبَرْتَ أَمْ كُنْتَ مِنَ الْعَالِينَ﴾ خوا فه‌رمووی: نه‌ی ئیبلیس: چ شتی رینگه‌ی گرت و نه‌ی هیشته‌که‌تۆ سوژده‌ بیه‌ی بۆ شتیکی نه‌وتۆ من به‌هۆی توانای خۆمه‌وه دروستم کردووه، ئایا تۆ خۆت به‌گه‌وره‌ داناوه، به‌بی نه‌وه‌ی شایسته‌ی گه‌وره‌یی بی، ئایا تۆ خۆت به‌به‌رزتر له‌و که‌سانه‌ داناوه شایسته‌ی به‌رزی بن، به‌وینه‌ی فریشته‌کان؟ نه‌و فه‌رموده‌ی خوایه: نه‌وه ناگه‌یه‌نی خوا دوو ده‌ستی هه‌بی، به‌لام زۆریه‌ی کاره‌کانی ئاده‌میزاد به‌دوو ده‌ست نه‌کری، بۆ بیرخسته‌وه‌ی نه‌وان به‌و جو‌ره‌ی فه‌رمووه.

﴿قَالَ أَنَا خَيْرٌ مِّنْهُ خَلَقْتَنِي مِنْ نَّارٍ وَخَلَقْتَهُ مِنْ طِينٍ﴾ ئیبلیس ووتی: بۆیه سوژده‌ی بۆ نابهم چونکه‌ من له‌و شته‌ چاک‌ترم، منت دروستکردوه له‌ ناگرو، نه‌و شته‌ت دروست کردوه له‌خاک، ناشکرايه ناگرو چاک‌تره له‌ خاک، نه‌وه‌ی له‌بیره‌ما‌بوو بنچینه‌ی ژیان هه‌ر به‌هۆی ئاوه‌یه.

﴿ قَالَ فَأَخْرِجْ مِنْهَا فَأَنَّكَ رَاحِمٌ وَإِنَّ عَلَيْكَ لَعْنَتِي إِلَى يَوْمِ الدِّينِ ﴾ خوا فدرموی به شہیتان: دوا بی تو له به هشت و، له ناو ناسمانه کان و فریشته کان بر وره دهره وه، دوا بی تو بدرستی دهر کراوه ی له به زهی من و له میهره بانی من و، بدرستی بی به شبوون له به زهی من له سهر توبی، هه تا رورزی پاداشت و پرسیار.

﴿ قَالَ رَبِّ فَأَنْظِرْنِي إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ قَالَ فَإِنَّكَ مِنَ الْمُنْظَرِينَ إِلَى يَوْمِ الْوَقْتِ الْمَعْلُومِ ﴾ شہیتان ووتی: نه ی پهر و ردگاری من: دوا بی تو دواحه و مؤلمه تی من بده و مه مرینه هه تا رورزی هه موو گیانداران زیندوو نه کرینه وه، خوا فدرموی: بدرستی تو به کی نه بی له و که سانه مؤله تیان نه دری، هه تا رورزی کاتی دیاری کراو که رورزی نه فحه ی به که مه و، هه موو گیانداران سی نه مرئی، به شہیتان سیسه وه.

﴿ قَالَ فَبِعِزَّتِكَ لأُغْوِيَنَّهُمْ أَجْمَعِينَ إِلَّا عِبَادَكَ مِنْهُمْ الْمُخْلَصِينَ ﴾ نیلیس ووتی: دوا بی به که وره یی تو سو بند نه خوم: بدرستی من هه موو ناده میزاد سهر جهم لانه دهم له ریگه ی پدرستی تو، جگه له و به ندانه ی تو نیاز پاک و هه لبزیرا و باوه دردن. نه وانه من ناتوام لایان بدهم له له ریگه ی راست.

﴿ قَالَ فَالْحَقُّ وَالْحَقُّ أَقُولُ لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنْكَ وَمِمَّنْ تَبِعَكَ مِنْهُمْ أَجْمَعِينَ ﴾ خوا فدرموی: هه موو راستیه له منه وه پیدا نه بی و، من ههر بدرستی نه لیم: بدرستی من دوزه له تو و که سی دوا ی تو بکه وی له ناده میزاد پر نه کهم له وان به گشتی.

﴿ قُلْ مَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ وَمَا أَنَا مِنَ الْمُتَكَلِّفِينَ إِنَّ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ ﴾ تو بلی: من له سهر را که یانندی ناوهر و کی قورئان به ناده میزاد داوا ی پاداشت و کرئ له وان ناکه م و، من له و که سانه یش نیم له خومه وه نه و قورئانه دابیم و خوم هه لیبه ستم، نه و قورئانه هیچ شتی نه مه گدر نامورزگاری کردنه بو هه موو بوونه وه ران.

﴿ وَتَعْلَمُنَّ نَبَأَهُ بَعْدَ حِينٍ ﴾ وه به راستی ئیوه که قورئان به در و نه خه نه وه له دوا ی ماوه یه تری که م، ئیوه نه زانن هه و اله کانی قورئان راسته و گومانی تیدا نه، ههر له جیهاندا بو تان روون نه بیته وه به چاوی خوتان نه ی بینن کومه له کومه له ناده میزاد دینه ناو ئایینی ئیسلام و، له رورزی دوا ییشدا باشتر راستیان بو دهر نه که وی.

به یاریده خوا رورزی یه که شهمه ۲۰-۷-۲۰۰۰ کوتایی پی هات

به ران بهر به یه کهم رورزی ره بیعی دوو هه می سالی ۱۴۳۱ هـ کوچی

﴿﴾ سوره تی زومهر ﴿﴾

له مه كه هاتوته خواره وه. جگه له ئایه ته كانی (۵۲-۵۳-۵۴) ژماره ی ئایه ته كانی (۷۵) ئایه تن.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ ﴿١﴾ إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ إِلَيْكَ
الْكِتَابَ بِالْحَقِّ فَاعْبُدِ اللَّهَ مُخْلِصًا لَهُ الدِّينَ ﴿٢﴾ أَلَا
لِلَّهِ الدِّينُ الْخَالِصُ وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ
مَا نَعْبُدُهُمْ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَا إِلَى اللَّهِ زُلْفَىٰ إِنَّ اللَّهَ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ
فِي مَا هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ كَاذِبٌ
كَفَّارٌ ﴿٣﴾ لَوْ أَرَادَ اللَّهُ أَنْ يَتَّخِذَ وَلَدًا لَأَصْطَفَىٰ مِمَّا
يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ سُبْحَانَهُ هُوَ اللَّهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ ﴿٤﴾

بسم الله الرحمن الرحيم

به ناوی خوای به خشندهی میهره بان

﴿﴾ تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ ﴿﴾ ناردنه خواره وهی ئەم نامدیە له لایەن خوایکی زۆر گەورە، هەموو شتێ لە جیگە ی شیاوی خۆیا دانەنی، لە لایەن کەسی تره وه نه هاتوته خواره وه.

﴿﴾ إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ فَاعْبُدِ اللَّهَ مُخْلِصًا لَهُ الدِّينَ ﴿﴾ به راستی ئێمه ئەو نامدیەمان بەراستی ناردوته خواره وه، گوومان روی تی ناكا، دوا یی تو خوا بپەرسته، ئابن پاك بکەر وه له هەموو ناشایسته یه له بت پهرستی و دوروویی.

﴿﴾ أَلَا لِلَّهِ الدِّينُ الْخَالِصُ وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ ﴿﴾ ئیوه ئاگا دار بن هەر ته نها بۆ خوا یه ئایینی پاك له هەموو خراپه و کاری ناشایسته و، کەسانیکی ئەو تو جگە ی خوایان وه رگرتوه به یاری دەر و به خوا.

ته فیسری زمانکۆیی

﴿ مَا تَعْبُدُهُمْ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَا إِلَى اللَّهِ زُلْفَىٰ إِنَّ اللَّهَ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ فِي مَا هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴾ ئەلەين ئىمە ئەو بتانە ناپەرستىن مەگەر هەر لەبەر ئەو ئىمە نزيكمان بکەنەو بۆلای خوا بەنزيکبونەوئەوئە تەواو. بەراستى خوا فەرمان ئەدا لە نىوان باوەرداران و بى باوەرانداندا لەو شتەى ئەوان جياوازی بيرورايان هەيه لەودا، دواى باوەرداران ئەخاتە ناو بەهەشت و، بى باوەرەيان ئەخاتە ناو دۆزەخ.

﴿ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ كَاذِبٌ كَفَّارٌ ﴾ بەراستى خوا ريگەى راست شارەزای کەسى ناكا درۆزنى و بلى: ئەو بتانە بۆم ئەپارێنەو، باوەردار نە؛ چونکە جگەى خواى پەرستو، دواى ئەوئە ئىمە ئەقلىمان داوئەتى و، ئەو جگەى خواى هەلبێژاردو بۆ خوايەتەى خۆى. ﴿ لَوْ أَرَادَ اللَّهُ أَنْ يَتَّخِذَ وَلَدًا لَأَصْطَفَىٰ مِمَّا يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ سُبْحَانَهُ هُوَ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ ﴾ ئەگەر خوا بپويستايە کە منالەى بۆخۆى وەر بگرێ، بەراستى هەلى ئەبێژارد لەو شتەى خۆى دروستى ئەکا شتى ئارەزوئە هەبوايە و، ئەى کرد بە منال بۆخۆى، پاکی و دوورى بۆ خوايە کە منالەى هەبى، خوا ئەو خوايەى تەك و تەنهايە، زۆر بەتوانايە، پويستى بەمنال و هاوبەش نەيە.

خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ يُكَوِّرُ اللَّيْلَ عَلَى النَّهَارِ وَيُكَوِّرُ النَّهَارَ عَلَى اللَّيْلِ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلٌّ يَجْرِي لِأَجَلٍ مُّسَمًّى ۖ أَلَا هُوَ الْعَزِيزُ الْغَفَّارُ ﴿٥﴾ خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ ثُمَّ جَعَلَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَانزَلَ لَكُمْ مِنْ الْأَنْعَامِ ثَمَنِيَّةً ۖ أَزْوَاجًا يَخْلُقُكُمْ فِي بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ خَلْقًا مِّنْ بَعْدِ خَلْقٍ فِي ظُلُمَاتٍ ثَلَاثٍ ۚ ذَٰلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُم لَهُ الْمُلْكُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَآَنِي تُصَرِّفُونَ ﴿٦﴾ إِن تَكْفُرُوا فَإِنَّ اللَّهَ عَنِّي وَعَنْكُمْ وَلَا يَرْضَىٰ لِعِبَادِهِ الْكُفْرَ ۚ وَإِنْ تَشْكُرُوا يَرْضَهُ لَكُمْ وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ ۚ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُم مَّرْجِعُكُمْ فَيُنَبِّئُكُم بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ۚ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿٧﴾

وَإِذَا مَسَّ الْإِنْسَانَ ضُرٌّ دَعَا رَبَّهُ مُنِيبًا إِلَيْهِ ثُمَّ إِذَا خَوَّلَهُ
نِعْمَةً مِّنْهُ نَسِيَ مَا كَانَ يَدْعُو إِلَيْهِ مِن قَبْلُ وَجَعَلَ لِلَّهِ أَنْدَادًا
لِّيُضِلَّ عَنْ سَبِيلِهِ قُلْ تَمَتَّعْ بِكُفْرِكَ قَلِيلًا إِنَّكَ مِنْ أَصْحَابِ
النَّارِ ﴿٨﴾

﴿ خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ ﴾ خوا ناسمانه کان و زهوی دروست کردون به خاوهنی
سود؛ بو ئهوی ئیوه بیانکن به بهلگه له سهر توانای خوا و، بو ئهوه ئیوه ناوه دانیان بکنه وه بو
سوودی خوژان.

﴿ يَكُورُ اللَّيْلُ عَلَى النَّهَارِ وَيَكُورُ النَّهَارُ عَلَى اللَّيْلِ ﴾ خوا کاتی هه ریه که له شهو و رۆژ نه کا
به ناو کاتی ئهوی تریانا، هه ریه که بیان درێژ بو ئهوی تریان کورت نه بێته وه. شهو نه پێچێته وه
به سهر رۆژدا و تاریکی ده رنه که وێ.

خاوهنی (في ظلال القرآن) نه فهرموی: ئهم رستانه ئاماژهن بو خپری زهوی. (که به پراستی
زهوی نه سوپێته وه به دهوری خوژدا. ئهو به شهی زهوی به رانه به خوژه روناکی به کهی زهوی
دائه پوشتی و نه بێ به رۆژ، ئهو به شه کهی تری نه بێ به شهو) هه ر بهو جوژه شهو و رۆژ دین به
دواى به کدا، کاتێ شهو درێژ بو رۆژ کورت نه بێته وه، کاتێ رۆژ درێژ بو گهرمای خوژ زۆر تر
نه بێ، نه بێته هوی گه شه پێکردنی به رووبوم، کاتێ شهو زۆر بو، نه بێته هوی بارینی باران و
زۆر بوونی ناوی ده ریاکان و کانیه کان و ناوه وهی زهوی.

﴿ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلٌّ يَجْرِي لِأَجَلٍ مُّسَمًّى أَلَا هُوَ الْعَزِيزُ الْغَفَّارُ ﴾ وه خوا خوژ و
مانگی رام کردوه و، هه ریه که بیان نه رۆن و نه سوپێته وه به باز نهی دیاریکراوی خوژانا هه تا کاتێ
بوژیان دیاری کراوه که هاتنی رۆژی دوا بیه. بهو رۆشینهی ئهوان چوار وه رزه پهیدا نه بێ: زستان.
به هارد. هاوین. پایز. به گۆرتهی سوپانی زهوی به دهوری خوژا، هه روه ها مانگ هه مو شهو و
رۆژی نه سوپێته وه به دهوری زهوی دا و (١٢) مانگ پهیدا نه بێ، ئهوانه هه مو یان بو سودی
ئاده میزاده و، بو بوژانه وهی درهخت و گیا و شتی تر. ئیوهی ئاده میزاد ناگادار بن خوا زۆر
گه وه و به دهسته لاته، لی خوژبوونی زۆره بو ئهو که سانه په شیمان نه بته وه و داواى لی بو ردن له
خوا نه کهن.

﴿ خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ ثُمَّ جَعَلَ مِنْهَا زَوْجَهَا ﴾ خوا ئیوهی ئاده میزادی دروست کردوه له
تا که که سێ وهک ئاده م به هوی دلۆپێ ناوه وه له لای پیا وه وه نه چێته منال دانی ژن. له پاشا خوا
دروستی کردوه له سهر شیوهی ئهو که سه ژنکهی خوی که حه وایه.

تهفسیری زمانکۆبی

﴿ وَأَنْزَلَ لَكُمْ مِنَ الْأَنْعَامِ ثَمَانِيَةَ أَزْوَاجٍ ﴾ وه خوا دروستی کردوه بۆ سودی ئیوه: له جوارین به سهزمانه کان ههشت جۆره هاوجوت: له هوشتر نیرو مییه. له ره شه وولاخ دووان. له مهر دووان. له بز ن دووان. هه رچهنده هه مو گیاندارئ دوو جۆرن. به لام ئاده میزاد به زۆری نهو جوارینه به کاردینن.

﴿ يَخْلُقُكُمْ فِي بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ خَلْقًا مِنْ بَعْدِ خَلْقٍ فِي ظُلُمَاتٍ ثَلَاثٍ ﴾ خوا ئیوهی زینده وهرانی دروست کردوه له ناو منالدانئ دایکه کانتانا دروستکردن له دواى دروستکردن. یه کهم تۆوی ژن و پیاو، دواتر به خوین، دواى به گوشت و ئیسک، دواى به ئاده میزادیکی تهواو، له ناو سئ تاریکی دا: تاریکی منالدان. تاریکی سکی دایک. تاریکی هاوړئ منال.

﴿ ذَلِكُمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ لَهُ الْمُلْكُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَالَّذِينَ نَصَرَفُونَ ﴾ نهو کهسهی نهو هه موه شتانهی دروست کردوه خواجه که پهروه ردگاری ئیوهیه، هه ر بۆ خواجه نهو بونه وه ره زۆرانه و، نهو خاوه نیانه، هیچ خوا نیه شایانی په رستنئ مه گه ر هه ر نهو، دواى ئایا ئیوه بۆ لادران له په رستنئ خوا و، بیر له په رستنئ جگه خوا نه که نه وه؟

﴿ إِنْ تَكْفُرُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ عَنْكُمْ وَلَا يَرْضَىٰ لِعِبَادِهِ الْكُفْرَ وَإِنْ تَشْكُرُوا يَرْضَهُ لَكُمْ ﴾ نه گه ر ئیوه به رده وامن له سه ربئ باوه ری و سوپاس نه کردنی خوا، دواى به راستی خوا پیوستی به نوێر و رۆزوی ئیوه نیه، سودی نه وانه بۆ خۆتانه و، خوا رازی نیه به بی باوه ری بۆ بهنده کانی و لای په سهند نیه و، نه گه ر ئیوه سوپاسی خوا به کن خوا رازی به به سوپاسکردنه ی ئیوه و پاداشتان نه داته وه.

﴿ وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُم مَّرْجِعُكُمْ ﴾ وه هیچ کهسئ هه لئاگرئ باری گوناھئ که سیکی تر و: هیچ کهسئ سزای نادری به هۆی گوناھئ که سیکی تروه، هه مو کهسئ پاداشت و تۆله ی کرده وه ی خۆی وه نه گرئ، له پاشا ئیوه گه رانه وه تان بۆلای پهروه ردگاری خۆتانه.

﴿ فَيَنْبِتْكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴾ دواى پهروه ردگاری ئیوه هه وائ ته دا به ئیوه به شتئ نه یکه نه جیهاندا. به راستی پهروه ردگاری ئیوه نه زانی به شتئ له دلتانایه و په نهاننان داوه.

﴿ وَإِذَا مَسَّ الْإِنْسَانَ ضُرٌّ دَعَا رَبَّهُ مُنِيبًا إِلَيْهِ ﴾ وه هه رکاتئ نازار توشی ئاده میزاد ببوایه له هه ر جۆری بوایه ته پارایه وه له پهروه ردگاری خۆی، هه ر بۆلای نهو نه گه راپه وه نه ک بۆلای که سایکی تر.

﴿ ثُمَّ إِذَا خَوَّلَهُ نِعْمَةً مِنْهُ نَسِيَ مَا كَانَ يَدْعُو إِلَيْهِ مِنْ قَبْلُ ﴾ له پاشا کاتئ پهروه ردگار به خشی به به کهسه چاکه و خۆشیه له لایه خۆیه وه له بیرئ نه چوه وه نازاری توشی نهو بوبو له وه وه به ر ته پارایه وه خوا لایا له سه ری.

﴿ وَجَعَلَ لِلَّهِ أَنْدَادًا لِيُضِلَّ عَنْ سَبِيلِهِ ﴾ وه دای نهنا بو خوا چه ندین هاوئنه یه بو خوا
له پهرستندا، له بهر نه وهی کهسانی تر چاوی لی بکهن و لایانیدا له ریگهی نایینی خوا.
﴿ قُلْ تَمَتَّعْ بِكُفْرِكَ قَلِيلًا إِنَّكَ مِنْ أَصْحَابِ النَّارِ ﴾ تو بلی بهو بی باوه ره: تو بهو
بی باوه ری بهی خوته وه رابویره و بهر خوردار بهله که می کات له جیهاندا بهو ته منه کورته وه.
به راستی تو دوی مردنت له دانیش توانی ناو ناگری دوزه خی و، به توندی پرسیمارت لی نه کری
له و روزه دا.

أَمَّنْ هُوَ قَانِتٌ آنَاءَ اللَّيْلِ سَاجِدًا وَقَائِمًا يَحْذَرُ
الْآخِرَةَ وَيَرْجُو رَحْمَةَ رَبِّهِ قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الَّذِينَ يَعْمَلُونَ وَالَّذِينَ
لَا يَعْلَمُونَ إِنَّمَا يَتَذَكَّرُ أُولَؤُلَا الْأَلْبَبِ ﴿١﴾ قُلْ يٰعِبَادِ الَّذِينَ
آمَنُوا اتَّقُوا رَبَّكُمُ لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةٌ
وَأَرْضُ اللَّهِ وَاسِعَةٌ إِنَّمَا يُوَفَّى الصَّابِرُونَ أَجْرَهُمْ بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿٢﴾
قُلْ إِنِّي أُمِرْتُ أَنْ أَعْبُدَ اللَّهَ مُخْلِصًا لَهُ الدِّينَ ﴿٣﴾ وَأُمِرْتُ لِأَنْ أَكُونَ
أَوَّلَ الْمُسْلِمِينَ ﴿٤﴾ قُلْ إِنِّي أَخَافُ إِنْ عَصَيْتُ رَبِّي عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ
﴿٥﴾ قُلِ اللَّهُ أَعْبُدْ مُخْلِصًا لَهُ دِينِي ﴿٦﴾ فَأَعْبُدُوا مَا شِئْتُمْ مِنْ دُونِهِ
قُلْ إِنَّ الْخَاسِرِينَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ وَأَهْلِيَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ أَلَا
ذَلِكَ هُوَ الْخُسْرَانُ الْمُبِينُ ﴿٧﴾ لَهُمْ مِنْ فَوْقِهِمْ ظُلَلٌ مِنَ النَّارِ
وَمِنْ تَحْتِهِمْ ظُلَلٌ ذَلِكَ يُخَوِّفُ اللَّهَ بِهِ عِبَادَهُ يٰعِبَادِ فَاتَّقُونِ ﴿٨﴾

﴿ أَمَّنْ هُوَ قَانِتٌ آنَاءَ اللَّيْلِ سَاجِدًا وَقَائِمًا يَحْذَرُ الْآخِرَةَ وَيَرْجُو رَحْمَةَ رَبِّهِ ﴾ نایا که سی
بهردوام بی له سهر پهرستی خوا له هه مو کاته کانی شهودا به سوژده بردن بو خوا، یا
بهراوه ستانه وه بو نوێز کردن، له روژی دواپی بزسی و، به نومیدی بهزه بی و میهره بانی
پهروردگاری خوی بی، وه که سی وایه له شهودا بخهوی و له خوا نه ترسی و به نومیدی
پاداشتی پهروردگاری خوی نه بی له پاشه روژدا؟

تهفسیری زمانا کوی

﴿ قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الَّذِينَ يَعْلَمُونَ وَالَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ إِنَّمَا يَتَذَكَّرُ أُولُوا الْأَلْبَابِ ﴾ ﴿ تَوْبَتِ: نایا که سانیکی نهوتو بزنان به شتی خوا نامادهی کرده له پاداشت و له سزا و، که سانیکی نهوتو بهو شتانه نهزنان و و باوهریان بییان نه بی وهك يدك وان. بیگومان وینهی یهك نین. به راستی نهو که سانهی خاوهنی نهقلن پهندو ناموژگاری وهرئه گرن و بیر له گهورهی و میهره بانی خوا نه کهنهوه.

بۆ زانین: مهبهست له زانا لهو نایهتهدا نهو زانایه خویان نه کهن به قوربانی بۆ بهختیاری ئاده میزاد له ههر دوو جیهاندا و، بۆ رزگار کردنیان له چهرمه سهری و چهوساندانهوهی تاوانباران و داگیر کهران و، نه خویندهواری و ههژاری له ناویانا هه لگرن. مهبهست نهو که سانه نین نامه ی زۆر بخوین و فیرو جۆره ها زانست و زانیاری بین و، هیرو سروشت بجهنه کار و نهقلی نه له کترونی و کومپیوتر و چهکی کومه ل کوژ دروست بکهن و، گازی کیمیایو بریژن به سهر بی تاوانانا.

﴿ قُلْ يَا عِبَادِ الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا رَبَّكُمُ لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةٌ ﴾ ﴿ تَوْبَتِ: نهی نهو به ندانهی نهوتو باوه رتان هیناوه: ئیوه له پهروه ردگاری خۆتان بترسن و خۆتان له بی فهرمانی خوا پارێژن. نیشانهی باوه ردار نهوهیه له خوا بترسن، بۆ که سانیکی نهوتو ههیه لهم جیهانه دا چاکه بکهن پاداشتیکی زۆر و گهوره له رۆژی دوایدا و نه چیه ناو به ههشت.

﴿ وَأَرْضُ اللَّهِ وَاسِعَةٌ إِنَّمَا يُوَفَّى الصَّابِرُونَ أَجْرَهُمْ بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴾ ﴿ وه زهوی خوا فراوانه. کهواته نه گهر بۆ ئیوه ئاسان نهو له جینگهیه خوا په رستی بکهن، ئیوه کۆچ بکهن بۆ جینگه تر بتوانن خوا په رستی بکهن: له بهر نهوهی سوودی ههر دوو جیهان په ره بسیتی، نه گهر جینگه کانی تریش وینهی نیشتمانی خۆتانو، پیوسته توانای خنۆتان بجهنه کار بۆ پاراستنی بیروباوه ری خۆتان به ههر جۆری بی و بهرگری له خراپه بکهن، پهوشتی بهرز بکهن به چهکی خۆتان، په نا مهبه ن بۆلای کوشتن و دهست درێژی بۆ سهر دانیشنوان و، ستهم به کار بهین و گوند و شاره کان بروخین. ئارام گرتن چاکترین چهکه، به راستی به بی ژماره به تهواری پاداشت نه درئ بهو که سانه ئارام نه گرن له سهر ئازار و نایینی خویان نه پارێژن.

﴿ قُلْ إِنِّي أُمِرْتُ أَنْ أَعْبُدَ اللَّهَ مُخْلِصًا لَهُ الدِّينَ ﴾ ﴿ تَوْبَتِ: به راستی من فهرمانم پی دراوه که خوا به ته نهها به رستم به نیازی پاکه وه ئاین ههر بۆ خوا به کار نه هیتم و، دووری له هاو به شدانان بۆ خوا و دوو رووی تیدا نه بی.

﴿ وَأُمِرْتُ أَنْ أَكُونَ أَوَّلَ الْمُسْلِمِينَ ﴾ ﴿ وه من فهرمانم پی دراوه: بۆ نهوهی یه کهمین کهس بم موسلمان بم له ناو ئومه تی خۆمدا و، نیاز پاکترین موسلمان بم، مل که چی فهرمانی خوا بم له ههر دوو جیهاندا.

﴿ قُلْ إِنِّي أَخَافُ إِنْ عَصَيْتُ رَبِّي عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴾ ﴿ تَوْبَتِ: به راستی من نه ترسم له سزایه کی زۆر گهوره نه گهر من بی فهرمانی پهروه ردگاری خۆم بکهن. ئیتر ئیوه چۆن داوا نه کهن له من هاو به شیتان بکه م له بت په رستندا و، واز له خوا په رستی بهیتم؟

﴿ قُلِ اللَّهُ اعْبُدْ مُخْلِصًا لَهُ دِينِي فاعْبُدُوا مَا شِئْتُمْ مِنْ دُونِهِ ﴾ تو بلی دووباره به بت پرستان: من هدر به تهنهها خوا نه پرستم، به نیازی پاکه وه بهی هاویه شدانان و دوروویی، ناین پرستم هدر بو خواجه، دوا بی نیوهی بت پرست هدر شتی نار هزوتان له جگهی خوا به پرست، هدر خوتان توشی سزا نهین.

﴿ قُلِ إِنَّ الْخَاسِرِينَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ وَأَهْلِيَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَلَا ذَلِكَ هُوَ الْخُسْرَانُ الْمُبِينُ ﴾ تو بلی: به راستی نهو که سانهی توشی زیان نهین نهو که سانهی نهوتون زینیان له خویانداه به چونیان بو ناو ناگری دوزهخ و، زینیان له خیزانه کانی خویانداه و، له رنگهی راست لایان داو و، هدموویان توشی زیان نهین له روژی دوا ییدا. نیوه ناگاردارین: نهو زیانه زینانکی ناشکراه به بی باوهران.

﴿ لَهُمْ مِنْ فَوْقِهِمْ ظُلَلٌ مِنَ النَّارِ وَمِنْ تَحْتِهِمْ ظُلَلٌ ﴾ بو نهو زینان مه ندانه ههیه چهند چینی له ناگروه به سیدر و سه ره خهر له زور یانه وه و، له ژیریشیانه تا قمی تر له ناگر بوه به ژیره خدریان.

﴿ ذَلِكَ يُخَوِّفُ اللَّهُ بِهِ عِبَادَهُ يَا عِبَادِ فَاتَّقُونَ ﴾ نهو شیوه ناگرهی باسکرا خوا بهنده کانی خوی بهو ناگره نه ترسینی نهی بهنده کانی نیمه: نیوه له خوا برسن و خوتان لهو سزا گه ورهیه پاریزن.

وَالَّذِينَ اجْتَنَبُوا الطَّاغُوتَ أَنْ يَعْبُدُوهَا وَأَنَابُوا إِلَى اللَّهِ لَهُمُ الْبُشْرَى

فَبَشِّرْ عِبَادِ ﴿١٧﴾ الَّذِينَ يَسْتَمِعُونَ الْقَوْلَ فَيَتَّبِعُونَ أَحْسَنَهُ

أُولَئِكَ الَّذِينَ هَدَى اللَّهُ وَأُولَئِكَ هُمُ أَولو الْأَلْبَابِ ﴿١٨﴾

أَفَمَنْ حَقَّ عَلَيْهِ الْعَذَابُ أَفَأَنْتَ تُنْقِذُ مَنْ فِي النَّارِ ﴿١٩﴾

لَكِنَّ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ هُمْ غُرَفٌ مِّنْ فَوْقِهَا غُرَفٌ مِّبْنِيَّةٌ تَجْرِي

مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَعَدَ اللَّهُ لَا يَخْلِفُ اللَّهُ الْمِيعَادَ ﴿٢٠﴾ أَلَمْ تَرَ

أَنَّ اللَّهَ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَسَلَكَهُ يَنبُوعٌ فِي الْأَرْضِ ثُمَّ

يُخْرِجُ بِهِ زَرْعًا مُّخْتَلِفًا أَلْوَنُهُ ثُمَّ يَهِيجُ فَتَرَاهُ مُصْفَرًّا ثُمَّ

يَجْعَلُهُ حُطَامًا إِنَّ فِي ذَلِكَ لَذِكْرًا لِّأُولِي الْأَلْبَابِ ﴿٢١﴾

﴿ وَالَّذِينَ اجْتَنَبُوا الطَّاغُوتَ أَنْ يَعْبُدُوهَا وَأَنَابُوا إِلَى اللَّهِ لَهُمُ الْبُشْرَىٰ فَبَشِّرْ عِبَادَ ۖ وَهَـٰكَذَا نَبِّئُكَ نِجَارِیَّانِ ۖ وَتَوَّخَّیَانِ ۖ دُورِ خُشْتَرِهٖ تَمُوهَ لَهٗ بَسَهٗ كَانِ كَهٗ نِهَوَانِ بِنَیْنِهٖ رَسْتِ وَ، گِهَرَاوَنَهٗ تَمُوهَ یُولَی خَوَا، بُو نِهَو كِهَسَانِهٖ هِدِیَهٗ مُوزْدِهٖ كِی زُورِ خُوشِ لَهٗ لَایَهٗنِ فَرِیْشْتَهٗ كَانِهٖ تَمُوهَ بَهٗ پَادَاشْتِی خَوَی مَهْزَنِ بُوْیَانِ، دَوَایِ تَوَّ مُوزْدِهٖ بَدِهٖ بَهٗ بَهْنَدِهٖ كَانِی مِنْ.

﴿ الَّذِينَ يَسْتَمِعُونَ الْقَوْلَ فَيَتَّبِعُونَ أَحْسَنَهُ ۚ كَـذَٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ۚ وَتَوَّخَّیَانِ ۖ دُورِ خُشْتَرِهٖ تَمُوهَ لَهٗ بَسَهٗ كَانِ كَهٗ نِهَوَانِ بِنَیْنِهٖ رَسْتِ وَ، گِهَرَاوَنَهٗ تَمُوهَ یُولَی خَوَا، بُو نِهَو كِهَسَانِهٖ هِدِیَهٗ مُوزْدِهٖ كِی زُورِ خُوشِ لَهٗ لَایَهٗنِ فَرِیْشْتَهٗ كَانِهٖ تَمُوهَ بَهٗ پَادَاشْتِی زُورْتَرِهٖ وَ سُوْد بَهٗ خُشْتَرِهٖ بُو هَمْدُورِ جِهَآن.

بُو نَمُوه: خَوَا فِهْرْمَانِی دَاوَهٗ بَهٗ كَرْدَنِی نُوْیْزُ بَهٗ چَوَارِ رُكَاَتِ وَ، بَهٗ كُورْتِ كَرْدَنَهٗ وَی لَهٗ كَارِوَانْدَا وَ، هَمْدُورِ كِیَانِ چَاكَنْ. بَهٗ لَامِ كُورْتِ كَرْدَنَهٗ وَی چَاكَزَهٗ وَ، نَهٗ گِهَرِ سَتَهْمِی لِی كَرْدِی نِهٖ تَوَانِی تَوَّ لَهٗی لِی بَكِهٖ تَمُوهَ. بَهٗ لَامِ لِی بُوْرِی چَاكَزَهٗ. هَمْدُورِ هَا گُفْتَرِ گُورِی نَادَهٗ مِزَادِیْشِ بَیْسَهٗ وَ، كَامِیَانِ چَاكَزِ وَ خَاوَهٗنِ سُوْد تَرَبُو، نِهَوَهٗ یَانِ بَكِهٖ، فِهْرْمُودَهٗی خَوَا هَمْدُورِی چَاكِهٖ، هَمْدُورِ كِهَسِی بَیْلِی، بَا وَهٖ كُورِ كِهَسِی كِی خِرَاطِیْشِ بَی.

﴿ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ هَدَاهُمُ اللَّهُ وَأُولَٰئِكَ هُمْ أُوتُوا الْأَلْبَابَ ۚ كَـذَٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ۚ وَتَوَّخَّیَانِ ۖ دُورِ خُشْتَرِهٖ تَمُوهَ لَهٗ بَسَهٗ كَانِ كَهٗ نِهَوَانِ بِنَیْنِهٖ رَسْتِ وَ، گِهَرَاوَنَهٗ تَمُوهَ یُولَی خَوَا، بُو نِهَو كِهَسَانِهٖ هِدِیَهٗ مُوزْدِهٖ كِی زُورِ خُوشِ لَهٗ لَایَهٗنِ فَرِیْشْتَهٗ كَانِهٖ تَمُوهَ بَهٗ پَادَاشْتِی زُورْتَرِهٖ وَ سُوْد بَهٗ خُشْتَرِهٖ بُو هَمْدُورِ جِهَآن.

﴿ أَفَمَنْ حَقَّ عَلَيْهِ كَلِمَةُ الْعَذَابِ أَفَأَنْتَ تُنْقِذُ مَنْ فِي النَّارِ ۚ كَـذَٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ۚ وَتَوَّخَّیَانِ ۖ دُورِ خُشْتَرِهٖ تَمُوهَ لَهٗ بَسَهٗ كَانِ كَهٗ نِهَوَانِ بِنَیْنِهٖ رَسْتِ وَ، گِهَرَاوَنَهٗ تَمُوهَ یُولَی خَوَا، بُو نِهَو كِهَسَانِهٖ هِدِیَهٗ مُوزْدِهٖ كِی زُورِ خُوشِ لَهٗ لَایَهٗنِ فَرِیْشْتَهٗ كَانِهٖ تَمُوهَ بَهٗ پَادَاشْتِی زُورْتَرِهٖ وَ سُوْد بَهٗ خُشْتَرِهٖ بُو هَمْدُورِ جِهَآن.

﴿ لَكِنَّ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ لَهُمْ غُرَفٌ مِّنْ فَوْقِهَا غُرَفٌ مَّبْنِيَّةٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَغَدَّ اللَّهُ لَا يُخْلِفُ اللَّهُ الْمِيعَادَ ۚ كَـذَٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ۚ وَتَوَّخَّیَانِ ۖ دُورِ خُشْتَرِهٖ تَمُوهَ لَهٗ بَسَهٗ كَانِ كَهٗ نِهَوَانِ بِنَیْنِهٖ رَسْتِ وَ، گِهَرَاوَنَهٗ تَمُوهَ یُولَی خَوَا، بُو نِهَو كِهَسَانِهٖ هِدِیَهٗ مُوزْدِهٖ كِی زُورِ خُوشِ لَهٗ لَایَهٗنِ فَرِیْشْتَهٗ كَانِهٖ تَمُوهَ بَهٗ پَادَاشْتِی زُورْتَرِهٖ وَ سُوْد بَهٗ خُشْتَرِهٖ بُو هَمْدُورِ جِهَآن.

﴿ أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ أَنزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَسَلَكَهُ يَنَابِيعٌ فِي الْأَرْضِ ۚ كَـذَٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ۚ وَتَوَّخَّیَانِ ۖ دُورِ خُشْتَرِهٖ تَمُوهَ لَهٗ بَسَهٗ كَانِ كَهٗ نِهَوَانِ بِنَیْنِهٖ رَسْتِ وَ، گِهَرَاوَنَهٗ تَمُوهَ یُولَی خَوَا، بُو نِهَو كِهَسَانِهٖ هِدِیَهٗ مُوزْدِهٖ كِی زُورِ خُوشِ لَهٗ لَایَهٗنِ فَرِیْشْتَهٗ كَانِهٖ تَمُوهَ بَهٗ پَادَاشْتِی زُورْتَرِهٖ وَ سُوْد بَهٗ خُشْتَرِهٖ بُو هَمْدُورِ جِهَآن.

﴿ ثُمَّ يُخْرِجُ بِهِ زَرْعًا مُّخْتَلِفًا أَلْوَانُهُ ثُمَّ يَهْرِجُ فَقَرَأَ مُصْفَرًّا ثُمَّ يَجْعَلُهُ حُطَامًا إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَذِكْرًا ۚ كَـذَٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ۚ وَتَوَّخَّیَانِ ۖ دُورِ خُشْتَرِهٖ تَمُوهَ لَهٗ بَسَهٗ كَانِ كَهٗ نِهَوَانِ بِنَیْنِهٖ رَسْتِ وَ، گِهَرَاوَنَهٗ تَمُوهَ یُولَی خَوَا، بُو نِهَو كِهَسَانِهٖ هِدِیَهٗ مُوزْدِهٖ كِی زُورِ خُوشِ لَهٗ لَایَهٗنِ فَرِیْشْتَهٗ كَانِهٖ تَمُوهَ بَهٗ پَادَاشْتِی زُورْتَرِهٖ وَ سُوْد بَهٗ خُشْتَرِهٖ بُو هَمْدُورِ جِهَآن.

هه یانه سهوزه، هه یانه سوره. هه یانه زهرده، هه یانه سپه. قهواره و، بهرو بومیشان جیاوازه. له پاشا نهو پرووه که ووشک نهی و، دوا بی تو نهو پرووه که نه بینی زهرده هه لئه گهری، له پاشا نه شک نه بیه کا و ورد نهی، به راستی له بارینی باران و دروستی پرووه، گورانی بهو جورده ناموز گاری و ته می کردن، بو نهو که سانه خاوه نی نه قلن و بیر له توانای خوا نه که نهوه.

أَفَمَنْ شَرَحَ اللَّهُ صَدْرَهُ لِلْإِسْلَامِ فَهُوَ عَلَى نُورٍ مِّن رَّبِّهِ ۖ فَوَيْلٌ
لِّلْقَاسِيَةِ قُلُوبُهُم مِّن ذِكْرِ اللَّهِ أُولَٰئِكَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٢٢﴾
اللَّهُ نَزَّلَ أَحْسَنَ الْحَدِيثِ كِتَابًا مُّتَشَبِهًا مَّثَانِيَ تَقْشَعِرُّ مِنْهُ
جُلُودُ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ ثُمَّ تَلِينُ جُلُودُهُمْ وَقُلُوبُهُمْ
إِلَىٰ ذِكْرِ اللَّهِ ۚ ذَٰلِكَ هُدَىٰ اللَّهِ يَهْدِي بِهِ ۖ مَن يَشَاءُ وَمَن
يُضِلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِن هَادٍ ﴿٢٣﴾ أَفَمَن يَتَّبِعِ بَوَاجِهَهُ سَوْءَ
الْعَذَابِ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَقِيلَ لِلظَّالِمِينَ ذُوقُوا مَا كُنتُمْ تَكْسِبُونَ
﴿٢٤﴾

﴿ أَفَمَنْ شَرَحَ اللَّهُ صَدْرَهُ لِلْإِسْلَامِ فَهُوَ عَلَى نُورٍ مِّن رَّبِّهِ ﴾ نایا که سی خوا دلی فراوان کردی بو وهر گرتی ئیسلام، دوا بی نهو که سه له سهه بر وایه کی بیگومان بی له لایهه پهر وهر دگاری خویه وه و، رانومی وهر گرتی بولای باوه ره یان و، ریزدار بی لای نهو، وه که عه ماری کوری یاسر، وینهی که سیکه دلی ره قبی و هیچ چاکه به وهر نه گری وه که نه بوجهه ل، بیگومان وینهی یه که نین.

﴿ فَوَيْلٌ لِّلْقَاسِيَةِ قُلُوبُهُم مِّن ذِكْرِ اللَّهِ أُولَٰئِكَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴾ دوا بی سزای زور سهخت بو که سانیکی نهوتویه دلیان له ناستی قورنانی خوادا رهق و ووشکه و، ریگهی راست وهر ناگرن له که ل نهو هه موو به لگانه دا، نهو که سانه له ناو گومرایه کی زور ناشکرادان، پیوستیان به بیر کردنه وه نیه، نه ونده گومران.

﴿ اللَّهُ نَزَّلَ أَحْسَنَ الْحَدِيثِ كِتَابًا مُتَشَابِهًا مَثَانِي ﴾ ﴿ خوا ناردویه تیه وه خواره وه شیرین ترین گفتوگو له باره ی یاسا و بیرو باوه روه وه، هدمو کاریکی له جیگه ی شیای خویا داناه وه، نه وه گفتوگو یه نامه یه که هدمو ناره و که که ی وینه ی یه کن و دزایه تی له ناو مانا کانیا نی یه، هدمو یان له سهر یه ک جورن له مانا و پده خستی بی باوه ران، نامور گاری یه کانیا و باسه کانیا ته می کردنی ناده می زاد هدمو کاتی دوویات نه کرینه وه له سهر زمان، به بی نه وه ی ماندوبوونی تیدابی، باسی به هه شتی کرد، باسی دوزه خیش نه کا، هدر وه ها به و جوره .

﴿ تَقْشَعِرُّ مِنْهُ جُلُودُ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ ﴾ ﴿ پیستی نه وه که سانه له پهر وه ردگاری خویان نه ترسن له کاتی خویندنی نایه ته کانیا مورده دان و هدر شه کردن و بیستینا نه که ونه له رزین و له پهر وه ردگاری خویان نه ترسن و بیر له توانای خوا نه که ونه وه .

﴿ ثُمَّ تَلِيْنُ جُلُودُهُمْ وَقُلُوْبُهُمْ إِلَىٰ ذِكْرِ اللَّهِ ﴾ ﴿ له پاشا دهر وونیا ن ارام نه گری و، پس و شاراه ی دلین گهش نه بیته وه له کاتی خویندنی نایه ته کانیا لی خوشبوونی قورنای خوادا و له کاتی بیستینا .

﴿ ذَلِكَ هُدَىٰ اللَّهِ يَهْدِي بِهِ مَن يَشَاءُ وَمَن يُضْلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِن هَادٍ ﴾ ﴿ نه وه قورنانه سهر چاه وه شاره زا کردنی خواهی . ریگه ی راست نیشان نه دا به هدر که سی ناره زوی بو به هوی نه وه قورنانه وه و، هدر که سی خوا لای بدا له ریگه ی راست، دوا بی هیچ که سی نیه شاره زای نه وه که سه بکا، چونکه خوا نه قلی پیداه به سهر بهستی خوی ریگه ی چه وتی بز خوی هه لیزارد وه .

﴿ أَفَمَن يَتَّقِي بِوَجْهِهِ سُوءَ الْعَذَابِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ﴾ ﴿ نایا دوا بی هدر که سی خوی بیاریزی له سه ختی سزا و له گهرمای زوری ناگری دوزه خ به هوی رومه تییه وه له رۆزی دوا بییدا . نه ک به ده ست و قاچی، چونکه نه وان به سرا ونه وه به ملیانا . وینه ی که سی که به ناسووده بی دانیشی و چاکه ی کرد بی و، بو بیته هوی رزگار بوونی سزا له رۆزی دوا بییدا . بیگومان وینه ی یه ک نین . ﴿ وَقِيلَ لِلظَّالِمِينَ ذُوقُوا مَا كُنتُمْ تَكْسِبُونَ ﴾ ﴿ و به سته مکاران نه بیژری له لایه ن فریشته کانه وه له رۆزی دوا بییدا : ئیوه بجیزن سزای شتی ئیوه کردووتانه له جیهاندا .

كَذَّبَ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ فَاَنظَرْنَاهُمُ الْعَذَابُ مِن حَيْثُ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٢٥﴾ فَاِذَا قَهَّمُ اللَّهُ الْخَرَىٰ فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَلِعَذَابُ الْآخِرَةِ اَكْبَرُ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿٢٦﴾ وَلَقَدْ ضَرَبْنَا لِلنَّاسِ فِي هٰذَا الْقُرْءَانِ مِن كُلِّ مَثَلٍ لَّعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٢٧﴾ قُرْءَانًا عَرَبِيًّا

غیر ذی عوج لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ ﴿٢٨﴾ ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا رَجُلًا فِيهِ
شُرَكَاءُ مُتَشَكِّسُونَ وَرَجُلًا سَلَمًا لِرَجُلٍ هَلْ يَسْتَوِيَانِ مَثَلًا
الْحَمْدُ لِلَّهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٢٩﴾ إِنَّكَ مِيتٌ وَإِنَّهُمْ مَمِيتُونَ
﴿٣٠﴾ ثُمَّ إِنَّكُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ عِنْدَ رَبِّكُمْ تَخَصِّصُونَ ﴿٣١﴾

﴿ کَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَآتَاهُمُ الْعَذَابُ مِنْ حَيْثُ لَا يَشْعُرُونَ ﴾ که سانیکی نهوتو له پیش
بتیهستانی مه که وه بوون پیغمه ره کانی خوئیانیان به دروژ خسته وه، دوا بی سزای سهخت چو
بؤلای نهوان له لایه که وه نهوان ههستی بی نه که ون، به بی ترس دانیشتبون.
﴿ فَأَذَاقَهُمُ اللَّهُ الْخِزْيَ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَكْبَرُ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴾ دوا بی کاتی
خوا چیشتی بهوان رسوا بی له جیهاندا وه کوشتن و روچوونی زهوی و، به راستی سزای روژی
دوا بی زور که وره تره نه گهر بیانرانیاه توشیان نه بی و که وره تره پاوه ریان نه هینا له جیهاندا.
﴿ وَلَقَدْ ضَرَبْنَا لِلنَّاسِ فِي هَذَا الْقُرْآنِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴾ وه به راستی نیمه لهو
قورئانه دا رووغان کرد وه تره بو ئاده میزاد هه مو وینه و هه مو شتی پیوستیان بی هه بی له
فهرمانه کاندا و، له کاروباری جیهانیان، ناگادار یشمان کردون له به سه رهاتی گهلانی پیشو
که پیغمه ره کانی خوئیانیان به دروژ نه خسته وه؛ له بهر نه وهی ناموزگاری وه ریگرن و پاوه بهین.
﴿ قُرْآنًا غَرِيبًا غَيْرَ ذِي عِوَجٍ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ ﴾ نهو قورئانه نیمه نار دو ومانه قورئانی که هه مووی
به زمانی عه ره بی پارا وه قورئانی که مرو فایه تی و ناییشه، بو کات و جیگه یه نه، بو هه مو کات
و جیگه یه که، دووره له ره که زه پرستی و چینه به تی و، خوار و په نهانی تیدا نه و، مانا کانی دژی
یه کتری نین: له بهر نه وهی له خوا برسن و له بی فهرمانی خوا خو یان پباریزن.
بو ناگاداری: نایا دروسته قورئان بگورئ بو لای زمانی جگه ی جگه ی عه ره بی، نایا دوا ی گورینی
وه که قورئان ته ماشای نهو گورپرا وه نه کرئ و ناب بی به بی دهست نو یژه وه دهستی لی بدرئ پانه؟
بیگومان قورئان هه رچه نده به زمانی عه ره بی هات وه ته خواره وه. به لام بو سوودی مرو فایه تی
هات وه ته خواره وه، له باره ی ناین یاسا و بیرو پاوه ریانی روژانه ی ئاده میزاد، بو تنه ا نه ته وه یه
نه هات وه ته خواره وه، دوره له ره که زایه تی، چونکه قورئان په یامی خوا یه بو لای هه مو ئاده میزاد
و، گورانی شی کار نیکی سه ره کی یه بو بلا و بو نه وهی نایینی پیروزی نیسلام. زور کس به بو نه ی
گورینی قورئانه وه موسلمان بوون، نه وهی شایانی با سی قورئان گورپرا وه بو لای (٢٧) زمان.
دوا ی گورینی دروسته به بی دهست نو یژه وه دهستی لی بدرئ، چونکه نهو گورپرا وه راسته وخو
قورئان نه. به لکو مانای قورئانه. نهو گورپرا وه به وینه ی قورئان په کی زمانی بی سا وه ران ناخا و
نه توانن وینه ی گورپرا وه که دابین.

﴿ ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا رَجُلًا فِيهِ شُرَكَاءُ مُتَشَاكِسُونَ ﴾ خوا روونی کردوه تهوه بو تهو کهسانه ی بت پهرستیوو باوهرداران. وینه ی پیاوی، چهند کهسی هاوبه شین لهو پیاوه دا، تهو پیاوه بهنده ی تهوان بی، تهو کهسانه لهناوختویانا بیی نازاوه و ناکوکیان: ههر یه کهیان داوای تهوه بکا تهو پیاوه بهنده ی تهوه و، ههولی تهوه تهدا به تاییه تی بوختی بی، نهک بو تهوانی تر، ته ونازاوهیه ته بیته هوی تهوه ی تهو پیاوه له دهست هه موویان دهر بیچی و، تهوان سوود له پیاوه وهرنه گرن و، نه تهویش سود له وانیش وهرنه گری.

﴿ وَرَجُلًا سَلَمًا لِّرَجُلٍ هَلْ يَسْتَوِيَانِ مَثَلًا ﴾ وه به پیاویکی باوهردار و بهنده ی یهک گهوره بی و یهک خوی هه بی و، کهسی تر لهو پیاوه دا هاوبه شی تهو گهوره نه بی، خوی ههر به بجوکی تهو کهسه دابنی، ئایا تهو دوو پیاوانه وینه ی یهکن له غوونه دا و له بهسه رهاتا. بیگومان وینه ی یهک نین.

یانی بت په رستان چهند خویا یه کیان ههیه و، داوای یارمه تی لهو بتانه تهکن، ته گهر بریار بههین تهو خویا نه درهخت و بهرد نه بن. بهلکو خاوهنی ههست و هوشین، بیگومان زورجاران لهسه ر یهک شت پینک نایه و، ههریه کهیان داوای شتیکی جیاواز تهکا لهوه ی تریان، تهو دوو شته جیاوازانه ناگوئی ههر دوو کیان جی به جی بکری. کهواته بهسه ر گهردانی تهسورپتهوه و، نازانن کامیان بکهن. بهلام باوهرداران یهک خویان ههیه و، خویاش ههر داوای یهک شتیان لی تهکا و، به ئاسانی و بهی سهر گهردانی تهتوانن فه رمانه که ی جی به جی بکهن و بویه باوهردارن تهلین:

﴿ الْحَمْدُ لِلَّهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴾ هه مو سوپاس و ستایشی ههر بو خویا و، هاوبه شی نیه، ههر تهو خاوهنی هه موو چاکه یه که و، هه موو شتیکی بو ئاده میزاد روون کردوه تهوه. بهلام زورترین له ئاده میزاد له بهر نه زانیی خویان نازانن ههر خواشایسته ی په رسته.

﴿ إِنَّكَ مِيتٌ وَإِلَهُمْ مَيِّتُونَ ﴾ بهراستی تو تهمری تهوانیش تهمرن، چونکه مردن بهشی هه مو گیاندارانه بهی جیاوازی له نیوان پیغمه ران. بهلام تو پیغمه ر که مردی، بهسه ر بهزی تهمری و جیگهت بههشته و، ناوت به چاکه باس تهکری له ههر دوو جیهاندا. بهلام بت په رستان له ههر دوو جیهاندا رسواو بی نرخن و، جیگهیان دوزه خه و، ناویان بهسته مکار تهبری له ههر دوو جیهاندا.

﴿ ثُمَّ إِنَّكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عِنْدَ رَبِّكُمْ تَخْتَصِمُونَ ﴾ له پاشا بهراستی ئیه له رژی دوایدا له لای په روه ر دگاری خوتانا ته کهونه گفتوگو له گهل یهکتری و، باوهردار و بی باوهر کو تهبنهوه له خزمهت خوا دا. تو شایه تی تهده ی لهسه ر بی باوهردان که فه رمانی خوات بهوان راگه یاندوهوه. چاک و خراپ و باوهردار و بی باوهر جوئ تهبنهوه.

به یاریده ی خوا کوتایی به نووسینی تهم جزمه هات له ۲۰۰۰/۷/۴ ی زاییی

به رانبهر به (۳) ی ره ییعی دووهه م سالی (۱۴۳۱) ی کوچی

﴿ پیرست ﴾

لا پږه	باسه کان و باید ته کان
۱۰	باسی ماناو چونهیتی (دابة الأرض)
۱۳	چندنجار فو لډ کری بهسوردا سور چونه
۱۳	نایا رژیشتنی کپوه له جیهاندا نښی یا له دوا رږژدا
۱۸	ناوی دایکی موساتان (موکابیدی)
۲۰	چاکرین ژنان چندن
۳۰	بۆنمائی ترس دهستان دابین له سنگتان
۳۳	باسی مانای فیرعدون به زمانی جووه کان
۵۶	تدماشای جیاوازی نیوان (الف سنة إلا حسین عاماً) له گډل (تسعمئة وحسین و) تدمنی نوح چندن بووه
۵۷	باسی باو باپیری لیراهیم و کوچ کردنی
۶۴	بدریتانیاو رهوا کردنی نیربازی لاهان
۱۰۱	ناوی باو باپیری لوقمان و تدمنی نایا پیغمبره
۱۰۳	باسی هندنئ له زیره کی لوقمان و کاره چاکه کانی
۱۲۵	باسی نه حزاب یا خندوق
۱۳۱	باسی مانای یدسرب
۱۳۸	نایا پیغمبره (د.خ) ستمی کرد له کوشتنی پیاوانی بدنی قوره بزه
۱۴۰	هممو ژند کانی پیغمبر بیتوه ژنبون جگه عایشه، سودی ژن هینانی زور پیغمبر
۱۴۱-۱۴۹	همروه ها باسی ژن هینانی پیغمبر نه کری له گډل ناوی ژند کانی
۱۴۲	سودی ژن هینانی پیغمبر چوار شق
۱۴۳	نایا ژن شهیتانی نښی
۱۵۶	هممو شوری بۆ پږه پیدانی زانیاری بی نایینی نیسلام پیروزیایی لی نه کا
۲۱۲	باسی شاری نه تکیدو ناردنی دوو نویندري عیسا بۆلای دانیشترانی نهو شاره
۲۳۶	بۆ خوا پاداشتی پیاوان نه دا به ژنی جوان. بۆ پاداشتی ژنان به کورې جوان بی ده نکې کردوه بۆ نښی له بهدشت پیاو چندن ژنی هدیی. بدلام ژن هدریک پیاوی هدیی.
۲۴۰	ناوی کوره کانی نوح و مانای ووشه کانیان
۲۴۱	نایا راسته نه ستیره کان سدرچاوهی هممو شینکن
۲۴۲	لیراهیم له چ جیگه به بووه دواپی کوچی کردوه
۲۶۲	رون کردنوهی مانای دارودو سوله یمان به زمانی عبیری
۲۸۳	نایا دروسته قورلان بگوردری بۆلای جگدی عده بی؟

THE HISTORY OF

THE CITY OF BOSTON
FROM THE FIRST SETTLEMENT
TO THE PRESENT TIME
IN TWO VOLUMES
BY NATHANIEL BENTLEY
OF THE BOSTON BAR
AND
BY JOHN H. BENTLEY
OF THE BOSTON BAR
PUBLISHED BY
J. B. BENTLEY
1857

خویندیری هیژا لهم جزمدهدا نهرکی چاوپیاخشانی نهم هه‌لانه بگره نه‌ستۆی خۆت

هه‌له	راست	لاپه‌ره	دێر	هه‌له	راست	لاپه‌ره	دێر
هاوینه	هاو وینه	٤	٢٦	نیو	نیوه	١٠٠	٢٢
بێگرێ	بگیرین	٥	١٥	رابیست	راست	١٠١	١٤
باوه‌شان	باوه‌ران	٧	٨	سوه	سوده	١٠١	١٦
به‌کوری	زیاده‌یه	٩	١٢	دوژمنایه‌تی و	دوژمنایه‌تی و	١٠٥	٩
نه‌وتۆی بۆ	نه‌وتۆ	٩	١٦	بو	بو	١٢١	٢٤
توی	قورنانی	٩	١٧	کوری	کورشی	١٢٢	٣
په‌روه‌ردگاری	په‌روه‌ردگاری تۆ	٩	١٦	ئه‌وان	به‌ ئه‌وان	١٢٥	١٦
به‌ فه‌رمان	فه‌رمان	٩	١٧	خه‌نه‌قدال	خه‌نه‌تیمان	١٢٦	١٣
نایه‌یی	نایی	٩	٢٤	زیاده‌یه	هاوکاری	١٢٦	١٣
ئه‌و نه‌	نه‌	٩	٢٤	خه‌نه‌قه‌وه	خه‌نه‌قه‌وه	١٢٦	١٨
باراز	به‌رار	١٠	٢٨	خوبه‌ی	جوبه‌ی	١٢٧	١١
نه‌خوری	نه‌خووری	١١	١٤	کوری نه‌بو تالیب	ئه‌و تالیب	١٢٧	٢٦
ئه‌وان	ئه‌وه‌ی	١٢	١٣	هه‌رچه‌نده	هه‌چه‌نده	١٢٩	٨
وشزگاریان	رزگاریان	١٧	٨	دوایی	دوای	١٣٤	١٢
ئه‌دان	ئه‌وان و	١٨	١٩	الأحزاب	الأخواب	١٣٤	١٨
فهره	فهری	١٩	١٣	له‌ناودا دانا	له‌ناودا	١٣٧	١٠
له‌به	له‌	٢٤	١٥	التقية	التقية	١٣٨	٢٠
و جولا	جولا	٢٥	٢٣	ژیر	رێژه‌ی	١٣٨	٢٣
مویا	موسا	٢٧	١٩	خوا	خوای	١٣٨	٢٤
غیرعه‌ون	فیرعه‌ون	٣٣	١٠	ئه‌دایه‌وه	ئه‌دایه	١٤٣	١٢
خوشی	خوشبێ	٣٤	١٣	بێزارو	بێزارو	١٤٣	٢٤
به‌ ئیمه	به‌ ئیوه	٣٨	٢٠	دوایی	دوای	١٤٤	٢١
چاکه‌یه‌ی	چاکه‌ی	٣٩	٢٤	خوا ماره‌ی	باره‌ی	١٤٤	٢٥
بدری	دئ	٤٠	٢٣	ئاده‌ی	ئاده‌ی	١٥٦	٩
هاتوه	نه‌هاتوه	٤٢	٢٠	سوده	سوده‌که	١٦٢	٨
ره‌وانی	ره‌وایی	٤٣	١٧	نازاریان	نازاییان	١٦٧	١٣
به‌ر	به‌	٥٠	١٧	له‌خویو	له‌خۆی	١٧١	٧
بنه‌وموئ	بفه‌رموئ	٥٠	٢٧	له‌ تۆوی دانه‌وێله‌و	دانه‌وێله‌ دانه‌وێله‌	١٧٣	٨
به‌یی	زیاده‌یه	٧٦	١٧	بوختانه	بوختانه	١٧٤	٢١
هه‌ولیان	هه‌وائیان	٧٩	٢٧	پیاوئیکی	پیاوئیکی	١٧٦	٦
هه‌ورا	هه‌ور	٨٥	١٥	دوایی	دولبی	١٧٧	١٧
جا	جار	٨٦	١١	قه‌حتان	قه‌حتات	١٧٨	١٣
راموی	راموویی	٨٧	١٥	ئیه‌ی	ئیه‌ی	١٨٧	١١
بی ختیار	به‌ختیار	٨٨	٨	الملائكة	(الملائكة)	١٩٣	٧
قه‌دغه	قه‌ده‌غه‌ی	٩٢	١	تفرنکم	تفرنکم	١٩٥	٧
روژه‌ی	روژه‌که‌ی	٩٢	١٤	یفرنکم	یفرنکم	١٩٥	
نیه	یه	٩٦	١٤	بزانئ	بزانری	١٩٥	٢٢
پله‌یه‌ له‌	پله‌ به‌ پله‌	٩٦	١٤	فاحینا	فاحینا	١٩٦	١٣
ئه‌کرئ	ئه‌کا	٩٩	١٤	ویوچ اللیل	ویوچی اللیل	١٩٨	٢٣
هه‌یه‌ر	حیره	٩٩	٢١	ویوچ النهار	ویوچی النهار	١٩٨	٢٣

خویندیری هیژا لهم جزمه‌دا ندرکی جاویناخشانی ئەم هەڵانە بگرە ئەستۆی خۆت

هه‌له	راست	لاپه‌ره	دێر	هه‌له	راست	لاپه‌ره	دێر
(تذکی)	تزکی	٢٠٠	١٧	(نارا)	نارام	٢٤٣	٢٣
الضلمات	الظلمات	٢٠١	١٠	منا	متعا	٢٤٦	٥
بیسی	بیستی	٢٠١	٢١	بین پیاد	به پیاو	٢٤٧	٦
ئەوتە‌ی	ئەو‌ه‌ی	٢٠٥	٢	خواو	خوا	٢٥٠	١٧
نازری	نازاری	٢٠٥	٥	ذکرية	ذکرا	٢٥١	١٢
(الأخسارا)	(الأمقتا)	٢٠٦	٢٠	نایه‌نتله‌و	نایه‌ت له‌و	٢٥٣	١٨
شتی	شتی	٢٠٧	١٨	مانی	مانای	٢٥٣	٢١
(ومکر السیء)	(ومکر السیء)	٢٠٨	١١	سه‌مسور	سه‌ر	٢٥٤	١٤
حه‌بیس	حه‌بیش	٢١٢	٢٥	به‌ره‌ا	به‌ره‌وا	٢٥٨	٨
به‌ندکردنیان	به‌ندیان کردن	٢١٤	١٦	به‌شی	به‌به‌شی	٢٥٩	٤
ئه‌گه‌	ئه‌گه‌ر	٢١٨	١٩	بۆ‌نا	بۆ‌تان	٢٦٠	٣
داویی	دوای	٢٢٣	١٢	دامان	دامان نا	٢٦٣	٧
(حقا)	(حیا)	٢٢٥	٢٧	به‌هارد	به‌هار	٢٧٥	٢٠
(او إذا)	(وإذا)	٢٣٢	١٢	خه‌نۆ‌تان	خۆ‌تان	٢٧٨	١٩
داوایان	دوای	٢٣٣	٦	بکه‌ن	بکه‌م	٢٧٨	٣١
(ففع‌ل)	(نفع‌ل)	٢٣٤	١٩				